

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருக் கோவை யார்

[பேராகிரியர் உரையுடன்]

*

கர ஆண்டு மார்கழித் திருவாதிரை

11—1—52

*

ஸ்ரீ காசி மடம்

::

திருப்பனந்தாள்

1952

A.No. 17551

Q: 23

வெளியீடு :
தொடர்பு மாதாண்டு (3)
தொடர்பு மாதாண்டு

தமிழக அரசு
புதிதாக உருவான உயர்
நிலைக் கல்வித் துறை
மாமுதிரம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

M4 N-V-K-8

[பேராசிரியர் உரையுடன்]

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்துத் தலைவர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காகிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்களுடைய ஆணையின் வண்ணம்

ஸ்ரீ காசி மடம் ஜூனியர்

ஸ்ரீமத் வித்துவான் மகாலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது

பதிப்பாசிரியர் :

திரு T. M. குமாரசூரபரன் பிள்ளை B.A., B.L.,
வழக்கறிஞர், ஸ்ரீவைகுண்டம்

[கர ஆண்டு மார்கழித் திருவாதிரை]

33

[ஜனவரி - 1952]

உ

சிவமயம்

திருக்கோவையாரின் சிறம்பு

—o—

உருவாருந் தமிழ்ச்சங்கத் தடம்போய்கைத் தோன்றி
உயர்த்தோங்கு மெய்க்குள வொளியையுடைத் தாகி
மருவாருங் கிளவியிதழ் நானாறு ஆகி
மதுப்பொருள்வாய் மதிப்புலவர் வண்டாக உண்ணத்
தருவாரும் புலியூரின் உலகுய்யக் குனிப்போன்
தடங்கருணை யெனுமிரவி தன்கதிரால் அலரும்
திருவாத லூரளி திருச்சிற்றம் பலவன்
திருவடித்தா மரைச்சாத்துந் திருவளர்தா மரையே.

—தனிப்பாடல்.

ஸெ. இராம நாதன், எம். ஏ.
தமிழ் பேராசிரியர்.
24-A, புது வீதி.
கோகலே ஹால் தெரு.
திருவக்கரை - 623 560.

உ
செந்திலாண்டவன் துணை

பதிப்புரை

—0—

சீத வார்பொழிற் றில்லைப் பரமனுக்கு
ஓது நற்றமிழ்க் கோவை உரைசெய்த
நாதன் மாணிக்க வாசகன் நாண்மலர்
பாத பங்கயம் ஏத்திப் பரவுவாம்.

—பிரமோத்தர காண்டம்.

உலகின்கண் நிலவும் பல்வேறு சமயங்களிலும் சைவ சமயமே தலைசிறந்த சமயமாகும். இதனைச் “சைவத்தின்மேற் சமயம் வேறில்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கால் உணரலாம். இம் மேலான சைவ சமயத்தின் நற்பண்பினை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டுவன சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டாகும். அவற்றுள் எட்டாவது திருமுறையைச் சார்ந்தது திருக்கோவையார் ஆகும். இந்நூல், திருச்சிற்றம்பலவன் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் திருவாக்கில் எழுந்தருளித் திருவாய் மலர்ந்து தம் அருமைத் திருக்கரத்தாலேயே எழுதிய பெருமை வாய்ந்தது. இத்தகைய தெய்வத் திருமுறையாம் திருக்கோவையார் திருப்பனந்தான் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடாக, கா ஆண்டு மார்கழித் திருவாதிரை யாகிய இந்நன்னாளில் வெளிவருகிறது.

திருப்பனந்தான் ஸ்ரீ காசிமடத்தில் அருட்செங்கோல் செலுத்தி எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள், சைவ சமயத்திற்கும் தெய்வத் தீர்தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் நாட்டினுக்கும் ஏனைய பொது நலங்களுக்கும் திருவருள் புரிந்துவரும் பேரறங்கள் மிகப் பல வாம். ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களின் ஆணைவழி நின்று ஸ்ரீ காசிமடத்து இளவரசு ஸ்ரீமத் வித்துவான் மகாலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள், சைவவுலகம் எளி திற் பெற்றுப் பயனடைந்துய்யுமாறு திருக்கோவையாரைப் பேராசிரியர் உரையுடன் வெளியிட்டருளியமைக்குச் சைவ நன் மக்கள் நன்றியுடன் போற்றும் கடப்பாடுடையர்.

இப்பதிப்பு, யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் அச்சப்பிரதியையும், இன்னும் சில ஏட்டுப் பிரதி, அச்சப்பிரதி முதலியவற்றையும் துணையாகக் கொண்டு பதிப்பிக்கப் பெற்றதாகும். இந்நூலுள் உரையாசிரியர் காட்டிய பாடபேதங்களே அன்றி, வேறுபல இன்றியமையாப் பாடபேதங்களும், அவ்வக் கிளவிக்கொத்துகளுக்கும் துறைகளுக்கும் உரிய பேரின்பப் பொருள்களும்* அடிக்குறிப்பில் காட்டப் பெற்றுள்ளன. திருக்கோவையாரைப் பற்றியும், மாணிக்க வாசகரைப்பற்றியும் சுருக்கமான ஆராய்ச்சியுரைகளும் இதனுள் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பு நல்ல முறையில் அமைவதற்கு வேண்டிய சங்க நூற் கருத்துகள், அருங்குறிப்புகள் முதலியவற்றை அன்புடன் தந்துதவிய திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரித் தலைமையாசிரியர் உயர்திரு. வித்துவான் கே. எம். வேங்கடாமையா M.A., B.O.L., அவர்கட்கும், இப்பதிப்பு அச்சாகுங்கால் இடைவிடாது பெருமுயற்சியுடன் ஆவனபுரிந்து வந்த எம் அருமை நண்பர்கள் திரு. வித்துவான் தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார், திரு. வித்துவான் கோ. இரத்தினம் பிள்ளை அவர்கட்கும், ஆராய்ச்சியுரை வழங்கிய தருமையாதீனப்பிலவர் திரு. வித்துவான் முத்து. சு. மாணிக்கவாசக முதலியார் அவர்கட்கும் என் உளமார்ந்த நன்றியை அன்புடன் உரித்தாக்குகின்றேன்.

மன்பதை யுலகம் மாண்புடன் திகழ நாளும் சைவத்தையும் தமிழையும் தம் இருகண்களே போலப் புரந்துவரும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காலிவாசி சுவாமிகள் அவர்களும், அவர்கள் ஆணை வழிநிற்கும் இளவரசு ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் அவர்களும் அடியேனையும் ஒரு பொருளாகக் கருதி இச் சரிய சிவபுண்ணியத்தொண்டில் ஈடுபடுத்தியருளிய பேரருளை அடியவன் என்றும் என் மனமொழி மெய்களால் வந்தித்து வணங்கி வழிபடுகின்றேன்.

ஸ்ரீ வைகுண்டம், }

இங்ஙனம்

11—1—'52. }

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B.A., B.L.

* இவை, திருக்கோவையார் உண்மை என்ற நூலில் உள்ளவை.

உ
செந்திலாண்டவன் துணை

முன்னுரை

—0—

சிற்றம் பலக்கோவைத் தேன்சொரியுஞ் செம்முகிலை
மற்றொப் பிலாததிரு வாசகத்தின் வாரிதியைக்
கற்றைச் சடையான் கருத்துருக்குங் காதலனைக்
கொற்றத் திருவாத ஆரனைக்கை கூப்புதுமே.

—திருவெண்காட்டுப் புராணம்.

தமிழ்மொழியில் பிற்காலத்தில் பல பிரபந்தங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் அகப்பொருள் அமைதியைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. அவற்றுள், தலைசிறந்தது 'கோவை' என்னும் பிரபந்தமாம். அகப்பொருட்கிளவிகள் ஒழுங்குபடப் பொருள் தொடர்பு அமையும் வண்ணம் கோவையாகக் கோக்கப்படுதலின், அப்பிரபந்தம் கோவை எனப் பெயர் பெற்றது. கோவைகளுள் ஒருசில, அகப்பொருள் இலக்கண நூல்களுக்கு இலக்கியங்களாக எழுந்தன போன்றே காணப்படுகின்றன.

இக்காலத்தில் வழங்கப்படும் கோவைகளுள் மிகத் தொன்மையும் தலைமையும் வாய்ந்தது திருக்கோவையார் என்னும் நாலாகும். இந்நூல், அறிவாற் சிவனே என அறிஞர்களால் ஒரு முடிவாகக் கருதப்பெறும் மாணிக்கவாசகப் பெருமானால் அருளப்பெற்றது; அவரது திருவாக்கினில் அழகிய சிற்றம்பல முடையார் இனிது கலந்திருந்து திருவாய்மலர்ந்தருளித் தம் அருமைத் திருக்கரத்தாலேயே எழுதி யமைக்கப்பெற்ற ஏற்ற முடையது.

திருக்கோவையார், தலைவன் தலைவியர்க்குரிய களவு, கற்பு என்னும் அன்பின் ஐந்திணை ஒழுக்கத்தை 25-கிளவிகளாகப் பகுத்து நானூறு அகப்பொருள் துறைகளால் புனைந்துரைப்பதாகும். இக் கோவை தொடர்ந்து சொல்லப்படுவதோர் கதையன்று; ஒரு பிரபந்தமாக அமைந்ததால் கதை போன்று தொடர்ச்சி தோன்ற உள்ளது. இதனுள் காணப்பெறும் துறைகள் உலகத்துறைகள் போன்று இருப்பினும் பேரின்பப் பொருளாகவே நுணுகி ஆராயும் சிவாநுபவமுடையவர்க்குத் தெற்றென விளங்கும். இதனுள் காணப்பெறும் குறிஞ்சி முதலிய

ஐவகை நிலத்தையும், தலைவியையும், தலைவனையும், தோழியையும், தோழனையும், செவிலியையும், நற்றூயையும் பற்றி ஆராயுங்கால், குறிஞ்சி சுத்த சாக்கிரத்தானமாகவும், பாலை சுத்த சொப்பனத்தானமாகவும், முல்லை சுத்த சுழுத்தித்தானமாகவும், மருதம் சுத்த துரியத்தானமாகவும், நெய்தல் சுத்த துரியாதித்தானமாகவும், தலைவி பரம்பொருளாகவும், தலைவன் பக்குவான்மாவாகவும் தோழி திருவருளாகவும், தோழன் ஆன்மபோகமாகவும், செவிலி திரோதாயியாகவும், நற்றூய் பரையாகவும் கொள்ளப் பெறும். பிறவும் இவ்வாறே உய்த்துணரற் பாலன.

இத்தகைய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த திருக்கோவையார் சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் எட்டாவது திருமுறையைச் சார்ந்தது ஆகும். இதற்குப் பேராசிரியர் எழுதிய உரை ஒன்றுண்டு ; ஏனைய ஆசிரியர்கள் எழுதிய உரையும் உண்டு என்பர். பழைய உரையாசிரியர்களின் உரையைக் கொண்டு திகழ்வது இத் திருமுறை ஒன்றேயாகும். இவ்வருள் நால் சைவ நன்மக்களிடையே நன்கு பரவிச் சிவநெறி தழைத்தோங்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கங் கொண்டு ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் ஆணையிட்டருளிய வண்ணம் இந் நூலைப் பேராசிரியர் உரையுடன் அவ்வத் துறைகளுக்கு ஏற்ற பேரின்பப் பொருள்களையும் அடிக்குறிப்பில் காட்டி, வெளியிடலானேன்.

இந்நூல், நன்முறையில் பதிப்பித்துத்தந்த ஸ்ரீவைகுண்டம் வழக்கறிஞரும், 'குமரகுருபரன்' நிர்வாக ஆசிரியருமாகிய திருவாளர் T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B. A., B. L., அவர்கட்கும், ஏனைய அன்பர்கட்கும் செந்திலாண்டவன் திருவருள் என்றும் நிலவுவதாக.

இப்பெரும் சிவப் பணியைப் பணித்தருளிச் சைவத்துடன் தமிழையும் நன்கு புரந்துவரும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கள் பொன்னார் திருவடி மலர்களை மனமொழி மெய்களால் அனுதினமும் வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீ காசிமடம், }
திருப்பனந்தான், }
11-1-51.

ஸ்ரீமத் மகாலிங்கத்தம்பிரான் சுவாமிகள்.

உ
சிவமயம்

ஆராய்ச்சியுரை

—o—

“உள்ள மாகிய புலத்தினைப் பத்தியால் உழுது
தெள்ளு ஞானவித் துறுத்துநற் சிரத்தைநீர்ப் பாய்த்திக்
கள்ள வான்பொறி களைகள்கட் டானந்தம் வினைத்துக்
கொள்ளை கூறுமா ணிக்கவா சகன்கழல் குறிப்பாம்.

— பேரூர்ப்புராணம்.

சைவசமயாசாரியர் நால்வருள், காலத்தால் முற்பட்டவர்
மாணிக்கவாசகர் எனப்படும் ஆளுடைய அடிகளே. இவர்
பாண்டிமண்டலத்துள்ள திருவாதவூரில் திருவவதாரஞ்செய்தவர்.
இவர் காலம் அரிமர்த்தன பாண்டியன் இருந்தரசாண்டகாலம்
என்பர். சம்புபாதாசிரிதர்க்கும் சிவஞானவதியார்க்கும் புதல்வ
ராகத் தோன்றியவர். இவரைத் திரு நந்திதேவர் *திருவவதாரம்
என்பது பொய்யாகாது. இவர் வேதவேதாங்கங்களையும் தருக்கம்,
மீமாஞ்சை, தருமசாத்திரம், புராணம் முதலிய பலவற்றையும்
இளமையிலே கற்றுத்தெளிந்தவர்; திருவருட் புலமையுடையவர்;
சிவபெருமானே குருவாயெழுந்தருளி வந்து சிவஞான போதம்
உபதேசிக்கப்பெற்ற பெருமையாளர். இவர், தேனெனப்
பாலெனச் சில்லமீர் தூற்றெனப் பாடித் துதித்த திருவாசகம்
சிவபத்தர்க்கு அளித்த பெருங்கருணைக் கொடையாகும்.

அத்திருவாசகம் ஓதுவார், கேட்பார், உணர்வார் எல்லோர்க்கும்
பத்தியையும் முத்தியையும் பயக்கும்; கருங்கல்போன்ற
உள்ளத்தையும் உருக்கி, அரனடிக்கு அன்பராக்கும். இத்
திருவாசகமேயன்றித் திருக்கோவையாரையும் இவர் அருளிச்
செய்தனர். மக்கள் இதனைத் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்
என்பர். மறையவர் வேதம் என்பர்; சிவபோகத்தர் ஆகமம்
என்பர்; காமுகர் இன்பநூல் என்பர்; அளவை (தர்க்க) நூலவர்

* “குடமுழநத் தீசனைவா சகனாக் கொண்டார்” என்பது தேவாரம்,
தனித் திருத்தாண்டகம், 11.

எண்ணால் என்பர் ; தமிழ்ப் புலவர் இலக்கண நூல் என்பர். இதைப் பாடக் கேட்டவரும் எழுதியவரும் வேதியராகி முன்னின்றருளிய ஆதியங் கடவுளே யாதலால், இதன் மெய்ச்சிறப்பு நன்குணரப்படும்.

திருக்கோவையார் தமிழின்கண் உள்ள ஏனைய அகத்திணை நூல்களைப்போலாது, அருளிற் சிறந்த அகத்திணை நூலாயிருத்தலையும், இந்நூலின்கண் உணர்த்தும் நிகழ்ச்சி ஏனைய நூல்களுள் உணர்த்தும் இருளறாத ஊன (காம) நிகழ்ச்சியைப் போலாது மலவிருள் அற்ற ஞான நிகழ்ச்சியாயிருத்தலையும் 'அதிகாரவரலாறு' என்ற தலைப்பிற் காணப்படும் ஒரு பாட்டில்,

“அருள்வயிற் சிறந்த அகத்திணை மருங்கின்

இருளறு நிகழ்ச்சி இவைஎன மொழிப” (பக். 2)

என்று வருதலாலும்,

உரையாசிரியரது நுதலிப்புகுதலுருவான நல்ல அகவற் பாட்டில்,

தில்லை மூதார்ப் பொதுவினிற் றேன்றி

யெல்லையி லானந்த நடம்புரி கின்ற

பரம காரணன் திருவரு ளதனால்

திருவாத லூர்மகிழ் செழுமறை முனிவர்

ஐம்பொறி கையிகந் தறிவா யறியாச்

செம்புலச் செல்வர் ஆயினர் ; ஆதலின்,

அறிவன்தாற் பொருளும் உலகநூல் வழக்கும்* என

இருபொருளும் நுதலி யெடுத்துக் கொண்டனர் ;

ஆங்குஅங் விரண்டனாள்,

ஆகம நூல்வழியின் நுதலிய ஞான

யோகநுண் பொருளை யுணர்த்துதற் கரிது ;

உலகநூல் வழியின் நுதலிய பொருளெனும்

அலகில் தீம்பாற் பரவைக் கண்எம்

புலன்எனுங் கொள்கலன் முகந்த வகைசிறிது

உடையா மரபின் உரைக்கற் பாற்று.” (பக். 5)

என்றுரைத்து முடித்தமையாலும் இனிதுணரலாம்.

* அறிவன் தற்பொருள்—ஆகமப்பொருள். உலகநூல் வழக்கு—சுண்டு, “உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம்” ஆதலால், தொல்காப்பியர் வேத மரபுபற்றி எடுத்தோதிய களவு, கற்பு என்னும் பாகுபாடுடைய அகணந்திணை இன்ப வரலாறு.

இவ்விரு சான்றுகளும் முன்னது, 'இவை என மொழிப' என்ற தொடர்ப்பொருளை நோக்கின் நூலாசிரியர் திருவாக்கல்ல இவை என்றுணர்த்துகிறது. உணர்த்தவே கிளவிக் கொத்து உணர்த்துஞ் செய்யுள் முதலியவை மற்றொருவரால் இயற்றப்பெற்றவை என்பது தெற்றெனப்பலப்படும். 'நெறியெனமொழிப' (பக், 3), 'துறையெனமொழிப' (பக், 36) 'இரவுக்குறியிவையென்றிசினேரே' (பக், 215) 'பகர்ந்திசினேரே' (பக், 478) என்பவையும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கன. இக்கிளவிக் கொத்திற்கு உரையிட்டிருத்தலால் உரையாசிரியர் இவற்றை இயற்றிச்சேர்த்தாரெனல் தவறு. நூலாசிரியர் அருளியன அல்ல என்பதும் திண்ணம். செய்யுட் கருத்துணர்த்தி நிற்குங் கொள்கைகள் ஆசிரியருடையனவே என ஊகிக்க இடனுண்டு. (திருவாசகம் 415). 'மாவடு வகிரன்ன கண்ணி' (திருக்கோவையார் : (164), 'வடுவகி ரனைய வரிநெடுங்கண்ணி' என்பதை நோக்குக. இந்நூல் ஞானநூல் என்று கொள்வதில் உரையாசிரியர்க்கோ அவர் காலத்தவர்க்கோ ஐயஞ் சிறிது மில்லை; அதுவும் சைவ சித்தாந்த ஞானநூல் என்பதில் தடையில்லை. அதனால், துகளறுபோதப்பொருளையொட்டிப் பெரியோர் பலர் இந்நூற் கருத்தை விளக்கலாயினர். யாழ்ப்பாணத்துச் சைவப்பெரியார் காகிவாசி செந்திநாதையரும், மற்றொருவர் துகளறுபோதம் உரையிட்டவரும்* திருக்கோவையார்க்கும் துகளறு போதத்திற்கும் பொருள் ஒன்றே என்று எழுதியிருக்கின்றனர்.

'திருக்கோவையாருண்மை' என்னும் நூலை நோக்கின், அது துகளறு போதப்பொருளையொட்டிச் செல்வது என்பது தெற்றென விளங்குகின்றது. திருக்கோவையின் ஞானப் பொருளே துகளறு போதத்தாலுணரப்படும் பொருளென்பது கருத்து. முற்பட்ட திருக்கோவைப்பொருளும் பிற்பட்ட துகளறு போதப்பொருளும் ஞானநெறியில் ஒன்றாமென்க.

இந்நூலின் உரையாசிரியர் பேராசிரியரே ஆவர்; நச்சினார்க்குனியர் அல்லர் என்பது வெளிப்படை. இதனைப் பின்வரும் சான்றுகளால் உணரலாகும் :

* யாழ்ப்பாணம்—அச்சுவேலியூர் ஈசான சிவன் (திக்கம். செல்வையா)

1. 'மூவல் தழீஇய அருள் முதலோன்' (செய், 191) என்பதனுரை விசேடத்தில், 'பாலைக்கு நிலமின்மையின் நானிலம் எனப்பட்டது' என்று உரையுளது. தொல்காப்பியத்து அகத்திணையுள்ளும், கலித்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்துள்ளும், சிந்தாமணி 2106-ம் செய்யுள் உரை விசேடத்துள்ளும், சிறுபாணாற்றுப் படையுரையுள்ளும் நச்சினார்க்கினியர் பாலைக்கு நிலமுண்டென்றார். எனவே, அவரின் வேறுபட்டவர் இந்நூலின் உரையாசிரியர் என்க.

2. குறிஞ்சி முதலியவை ஒழுக்கத்தாலாயின என்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்து. பூவாலாயின என்பது இந்நூல் உரையாசிரியர் கருத்து.

3. 'எளிதன்று இனிக்கனிவாய் வல்லிபுல்லல்' (செய், 50) என்று தொடங்குவதன் உரை விசேடத்தில், "இரண்டாவது விகாரவகையால் தொக்கது. வல்லியது புல்லல் எனினும் அமையும்" என்றுளது. தொல், எழுத்து 157, உரை. சிந்தாமணி, 10,560 ஆம் பாட்டுரை என்பவற்றை நோக்கின், நச்சினார்க்கினியார்க்கு அல்து உடம்பாடன்று என்பது விளங்கும்.

4. திருக்கோவையுரையாசிரியர் வினைமுற்றே யெச்சமாகும் என்றார். (செய், 83, 205, 382). நச்சினார்க்கினியர் வினையெச்சமே முற்றாகும் என்றார். எச்சத்திரிபுபற்றி இருவர் கருத்தும் வேறுபடல் அறியலாம்.

5. காமர் என்றதற்கு (செய், 352) அழகு எனப்பொருள் கூறினார் இவ்வுரையாசிரியர். நச்சினார்க்கினியர் காமம், மருவு (மருவிய) என்னும் இருசொல்லின் மருஉவெனக்கொண்டு விருப்பம் என்றரைத்தார்.

6. செய்தென்னெச்சம் பிறவினை கொள்ளாது என்பது இவ்வுரையாசிரியர் கருத்து. கொள்ளுமென்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்து.

இன்னோரன்ன பல வேறுபாடு இன்னும் உள. தமிழ்ப் பிரயோக விவேகம் இயற்றிய குருகூர்ச் சுப்பிரமணியதிட்சிதரும், தஞ்சவாணன் கோவைக்கு உரையியற்றிய குன்றத்தூர்-அஷ்டாவதானி சொக்கப்ப நாவலரும், நுண்பொருண்மாலையாரும் திருக்கோவையாருரை - போசிரியாதே என்றனர்.

மாணிக்கவாசகரே திருக்கோவையாரையும் இயற்றினார் என்பதற்குத் திருவாசகத்தொடு திருக்கோவையார்க்குள்ள ஒற்றுமைகளுட் சிற்சில பின்வருமாறு :

திருக்கோவையார்

திருவாசகம்

33. குவளைக்களத்தம்பலவன்	167. பைங்குவளைக் கார்மலரால்
...கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடு.
102. அம்பலவன் கழற்கே
மெய்த்தழையாநின்ற
அன்பினர்போல விதிர்
விதிர்த்து.	5. மெய்தானரும்பி விதிர்
விதிர்த்து.
112. சிவனுக்கு உமை அப்ப
னும் மகனும் ஆம்முறை.	207. இமவான் மகட்குத் தன்னு
டைக் கேள்வன் மகன் தகப்
பன் தமையன் எம் ஐயன்.
118. தொழுதெழுவார்வினை
வளம் நீறெழ நீறணி
அம்பலவன்.	111. 112. மூலமாகிய மும்மலம்
அறுக்குந் தூயமேனிச்சுடர்
விடுசோதி.
160. முன்னும் ஒருவர்.....
பின்னுமொருவர்.	163. முன்னிப்பழம் பொருட்கு
...பின்னைப் புதுமைக்கும்...
பெற்றியனே.
164. வடுவகிரணைய...கண்ணி	413. மாவடு வகிரன்ன கண்ணி
பங்கா.
166. அழுந்தேன் நரகத்து
யான் என்றிருப்ப வந்
தாண்டு கொண்ட
செழுந்தேன்.	6. நரகம்புகினும் எள்ளேன்
திருவருளாலே இருக்கப்
பெறின், நினதடியாரொ
டல்லால் நள்ளேன்.
232. பிறவி பெருமற் செய்
தோன்.	32. பிறவாமற் காத்தாட்கொண்
டான்.
343. நாய்வயினுள்ளகுணமு
மில்லேன்.	60. (சிவபுராணம்) நாயிற்கடை
யாய்க்கிடந்த அடியேன்.
379. உள்ளி உள்ளுதொறும்
பள்ளம் புகும்புனல்.	25. வேட்டநெஞ்சாய்ப் பள்ளந்
தாழுறுபுனல்.

இவற்றைப்போல்வன இன்னும் பலவுள்ளமையால், திருக் கோவையாரை அருளியவர் மாணிக்கவாசகரே என்பது உறுதிப் படும்.

இத்திருக்கோவையாருரையை நன்கு கற்றாய்ந்துணர்ந்த இலக்கணக்கொத்து நூலாசிரியர் இலக்கிய இலக்கணப் பொரு

ளாலும் உட்கிடையான ஞானத்தாலும் தொல்காப்பியத்
தொடும் திருக்குறளோடும் அவற்றின் உரைகளோடும்
ஒப்புறுத்தி,

‘ பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேல்
தொல்காப் பியம்திரு வள்ளுவர் கோவையார்
மூன்றினும் முழங்கும்; ஆண்டினும் இலையேல்
வடமொழி வெளிபெற வழங்கும் என்க’

என்று பாடினார் எனின், இந்நூலுக்கும் இதனுரைக்கும் இயல்பா
யுள்ள ஏற்றத்தின் அளவுதான் என்னே?

உரையாசிரியரின் திருவாய்மொழிகள் இதன் சிறப்பை இனி
துணர்த்திநிற்கின்றன. முதற்கண் உள்ள அவரது திருவகவல்
(பக். 4) நமக்கு அரும்பெரும் பொருள்களைக் குறிக்கின்றது.
சித்தும் அசித்துமாகிய அட்டமூர்த்தம், ஐந்தொழில்கள், பெத்
தம் முத்தி, ஆண்டவனது (அணுவும் மகத்துமாகிய) இயல்பு,
அவனுடைய சொரூபநிலை, அடிமுடியறியாப் புராணம், பதி
கிருத்தியம், தில்லைத்திருக்கூத்து, சதாசிவமாகிய தாண்டவேசுரர்
திருவுருவம், அவரது முப்பத்தெட்டுக் கலை, அவரருளால்
மாணிக்கவாசகர் பாடிய உண்மை, அவரது தூயஞானச்செல்வம்,
அவரருளிய இந்நூற்பொருட்பாகுபாடு, அவற்றின் பெயர்,
அவற்றுள் உணர்த்தற்கரும் பொருள், உணர்த்த நின்ற பொரு
ளின் பெருமை, உணர்த்தும் அளவின் சிறுமை, தம் அறிவின்
சிறுமை, மரபு வழாத தம்முறைமை முதலிய அரும் பேருண்மை
களை அவ்வகவற்பாட்டு உணர்த்துகின்றது.

மாணிக்கவாசகர் தம் கோவையில் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தைக்
குறிப்பிடுவதுடன், அம்பர்-182, அரசம்பலம் (பேரூர்) 299*
இடைமருது-268, ஈங்கோய்மலை-113, ஏகம்பம்-268, கடம்பை-
220, கயிலை-6 முதலிய பாடல்கள், கழுக்குன்று-107, காழி-379,
குற்றாலம்-94, கூடல்-20, கொடுங்குன்று-150, சிவநகர்-209, சுழி
யல்-377, பரங்குன்று-100 முதலிய பாடல்கள், பழனம்-4, பனை
யூர்-137, பூவணம்-305, 338, பெருந்துறை-104, பொதியில்-8,
மலயம்-68, மூவல்-191, 306, வாஞ்சியம்-268, வெண்காடு-286
முதலிய சிவத்தலங்களையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

* இதற்குப் பேராசிரியர் கொண்ட பொருள்வேறு—பதிப்பாசிரியர்.

அன்றியும், ஆங்காங்கே பற்பல அரிய உவமைகளையும் பழ மொழிகளையும் மிக்க தெளிவுடன் காட்டிச் செல்கின்றார்.

இந்நூலாசிரியராகிய மணிவாசகப் பெருந்தகையார், சைவ சமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தர முர்த்திகள் இம்மூவரினும் காலத்தால் முற்பட்டவர் என்பது அறிஞர் பலர்க்கும் ஒப்பமுடிந்த முடிபாகும்.

பெருஞ் சிறப்புடைய உரையொடு கூடிய இத்திருக்கோவையாரை, இந்நாளில், எளிதிற்பெற்றுக் கற்றுணர்ந்து, கடவுளருள் பெற்றுய்யவேண்டுமென்று, உலகோர்பால் அளவிலா இரக்கம் இயல்பாக்கொண்டருள்பவரும், எண்ணிலாத பேரறங்கள் இவ்வுலகில் நிகழச் செய்தருள்பவரும், உண்மையுந் தூய்மையும் பொருந்தி விளங்குபவரும், சைவமும் தமிழும் செழித்தோங்கப் பல வழிகளைப் பலவகையில் பல்லாயிரக்கணக்கான பொருட் செலவில் தோற்றிவருபவரும், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்தின் அதிபருமாகிய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காகிவாசி அருணாந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் திருவருளாட்சி நினைவுக் குறியாகிய திருமுறை வெளியீடுகளுள் ஒன்றாக இதனை வெளிவரப் பணித்தருளியுள்ளார்கள். திருமுறைகளுள் உயரியதோருரையுடையது ஈதொன்றேயாதலின், இதனை மூலத்தொடு மட்டும் வெளியீடு மாறு செய்தலினும் உரையொடு பதிப்பிக்கச்செய்தல் சாலச் சிறந்தது என்று திருவுளங்கொண்ட அம்முனிவர் பெருமானார் திருவடிகளைப்போற்றி உய்தல் அடியேனுக்கும் அறிஞர் பலர்க்கும் கைம்மாறாங் கடனாகும்.

சைவவுலகம் இவ்வாய்ப்பை ஏற்றுப் போற்றி உய்க !

வாழிய சிர்ப்பனசை வாழிய காசிமடம்
வாழி அருணாந்தி மாமுனிவன்—வாழிய
சைவத் திருமுறைகள் சத்தியஞா னப்பனுவல்
தெய்வத் திருநெறியைச் செய்து.

என்றும் இன்பம் பெருக இவ்வுலகினில் !

ஆரணி, }
12-12-1951. }

அடியன்
முத்து. சு. மாணிக்கவாசகன்,
தருமை ஆதினப்புலவன்.

உ
சிவமயம்

மாணிக்கவாசகர்

—0—

[திரு. வித்துவான் தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்]

செய்யதிரு வாதலுர் வந்தருளி யமைச்சரெனச் சிறந்து நீடு
வையமிசை வழுதிநிதி கொண்டரனைக்குருத்தடியில் வணங்கிஞாலம்
உய்யவருட் பணியாற்றி நரிபரியாச் செய்துநத யுடைப்பில் எங்கள்
ஐயன்முடி மிசையுவந்து மண்சுமக்க அன்பினுரு வாயி னாரே.

எங்குமா கியவழகன் மேனிபிரம் படிதாங்க ஏங்கிப் புத்தர்
மங்கவா ரருள்செய்து மூகைபே சிடவழங்கி மணிமன் றுடும்
எங்கனா யகன்கரத்தால் ஏடுமெழுத் தாணியுங்கொண் டெழுதப்பாடி
அங்கண்மே வியசோதி தன்னிலிரண் டறக்கூடி யமர்ந்திட்டாரே.

—புராணசாரம்.

மாணிக்கவாசகர் மதுரைமா நகருக்கருகே சுமார் ஏழு கல்
தொலைவில் வையைக்கரையில் திருவாதலூரில் பிறந்தவர்.
இவரைத் திரு நந்திதேவர் திருவவதாரம் என்பர் திருநாவுக்கர
சர்; உத்தரகோச மங்கைப் புராணம் 'ஆயிரம் முனிவருள்
ஒருவர்' எனக்கூறுகிறது; பிற புராணங்கள் 'கணநாதர்'
என்புகலுகின்றன.

இவரை அமாத்தியப் பிராமண குலத்தினர் என்றும்,
மாமாத்திரர் குலத்தினர் என்றும் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.
அமாத்தியப் பிராமணர் என்பது, குஐராத்திப் பிராமணர்,
சோழியப் பிராமணர் என்றாற்போன்று ஒருவகைச் சாதிப்பெய
ராக இருக்கலாம். அமாத்திய தேசம் என்று ஒரு தேசம் நேபா
ளத்திற்கு அருகில் உள்ளது. துங்கபத்திரை நதிக்கரையில்
அமாத்தியப் பிராமணர் என்ற ஒருவகைப் பிராமணர் குடியே
றியதாக ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். எனவே, அவர்கள்
அவ்வமாத்திய தேசத்தினின்றும் வந்து குடியேறிய ஒரு குடி
யினர் என ஊகிக்கலாம். அதுபோன்றே அமாத்திய தேசத்
தினின்றும் தென்னாட்டில் குடியேறிய ஒருவகைப் பிராமணக்
குடியே நம் மாணிக்கவாசகரின் குடியாகும் என ஒருவாறு
உணரலாகும்.

இன்னும் பிராமண வகுப்பாரில் அரசனிடம் அமர்ந்து
அமைச்சத் தொழில் புண்டொழுகுபவர்களை அமாத்தியர்,
மாமாத்திரர், மந்திரி என்று அழைப்பது மரபு. அவ்வாறே
இவர் அரிமீர்த்தனபாண்டியரிடம் அமைச்சராக இருந்தமையால்
அமாத்தியர், மாமாத்திரர் என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும் கூற
இடமுண்டு.

மண்டலங்களின் நடுவே வாழ்பவர் மாத்திரர், மாமாத்திரர் என வழங்கப்பட்டனர். அதன்படி பாண்டிமண்டலத்தின் நடுவில் இவர் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனவும் அறியலாகும். 'திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன்' என நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இவரை அமைப்பதால் இவர் ஆதிசைவமரபைச் சார்ந்தவர் என்பதும் கொள்ளப்படும்.

திருக்கோவையார் 306, 327-ம் செய்யுட்களில் 'வரகுணன்' என்ற மன்னவன் ஒருவன் குறிக்கப்படுதலின் இவர் அவ்வரகுணன் காலத்தினர் ஆவார். அவ்வரகுணன் கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக் கல்வெட்டுக்களினால் குறிக்கப்படும் வரகுணனிலும் வேறுனவன் என்பது அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சித்துணிபு. திருநாவுக்கரசர் தம் தேவாரத்துள், "நரியைக்குதிரை செய்வானும்.", "அணியார் வையைத் திருக்கோட்டில் நீன்றதோர் திறமும் தோன்றும்" என்று, மாணிக்கவாசகர் பொருட்டாக இறைவன் செய்த திருவினையாடல்களைக் குறித்துள்ளமையால், இவர் தேவார ஆசிரியர் மூவர்க்கும் முற்பட்டவர் ஆவார். மேலும், மூன்றாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த மலையாளச்செப்புப்பட்டயம் ஒன்றில் அடிகள் இந்திய கிறிஸ்தவரை மீண்டும் சைவராக்கிய செய்தி ஒன்று கூறப்படுதலாலும், புத்தரை அடிகளார் வாதில் வென்றசெய்தியை இலங்கை மகாவமிசம் என்னும் நூல்கூறுவதாலும், நம் மாணிக்கவாசகர் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டினர் ஆவர் என்பது அறிஞர்கள் பலராலும் ஒப்பமுடிந்ததோர் துணிபாகும்.

"இது வரை திருவாசகம் எத்தகைய முறையான தாளக் கோப்பில்லாமல் சுத்தாங்க அமைப்பில் பாடப்பட்டு வந்ததென்ற உண்மையும், இப்போதும் அது மனிதவர்க்கம் அறிந்த ராகங்களுள் மிகப் பழமையான மோகன ராகத்தில் பாடப்பட்டு வருவதும், திருவாசகம் தேவார காலத்திற்கு முன்னையது என்பதை விளக்குவதாகும்" என்று பேராசிரியர் P. சாம்பமுர்த்தி அவர்கள் பேசிய ஆராய்ச்சி மொழியும் முன்னதை வலியுறுத்துகின்றது.

மாணிக்கவாசகர் தமது முப்பத்திரண்டாவது ஆண்டில் ஓர் ஆனிமாத மக நன்னாளில் தில்லைத்திருக்கூத்தன் திருவடிகளில் இரண்டறக் கலந்தனர்.

திருக்கோவையாரின் உரையாசிரியரான பேராசிரியர் தொல் காப்பியத்திற்கு உரைகண்ட பேராசிரியரே யாவார் என்று, இரண்டு உரைகட்டுமுள்ள சொல்லாட்சி ஒப்புமையைக்கொண்டு ஆராய்ச்சியாளர் துணிகின்றனர். வேறுசிலர், இவர் அவரினும் வேறுனவர் என்பர். எனினும் இப்பேராசிரியரைப்பற்றிய வரலாறு திட்டமாக அறிதற்கில்லை.

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

உள்ளுறை

— 0 —

சிளவிக் கொத்து	பக்கம்
1. இயற்கைப்புணர்ச்சி	... 3
2. பாங்கற்கூட்டம்	... 36
3. இடந்தலைப்பாடு	... 73
4. மதியுடம்படுத்தல்	... 75
5. இருவருமுள்வழி அவன்வரவுணர்தல்	... 88
6. முன்னுறவுணர்தல்	... 91
7. குறையுறவுணர்தல்	... 94
8. நாணநாட்டம்	... 100
9. நடுங்கநாட்டம்	... 108
10. மடற்றிறம்	... 110
11. குறைநயப்புக்கூறல்	... 122
12. சேட்படை	... 135
13. பகற்குறி	... 171
14. இரவுக்குறி	... 214
15. ஒருவழித்தணத்தல்	... 256
16. உடன்போக்கு	... 273
17. வரைவுமுடுக்கம்	... 342
18. வரைபொருட்பிரிதல்	... 364
19. மணஞ்சிறப்புரைத்தல்	... 408
20. ஓதற்பிரிவு	... 420
21. காவற்பிரிவு	... 426
22. பகைதணிவினைப்பிரிவு	... 429
23. வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு	... 432
24. பொருள்வயிற் பிரிவு	... 452
25. பரத்தையிற் பிரிவு	... 477

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவையார்

என வழங்கும்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

முலமும் உரையும்

விநாயக வணக்கம்*

எண்ணிறைந்த தில்லை எழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே ;—நண்ணியசீர்த்
தேனாறு செஞ்சொல் திருக்கோவை என்கின்ற
நானூறும் என்மனத்தே நல்கு.

1

நூற் சிறப்பு*

ஆரணங் கானென்பர் அந்தணர் ;
யோகியர் ஆதமத்தின்
காரணங் கானென்பர் ; காழகர்
காமநன் னாலதென்பர் ;
ஏரணங் கானென்பர் எண்ணர் ;
எழுத்தென்பர் இன்புலவோர் ;
சீரணங் காயசிற் றம்பலக்
கோவையைச் செப்பிடினே.

2

* இச் செய்யுட்கள் இரண்டும் பிற்காலத்து ஆன்ரோரால் செய்யப் பட்டன என்பர்.

1 எண் — புகழ். கற்பகம் — கற்பக விநாயகர். நானூறு — நானூறு செய்யுட்கள்.

2 ஆரணம் — வேதம். யோகியர் — சிவயோகியர். ஏரணம் — தருக்கம். எண்ணர் — தருக்க நூலார். எழுத்து — இலக்கண நூல். அணங்கு—தெய்வத் தன்மை. காண் மூன்றும் : அசைகள்.

அதிகாரவரலாறு

இயற்கை பாங்க ளிடந்தலை மதியுட
 னிருவரு முள்வழி யவன்வர வுணர்தன்
 முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்த
 னான்னிலை நாண நடுங்க நாடன்
 மடல்குறை நயப்பு வழிச்சேட் படுத்த
 லிடமிசு பகற்குறி யிரவுக் குறியோ
 டொருவழித் தணத்த லுடன்கொண் டேகல்
 வரைவு முடுக்கம் வரைபொருட் பிரிதன்
 மணஞ்சிறப் போதல் வார்புவி காவ
 லீணங்கலர்ப் பொருத்தல் வேந்தற் குற்றழி
 பொருள்வயிற் பிரிதல் பரத்தையிற் பிரிதலென்
 றருள்வயிற் சிறந்த வகத்தினை மருங்கி
 னிருளாறு நிகழ்ச்சி யிவையென மொழிப.

இதன்பொருள் : இயற்கைப்புணர்ச்சி, பாங்கற்கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு, மதியுடன்படுத்தல், இருவருமுள்வழி யவன் வரவுணர்தல், முன்னுறவுணர்தல், குறையுறவுணர்தல், நாண நாட்டம், நடுங்கநாட்டம், மடல், குறையப்பித்தல், சேட்படை, பகற்குறி, இரவுக்குறி, ஒருவழித்தணத்தல், உடன்போக்கு, வரைவுமுடுக்கம், வரைபொருட்பிரிதல், மணஞ்சிறப்புரைத்தல், ஓதற்பிரிதல், காவற்பிரிதல், பகைதணிவினைப்பிரிதல், வேந்தற் குற்றழிப்பிரிதல், பொருள்வயிற்பிரிதல், பரத்தையிற்பிரிதல் எனவிலவ்விருபத்தைந்தும் இந்நூற்குக் கிளவிக் கொத்தெனப்படு மதிகாரங்களாமென்று கூறுவர் அகத்தினையிலக்கண¹ முணர்ந் தோர் என்றவாறு. அவற்றுள்—

1 அகத்தினை இலக்கணம்—இன்பமாகிய ஒழுக்கத்தின் இலக் கணம். அகம் - இன்பம். தினை - ஒழுக்கம். ஒத்த அன்பினராகிய ஒரு தலைவனும் தலைவியும் தம்முட் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்து, அக் கூட்டத்தின் பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், எப்போதும் அகத் துணர்வாலே அறியப்படும் இன்பம் அகம் எனப்பட்டது. இன்பம் பற்றி அகத்தே திகழும் ஒழுக்கத்தை அகம் என்றது ஆகுபெயர்.

1. இயற்கைப்புணர்ச்சி¹

—o—

இயற்கைப்புணர்ச்சி என்பது பொருளதிகாரத்திற்² கூறப் பட்ட தலைமகனும், தலைமகளும், அவ்வாறொரு பொழிலிடத் தெதிர்ப்பட்டுத் தெய்வமிடைநிற்பப் பான்மை வழியோடி ஓராவிற்கு கோடுதோன்றினுற்போலத் தம்முளொத்த வன்பின ராய் அவ்விருவரொத்தார் தம்முட்டாமே கூடுங்கூட்டம். அது ஷிகமுமாறு—

காட்சி யையந் தெளித நயப்பே
யுட்கோ டெய்வந் துணிதல்கைக் கிளையொடு
கலவி யுரைத்த லீருவயி னொத்தல்
கிளவி வேட்ட நலம்புனைந் துரைத்தல்
பிரிவுணர்த் தல்லொடு பருவர லறித
லருட்குண முரைத்த லணிமை கூற
லாடிடத் துய்த்த லருமை யறிதல்
பாங்கியை யறித லெனவீ ரொன்பா
னீங்கா வியற்கை நெறியென மொழிப.

இதன் பொருள்: காட்சி, ஐயம், தெளிதல், நயப்பு, உட் கோள், தெய்வத்தைமகிழ்தல், புணர்ச்சிதுணிதல், கலவியுரைத் தல், இருவயினொத்தல், கிளவிவேட்டல், நலம்புனைந்துரைத் தல், பிரிவுணர்த்தல், பருவரலறிதல், அருட்குணமுரைத்தல், இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல், ஆடிடத்துய்த்தல், அருமை யறிதல், பாங்கியையறிதல் எனவிவை பதினெட்டும் இயற்கைப் புணர்ச்சியாம் எ - று. அவற்றுள்—

1 இதன் பேரின்பக்களவி, “இயற்கைப் புணர்ச்சித் துறையீ ரொன்பதுஞ், சத்திநி பாத மொத்திடுங் காலத்(து), உத்தம சற்குரு தரிசன மாகும்” என்பதாம் (திருக்கோவையார் உண்மை).

2 பொருளதிகாரம் - இங்குத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் ஆகும்.

1. காட்சி¹

காட்சி என்பது தலைமகனைத் தலைமகன் கண்ணுற்று
இல்தொருவியப்பென்னென்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

திருவளர் தாமரை சீர்வளர்
காவிக ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங்
கார்தள்கொண் டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி
னொல்கி யனநடைவாய்ப்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக்
கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே.
மதிவாணாதல் வளர்வஞ்சியைச்
சுதிவேலவன் கண்ணுற்றது.²

திருவாதவாடிகள் இத்திருக்கோவையை என்னுதலியெடுத்த
சூக்கொண்டாரோவெனின்,

அறிவோ னறிவில தெனவிரன் டாகு
நெறியினிற் றெகைபெற்று நிரல்பட விரிந்த
மண்புன லனல்வளி மாவிசும் பெனாஅ
வெண்மதி செஞ்சுடர் வேட்போ னெனாஅ
வெண்வகை நிலையு வெவ்வகைப் பொருளுந்
தோற்றநிலை யிறுதி கட்டுவீ டென்னு
மாற்றருஞ் செயல்வழி மாறாது செயப்பட்டு
வெருவா வுள்ளத்து வேட்போன் றுன்செய்
யிருவினைப் பயன்றுய்த்து மும்மல னொரீஇப்
பொருவறு சிவகதி பொற்பினிற் பொருந்தவு
மேனைய தத்தங் குணநிலை புணரவு
நிலையு யவ்வயி னிமித்த மாகி

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “குருவின் திருமேனி காண்டல்” என்பதாம். 2 இஃது அகவிற்பக் கொளு ஆகும். இதுபோல் ஒவ்வொரு செய்யுளின் கீழும் அகவிற்பக் கொளு திற்றலை ஆங்காங்கே அறிக. கொளு - கருத்து. இதனைச் சூத்திரம் என்பர்.

1. இயற்கைப் புணர்ச்சி

5

யலகு தவிர்த்த பலவகை யண்டமு
மின்னுழை வெயிலின் றுன்னனுப் புரைந்து
தன்னு ளடங்கவுந் தானவற் றுள்ளு
நுண்ணுணர் வாயு நோக்கரு நுழையிற்
சிறுமை பெருமைக் கிருவரம் பெய்திப்
போக்கும் வரவும் புணர்வு மின்றி
யாக்கமுங் கேடு மாதியு மந்தமு
நடுவு மிகந்து ஞானத் திரளா
யடியு முடியு மளவா தயர்ந்து
நெடியோ னுன்முக னுன்மறை போற்ற
வெரிசுடர்க் கனலியி னீங்காது விரிசுடர்
வெப்பமும் விளக்கமு மொப்பவோர் பொழுதினிற்
றுப்புற வியற்றுவ தெனவெப் பொருளுங்
காண்டலு மியற்றலு மியல்பா மாண்டுடன்
றன்னிநீங் காது தானவின்று விளங்கிய
வெண்ணெண் கலையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்படிப்
பண்ணமை தேமொழிப் பார்ப்பதி காண
வையா றதன்மிசை யெட்டுத்தலை யிட்ட
மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தித்
தில்லை மூதூர்ப் பொதுவினிற் றேன்றி
யெல்லையி லானந்த நடம்புரி கின்ற
பரம காரணன் றிருவரு ளதனால்
திருவாத ஹர்மகிழ் செழுமறை முனிவர்
ஐம்பொறி கையிகந் தறிவா யறியாச்
செம்புலச் செல்வ ராயினர் ஆதலின்
அறிவனாற் பொருளு முலகநூல் வழக்குமென
இருபொருளு நுதலி யெடுத்துக் கொண்டனர்;
ஆங்கவ் விரண்டனுள்,
ஆகமநூல் வழியி னுதலிய ஞான
யோகநுண் பொருளிகை யுணர்த்து தற்கரி
துலகநூல் வழியி னுதலிய பொருளெனு
மலகி றீம்பாற் பரவைக் கண்ணெம்
புலனெனுங் கொள்கலன் முகந்த வகைசிறி
துலையா மரபி னுரைக்கற் பாற்று.

அஃதியாதோவெனின், எழு வாய்க்கிடந்த பாட்டின் பொருளுரைக்கவே விளங்கும். அஃதேல், இப்பாட்டென்னுதலிற்றோவெனின், அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னுநான்கு பொருளினும் இன்பத்தை நுதலி இத்திருக்கோவையின்கணுரைக்கின்ற களவியற் பொருளினது பொழிப்பிலக்கணத்தையும், அதற்குறுப்பாகிய கைக்கிளை¹த்தினையின்கண் முதற்கிடந்த காட்டியென்னும் ஒரு தலைக்காம²த்தினையும், உடனிலைச்சிலைடையாக வுணர்த்துதுதலிற்று.

திருவளர்தாமரை...போன்றென்கின்றதே.

மதிவாணுதல்...கண்ணுற்றது.

இதன்பொருள் : திருவளர் தாமரை - திருவளருந் தாமரைப் பூவினையும்—சீர்வளர் காவிகள்-அழகு வளரு நிலப் பூக்களையும்—ஈசர்தில்லையுரு வளர் பூகுமிழ் - ஈசர் தில்லைவரைப்பின்கணுண்டாகிய பூங்குமிழினது நிறம்வளரும் பூவினையும்—கோங்கு - கோங்கரும்புகளையும்—பைங்காந்தள் கொண்டு - செவ்விக் காந்தப்பூக்களையும் உறுப்பாகக்கொண்டு—ஒங்கு தெய்வ மரு வளர் மாலை ஓர் வல்லியின் ஒல்கி - மேம்பட்ட தெய்வமணம்வளரும் மாலை ஒருவல்லிபோல நுடங்கி—அன நடை வாய்ந்து - அன்னத்தினடைபோல நடைவாய்ந்து—உரு வளர் காமன்தன் வென்றிக் கொடிபோன்று ஒளிர்கின்றது-வடிவுவளருங் காமனது வெற்றிக் கொடிபோன்று விளங்காநின்றது ; என்னவியப்போ ! எ - று.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கம் எ - று. திருமகடங்குந் தாமரையெனினு மமையும். பூங்குமிழென்பது முதலாகிய தன் பொருட்கேற்ற அடையடுத்து நின்ற தோராகு பெயர். ஈசர்தில்லையென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. பல நிலங்கட்குமுரிய பூக்களைக் கூறியவதனால், நிலமயக்கங் கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, பல நிலங்களினுஞ் சென்று துய்க்குமின்பமெல்லார் தில்லையின் வாழ்வார் ஆண்டிருந்தே துய்ப்பரென்பது போதரும். போதர, இம்மையின்பத்திற்குத் தில்லையே காரணமென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, ஈசர்தில்லையென்றதனால், மறுமையின்பத்திற்குங் காரணமாதல்

1 கைக்கிளை - ஒரு மருங்கு நிகழும் கேண்மை.

2 ஒருதலைக்காமம் - ஓரிடத்துள்ள காமம்.

சொல்லாமையே விளங்கும். செய்யுளாதலாற் செவ்வெண்ணின் றோகை தொக்கு நின்றது. ஒங்கு மாலையெனவியையும். தெய்வ மருவளர்மாலையென்றதனால். தாமரை முதலாயினவற்றுளியன்ற பிறமாலையோடு இதற்கு வேற்றுமை கூறியவாரும். வாய்ந் தென்பது நடையின் வினையாகலாற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்தது. உருவளர்காமன்றன் வென்றிக் கொடியென்றது நுதல்விழிக்குத்தோற்று உரு விழப்பதன் முன் மடியாவாணையனாய் நின்றுயர்த்தகொடியை. அன நடைவாய்ந் தென்பதற்கு அவ்வவ்வியல்பு வாய்ப்பப் பெற்றெனினுமமையும்.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்க மென்றது அழகு. இஃதென்சொல்லியவாரோவெனின், யாவனெ ருவன் யாதொருபொருளைக்கண்டானோ அக்கண்டவற்கு அப்பொ ருண்மேற்சென்ற விருப்பத்தோடேகூடியழகு. அதன்மேலவற்கு விருப்பஞ்சேறல் அதனிற் சிறந்தவுருவும் நலனும் ஒளியுமெவ் வகையானும் பிறிதொன்றற்கில்லாமையால், திருவென்றது அழ குக்கே பெயராயிற்று. அங்ஙனமாயின் இது செய்யுளினொழிய வழக்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உண்டு ; கோயிலைத் திருக் கோயிலென்றும், கோயில் வாயிலைத் திருவாயிலென்றும், அல கைத் திருவலகென்றும், பாதுகையைத் திருவடிநிலையென்றும் வழங்கும் இத்தொடக்கத்தனவெல்லாந் திருமகனைநோக்கி யெழுந்தனவல்ல. அது கண்டவனுடைய விருப்பத்தானையெழுந் தது. ஆதலானுந் திருவென்பது அழகென்றேயறிக, அதனாற் றிருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமே. அல்லதூஉந் தான் கண்டவடிவின் பெருமையைப் பாராட்டுவா னாகலான், ஒருத்தியிருந்த தவிசை இவளுக்கு முகமாகக்கூறுதல் வழுவாம். ஆதலாற் றுன்கண்ட வடிவினுயர்ச்சியையே கூறினா னுமெனக் கொள்க.

வளரென்பதற்கு வளருமென்றும்மைகொடுத்து உரைவாய் பாடு காட்டியதெற்றிற்கு மேலாலோ வளரக்கடவதென்பது கடா. அதற்குவிடை வளர்ந்த தாமரை வளராரின்ற தாமரை யென்று கழிகாலத்தையும் நிகழ் காலத்தையுங்கூறுது. மேல்வ ருங் காலத்தைக் கூறவேண்டியது. கழிகாலத்தைக்கூறினாற் கழிந்ததனைக் கூறிற்றும். நிகழ்காலத்தைக் கூறினால் முன்னும்

பின்னுமின்றி இப்பொழுதுள்ளதனைக் கூறிற்றும். ஆகலான் வருமென்று வருங்காலங்கூறியவாறன்று; மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிய சொற்றோன்றவே கூறினார். ஆயின் உம்மைச் சொன் மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிவந்தவாறென்னை? இது செய்யுட்சொல்லாதலால் வந்தது. செய்யுளிதொழிய வழக்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உண்டு; அது ஞாயிறுதிங்களியங்கும், யாறொழுகும், மலைிற்கும் என்றற்றோடக்கத்தனவற்றினறிக. அன்றியும், “முன்னிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை—யெம் முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து—மெய்நிலைப் பொதுச் சொற் கிளத்தல் வேண்டும்* என்றாராகலின், உம்மைச்சொல் வருங்காலத்தையே காட்டாது மூன்று காலத்திற்கும் பொது வாய் நிற்குமென்றேயறிக.

இனித் திருமகடங்குந் தாமரை யெனினு மமையுமென்று அமைவுரைத்ததென்னை. இதனையுமையாக்கக் குறை யென்னை யெனின், திருமகளாலே தாமரையுயர்ந்ததாம். தாமரையினது சிறப்புக் கூறிற்றில்லையாம். என்னை, எல்லாராலும் விரும்பப் பட்ட அழகு அவட்குண்டாகையாலே திருமகளென்று பெயராயிற்று. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளும் இதன் சிறப்பு நோக்கியேயிதனிலிருந்தாளல்லது தன்னாலேயிதற்குச் சிறப்புப்பெற வேண்டியிருந்தாளல்லள், ஆகலாற் றுமரைக்கோத்ததும் மிக்க துமில்லை. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளாலும் விரும்பப்பட்ட தாகலான் திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கமென்பது பெற்றும்.

இனித் திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவி யென்றனபோல இதனையுங் குருவளர் குமிழென்னுது பூங்குமிழென்ற தெற்றிற்கெனின், முன்னும் பின்னும் வருகின்ற எண்ணிற் புவைநோக்கியன்று, ஈண்டுச்செய்யுளின்பத்தைநோக்கியும் இதற்காகுபெயரை நோக்கியுமெனவறிக. அஃதென்போலவெனின், “தளிபெறு தன்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று — முளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப் பிடவமும்”† என்பதுபோல, கோங்கென இதனை யொழிந்த நான்கிற்குமடைகொடுத்து இதற்கடைகொடாதது

* நோல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், 43.

† கலித்தொகை, முல்லை, 1.

பாலைநிலஞ் சொல்லுதனோக்கி. என்னை, பாலைக்கு நிலமின்றா கலான். ஆயின் மற்றைய நிலம்போலப் பாலைக்கு நிலமின்மை யாற் கூறினாராகின்றார் மகளிர்க்குறுப்பிற் சிறந்தவுறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணர்க்கப்பட்ட கோங்கிற்கு அடைகொடுக் கக் கடவதன்றோவெனின், அடைகொடுப்பிற் பிறவுறுப்புக்களு டன் இதனையுமொப்பித்ததாம். ஆகலான் இதற்கடைகொடா மையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்கி நின்றது. அஃது முற்கூறிய வகையில் திருக்கோயில் திருவாயில் திருவாலகு என்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாரைத் திருநாயனாரென்தது போலவெனக் கொள்க.

இனி உடனிலைச் சிலேடை யாவது ஒரு பாட்டிரண்டுவகை யாற் பொருள்கொண்டுநிற்பது. அவ்விரண்டனுள்ளும் இத்திருக் கோவையின்கணுரைக்கின்ற பொருளாவது காமனது வென்றிக் கொடிபோன்றுவிளங்கி அன்னநடைத்தாய்த் தாமரையே நெய் தலே குமிழே கோங்கே காந்தளே யென்றிப்பூக்களாற் ரொடுக் கப்பட்டோங்குந் தெய்வமருவளர்மாலையின் வரலாறு விரித்து ரைக்கப்படுகின்றதென்பது என்றது என்சொல்லியவாரோ வெனின், தாமரை மருதநிலத்துப்பூவாதலான் மருதமும், நெய்தல் நெய்தனிலத்துப்பூவாதலான் நெய்தலும், குமிழ் முல்லைநிலத்துப் பூவாதலான் முல்லையும், கோங்கு பாலைநிலத் துப் பூவாதலாற் பாலையும், காந்தள் குறிஞ்சிநிலத்துப் பூவாத லாற் குறிஞ்சியுமென இவ்வைந்து பூவினாலும் ஐந்தினையுஞ் சுட்டினார். ஆகலாற் ருமெடுத்துக் கொண்ட அகத்தமிழின் பெருமைகூறுது தில்லைநகரின் பெருமை கூறினார், நிலமயக்கங் கூறுதலான். அற்றன்று அஃதே கூறினார். என்னை, சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் புணர் தலும் புணர்தனிமித்தமுமாகிய குறிஞ்சியே கூறினார். என்னை, பைங்காந்தளென்று குறிஞ்சிக்குரிய பூவிலே முடித்தலான். அன்றியும் பூவினானே நிலமுணர்த்தியவாறு இத்திருக்கோவை யின்கண் முன்னர்க் “குறப்பாவை நின்சூழல் வேங்கையம் போ தொடு கோங்கம்விராய்” * என்னும் பாட்டினுட் கண்டுகொள்க. அல்லதூஉஞ் “சினையிற் கூறு முதலறிகளவி”† என்னு மாகுபெய

* திருக்கோவை, 205.

† தொல், வேற்றுமை மயங்கியல், 31.

ரானுமாம். ஆயின் குறிஞ்சியே கூறவமையாதோ நிலமயக்கங் கூறவேண்டியது எற்றிற்கெனின், ஓரிடத்தொரு கலியாணமுண்டானால் எல்லாரிடத்து முண்டாகிய ஆபரணங்களெல்லாம் அவ்விடத்துக்கூடி அக்கலியாணத்தைச் சிறப்பித்தாற்போலப் பல நிலங்களும் இக்குறிஞ்சியையே சிறப்பித்து நின்றன. உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையின், அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருளைச்சுட்டினார். யாருங்கேட்போரின்றித் தன்னொஞ்சிற்குச் சொன்னமையின், கந்தருவரொழுக்கத்தையே யொத்த களவொழுக்கத்தையே சுட்டினார். ஈசர்தில்லையென்றமையின், வீடுபேற்றின் பயத்ததெனச் சுட்டினார்.

களவொழுக்கமென்னும் பெயர்பெற்று வீடுபேற்றின் பயத்ததாய் அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருளுதலிக் கந்தருவரொழுக்கத்தோடொத்துக் காமனது வென்றிக்கொடிபோன்று ஐந்திணையின்கண்ணும் வென்று விளங்காநின்ற கடிமலர்மாலையின் வரலாறு இத்திருக்கோவையின்கணுரைக்கப்படுகின்ற தென்றவாறு. களவொழுக்கத்தினை ஒரு மாலையாகவுட்கொண்டு உருவகவாய்பாட்டானுனர்த்தினுரென்பது. இன்பத்தை நுதலியதென்றராயினும், இன்பத் தலைக்கீடாக அறம் பொருள் இன்பம் வீடென நான்கு பொருளையு நுதலிற்று. அவற்றுள் வீடு நுதலியவாறு மேலே சொன்னோம். ஒழிந்தமூன்றனையும் நுதலியவாறென்னையெனின், ஈண்டுத் தலைமகளும் தலைமகளுமென்று நாட்டினார். இவனுக்கு ஆண்குழவினுள் மிக்காருமொப்பாருமில்லை இழிந்தாரல்லது; இவளுமன்னள். இவர் ஒருவர்கண்ணொருவர் இன்றியமையாத அன்புடையராகலான், இவர்கண்ணே அம்மூன்றுமுளவாம். இவ்வொழுக்கத்தினது சுவைமிகுதி கேட்கவே விழைவுவிடுத்த விழுமியோருள்ளமும் விழைவின் கட்டாமுமாதலின், காமனது வென்றிக்கொடியெனவே வென்றிகொள்ளாநின்ற தென்றானென்பது. முதற்கட்கிடந்த இப்பாட்டுக் காட்சியின்மேற்று. இப்பாட்டால் வேட்கை இவன் கணுண்டாயவாறென்னெபெறுமாறெனின், உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையிற் பெற்றும்.

1 ஐந்திணை - "குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம், நெய்தல் ஐந்திணைக் கெய்திய பெயரே" என்பது அகப்பொருள் விளக்கம்.

உவகைமிகுதியாற் சொன்னாகலின், இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பாடு: உவகை. உவகையாவது சிருங்காரம்; அது காமப் பொருண் முதலாய விற்பத்தின்மேற்று. உவகையென்பது காரணக்குறி, உவப்பித்தலினுவகையாயிற்று. உவந்த நெஞ்சினாய் அவனையோர் தெய்வப் பூமாயாக வருவகங்கொண்டு காமனது வென்றிக்கொடியோடுவமித்துச் சொன்னென்பது. என்னை மாலையாமாறு, “பூப்புனை மாலையு மாலையுனை மாதருந்—தோற்புனை வின்னான் டொடர்கைக் கட்டியுங்—கோச்சேரன் பெயருங் கோதையென் றாகும்” * என்பதனாற் பெண்ணுக்கு மாலையென்று பெயராயிற்று. ஆயின் யாரொருவரையும் கேசாதிபாதமாதல் பாதாதிக்கேசமாதல் வருணிக்கவேண்டும். அவற்றுள், இது கேசாதிபாதமாக வருணிக்கப்பட்டது. என்னை, திருவளர் தாமரையென்று முகமுதலாகவெடுத்துக்கொண்டு அன்னநடையென்று பாதத்திலே முடித்தலான். ஆயின், இதில் நடைகண்டாயின் மேல் ஐயநிலையுணர்த்தல் வழவாமெனின், இவன் நடைகண்டானல்லன், இம்மலை நடக்குமாயின் அன்னநடையை யொக்குமென்றான். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினையாகலிற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்த தென்றது அன்னத்திற்குச்சினை கால், காலிற்கு வினை நடை, ஆகையால் முதலென்றது அன்னத்தை.

அங்ஙனமுமவித்துச் சொன்னதனாற் பயன் மகிழ்தல். என்னை, “சொல்லெதிர் பெருஅன் சொல்லியின் புறுதல், புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே” † என்று அகத்தினையியற் குத்திரத்திற்சொன்னாராகவினென்பது. அஃதேல் உவகையென்னு மெய்ப்பாட்டானே மகிழ்ச்சிபெற்றும். இனியிச்சொற்கள் விசேடித்து மகிழ்வித்தவாறென்னைபெனின், நெஞ்சின் மிக்கது வாய்சோர்ந்துதான் வேட்டபொருள்வயிற் றன்குறிப்பன்றி யேயுஞ் சொன்னிகழும்; நிகழுந்தோறு மகிழ்ச்சிதோன்றுமென்பது. என்போல வெனின், ஒருவன் தான்வழிபடுந் தெய்வத்தைப் பரவிய செய்யுட்களை யோதியுணர்ந்திருந்தானெனினும், அவற்றான் அத்தெய்வத்தை வழிபடும்போந்து கண்ணீர்வார்ந்து

* தொல், பொருளதிகாரம், அகத்தினையியல், 50.

† திவாகரம், 11-வது.

மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக் காண்டும். அல்லதாஉஞ் சுற்றத்தாரது
சாக்காடு முற்றவுணர்ந்தானேயெனினுஞ் செத்தாரிடனாக உரை
யாடினபொழுது துன்பமீதுராக் கலுழக்காண்டும் ; இவைபோல
வென்பது. ஆகலின் நினைப்பின்வழியதுரையாயினும் நினைப்பின்
உரைப்பயன் விசேடமுடைத்தென்பது. நெஞ்சின்மிக்கது வாய்
சோர்ந்து சொன்னிகழுமென்பதனை இக்கோவையின் எண்வகை
மெய்ப்பாட்டின்¹ கண்ணுந் தந்துரைத்துக்கொள்க. பயனென்பது
நெஞ்சினடுத்ததோர் மெய்ப்பாடு காரணமாகத் தன்வயினி
கழ்ந்த சொல்லானெய்துவது. மெய்ப்பாடென்பது புறத்துக்
கண்டதோர்பொருள் காரணமாக நெஞ்சின் கட்டோன்றிய
விகாரத்தின்விளைவு. எழுவாய்க்கிடந்த இ ப் பா ட் டு நுதலிய
பொருள் பொழிப்பினாலுரைத்தாம். நுண்ணிதாக வுரைப்பான்
புகின் வரம்பின்றிப்பெருகுமென்பது. 1

2. ஐ ய ம்²

ஐயம் என்பது கண்ணுற்றபின்னர் இங்ஙனந் தோன்ற
நின்ற இம்மாது திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்
களுள்ளாள் கொல்லோ வென்றையுறுநிற்றல். அதற்குச் செய்
யுள்—

போதோ விசும்போ புனலோ

பணிக ளதுபதியோ

யாதோ வறிகுவ தேது

மரிதி யமன்விடுத்த

தூதோ வனங்கன் றுணையோ

விணையிலி தொல்லைத்தில்லை

மாதோ மடமயி லோவென

நின்றவர் வாழ்பதியே.

தேரியவரியதோர் தெய்வமென்ன

அருவரைநாடன் ஐயுற்றது.

1 எண்வகை மெய்ப்பாடு - நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம். பெருமிதம், உவகை, வெகுளி என்பன.

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திருமேனியை வியந்து ஐய முறுதல் ” என்பதாம்.

1. இயற்கைப் புணர்ச்சி

13

இதன்பொருள் : யமன் விடுத்த தூதோ—யமனால் விடுக்கப் பட்ட தூதோ—அனங்கன் துணையோ-வசித்தற்கரியாரை வசித்தற்கு அனங்கற்குண்டாயிற்றோர் துணையோ—இணையிலி தொல்லைத்தில்லை மாதோ—ஒப்பில்லாதானது பழையதாகிய இத்தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர்மாதரோ—மட மயிலோ என நின்றவர் வாழ்பதி - மடப்பதையுடைய மயிலோ வென்று சொல்லும்வண்ணம் நின்றவரது வாழ்பதி — போதோ - தாமரைப் பூவோ—விசும்போ - ஆகாயமோ — புனலோ - நரோ — பணிகளது பதியோ - பாம்புகளது பதியாகிய நாகருலகமோ—யாதோ ஏதும் அறிகுவது அரிது-யாதோ சிறிதுந் துணிதலரிது எ - று.

யமன்தூதும், அனங்கன்றுணையும், மடமயிலும் ஐயநிலையுடையவையாய் நின்றன. தில்லைமாது : உவமிக்கப்படும் பொருள். ஐயநிகழ்ந்தது திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ மக்களுள்ளாளோவென்றென்க. மக்களுள்ளாளாதல் சிறுபான்மையாகலிற் கூறிற்றிலர்.

தில்லைமாதோ வென்பதற்குத் தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர் மானுடமாதரோ வென்றுரைப்பாருமுள்¹. தில்லைமானுடமாது மகளிர்க்குவமையாகப் புணர்க்கப்படுவனவற்றி னென்றன்மையால் உவமையாகாது. உவமிக்கப்படும் பொருளெனின், ஐயமின்றித்துணிவாம். அதனால் தில்லைமாதோவென்பது மானுடம் தெய்வமென்னும் வேறுபாடுகருதாது மகளிரென்னும் பொதுமைபற்றி நின்றது. தில்லைநின்றவரெனக் கூட்டினுமமையும்.

தெய்வமென்ன - தெய்வமோ அல்லளோவென. மெய்ப்பாடு : உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை. என்னை, “புதுமை பெருமை சிறுமை யாக்கமொடு—மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே”* என்றாராகலின். ஈண்டு வனப்பினது பெருமையை வியந்தா னென்பது. அவ்வியப்பு மருட்கைப்பாற்படும். பயன் : ஐயந்தீர்தல். 2

1 இவ்வாறு இந்நூல் உரையாசிரியர் கூறுவதனால், இதற்கு முன் இந்நூலுக்கு ஒருரை உண்டென்பது தெளிவு.

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல், 7.

3. தெளிதல்¹

தெளிதல் என்பது ஐயுற்றபின்னர் அவயவமியங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லளென்று தெளியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாயும் விடையரன் தில்லையன்
 னாள்படைக் கண்ணிமைக்குந்
 தோயு நிலத்தடி தூமலர்
 வாடுந் துயரமெய்தி
 ஆயு மனனே யணங்கல்ல
 ளம்மா முலைசுமந்து
 தேயு மருங்குற் பெரும்பணைத்
 தோளிச் சிறு நுதலே.
 அணங்கல்லளென் றாயில்வேலவன்
 குணங்களைநோக்கிக் குறித்துரைத்தது.

இதன்பொருள் : பாயும் விடை அரன் தில்லை அன்னாள் - பாய்ந்து செல்லும் விடையையுடைய அரனது தில்லையையொப் பாளுடைய - படை கண் இமைக்கும் - படைபோலுங் கண்கள் இமையா நின்றன—நிலத்து அடி தோயும் - நிலத்தின்கண் அடி திண்டா நின்றன - தூமலர் வாடும் - தூய மலர்கள் வாடா நின்றன, ஆதலின்—துயரம் எய்தி ஆயும் மனனே - துயரத்தை யெய்தி ஆராயும் மனனே - அம் மாமுலை சுமந்து - அழகிய பெரியவாகிய முலைகளைச் சுமந்து—தேயும் மருங்குல் - தேயா நின்ற மருங்குலையும் - பணை பெருந்தோள் - பணைபோலும் பெரிய தோள்களையுமுடைய - இச்சிறு நுதல் அணங்கு அல் லன் - இச்சிறு நுதல் தெய்வ மல்லள் எ - று.

துயரமெய்தி யாயுமனனே யென்றதனால், தெளிதல் கூறப் பட்டதாம். மெய்ப்பாடு : மருட்கையினீங்கிய பெருமிதம். என்னை, “ கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச் — சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே ”* என்றாராகலின். தெளிதலுங் கல்வி யின் பாற்படும். பயன்: தெளிதல்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பார்வை போலும் வடிவென் றறித்தது” என்பதாம். * தொல், பொருள். மெய்ப்பாட்டியல், 9.

அவ்வகை தெய்வங்கொல்லோவென்றையுற்றுநின்றான் இவ்வகை குறிகண்டு தெய்வமல்லன் மக்களுள்ளாளெனத் துணிந்தானென்பது. எனவே, தெய்வமல்லளாதற்குக்காரணம் இணையன குறியே வேற்றுமையில்லையென்பது துணிவு. 3

4. நயப்பு¹

நயப்பு என்பது தெய்வமல்லளென்று தெளிந்தபின்னர் மக்களுள்ளாளென்று நயந்து இடையில்லையென்ற நெஞ்சிற்கு அல்குலும் முலையுங்காட்டி இடையுண்டென்று சென்றெய்த நினைவா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அகல்கின்ற வல்குற் றடமது
கொங்கை யவையவரீ
புகல்கின்ற தென்னைநெஞ் சண்டே
யிடையடை யார்புரங்கள்
இகல்குன்ற வில்லிற்செற் றோன்றில்லை
யீசனெம் மாநெதிர்ந்த
பகல்குன்றப் பல்லுகுத் தோன்பழ
னம்மன்ன பல்வளைக்கே.

வண்டமர் புரிசூழ லொண்டொடி மடந்தையை
நயந்த அண்ணல் வியந்துள் வியது.

இதன்பொருள் : அகல்கின்ற அல்குல் தடம் அது - அகலாநின்ற வல்குலாகிய தடம் அது—கொங்கை அவை - முலை அவை—நெஞ்சு அவம் நீ புகல்கின்றது என்னை - நெஞ்சே காரணமின்றி நீ சொல்லுகின்றதென்!—அடையார் புரங்கள் இகல்குன்றவில்லில் செற்றோன் - அடையாதார் புரங்களது இகலைக்குன்றமாகிய வில்லாற் செற்றவன்—தில்லை ஈசன் - தில்லைக்கணுளானாகிய வீசன்—எம்மான் - எம்முடையவிறைவன்—எ தி ர் ந் த பகல் குன்ற பல் உகுத் தோன் - மாறுபட்ட ஆதித்தனது பெருமை குன்றப் பல்லை யுகுத்தோன்—பழனம் அன்ன பல்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ திருமேனியாற் பயன் பெறலாமென்றறிந்தது ” என்பதாம்.

வளைக்கு இடை உண்டு - அவனது திருப்பழனத்தை யொக்கும் பல்வளைக்கு இடையுண்டு எ - று.

தடம் - உயர்ந்தவிடம். அல்குற்றடமது கொங்கையவை என்புழி அல்குற்பெருமையானும் முலைப்பெருமையானும் இடையுண்டு என்றவாறன்று ; அல்குலும் முலையுமுண்மையான் இடையுண்டு என்றவாறு ; அல்குற்றடமதுவென்றும் முலையவையென்றும் பெருமைகூறியது அவை விளங்கித் தோன்றாதேனாக்கி. இகல்குன்றவில்லிற் செற்றோனென்பதற்கு இகல்குறைய வில்லாற் செற்றோனெனினும் அமையும். நயந்த அண்ணல் - மக்களுள்ளாளென்று துணிதலால் நயந்த அண்ணல். உள்வியது - கூட்டத்தை நினைந்தது. மெய்ப்பாடு : உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை வியந்துரைத்தலின். பயன் : ஐயந்தீர்ந்து மகிழ்தல்.

இந்நான்குபாட்டும் ஒருவருள்ளக்கருத்தை யொருவரறியாத பொருதலைக் காமமாதலிற் கைக்கிளைப்பால. அகத்திணையின் கட்டைக்கிளை வருதல் திணைமயக்காம் பிறவெனின், கைக்கிளை முதற் பெருந்திணையிறுவாயெழுதிணையினுள்ளுங் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் அகத்தைச்சார்ந்த புறமாயினும், கிளவிக் கோவையின் எடுத்துக்கோடற்கட் காட்சிமுதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடைமைநோக்கிக் கைக்கிளை தழீஇயினார். பெருந்திணை¹ தழுவுதல் சிறப்பின்மையினிக்குனார். இது நலம்பாராட்டல்.

4

5. உ ட் கோ ள்²

உட்கோள் என்பது மக்களுள்ளாளென்று நயந்து சென்றெய்த நினையாரின்றவன் தன்னிடத்து அவளுக்குண்டாகிய காதல் அவள் கண்ணிற்கண்டு தன்னுட்கொள்ளாரிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அணியு மமிழ்துமென் னாவியு
மாயவன் றில்லைச்சிந்தா
மணியும்ப ராரறி யாமறை
யோனடி வாழ்த்தலறிற்

1 பெருந்திணை - பொருந்தாக் காமம்.

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “தன்னிடத்திற் கருணை யுண்டென்றறிந்தது” என்பதாம்.

பிணியு மதற்கு மருந்தும்
 பிறழ்ப் பிறழமின்னும்
 பணியும் புரைமருங் குற்பெருந்
 தோளி படைக்கண்களே.

இறைநிருக் கரத்து மறிமா னோக்கி
 யுள்ளக் கருத்து வள்ள லறிந்தது.

இதன்பொருள் : மின்னும் பணியும் புரை மருங்குல் பெருந் தோளி படை கண்கள் - மின்னையும் பாம்பையுமொக்கும் இடையினையும் பெருந்தோளினையுமுடையாளது படைபோலுங் கண்கள்—பிறழ் பிறழ் பிணியும் - பிறழுந்தோறும் பிறழுந்தோறும் பொதுநோக்கத்தாற் பிணியும்—அதற்கு மருந்தும் - உள்ளக் கருத்து வெளிப்படுக்கு நானோடுகூடிய நோக்கத்தால் அதற்கு மருந்துமாகாநின்றன எ - று ; அணியும் அமிழ்தும் என் ஆவியும் ஆயவன் - எனக்காபரணமும் அமிழ்தும் என்னுயிருமாயவன் — தில்லைச் சிந்தாமணி - தில்லைக்கட் சிந்தாமணிபோல் அன்பர்க்கு நினைத்தவை கொடுப்போன்—உம்பரார் அறியா மறையோன் - அன்பரல்லாத தேவர்களறியாத வந்தணன்—அடி வாழ்த்தலரின் பிணியும் - அவனுடைய திருவடிகளை வழத்தாதவரைப்போல உறும் பிணியுமெனக்கூட்டுக.

அணி யென்றார் அழகு செய்தலான். அமிழ் தென்றார் கழி பெருஞ்சுவையோ டுறுதிபயத்தலுடைமையான். ஆவி யென்றார் காதலிக்கப்படும் பொருள்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தமையான். ஈறிவின்பம் பயக்கு மிறைவனோடு சார்த்த அணியும் அமிழ்தும் ஆவியும் இறப்ப இழிந்தனவேயாயினும், “பொருளது புரைவே புணர்ப்போன் குறிப்பின், மருளற வருஉ மரபிற்றென்ப”† என்பதனால் ஈண்டுச் சொல்லுவானது கருத்துவகையானும், உலகத்துப் பொருள்களுள் அவற்றினூங்கு மிக்கனவின்மையானும், உயர்ந்தனவாயுவமையாயின. உம்பராலென்பது பாடமாயின், உம்பரானறியப் படாதவெனவுரைக்க. பிறழ்ப் பிறழ்மென்பது பாடமாயின், பிணியுமருந்தும் மாறிமாறிவரப் படைக்கண்கள் பிறழ்மெனவுரைக்க. இஃது உட்கோள். இவையென்றுங் கைக்கிளை.

† இஃது இடம் விளங்காமேற்கோள்.

தினை: குறிஞ்சி. கைகோள்: களவு. கூற்று: தலைமகன் கூற்று. கேட்பது: நெஞ்சு. நெஞ்சென்பது பாட்டின்கண் இல்லையாலோவெனின் எஞ்சிற்றென்பதாம்; வறிதே கூறினானெனினுமமையும். இடம்: முன்னிலை. காலம்: நிகழ்காலம். எச்சம்: இப்பெருந்தோளி படைக்கண்களென்புறி இவ்வென்னுஞ் சுட்டுச் சொல்லெஞ்சிற்று. மெய்ப்பாடு: உவகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். ஈண்டு மெய்ப்பாட்டுப் பொருள்கோள் கண்ணினுன் யாப்புறவறிதல். என்னை, “கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதினுணரு—முணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியீ—னன்னயப் பொருள்கோ ளெண்ணருங் குரைத்தே” * என்ற ராகலின். பயன்: தலைமகனது குறிப்பறிந்து மகிழ்தல். பிணியுமதற்கு மருந்துமாம் பெருந்தோளி படைக்கண்களென்றமையின், அவனுடம்பாட்டுக் குறிப்பு அவள் நாட்டத்தானுணர்ந்தானென்பது. என்னை, “நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக்—கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரை யாகும்” † என்ற ராகலின். 5

6. தெய்வத்தை மகிழ்தல்¹

தெய்வத்தை மகிழ்தல் என்பது உட்கொண்டு நின்று, என்னிடத்து விருப்பத்தையுடைய இவனைத்தந்த தெய்வத்தை யல்லது வேறொரு தெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தை மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வளைபயில் கீழ்கட னின்றிட
மேல்கடல் வான் நுகத்தின்
துளைவழி நேர்கழி கோத்தெனத்
தில்லைத்தொல் லோன்கயிலைக்
கிளைவயின் நீக்கியிக் கெண்டையங்
கண்ணியைக் கொண்டுதந்த
விளைவையல் லால்விய வேன்றய
வேன்தெய்வ மிக்கனவே.

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல், 27.

† தொல், பொருள், களவியல், 5.

1. இதன் பேரீன்பப் பொருள், “தன்றவத்தினை வியந்தது” என்பதாம்.

அன்ன மென்னடை அரிவையைத் தந்த
மன்னிருந் தெய்வத்தை மகிழ்ந்து நாத்தது.

இதன்பொருள் : வளை பயில் கீழ் கடல் நின்று இட-சங்கு நெருங்கின கீழ்த்திசைக்கடலிலே நின்று இட—நேர்கழி மேல் கடல் வான் நுகத்தின் துளைவழி கோத்தென—அவ்வொத்தகழி மேற்றிசைக் கடலிலிட்ட பெரிய நுகத்தினது துளைக்கட்சென்று கோத்தாற்போல—தில்லைத் தொல்லோன் கயிலை கிளை வயின் நீக்கி-தில்லையிடத்துப் பழையோனது கைலைக்கண் ஆயத் தாரிடத்து நின்று நீக்கி,—இ கெண்டை கண்ணியை கொண்டு தந்த விளைவை அல்லால்-இக்கெண்டைபோலுங் கண்ணையுடையானைக் கைக்கொண்டு தந்த நல்வினையின் விளைவாகிய தெய்வத்தை யல்லது—மிக்கன தெய்வம் வியவேன் நயவேன்-மிக்கன வாகிய பிறதெய்வத்தை வியப்பதுஞ் செய்யேன் ; நயப்பதுஞ் செய்யேன் எ - று.

கைலைக்கட் கொண்டுதந்த வெனவியையும். இவ்வைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது நயவேனென்று அவளது நலத்தை மிகுத்த மையின், இதுவும் நலம் பரட்டல். பயந்தோர்ப்பழிச்சுந்¹ பாற்படுத்தினுமமையும். மெய்ப்பாடு: உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் : மகிழ்தல். 6

7. புணர்ச்சி துணிதல்¹

புணர்ச்சி துணிதல் என்பது தெய்வத்தை மகிழாநின்றவன் இது நமக்குத் தெய்வப் புணர்ச்சியெனத் தன்னொஞ்சிற்குச் சொல்லி அவளோடு புணரத் துணியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஏழுடை யான்பொழி லெட்டுடை
யான்புய மென்னைமுன்னாள்
ஊழுடை யான்புலி யூரன்ன
பொன்னிவ் வுயர்பொழில்வாய்ச்

1. பயந்தோர் பழிச்சல் - தலைவியின் பெற்றோரைத் தலைவன் வாழ்த்துதல்.

2. இதன் பேரின்பப் பொருள், “இன்பம்பெற நினைந்தது” என்பதாம்.

குழுடை யாயத்தை நீக்கும்
 விதிதுணை யாமனனே
 யாழுடை யார்மணங் காணணங்
 காய்வந் தகப்பட்டதே.

கொவ்வைச் செவ்வாய்க் கொடியிடைப் பேதையைத்
 தெய்வப் புணர்ச்சி செம்மல் துணிந்தது.

இதன்பொருள் : பொழில் ஏழு உடையான் - பொழிலே
 முடையான்—புயம் எட்டு உடையான்—புயமெட்டுடையான்—
 முன் என்னை ஆள் ஊழ் உடையான்—எனக்கு ஆட்படுந்தன்மை
 யுண்டாவதற்கு முன் என என்னையாள்வதொரு புதிதாகிய
 முறைமையையுடையான்—புலியூர் அன்ன பொன்—அவனது
 புலியூரையொக்கும் பொன்னையான்—இ உயர் பொழில் வாய்
 கும் உடை ஆயத்தை நீக்கும் விதி துணை ஆக—இவ்வுயர்ந்த பொழி
 லிடத்து ஒருபொழுதும் விடாது குழ்தலையுடைய ஆயத்தை நீக்கு
 தற்குக் காரணமாகிய விதி துணையாக—மனனே—மனமே—யாழ்
 உடையார் மணங்காண் அணங்கு ஆய் வந்து அகப்பட்டது—
 கந்தருவர் மணங்காண் முன் வருத்துவதாய் வந்து அகப்பட்டது ;
 இனிக் கூட்டத்துக்குடன்படுவாயாக எ-று.

பொன்னிக்குமெனவியையும். ஆகவேன்பது ஆ வென
 நின்ற செய்யுண்முடிபு ; புறனடையாற் கொள்க. அணங்காய்
 வந்தென்றான், உள்ளஞ்செல்லவும் இது தகாதென்று விலக்குத
 லால் முன் வருத்தமாயினமையின். தெய்வத்தன்மையுடைத்தாய்
 வந்தெனினுமமையும். அகப்பட்டதென்று இறந்த காலத்தாற்
 கூறினான், புணர்ச்சி துணிந்தமையான். இதுவும் உட்கோட்
 பாற்படும்.

இவையிரண்டும் ஒருதலைக்காம மல்லவெனினும் புணர்ச்சி
 நிகழாமையிற் கைக்கிளைப்பாற்படும். புணர்ச்சி நிகழாமை, தெய்
 வப் புணர்ச்சி செம்மல்துணிந்த தென்பதானாக. பேதையைப்
 புணர்ச்சி துணிந்தது, விதி துணையாகக் கந்தருவர் மணம் ஒரு பெண்
 வடிவு கொண்டு எனக்கெய்திற்றென்றமையின். இதனோடி
 வரிடையுண்டாய அன்பிற்குக்காரணம் விதியல்லாமை ஈண்டுப்
 பெற்றும். பாங்கற்கூட்டந் தோழியிற் கூட்டமென்றிவற்றில்

அவர்துணையாய் வாறுபோல விதியும் இவரை ஆயத்திவிக்கிக் கூட்டின மாத்திரையேயன்றி அன்பிற்குக் காரணமன்றென்பது. அல்லதூஉம், விதியாவது செயப்படும் வினையினது நியதியன்றே, அதனானே அன்பு தோன்றிப் புணர்ந்தாரெனின், அதுவுஞ் செயற்கைப்புணர்ச்சியாய் முடியும், அது மறுத்தற்பொருட் டன்றே தொல்லோரிதனை இயற்கைப்புணர்ச்சியென்று குறியிட்டது. அல்லதூஉம், நல்வினை துய்த்தக்கால் முடிவெய்தும், இவர்களன்பு துய்த்தாலு முடிவெய்தாது எஞ்ஞான்று மொரு பெற்றியே நிற்குமென்பது. அல்லதூஉம், “பிறப்பா னடுப்பினும் பின்னுந் துன்னத்தகும் பெற்றியர்” * என்றலானும், இவர்களன் பிற்குக் காரணம் விதியன்றென்பது. பலபிறப்பினுமொத்த அன்பென்றாராகலின், பலபிறப்பினுமொத்து நிற்பதோர் வினை யில்லையென்பது. அஃதேல், மேலைச்செய்யுளில் வினைவினைவே கூட்டிற்குக் விசேடித்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னையெனின், இம்மையிற் பாங்கனையுந் தோழியையுந் குறையுற அவர்கள் தங்களினாகிய கூட்டங்கூட்டினார்கள். உம்மை நல்வினையைக் குறையுற்றுவைத்து இம்மை அதனை மறந்தான்; மறப்புறியும், அது தான்மறவாது இவர்களையுந் கண்ணுறுவித்து இவர்க்குத் துப்புமாயிற்குகலான், விசேடிக்கப்பட்டது. அல்லதூஉம், “பாங்கனை யானன்ன பண்பனை” † என்று அவனை விசேடித்தும், “முத்தகஞ்சேர் மென்னகைப் பெருந்தோளி” ‡ என்று அவனை விசேடித்தும், அவர்களினாலாய் கூட்டத்திற்குக் கூறினமையின், நல்வினைப் பயனும் அம்மாத்திரையே விசேடித்த தென்பது. 7

8. க ல வி யு ர த் த ல்¹

கலவி யுரைத்தல் என்பது தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலை மகன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூருநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சொற்பா லமுதிவள் யான்சுவை
யென்னத் துணிந்திங்ஙனே
நற்பால் வினைத்தெய்வந் தந்தின்று
நானிவ ளாம்பகுதிப்

* திருக்கோவை, 205. † ஐ., 19. ‡ ஐ., 106.

1. இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பெற்ற விர்பத்தை வியந்தது” என்பதாம்.

பொற்பா ரறிவார் புலியூர்ப்
 புனிதன் பொதியில்வெற்பிற்
 கற்பா வியவரை வாய்க்கடி
 தோட்ட களவகத்தே.
 கொலைவேலவன் கொடியிடையொடு
 கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.

இதன்பொருள் : சொல்பால் அமுது இவன் யான் சுவை
 துணிந்து என்ன இங்ஙன் நல்பால் வீணை தெய்வம் தந்து எ-து.
 சொல்லும் பகுதியில் அமுதிவன் யானதன் சுவையென்று துணிந்து
 சொல்ல இவ்வண்ணமே நல்ல கூற்றின் வீணையாகிய தெய்வந்தர
 எ-று. என்றது சுவையையுடைய பொருட்டுஞ் சுவைக்கும் வேறு
 பாடில்லாதவாறுபோல எனக்கும் இவட்கும் வேறுபாடில்லை
 எ-று. இன்று நான் இவன் ஆம் பகுதி பொற்பு ஆர் அறிவார் எ-து.
 இவ்வாறு வேறுபாடில்லையாயினும், புணர்ச்சியான் வரும் இன்
 பந்துய்த்தற்பொருட்டாக இன்று யானென்றும் இவளென்றும்
 வேறுபாட்டோடு கூடிய அழகை யாரறிவார் இதனையனுபவிக்
 கின்ற யானே யறியினல்லது ! எ-று. புலியூர் புனிதன் பொதியில்
 வெற்பில் கல்பாவிய வரை வாய்க்கடி தோட்ட களவகத்து எ - து .
 புலியூர்க்கணுளாகிய தூயோனது பொதியிலாகிய வெற்பிற்
 கற்பரந்த தாள்வரையிடத்துக் காவலை வாங்கிய களவிடத்து
 எ - று .

களவகத்துப் பொற்பெளக்கூட்டுக. தந்தென்பது தர
 வெனத் திரிக்கப்பட்டது. தந்தின்றென்பது தந்ததென்னும்
 பொருள்படாமை யறிந்து கொள்க, தந்தன்றென்பதாஊம்
 பாடும் போலும். கடிதோட்டவென்பதற்குக் கடியப்பட்ட
 தொகுதியையுடைய களவென்றுரைப்பினுமமையும். தோட்ட
 வென்றது தலைமகளாயத்தையுந் தன்னினைஞரையும். கடி
 தோட்ட வென்பது பாடமாயின், மணந்தொடங்கிய களவென்
 றுரைக்க. கொடியிடையொடுகலவி-கொடியிடையொடு
 நீகழ்ந்த கலவி. மெய்ப்பாடு: உவகை. பயன்: மகிழ்ச்சி; தலைமகளை
 மகிழ்வித்தலுமாம். நல்வீணைத்தெய்வம் இவனைக்களவின்கட்
 கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்து நின்ற சுவையுமென்ன என்

னெஞ்சம் இவள்கண்ணே யொடுங்க யானென்பதோர் தன்மை காணுதொழிய இருவருள்ளங்கனும் ஒருவேமாமாறுகரப்ப ஒருவே மாகிய ஏகாந்தத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரீன்ப வெள்ளம் யாவரானறியப்படுமென்று மகிழ்ந்துரைத்தான் ; உரைப்பக்கேட்ட தலைமகளும் எம்பெருமான் என்கண்வைத்த அருளிணைன்றோ இவ்வகையருளியதென்று இறப்பவு மகிழ் வாளாம். 8

9. இருவயி னெத்தல்¹

இருவயி னெத்தல் என்பது புணராத முன்னின்ற வேட்கையன்பு புணர்ந்த பின்னும் அப்பெற்றியே நின்று வளர்ந்து சேறலால் தலைமகளை மகிழ்ந்து கூருநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

உணர்ந்தார்க் குணர்வரி யோன்றில்லைச்
சிறற்றம் பலத்தொருத்தன்
குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொவ்வைச்செவ்
வாயிக் கொடியிடைதோள்
புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும்பெரும்
போகம்பின் னும்புதிதாய்
மணந்தாழ் புரிசூழ லாளல்குல்
போல வளர்கின்றதே.

ஆரா விற்பத் தன்பு மீதா

வாரார் முலையை மகிழ்ந்து னைத்தது.

இதன்பொருள் : உணர்ந்தார்க்கு உணர்வு அரியோன் - ஒரு காற் றன்னையுணர்ந்தவர்கட்குப் பின்னுணர்தற்குக் கருவியாகிய சித்தவீருத்தியுமொடுங்குதலான் மீட்டுணர்வரியோன்—தில்லை சிறற்றம்பலத்து ஒருத்தன் - தில்லையிற் சிறற்றம்பலத்தின் கணுளானாகிய ஒப்பில்லாதான்—குணம் வெளிப்பட்ட கொவ்வை செவ்வாய் இ கொடி இடை தோள் புணர்ந்தால் - அவனது குணமாகிய ஆனந்தம் வெளிப்பட்டாற்போலுங் கொவ்வைக் கனிபோலுஞ் செவ்வாயையுடைய இக்கொடியிடை தோளைக் கூடினாலும்—புணருந் தொறும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிது

1. இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பெற்ற விற்பம் புதிதாய்ப் பேணியது” என்பதாம்.

ஆய் - கூடுந்தோறும் பெரிதாகியவின்பம் முன்புபோலப் பின்
னும் புதிதாய்—மணம் தாழ் புரி குழலாள் அல்குல் போல வளர்
கின்றது - மணந்தங்கிய சுருண்ட குழலையுடையாளது அல்குல்
போல வளராநின்றது எ - று.

உணர்ந்தார்க்குக் குணந்தான் வெளிப்பட்டவென இயைத்
துரைப்பினுமமையும். உணர்ந்தார்க் குணர்வரியோனென்ப
தற்குத் தவத்தானுந் தியானத்தானும் எல்லாப் பொருள்
களையு முணர்ந்தவர்க்கும் உணர்வரியோனெனினு மமையும்.
இப்பொருட்கு உணர்ந்தார்க்குமென உம்மை வருவித்துரைக்
கப்பட்டது. குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொடியிடையென்
புழி உவமையோடு பொருட் கொற்றுமை கருதி உவமைவினை
உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேற்றப்பட்டது. புணர்ந்தாற்
புதிதாயெனவியையும். புணர்ந்தாலுமென இதற்கும் உம்மை
வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இன்பத்தன்பு - இன்பத்தான்வந்த
செயற்கையன்பு. மெய்ப்பாடும் பயனும் : அவை. புணர்ச்சிக்கட்
டோன்றி ஒருகாலக்கொருகாற் பெருகாநின்ற பேரின்பவென்
ளத்தைத் தாங்கலாற்றாத தலைமகள் ஆற்றாதல் பயனெனினும
மையும்.

வளர்கின்ற தென்றமையிற் புணர்ந்ததனாற் பயனென்னை
யெனின், புணராத முன்னின்ற வேட்கை புணர்ச்சிக்கட்குறை
படும், அக்குறைபாட்டைக் கூட்டத்தின்கட் டம்மிற்பெற்றகுணங்
களினாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும் ஒரு
பெற்றித்தாய் நிற்குமென்பது. அல்குல்போல வளர்கின்ற தென்ற
வழி ஒருகாலக் கொருகால் வளருமென்றாரல்லர். என்னை, குறை
பாடுள்ளதற்கன்றே வளர்ச்சியுண்டாவது; அல்லது உம் எஞ்
ஞான்றும் வளருமெனின், அல்குற்கு வரம்பின்மையுந்தோன்
றும். மற்றென்னை கருதியதெனின், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்
கின்றகாலத்து இவள் பதினோரண்டும் பத்துத்திங்களும் புக்
காள் ஆகவின் இவளது அல்குல் இலக்கணக் குறைபாடின்றியே
வளராநின்றது. வளர்ந்து பன்னிரண்டு நிரம்பினால் ஒருபெற்
றியே நிற்கும். அதுபோல இவன் காதலும் உள்ளமுள்ளவ
நிறைந்து பின்னைக் குறைபாடின்றி ஒருபெற்றியே நிற்குமென்
பது.

10. கிளவிவேட்டல்¹

கிளவி வேட்டல் என்பது இருவயினோத் தின்புருநின்ற தலைமகன் உறுதன்முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும் : பெற்றுச் செவிப்புணர்ச்சி² பெருமையின் ஒருசொல்வேட்டு வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அளவியை யார்க்கு மறிவரி
யோன்றில்லை யம்பலம்போல்
வளவிய வான்கொங்கை வாட்டடங்
கண்ணுதல் மாமதியின்
பிளவியல் மின்னிடையேரமை
தோளிது பெற்றியென்றாற்
கிளவியை யென்னோ வினிக்கிள்ளை
யார்வாயிற் கேட்கின்றதே.

அன்ன மன்னவ வவயவங் கண்டு
மென்மொழி கேட்க விரும்புற்றது.

இதன் பொருள் : அளவியை யார்க்கும் அறிவு அறியோன் தில்லை அம்பலம் போல் வான் கொங்கை வளவிய-அளவை யார்க்கும் மறிவரியவனது தில்லையம்பலம்போலப் பெருங்கொங்கைகள் வளத்தையுடையன—தடங்கண் வாள் - பெரியகண்கள் வாளோடொக்கும்—நுதல் மா மதியின் பிளவு இயல் - நுதல் பெரிய மதியின் பாகத்தி னியல்பையுடைத்து—இ டை மின் - இடை மின்னோடொக்கும்—தோள் பெரு அமை - தோள்கள் பெரிய வேயோடொக்கும்—பெற்றி இது என்றால் - இவற்றது தன்மை இதுவானால்—கிள்ளையார் வாயில் கிளவியை இனி கேட்கின்றது என் - கிள்ளைபோல்வான் வாயின் மொழியை இனிக்கேட்க வேண்டுகின்றதென்? இப்பெற்றிக்குத் தக்க தேயிருக்கும் எ - று.

1. இதன் பேரின்பப் பொருள், “குருமொழி வேண்டிக் குறை யிரந் துரைத்தது” என்பதாம்.

2. இதனை, “கண்டுகேட்டுண்டுகிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும், ஒன்மொழி கண்ணே உள” என வரும் திருக்குறளால் அறிக.

துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது. மொழி கிளிமொழியோ டொக்குமென்பது போதரக் கிள்ளையாரென்றான். வயினென்பது பாடமாயின், வாயினென்பது குறுகி நின்றதாகவுரைக்க. வயின் இடமெனினு மமையும். அவயவங்கண்டென்புழி உறுதன் முதலாகிய நான்கையுங்கண்டென்றார். மெய்ப்பாடு: உவகை. பயன்: நயப்புணர்த்து தல்.

10

11. ந ல ம் பு னை ந் து ரை த் த ல்¹

நலம்புனைந்துரைத்தல் என்பது கிளவிவேட்டு வருந்தக் கண்ட தலைமகள் மூரன்முறுவல்செய்ய, தலைமகள் அதுபெற்றுச் சொல்லாடாமையா னுண்டாகிய வருத்தநீங்கி, நுமதகன்ற மருதநிலத்துக் குறிஞ்சிநிலத்து இவள் வாய்போல நாளும் ஆம்பற்பூக்களுளவோவென அந்நிலத்து வண்டோடு வினவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கூம்பலங் கைத்தலத் தன்பரென்
பூடுரு கக்குனிக்கும்
பாம்பலங் காரப் பரன்றில்லை
யம்பலம் பாடலரின்
தேம்பலஞ் சிற்றிடை யிங்கிவள்
தீங்கலி வாய்கமழும்
ஆம்பலம் போதுள வோஅளி
காள்நும் அகன்பணையே.

பொங்கி மூையைப் புனைந லம்புகழ்ந்
தங்கதிர் வேலோன் அயர்வு நீங்கியது.

இதன்பொருள்: அளிகாள்நும் அகன் பணை - வண்டுகாள் நுமதகன்ற மருதநிலத்து—தேம்பு சிற்றிடை ஈங்கிவள் - தேம்புஞ் சிறிய விடையையுடைய இவளது—தீம் கலி வாய் கமழும் ஆம்பல்போது உளவோ - இனிமதாகிய கனிந்த வாய்போல நாளும் ஆம்பற் பூக்களுளவோ? சொல்லுமின் எ - று. கூம்பு

1. இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அன்பால்நலங் கொண்டாடியது ” என்பதாம்.

1. இயற்கைப் புணர்ச்சி

27

கைத்தலத்து அன்பர் என்பு ஊடு உருக குனிக்கும் - கூம்புங் கைத்தலங்கையுடைய அன்பரது என்பும் உள்ளுருகக் கூத்தாடா நின்ற—பாம்பு அலங்காரப் பரன் தில்லை அம்பலம் பாடலரின் தேம்பு - பாம்பாகிய அணியையுடைய பரமனது தில்லையம்பலத் தைப் பாடாதாரைப்போலத்தேம்புமெனக் கூட்டுக.

அல்லும் அம்மும்: அவ்வழிச்சாரியை. பாம்பு பலங்காரம்: மெலிந்து நின்றது. ஈங்கிவளென்பது ஒருசொல். கனிவாய் - கனிபோலும் வாயெனினுமமையும். புனைநலம் என்றது புனையப் பட்ட வியற்கைநலத்தை. அயர்வு நீங்கியது-சொல்லாடாமையி னுண்டாகிய வருத்தநீங்கியது. மெய்ப்பாடு: உவகை. பயன்: நயப்புணர்த்துதல். இயற்கையன்பினுனும் அவள் குணங்களாற் றோன்றிய செயற்கையன்பினுனும் கடாவப்பட்டு நின்ற தலை மகள் தனதன்பு மிகுதியையுணர்த்துதல் நயப்புணர்த்துதல் என்பது.

11

12. பிரிவுணர்த்தல்¹

பிரிவுணர்த்தல் என்பது ஐவகைப்புணர்ச்சியும் பெற்றுப் புணர்வதன் முன்னும் புணர்ந்தபின்னும் ஒத்தவன்பினையு நின்ற தலைமகள் பிரியுமாறென்னையெனின், இப்புணர்ச்சி நெடுங் காலஞ் செல்லக்கடவதாக இருவரையுங் கூட்டிய தெய்வந் தானே பிரியாமற் பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு, தலைமகள் தனதாதரவினுலம் பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் முன் னின்று வாய்திறந்து பெரியதோர் நாணின்மை செய்தேனெனத் தலைமகள் நாணிவருந்தாநிற்ப, அதுகண்டு இவள் வருந்துகின் றது யான்பிரிவேனாக நினைந்தாக வேண்டுமென் றுட்கொண்டு, அவளுக்குத் தான் பிரிவின்மைகூறாநிற்தல். அதற்குச் செய்யுள்—

சின்தா மணிதெண் கடலமிர்

தந்தில்லை யானருளால்

வந்தா லிகழப் படுமே

மடமான் விழிமயிலே

1. இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திருமேனிப்பிரி வான்மயங்கி யது ” என்பதாம்.

2. ஐவகைப் புணர்ச்சி - கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறிதல் என்பன.

அந்தா மரையன்ன மேநின்னை
யானகன் ரூற்றுவனே
சிந்தா குலமுற்றென் னேவென்னை
வாட்டந் திருத்துவதே.

பணிவள ரல்குலைப் பயிப்பு ருத்திப்
பிரிமலத் தாரோன் பிரிவுணர்த் தியது.

இதன்பொருள்: சிந்தாமணி தென்கடல் அமிர்தம் தில்லையான் அருளால் வந்தால்-ஒருவன் தவஞ்செய்து பெறுஞ்சிந்தாமணியும் தெளிந்த கடலினமிர்தமும் வருத்தமின்றித் தில்லையானருளாற் ருமேவந்தால்—இகழப் படுமே - அவை அவனாவிகழப்படுமா? - மட மான் விழி மயிலே - மடமான் விழிபோலும் விழியையுடைய மயிலே—அம் தாமரை அன்னமே - அழகிய தாமரைக்கண் வாழு மன்னமே—நின்னை யான் அகன்று ஆற்றுவனே - நின்னை யான் பிரிந்தாற்றி யுளனாவனே?—சிந்தாகுலம் உற்று என்னை வாட்டந் திருத்துவது என்னே - சிந்தையின் மயக்கமுற்று என்னை வாட்டுவதென்னே? எ - று.

அந்தாமரையன்னம் திருவென்பாருமுளர். நின்னையென்புழி உயிரினுஞ் சிறந்த நின்னையென்றும், யானென் புழி இருதலைப் புள்ளினேருயிரேனாகிய யானென்றும், அச் சொற்களான் விளங்கின. வாட்டந்திருத்துவதே யென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னிரவாய், வாட்டுவதேயென்று பொருள் பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வாட்டத்திருத்துவதென்று பாடமாயின், வாட்டத்தின்கணிடுத்துவ தென்றரைக்க. பயிப்பு - பயிலாதபொருட்கண் வந்த அருவருப்பு. ஈண்டுப் பயிலாத பொருள் பிரிவு. பிரிவுணர்த்தல் - அகன்றூற்றுவனே வெளப் பிரிவேன்பது மொன்றுண்டென்பதுபட மொழிதல். மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : பிரிவச்சமுணர்த்துதல்.

12

13. ப ரு வ ர ல றி த ல்

பருவரலறிதல் என்பது பிரிவின்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பிரிவேன்பதுமொன்றுண்டுபோலுமென வுட்கொண்டு முன்னு

1. இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திருவுளத் திரக்கங் கண்டது ”, என்பதாம்.

னின்று சென்றெய்திய வருத்தநீங்கிப்பெரியதோர் வருத்தமெய்த
அதுகண்டு, இவள் மேலுமேலும் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற் கூடு
தலரி தென்று நினைந்தோ நெடும்பொழு திவ்வாறிருந்தால் அவ்
விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அறிகிலேனென
அவள் வருத்தமறியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கோங்கிற் பொலியரும் பேய்கொங்கை

பங்கன் குறுகலஈர்

திங்கிற் புகச்செற்ற கொற்றவன்

சிற்தம் பலமனையாள்

நீங்கிற் புணர்வரி தென்றோ

நெடிதிங்ஙனேயிருந்தால்

ஆங்கிற் பழியா மெனவோ

அறியே நயர்கின்றதே.

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்

பருவரலின் பரிசுநினைந்தது.

இதன்பொருள் : கோங்கின் பொலி அரும்பு ஏய் கொங்கை
பங்கன் - கோங்கின்கணுண்டாகிய பொலிந்த வரும்பையொக்கு
முலையையுடையானது பங்கையுடையான்—குறுகலர் ஊர் திங்கில்
புக செற்ற கொற்றவன்-குறுகாதார் புரங்கள் * பாசண்டதரும்
மாகிய திங்கிலே புகுதலான் அவற்றைக்கெடுத்த வெற்றியை
யுடையான்—சிற்தம்பலம் அனையாள் அயர்கின்றது நீங்கின்
புணர்வு அரிது என்றோ-அவனது திருச்சிற்தம்பலத்தை யொப்
பான் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற் கூடுதலரிதென்று நினைந்தோ—
நெடிது இங்ஙன் இருந்தால் ஆங்கு இற்பழி ஆம் எனவோ-நெடும்
பொழுதிவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று
நினைந்தோ—அறியேன்-அறிகிலேன் எ-று.

திங்கிற்புகவென்பதற்குத் துன்பமறியாதார் துன்பத்திற்
புக வெனினுமமையும். ஆங்கென்றது சுற்றத்தாரிடத்தும் அய
லாரிடத்தும்; ஆங்கு : அசைநிலையெனினுமமையும். பிரியவறு
கின்றனாகலின், இற்பழியாமென்று வேறுபட்டாளாயின்

* பாசண்டம் - வேதாசாரவிரோதம்.

நன்றென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடு: அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் : ஐயந்தீர்தல். அவ்வகை தலைமகளது ஆற்றுமைத்தன்மை தலைமகற்குப் புலனாயிற்று; புலனாகத் தலைமகன் இவ்வகை தன்னெஞ்சோடுசாவி ஆற்றுனாயினென்பது. 13

14. அருட்குணமுரைத்தல்¹

அருட்குணமுரைத்தல் என்பது இற்பழியாமென்று நினைந்தோவென்று கூறக்கேட்ட தலைமகள் இது நந்தோழியறியின் என்னாங்கொல்லோவென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாது வருந்தா நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள் பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் தலைமகன் யாம்பிரிந்தேமாயினும் பிரிவில்லையெனத் தெய்வத்தினருள் கூறாநிற்ப. அதற்குச் செய்யுள்—

தேவரிற் பெற்றநஞ் செல்வக்
கடிவடி வார்திருவே
யாவரிற் பெற்றினி யார்சிதைப்
பாரிமை யாதமுக்கண்
மூவரிற் பெற்றவர் சிற்றம்
பலமணி மொய்பொழில்வாய்ப்
பூவரிற் பெற்ற குழலியென்
வாடிப் புலம்புவதே.

கூட்டிய தெய்வத் தின்ன ருட்குணம்
வாட்ட மின்மை வள்ள ளுரைத்தது.

இதன்பொருள்: தேவரில் பெற்ற நம் செல்வக்கடி-முயற்சியும் உளப்பாடுமின்றித் தேவராலே பெற்ற நமதழகிய மணத்தை—வடிவு ஆர் திருவே-வடிவார்ந்த திருவே-இனி யாவரின் பெற்று யார் சிதைப்பார்-இனிச் சிதைத்தற்கிடாகிய தன்மையை யாவராலே பெற்று யாவர் சிதைப்பார்—இமையாத முக்கண் மூவரின் பெற்றவர் சிற்றம்பலம் அணி-இமையாத மூன்றுகண்ணையும் மூவராலே பெற்றவரது சிற்றம்பலத்தையழகு செய்த—மொய் பொழில் வாய் பூ அரில் பெற்ற குழலி-செறிந்த

1. இதன் பேரின்பப் பொருள், “அருட்குப்பிரி வில்லை யென்றறித் தது” என்பதாம்.

பொழிலிடத் துளவாகிய பூக்களது பிணக்கத்தைப் பெற்ற குழலையுடையாய்—வாடி புலம்புவது என்-நீ பொலிவழிந்து துன்பப்படுகின்ற தென்னோ? எ-று.

மூவர் - சந்திராதித்தர் செந்திக்கடவுள். பிரிவுணர்த்தினு னாகலின் பிரிந்தாலென்ன மென்னும் ஐயநீங்கக் கூறினான். இக் கடியையாவராற் பெற்றெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு: பெரு மிதம், பயன்: வன்புறை. பெரியதோருவகைமீதூர இவ்வகை வற்புறியினுனென்பது. 14

15. இடமணித்துக் கூறி வற்புறுத்தல்¹

இடமணித்துக் கூறி வற்புறுத்தல் என்பது அருட்குண முரைத்து வற்புறுத்தவும் ஆற்றுமைநீங்காத தலைமகட்கு, நும் மூரிடத்திற்கு எம் மூரிடம் இத்தன்மைத்தெனத் தன்னூரி னணிமைகூறி வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வருங்குன்ற மொன்றுரித் தோன்றில்லை
யம்பல வன்மலயத்

திருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடி

யேயிட ரெய்தலெம்மூர்ப்

பருங்குன்ற மாளிகை நுண்கள

பத்தொளி பாயநும்மூர்க்

கருங்குன்ற வெண்ணிறக் கஞ்சக

மேய்க்குங் கனங்குழையே.

மடவாலை வற்புறுத்தி

இடமணித்தென் றவனியம்பியது.

இதன்பொருள்: வரும் குன்றம் ஒன்று உரித்தோன்-இயங்கு மலையொன்றை யுரித்தவன் — தில்லை அம்பலவன் - தில்லை யம்பலத்தையுடையான்—மலயத்து இரு குன்ற வாணர் இளங் கொடியே - அவனது பொதியின் மலையிடத்துப் பெரிய குன்றத் தின்கண் வாழ்வாருடைய மகளே—இடர் எய்தல் - வருத்தத்தை விடு—கனங்குழையே - கனங்குழாய்—எம் ஊர் பரு குன்றம் மாளிகை நுண் களபத்து ஒளி பாய - எம்மூரிடத்துப் பெரிய

1. இதன் பேரின்பப் பொருள், “பிரிதல் போலன்றிப் பிரிவில்லை யென்றது” என்பதாம்.

குன்றம்போலு மாளிகைகளின் நுண்ணிதாகிய சாந்தினொளி பரந்து—நும் ஊர் கரு குன்றம் வெள் நிறம் கஞ்சகம் ஏய்க்கும் - நும்மூர்க்கனுண்டாகிய கரியகுன்றம் வெள்ளைநிறத்தையுடைய சட்டையிட்டதனோடொக்கும் எ - று.

கருங்குன்ற! வெண்ணிறமென்பது பாடமாயின், நுண்கள பத்தொளிபரப்ப அவ்வொளி நும்மூர்க் கருங்குன் றத்திற் கிட்ட வெண்ணிறக் கஞ்சகத்தோ டொக்கு மென்று ரைக்க. ஈண்டுரைத்தவாற்றால், தலைமகள் மிக்கோனாதல் வேண்டும். வேண்டவே ஒப்பு என்னை பொருந்துமாறெனின், “ மிக்கோ னாயினுங் கடிவரையின்றே ” * என்பதோத்தாகலிற் பொருந்து மென்க. வற்புறுத்தி - வலியுறுத்தி. இடமணித்தென்றலே வற் புறுத்தலாக வுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு: பெருமிதம். பயன்: இடமணித்தென்று வற்புறுத்தல்.

15

16. ஆடிடத்துய்த்தல்¹

ஆடிடத் துய்த்தல் என்பது அணிமைசூறியகலாநின்றவன், இனி நீ முற்பட்டுவினாயாடு; யான் இங்ஙனம் போய் அங்ஙனம் வாராநின்றேனென அவனை ஆடிடத்துச் செலுத்தா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெளிவளர் வான்சிலை செங்கனி

வெண்முத்தந் திங்களின்வாய்ந்

தளிவளர் வல்லியன் னாய்முன்னி

யாடுபின் யானளவா

ஒளிவளர் தில்லை யொருவன்

கயிலை யுகுபெருந்தேன்

துளிவளர் சாரற் கரந்துங்ங

னேவந்து தோன்றுவனே.

வன்புறையின் வற்புறுத்தி

அன்புறுமொழியை யருககன்றது.

இதன் பொருள்: வளர் வான் சிலை செம் கனி வெள் முத் தம் திங்களின் வாய்ந்து அளி வளர் வல்லி அன்னாய் - கால்

* தோல், பொருள், களவியல், 2. 1. இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவமருளுடனே சேர்தலறிந்தது” என்பதாம்.

1. இயற்கைப் புணர்ச்சி

33

நியிர்ந்த பெரிய சிலைகளும் சிவந்த கொவ்வைக்கனியும் வெள்ளிய முத்தங்களும் ஒரு திங்களின்கண்ணே வாய்ப்ப அளிகள் தங்கும் வல்லியையொப்பாய்—தெளி - யான் சொன்னவற்றைத் தெளி வாயாக—முன்னி ஆடு - இனிமுற்பட்டு விளையாடுவாயாக—ஒளி வளர் தில்லை அளவா ஒருவன் கயிலை உகுபெரு தேன் துளி வளர் சாரல் கரந்து - ஒளிவளராரின்ற தில்லைக்கணுளனாகிய அளக்கப் படாத ஒருவனது கையையிடத்து உகாரின்ற பெருந்தேன்றுளி கள் பெருகுஞ்சாரற்பொதும்பரிலொளித்து—யான் பின் உங்ஙன் வந்து தோன்றுவன் - யான் பின்னும் உ வ் வி ட த் தே வ ந் து தோன்றுவேன் எ - று.

தேளிவளர் வான்சிலை என்பதற்கு ஒளிவளருஞ் சிலையென் றுரைப்பினுமமையும். திங்களை வல்லிக்கண்ணதாகக் கொள்க. வாய்ந்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிபாகலின், அளிவளரென் னும் பிறவினைகொண்டது. சாரலென்பது: ஆகுபெயர். வன் புறையின் - வற்புறுத்துஞ் சொற்களால். மெய்ப்பாடு: அது. பயன்: இடங்குறித்து வற்புறுத்தல்.

16

17. அருமையறிதல்¹

அருமையறிதல் என்பது ஆடிடத்துய்த்து அகலாரின்றவன் ஆயவெள்ளத்தையும் அவ்விடத்தையும் நோக்கி, இவனை யாடுனய்தினேனென்பது மாயமோ? கனவோ? இன்னதென்று அறியேன்; இனியிவன் நமக்கு எய்தற்கு அரியவனென அவளது அருமையறிந்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புணர்ப்போன் நிலனும் விசம்பும்

பொருப்புந்தன் பூங்கழலின்

துணர்ப்போ தெனக்கணி யாக்குந்தொல்

லோன்தில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்

இணர்ப்போ தணிசூழ லேழைதன்

னீர்மையிந் நீர்மையென்றாற்

புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ

அறியேன் புகுந்ததுவே.

1 இதன் பேரின்பப்பொருள், “கண்ட வின்பங் கனவென வியந்தது” என்பதாம்.

சுற்றமு மிடனுஞ் குழலு நோக்கி
மற்றவ ளருமை மன்ன னறிந்தது.

இதன் பொருள்: போது இணர் அணி குழல் ஏழை தன்
நீர்மை இந்நீர்மை என்றால் - பூங்கொத்துக்களை அணிந்த குழலை
யுடைய ஏழைதனது நீர்மை இத்தன்மையாயின்—நிலனும் விசும்
பும் பொருப்பும் புணர்ப்போன் - மண் ணை யு ம் விண் ணை
யும் மண் ணி ன் க ணு ள் ள ம லை யை யு ம் ப டை ப்
போன்—தன் பூ கழல் துணர்ப்போது எனக்கு
அணி ஆக்கும் தொல்லோன்-தன்னுடைய பொலிவினையுடைய
திருவடியாகிய துணர்ப்போதுகளை எனக்கு முடியணியாக்கும்
பழையோன்—நில்லை குழ் பொழில் வாய் புகுந்தது—அவனது
தில்லைக்கணுண்டாகிய குழ்பொழிலிடத்து இவள் புகுந்தது—
புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ அறியேன்—மாயமோ கனவோ !
இரண்டு மன்றி வேறென்றோ ! இன்னதென்றறியேன் எ - று.

பூங்குழலென்பது பூப்போலுங் கழலென உவமைத்தொகை
யாய்க் கழலென்னுந் துணையாய் நின்றதெனினுமமையும், வீரக்
கழலையுடைய துணர்ப்போதென் றுரைப்பினுமமையும்.
பொழில்வா யினர்ப்போதென்பாருமுளர். பிறிதோவென்ப
தற்கு நனவோவென்பாருமுளர். புகுந்ததுவே யென்பதில்,
வகாரம்: விகாரவகையான் வந்தது. சுற்றம்—ஆயம். இடம்—
அந்நிலம். குழல்—அந்நிலத்துள்ளும் புகுதற்கரிய அப்பொழில்.
மெய்ப்பாடு: மருட்கை. பயன்: தலைமகளதருமையுணர்தல். 17

18. பாங்கியையறிதல்¹

பாங்கியையறிதல் என்பது அருமையறிந்து வருந்தாநின்ற
தலைமகள் ஆயத்தோடு செல்லாநின்ற தலைமகளை நோக்க, அந்நிலை
மைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்குப் புலனாகக்கொல்லோ
வென உட்கொண்டு எல்லாரையும்போலன்றித் தன்காதற்றோழி
யைப் பல்காற் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கக்கண்டு, இவள்போலும்
இவட்குச்சிறந்தாள்; இதுவும் எனக்கோர் சார்பாமெனவுட்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவமறி விக்கத் திருவருளைக்
கண்டது” என்பதாம்.

கொண்டு அவன்காதற்றோழியை அறியாநின்றல். அதற்குச் செய்
யுள்—

உயிரொன் றுளமுமொன் றென்றே
சிறப்பிவட் கென்னொடென்னப்
பயில்கின்ற சென்று செவியுற
நீள்படைக் கண்கள்விண்வாய்ச்
செயிரொன்று முப்புரஞ் செற்றவன்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்துப்
பயில்கின்ற கூத்த னருளென
லாகும் பணிமொழிக்கே.

கடல்புரை யாயத்துக் காதற் றோழியை
மடவரல் காட்ட மன்ன னறிந்தது.

இதன் பொருள்: என்னோடு இவட்கு உயிர் ஒன்று உளமும்
ஒன்று சிறப்பு ஒன்று என்ன - என்னோடு இவட்கு உயிரு
மொன்று மனமுமொன்று குரவர்களாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்புக்
களும் ஒன்றென்று சொல்லி— பணி மொழிக்கு - தாழ்ந்த மொழி
யையுடையாட்கு—செவி உற நீள் படை கண்கள் சென்று பயில்
கின்ற - செவியுறும் வண்ணம் நீண்ட படைபோலுங் கண்கள்
இவள்கட் சென்று பயிலாநின்றன; அதனால் இவள்போலுமி
வட்குச் சிறந்தாள் எ - று. விண் வாய் செயிர் ஒன்று முப்புரம்
செற்றவன் - விண்ணிடத்துக் குற்றத்தைப் பொருந்தின மூன்று
புரத்தையுங் கெடுத்தவன்—தில்லை சிற்றம்பலத்துப் பயில்கின்ற
கூத்தன் - தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கண் இடைவிடா தாடுகின்ற
கூத்தையுடையான்—அருள் எனல் ஆகும் பணிமொழிக்கு -
அவன தருளென்று துணியலாம் பணிமொழிக்கெனக் கூட்டுக.

அருளென்றது அருளானவரும் ஆனந்தத்தை. மெய்ப்பாடு :
பெருமிதம். பயன் : ஆற்றமைநிங்குதல்.

இப்பதினெட்டுப்பாட்டும் இயற்கைப் புணர்ச்சியையும் அது
நிமித்தமாகிய கிளவியையும் நுதலின. இதனை இயற்கைப் புணர்
ச்சியெனினும், தெய்வப் புணர்ச்சியெனினும், முன்னுறு புணர்ச்சி
யெனினும், காமப் புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும். 18

இயற்கைப் புணர்ச்சி முற்றிற்று

2. பாங்கற்கூட்டம்¹

—o—

இனிப் பாங்கற்கூட்டம் வருமாறு : தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகள், தெருண்டுவரைதல் தலை; தெருளானாயின், தன்பாங்கனாதல் இடந்தலைப் பாட்டானாதல் இரண்டனுளொன்றூற் சென்றெய்தல் முறைமையென்ப. அவற்றுள், பாங்கற்கூட்டமாவது—

நினைதல் வினாத லுற்ற துரைத்தல்
கழறன் மறுத்தல் கவன்றுரைத் தல்லே
வலியழி வுரைத்தல் விதியொடு வெறுத்த
னொந்து கூற னோத னீங்கி
யியலிடங் கேட்ட லியலிடங் கூறல்
வற்புறுத் தல்குறி வழிச்சேறல் காண்டல்
வியந்து ரைத்தலம் மெல்லிய றன்னைக்
கண்டமை கூறல் கருத்துக் கேற்பச்
செவ்வி செப்ப லவ்விடத் தேக
லீங்கிவை நிற்க விடந்தலை தனக்கு
மாங்கவண் மெலிதல் பொழில்கண்டு மகிழ்த
லீங்கா மகிழ்வொடு நிலைகண்டு வியத்த
றளர்வகன் றுரைத்தன் மொழிபெற வருந்தல்
கண்புதை வருத்தங் காவ னுணர்விட
னன்பொடு சென்று நன்மருங் கணைத
லின்றியமை யாமை யாயத் துய்த்த
வின் னு வருந்த விகழா றைந்துந்
துன்று பாங்கற் றுறையென மொழிப.

இதன் பொருள்: பாங்கனைநினைதல், பாங்கல்வினாதல், உற்ற துரைத்தல், கழறியுரைத்தல், கழற்றெதிர்ப்புறுத்தல், கவன்று

1 இதன்பேரின்பக்கிளவி, “பாங்கற் கூட்டம் பதினெட்டின்பந், தாங்குதற் போதந் தான்கண் டகறல்” என்பதாம். (திருக்...உண்மை.)

ரைத்தல், வலியழிவுரைத்தல், விதியொடுவெறுத்தல், பாங்க
 னெந்துரைத்தல், இயலிடங்கேட்டல், இயலிடங்கூறல், வற்
 புறுத்தல், குறிவழிச்சேறல், குறிவழிக்காண்டல், தலைவனை
 வியந்துரைத்தல், கண்டமைகூறல், செவ்விசெப்பல், அவ்விடத்
 தேகல் இப்பநினெட்டுக்கிளவியுநிற்க, இடந்தலைதனக்கும், மின்
 னிடைமெலிதல், பொழில் கண்டுமகிழ்தல், உயிரெனவியத்தல்,
 தளர்வகன்றுரைத்தல், டொழி பெறவருந்தல், நாணிக்கண்புதைத்
 தல், கண்புதைக்கவருந்தல், நாண்விடவருந்தல், மருங்கணைதல்,
 இன்றியமையாமையகூறல், ஆயத்துய்த்தல், நின்றவருந்தல் என
 விவை முப்பதும் பாங்கற்கூட்டமாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. பாங்களை நினைதல்¹

பாங்களை நினைதல் என்பது தெய்வப்புணர்ச்சிய திறுதிக்கட்
 சென்றெய்துதற் கருமைநினைந்து வருந்தாரின்ற தலைமகன்
 அவள் கண்ணுலறியப்பட்ட காதற்றோழியை நயந்து, இவள்
 அவட்குச்சிறந்ததுணையன்றே; அத்துணை எனக்குச் சிறந்தாளல்
 லள்; எனக்குச் சிறந்தாணைக்கண்டு இப்பரிசுரைத்தாற் பின்னி
 வளைச் சென்றெய்தக் குறையில்லையெனத் தன்காதற் பாங்களை
 நினையாரிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பூங்களை யார்புனற் றென்புலி

யூர்புரிந் தம்பலத்துள்

ஆங்கெனை யாண்டுகொண் டாடும்

பிரானடித் தாமரைக்கே

பாங்களை யானென்ன பண்பனைக்

கண்டிப் பரிசுரைத்தால்

ஈங்கெனை யார்தடுப் பார்மடப்

பாவையை யெய்துதற்கே.

எய்துதற் கருமை யேழையிற் றேனற்ப

பையு ளுற்றவன் பாங்களை நினைந்தது.

இதன் பொருள் : பூ களை ஆர் புனல் தென் புலியூர் அம்
 பலத்து புரிந்து - பூக்களையுடைத்தாய் முழங்குதனிறைந்த புனை

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "அருள்பேர்த் போத மாமென
 நினைந்தது" என்பதாம்.

யுடைத்தாகிய தென்புலியூரம்பலத்தின்கண் விரும்பி—ஆங்கு எனை ஆண்டுகொண்டு ஆடும் பிரான் அடி தாமரைக்கே பாங்கனை - அவ்வாறென்னை யாண்டுகொண்டு ஆடும் பிரானுடைய அடியாகிய தாமரைகட்கே பாங்காயுள்ளானை—யான் அன்ன பண்பனை - என்னையொக்கு மியல்பையுடையானை—கண்டு இப்பரிசு உரைத்தால் - கண்டு நிகழ்ந்த விப்பரிசையுரைத்தால்—மடம் பாவையை எய்துதற்கு ஈங்கு எனை தடுப்பார் யார் - மடப் பாவையை எய்துதற்கு இவ்வுலகத்தின்கண் என்னைத்தடுப்பார் யாவர்? ஒருவருமில்லை எ - று.

அம்பலத்துளாடும் பிரானெனவியையும். தென்புலியூர் புரிந்தம்பலத்துளாங்கெனை யாண்டுகொண்டென்பதற்குப் பிறவு முரைப்ப. ஆங்கென்றார் ஆண்டவாறுசொல்லுதற்கருமையான். ஏழையினென்புழி, இன் : ஏழனுருபு; அது புறனடையாற் கொள்ளப்பட்டது. பையுள் - நோய் ; மயக்க மெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு : அசைவுபற்றிவந்த அமுகை. என்னை, “ இளிவே யிழவே யசைவே வறுமையென—விளிவில் கொள்கை யமுகை நான்கே ”* என்றாராகலின். பயன் : ஆற்றுமை நீங்குதல். மேற்றோழியால் என்குறை முடிக்கலாமென்றுகருதிப் பெயர்ந்த தலைமகன் பாங்கனால் முடிப்பலெனக்கருதினானென்பது. என்னை, தமரான் முடியாக் கரும முளவாயினன்றே பிறரைக் குறையுற வேண்டுவதென்பது.

19

2. பாங்கன் வினா தல்¹

பாங்கன் வினா தல் என்பது தன்னை நினைந்து வாராநின்ற தலைமகனைத் தான் எதிர்ப்பட்டு அடியிற்கொண்டு முடிகாறு நோக்கி, நின்னுடைய தோள்கள் மெலிந்து நியிவ்வாறுதற்குக் காரண மென்னோவென்று பாங்கன் முந்துற்ற வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்
பலத்துமென் சிந்தையுள்ளும்
உறைவா னுயர்மதிற் கூடலின்
ஆய்ந்தவொண் டந்தமிழின்

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல், 5. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ மனத்தாற் கண்டிஃ தென்னென வருந்தல் ” என்பதாம்.

துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி
 யேழிசைச் சூழல்புக்கோ
 இறைவா தடவரைத் தோட்கென்கொ
 லாம்புகுந் தெய்தியதே.

கலிகேழு திரள்தோள் மெலிவது கண்ட
 இன்னுயிர்ப் பாங்கன் மன்னனை வினாது.

இதன் பொருள்: சிறை வான் புனல் தில்லை சிற்றம்பலத்தும் என்சிந்தையுள்ளும் உறைவான்-காவலாயுள்ள மிக்க நீரையுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலமாகிய நல்லவிடத்தும் என்னெஞ்சமாகிய தீய விடத்தும் ஒப்பத்தங்குமவனது—உயர் மதில் கூடலின் ஆய்ந்த ஒள் தீந்தமிழின் துறைவாய் நுழைந்தனையோ - உயர்ந்த மதிலையுடைய கூடலின்கனாராய்ந்த ஒள்ளிய விரிய தமிழின்றுறை களிடத்து நுழைந்தாயோ?—அன்றி ஏழிசை சூழல் புக்கோ - அன்றி ஏழிசையினது சூழலின்கட் புகுதலானே—இறைவா - இறைவனே—தடவரை தோட்கு புகுந்து எய்தியது என் கொலாம் - பெரிய வரைபோலு நின்றோள்கட்கு மெலியப்புகுந் தெய்தியதென்னோ? எ - று.

தமிழின் றுறைகளாவன ஈண்டு அகமும் புறமுமாகிய பொருட்கூறு. ஏழிசையாவன குரல் முதலாயின[†]. சூழலென்றது அவற்றானியன்ற பண்ணும் பாடலு முதலாயினவற்றை. கொல்: கொலாமென வீறுதிரிந்தது; ஆம்: அசைநிலையெனினுமமையும். கலி - புகழான் வருமாவாரம்; தழைத்த வெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு: அணங்குபற்றிவந்த அச்சம். என்னை, "அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் மிறையெனப், பிணங்கல் சாலா வச்ச நான்கே" * என்றாராகலின். பயன்: தலைமகற்கு உற்றதுணர்தல்.

20

3. உற்றதுரைத்தல்¹

உற்றதுரைத்தல் என்பது எதிர்ப்பட்டு வினாவாநின்ற பாங்கனுக்கு, நெருநலைநாட் கைலைப்பொழிற்கட் சென்றேன்; அவ்

[†] குரல் முதலாயின—குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன. * தோல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல், 8.

1 இதன் பேரென்பப் பொருள், "உயிருளத் துடனே யுற்றதுரைத்தது" என்பதாம்.

விடத்து ஒரு சிற்றிடைச்சிறுமான்விழிக் குறத்தியால் இவ்வாறு
யினேனெனத் தனக்குற்றது கூறுநிறற்றல். அதற்குச் செய்
யுள்—

கோம்பிக் கொதுங்கிமே யாமஞ்ஞை
குஞ்சரங் கோளிழைக்கும்
பாம்பைப் பிடித்துப் படங்கிழித்
தாங்கப் பணைமுலைக்கே
தேம்பற் றுடியிடை மான்மட
நோக்கிதில் லைச்சிவன்றூள்
ஆம்பொற் றடமலர் குடுமென்
னாற்ற லகற்றியதே.

மற்றவன் வினவ
உற்ற துரைத்தது.

இதன் பொருள் : கோம்பிக்கு ஒதுங்கி மேயா மஞ்ஞை -
ஓந்திக் கொதுங்கிப் புறப்பட்டிரை கவராத மயில்—குஞ்சரம்
கோள் இழைக்கும் பாம்பைப் பிடித்து படம் கிழித்தாங்கு - குஞ்
சரத்தைக் கோளிழைக்கவல்ல பாம்பைப் பிடித்துப் படத்தைக்
கிழித்தாற்போல—மான் மடம் நோக்கி அ பணை முலைக்கு தேம்
பல் துடி இடை - மானின் மடநோக்குப்போலும் நோக்கையுடை
யானுடைய அப்பணைமுலையானே தேய்தலையுடைய துடிபோலு
மிடை—தில்லை சிவன் தான் ஆம் பொன் தட மலர் குடும் என்
ஆற்றல் அகற்றியது - தில்லைக்கனுளனாகிய சிவனுடைய தாளா
கிய பொன் போற் சிறப்புடைய பெரிய தாமரைப்பூவைச் குடு
கின்ற எனது வலியை நீக்கிற்று எ - று.

குஞ்சரம் தான் உவமையன்றி உவமைக்கடையாய் அத
னாற்றல் விளக்கிநின்றது. தடமலர் தான் உவமிக்கப்படும்
பொருளன்றி உவமிக்கப்படும்பொருட்கடையாய் அதனாற்றல்
விளக்கி நின்றது. அப்பணைமுலைக்கே யென்றிழித்தது இவள்
முலையை நோக்கியன்று, முலையென்னுஞ் சாதியைநோக்கி. துடி
யிடையை யுடைய மான்மடநோக்கி என்னாற்ற லகற்றியது
மஞ்ஞை பாம்பைப் பிடித்துப் படத்தைக் கிழித்தாற்போலு

மெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுள். மெய்ப்பாடு: அழகை. பயன்:
பாங்கற் குணர்த்துதல். 21

4. கழறியுரைத்தல்¹

கழறியுரைத்தல் என்பது உற்றதுரைப்பக்கேட்ட பாங்கள், இஃது இவன்றலைமைப்பாட்டிற்குப் போதாதென உட்கொண்டு, நீ ஒரு சிறுமான் விழிக்கு யான் இவ்வாறாயினேனென்றல் நின் கற்பனைக்குப் போதாதெனக் கழறிக்கூறா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

உளமாம் வகைநம்மை யுய்யவந்
தாண்டுசென் றும்பருய்யக்
களமாம் விடமமீர் தாக்கிய
தில்லைத்தொல் லோன்கயிலை
வளமாம் பொதும்பரின் வஞ்சித்து
நின்றொர்வஞ் சிம்மருங்குல்
இளமான் விழித்ததென் றோஇன்றெம்
மண்ண விரங்கியதே.

வெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்கள்
கற்பனையிற் கழறியது.

இதன் பொருள் : உளம் ஆம் வகை உய்ய வந்து நம்மை ஆண்டு - உளமாயும் இலமாயும் மாறிவாராது நாமொருபடியே உளமாம் வண்ணம் பிறவித் துன்பத்திற் பிழைக்கத் தான்வந்து நம்மையாண்டு—உம்பர் உய்ய - உம்பரெல்லாந் தன்கட்சென்று பிழைக்க—களம் ஆம்விடம் அமிர்து ஆக்கிய தில்லை தொல்லோன்கயிலை - மிடற்றின்கணுளதாகு நஞ்சை யமிர்தமாக்கிய தில்லைக் கணுளனாகிய பழையோனது கைலையில்—வளம் மா பொதும்பரின் வஞ்சித்து நின்று - வளவிய மாஞ்சோலைக்கண் வருத்துவதென்றறியாமல் நின்று—வஞ்சி மருங்குல் ஒரு இளமான் விழித்தது என்றோ எம் அண்ணல் இன்று இரங்கியது - வஞ்சிபோலு மருங்குலையுடையதோரிளமான் விழித்ததென்றோ எம்மண்ணல் இன்றிரங்கியது ! இது நின்பெருமைக்குத் தகாது எ - று.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “மனமுயி ருடனே மயங்கியுரைத்தது” என்பதாம்.

நம்மையென்றது தம்மைப்பேரல்வாரை. களமார்விட மென் பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு: எள்ளல்பற்றி வந்த நகை. என்னை, "எள்ள லிளமை பேதைமை மடனென்—றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப" * என்றாராகலின். பயன்: கழறுதல். 22

5. கழற் றெநிர் மறுத்தல்¹

கழற்றெநிர் மறுத்தல் என்பது. காதற்பாங்கன் கழறவும் கேளானாய்ப் பின்னும் வேட்கைவயத்தனாய்நின்று, என்னாக்கா ணப்பட்ட வடிவை நீ கண்டிலை; கண்டனையாயிற் கழறையென்று அவனோடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய் யுள்—

சேணிற் பொலிசெம்பொன் மாளிகைத்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மாணிக்கக் கூத்தன் வடவான்
கயிலை மயிலைமன்னும்
பூணிற் பொலிகொங்கை யாவியை
யோவியப் பொற்கொழுந்தைக்
காணிற் கழறலை கண்டிலை
மென்றோட் கரும்பினையே.

ஆங்குயி ரன்ன பாங்கன் கழற
வளந்தரு வெற்ப னுளந்தளர்ந் துரைத்தது.

இதன் பொருள்: சேணில் பொலி செம்பொன் மாளிகை தில்லை சிற்றம்பலத்து - சேய்மைக்கண் விளங்கித் தோன்றாநின்ற செம்பொனானியன்ற மாளிகையையுடைய தில்லைச் சிற்றம்பலத் தின் கனாளுகிய—மாணிக்கம் கூத்தன் வடவான் கயிலை மயிலை-மாணிக்கம்போலுங் கூத்தனது வடக்கின்கனாண்டாகிய பெரிய கைலைக்கண்வாழ்மயிலை—மன்னும் பூணின் பொலி கொங்கை ஆவியை - பொருந்திய பூண்களாற் பொலிகின்ற கொங்கையை யுடைய என்னுயிரை—ஓவியம் பொன் கொழுந்தை காணின் கழறலை - ஓவியமாகிய பொற்கொழுந்தைக் கண்டனையாயிற் கழ

* தொல். பொருள். மெய்ப்பாட்டியல், 4

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பேதத்தாற் காணும் பொரு ளன் றென்றது" என்பதாம்.

றாய்—மென்தோள் கரும்பினை கண்டிலை - மென்றோளையுடைய கரும்பைக் கண்டிலை எ - று.

மாணிக்கக்கூத்தனென்புழி மாணிக்கத்தைக் கூத்திற்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். பொற்கொழுந்து-பொன்னை வண்ணமாகக் கொண்டெழுதிய கொழுந்து. மென்றோட் கரும்பினை யென்பதற்கு மெல்லியதோளிலெழுதிய கரும்பையுடையானையெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு: அழகையைச்சார்ந்து வருத்தம் பற்றிவந்த விளிவரல். என்னை, “மூப்பே பிணியே வருத்தமென்மையோ—டியாப்புற வந்த விளிவர னான்கே” * என்ற ராகவின். பயன்: பாங்களை யுடம்படுவித்தல். பாங்கன் கழறவும் இவ்வகை மறுத்துரைத்தானென்பது. 23

6. க வ ன் று ரை த் த ல்¹

கவன் றுரைத்தல் என்பது மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக் கண்ட பாங்கன் ஒருகாலத்துங் கலங்காதவுள்ளம் இவ்வாறு கலங்குதற்குக் காரணமென்றோவெனத் தலைவனுடன் கூறாநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

விலங்கலைக் கால்விண்டு மேன்மே
விடவிண்ணு மண்ணுமுந்நீர்க்
கலங்கலைச் சென்றஅன் றுங்கலங்
காய்கமழ் கொன்றைதுன்றும்
அலங்கலைச் சூழ்ந்தசிற் றம்பலத்
தானரு ளில்லவர்போல்
துலங்கலைச் சென்றிதென் னோவள்ள
லுள்ளந் துயர்கின்றதே.

கோலைக்களிற் றண்ணல் குறைநயந் துரைப்பக்
கலக்கஞ்செய் பாங்கன் கவன்று ரைத்தது.

இதன் பொருள் : விலங்கலை கால் விண்டு மேன்மேல் இட - மலைகளைக் காற்றுப்பிளந்து மேலுமேலுமிட—விண்ணும் மண்

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல், 6.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பின்னும் போதந் தன்னிலை சொன்னது” என்பதாம்.

னும் முந்நீர் கலங்கலை சென்ற அன்றும் கலங்காய் - வானுலகும்
மண்ணுலகும் முந்நீராற் கலங்குதலையடைந்தவிடத்துங் கலங்குந்
தன்மையை யல்லை—கமழ் கொன்றை துன்றும் அலங்கலை குழ்ந்த
சிறற்பலத்தான் அருள் இல்லவர் போல் துலங்கலை சென்று -
கமழாரின்ற கொன்றைப்பூ நெருங்கிய மாலையை முடிமாலையாகச்
சுற்றிய சிறற்பலத்தானது அருளையுடைய ரல்லாதாரைப்
போலத் துளங்குதலையடைந்து—வள்ளல் உள்ளம் துயர்கின்றது
இது என்னோ - வள்ளலே, நினைதுள்ளந் துயர்கின்றது
இஃதென்னோ! எ - று.

விண்டென்பது பிளந்தென்பதுபோலச் செய்வதன்றொழிற்
குஞ் செய்விப்பதன் றொழிற்கும் பொது. இவனது கலக்கத்திற்
குக்காரணமாய் அதற்கு முன்னிகழ்தனோக்கிச் சென்றவன்று
மென இறந்தகாலத்தாற் கூறினான். வள்ளலென்பது : ஈண்டு
முன்னிலைக்கண்வந்தது. இதென்னோவென்பது வினாவுதல் கரு
தாது அவனது கவற்சியை விளக்கிநின்றது. கலக்கஞ் செய்
பாங்கன் - கலங்கிய பாங்கன் ; தலைமகனைக்கலக்கிய பாங்க
னெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு: இளிவரல். பயன்: கழறுதல்.
மேற்பொதுவகையாற்கழறினான், ஈண்டு விசேடவகையாற் கழ
றினானென்பது. 24

7. வ லி ய ழி ஷ ர த் த ல்¹

வலியழி ஷரத்தல் என்பது பாங்கன் கவன்றுரையா நிற்ப,
முன்பு இத்தன்மையேனாகிய யான் இன்று ஒருசிறுமான் விழிக்கு
இவ்வாறாயினேனெனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறி
வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தலைப்படு சால்பினாக் குந்தள
ரேன்சித்தம் பித்தனென்று
மலைத்தறி வாரில்லை யாரையுந்
தேற்றுவ நெத்துணையுங்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்நெஞ் கூடன்பட் டருகி
யுரைத்தது” என்பதாம்.

கலைச்சிறு திங்கள் மிலைத்தசிற்
றம்பல வன்கயிலை
மலைச்சிறு மான்விழி யாலழி
வுற்று மயங்கினனே.

நிறைபொறை தேற்றம் நீதியொடு சால்பு
மறியுறு நோக்கிற்கு வாடினே னென்றது.

இதன் பொருள்: தலைப்படு சால்பினுக்கும் தளரேன் - முன் தலைமையாய அமைதியானு முள்ளந் தளரேன்—சித்தம் பித்தன் என்று மலைத்து அறிவார் இல்லை - பிறழவுணர்ந்தாயென்று மாறுபட்டறிவாருமில்லை—யாரையும் எத்துணையும் தேற்று வன்- பிறழவுணர்ந்தார் யாவரையும் மிகவுந் தெளிவியாநிற்பேன் —கலை சிறு திங்கள் மிலைத்த சிற்றம்பலவன் கயிலை மலை சிறு மான் விழியால் அழிவுற்று மயங்கினன் - இப்பொழுது ஒரு கலையாகிய சிறியபிறையைச் சூடிய சிற்றம்பலவனது கைலை மலைக்கணுண் டாகிய சிறுமானினது விழியால் அழிந்து மயங்கினேன் எ - று.

சால்பழிந்துள்ளந்தளரேனென்பான் சால்பினுக்குந் தளரே னென்றான். தலைப்படு சால்பென்பதற்கு எல்லாப் பொருளுஞ் சிவனைத்தலைப்பட்டுச் சென்றொடுங்கும் ஊழியிறுதி யென் றுரைப்பினுமமையும். நிறையும் பொறையுஞ் சால்பும் தலைப் படு சால்பென்றதனாற்பெற்றும். பித்தனென்று மலைத்தறி வாரில்லை யென்றதனால் தேற்றம் பெற்றும். யாரையுந் தேற்று வனென்றதனால் நீதிபெற்றும், கலங்கினரைத் தெளிவித்தல் நீதி யாகலான். ஈண்டுத்தன்னையுயர்த்தலென்னுங் குற்றந்தங்காது, சால்பு முதலாயினவற்றை இப்பொழுதுடையேனென்னாமையின். சால்பு “அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ— டைந்துசால் பூன்றிய தூண்” * என்பதனானறிக. நோக்கிற்கு - நோக்கினால். மெய்ப்பாடு : அமுகை. பயன் : ஆற்றாமையுணர்த் தல். இதுவும் மேலதேபோல மறுத்துரைத்தானென்பது. 25

8. வி தி யொ டு வெ று த் த ல்

விதியொடு வெறுத்தல் என்பது வ லி ய ழி ந் த மை கூ றி வருந்தா நின்ற தலைமகன் பாங்கனொடுபுலந்து வெள்கி, யான்

* திருக்குறள், சான்றான்மை, 3 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பின்னு மனத்தொடு பேதுற்று நின்றது” என்பதாம்.

செய்த நல்வினையும் வந்து பயன்றந்த தில்லையெனத் தன் விதி
யொடு வெறுத்துக் கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

நல்வினை யும்நயந் தந்தின்று
வந்து நடுங்குமின்மேற்
கொல்வினை வல்லன கோங்கரும்
பாமென்று பாங்கன்சொல்ல
வில்வினை மேருவில் வைத்தவன்
தில்லை தொழாரின்வெள்கித்
தொல்வினை யாற்றுய ரும்மென
தாருயிர் துப்புறவே.

கல்விமிகு பாங்கள் கழற வெள்கிச்
செல்வமிகு சிலம்பன் தெரிந்து செப்பியது.

இதன் பொருள் : கொல் வினை வல்லன நடுங்கு மின் மேல்
கோங்கு அரும்பு ஆம் என்று பாங்கள் சொல்ல - கொல்லுந்
தொழிலை வல்லன நடுங்கு மின்மேலுண்டாகிய கோங்கரும்புகளா
மென்று யான் பற்றுக்கோடாக நினைந்திருந்த பாங்கன்றானே
இகழ்ந்து சொல்லுதலால்—வெள்கி தொல் வினையால் துயரும்
எனது ஆர் உயிர் துப்புற - நாணிப் பழையதாகிய தீவினையாற்
றுயருந் நின்ற எனது அரியவுயிர் வலியுறும்வண்ணம்—நல்வினை
யும் வந்து நயம் தந்தின்று - யான் உம்மைச்செய்த நல்வினையும்
வந்து பயன்றந்ததில்லை எ - று.

வில் வினை மேருவில் வைத்தவன் தில்லை தொழாரின்
வெள்கி - வில்லிந்ருழிலினை மேருவின்கண் வைத்தவனது
தில்லை தொழாதாரைப்போல வெள்கி யெனக்கூட்டுக.

உம்மை : எச்சவும்மை, கல்வியேயுமன்றி யென்றவாறு. நல்
வினை தீவினையைக்கெடுக்குமாயினும் யான்செய்த நல்வினை அது
செய்ததில்லையென்பது கருத்து. நாணிநாள்மேனி வெள்குதலான்
வெள்கியென்றான். துப்புறவென்னுமெச்சம் தந்தின்றென்பதில்
தருதலென்பதனோடு முடிந்தது. துப்புறத் துயருமென்றியைத்து
மிகவுந் துயருமென முற்றுகவுரைப்பினுமமையும். நல்வினையுந்
நயந்தந்ததென்பது பாடமாயின், குறிப்புநிலையாகக் கொள்க.
மெய்ப்பாடும் பயனும் : அவை.

9. பாங்கனெந்துரைத்தல்¹

பாங்கனெந்துரைத்தல் என்பது விதியொடுவெறுத்து வருந்தாநிற்பக் கண்டபாங்கன், அமிர்தமும் மழையும் தங்குணங்கெடினும் நின்குணங்கெடாதீ ஒருத்திகாரணமாக நின்சிலத்தை நினையாதவாறு இவ்வாறுகிய எனது தீவினையின்பயனும் இத்தனையன்றோவெனத் தானும் அவனோடுகூட வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆலத்தி னாலமிர் தாக்கிய

கோன்தில்லை யம்பலம்போற்

கோலத்தி னாள்பொருட் டாக

வமிர்தங் குணங்கெடினும்

காலத்தி னான்மழை மாறினும்

மாறாக் கவிகைநின்பொற்

சிலத்தை நீயும் நினையா

தொழிவதென் தீவினையே.

இன்னுயிர்ப் பாங்கன் ஏழையைச் சுட்டி.

நின்னது தன்மை நினைந்திலை யென்றது.

இதன் பொருள்: ஆலத்தினால் அமிர்த ஆக்கிய கோன் தில்லை அம்பலம்போற் கோலத்தினாள் பொருட்டு ஆக - நஞ்சால் அமிர்தத்தையுண்டாக்கிய இறைவனது தில்லையம்பலம்போலும் அழகையுடையாளொருத்தி காரணமாக—அமிர்தம் குணம் கெடினும் காலத்தினான் மழை மாறினும் - அமிர்தம் தன்குணங்கெடினும் பெய்யுங்காலத்து மழை பெய்யாது மாறினும்—மாறாக் கவிகை நின் பொன் சிலத்தை - மாறாத வண்மையையுடைய நினது பொன்போலப் பெறுதற்கரிய ஒழுக்கத்தை—நீயும் - அறிவதறிந்த நீயும்—நினையாது ஒழிவது என் தீவினை - அறியாதொழிகின்றது எனதுதீவினைப்பயன் எ - று.

நஞ்சின்றன்மையொழிந்து அமிர்தஞ்செய்யுங் காரியத்தைச் செய்தலின், அமிர்தாக்கியவென்றார். ஆலத்தினாலென்னு மூன்று

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “போதம் பின்னும் புகன்றுதான்ழிந்தது” என்பதாம்.

வது பாலாற்றயிராக்கிய வென்பதுபோல நின்றது. நஞ்சினுலோர் போனகத்தையுண்டாக்கிய வெனினுமமையும். அம்பலம் போலுமென்று முவமை பட்டாங்குசொல்லுதற்கண் வந்தது ; புகழ்தற்கண் வந்ததென்பார் அம்பலம்போற் கோலத்தினுள் பொருட்டே யாயினுமாகவென முற்றுகவுரைப்ப. மாருக்கவி கையென வண்மைமிகுத்துக்கூறினான், தானுமொன்றிரக்கின்றனாகலின். மாருக் கவிகையுமெனக் கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு : இளிவரல். பயன் : தலைமகனைத்தெருட்டல். 27

10. இ ய லி ட ங் கே ட் ட ல்¹

இயலிடங்கேட்டல் என்பது தலைமகனுடன் கூடவருந்தா நின்ற பாங்கன் யானும் இவனுடன்கூட வருந்தினால் இவனை ஆற்றுவிப்பாரில்லையென அது பற்றுக்கோடாகத் தானாற்றி நின்ற, அது கிடக்க, நின்னாற்காணப்பட்ட வடிவுக்கு இயல் யாது? இடம் யாது? கூறுவாயாகவென அவளுடைய இயலும் இடமுங் கேளாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நின்னுடை நீர்மையும் நீயு
மிவ்வாறு நினைத்தெருட்டும்
என்னுடை நீர்மையி தென்னென்ப
தேதில்லை யேர்கொண்முக்கண்
மன்னுடை மால்வரை யோமல
ரோவிசம் போசிலம்பா
என்னிடம் யாதியல் நின்னையின்
னேசெய்த ஈங்கொடிக்கே.

கழும ஸெய்திய காதற் றேழுள்
செழுமலை நாடனைத் தெரிந்து வினாயது.

இதன் பொருள் : நின்னுடை நீர்மையும் இவ்வாறு - நின்னுடைய வியல்பாகிய குணமும் இவ்வாறாயிற்று—நீயும் இவ்வாறு-ஒருகாலத்துங்கலங்காத நீயும் இத்தன்மையையாயினாய்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உறுதிகண் டின்பிட மென் கேன்றுரைத்தது” என்பதாம்.

நினைத்தெருட்டும் என்னுடைய நிர்மையிது என் என்பதே - இனி நினைத்தெளிவிக்கும் என்னுடையவியல்பு யாதென்று சொல்லுவதோ! அதுவிடக்க—சிலம்பா - சிலம்பா—நினை இன்னே செய்த ஈர்ங் கொடிக்கு - நினை யித்தன்மையையாகச் செய்த இனியகொடிக்கு—தில்லை ஏர் கொள் முக்கண் மன்னுடை மால் வரையோ மலரோ விசம்போ இடம் என் இயல் யாது - தில்லைக் கனுளனாகிய அழகு பொருந்திய மூன்றுகண்ணையுடைய மன்ன னது பெரியகைமையோ தாமரைப்பூவோ வானோ இடம் யாது? இயல் யாது? கூறுவாயாக எ - று.

என்னென்பதென்னும் ஏகாரம் : வினா ; அசைநிலையெனி னுமமையும். பிறர்கண்போலாது மூன்றுருந்தனவாயினும் அவைதாம் ஓரழகுடையவென்னுங் கருத்தால், ஏர்கொண்முக்க ணென்றார். கழுமல் - மயக்கம். மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : தலைமகனையாற்றுவித்தல்.

28

11. இ ய லி ட ங் கூ ற ல்¹

இயலிடங்கூறல் என்பது இயலிடங்கேட்ட பாங்கனுக்குத் தான் அவனை யெய்தினாற் போலப் பெரியதோ ராற்றாதையு டையனாய் நின்று, என்னாற் காணப்பட்ட வடிவுக்கு இயல் இவை, இடம் இது என்று இயலும் இடமுங்கூற நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விழியாற் பிணையாம் விளங்கிய

லான்மயி லாம்மிழற்று

மொழியாற் கிளியாம் முதுவா

னவர்தம் முடித்தொகைகள்

கழியாக் கழற்றில்லைக் கூத்தன்

கயிலைமுத் தம்மலைத்தேன்

கொழியாத் திகழும் பொழிற்கெழி

லாமெங் குலதெய்வமே.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ மகிழ்ந்திட நெஞ்சுக்கு வாழ் வேடுத் துரைத்தது ” என்பதாம்.

அழுங்க லெய்திய ஆருயிர்ப் பாங்கற்குச்
செழுங்கதிர் வேலோன் தெரிந்து செப்பியது.

இதன் பொருள்: முது வானவர் தம் முடித் தொகைகள் கழியாக் கழல் - தலைவராகிய இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுடைய முடித்திரள்கள் நீங்காத கழலையுடைய—தில்லைக் கூத்தன் கயிலை - தில்லைக் கூத்தனது கைலைமையிடத்து—முத்தம் மலைத் தேன் கொழியாத் திகழும் பொழிற்கு எழில் ஆம் எம் குலதெய்வம் - முத்துக்களைப் பெருந் தேன் கொழித்து விளங்கும் பொழிற்கு அழகாம் எம்முடைய நல்லதெய்வம்—விழியான்பிணை ஆம் - விழிகளாற் பிணையாம்—விளங்கு இயலான் மயில் ஆம் - விளங்காநின்ற இயலான் மயிலாம்—மிழற்று மொழியான் கிளியாம் - கொஞ்சு மொழியாற் கிளியாம் எ - று.

இயல் இன்னவென்றும் இடம் கைலைப் பொழிலென்றுங் கூறப்பட்டனவாம். முத்தம்—யாணக்கோட்டினும், வேயினும் பிறந்த முத்து. அழுங்கல் - இரக்கம். செழுமை - வளமை. மெய்ப்பாடு: உவகை. பயன்: பாங்கற் குணர்த்தல். 29

12. வற்புறுத்தல்¹

வற்புறுத்தல் என்பது இயலிடங்கூறக்கேட்ட பாங்கன் நீ சொன்ன கைலையிடத்தே சென்று இப்பெற்றியாளைக்கண்டு இப் பொழுதே வருவன்; அவ்வளவும் நீ யாற்றுவாயாதல்வேண்டுமெனத் தலைமகனை வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினைத்
தில்லையெங் கூத்தப்பிரான்
கயிலைச் சிலம்பிற்பைம் பூம்புனங்
காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச் சிலம்பகண்டி யான்போய்
வருவன்வண் பூங்கொடிகள்
பயிலச் சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை
நண்ணும் பளிக்கறையே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “போதம்போய்க் காணும் போலி வெடுத் துரைத்தது” என்பதாம்.

பெயர்ந்து ரைத்த பெருவரை நாடனை
வயங்கெழு புகழோன் வற்புறுத் தியது.

இதன் பொருள் : சிலம்ப - சிலம்பனே—குயிலை - குயிலை—
சிலம்பு அடிக் கொம்பினை-சிலம்படியுடையதோர் கொம்பை-
தில்லை எம் கூத்தப்பிரான் கயிலைச் சிலம்பில் பைம் பூம்புனம்
காக்கும் கரும் கண் செவ்வாய் மயிலை - தில்லைக்கணுளனாகிய எம்
முடைய கூத்தப் பிரானது கையையாகிய சிலம்பின்கட் பைம்பூம்
புனத்தைக்காக்குங் கரிய கண்ணையுஞ் சிவந்த வாயையுமுடைய
தோர் மயிலை—வண் பூங் கொடிகள் பயிலச் சிலம்பு எதிர் கூய்ப்
பண்ணை நண்ணும் பளிக்கு அறை யான் போய் - வளவிய பூவை
யுடைய கொடிகள் போலும் ஆயத்தார் நெருங்க அவரோடு
சிலம்பிற் கெதிர்கூவித்தான் விளையாட்டைப் பொருந்தும் பளிக்
கறைக்கண் யான் சென்று - கண்டு வருவன் - கண்டு வருவேன் நீ
யாற்றுவாயாக எ - று.

கூத்தப்பிரான் என்பது கூத்தனானும் பிரானாயுள்ளான்
என்றவாறு. பெயர்ந்துரைத்தல் - கழறமறுத்துரைத்தல் ; ஆற்
ருத்தன்மையனாய்ப் பெயர்ந்து இயலும் இடனுங் கூறியவெனி
னுமமையும். வயவென்னுமுரிச்சொல் விகார வகையால் வய
மென நின்றது. சிறுபான்மை மெல்லெழுத்துப் பெற்றதெனி
னுமமையும். கெழு : சாரியை. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன்:
வற்புறுத்தல். 30

13. குறிவழிச் சேறல்¹

குறிவழிச் சேறல் என்பது தலைமகனை வற்புறுத்தி அவன்
குறிவழிச் செல்லாநின்ற பாங்கன் இத்தன்மையானே யான் அவ்
விடத்துக்காணலாங் கொல்லோவென அந்நினைவோடு செல்லா
நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கொடுங்கால் குலவரை யேழேழ்

பொழிலெழில் குன்றுமன்று

நடுங்கா தவனை நடுங்க

நுடங்கு நடுவுடைய

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “நெஞ்சாற் கண்ட வின்பத்
தேடல்” என்பதாம்.

திருக்கோவையார்

விடங்கா லயிற்கண்ணி மேவுங்கொ
 லாந்தில்லை யீசன்வெற்பில்
 தடங்கார் தருபெரு வான்பொழில்
 நீழலந் தண்புனத்தே.

அறைகழ லண்ணல் அருளின வழியே
 நிறையுடைப் பாங்கன் நினைவோடு சென்றது.

இதன் பொருள் : கொடுங் கால் குலவரை ஏழு ஏழ்பொழில்
 எழில் குன்றும் அன்றும் நடுங்காதவனை - கொடியகாற்றாற் குல
 மலையுடைய பொழிலேழும் அழகுசெய்த ஊழியுதியாகிய
 அன்றும் நடுங்காதவனை—நடுங்க நுடங்கும் நடு உடைய விடம்
 கால் அயிற்கண்ணி - நடுங்குவிக்கும் இடையையுடைய நஞ்சைக்
 காலும் வேல் போலுங் கண்ணையுடையாள்—தில்லை ஈசன் வெற்
 பில் தடம் கார் தரு பெருவான் பொழில் நீழல் தண் புனத்து
 மேவும் கொலாம் - தில்லைக்கனுளனாகிய ஈசனது வெற்பிடத்
 துப் பெரிய முகில்போலும் மிகவும் பெரிய பொழிலி னீழையு
 டைய குளிர்ந்த புனத்தின்கண் மேவுமோ மேவாளோ? எ - று.

கொடுங்காலெனச் சந்த நோக்கித் திரியாது நின்றது.
 கொடுங்காலுமெனவெண்ணினுமமையும். நடுங்க நுடங்குமென்
 னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் நடுக்குமென்னும் பொருள்
 பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின; ஐகாரம்: அசைநிலை
 யெனினுமமையும். தருவென்பது ஒருவமைவாய்பாடு. தடங்கார்
 தருபெருவான் பொழிலென்பதற்குக் கார்தங்கும் பொழிலெனினு
 மமையும். நிறை - ஐம்பொறிகளையு மடக்குதல். மெய்ப்பாடு :
 பெருமிதஞ் சார்ந்த மருட்கை. பயன் : உசாவியுணர்தல். 31

14. குறிவழிக் காண்டல்¹

குறிவழிக் காண்டல் என்பது குறிவழிச்சென்ற பாங்கன்
 தன்னை அவன் காணாமல் தானவனைக் காண்பதோரணிமைக்
 கணின்று. அவன் சொன்ன இடமும் இதுவே; இயலும்
 இவையே; இவளும் அவளே யென்று ஐயமறத் தெளியக்காணா
 நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “போத மருளாற் போயின்பங்
 கண்டது” என்பதாம்.

வடிக்க ணிவைவஞ்சி யஞ்சம்
 இடையிது வாய்பவளந்
 துடிக்கின்ற வாவெற்பன் சொற்பரி
 சேயான் றொடர்ந்துவிடா
 அடிச்சந்த மாமல ரண்ணல்விண்
 ணோர்வணங் கம்பலம்போற்
 படிச்சந் தழுமிது வேயிவ
 ளேஅப் பணிமொழியே.

குளிர்வரை நாடன் குறிவழிச் சென்று
 தளிப்புரை மெல்லடித் தையலைக் கண்டது.

இதன் பொருள் : வடிக்கண் இவை - அவன்கூறிய வடுவகிர் போலுங்கண்களும் இவையே—வஞ்சி அஞ்சம் இடை இது - வஞ்சிக் கொம்பஞ்ச மிடையும் இதுவே—வெற்பன் சொற்பரிசே - வெற்பன் சொற்பரிசே—வாய் பவளம் துடிக்கின்ற வா - வாய் பவளந் துடித்தாற்போலத் துடிக்கின்றவாறென் ! அதனால்—யான் தொடர்ந்துவிடா அடிச்சந்த மா மலர் அண்ணல் விண்ணோர் வணங்கு அம்பலம் போல் படிச்சந்தழும் இதுவே - ஓருணர்வுமில்லாதயானும் பற்றிவிடமாட்டாத அடியாகிய சந்த மாமலரையுடைய தலைவனது விண்ணோர் வந்து வணங்கும் அம்பலம்போலும் ஒப்பும் இதுவே—அப் பணிமொழி இவளே - அப்பணிமொழியும் இவளே ! எ - று.

வெற்பன் சொற்பரிசே யென்றது இதனையவன் தப்பாமற் கூறியவாறென்னை என்றவாறு. வடியென்பது வடுவகிருக்கோர் பெயர். அதரத்திற்குத் துடித்தல் இயல்பாகக் கூறுப. பவளந் துடிக்கின்றவா என்பதற்குப் பவளம்போலப் பாடஞ் செய்கின்ற வாறு என்னென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது வட மொழித்திரிபு. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தெளிதல். 32

15. தலைவனை வியந்துரைத்தல்¹

தலைவனை வியந்துரைத்தல் என்பது குறிவழிக்கண்ட பாங்கன் இவ்வுறுப்புக்களையுடைய இவனைக்கண்டு பிரிந்து இங்கு

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “நெஞ்ச முயிரிற்னை வறிவேனப் புகழ்ந்தது” என்பதாம்.

நின்று அங்குவந்து யான்கழறவும் ஆற்றி அத்தனையுந் தப்பாமற்
சொன்ன அண்ணலே திண்ணியானெனத் தலைமகனை வியந்து
கூருநிறறல். அதற்குச் செய்யுள்—

குவளைக் களத்தம் பலவன்
குரைகழல் போற்கமலத்
தவளைப் பயங்கர மாகநின்
முண்ட அவயவத்தின்
இவளைக்கண் டிங்குநின் றங்குவந்
தத்துணை யும்பகர்ந்த
கவளக் களிற்றண்ண லேதிண்ணி
யானிக் கடலிடத்தே.

நயந்த வருவும் நலனுங் கண்டு
வியந்த வளையே மிகுத்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : குவளைக் களத்து அம்பலவன் குரை கழல்
போற் கமலத்தவளை-குவளைப்பூப்போலுந் திருமிடற்றையுடைய
அம்பலவனுடைய ஓலிக்குங் கழலையுடைய திருவடிபோலுந் தாம
ரைப் பூவிலிருக்குந் திருமகளை—பயங்கரம் ஆக நின்று ஆண்ட
அவயவத்தின் இவளைக் கண்டு இங்குநின்று அங்கு வந்து - தாம
வட்குப்பயத்தைச் செய்வனவாக நின்று அடிமை கொண்ட
உறுப்புக்களையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து இங்குநின்றும் அவ்
விடத்து வந்து—அத்துணையும் பகர்ந்த கவளக் களிற்று அண்
னலே இக்கடலிடத்துத் திண்ணியான் - யான் கழறவும் ஆற்றி
அவ்வளவெல்லாங்கூறிய கவளக்களிற்றையுடைய அண்ணலே
இவ்வுலகத்துத் திண்ணியான் எ - று.

இவளைக்கண்டென்றது இவளுடைய நலத்தைக் கொண்டா
டியவாறன்று. முன்னங்கே தலைவனுடைய பொலிவழிவுகண்டு
இங்கே வந்தவன் இங்கு மிவளுடைய பொலிவழிவுகண்டு கிலே
சித்து இவளித்தன்மையளாக இங்கே இவளைப்பிரிந்து அங்கே
வந்து அத்துணையும் பகர்ந்தவனே திண்ணியானென்று இருவ
ருடைய அனுகூலங்கூறியவாறு. கவளக்களிற்று—தான்விரும்
புங் கவளம் பெற்று வளர்ந்த களிற்று. நயந்த - தலைமகனயந்த.

மெய்ப்பாடு * மருட்கையைச்சார்ந்த அச்சம். பயன் : தலைமகனை வியத்தல். 33

16. கண்டமை கூறல்¹

கண்டமை கூறல் என்பது தலைமகனை வியந்துரைத்த பாங்கன் விரைந்துசென்று, தான் அவனைக்கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடிமிசைவைத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பணந்தா முரவரைச் சிற்றம்
பலவர்பைம் பொற்கயிலைப்
புணர்ந்தாங் ககன்ற பொருகரி
யுன்னிப் புனத்தயலே
மணந்தாழ் பொழிற்கண் வடிக்கண்
பரப்பி மடப்பிடிவாய்
நிணந்தாழ் சுடரிலை வேலகண்
டேனென்று நின்றதுவே.
பிடிமிசை வைத்துப் பேதையது நிலைமை
அடுதிற லண்ணற் கறிய வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : வாய் நிணம் தாழ் சுடர் இலை வேல-வாய்க் கணிணந்தங்கிய சுடரிலைவேலை யுடையாய்—பணம் தாழ் அரவு அரைச் சிற்றம்பலவர் பைம்பொன் கயிலை—பணந்தாழ்ந்த அரவையணிந்த அரையையுடைய சிற்றம்பலவரது பசும்பொன்னை யுடைய கைலைக்கண்—புணர்ந்து ஆங்கு அகன்ற பொருகரி உன்னி—கூடி அவ் வீடத்து நின்று மகன்ற பொருகரியை நினைந்து—புனத்து அயலே மணம் தாழ் பொழிற்கண் வடிக்கண் பரப்பி மடப்பிடி ஒன்று நின்றது கண்டேன்—புனத்திற்கயலே மணந்தங்கிய பொழிற்கண் வருவகிப்போலுங் கண்களைப்பரப்பி மடப்பிடியொன்று நின்றதனைக் கண்டேன் எ—று.

பணந்தாழ்தல்—முடிந்துவிடுதலாற்றொங்கல் போலத் தாழ்தல் ; தங்குதலெனினுமமையும். ஆங்ககன்றவென்புழி நின்றென

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “போத நம்மாற் பொருந்து வதன் றென, ஆநர வாயுயிர்க் கறிய வுரைத்தது” என்பதாம்.

ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளுரை ரநிற் பதோரிடைச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. புனத்தயலே யென்றான், புனத்துவினையாடும் ஆயத்தைநிங்கி நின்றலின். வடிக்கண்பாப்பி யென்றான், இன்ன திசையால் வருமென்றறியாது சுற்றெங்கு நோக்குதலின். கைலைக்கணென்பதூஉம், புனத்தயலென்பதூ உம், பொழிற்கணென்பதூஉம்: நின்றதென்னுந் தொழிற்பெய ரோடுமுடியும். நின்றதுவேயென்புழி வகாரஞ்சந்தநோக்கி வந்தது; விரிக்கும்வழி விரித்தற்பாற்படும். மெய்ப்பாடு: உவகை பயன்: தலைமகனையாற்றுவத்தல்.

34

17. செவ்வி செப்பல்¹

செவ்வி செப்பல் என்பது பிடிமிசை வைத்துக் கூறக்கேட்ட தலைமகன் அது தனக்குச்செவ்விபோதாமையிற் பின்னும் ஆற்று மைநீங்கானாயினான், அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவப்பது காரணமாக அவனுக்கு அவளவயவங்கூருநிறநல். அதற்குச் செய்யுள்—

கயலுள வேகம லத்தலர்
மீது கனிபவளத்
தயலுள வேழுத்த மொத்த
நிரையரன் அம்பலத்தின்
இயலுள வேயினைச் செப்புவெந்
பாநின தீர்ங்கொடிமேற்
புயலுள வேமலர் சூழ்ந்திருள்
தூங்கிப் புரள்வனவே.

அற்புதன் கைலை மற்றொலி சிலம்பற்
கவ்வுருக் கண்டவன் செவ்வி செப்பியது.

இதன் பொருள்: வெற்பா - வெற்பா - நினது ஈர்ங் கொடிமேல் கமலத்துஅலர் மீது கயல் உளவே - நினது ஈர்ங்கொடிக்கண் தாமரைப் பூவின்மேற் கிடப்பன சிலகயல்களுளவே - கனி பவளத்து அயல் ஒத்த நிரை முத்தம் உளவே - கனிந்த பவளத்திற் கயலினமொத்த நிரையாகிய முத்துக்களுளவே - இணைச்செப்பு

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்ப மறியு மியல்பன் றெனினும், நெஞ்ச மணியெலா நின்றெடுத்த துரைத்தது” என்பதாம்.

அரனம்பலத்தினியல்: ஆரூம்பேற்றுமைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. குழந்தென்பதூஉம், தூங்கியென்பதூஉம் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன. மலர் சினை போலக் குழற்கின்றியமையாமையிற் சினைப்பாற்பட்டது. புயல் திரண்டாற்போலுமென்பது போதரப் புரள்வனவெனப் பன்மையாற் கூறினர். மெய்ப்பாடும் பயனும்: அவை. 35

18. அ வ் வி ட த் தே து க ல்¹

எயிற்குல மூன்றிருந் தீயெய்த

வெய்தவன் தில்லையொத்ததுக்

சுயிற்சலங் கொண்டுதொண் டை

வாய்க்குளிர் முத்தநிரைத்

தயிற்சூல வேல்கம லத்திற்

கிடத்தி அனநடக்கும்

மயிற்சூலங் கண்டதுண் டேலது

வென்னுடை மன்னுயிரே.

அரிவையது நிலைமை யறிந்த வனுரைப்ப

எரிகதிர் வேலோ னேகியது.

இதன் பொருள் : எயில் குலம் மூன்று இரும் தீ எய்த எய்த வன் தில்லை ஒத்து - எயிற்சாதி மூன்றும் பெரிய தியை யெய்த அவற்றை யெய்தவனது தில்லையை யொத்து—குயில் குலம் கொண்டு - குயிலாகிய சாதியைக்கொண்டு—தொண்டைக் கனி வாய்க் குளிர் முத்தம் நிரைத்து - தொண்டைக் கனியிடத்துக்

1. இதன் பேரில் பப் பொருள், " போத நீங்கப் பொற்பாங் குரவன், தெரிசனங் காணச் சென்ற தன்மை " என்பதாம்.

உயரணம் 1000 மீட்டர்.

பயிற்சியைக் குறித்துப் பதிலளிப்பதற்காக -

20 പല 4 3 2 1 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 103

குளிர்ந்த முத்தங்களை நிரைத்து - அயில் குல வேல் கமலத்தில்
கிடத்தி - கூர்மையை யுடைய நல்லவேலைக் க ம ல த் தி ன் க ட்
கிடத்தி - அனம் நடக்கும் மயில் குலம் கண்டது உண்டேல் அது
என்னுடை மன் உயிர் - அன்னம்போல நடப்பதோர் மயிற்சாதி
காணப்பட்டதுண்டாயின், அது எனது நிலைபெறுமுயிர் எ - று.

எயிற்குலமுன்றென்றார், அவை இரும்பும், வெள்ளியும்,
பொன்னுமாகிய சாதி வேறுபாடுடைமையின். குயிற் குலங்
கோண்டென்றான், மொழியாற் குயிற்றன்மையையுடைத்தாக
லின். தொண்டைக் கனிவாயென்பதற்குத் தொண்டைக்கனி
போலும் வாயென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன்:
ஆற்றுமை நீங்குதல். 36

இவைநிற்க இடந்தலைதனக்குமாமாறு சொல்லுமாறு.

19. மின்னிடைமெலிதல்¹

மின்னிடை மெலிதல் என்பது நெருநலைநாளில் தலையளி
செய்து நின்னிற்பிரியேன் பிரியினும் ஆற்றேனென்று கூறிப்
பிரிந்தவர் வேட்கைமிகுதியால் இடமறியாது ஆயத்திடைவரு
வார் கொல்லோ வென்னும் பெருநாணினாலும், ஆற்றுமையான்
இறந்து பட்டார் கொல்லோ வென்னும் பேரச்சத்தினாலும்,
யாருமில்லொருசிறைத் தனியேநின்று, தலைமகனை நினைந்து
தலைமகள் மெலியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆவியன் னாய்கவ லேல்அக

லேமென் றறித்தொளித்த

ஆவியன் னார்மிக்க வாவின்

ராய்க்கெழு மற்குறிவுற்

றாவியன் னார்மன்னியாடிடஞ்

சேர்வர்கொ லம்பலத்தெம்

ஆவியன் னன்பயி லுங்கயி

லாயத் தருவரையே.

மன்னனை நினைந்து

மின்னிடை மெலிந்தது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ சிவமுயிர் நோக்கித் திருவுளத்
தெண்ணல் ” என்பதாம்.

இதன் பொருள்: அளித்து ஆவி அன்னாய் கவலேல் அகலேம் என்று ஒளித்த ஆவி அன்னார்—தலையளிசெய்து ஆவியையொப்பாய் கவலாதொழி நினைநீங்கேமென்று சொல்லி மறைந்த என்னுவியை யொப்பார்—மிக்க அவாவினர் ஆய்க் கெழுமற்கு* அழிவுற்று - மிக்க விருப்பத்தையுடையராய்க் கெழுமுதல் காரணமாக நெஞ்சழிதலான், இடமறியாது—அம்பலத்து எம் ஆவி அன்னான் பயிலும் கயிலாயத்து அருவரை - அம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்மாவியையொப்பான் அடுத்துவாழுந் கைலாயத்தின் கட்டிறரானெய்துதற்கரிய தாழ்வரையிடத்து—ஆவி அன்னார் மன்னி ஆடு இடம் சேர்வர் கொல்—ஆவியையொக்கும் ஆயத்தார் நிலைபெற்று வினையாடும் அவ்விடத்து அவர்காண வந்து பொருந்துவரோ! எ - று.

அளித்தல் பிரிகின்ற காலத்துச்செய்த தலையளியென்னுமமையும். மிக்கவென்பது: கடைக்குறைந்து நின்றது. ஆயத்திடை வருவர்கொல்லென ஐயத்துள் ஒருதலையே கூறினான், பெருநாணிள்ளாகலின். மெய்ப்பாடு: அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன்: உசாவி ஆற்றுமை நீங்குதல். ஆயவெள்ளத்துள்ளே வருவர்கொல்லோவென்னும் பெருநாணிானும், ஆற்றுமையான் இறந்து பட்டனர்கொல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினானும் மீதாரப்பட்டுத் தன்றன்மையளன்றி நின்று இவ்வகை உசாவினொன்பது.

37

20. பொழில் கண்டு மகிழ்தல்¹

பொழில்கண்டு மகிழ்தல் என்பது தலைமகனை நோக்கிச் செல்லாநின்ற தலைமகன் முன்னொன்று அவனைக்கண்ணுற்ற பொழி லைச் சென்றணைந்து, அப்பொழிலிடை அவனாறுப்புக்களைக் கண்டு, இப்பொழில் என்சிந்தனைக்கு அவள்தானே யெனத் தோன்றாநின்றதென்று இன்புறநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

காம்பிணை யாற்களி மாமயி

லாற்கதிர் மாமணியால்

வாம்பிணை யால்வல்லி யொல்குத

லால் மன்னு மம்பலவன்

* கெழுமல் - சேர்தல். 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " பார்க்கு மிடமெங்கும் பரனாக் கண்டது " என்பதாம்.

பாம்பிணை யாக்குழை கொண்டோன்
கயிலைப் பயில்புனமும்
தேம்பிணை வார்குழ லாளெனத்
தோன்றுமென் சிந்தனைக்கே.

மணங்கமழ் பொழிலின் வடிவுகண்
டணங்கெனநினைத் தயர்வு நீங்கியது.

இதன் பொருள்: காம்பு இணையால்—வேயிணையானும்—கரி
மா மயிலால்—கரிப்பையுடைய கரிய மயிலானும்—கதிர் மா மணி
யால்—ஒளியையுடைய பெரிய நீலமணியானும்—வாம் பிணை
யால்—வாவும் பிணையானும்—வல்லி ஒல்குதலால்—வல்லி நுடங்
குதலானும்—கயிலைப் பயில் புனமும் என் சிந்தனைக்குத் தேம்
பிணை வார் குழலாள் எனத் தோன்றும்—கைலைக்கணுண்டாகிய
அவன்பயிலும் புனமும் இன்புறுத்துதலால் என்மனத்திற்குத்
தேம் பிணையையுடைய நெடிய குழலையுடையாளென்றே
தோன்றுகின்றது எ-று. மன்னும் அம்பலவன் பாம்பு இணையாக்
குழை கொண்டோன் கயிலை—நிலைபெறு மம்பலத்தையுடைய
வன் பாம்பை ஒன்று மொவ்வாத குழையாகக்கொண்டவன் அவ
னது கையையெனக்கூட்டுக.

பாம்பையிணைத்துக் குழையாகக்கொண்டவனெனினு மமை
யும். தேம்பிணை—தேனையுடையதொடை. தேம்பிணைவார்குழலா
ளெனத் தோன்றுமென்பதற்கு அவனைப்போலப் புனமும்
யானின்புறத் தோன்றுகின்ற தென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு:
உவகை. பயன்: மகிழ்தல். நெருநலைநாளில் தலைமகனைக்கூடின
பொழிலிடம் புகுந்து இவ்வகை சொன்னுனென்பது. 38

21. உ யி ரெ ன வி ய த் த ல்¹

உயிரென வியந்தல் என்பது பொழில்கண்டுமகிழ்ந்து அப்
பொழிலிடைச்சென்று புக்கு, அவனைக்கண்டதுணையான் என்னு
யிர் இவ்வாறு செய்தோநிற்பதென வியந்துகூருகின்றல். அதற்
குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அநாதி யின்பம் அரனெனக்
காண்டல்” என்பதாம்.

நேயத்த தாய்நென்ன லென்னைப்
 புணர்ந்துநெஞ் சம்நெகப்போட்
 ஆயத்த தாயமிழ் தாயணங்
 காயர அம்பலம்போல்
 தேயத்த தாயென்றன் சிந்தைய
 தாய்த்தெரி யிற்பெரிது
 மாயத்த தாகி யிதோவந்து
 நின்றதென் மன்னுயிரே.

வெறியுறு பொழிலின் வியன்பொ தும்பரின்
 நெறியுறு குழலி நிலைமை கண்டது.

இதன் பொருள் : நென்னல் நேயத்தது ஆய் என்னைப்
 புணர்ந்து - நெருநல் உள்ள நெகிழ்ச்சியையுடைத்தாய் என்னைக்
 கூடி - நெஞ்சம் நெகப் போய் - பின் நேயமில்லதுபோல என்
 னெஞ்சுடையும் வண்ண நீங்கிப்போய் - ஆயத்தது ஆய் - ஆயத்
 தின் கண்ணதாய் - அமிழ்து ஆய் - இன்பத்தைச் செய்தலின்
 அமிர்தமாய் - அணங்கு ஆய் - துன்பத்தைச் செய்தலின் அணங்
 காய் - அரன் அம்பலம் போல் தேயத்தது ஆய் - புலப்பாட்டான்
 அரன தம்பலம்போலும் ஒளியை யுடைத்தாய் - என்றன் சிந்தை
 யது ஆய் - புலப்படாது வந்து என் சிந்தைக்கண்ணதாய் - தெரி
 யின் பெரிதும் மாயத்தது ஆகி வந்து நின்றது இதோ என் மன்
 உயிர் - ஆராயிற் பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய் வந்து நின்றது
 இதுவோ எனது மன்னுயிர் எ - று.

நேயமுடைமையும் நேயமின்மையும் இன்பஞ்செய்தலும்
 துன்பஞ்செய்தலும் புலப்படுதலும் புலப்படாமையும் ஒருபொ
 ருட்கியையாமையின், பெரிதுமாயத்ததாகியென்றான். தேயம்:
 வட மொழிச்சிதைவு. அம்பலம்போலுந் தேசத்தின் கண்ணதா
 யென்றுரைப்பினுமமையும். ஓகாரம் : அசைநிலையெனினுமமை
 யும். என்மாட்டருளுடைத்தாய் முற்காலத்து என்னைவந்துகூடி
 அருளில்லதுபோல என்னெஞ்சுடையும் வண்ணம்போய்த் தன்
 மெய்யடியார் குழாத்ததாய் நினைதோறும் அமிர்தம்போல இன்
 பஞ்செய்து கட்புலனாகாமையிற் றுன்பஞ்செய்து அம்பலம்

போலும் நல்ல தேசங்களின் கண்ணதாய் வந்து என்மனத்தகத்த தாய் இத்தன்மைத்தாகலிற் பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய் எனது நிலைபெறுமுயிர் வந்து தோன்று நின்றதென வேறு மொருபொருள் விளங்கியவாறு* கண்டு கொள்க. பொழிலின் வியன்பொதும்பர் - பொழிலில் மரஞ்செறிந்தவிடம். மெய்ப்பாடும் பயனும் : அவை.

39

22. த ள ர் வ க ன் று ர த் த ல்¹

தளர்வகன் றுரைத்தல் என்பது உயிரேன வியந்துசென்று பூக்கொய்தன்முதலிய வினையாட்டையொழிந்து யாருமில்லொரு சிறைத் தனியேநின்று இவர்செய்யாநின்ற பெரியதவம் யாதோ வென அவனைப் பெரும்பான்மைகூறித் தளர்வு நீங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தாதிவர் போதுகொய் யார்தைய

லாரங்கை கூப்பநின்று

சோதி வரிப்பந் தடியார்

சுனைப்புன லாடல்செய்யார்

போதிவர் கற்பக நாடுபுல்

லென்னத்தம் பொன்னடிப்பாய்

யாதிவர் மாதவம் அம்பலத்

தான்மலை யெய்துதற்கே.

பனிமதி நுதலியைப் பைம்பொழிலிடைத்

தனிநிலை கண்டு தளர்வகன் றுரைத்தது.

இதன் பொருள்: தாது இவர் போது கொய்யார்—தாதுபரந்த பூக்களைக் கொய்கின்றிலர்—தையலார் அங்கை கூப்ப நின்று சோதி வரிப்பந்து அடியார்—ஆயத்தாராகிய தையலார் அங்கை களைக் கூப்பநின்று ஒளியையும் வரியையுமுடைய பந்தை அடிக் கின்றிலர்—சுனைப் புனல் ஆடல் செய்யார்—சுனைப்புனலாடு தலைச் செய்கின்றிலர்—போது இவர்கற்பக நாடு புல்லென்னத் தம் பொன் அடிப்பாய் அம்பலத்தான்மலை எய்துதற்கு இவர்

* இது சைவ சித்தாந்தப் பொருள் ஆகும். 1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “நிருவி காரமாய் நிலைபெறல் கண்டது” என்பதாம்.

மாதவம் யாது - அதனாற் பேபாதுபரந்த கற்பகங்கையுடைய தேவருலகம் பொலிவழிய நிலந்தோயாத தமது பொன்போலுமடியை நிலத்தின்கட்பாவி அம்பலத்தானது கைலையை யெய்துதற்கு இவர் செய்யக் கருதுகின்ற பெரியதவம் யாது! எ - று.

தவஞ்செய்வார் புறத்தொழில்களை விட்டு அகத்தானொன்றையுன்னி மலைக்கட்டங்குவரன்றே. இவளும் பூக்கொய்தல் முதலாகிய தொழில்களைவிட்டு மனத்தாற்றன்னை நினைந்து வரையிடத்து நின்றலான் யாதிவர் மாதவமென்றான். மெய்ப்பாடும் பயனும்: அவை. 40

23. மொழிபெறவருந்தல்¹

மொழிபெற வருந்தல் என்பது தளர்வுநீங்கியபின்னர்ச் சார்தலுருநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற் சென்றுசாரவேண்டிப்பின்னும் அவனைப்பெரும்பான்மைகூறி ஒரு சொல்வேண்டி வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

காவிரின் றேர்தரு கண்டர்வண்
தில்லைக்கண் ணார்கமலத்
தேவியென் றேயையஞ் சென்றதன்
றேயறி யச்சிறிது
மாவியன் றன்னமென் னோக்கிரின்
வாய்திற வாவிடினென்
ஆவியன் றேயமிழ் தேயணங்
கேயின் றழிகின்றதே.

கூடற் கரிதேன
வாடி உரைத்தது.

இதன் பொருள்: மா இயன்றன்ன மெல் நோக்கி-மானோக் கத்தான் இயன்றாற்போலும் மெல்லிய நோக்கையுடையாய்— காவிரின்று ஏர்தரு கண்டர் வண் தில்லை கண் ஆர் கமலத் தேவி

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ திருவாய் மலரவிடின் உய்யேன் என்றது ” என்பதாம்.

என்றே ஐயம் சென்றது அன்றே - நஞ்சாகிய நீலப்பூ நின்று அழகைக்கொடுக்கும் மிடற்றையுடையவரது வளவிய தில்லைக் கணுண்டாகிய கண்ணிற்கு ஆருந் தாமரைப்பூவின் வாழுந் தேவியோவென்று ஐயநிகழ்ந்தது—அறியச் சிறிது நின் வாய் திறவா விடி— தெளிந்தறியச் சிறிதாயினும் நின்வாய் திறவா தொழியின்—அமிழ்தே - அமிழ்தமே—அணங்கே - அணங்கே— இன்று அழிகின்றது என் ஆவி அன்றே - இப்பொழுதழிகின்றது என்னுயிரன்றே, இதனை நீ கருதா தொழிகின்ற தென்னை ! எ - று.

தேவியென்பது பெரும்பான்மையாகவின், தேவியென்றே யையஞ்சென்றதென ஐயத்துள் ஒருதலையே பற்றிக் கூறினான். அறியவென்னும் வினையெச்சமும் சிறிதென்னும் வினையெச்சமும் திறவாவிடி. எனெனுமெதிர்மறையிற் றிறத்தலோடு முடிந்தன. அமிழ்தே யணங்கேயென்றான், இன்பமுந் துன்பமும் ஒருங்கு நிகழ்தலின். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றாமையுணர்த்து தல்.

41

24. ந ா ண ி க் க ண் பு த த் த ல்¹

நாணிக் கண்புதைத்தல் என்பது தலைமகள் தன்முன்னின்று பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணிளளாதலின் அவன் முன்னிற்கலாகாது நாணி, ஒருகொடியினொதுங்கி, தன் கண்புதைத்து வருந்தாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

அகலிடந் தாவிய வானோ

னறிந்திறைஞ் சம்பலத்தின்

இகலிடந் தாவிடை யீசற்றொ

ழாரினின் னற்கிடமாய்

உகலிடந் தான்சென் றெனதுயிர்

நையா வகையொதுங்கப்

புகலிடந் தாபொழில் வாயெழில்

வாய்தரு பூங்கொடியே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்ப நாணுதல் போனாயிற் இன்னல் எய்தியது" என்பதாம்.

U-9mportant.

ஆயிடைத் தனிநின் ருந்ரு தழிந்து

வேயுடைத் தோளியோர் மென்கொடி* மறைந்தது.

இதன் பொருள் : அகவிடம் தாவிய வாணோன் அறிந்து இறைஞ்ச அம்பலத்தின் இகல் இடம் தா விடை ஈசன் தொழாரின் - உலகத்தைத் தாவி யளந்த வானவன் வணங்கப்படுவதென்றறிந்து வணங்கும் அம்பலத்தின்கணுளாகிய இகலையுடைய விடங்களிலே தாவும் விடையையுடைய ஈசனைத் தொழாரதாரைப்போல—இன்னற்கு இடம் ஆய் உகல் இடம் தான் சென்று எனது உயிர் நையாவகை - துன்பத்திற்கிடமாய் அழியு மளவைத் தானடைந்து எனதுயிர் நையாதவண்ணம்—பொழில் வாய் எழில் வாய்தரு பூங் கொடியே - பொழிலிடத்துளவாகிய அழகு வாய்ந்த புவையுடையகொடியே—ஒதுங்கப் புகலிடம் தா - யானோதுங்குதற்குப் புகலிடந் தருவாயாக எ - று.

உகலிடம்—உகுதற்கிடம் ; உகுதலையுடைய விடமெனினும மையும். ஆயிடை - தலைமகள் அவ்வாறு கூறியவிடத்து. தனிநின்று - ஆற்றுவிப்பாசையின்றி நின்று. ஆற்றுது - நாணிணுற்றது. வேய் - வேய்த்தன்மை. மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : ஆற்றமை நீங்குதல். 42

25. க ண் பு தை க் க வ ரு ந் த ல்¹

கண்புதைக்க வருந்தல் என்பது தலைமகள் நாணிக்கண்புதையாரிற் ப, இவள் கண் புதையாரின்றது தன்னுடைய கண்கள் என்னை வருத்தத்தைச்செய்யுமென் றுகாதேயென உட்கொண்டு, யான் வருந்தாதொழிய வேண்டுவையாயின் நிண்மேனி முழுதும் புதைப்பாயாகவெனத் தலைமகள் தன்வருத்த மிகுதி கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தாழச்செய் தார்முடி தன்னடிக்கீழ்வைத் தவரைவிண்ணோர்
சூழச்செய் தானம் பலங்கை
தொழாரினுள் ளந்துளங்கப்

* பா-ம்—அடைந்தது. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர் தன் வருத்த முற்றுந் துரைத்தது” என்பதாம்.

போழச்செய் யாமல்வை வேற்கண்
 புதைத்துப்பொன்* நேயென்னைநீ
 வாழச்செய் தாய்சுற்று முற்றும்
 புதைநின்னை வாணுதலே.
 வேற்றருங் கண்ணினை மிளிர்வன வன்றுநின்
 கூற்றரு மேனியே கூற்றெனக் கென்றது.

இதன் பொருள் : தாழச்செய்தார் முடி தன் அடிக்கீழ் வைத்து - தன் கட்டாழ்ந்தவர்களுடைய முடிகளைத் தன் திருவடிக்கீழ்வைத்து—அவரை விண்ணோர் குழிச் செய்தான் அம்பலம் கை தொழாரின் - அவர்களை விண்ணோர் பரிவாரமாய்ச் குழும் வண்ணஞ் செய்தவனது அம்பலத்தைக் கைதொழாதாரைப் போல—உள்ளம் துளங்க போழச்செய்யாமல் வை வேல் கண் புதைத்து - நெஞ்சந் துளங்கப்போழாமற் கூரிய வேல்போலுங்கண்களைப் புதைத்து—பொன்னே - பொன்னே—நீ என்னை வாழச் செய்தாய்—நீ என்னை வாழும் வண்ணஞ் செய்தாய்—வாள் நுதலே - வாணுதலையுடையாய்—நின்னைச் சுற்று முற்றும் புதை - என்னுள்ளந் துளங்காமை வேண்டின் நீநின்னைச் சுற்று முழுதும் புதைப்பாயாக ஏ - று.

தாழச்செய் தாரென்பதனை ஒருசொல்லாக்காது தாழும் வண்ணம் முற்றவஞ்செய்தா ரென்றானும், தம்மைச்செய்தா ரென்றானும் ஒருசொல் வருவித்தும், போழச்செய்யாம லென் புழியும் போழும் வண்ணமொருதொழிலைச் செய்யாமலென ஒரு சொல் வருவித்தும், விரித்துரைப்பினுமமையும். வாழச்செய்தா யென்பது : குறிப்புநிலை. புதைத்தவென்பதாஊம் பாடம். வேற்றருங்கண் - வேல்போலுங்கண். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றமை யுணர்த்தல். 43

26. ந ா ண் வி ட வ ரு ந் த ல்¹

நாண்விட வருந்தல் என்பது தலைமகள் தனது ஆற்றமை மிகுதிகூறக்கேட்டு, ஒருஞான்றுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதநாண்

* பா-ம்—புதைந்த போள். 1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “இன்பநா ணின்றி யெய்தல் கண் டின்புறல்” என்பதாம்.

அழைச் சேர்ந்த மெழுகுபோலத் தன்னைவிட்டு நீங்காநிற்ப,
தலைமகள் அதற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

குருநான் மலர்ப்பொழில் சூழ்தில்லைக்
கூத்தனை யேத்தலர்போல்
வருநாள் பிறவற்க வாழியரோ
மற்றென் கண்மணிபோன்
றொருநாள் பிரியா துயிரிற்
பழகி யுடன்வளர்ந்த
அருநா ணளிய வழல்சேர்*
மெழுகொத் தமிழ்கின்றதே.

ஆங்ங னம்கண் டாற்று ளாகி
நங்கின நானொடு நேரிழை நின்றது.

இதன் பொருள் : என் கண்மணி போன்று - இன்றியமை
யாமையால் என் கண்மணியை யொத்து—உயிரின் பழகி—
உயிர்போலச் சிறப்புடைத்தாய்ப் பழகி—ஒருநாள் பிரியாது—
ஒருபொழுதும் பிரியாது—உடன் வளர்ந்த—என்னுடனே
வளர்ந்த—அரு அளிய நாண்—பெறுதற்கரிய அளித்தாகிய
நாண்—அழல் சேர் மெழுகு ஒத்து அழிகின்றது—அழைச்சேர்ந்த
மெழுகையொத்து என்கணில்லாது அழியாநின்றது, அதனான்—
குரு நாள் மலர்ப் பொழில் சூழ்தில்லைக் கூத்தனை ஏத்தலர் போல்
வருநாள் பிறவற்க—நிறத்தையுடையவாகிய நாண் மலர்களை
யுடைய பொழில்களாற் சூழப்பட்ட தில்லைக்கணுளாகிய கூத்
தனையேத்தாதார் துன்புறும் பிறவியிற் பிறப்பாரன்றே அவர்
களைப்போல மேல் வரக்கடவநாளில் யான் இவ்வாறு பிறவா
தொழிக எ—று.

வருநாள் பிறவற்க வென்பதற்கு ஏத்தாதாரைப்போல
வருந்த இவ்வாறு பயின்றாரைப் பிரியவரு நாட்கள் உளவாகா
தொழிகவெனினுமமையும். வாழியென்பது இத்தன்மைத்தாகிய
இடுக்கணின்றி இந்நாண் வாழ்வதாக வென்றவாறு. அரோவும்
மற்றும் : அசைநிலை. ஆங்ஙனங் கண்டு—அவ்வாற்றானாகக்
கண்டு. மெய்ப்பாடு : அழுகை. பயன் : ஆற்றாமை நீங்குதல். 44

* பா-ம்—ணளியத் தழல்சேர்.

27. மருங்கணைதல்¹

மருங்கணைதல் என்பது தலைமகள் நாணிழந்து வருந்தா நிற்பச் சென்றுசார்தலாகாமையின், தலைமகள் தன்னதரவினால் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று முலையொடுமுனிந்து, ஒருகையால் இறுமருங்குறுங்கியும், ஒருகையால் அளிகுலம்விலக்கி அள கந்தொட்டும், சென்று அணையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கோலத் தனிக்கொம்ப நும்பர்புக்
கலிதே குறைப்பவர்தஞ்
சீலத் தனகொங்கை தேற்றகி
லேஞ்சிவன் தில்லையன்னாள்
நூலொத்த நேரிடை நொய்ம்மையெண்
னாதுநுண் தேன்நசையாற்
சாலத் தகாதுகண் டர்வண்டு
கார்கொண்டை சார்வதுவே.
ஒளிதிகழ் வர்குழல் அளிகுலம் விலக்கிக்
கருங்கனிற் றண்ணல் மருங்க ணைந்தது.

இதன் பொருள் : கோலத் தனிக் கொம்பர் உம்பர் புக்கு அலிதே குறைப்பவர் தம் சீலத்தன கொங்கை—அழகையுடைய தனியாகிய கொம்பின்மேலேறி அதனையே அடிக்கட் குறைப் பார்தமது தன்மையையுடையவாயிருந்தன கொங்கைகள்—தேற்றகிலேம்—இவை இத்தன்மையவாயிருத்தலான் இது வீழுமென்றியாந் தெளிகின்றிலம், அதனால்—வண்டுகாள்—வண்டுகாள்—சிவன் தில்லை அன்னாள் நூல் ஒத்த நேர் இடை நொய்ம்மை என்னாது—சிவனது தில்லையை யொப்பாளுடைய நூலை யொத்த நேரியவிடையினது நொய்ம்மையைக் கருதாது—நுண் தேன் நசையால் கொண்டை சார்வது சாலத்தகாது—நுண்ணிய தேன் மேலுண்டாகிய நசையால் நீயிர்கொண்டையைச்சார்தல் மிகவுந்தகாது எ—று.

தேற்றகிலேமென்பது “தேற்றப் புன்சொ னோற்றிசின்” * என்பதுபோலத் தெளிதற்கண் வந்தது. முலைகளைத் தெளிவிக்க

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “திருவுகுப் பரிவாற் பெருகு சுகம்பெறல்” என்பதாம். * புறநானூறு - 202.

மாட்டேமென்பாருமுளர். பின்வருமேதத்தை நோக்கின் நீயிர் பயனாக நினைக்கின்ற இஃது இறப்பச்சிறிதென்னுங் கருத்தால், நுண்டேனென்றான். கண்டொன்பது : முன்னிலையசைச்சொல். அளிகுலம் : வடமொழிமுடிபு. விலக்கியனைந்தது - விலக்கா நின்றனைந்தது. மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : சார்தல். அவ்வகை நின்றமை குறிப்பினுணர்ந்த தலைமகன் இவ்வகை சொல்லிச் சார்ந்தானென்பது. 45

28. இன்றியமையாமை கூறல்¹

இன்றியமையாமை கூறல் என்பது புணர்ச்சி யிறுதிக்கண் விசும்பும், நிலனும் ஒருங்குபெற வரினும் இக்கொங்கைகளை மறந்து அதன்கண் முயலேனெனப் பிரிவுதோன்றத் தலைமகன் தனது இன்றியமையாமை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நீங்கரும் பொற்கழற் சிற்றம்
பலவர் நெடுவிசம்பும்
வாங்கிருந் தெண்கடல் வையமு
மெய்தினும் யான்மறவேன்
தீங்கரும் பும்மமிழ் துஞ்செழுந்
தேனும் பொதிந்துசெப்புங்
கோங்கரும் புந்தொலைத் தென்னையு
மாட்கொண்ட கொங்கைகளே.

வென்றி வேலவன் மெல்லி யல்தனக்
கின்றி யமையாமை யெடுத்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : நீங்கரும் பொன் கழல் சிற்றம்பலவர் நெடு விசம்பும் வாங்கு இரும் தெண் கடல் வையமும் எய்தினும் - வீடுதற்கரிய பொன்னானியன்ற கழலையுடைத்தாகிய திரு வடியையுடைய சிற்றம்பலவரது நெடிதாகிய தேவருலகையும் வளைந்த பெரிய தெண்கடலாற் குழப்பப்பட்ட நிலத்தையும் ஒருங்கு பெற வரினும்—தீம் கரும்பும் அமிழ்தும் செழு தேனும்*

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "சித்தி யெவையுஞ் சேர்ந்திடு மாயினும், இத்தகைய யின்ப மிகமேன் என்பதாம்.

* செழுந்தேனும் எனப் பதங்கொள்வாருமுண்டு.

பொதிந்து - இனிய கரும்பின் சாற்றையும் அமிர்தத்தையும்
கொழுவிய தேனையும் உள்ளடக்கி - செப்பும் கோங்கு அரும்பும்
தொலைத்து - செப்பையுங் கோங்கரும்பையும் வென்று - என்னை
யும் ஆட்கொண்ட கொங்கைகள் - என்னையும் அடிமைகொண்ட
கொங்கைகளை - யான் மறவேன் - யான் மறவேன் எ - று.

விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெற வரினும் இக்கொங்கைகளை
மறந்து அதன்கண் முயலுமாறில்லையெனத் தன்னின்றியமை
யாமை கூறியவா ருயிற்று; என்னையு மென்றவும்மை: எச்ச
வும்மை. தொழிற்படுத்த லொற்றுமையால் தன்வினையாயிற்று.
மெய்ப்பாடு : அது. பயன் : நயப்புணர்த்துதல். 46

29. ஆ ய த் து ய் த் த ல்¹

ஆயத் துய்த்தல் என்பது இன்றியமையாமை கூறிப் பிரிய
லுருநின்றவன், இனிப் பலசொல்லி யென்னை? என்னுயிர் நினக்
கடிமையாயிற்று; இனிச்சென்று நின்னாயத்திடைச் சேர்வாயாக
வெனத்தன் பிரிவின்மை கூறித் தலைமகளை ஆயத்துச் செலுத்தா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குளா மணியும்பர்க் காயவன்
குழ்பொழிற் றில்லையன்னாய்க்
காளா யொழிந்ததென் னொருயிர்
ஆரமிழ் தேயணங்கே
தோளா மணியே பிணையே
பலசொல்லி யென்னை துன்னும்
நாளார் மலர்ப்பொழில் வாயெழி
லாயம் நணுகுகவே.

தேங்கமழ் சிலம்பன்
பாங்கிற் கூட்டியது.

இதன் பொருள் : உம்பர்க்குச் குளாமணி ஆயவன் குழ்
பொழில் தில்லை அன்னாய்க்கு என் ஆர் உயிர் ஆளாயொழிந்தது -
வானவர்க்கு முடிமணியாயவனது குழ்ந்த பொழிலையுடைய தில்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "மெய்யடி யாரிடை வேற றக்
கலந், தைய மின்றி யமர்தலை யறிதல்" என்பதாம்.

லையெய்யொக்கும் நினக்கு எனதாருயிர் அடிமையாயிற்று—பல சொல்லி என்னை—ஆதலாற் பலசொல்லிப் பெறுவதென்!—ஆர் அமிழ்தே—நி னை ந் த வமிர்தே—அணங்கே—அணங்கே—தோளா மணியே—துளைக்கப்படாத மாணிக்கமே—பிணையே—மான்பிணையே—துன்னும் ஆர் நாள் மலர்ப் பொழில்வாய் எழில் ஆயம் நனுகுக—நீ பலகாலஞ் சேர்ந்து வினையாடும் நிறைந்த நான்மலரையுடைய பொழிற்கண் வினையாடும் அழகிய ஆயத்தை இனிச் சேர்வாயாக எ—று.

அடுக்கிய† விளிகளாற் காதற்சிறப்பு விளங்கும். பலசொல்லி யென்னையென்றது உயிர் நினக்கு ஆளாகியபின் வேறுபல சொல் லுதல் பயனில கூறலன்றே யென்றவாறு. சொல்லியென்னும் வினையெச்சத்திற்குப் பெறுவதென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. பொழில்வாய் நனுகுகவேன இயைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : பிரியலுறுந் தலைமகன் வற் புறுத்தல்.

47

30. நி ன் று வ ரு ந் த ல்¹

நின்றுவருந்தல் என்பது தலைமகளை ஆயத்துய்த்துத் தான் அவ்விடத்தே நின்று அப்புனத்தியல்பு கூறித் தலைமகன் பிரிவாற் றுது வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொய்யுடை யார்க்கரன் போலக
லும்மகன் றுற்புணரின்
மெய்யுடை யார்க்கவன் அம்பலம்
போல மிகநனுகும்
மையுடை வாட்கண் மணியுடைப்
பூண்முலை வாணுதல்வான்
பையுடை வாளர வத்தல்குல்
காக்கும்பைம் பூம்புனமே.

பாங்கற் கூட்டிப் பதிவயிற் பெயர்வோள்
நீங்கற் கருமை நின்று நினைந்தது.

† அடுக்கிய—அமுதே அணங்கே என்று அடுக்கிய. 1 இதன் பேரின் பப் பொருள், “ திருவுரு நீங்குந் திறமரி தென்றது ” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : மை உடை வாட்கண் மணி உடைப் பூண் முலை வாள் நுதல் - மையையுடைய வாள்போலுங் கண்ணையும் மணியையுடைய பூணணிந்த முலையையுமுடைய வாணுதல் - வாள் பை உடை வாள் அரவத்து அல்குல் - பெரிய படத்தை யுடைத்தாடிய ஒளியையுடைய அரவுபோலும் அல்குலையுடையாள் - காக்கும் பூம் பைம் புனம் - அவள் காக்கும் பூக்களையுடைய பசிய புனம் - அகன்றால் - தன்னை யானகன்றால் - பொய் உடையார்க்கு அரன் போல் அகலும் - பொய்யையுடைய வார்க்கு அரன்றுன்பத்தைச்செய்து சேயனொமாறுபோல மிக்க துயரத்தைச்செய்து எனக்குச்செய்த்தாம் - புணரின் - அணைந்தால் - மெய் உடையார்க்கு அவன் அம்பலம் போல மிக நனுகும் - மெய்யையுடையவார்க்கு அவனது அம்பலம், பேரின்பத்தைச் செய்து அணித்தாமாறுபோலக் கழியுவகைசெய்து எனக்குமிகவும் அணித்தாம். ஆதலால் நீங்குதல் பெரிதும் அரிது எ - று.

வாணுதலையு மென்றெண்ணினும் அமையும். மெய்ப்பாடு : அமுகை. பயன் : ஆற்றாமை நீங்குதல். 48

பாங்கற் கூட்ட முற்றிற்று

3. இடந்தலைப்பாடு¹

—0—

பொழிலிடைச் சேற லிடந்தலை சொன்ன
வழியொடு கூட்டி வகுத்திசி னேரே.

இதன் பொருள் : பொழிலிடைச்சேற லொன்றும் இடந்தலைப்பாட்டிற்கே யுரியது. இதனையும் மேலைப் பாங்கற்கூட்ட முணர்த்திய குத்திரத்தில் “சங்கைவழிற்கு இடந்தலைதனக்கும்” எனக் கூறியவாறே மின்னிடைமெலிதல் முதல் நின்று வருந்துதல்கூடக் கூறப்பட்ட கிளவிகளோடுகூட்டி இடந்தலைப் பாடாமென்று வகுத்துரைத்துக்கொள்க. அவை பாங்கற்கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும் உரியவாமாறு என்னையெனின், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்டநிகழும் ஆகலின்.

1. பொழிலிடைச்சேறல்²

பொழிலிடைச்சேறல் என்பது இயற்கைப் புணர்ச்சியதிருதிக்கட் சென்றெய்துதற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் இப்புணர்ச்சி நெருநலும் என்னறிவோடுகூடிய முயற்சியான் வந்ததன்று; தெய்வந்தர வந்தது. இன்னும் அத்தெய்வந்தானே தரும். யாம் அப்பொழிலிடைச் செல்வேமெனத் தன் நெஞ்சொடு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

என்னறி வால்வந்த தன்றிது
முன்னும்இன் னும்முயன்றால்
மன்னெறி தந்த திருந்தன்று
தெய்வம் வருந்தல்நெஞ்சே

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “இடந்தலைப் பாடி ராறுமொன்று, மருட்டுரு தரிசனத் தன்பு மிகுதியாற், பேரா னந்தம் பெற்றனு பவித்தல்” என்பதாம் (திருக்கோவையார் உண்மை).

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “கைம்மா றின்றிக் கருணை செய்த லால், இன்னா முயல்விடை யின்புறுமென்றது” என்பதாம்.

மின்னெறி செஞ்சடைக் கூத்தப்
 பிரான்வியன் தில்லைமுந்நீர்
 பொன்னெறி வார்துறை வாய்ச்சென்று
 மின்னோய் பொழிலிடத்தே.
 ஐயரீக் கண்ணியை யாடிடத் தேசென்
 ரெய்துவ னெனநீநேந் தேந்தல் சென்றது.

இதன் பொருள் : இது முன்னும் என்னறிவால் வந்தது அன்று - இப்புணர்ச்சி நெருங்கும் என்னறிவோடு கூடிய முயற்சியான் வந்ததன்று ; தெய்வந்தர வந்தது - முயன்றால் மன் நெறி தந்தது தெய்வம் இன்னும் இருந்தன்று - இன்னுஞ் சிறிது முயன்றான் மன்னிய நெறியாகிய இவ்வொழுக்கத்தைத் தந்ததாகிய தெய்வம் இன்னுமிருந்தது ; அது முடிக்கும், அதனால் - நெஞ்சே - நெஞ்சமே - வருந்தல் - வருந்தாதொழி - மின் எறிசெம் சடைக் கூத்தப்பிரான் வியன் தில்லை முந்நீர் - மின்னாவெல்கின்ற சிவந்த சடையையுடைய கூத்தப்பிரானது அகன்ற தில்லையைச் சூழ்ந்த கடற்றிறை - பொன் எறி வார்துறைவாய் மின் தோய் பொழிலிடத்துச் சென்றும் - பொன்னைக் கொணர்ந்தெறிகின்ற நெடிய துறையிடத்து மின்னையுடைய முகிலைத் தோயும் பொழிற்கட் செல்லுதும் எ - று.

இன்னுமிருந்தன்றெனக்கூட்டி முயன்றலென்னும் வினையெச்சத்திற்கு முடிக்குமென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மின்போலுநெறித்த சடையெனினுமமையும். கரையிற் பொன்னைத்திரையெறியுந்துறை யெனினுமமையும். இருந்தின் நென்பது பாடமாயின், இருந்தின்றோவென ஓகாரம் வருவித்து இருந்ததில்லையோ வெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : இடந்தலைப்படுதல்¹. 49

இதற்கு மின்னிடையென முதலாக நின்றுவருந்த லீராக வருங்கிளவி யெல்லாம் எடுத்துரைத்துக்கொள்க. என்னை, இவ்விரண்டனுள் ஒன்றே நிகழுமாகலின்.

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று

1 இடந்தலைப்படுதல் - இடத்திலே எதிர்ப்படுதல்; தலைவன் முன்னுட் கூடின விடத்திலே வந்து தலைவியை எதிர்ப்படுதல்.

4. மதியுடம்படுத்தல்¹

—0—

மதியுடம்படுத்தல்² வருமாறு : இரண்டனுள் ஒன்றும் சென்றெய்தியபின்னர்த் தெருண்டுவரைதல் தலை ; தெருளானாயின் அவள் கண்ணாற் காட்டப்பட்ட காதற்றோழியை வழிபட்டுச் சென்றெய்துதல் முறைமையென்ப. வழிபடுமாறு தெற்றெனத் தன்குறைகூறுது இரந்துவைத்துக் கரந்தமொழியாற் றன்கருத்தறிவித்து அவளை ஐயவுணர்வினளாக்கி அதுவழியாக நின்று தன்குறைகூறுதல்.

சேற நுணியைத் வேழம் வினாதல்
கலைமான் வழிபதி பெயர்வினா தல்லே
மொழிபெரு துரைத்தல் கருத்தறி வித்த
லிடைவி னாதலோ டிவை யீரைந்தும்
மடவரற் றோழிக்கு மதியுடம் படுத்தல்.

இதன் பொருள் : பாங்கியிடைச்சேறல், குறையுறத்துணியைத், வேழம் வினாதல், கலைமான்வினாதல், வழிவினாதல், பதிவினாதல், பெயர் வினாதல், மொழிபெருதுகூறல், கருத்தறிவித்தல், இடைவினாதல் என விவை பத்தும் மதியுடம்படுத்தலாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. பாங்கியிடைச்சேறல்³

பாங்கியிடைச்சேறல் என்பது இரண்டனுள் ஒன்றும் சென்றெய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகள் இனியிவளைச் சென்றெய்துதல் எளிதன்று ; யாம் அவள் கண்ணாற் காட்டப்பட்ட

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “மதியுடம் படுத்தல் வருமீ ரைந்துங், குருவறி வித்த திருவருள் அதனைச், சிவத்துடன் கலந்து தெரிசனம் புரிதல்” என்பதாம் (திருக்கோவையார் உண்மை).

2 மதியுடம்படுத்தல்—அறிவை யொருப்படுத்தல்.

3 இதன்பேரீன்பப் பொருள், “ திருவரு ளாற்சிவம் பெறுதலறிந்தது ” என்பதாம்.

காதற்றோழிக்கு நங்குறையுள்ளது சொல்வேமென்று அவனை
நோக்கிச் செல்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

எளிதன் றினிக்கனி வாய்வல்லி
புல்ல லெழின்மதிகீற்
றொளிசென்ற செஞ்சடைக் கூத்தப்
பிராணையுன் னொரினென்கண்
தெளிசென்ற வேற்கண் வருவித்த
செல்லலெல் லாந்தெளிவித்
தளிசென்ற பூங்குழற் றோழிக்கு
வாழி யறிவிப்பனே.

காந்துறை கிளவியிற் காதற் றோழியை
இரந்துகுறை யுறுவலென் றேந்தல் சென்றது.

இதன் பொருள் : கனி வாய் வல்லி புல்லல் இனி எளிது
அன்று - தொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடைய வல்லியைப்
புல்லுதல் இனி எளிதன்று, அதனால்— எழில் மதிகீற்று ஒளி
சென்ற செம்சடைக் கூத்தப்பிராணை உன்னாரின் - எழிலையுடைய
மதியாகிய கீற்றினொளிபரந்த சிவந்தசடையையுடைய கூத்தப்
பிராணை நினையாதாரைப்போல வருந்த—என்கண் தெளி சென்ற
வேல் கண் வருவித்த செல்லல் எல்லாம் - என்னிடத்துத் தெளி
தலையடைந்த வேல் போலுங் கண்கள் வருவித்த இன்னுமை
முழுதையும்—அளி சென்ற பூ குழல் தோழிக்குத் தெளிவித்து
அறிவிப்பன் - வண்டடைந்த பூங்குழலையுடைய தோழிக்குக்
குறிப்பினுலே தெளியியாநின்று சொல்லுவேன் எ - று.

இரண்டாவது விகாரவகையாற்றொக்கது ; வல்லியது புல்ல
லெனினுமமையும். வருந்தவென வொருசொல் வருவித்துரைக்
கப்பட்டது. கண்ணோடாது பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்தலின்,
உன்னாதார் கண்ணிற்கு உவமையாகவுரைப்பினுமமையும். செல்
லலெல்லாந் தெளிவித்தென்பதற்குச் செல்லலெல்லாவற்றையு
நீக்கிவென்பாருமுளர். வாழி : அசைநிலை. காந்துறைகிளவி -
உள்ளக்குறிப்புக் கரந்துறையுமொழி. மெய்ப்பாடு : அமுகை
யைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : தோழிக்குணர்த்தி அவளான்
முடிப்பலெனக்கருதி ஆற்றுமை நீங்குதல்.

2. குறையுறத்துணிதல்¹

குறையுறத் துணிதல் என்பது பாங்கியை நீனைந்து செல்லா நின்றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத் தெதிர்திற்பக்கண்டு, இவன் இவட்குச் சிறந்தான் ; இனி யென்குறையுள்ளது சொல்லுவேனெனத் தன்குறையுறத் துணியாநின்றல்.. அதற்குச் செய்யுள்—

குவளைக் கருங்கட் கொடியே
ஓரிடையீக் கொடிகடைக்கண்
உவளைத் தனதுயி ரென்றது
தன்னோடு வமையிலா
தவளைத்தன் பால்வைத்த சிற்றம்
பலத்தா னருளிலர்போல்
துவளத் தலைவந்த இன்னலின்
னையினிச் சொல்லுவனே.

ஓரிடத் தவரை யொருங்கு கண்டுதன்
பேரிடர் பெருந்தகை பேசத் துணிந்தது.

இதன் பொருள் : குவளைக் கருங் கண் கொடி ஏர் இடை இக் கொடி கடைக்கண் - குவளைப்பூப்போலங் கரியகண்ணினை யுங் கொடியை யொத்த இடையினையுமுடைய இக்கொடியினது கடைக்கண்—உவளைத் தனது உயிர் என்றது - உவளைத் தன் னுடையவுயிரென்று சொல்லிற்று, அதனால்—தன்னோடு உவமை இல்லாதவளைத் தன்பால்வைத்த சிற்றம்பலத்தான் அருள் இலர்போல் துவளத் தலைவந்தஇன்னல் - தனக்கொப்பில்லாதவளைத் தன் னொருகூற்றின்கண் வைத்த சிற்றம்பலத்தானது அருளை யுடையரல்லாதாரைப் போல் யான் வருந்தும்வண்ணம் என்னி டத்துவந்த இன்னுமையை— இனி இன்னே சொல்லுவன் - இவட்கு இனி இப்பொழுதே சொல்லுவேன் எ - று.

கடைக்கணுவளை யுயிரென்றது எனக்கில்விடர் செய்த கடைக்கண் இடர் நீந்தும் வாயிலுந் தானே கூற்றிறென்றவாறு. இன்னேயென்பது இவர்கூடிய இப்பொழுதே என்றவாறு. இனி

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “சிவமே காட்டத் திருவருளை யுணர்தல்” என்பதாம்.

யென்றது இவளிடம் கின்றியமையாமை யறிந்தபின் னென்பது படநின்றது. ஒருங்குகண்டு-ஒருகாலத்துக்கண்டு. மெய்ப்பாடு : அழகையைச்சார்ந்த பெருமீதம். பயன் : மதியுடம்படுத்தற் கொருப்படுதல். 51

3. வேழம் வினா தல்¹

வேழம் வினா தல் என்பது குறைகூறத் துணியாநின்றவன் என்குறையின்னதென்று இவளுக்கு வெளிப்படக் கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுங்கூடுமென உட்கொண்டு, என்குறை இன்னதென்று இவடானேயுணரு மளவும் கரந்தமொழியாற் சில சொல்லிப்பின் குறையுறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றனாக அவ்விருவருழைச்சென்று நின்று, தன்காதறோன்ற இவ்விடத்தொரு மதயானைவரக் கண்டரோ வென வேழம் வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இருங்களி யாயின் றியாநிறு
மாப்பின் பம்பணிவோர்
மருங்களி யான லாடவல்
லோன்றில்லை யான்மலையீங்
கொருங்களி யார்ப்ப வுமிழ்மும்
மதத்திரு கோட்டொருநீள்
கருங்களி யார்மத யானையுண்
டோவரக் கண்டதுவே.

ஏழைய ருவரு மிருந்த செவ்வியுள்
வேழம் வினாய் வெற்பன் சென்றது.

இதன் பொருள் : பணிவோர் மருங்கு இரும் களியாய் யான் இன்று இறுமாப்ப இன்பம் அளியா அனல் ஆட வல்லோன் - அடியவரிடத்தே அவரோடு கூடிப் பெரிய களிப்பை யுடையே யாய் யான் இன்றிறுமாக்கும் வண்ணம் இன்பத்தை யெனக்களித்துத் தியாடவல்லோன்—தில்லையான் - தில்லையான்—மலை ஈங்கு - அவனது மலையின் இவ்விடத்து—அளி ஒருங்கு ஆர்ப்ப - அளிக

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருள்சிவங் கலந்த அருமையுயிர் தேர்தல்" என்பதாம்.

னொருங்கார்ப்ப—உமிழ் மும்மதத்து இரு கோட்டு நீள் கரும் களி ஆர் ஒரு மதயானை வரக் கண்டது உண்டோ - உமிழ்ப்படா நின்ற மூன்று மதத்தையும் இரண்டு கோட்டையுமுடைய நீண்ட கரிய களியார்ந்த ஒருமதயானை வாராநிற்பக் கண்டதுண்டோ? உரையின் எ - று.

மருங்கிறுமாப்பவெனக் கூடிற்று. அனலாடவென்பது அனலோடாடவென விரியும். ஆர்ப்ப வரவெனக் கூட்டுக. ஆர்ப்ப வுமிழுமெனினுமமையும். நீட்சி - விலங்குண்டாகிய நெடுமை களி - உள்ளச்செருக்கு, மதயானை - மதமிடையருத யானை. 52

4. கலை மான் வினா தல்¹

கலைமான் வினா தல் என்பது வேழம்வினாவி உட்புகுந்தபின்னர், தான் கண்ணு விடர்ப்பட்டமை தோன்ற நின்ற, நும் முடைய கண்கள் போலுங் கணைபொருதலா னுண்டாகிய புண்ணோடு இப்புனத்தின்கண் ஒருகலைமான் வரக் கண்டரோவென்று கலைமான் வினாவாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

கருங்கண் ணனையறி யாமையின்
 ரோன்றில்லைக் கார்ப்பொழில்வாய்
 வருங்கண் ணனையவண் டாடும்
 வளரிள வல்லியன்னீர்
 இருங்கண் ணனைய கணைபொரு
 புண்புண ரிப்புனத்தின்
 மருங்கண் ணனையதுண் டோவந்த
 திங்கொரு வான்கலையே.

கலைமா எண்ணல்
 கலைமான் வினா தல்.

இதன் பொருள் : கரும் கண்ணனை அறியாமை நின்றோன் தில்லைக்கார்ப்ப பொழில் வாய் - கரியமலை அவனறியாமற் றன்னை யொளித்து நின்றவனது தில்லை வரைப்பி னுண்டாகிய கரிய பொழிலிடத்து—வரும் கள் நனைய வண்டு ஆடும் வளர் இள

¹ இதன் பேரின்பப் பொருள், "அருள்விடை பெருமற் பின்னும் புகழல்" என்பதாம்.

வல்லி அன்றிர் - புறப்படாநின்ற கள்ளாற் றம்மேனி நனையும் வண்ணம் வண்டுகளாடும் வளராநின்ற இனைய வல்லியை யொப்பிர்—இரும் கண் அனைய கணை பொரு புண் புணர் ஒரு வான் கலை அனையது இப்புனத்தின் மருங்கண் ஈங்கு வந்தது உண்டோ- நும்முடைய பெரிய கண்கள்போலுங் கணைபொருதலாலுண்டா கிய புண்ணைப் புணர்ந்த ஒரு வான் கலை அத்தன்மையது இப் புனத்தின் மருங்கு ஈங்கு வந்ததுண்டோ? எ - று.

கண்ணன் என்பது : கரியோனென்னும் பொருளதோர் பாகதச் சிதைவு. அஃது அப்பண்பு குறியாது ஈண்டுப்பெயராய் நின்றமையின், கருங்கண்ணனென்றார், சேற்றிற் பங்கயமென்றாற் போல. அறியாமை நின்றோனென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன் றீரவாய் ஒளித்தோனென்னும் பொருள்பட்டு, இரண்டாவ தற்கு முடிபாயின. ஐகாரம் : அசைநிலை யெனினு மமையும். வருங்கண்ணனையவென்பதற்கு உண்டாகக்கூடவ கள்ளையுடைய அரும்புகளை யுடைமையான் வண்டு காலம்பார்த்து ஆடுமாறு போல, நும் முள்ளத்து நெகிழ்ச்சியுண்டாமளவும் நுமதுபக்கம் வீடாது உழல்கின்றேனென்பது பயப்ப வருங்கண்ணனையை யுடைய வென்றுரைப்பினுமமையும், மருங்கென்பது மருங்கண் ணென ஈறுதிரிந்து நின்றது. அணித்தாகவென்னும் பொருட் டாய், அணி அண்ணெனக்குறைந்து நின்ற தெனினுமமையும். மருங்கண்ணனைய துண்டோ வென்பதற்கு அண்ணல் நைய தென்று, புனத்தின்மருங்கு தலைமை நைதலையுடையதெனினு மமையும்.

53

5. வழி வி னு த ல்¹

வழி வினுதல் என்பது கலைமான் வினுவாநின்றவன், இவன் கருத்து வேறென்று தோழியறிய, அதனோடு மாறுபடநின்று, அது கூற்றாயின் நும்மூர்க்குச் செல்லுநெறி கூறுமினென்று வழிவினுவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சிலம்பணி கொண்டசெஞ் சீறடி

பங்கன்றன் சீரடியார்

குலம்பணி கொள்ள வெனைக்கொடுத்

தோன்கொண்டு தானணிபுங்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “வழிமேல் வைத்துப் புகலினை யென்றது” என்பதாம்.

கலம்பணி கொண்டிடம் அம்பலங்
கொண்டவன் கார்க்கயிலைச்
சிலம்பணி கொண்டநுஞ் சீறூர்க்
குரைமின்கள் சென்னெறியே.

கலைமான் வினா கருத்து வேறறிய*
மலைமா எண்ணல் வழிவி னாயது.

இதன் பொருள் : சிலம்பு அணி கொண்ட செம் சிறிப பங்கள் - சிலம்புதானழகு பெற்ற செய்ய சிறிய அடியையுடையாளது கூற்றையுடையான்—தன் சீர் அடியார் குலம் பணி கொள்ள எணக்கொடுத்தோன் - தன் மெய்யடியாரது கூட்டங் குற்றவேல்கொள்ள எண்ணக்கொடுத்தவன்—தான் கொண்டு அணியும் கலம் பணிகொண்டு அம்பலம் இடம் கொண்டவன் - தான் கொண்டணியும் அணிகலம் பாம்பாகக் கொண்டு அம்பலத்தை இடமாகக்கொண்டவன்—கார்க் கயிலைச் சிலம்பு அணி கொண்ட நும் சீறூர்க்குச் செல் நெறி உரைமின்கள் - அவனது முகில்களையுடைய கைலைக்கட் சிலம்பழகுபெற்ற நுமது சிறிய லூர்க்குச் செல்லு நெறியை உரைமின் எ - று.

கொண்டுகொடுத்தோனென இயைப்பாருமுளர். தனக்குத் தக்க தையலை இடத்து வைத்தானென்றுந் தன்னடியார்க்குத் தகாத என்னை அவர்க்குக் கொடுத்தானென்றும், அணிதற்குத் தகாத பாம்பை அணிந்தானென்றும், தனக்குத் தகுமம்பலத்தை இடமாகக் கொண்டானென்றும் மாறுபாட்டொழுக்கங் கூறிய வாரும். கருத்து வேறறிய - வினாதற்கு மறுமொழி பெறுது பின்னுமொன்றை வினவுதலான் இவன்கருத்து வேறென்று தோழி யறிய. சின்னெறி யென்று பாடமாயின், சிறியநெறி யென்றுரைக்க. சின்னெறியென்பது அந்நிலத்துப்பண்பு. 54

6. ப தி வி னா த ல் 1

பதி வினாதல் என்பது மாறுபடநின்று வழி வினாவவும் அதற்கு மறுமொழி கொடாதாரை எதிர்முகமாகநின்று, வழிகூறி

* பா-ம்—கருத்து முற்றிய. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அருளறி யாவிடின் அறியேன் என்றது ” என்பதாம்.

ராயின் நும்பதி கூறுதல் பழியன்றே; அது கூறுவிராமினென்று
அவர்ப்பதி வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஒருங்கட மூவெயி லொற்றைக்
கணைகொள்சிற் றம்பலவன்
கருங்கடம் மூன்றுகு நால்வாய்க்
கரியுரித் தோன்கயிலை
இருங்கடம் மூடும் பொழிலெழிற்
கொம்பரன் னீர்களின்னே
வருங்கடம் மூர்பகர்ந் தாற்பழி
யோவிங்கு வாழ்பவர்க்கே.
பதியோடு பிறவினும் மொழிபல மொழிந்து
மதியுடம் படுக்க மன்னன் வலிந்தது*.

இதன் பொருள் : மூவெயில் ஒருங்கு அட ஒற்றைக் கணை
கொள் சிற்றம்பலவன் - மூவெயிலையும் ஒருங்கே அடவேண்டித்
தனியம்பைக்கொண்ட சிற்றம்பலவன்—கரும் கடம் மூன்று உரு
நால்வாய்க் கரி உரித்தோன் - கரிய மதமூன்றுமொழுகாரின்ற
நான்றவாயையுடைய கரியையுரித்தவன்—கயிலை இரும் கடம்
மூடும் பொழில் எழில் கொம்பர் அன்னீர்கள் இன்னே வருங்
கள் - அவனது கைலைக்கட் பெரிய காட்டான் மூடப்படும்
பொழிற் கணிற்கின்ற எழிலையுடைய கொம்பையொப்பிராகிய
நீங்கள் இங்கேவாரும்—தம் ஊர் பகர்ந்தால் இங்கு வாழ்பவர்க்
குப் பழியோ - தமதுரை யுரைத்தால் இம்மலைவாழ்வார்க்குப்
பழியாமோ? பழியாயின் உரைக்கற்பாலிரல்லீர் எ - று.

இரண்டு மதங் கடத்திற் பிறத்தலிற் பன்மைபற்றிக் கட
மென்றார். கொம்பரன்னீர்களென்பது : முன்னிலைப்பெயர்.
இன்னேவருங்களென்பது எதிர்முகமாக்கியவாறு. வாருமென்
பது குறுகினின்று. 55

7. பெயர் வினா தல்¹

பெயர் வினா தல் என்பது பதிவினாவும் அதற்கொன்றுங்
கூறுதாரை, நும்பதிகூறுதல் பழியாயின் அதனையொழிமின்;

* இக்கொருவை, "பதியோடு பிறவினும் மொழி பல மொழிந்தது"
என்று மட்டும் பழைய உரையாசிரியர் கொண்டுள்ளனர்.
1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்பகு னும மேதென வினாயது"
என்பதாம்.

நும்பெயர் கூறுதல் பழியன்றே, இதனைக்கூறுவீராமினென்று
அவரது பெயர் வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தாரென்ன வோங்குஞ் சடைமுடி.

மேற்றறித் திங்கள்வைத்த

காரென்ன வாருங் கறைமிடற்

றம்பல வன்கயிலை

யூரென்ன வென்னவும் வாய்திற

வீரொழி வீர்பழியேற்

பேரென்ன வோவுரை யீர்விரை

யீர்ங்குழற் பேதையரே.

பேரமைத் தோளியர்

பேர்வி னுயது.

இதன் பொருள் : ஓங்கும் சடை முடிமேல் தார் என்னத்
தனித் திங்கள் வைத்த - உயர்ந்த சடையானியன்ற முடிமேல்
தாராக ஒருகலையாகிய திங்களை வைத்த—கார் என்ன ஆரும்
கறை மிடற்று அம்பலவன் கயிலை - கொண்டலென்று சொல்
லும்வண்ணம் நிறைந்த கறுப்பையுடைத்தாகிய மிடற்றை
யுடைய அம்பலவனது கைகைக்கண்—ஊர் என்ன என்னவும்
வாய்திறவீர் - நும்முடைய ஊர்கள் பெயர் முதலாயினவற்றான்
எத்தன்மைய வென்று சொல்லவும் வாய்திறக்கின்றிலீர்—பழி
யேல் ஒழிவீர் - ஊர் கூறுதல் பழியாயின் அதனையொழிமின்—
பேர் என்னவோ விரை ஈர்ங் குழல் பேதையரே உரையீர் -
நும்முடைய பெயர்கள் எத்தன்மையவோ நறுநாற்றத்தையும்
நெய்ப்பையுமுடையவாகிய குழலையுடைய பேதையீர், உரைப்பீ
ராயின் எ - று.

தனித்திங்கள் ஒப்பில்லாத திங்களெனினுமமையும். ஓகா
ரம் : வினா. தலைமகளுந் தோழியும் ஒருராரல்லரென்று கருதி
னான் போல ஊரென்னவெனப் பன்மையாற்கூறினான். என்னை,
“இரந்து குறையுறுது கிழவியுந் தோழியு—மொருங்குதலைப்
பெய்த செவ்வி நோக்கிப்—பதியும் பெயரும் பிறவும் வினாஅய்ப்—
புதுவோன் போலப் பொருந்துபு கிளந்து—மதியுடம்படுத்தற்கு

முரியனென்ப" * என்பதிலக்கணமாதலின். பேதையரேயெனச் சிறுபான்மை ஏகாரம் பெற்றது. ஊருஞ் சொல்லாதாரைப் பெயர்கேட்கவே வேறுகருத்துடையனென்பது விளங்கும். வாய் திறவா தொழிவீரென்பதூஉம் பாடம். 56

8. மொழிபெருது கூறல்¹

மொழிபெருது கூறல் என்பது பெயர்வினாவும் வாய்திறவா மையின், இப்புனத்தார் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடையராதல், அதுவன்றி வாய் திறக்கின் மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையராதல், இவ் விரண்டனு ளொன்று தப்பாதென்று கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இரத முடைய நடமாட்
 டுடையவ ரெம்முடையர்²
 வரத முடைய வணிதில்லை
 யன்னவ ரிப்புனத்தார்
 விரத முடையர் விருந்தொடு
 பேச்சின்மை மீட்டதன்றேற்
 சரத முடையர் மணிவாய்
 திறக்கிற் சலக்கென்பவே.

தேமோ றியவர் வாய்மொழி பெருது
 மட்டவிழ் தாரோன் கட்டு ரைத்தது.

இதன் பொருள் : இரதம் உடைய நடம் ஆட்டு உடையவர்-இனிமையையுடைய கூத்தாட்டையுடையவர்—எம் உடையர்-எம்முடைய தலைவர்—வரதம் உடைய அணி தில்லை அன்னவர் இப் புனத்தார் விருந்தொடு பேச்சின்மை விரதம் உடையர்-அவரது வரதமுடைய அழகிய தில்லையையொப்பாராகிய இப் புனத்துநின்ற இவர்கள் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு பேசாமையை விரதமாகவுடையர்—அது அன்றேல்-அதுவன்றி

* இறையனாகப்பெருஞ், 6.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திருவாய் மலராத் திறமெடுத் துரைத்தது ” என்பதாம். ² பா - ம் - ரெம்முடைய.

யின்—மீட்டு வாய்திறக்கின் சலக்கு என்ப மணி சரதம் உடையர்-
பின் வாய்திறக்கிற் சலக்கென விழுவன முத்தமணிகளை மெய்
யாகவுடையர் எ-று.

இரதமென்றது நாட்டியச்சுவையையன்று, கட்கினிமையை.
நடமென்றது நாட்டியத்தையன்று, கூத்தென்னும் பொதுமையை.
மீட்டென்பது பிறிதுமொன்றுண் டென்பதுபட வினைமாற்றாய்
நிற்பதோரிடைச்சொல். இவையாறற்கும் மெய்ப்பாடு : இனிவர
லைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன் : மதியுடம்படுத்தல். 57

9. கருத்தறிவித்தல்¹

கருத்தறிவித்தல் என்பது நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரண
முடையர் ; அது கிடக்க, இத்தழை நும் மல்குற்துத் தகுமாயின்
அணிவீரமினெனத் தழைகாட்டிநின்று தன்கருத்தை அறிவியா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வின்னிற வாணுதல் வேலிறக்
கண்மெல் வியலைமல்லல்
தன்னிற மொன்றி விருத்திநின்
ரோன்றன தம்பலம்போல்
மின்னிற நுண்ணிடைப் பேரெழில்
வெண்ணகைப் பைந்தொடியிர்
பொன்னிற வல்குலுக் காமோ
மணிநிறப் பூந்தழையே.

உரைத்த துரையாது
கருத்தறி வித்தது.

இதன் பொருள் : வில் நிற வாள் நுதல் வேல் நிற கண்
மெல்லியலை—வில்லினியல்பையுடைய வாணுதலையும் வேலினியல்
பையுடைய கண்களையுமுடைய மெல்லியலை—மல்லல் தன் நிறம்
ஒன்றில் இருத்தி நின்றோன் தனது அம்பலம்போல்—அழகையு
டைய தன்றிருமேனியொன்றின்கண் இருத்தி நின்றவனது அம்
பலத்தையொக்கும்—மின் நிற நுண் இடைப் பேர் எழில் வெள்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “சாத்தும் பச்சிலை தான்கொண்
டருளி, அருளுந் திறத்தை அறியவு ரைத்தது” என்பதாம்.

நகைப் பைந்தொடியிர்-மின்னினியல்பை யுடைய நுண்ணிய இடையையும் பெரிய வெழிலையும் வெள்ளிய முறுவலையுமுடைய பைந்தொடியிர்—மணி நிற பூந்தழை பொன் நிற அல்குலுக்கு ஆமோ-மணியினது நிறத்தையுடைய இப்பூந்தழை நும் பொன்னிற அல்குலுக்குத் தகுமோ? தகுமாயின் அணிவீரமின் எ-று.

பொன்னிறத்திற்கு மணநிறம் பொருத்தமுடைத்தென்பது கருத்து. பொன்னிறவல்லுலென்று அல்குலின்றன்மை கூறியவதனால், முன்னமே புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமையு முண்டென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆமோவென்ற ஓகாரம் கொடுப்பாரதுண்மகிழ்ச்சியையும் கொள்வாரது தலைமையையும் விளக்கி நின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

58

10. இடைவினாதல்¹

இடைவினாதல் என்பது தழைகாட்டித் தன்கருத்தறிவித்து அது வழியாகநின்று நும்மல்குலும் முலையும் அதிபாரமாயிராநின்றன; இவை இவ்வாறு நின்றற்குக்காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கலைக்கிழகலல்குற் பாரம

தாரங்கண் ணார்ந்திலங்கு

முலைக்கிழ்ச் சிறிதின்றி நின்றன்முற்

ரூதன் றிலங்கையர்கோன்

மலைக்கிழ விழச்செற்ற சிற்றம்

பலவார்வண் பூங்கயிலைச்

சிலைக்கிழ்க் கணையன்ன கண்ணார்

எதுநுங்கள் சிற்றிடைபே.

வழிபதி பிறவினாய்

மொழிபல மொழிந்தது*.

இதன் பொருள்: கலைக் கிழ அகல் அல்குல் பாரமது-மே கலைக்குக் கீழாகிய அகன்றவல்லுலாகிய பாரமது—ஆரம் கண்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவத்திடை யன்பு செல்லுத லன்றி, வேறிலே யென்று விரும்பி யுரைத்தது” என்பதாம்.

*இதனைப் பழைய உரையாசிரியர், “வழிபதி பிறவினாய், மறியுடன் படுக்க மன்னன் மலிந்தது” என்று கொண்டுள்ளார்.

ஆர்ந்து இலங்கு முலைக் கீழ்ச் சிறிது இன்றி நின்றல் முற்றது-
முத்துவடம் கண்ணிற்கு ஆர்ந்திலங்காநின்ற முலையின்கீழ் இடை
சிறிதின்றித்தானே நின்றல் முடிவுபெறுது—அன்று இலங்கையர்
கோள் மலைக்கீழ் விழச் செற்ற சிற்றம்பலவர்-இவ்வரையை
யெடுத்த அன்று இலங்கையர்கோள் இவ்வரைக்கீழ் வீழும்வண்
ணஞ் செற்ற சிற்றம்பலவரது—வண் பூ கயிலைச் சிலைக் கீழ்க்
கணை அன்ன கண்ணீர்-வளவிய பொலிவையுடைய கைலையிற்
கின்ற சிலையின்கீழ்வைத்த கணைபோலும் புருவத்தின் கீழுள
வாகிய கண்ணையுடையீர்—நுங்கள் சிற்றிடை எது-நும்முடைய
சிற்றிடை யாது? கட்புலனாகின்றதில்லை எ-று.

பாரமது நின்றலெனவியையும். பாரம் அதுவென எழுவா
யும் பயனிலையுமாக்கி, முலைக்கீழ்ச் சிறிதாயினும் ஒன்றின்றி இவ்
வுருநின்றல் முற்றுதென்றுரைப்பாருமுளர். அதுவென்றும் எது
வென்றும் சாதிபற்றி ஒருமையாற்கூறினான். மெய்ப்பாடு அது.
பயன் : விசேடவகையான் மதியுடம்படுத்தல்.

மேலைப் பாட்டாறனானும் வம்பமாக்கள் வினாவும் பெற்றியே
கதுமெனத் தனது குறைதோன்றாவகை வினாவினான், இப்பாட்டி-
ரண்டினாலும் இவன்குறை நங்கண்ணதேயென்பது தோழிக்குப்
புலப்பட, அத்தழைநல்ல கொள்ளீரென்றும், நும்மிடையாதென்
றும் வினாவினனென்பது. 59

மதியுடம்படுத்தல் முற்றிற்று

5. இருவருமுள்வழி அ வ ன் வ ர வு ண ி ர் த ல் ¹

— 0 —

இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தல் என்பது தலைமகளுந்
தோழியுமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியாற் றன்
கருத்து அறிவிக்கத் தோழி அவனினைவறியாநின்றல். அதுவரு
மாறு—

ஐய நாட லாங்காவை யிரண்டு

மைபறு தோழி யவன்வர வுணர்த்தல்.

இதன் பொருள் : ஐயுறுதல், அறிவுநாடல் எனவிலை
யிரண்டும் இருவருமுள்வழி ய வ ன் வ ர வு ண ி ர் த ல ா ம் எ-று.
அவற்றுள்—

1. ஐ யு று த ல் ²

ஐயுறுதல் என்பது தலைமகள் தழைகொண்டுநின்று கரந்த
மொழியாற் றன்கருத்தறிவிக்க, மேனியொளியிலனாய் இப்புனத்
தினின்றும் போகாது யானையோடு எனம் வினாவி இவ்வாறு
பொய்கூருநின்ற இவன் யாவனோவெனத் தோழி அவனையை
யுற்றுக்கூருநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பல்லில னாகப் பகலைவென்

ரோன்தில்லை பாடலர்போல்

எல்லிலன் நாகத்தொ டேனம்

வினாவிவன் யாவன்கொலாம்

வில்லிலன் நாகத் தழைகையில்

வேட்டைகொண் டாட்டமெய்யோர்

சொல்லில னாகற்ற வாகட

வானிச் சுனைப்புனமே.

¹ இதன் பேரீன்பக் கிளவி, "இருவரு முள்வழி யவன்வர
வுணர்தற், றுறையோ ரிரண்டுஞ் சிவமுயிர் விரவிய, தருளே உணர்ந்
திட லாகு மென்ப" என்பதாம். ² இதன் பேரீன்பப் பொருள்,
"சிவமுயிர் கலத்த லருடேறி வினாபது" என்பதாம்.

அடற்கதிர் வேலோன் ருடர்ச்சி நோக்கித்
தையற் பாங்கி ஐய முற்றது.

இதன் பொருள் : பல் இலன் ஆகப் பகலை வென்றோன் தில்லை பாடலர்போல் எல் இலன் - பல்லிலனும் வண்ணம் பகலோனை வென்றவனது தில்லையைப் பாடாதாரைப்போல ஒளியையுடைய எல்லன்—வினா நாகத்தொடு ஏனம் - ஆயினும் வினாவப்படுகின்றன யானையும் ஏனமுமாயிருந்தன—வில் இலன்—வில்லையுடைய எல்லன்—கையில் நாகத் தழை - கையின் நாகமரத்தின்றழைகளாயினும்—கொண்டாட்டம் வேட்டை - கொண்டாடப் படுகின்றது வேட்டை—மெய் ஓர் சொல் இலன் - கண்டவாற்றான் மெய் யாயிருப்பதொரு சொல்லையு முடையஎல்லன்—கற்ற வா ஆ - இவன் பொய்யுரைப்பக் கற்றவாறு என் ! பொய்யுரைத்து வறிது போவானுமெல்லன்—இச் சனை புனம் கடவான்—சண்டொரு குறையுடையான்போல இச்சனைப் புனத்தைக் கடவான்—இவன் யாவன் கொலாம் - இவன்யாவனோ ? எ - று.

வினா வென்பது : ஆகுபெயர். ஆ : வியப்பின்கட்குறிப்பு. ஆகத்தொரேனமென்றுபாடமோதி, ஆகத்தொளியில னெனவுரைப்பாருமுளர். வினாய் என்பது பாடமாயின், வாராநின்ற வென ஒருசொல்வருவித்து முடிக்க. வினாய்க் கடவானென்று கூட்டுவாரு முளர். தையல் - புனையப்படுதல். மெய்ப்பாடு : மருட்கை. பயன் : உசாவியையந்திர்தல். 60

2. அறிவு நாடல்¹

அறிவு நாடல் என்பது இவன் யாவனோவென் றையுருநின்ற தோழி பேராராய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்து தங்களிடைக்கே முடிதலின், இவ்வையர்வார்த்தை இருந்த வாற்றான் ஆழமுடைத்தா யிருந்த தென்று அவனினைவறியா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆழமன் னோவுடைத் திவ்வையர்
வார்த்தை யனங்கன்நைந்து
வீழமுன் னோக்கிய வம்பலத்
தான்வெற்பி னிப்புனத்தே

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்சிவங் கலந்த தருளே தேறியது” என்பதாம்.

வேழமுன் னாய்க்கலை யாய்ப்பிற
வாய்ப்பின்னும் மென்றழையாய்
மாழைமென் னோக்கி யிடையாய்க்
கழிந்தது வந்துவந்தே.

வெற்பன் னியுய சொற்பத நோக்கி
நெற்குழற் பாங்கி யறிவு நாடியது.

இதன் பொருள் : முன் அநங்கன் நைந்து விழ நோக்கிய அம்பலத்தான் வெற்பின் இப் புனத்து - முற்காலத்து அநங்கன் அழிந்து பொடியாய்விழ நோக்கிய அம்பலத்தானது வெற்பின் இப்புனத்தின்கண்ணே கூறுவது—முன் வேழமாய் - முன் வேழமாய்—கலையாய்-பின் கலையாய்—பிறவாய்-பின் வேறுசிலவாய்—பின்னும் மெல் தழையாய்-பின்னும் மெல்லியதழையாய்—வந்து வந்து - வந்து வந்து—மாழை மெல் நோக்கி இடையாய்க் கழிந்தது-முடிவிற்பேதமையையுடைய மெல்லிய நோக்கத் தையுடையானது இடையாய்விட்டது—இவ்வையர் வார்த்தை ஆழம் உடைத்து-அதனால் இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்து எ-று.

மன்னும் ஓவும் : அசைநிலை. இப்புனத்தேயென்றது இவளிருந்தபுனத்தே யென்றவாறு. மெல்லிய நோக்கத்தையுடையான் இடைபோலப் பொய்யாய்விட்ட தென்பாருமுளர். பின்னுமென்றது முன்னைவினாவே ஐயந்தாராநிற்பப் பின்னுமொன்று கூறினனென்பதுபட நின்றது. தன்கண்வந்து முடிதலின் வந்து வந்தென்றான். சொற்பதம்-சொல்லளவு. அறிவு நாடியது-அறிவா னடியது. மெய்ப்பாடு : மருட்கையைச் சார்ந்த பெருமீதம். பயன் : ஐயந்தீர்தல்.

61

இருவருமுள்வழி அவன்வாவுணர்தல்
முற்றிற்று

செவ்வியம்

6. முன்னுறவுணர்தல்¹

— 0 —

வாட்டம் வினாதன் முன்னுறவுணர்தல்
கூட்டி யுணரூங் குறிப்புரை யாகும்.

இதன்பொருள் : வாட்டம் வினாதல் எனவிகிதோன்றும்
முன்னுறவுணர்தலாம் எ-று.

அது தலைமகன் இங்ஙனம் வினாயதற்கெல்லாம் தோழி மறு
மொழிகொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடவே தலைமக
னும் அதுகண்டு வாடினான், ஆதலால் இருவரதுவாட்டமும் வினா
வப்படுதல். அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப்
பாங்கன் வினாயதுபோலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி
வினாதலாம்.

முன்னுற்றதனையுணர்தலானே இதற்கு முன்னுறவுணர்தல்
என்று பெயராயிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப் பாங்கன் வினாய
வாறுபோலத் தலைமகனையும் யாதனானே இவள் வாடியதென
ஐயுற்றுணர்தல். இவள் தலைமகனை வினாவது இயற்கை யிறுதி
இடந்தலையிறுதியினெனக்கொள்க. என்னை? தோழியும் பாங்க
னைப்போலப் பிறறைஞான்தே தலைமகனை வினாவப்பெறுளோ
வெனின், வினாவாள். எற்றிற்கு? தலைமகனை ஒருபொழுதும் விடாத
தோழி இவளை இத்தினங்காறுங்காணாளோவெனின், காணும்.
காணின், இயற்கைப்புணர்ச்சியது நீக்கத்து இவளது வாட்டம்
தோழி காணாதோழிவானெனெனின், இவரைக்கூட்டி முடித்த
விதி தோழிக்குத் தலைமகனது வாட்டம் புலனாகாமை மறைக்கும்.
என்னை? பாங்கற்கூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும் நடக்கவேண்டி,
அல்லதூஉம், தலைமகனுக்குந் தலைமகளுக்கும் வாட்டம் ஒக்க நிக
ழினும் இயற்கைப்புணர்ச்சியது இறுதிக்கட் தலைமகனைப் பாங்
கன் கூடியும் தலைமகனைப் பாங்கிகூடியும் செய்தாராயினும், தலை
மகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாவதல் தலைமையாதலான்
முன் வினாவப்படும். பாங்கன் வினாவிய பின்னர்ப் பாங்கி வினாவப்

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, "முன்னுறவுணர்தலெனவிகிதோன்றும், சிவமயிர் கூட லருள்வினா வியது" என்பதாம்.

படும். ஆதலால் இடந்தலைப் பாட்டினிறுதியே தோழிக்கு வாட்டம் வினாதற்கு இடமாயிற்றெனவறிக.

கூட்டியுணரூங் குறிம்புரையாகு மென்றது இந்த வாட்டம் வினாதற்குப் பக்கக் கிளவியாகச் சேறல் துணிதல் முதலாக முன்னுரைக்கப்பட்ட கிளவியெல்லாங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்ளப்படு மென்றவாறு. என்னை பக்கக்கிளவியாமாறு? தலைமகள் தனது வாட்டத்தால் அங்ஙனம் பலவும் வினாயனவெல்லாம் தலைமகள் தனது வாட்டத்தாலுரைத்தாற்போலாயின. என்னை, அவ்வளவெல்லாம் அவன்வினாயதற்குத் தோழி மறுமொழி கொடாது நின்றலானெனவறிக.

1. வாட்டம் வினாதல்¹

வாட்டம் வினாதல் என்பது தலைமகள் மதியுடம்படுத்து வருந்தாநிற்பக் கண்டு, எம்பெருமான் என்பொருட்டான் இவ்வாறு இடர்ப்படா நின்றானெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்று வருந்தாநிற்க, அதுகண்டு, சுனையாடிச் சிலம்பெதிரழைத்தோ பிறிதொன்றினானே நீ வாடியதென்னோ வெனத் தோழி தலைமகளது வாட்டம் வினவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நிருத்தம் பயின்றவன் சிற்றம்
பலத்துநெற் றித்தனிக்கண்
ஒருத்தன் பயிலுங் கயிலை
மலையி னுயர்குடுமித்
நிருத்தம் பயிலுஞ் சுணைகுடைந்
தாடிச் சிலம்பெதிர்கூய்
வருத்தம் பயின்றுகொல் லோவல்லி
மெல்லியல் வாடியதே.
மின்னிடை மடந்தை தன்னியல் நோக்கி
விங்கு மென்முலைப் பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : சிற்றம்பலத்து நிருத்தம் பயின்றவன்- சிற்பலத்தின்கண் நிருத்தத்தை யிடைவிடாதே யாடியவன்—நெற்

1 இதன் பேர்ப்பப் பொருள், “சிவனது கருணையு முயிரது தேளிலும், அருளே கண்டின் பதனுடன் வினாயது” என்பதாம்.

றித் தனிக்கண் ஒருத்தன் - நெற்றியிலுண்டாகிய தனிக்கண்ணையுடைய ஒப்பிலாதான்—பயிலும் கயிலை மலையின் உயர் குடுமி - அவன் பயிலுங் கைலையாகிய மலையினது உயர்ந்தவுச்சியில்—திருத்தம்*பயிலும் சுணை குடைந்து ஆடி-புண்ணியநீர் இடையருது நிற்குஞ் சுணையைக் குடைந்தாடி—சிலம்பு எதிர் கூய் - சிலம்பிற் கெதிரழைத்து — வருத்தம் பயின்று கொல்லோ - இவ்வாறு வருத்தத்தைக் செய்யும் வினையாட்டைப் பயின்றோ பிறிதொன்றினானே—வல்லி மெல்லியல் வாடியது-வல்லிபோலும் மெல்லிய வியல்பினையுடையாள் வாடியது எ - று.

வருத்தம் : ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு : மருட்கை. பயன் : தலைமகட்குற்ற வாட்டமுணர்தல். 62

முன்னுறவுணர்தல் முற்றிற்று

* திருத்தம் — புண்ணிய தீர்த்தம் ; “ திருத்த யாத் திரை யதிகம் ” (திருவினையாடற் புராணம், எழுகடலழைத்தபடலம், 9).

7 குறையுறவுணர்தல்¹

குறையுறவுணர்தலாவது தலைமகன் குறையுறத் தோழி அதனைத் துணிந்துணராரிற்றல். அதுவருமாறு—

குறையுற்று நின்ற லவன்குறிப் பறித
லவன்குறிப் பறிதலோ டவாநினை வெண்ணல்
கூறிய நான்குங் குறையுறவுணர்வெனத்
தேறிய பொருளிற் றெளிந்தகி ளேரே.

இதன் பொருள் : குறையுற்றுநின்றல், அவன்குறிப்பறிதல், அவன்குறிப்பறிதல், இருவர்நினைவு மொருவழியுணர்தல் என விவைநான்கும் குறையுறவுணர்தலாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. குறையுற்றுநின்றல்²

குறையுற்றுநின்றல் என்பது தலைமகளது வாட்டங்கண்டு ஐயுருகின்ற தோழியிடைச்சென்று, யான் உங்களுக்கெல்லாத் தோழிலுக்கும் வல்லேன் நியிர் வேண்டுவதொன்று சொல்லுமின் யான் அது செய்யக்குறையில்லையென இழிந்தசொல்லால் தலைமகன் தன்னினைவு தோன்ற ஐயுறக் கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மடுக்கோ கடலின் வீடுதிமி
லன்றி மறிதிரைமீன்
படுக்கோ பணிலம் பலகுளிக்
கோபரன் தில்லைமுன்றிற்
கொடுக்கோ வளைமற்று நும்மையர்க்
காயகுற் றேவல்செய்கோ
தொடுக்கோ பணியீ ரணியீர்
மலர்நுஞ் சுரிசுழற்கே.

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “குறையுறவுணர்தற் றுறையொரு நான்கு, முயிர்சிவத் திடைச்சென் றெருப்படுந் தன்மை, பணியாற் கண்டு பரிவால் வினையது” என்பதாம்.

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “திருவுளப் பணியைச் செய்வே னென்றல்” என்பதாம்.

குறையுற்ற வேலவன்

குறை யுற்றது.

இதன் பொருள் : வீடு திமில் கடலின் மடுக்கோ - வீடப் படுந் திமிலைக் கடலின்கட் செலுத்துவேனோ—அன்றி மறி திரை மின் படுக்கோ - அன்றிக் கீழ்மேலார் திரையையுடைய கிளர்ந்த கடலிற்புக்கு மீனைப்படுப்பேனோ—பல பணிலம் குளிக்கோ - ஒரு குளிப்பின்கட் பல பணிலங்கனையு மெடுப்பேனோ—பரன் தில்லை முன்றில் வளை கொடுக்கோ - பரனது தில்லைமுற்றத்திற் சென்று எல்லாருங்காணச் சங்கவகைகளை விற்பேனோ—மற்று நும் ஐயர்க்கு ஆய குற்றேவல் செய்கோ - அன்றி நும் மையன் மார்க்குப் பொருந்தின குற்றேவல்களைச் செய்வேனோ—அணி ஈர் மலர் நும் சுரிசுழற்குத்தொடுக்கோ - அணியப்படுந் தேனூ லீரிய மலரை நஞ்சுரிசுழற்குத் தொடுப்பேனோ—பணியிர் - றியிர்வேண்டியது சொல்லுமின் எ - று.

மற்று : வீணமாற்று. இவன் உயர்ந்த தலைமகனாதலின் அவர் தன்னை வேறுபடவுணராமெக் கூறியவாறு. முன்னிரந்து குறையுறுதற் கிடங்காட்டிக் குறையுறவுணர்தற்கு இயைபுபடக் குறையுறுமாற்றை ஈண்டுக் கூறினான். இது நினைமயக்கம். என்னை, “உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும் பெறுமே” * எ - ம், “புனவர் தட்டைபுடைப்பி னயல திறங்கு க திரல மருங்கு முனியும் பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே” † எ - ம் சொன்னாராகலின். மெய்ப்பாடு : இளிவரல். பயன் : குறையுறுதல்.

63

2. அவன் குறிப்பறிதல்¹

அவன் குறிப்பறிதல் என்பது குறையுருகின்றவன் முகத்தே தலைமகளது செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்ததெனத் தோழி தலைமகனது நினைவு துணிந்துணரா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அளியமன் னும்மொன் றுடைத்தண்ண

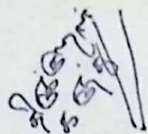
லெண்ணரன் தில்லையன்னான்

கிளியைமன் னுங்கடி யச்செல்ல

நிற்பிற் கிளரளகத்

* தொல், பொருள், அகத்திணை. 13. † புறநானூறு, 49.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பளிங்குபோற் சிவத்திடைப் பதித்ததுயி ரென்றது” என்பாம்.

தளியமர்ந் தேறின் வறிதே
யிருப்பிற் பளிங்கடுத்த
ஒளியமர்ந் தாங்கொன்று போன்றொன்று
தோன்று மொளிமுகத்தே.

பொற்றெடித் தோளிதன் சிற்றிடைப் பாங்கி
வெறிப்பூஞ் சிலம்பன் குறிப்ப நிந்தது.

இதன் பொருள் : அரன் தில்லை அன்னாள் மன்னும் கிளியை
கடியச்செல்ல நிற்பின் - அரனது தில்லையையொப்பாள் புனத்து
மன்னுங்கிளியைக் கடிவதற்குச் சிறிதகல நிற்பினும்— கிளர்
அளகத்து அளி அமர்ந்து ஏறின் - இவளுடைய விளங்காநின்ற
அளகத்தின்கண் வண்டுகள் மேவி யேறினும்—வறிதே இருப்
பின் - இவள் வாளாவிருப்பினும்—ஒளி முகத்து பளிங்கு அடுத்த
ஒளி * அமர்ந்தாங்கு - இவன் தொளியையுடைய முகத்தின்
கண்ணே பளிங்கு தன்னிறத்தைவிட்டுத் தன்னையடுத்த நிறத்தை
மேவினாற்போல—ஒன்று போன்று ஒன்று தோன்றும் - முன்
வேறொன்று போன்றிருந்து பின்னிவள் குறிப்பாகிய வேறொன்று
தோன்றுகின்றது, அதனால்—அளிய அண்ணல் என் மன்னும்
ஒன்று உடைத்து-அளிய அண்ணலது குறிப்பு மன்னுமொன்று
டைத்து ; அஃதிவள் கண்ணதே போலும் எ-று.

கிளியைமன்னுமென்புழி, மன்னும்: அசைநிலையெனினுமமை
யும். ஒன்றுபோன்றொன்று தோன்றுமென்றது கிளியைக் கடியச்
சிறிது புடைபெயரின் நெட்டிடை கழிந்தாற்போல ஆற்றுகாலா
னும், வண்டுமுகப் பொருளென்று வருந்தி வண்டையோச்சுவான்
போலச் சேறலானும், வாளாவிருப்பிற் கண்டின்புறுதலானும்,
இவள்கண்ணிகழ்ச்சி இவன்முகத்தே புலப்படாநின்றது என்ற
வாறு. ஏறி வறிதேயிருப்பினென்பது பாடமாயின், அளியேறி
அளகத்தின்கட் சிறிதிருப்பினுமெனவுரைக்க. ஒளிர் முகமே
யென்பதாஊம் பாடம்.

64

* பளிங்குஅடுத்த ஒளி - “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் தெஞ்
சம், கடுத்தது காட்டும் முகம்” (திருக்குறள்-700).

3. அவள் குறிப்பறிதல்¹

அவள் குறிப்பறிதல் என்பது தலைமகனது நினைவறிந்த தோழி இவளிடத்து இவனினைவேயன்றி இவளிடத்து இவள் நினைவுமுண்டோவெனத் தலைமகனை நோக்க, அவன்முகத்தேயும் அவன் செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்பு மொன்றுடைத்தென அவனினைவுந் துணிந்துணரா நிறறல். அதற்குச் செய்யுள்—

பிழைகொண் டொருவிக் கெடாதன்பு
செய்யிற் பிறவியென்னும்
முழைகொண் டொருவன்செல் லாமைநின்
றம்பலத் தாடுமுன்னோன்
உழைகொண் டொருங்கிரு நோக்கம்
பயின்றஎம் மொண்ணுதல்மாந்
தழைகொண் டொருவனென் னாமுன்ன
முள்ளந் தழைத்திடுமே.

ஆங்கவன் குறிப்புப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன்பொருள் : பிழைகொண்டு ஒருவிக் கெடாது ஒருவன் அன்பு செய்யின்-பிழைத்தலைப்பொருந்தித் தன்கட் செல்லாது நீங்கி இவ்வாறு கெடாதே ஒருவன் அன்புசெய்யுமாயின்—பிறவி என்னும் முழை*கொண்டுசெல்லாமை-அவன் பிறவியென்னாநின்ற பாழித்யையடைந்து செல்லாதவண்ணம்—அம்பலத்து நின்று ஆடும் முன்னோன்-அம்பலத்தின்கணினுடும் எல்லாப்பொருட் கும் முன்னாயவனது—உழைகொண்டு-உழைமாளை மருணைக்கத் தாலொத்து—இரு நோக்கம் ஒருங்கு பயின்ற எம் ஒண்ணுதல்-வெள்ளைநோக்கமும் அவ்வுழைக்கில்லாத கள்ளநோக்கமுமாகிய இருநோக்கத்தையும் ஒருங்கே செய்யக்கற்ற எம்முடைய ஒண்ணுதல்—மாந் தழைகொண்டு ஒருவன் என்ன முன்னம்-மாந் தழையைக் கொண்டொருவனென்று சொல்லுவதன் முன்—உள்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “கருணை யுயிரிடத்துக் கண்டரு டேறல்” என்பதாம்.

* முழை — இடம், குகை. †பாழி — குகை.

ளம் தழைத்திடும்-உள்ளந் தழையாநின்றான் ; அதனால் இவன் குறிப்பு இவன் கண்ணதேபோலும் எ-று.

அடைந்தார் பிழைப்பின், தலையாயினர் பிழையையுட் கொண்டமைதலும், இடையாயினர் அவரைத் துறத்தலும், கடையாயினர் அவரைக்கெடுத்தலும் உலகத்துண்மையின், அம் மூவகையுஞ் செய்யாதெனினுமமையும். பிறிதுரைப்பாருமுளர். ஒருவியென்னும் வினையெச்சம் கெடாதென்னு மெதிர்மறைவினையெச்சத்திற் கெடுத்தலோடு முடிந்தது. 65

4. இருவர் நினைவு மொருவழியுணர்தல்¹

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர்தல் என்பது இருவர் நினைவுங்கண்டு இன்புறாநின்றதோழி இவ்விருவரும் இவ்விடத்து வந்த காரியம் இவன் முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகிய வண்டு இன்பத்தேனையுண்டு எழில்பெறவந்த இத்துணையல்லது பிறிதில்லையென அவ்விருவரது நினைவுந் துணிந்துணராநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மெய்யே யிவற்கில்லை வேட்டையின்
மேன்மன மீட்டிவளும்
பொய்யே புனத்தினை காப்ப
திறைபுலி யூரணையாள்
மையேர் குவளைக்கண் வண்டினம்
வாழுஞ்செந் தாமரைவாய்
எய்யே மெனினுங் குடைந்தின்பத்
தேனுண் டெழிறருமே.

அன்புறுதோக் காங்கறிந்
நின்புறுதோழி யெண்ணியது.

இதன் பொருள் : இறை புலியூர் அனையாள் மை ஏர் குவளைக் கண் வண்டு இனம்- இறைவனது புலியூரையொப்பாளுடைய மையழகையுடைய குவளைபோலுங் கண்ணாகிய வண்டினம்—வாழும் செந்தாமரை வாய் - தான் வாழ்தற்குத் தகும் இவன் முகமாகிய

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்புயி ரொன்றென் றருளதி சயித்தது” என்பதாம்.

செந்தாமரை மலர்க்கண்—எய்யேம் எனினும் - யாமறியேமாயினும்—குடைந்து இன்பத் தேன் உண்டு - குடைந்து இன்பமாகிய தேனையுண்டு—எழில் தரும் - எழில்பெருநின்றது, அதனால்—இவற்கு மெய்யே வேட்டையின் மேல் மனம் இல்லை-இவற்கு மெய்யாகவே வேட்டையின்மேல் உள்ளமில்லை—இவளும் புனத்தினை காப்பது பொய்யே - இவளும் புனத்தினையைக் காப்பது பொய்யே எ - று.

மீட்டென்பதற்கு மீட்ட தன்றே* லென்புறி உரைத்ததுரைக்க. ஏர்குவளை யென்னு மியல்பு புறனடையாற் கொள்க. வண்டின மென்றான், நோக்கத்தின் பன்மை கருதி. எய்யே மெனினு மென்பதற்கு ஒருவரையொருவரறியேமென்றிருப்பினு மெனினு மமையும். எழிறருதல் - எழிலைப் புலப்படுத்துதல். இன்புறு தோழி - இருவர் காதலையுங் கண்டின்புறுதோழி. ஐய நிக்சித்தெளிதலான் இன்புறு மெனினுமமையும். அன்றியும் இவளுடைய நலத்திற்கேற்ற நலத்தையுடைய தலைமகனைக்கண்டின்புறுந்தோழி. என்னை, களவொழுக்கத்தில் எழினல முடையானொருவனைக்கண்டு இன்புறக்கடவளோவெனின், எழினலமேயன்று, பின் அறத்தொடு நிலைநின்று கூட்டுகை அகத்தமிழினதிலக்கணமாதலால் தன்குரவர் வினவத் தானறத்தொடு நிற்குமிடத்துக் குரவர் தாமேசென்று மகட்டுகொடுக்குங் குடிப்பிறப்பினால் உயர்ச்சியை யுடையதாலாலும் இன்புற்றான். இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : துணிந்துணர்தல். இவைமூன்றும் குறையுறவுணர்தல். என்னை, “ இருவரு முள்வழி யவன்வர வுணர்தன்—முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்தலென்—றம்மூன் றென்ப தோழிக் குணர்ச்சி”† என்பவாகலின்.

66

குறையுறவுணர்தல் முற்றிற்று

* திருக்கோவையார், 57. † இறையனாகரப்பொருள், 7.

8. நானாநாட்டம்¹

—o—

இனி முன்னர் “நன்னிலைநானம்*” என்றோதப்பட்ட நானாநாட்டமென்பது இருவர்நினைவும் ஐயமறத் துணிந்ததோழி அவரது கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலைமகனை நானாநாடா நின்றல். நன்னிலைநானமென்றது நல்லநிலைபெற்ற நானம். நல்ல நிலையாவது நானாவும் நடுங்கவு நாடுதல் அகத்தமிழிலக்கணமன்றாதலான் இக்கோவை இஃதாமென்னுமிடம் பெற்றதாம். என்னை, தலைமகள் தனக்குத் தலைமகனோடுண்டாகிய புணர்ச்சியொழுக்கத்துக்கு இவள் காவற்றோழியாகையான் இடையூறுமென்னும் உள்ளத்தளாய்நின்று, இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழியறியின் நன்றென்னும் நினைவு வாராநிற்க, அவ்விடத்திலே இவள் நானாநாடுகையின், நன்னிலைநானமென்றார். என்னை, “நானாவு நடுங்கவு நாடா டோழி—காணுங் காலைத் தலைமக டேத்து”† என்பவாகலின்.

பிறைதொழு கென்றல் பின்னு மவனை
யுறவென வேறு படுத்தி யுரைத்தல்
சுனையாடல் கூற ரேற்றங் கண்டு
புணர்ச்சி யுரைத்தல் பொதுவெனக் கூறி
மதியுடம் படுதல் வழிநாண னடுங்கல்
புலிமிசை வைத்தல் புகலுங் காலே.

இதன் பொருள் : பிறைதொழுகென்றல், வேறுபடுத்துக் கூறல், சுனையாடல் கூறிநகைத்தல், புணர்ச்சியுரைத்தல், மதியுடம்படுதல் என விவையைந்தும் நானாநாட்டமாம்; புலிமிசைவைத்தல் எனவிஃதொன்றும் நடுங்கநாட்டமாம் எ - று. அவற்றான்—

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “நானாநாட்டத் துறையோரைந்து, மருளே சிவத்தை யதிசயத் துயிரின், பக்குவந் தன்னைப் பலவும் வியந்தது” என்பதாம்.

* பக்கம், 2-அதிகார வரலாறு, 4-அடி. † இஃது இடம் விளங்காமேற்கோள்.

1. பிறை தொழு கென்றல்¹

பிறைதொழு கென்றல் என்பது பிறையைக்காட்டித் தான்
 ரொழுதுநின்று, நீயும் இதனைத்தொழுவாயாகவெனத் தோழி
 தலைமகளது புணர்ச்சி நினைவறியா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மைவார் கருங்கண்ணி செங்கரங்
 கூப்பு மறந்துமற்றப்
 பொய்வா னவரிற் புகாதுதன்
 பொற்கழற் கேயடியேன்
 உய்வான் புகவொளிர் தில்லைநின்
 ரோன்சடை மேலதொத்துச்
 செவ்வா னடைந்த பசங்கதிர்
 வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே,

பிறைதொழு கென்று பேதை மாதரை
 நறுநுதற் பாங்கி நாண நாட்டியது.

இதன் பொருள் : மறந்தும் பொய் அவ் வானவரில் புகாது -
 மறந்தும் பொய்மையை யுடைய அவ்வானவரிடத்துப் புகாதே-
 தன் பொன் கழற்கே அடியேன் உய்வான் புக - தன்னுடைய
 பொன்னுரியன்ற கழலையுடைய திருவடிகளிலே அடியேன் உய்ய
 வேண்டிப்புக—ஒளிர் தில்லை நின்றோன் சடைமேலது ஒத்து-
 விளங்குந்தில்லைக்கட் கட்புலனாய் நின்றவனுடைய சடைக்கண்ண
 தாகிய பிறையையொத்து—செவ்வான் அடைந்த பசங்கதிர்*
 வெள்ளைச் சிறு பிறைக்கு—செக்கர்வாணை யடைந்த செவ்விக்கதி
 ரையுடைய வெள்ளையாகிய சிறிய பிறைக்கு—மை வார் கருங்
 கண்ணி - மையையுடைய நெடிய கரிய கண்ணினையுடையாய்—
 செங்கரம் கூப்பு - நினது செய்ய கைகளைக் கூப்புவாயாக எ - று.

மறந்துமென்பது ஈண்டு அறியாதுமென்னும் பொருட்டாய்
 நின்றது. மற்று : அசைநிலை. மற்றையென்பது பாடமாயின், அல்
 லாத பொய்வானவரென்றுரைக்க. இனமல்லராயினும் இன

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “அருள்சிவத் திடையுயி ரார்ந்த
 தன்மை, வெளிப்பட நின்று வினாவி யுரைத்தது” என்பதாம்.

* “பாணி லாவைப் பசங்கதிர்க் கொத்தோடு” என்பது தக்கயாக
 பரணி, 605.

மாக உலகத்தாராற் கூறப்படுதலின் அவ்வாறு கூறினார். “மூவ ரென்றே யெம் பிரானோடு மெண்ணி” * என்பதூஉம், அக் கருத்தே பற்றிவந்தது. பிறர்கூறும் பெருமை அவர்க்கின்மையிற் பொய்வானவரென்றார். எனக்குப் பொறியுணர்வல்ல தின்மை யிற் கண்கவருந் திருமேனிகாட்டி என்னை வசித்தானென்னுங் கருத்தான், உய்வான் புகத்தில்லை நின்றோனென்றார். சடை : செக்கர் வானத்திற் குவமை. 67

2. வேறுபடுத்துக் கூறல்¹

வேறுபடுத்துக் கூறல் எ ன் ப து பிறைதொழாது தலை சாய்த்து நாணி நிலங்கினையாநிற்பக் கண்டு, பின்னும் இவள் வழியே யொழுதி இதனையறியோமென உட்கொண்டு, நீபோய்ச் சினையாடிவாவென்ன, அவளும் அதற்கிசைந்துபோய் அவனோடு தலைப்பெய்து வர, அக்குறியறிந்து அவனை வரையணங்காகப் புனைந்து வேறுபடுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அக்கின்ற வாமணி! சேர்கண்டன்
அம்பல வன்மலயத்
திக்குன்ற வானார் கொழுந்திச்
செழுந்தண் புனமுடையாள்
அக்குன்ற வாறமர்ந் தாடச்சென்
ருளங்க மவ்வவையே
ஓக்கின்ற வாரணங் கேயினங்
காகு முனக்கவளே.

வேய்வளைத் தோளியை வேறு பாடுகண்
டாய்வளைத் தோழி யணங் கென்றது.

இதன் பொருள் : அக்கு தவா மணி சேர் கண்டன் - அக்கா கிய நல்லமணிபொருந்திய மிடற்றையுடையான்—அம்பலவன் - அம்பலவன்—மலயத்து இக் குன்றவானார் கொழுந்து செழும் இத்தண்புனம் உடையாள் - அவனது பொதியின் மலயத்தின்

* திருவாசகம்-திருச்சாழல், 4.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்க்கின் பிச்சைகண் டுவந் தருள் வினாது” என்பதாம்.

கணுளராகிய இக்குன்றவாணருடைய மகளாகிய வளவிய இத் தண்புனங் காவலுடையாள்—அக் குன்ற ஆறு அமர்ந்து ஆடச் சென்றாள் - அக்குன்றத்தின்கணுண்டாகிய ஆற்றைமேலி ஆடப் போயினாள்—அங்கம் அவ்வவையே ஒக்கின்ற ஆறு - நின்னுறுப் புக்கள் அவளுறுப்புக்களாகிய அவற்றையெயொக்கின்றபடி— அணங்கே - என்னெங்கே—உனக்கு அவள் இணங்கு ஆகும் - நினக்கு அவளினங்காகும்; அதனால் அவனைக் கண்டு போவா யாக எ - று.

இன் : அல்வழிச்சாரியை. மலயத்திக்குன்றமென்று இயைப் பாருமுள்.

68

3. சுணையாடல் கூறி நகைத்தல்¹

சுணையாடல் கூறி நகைத்தல் என்பது வேறுபடுத்துக்கூற நாணல்கண்டு, சுணையாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குங்கும மும் அளகத்தப்பிய தாதும் இந்நிறமுந்தருமாயின் யானுஞ் சுணையாடிக்காண்பேனெனத் தோழி தலைமகளோடு நகையாடாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

செந்நிற மேனிவெண் ணீறணி
வோன்தில்லை யம்பலம்போல்
அந்நிற மேனின் கொங்கையி
லங்கழி குங்குமமும்
மைந்நிற வார்குழல் மாலையுந்
தாதும் வளாய்மதஞ்சேர்
இந்நிற மும்பெறின் யானுங்
குடைவ னிருஞ்சுணையே.

மாண நாட்டிய வார்குழற் பேதையை
நாண நாட்டி நகை செய்தது.

இதன் பொருள் : செந் நிற மேனி வெள் நிறு அணிவோன் தில்லை அம்பலம்போல் - செய்ய நிறத்தையுடைய மேனிக்கண் வெள்ளிய நிறை அணிவோனது தில்லை யம்பலத்தையொக் கும்—அம் நிறமேனி நின் கொங்கையில் அங்கு அழி குங்கும

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “கருணை யுயிர்க்குக் காட்டும் பரிவு, தானறிந் தறியாத் தன்மை யுரைத்தது” என்பதாம்.

மும் - அழியே நிறத்தையுடைத்தாகிய மேனியையுடைய நின்னுடைய கொங்கைகளில் அவ்விடத்தழிந்த¹ குங்குமத்தையும்—மை நிற வர்குமல் மாலையும் - மையைப்போலு நிறத்தையுடைய நெடிய குழலின் மாலையையும்—தாதும் - அளகத்தப்பிய தாதையும்—வளாய் மதம் சேர் இந் நிறமும் பெறின் - மேனிமுழுதையுஞ் சூழ்ந்து மதத்தைச் சேர்ந்த இந்நிறத்தையும் பெறுவேனாயின்—இருஞ் சுணையானும் குடைவன் - நீ குடைந்த பெரிய சுணையை யானுங்குடைவேன் எ - று.

அம்பலம்போன் மேனியெனவியையும். அங்கழிருங்குமமென்றது முயக்கத்தான் அழியும் அவ்விடத்தழிந்த குங்குமம் என்ற வாறு. மைந்நிறவர்குமற்கண் மாலையுந் தாதும் வளாவ இதனையும் இதனையும் பெறினென எச்சந் திரித்துரைப்பினுயும் மமையும். வளாவுதல்—புணர்ச்சிக் காலத்தில் மாலையின் முறிந்த மலரும் அளகத்தப்பிய தாதுஞ் சிதறிக் குங்குமத்தினமுந்நி வாங்குதற்கருமையாக விரவுதல். மதமென்றது காமக்களிப்பாலுண்டாகிய கதிர்ப்பை.

69

4. பு ண ர் ச் சி யு ர த் த ல்¹

புணர்ச்சி யுரைத்தல் என்பது சுணையாடல் கூறி நகையாடா நின்ற தோழி, அதுகிடக்க நியாய அப்பெரிய சுணைதான் கண் சிவப்ப வாய்விளர்ப்ப அளிதொடரும் வரைமலரைச் சூட்ட வற்றோ சொல்வாயாகவெனப் புணர்ச்சி உரையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பருங்கண் கவர்கொலை வேழப்
படையோன் படப்படர்தீத்
தருங்கண் னுதற்றில்லை யம்பலத்
தோன்தட மால்வரைவாய்க்
கருங்கண் சிவப்பக் கனிவாய்
விளர்ப்பக்கண் னுரளிபின்
வருங்கண் மலைமலர் சூட்டவற்
ரோமற்றவ் வான்சுணையே.

1 இதன் பேர்ப்பப் பொருள், “சிவனது கருணை யருளே தேறி, இத்த வதிசய மேங்குமில் லென்றது” என்பதாம்.

மணக்குறி நோக்கிப்
புணர்ச்சி யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : பருங் கண் கவர் கொலை வேழப் படை யோன் பட — பரிய கண்ணையும் விரும்பப்படுங் கொலையை யு முடைய கருப்புச் சிலையாகிய படையை யுடையவன் மாள்—படர் தித் தரும் கண் நுதல் தில்லை அம்பலத்தோன் தட மால் வரை வாய்-செல்லுந் தியைத்தருங் கண்ணையுடைத்தாகிய நுதலை யுடைய தில்லையம்பலத்தானது பெரிய மால்வரையிடத்து—அவ் வான் சுனை-நீயாடிய அப்பெரிய சுனை—கருங்கண் சிவப்ப கனி வாய் விளர்ப்ப-கரியகண் சிவப்பத் தொண்டைக் கனிபோலும் வாய் விளர்ப்ப—அளி பின்வரும் கண் ஆர் கள் மலை மலர் சூட்ட வற்றோ—அளிகள் பின்னொடர்ந்துவருங் கண்ணிற்கு ஆருங்களை யுடைய மலைமலரைச் சூட்டவற்றோ? சொல்வாயாக ஏ - று.

பருங்கண்ணை மெலிந்துநின்றது. தடமும் மாறும் பெரு மையாகலின் மிகப்பெரியவென்பது விளங்கும். தடம் - தாழ்வரை யெனினுமமையும். வருங்கண்வரை மலரென்பது பாடமாயின், அளிதொடரு மிடத்தையுடைய வரைமலரென்க. இடமென்றது பூவினேகதேசத்தை. இன்னும் வரைமலரென்பது ஒருபூவை முழு துஞ்சுட்டினாயின் தலைவி அதனையறிந்து பேணவேண்டி வாங் குதலைக்கூடும். ஆகையால் இவளிலிதறியாமற் றோழியறிவது பய னாக ஒருபூவின் முறித்ததொருசிறிய விதழைச் சூட்டினான் ; ஆகை யான் வரைந்தமலரென்றாளாம். மற்று : அசைநிலை. இவைநாள் கும் நாணநாட்டம். மெய்ப்பாடு : நகை. பயன் : கரவுநாடி யுணர்தல்.

இவை முன்னுற புணர்தலின் விகற்பம். இவைநாற்கும் பெருந்திணைப்பாற்படும். என்னை அகத்தமிழ்ச்சிதைவாகலான், என்னை, “கைக்கிளை பெருந்திணை யகப்புறமாகும்”. † இவற்றுள் கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக்காமம். பெருந்திணை யென்பது பொருந்தாக் காமம். என்னை, “ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமுஞ்—செப்பிய வகத்தமிழ்ச் சிதைவும் பெருந்திணை” † என்பவாகலின். நாணநாடலாகாமை : இவள் பெருநாணிள்ளா தலான், தான் மறைந்து செய்த காரியத்தைப் பிறரறியின் இறந்

† இவை இடம் விளங்கா மேற்கோள்கள்.

துபடும்; ஆதலான், நாணநாட்டமாகாது. நடுங்கநாட்டமுமாகாது, இருவர்க்கும் உயிரோன்றாகலான் இறந்துபடுமாதலின். ஆதலால், அகத்தமிழிற்கு இவை வழுவாயின. இனி இதற்கு வழுவமைதி “நன்னிலைநாணம்” என்பதனானறிக. 70

5. மதியுடம்படுதல்¹

மதியுடம்படுதல் என்பது பலபடியும் நாணநாடிக் கூட்டமுண்மையுணர்ந்ததோழி இம்மலையிடத்து இவ்விருவர்க்கும் இன்பத் துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன; அதனால் இவ்விருவர்க்கும் உயிரோன்றேயென வியந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே
மணிகலந் தாங்கிருவர்
ஆகத்து னோருயிர் கண்டனம்
யாமின்றி யாவையுமாம்
ஏகத் தொருவ னிரும்பொழி
லம்பல வன்மலையில்
தோகைக்குந் தோன்றற்கு மொன்றாய்
வருமின்பத் துன்பங்களே.
அயில்வேற் கண்ணியோ டாவன்றாக்
குயிரோன்றென
மயிலியற் றோழி மதியுடம்பட்டது.

இதன் பொருள் : யாவையும் ஆம் ஏகத்து ஒருவன்-எல்லாப் பொருள்களுமாய் விரியும் ஒன்றையுடைய வொருவன்—இரும் பொழில் அம்பலவன்-பெரிய பொழில்களாற் குழப்பப்பட்ட அம்பலத்தையுடையான்—மலையில் தோகைக்கும் தோன்றற்கும் இன்பத் துன்பங்கள் ஒன்றாய் வரும்-அவனது மலையில் இத்தோகைக்கும் இத்தோன்றற்கும் இன்பத் துன்பங்கள் பொதுவாய்* வாரா

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்சிவ மொன்ற ரொழிலா லறிந்தது” என்பதாம்.

* “இன்ப துன்பம் தோகைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றாய் வருதலின், தன்றயர் காணு வென்றார்” (செப்பதிகாரம் - அடைக்கலக்காதை 141 அடி, அடியார்க்கு நல்லார் உரை).

நின்றன, அதனால்—காகத்து இரு கண்ணிற்கு மணி ஒன்றே கலந்தாங்கு இருவர் ஆகத்துள் ஒருயிர்† யாம் இன்று கண்டனம்-காகத்திவிரண்டு கண்ணிற்கும் மணியொன்றே கலந்தாற்போல இருவர் யாக்கையுள் ஒருயிரை யாமின்று கண்டேம் எ - று.

யாவையுமாமேகம் - பராசத்தி. அம்பலவன் மலையில் இன்று யாங்கண்டன மென்று கூட்டி, வேறொரிடத்து வேறொரு காலத்து வேறொருவர் இது கண்டறிவா ரில்லையென்பது பட வுரைப்பினு மமையும். கலந்தா ரிருவரென்பது பாடமாயின், 'காகத்திருகண்ணிற் கொன்றே மணி' * யென்பதனை எடுத்துக் காட்டாக வுரைக்க. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : மதியுடம்படுதல்.

71

நாணநாட்டம் முற்றிற்று

† தலையியுடனே தலைவனுக்கும் ஒருயிராயிருக்க உடம்பு மட்டும் இரண்டாயிருத்தல் : "ஆனந்தவேள்ளத் தழுந்துமோ ராருயி ரிருருக் கொண்டானந்த வெள்ளத்திடைத்தினைத் தாலோக்கும்" (நிருக் கோவை, 307); "பாவைந் புலவியி னிடல் பாவியேற் காவியொன் றிரண்டுடம் பல்லது" (சீவக, 1017).

* "இவன்வயிற் செனினே இவற்குடம்பு வறிதே, இவன்வயிற் செனினே இவட்கு மற்றே, காக்கை யிருகணி னொருமணி போலக் குன்றுகெழு நாடற்குங் கொடிச்சிக்கு, மொன்றுபோன் மன்னிய சென்றுவா ழுயிரே" (தொல், களவியல் - கு 114 - மேற்கோள்),

9. நடுங்கநாட்டம்¹

மேல் “நடுங்கல், புலிமிசை வைத்தல்² புகலுங்காலே”[†] என்றோதப்பட்ட நடுங்கநாட்டமென்பது கூட்டமுன்மையுணர்ந்தனளாயினும், தலைமகள் பெருநாணிள்ளாகலானும் தான் அவள் குற்றேவன்மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்லாடாது அவ டன்னைக்கொண்டே கேட்பது காரணமாக நெருங்கிநின்று, ஒரு புலி ஒருவனை யெதிர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவனை நடுங்க நாடாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆவா விருவ ரறியா
அடிதில்லை யம்பலத்து
மூவா யிரவர் வணங்கநின்
ரோனையுன் னாரின்முன்னித்
திவா யுழுவை கிழித்ததந்
தோசிறி தேபிழைப்பித்
தாவா மணியேல் பணிகொண்ட
வாறின்றோ ராண்டகையே.
நுடங்கிடைப் பாங்கி
நடுங்க நாடியது.

இதன் பொருள்: இருவர் அறியா அடி மூவாயிரவர் வணங்கத் தில்லை அம்பலத்து நின்றோனை உன்னாரின் - அயனும் அரியமாயி இருவரறியாத அடியை மூவாயிரவாந்தனர் வணங்கத் தில்லையம்பலத்து எளிவந்து நின்றவனை நினையாதாரைப்போல வருந்த—முன்னித் திவாய் உழுவை கிழித்தது - எதிர்ப்பட்டுத் தன்கொடியவரையை உழுவை அங்காந்தது, அங்காப்ப—சிறிதே பிழைப்பித்து இன்று ஒரு ஆண்டகை மணியேல் பணி கொண்ட

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “நடுங்க நாட்ட மொன்றுஞ் சிவமே யுயிரிடைக் கருணையென் றுற்றரு னோக்கல்” என்பதாம்.

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “கருணை யளவின்மை யருள் கண்டு மகிழ்தல்” என்பதாம்.

† பக்கம் - 100, குத்திரம் அடி, 5 - 6.

ஆறு - அதனைச் சிறிதே தப்புவித்து இன்றோரான்டகை மணியை யுடைய வேலைப் பணிகொண்டவாறென் எ - று.

அயனும் அரியுந் தில்லையம்பலத்திற்சென்று வணங்குமாறறிந் திலரென்னுங் கருத்தினராகலின், ஆவாவென்பது அருளின்கட் குறிப்பு. இரக்கத்தின்கட்குறிப்பாய்த் தீவாயுழுவை கிழித்த தென்பதனை நோக்கி நின்ற தெனினு மமையும். வருந்தவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொடிய வுள்ளத்தராக லின் உன்னாதார் புலிக்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். தீவா யையுடைய வுழுவை அவனைக் கிழித்ததெனத் தெளிவுபற்றி இறந்த காலத்தாற் கூறப்பட்டதெனினு மமையும். அந்தோ வென்பது : இரக்கத்தின்கட்குறிப்பு. இ று தி க் க ண் ஆவா வென்பது : வியப்பின்கட் குறிப்பு. இதனுள் தலைமகளை நடுங்க நாடியதெவ்வாறெனின், தன்கொடிய வாயைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது தீவாயை வேறென்று கிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிதொன்றனைக் கிழித்தது என இம்மூன்றுபொருளும் படுகையான், இது நடுங்கநாட்டமாயிற்று. என்னை, தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கியாராயும் வண்ணம் தோழி நாடுகையான். தீவாயுழுவைகிழித்ததென்ற இம்மூன்று பொருளும் வினா. இங்ஙனம் தோழியுரைப்பத் தலைமகள் நாடி நடுங்காநிற்கக்கண்டு, ஓராண்டகை வேலைப் பணிகொண்டவாறென்னென நடுக்கந் தீர்த்ததாயிற்று. இது கரவுநாடுதல். அஃதாவது வெளிப்படச் சொல்லுஞ் சொல்லன்றிப் பிறிதொன்றன்மேல்வைத்துச் சொல் லுதல். இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மெய்ப்பாடு : நகை. பயன் : நடுங்கநாடிக் கரவுநாடியுணர்தல்.

நிருத்தம்பயின்றவன் (66) என்பது தொட்டு மெய்யேயிவற் கில்லை (66) என்பதன்காறும் வர ஐந்துபாட்டினும் முன்னுறவுணர் தலையும் ஐயுற வாக்கி, இருவருமுள்வழி யவன்வர வுணர்வினைத் துணிந்துணர்வாக்கினார். மைவார் (67) என்பது தொட்டு இதன் காறும்வர இவையாறினும் முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர் தல் இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தலென்னும் மூன்றையுந் துணிந்துணர்வாக்கினார். ஈண்டிவ்விதப்பங் கண்டுகொள்க. 72:

நடுங்கநாட்டம் முற்றிற்று

10. ம ட ற் றி ற ம் 1

—0—

மடற்றிறம்¹ என்பது நடுங்கநாடவும் பெருநாணி னளாதலின், தலைமகள் தன்குறை சொல்லமாட்டாது நிற்ப, இனி இவளிறந்து படவுங்கூடுமென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொடங்காநின்ற தோழி, தானும் பெருநாணி னளாதலிற் பின் னுந் தலைமகன் குறையுறவேண்டிநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட் டலை மகன் சென்று, இந்நாளெல்லாம் எங்குறை நின்னான் முடியு மென்று நினை வந்திரந்தேன் ; இது நின்னான்முடியாமையின் யான் மடலூர்ந்தாயினும் இக்குறை முடித்துக்கொள்வேனெனத் தோழிக்குக் கூறுநிறல். என்னை, “ முன்னுற வுணரினு மவன் குறை யுற்ற—பின்ன ரல்லது கிளவிதோன் ருது ”* என்பவாக லின்.

ஆற்றா துரைத்த லுலகின்மேல் வைத்த
றன் லுணி புரைத்த லொடுவகை யுரைத்த
லருளா லரிதென னடையா லரிதென
லவயவ மெழுத லரிதென விலக்க
உடம்படாது விலக்க உடம்பட்டு விலக்க
றிடம்பட வொன்பதுஞ் செப்புங் காலை
வடம்படு முலைமேன் மடலா கும்மே.

இதன் பொருள் : ஆற்றா துரைத்தல், உலகின்மேல் வைத் துரைத்தல், தன்றுணிபுரைத்தல், மடலேறும்வகை யுரைத்தல், அருளாலரிதெனவிலக்கல், மொழிநடையெழுதலரிதென விலக் கல், அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல், உடம்படாதுவிலக்கல், உடம்பட்டுவிலக்கல் எனவிவை ஒன்பதும் மடற்றிறமாம் எ - று. அவற்றுள்—

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “ மடற்றுறை யொன்பதுஞ் சிவத் திடை மோக, முற்ற வுயிரஞ் பற்றி யுரைத்தது ” என்பதாம்.

¹ மடற்றிறம்—மடலேறுதல் : இது பன்மைத் தமிழ் வழக்கங் களில் ஒன்று என்பர். இதன் செய்தியினைத் தஞ்சைவாணன் கோவை யுரையிற் காண்க.

* இறையனாரகப் பொருள், 9.

1. ஆற்றுதாரைத்தல்¹

ஆற்றுதாரைத்தல் என்பது தலைமகன்மேன் மடற்றிறங் கூறு
கின்றனாகலின் அதற்கியைவுபட அவ்விருவருழைச் சென்றுநின்று
நீயிர் அருளாமையின் என்னுயிர் அழியாநின்றது; இதனை அறிமி
னெனத் தலைமகன் தனது ஆற்றுமை மிகுதி கூறுநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

பொருளா வெனைப்புருந் தாண்டு
புரந்தரன் மாலயன்பால்
இருளா யிருக்கு மொளிரின்ற
சிற்பம் பலமெனலாஞ்
சுருளார் கருங்குழல் வெண்ணகைச்
செவ்வாய்த் துடியிடையிர்
அருளா தொழியி னொழியா
தழியுமென் னாருயிரே.

மல்லற்றிள் வரைத்தோளவன்
சொல்லாற்றது சொல்லியது.

இதன் பொருள் : புருந்து என்னைப் பொருளா ஆண்டு -
தானேவந்து புருந்து என்னைப் பொருளாக மதித்தாண்டு—புரந்
தரன் மால் அயன்பால் இருளாய் இருக்கும் ஒளி நின்றசிற்பம்பலம்
எனல் ஆம்- இந்திரன் மால் அயனென்னும் அவர்களிடத்து இரு
ளாயிருக்கின்ற ஒளி தங்கிய சிற்பம்பலமென்று சொல்லத்தகும்—
சுருள் ஆர் கருங் குழல் வெள் நகைச் செவ்வாய்த் துடி இடை
யிர் - சுருளார்ந்த கரிய குழலினையும் வெள்ளிய நகையினையுஞ்
செய்ய வாயினையுமுடைய துடி யிடையிர்—அருளாதொழியின்
என் ஆருயிர் ஒழியாது அழியும் - நீயிர் அருளாதொழியின் என
தாருயிர் தப்பாமலழியும்; அதனான் அருளத்தகும் எ - று.

தொகையின்மையிற் பாலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்
டுக. சிற்பம்பலம் துடியிடையார்க்குவமை. மடற்றிறங் கூறுகின்
றனாகலின், அதற்கியைவுபட ஈண்டுங் குறையுறுதல் கூறினான்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருளை நம்பியுயிர் மிகவு
மிரங்கியது” என்பதாம்.

சொல்லாற்றது - சொல்லுதற்கும் ஆற்றது. மெய்ப்பாடு = அழகை, பயன் : ஆற்றுமையுணர்த்துதல், 73

2. உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்¹

உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல் என்பது ஆற்றுமையுணர்ந்து அது வழியாகநின்று, ஆடவர் தம்முள்ளமாகிய மீன் மகளிரது கண்வலைப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாத விடத்து மடலூர்ந்தும் அதனைப் பெறுவரென உலகின்மேல் வைத்துக் கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

காய்சின வேலன்ன மின்னியல்
கண்ணின் வலைகலந்து
விசின போதுள்ள மீனியந்
தார்வியன் தென்புலியூர்
ஈசன சாந்தும் எருக்கு
மணிந்தோர் கிழிபிடித்துப்
பாய்சின மாவென ஏறுவர்
சீறார்ப் பனைமடலே.

புலவே லண்ணல் புனை மடலேந்
துலகின் மேல்வைத் துய்த்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : காய்சினவேல் அன்ன மீன் இயல் கண் வலை - காய்சினத்தையுடைய வேல்போலும் ஒளியியலங் கண்ணைய வலையை—கலந்து விசினபோது உள்ளம் மீன் இழந்தார்-மகளிர் கலந்து விசினபோது அவ்வலைப்படுதலான் உள்ளமாகிய மீனையிழந்தவர்கள்—வியன் தென்புலியூர் ஈசன சாந்தும் எருக்கும் அணிந்து - பெரிய தென்புலியூர்க்கணுளானாகிய ஈசனுடைய நிறையும் எருக்கம்பூவையும் அணிந்து—ஓர் கிழி பிடித்து - ஒரு கிழியைக் கையிற்பிடித்து—பாய்சின மா எனப் பனை மடல் சீறார் ஏறுவர் - பாயவல்ல சினத்தையுடைய மாவெனப் பனை மடலைச் சீறார்க்கணேறுவர், தம்முள்ளம் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாதவிடத்து எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பம் பெருர்க்குடல் வம்பென வுரைத்தது” என்பதாம்.

மின்னியல்வே லென்று கூட்டினு மமையும். இன் : அல்வழிச்சாரியை. கண்ணென்வலையென்பதூஉம் பாடம். மகளிரென ஒருசொல்வருவியாது கருவி கருத்தாவாக உரைப்பினுமமையும். உள்ளமிழந்தவர் உள்ளம்பெறுமளவும் தம்வயமின்றி மடலின் வயத்தராய் நின்றலால் கருவி கருத்தாவாகக்கொள்க. சாந்தும் எருக்கு * மென இரண்டாகலின் ஈசனவெனப் பன்மையுருபு கொடுத்தார். பாய்சினமென்புழிச் சினம் உள்ளமிகுந். உய்த்துரைத்தது - குறிப்பாலுரைத்தது. 74

3. த ன் து ணி பு ரை த் த ல்¹

தன்துணி புரைத்தல் என்பது முன்னுலகின்மேல் வைத்து னார்த்தி அதுவழியாக நின்று, என்னையும் ஒருபெண்கொடி பிற ரிகழ மடலேறப்பண்ணு நின்றதென முன்னிலைப்புறமொழியாகத் தன்றுணிபு கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விண்ணை மடங்க விரிநீர்
பரந்துவெற் புக்கரப்ப
மண்ணை மடங்க வருமொரு
காலத்து மன்னிநிற்கும்
அண்ணல் மடங்க லதளம்
பலவ னருளிலர்போற்
பெண்ணை மடன்மிசை யான்வரப்
பண்ணிற்றொர் பெண்கொடியே.

மான வேலவன் மடன் மாமிசை
யானு மேறுவ னென்ன லுரைத்தது.

* மடலேறுவார் எருக்கமாலையை அணிதல் முறை : “மடலேகாமந் தந்த தலரே, மிடைபு வெருக்கினலர்தந்தன்றே” (நற்றிணை, 152); “எருக்கின் பிணையலங் கண்ணி மிலைந்த மணியார்ப்ப, ஒங்கிரும் பெண்ணை மடலூர்ந்து” (கலித்தொகை, 139, 8-10); “எருக்கங் கண்ணியுஞ்சூடி விருப்புடை இடப்பான் மடந்தை நொடிப்போழ்து தணப்பினும் மடலூர் குறிப்புத் தோன்ற” (திருவாரூர் நான்மணி மாலை 24, 12-4).

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “சிவம்பெருவியில் உய்யேனென் றருளுடன் செப்பல்” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : விண் மடங்க - விண் மடங்கவும்—விரி நீர் பரந்து வெற்புக் கரப்ப - விரிநீர் பரத்தலான் வெற்பொளிப்பவும்—மண் மடங்க வரும் ஒருகாலத்தும் மன்னிநிற்கும் அண்ணல்-மண் மடங்கவும் வரும் ஊழியிறுதியாகிய-ஒருகாலத்தின்கண்ணும் நிலைபெற்றுநிற்கும் அண்ணல்—மடங்கல் அதன் அம்பலவன் - சிங்கத்தினது தோலையுடைய அம்பலவன்—அருள் இலர் போல் பெண்ணை மடல்மிசை யான் வரப் பண்ணிற்று ஓர் பெண் கொடி-அவனதருளில்லாதாரைப்போலப் பிறரிகழப் பனைமடன்மேல் யான் வரும் வண்ணம் அறிவின்மையைச் செய்தது ஒருபெண் கொடி எ - று.

விண்ணை மண்ணை என்புழி ஐகாரம் : அசைநிலை. மடங்குதல் - தத்தங்காரணங்களினொடுங்குதல். மடங்கல் - புலியெனினுமமையும். மானம் - கொண்டாட்டம் ; வேலையுடையவனது மானமாகிய குணம் வேன்மேலேற்றப்பட்ட தெனினுமமையும். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : இளிவரல். பயன் : ஆற்றுமையுணர்த்துதல். 75

4. மடலேறும் வகையுரைத்தல்¹

மடலேறும் வகையுரைத்தல் என்பது துணிபுகூறவும் பெருநாணிள்ளாதலிற் சொல்லாடாத தோழிக்கு வெளிப்படத் தான் நாணிழந்தமைதோன்ற நின்று, யான் நாளை நின்னார்த்தெருவே மடலுங்கொண்டு வருவேன் ; பின்வருவது கானெனத் தலைமகன் தான் மடலேறும்வகை கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

கழிகின்ற வென்னையும் நின்றநின்
கார்மயில் தன்னையும்யான்
கிழியொன்ற நாடி யெழுதிக்கைக்
கொண்டென் பிறவிகெட்டின்
றழிகின்ற தாக்கிய தாளம்
பலவன் கயிலையந்தேன்
பொழிகின்ற சாரல்நுஞ் சீறார்த்*
தெருவிடைப் போதுவனே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இவன்சிவ னடிமையென் றெவருஞ் சேப்ப, இழிய யெங்குத் திரிவே னென்றது” என்பதாம்.

* பா-ம்-சீஞ்சத்.

அடல்வேலவ எழிவுற்று

மடலேறும் வகையுரைத்தது.

இதன் பொருள் : கழிகின்ற என் னையும் - கழியாநின்ற என் னையும்—நின்ற நின் கார் மயில் தன்னையும் - யானித்தன்மை யனாகவுந் தன்றன்மையளாய்நின்ற நின்னுடைய கார்மயிறன் னையும்—கழி ஒன்ற நாடி எழுதி - கழிக்கட்பொருந்த ஆராய்ந் தெழுதி—யான் கைக் கொண்டு - யான் அதனைக் கையிற் கொண்டு—என் பிறவி இன்று கெட்டு அழிகின்றது ஆக்கிய தாள் அம்பலவன் கயிலை - என் பிறவியை இன்றுகெட்டழியா நின்றதாகச் செய்த தானையுடைய அம்பலவனது கையின்— அம் தேன் பொழிகின்ற சாரல் நும் சீறார்த் தெருவிடைப் போதுவன் - அழகிய தேன்பொழியாநின்ற சாரற்கணுண்டாகிய நுமது சீறார்த்தெருவிற்கட்டிரிவேன் ; பின்வருவதுகான் எ-று.

தனக்கு அவளையலென்னுங் கருத்தினனாய், நின்கார்மயிலென் னான். என் னையும் நின் கார்மயிறன் னையும் மடலிடத்தெழுதுவே னென்றதென்னை, கார்மயிலை யெழுதுவதன்றித் தன்னையுமெழுது மோவெனின், மடலெழுதிக் கையிற்கொண்டால் உரையாடுகை யின்றி இவனும் ஓவியமாகலின், மடலின்றலையிலே தன்னாரையுந் தன்பேரையும் அவனாரையும் அவள்பேரையும் எழுதுகையால் என் னையுமென்றான். கார்மயில் - கார்காலத்துமயில். அழிகின்ற தென நிகழ்காலத்தாற் கூறினார், பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மலங்கெட்டும் யாக்கைக்குக் காரணமாகிய மலத்துடனே வினை நின்றமையின். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

76

5. அருளாலரிதென விலக்கல்¹

அருளாலரிதென விலக்கல் என்பது தலைமகள் வெளிப்பட நின்று மடலேறுவேனென்று கூறக்கேட்ட தோழி இனியிவன் மடலேறுவுங்கூடுமென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினை விட்டுவந்து, எதிர்நின்று, நீர்மடலேறினால் உம்முடைய அருள் யாரிடத்ததாமென்று அவனதருளை யெடுத்துக்கூறி விலக்காநிற் றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளை யுயிரை யழுத்தி நித்தை, வருமோ பக்குவ வகையா லென்றது" என்பதாம்.

நடனும் வணங்குந்தொல் லோனெல்லை
 நான்முகன் மாலறியாக்
 கடனும் உருவத் தரன் தில்லை
 மல்லற்கண் ணூர்ந்தபெண்ணை
 உடனும் பெடையொடொண் சேவலும்
 முட்டையுங் கட்டழித்து
 மடனும் புனைதரின் யார்கண்ணா
 தோமன்ன இன்னருளே.
 அடல்வே லண்ண லருளு டைமையின்
 மடலேற் றுளக் கரி தேன்றது.

இதன் பொருள் : நடன் - கூத்தன்—நாம் வணங்கும் தொல் லோன்—நாம் வணங்கும் பழையோன்—நான்முகன் மால் எல்லை அறியாக் கடன் ஆம் உருவத்து அரன் - நான்முகனும் மாலும் முடியும் அடியுமாகிய எல்லைகளை அறியாத இயல்பாகிய வடிவையுடைய அரன்—தில்லை மல்லல் கண் ஆர்ந்த பெண்ணை - அவளது தில்லைக்கணுண்டாகிய வளத்தை யுடைய கண்ணிற் கார்ந்த பெண்ணைக்கண்—உடன் ஆம் பெடையொடு ஒண் சேவ லும் முட்டையும் கட்டழித்து மடல் நாம் புனைதரின் - உடனா கும் பெடையொடும் ஒள்ளியசேவலையும் முட்டையையுங் காவலை யழித்து மடலை நாம் பண்ணின்—மன்ன - மன்னனே-இன் அருள் யார் கண்ணது - இவ்விய அருள் இவ்வுலகத்தில் யார் கண்ண தாம்? எ - று.

அறியாவுருவமென வியையும். அறியாத அக்கடனுளதா முருவமெனினுமமையும். மடல்விலக்கித் தழிஇக் கொள்கின்ற ளாதலின், நாமென உளப்படுத்துக் கூறினான். நின்னருளென் பது பாடமாயின், யார்கண்ணருளுவையென்றுரைக்க. அண்ணல் : முன்னிலைக்கண்வந்தது. 77

6. மொழிநடையெழுதலரிதேன விலக்கல்¹

மொழிநடையெழுதலரிதேன விலக்கல் என்பது அருளே டுத்து விலக்கவும் தன்வழி நில்லாமைகண்டு அவன் வழியொழுசி

¹இதன் பேர்ப்பப் பொருள், "அருள்சிவத் தருமை யறியப்படா தேன" என்பதாம்; (அருமை - குணம், குறி முதலியன.)

விலக்குவாளாக, நுமதருள்கிடக்க மடலேறுவார் மடலேறுதல்
மடலேறப்படுவா ருருவெழுதிக் கொண்டன்றே ; நுமக்கு அவள்
மொழிநடையெழுதல் முடியாதாகலின் நீயிர் மடலேறுமாறென்
னோவென விலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அடிச்சந்த மால்கண் டிலாதன
காட்டிவந் தாண்டுகொண்டென்
முடிச்சந்த மாமல ராக்குமுன்
னோன்புலி யூர்புரையுங்
கடிச்சந்த யாழ்கற்ற மென்மொழிக்
கன்னி யனநடைக்குப்
படிச்சந்த மாக்கும் படமுள
வோநும் பரிசுகத்தே.

அவயவ மரிநின் அண்ணல் தீட்டினும்
இவையிவை தீட்ட லியலா தென்றது.

இதன் பொருள் : சந்தம் மால் கண்டிலாதன அடி காட்டி
வந்து ஆண்டு கொண்டு - மறையும் மாலுங் கண்டறியாதன
வாகிய அடிகளை எனக்குக் காட்டித் தானே வந்தாண்டு
கொண்டு—என் முடிச்சந்த மா மலர் ஆக்கும் முன்னோன் புலி
யூர் புரையும்—அவ்வடிகளை என்முடிக்கு நிறத்தையுடைய பெரிய
மலராகச் செய்யும் முன்னோனது புலியூரையொக்கும்—கடிச்
சந்த யாழ் கற்ற மென்மொழி - சிறந்த நிறத்தையுடைய யாழோ
சையின் நன்மையைக் கற்ற மென்மொழியையுடைய—கன்னி
அன நடைக்கு - கன்னியது அன்னத்தி னடைபோலு நடைக்கு—
படிச்சந்தம் ஆக்கும் படம் உளவோ நும் பரிசுகத்து - படிச்சந்த
மாகப் பண்ணப்படும் படங்கள் உளவோ நுமது சித்திரசாலை
யின்கண் எ - று.

கடிச்சந்தயாழ்கற்ற மென்மொழியென்பதற்குச் சிறந்தவோ
சையையுடைய யாழ்வந்தினிதாக வொலித்தலைக்கற்ற மென்
மொழியென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது ஒன்றன்வடி
வையுடைத்தாய் அதுவென்றே கருதப்படுமியல்பையுடையது.
படிச்சந்தமென்பது: பி ர தி ச் ச ந் த மெ ன் னும் வடமொழிச்
சிதைவு.

7. அவயவமெழுத லரிதென விலக்கல்¹

அவயவ மெழுதலரிதென விலக்கல் என்பது அவளதுமொழி நடை கிடக்க, இவைதாமெழுத முடியுமோ? முடியுமாயின் யான்சொன்ன படியே தப்பாமலெழுதிக்கொண்டு வந்தேறுமென்று அவளதவயவங் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

யாழு மெழுதி யெழின்முத்
தெழுதி யிருளின்மென்புச்
சூழு மெழுதியொர் தொண்டையுந்
திட்டியென் தொல்பிறவி
ஏழு மெழுதா வகைசிதைத்
தோன்புலி யூரிளமாம்
போழு மெழுதிற்றொர் கொம்பருண்
டேற்கொண்டு போதுகவே.

அவயவ மானவை
யிவைவயிவை யென்றது.

இதன் பொருள் : யாழும் எழுதி - மொழியாக மொழியோடொக்கும் ஓசையையுடைய யாமையுமெழுதி—எழில் முத்தும் எழுதி - முறுவலாக எழிலையுடைய முத்துக்களையுமெழுதி—இருளில் மென்புச்சூழும் எழுதி-சூழலாக இருளின்கண் மெல்லிய பூவானியன்ற சூழையு மெழுதி—ஒரு தொண்டையும் திட்டி-வாயாக ஒரு தொண்டைக் கனியையு மெழுதி—இள மாம் போழும் எழுதிற்று ஓர் கொம்பர் உண்டேல் - கண்ணாக இளையதாகிய மாவடு வகிரையும் எழுதப் பட்டதோர் கொம்ப ருண்டாயின்—கொண்டு போதுக - அதனைக்கொண்டு எம்மூர்க்கண் மடலேற வாரும் எ - று. என் தொல் பிறவி ஏழும் எழுதாவகை சிதைத்தோள் புலியூர் இளமாம் போழும் - என்னுடைய பழையவாகிய பிறவி களேழையும் கூற்றுவன் தன் கணக்கி லெழுதாத வண்ணஞ் சிதைத்தவனது புலியூரிளமாம் போழுமெனக்கூட்டுக.

முத்துமென்னு மும்மை விகாரவகையாற் றெக்குநின்றது. குழென்றது குழ்ந்த மாலையை. செய்தெனெச்சங்கள் எழுதிற்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “செவனது கருணையுஞ் செயலு மோருவரால், அறியப் படாதிஃ தரிதேயென்றது” என்பதாம்.

றென்னுந்தொழிற்பெயரின் எழுதுதலொடுமுடிந்தன. எழுதிற் றென்பது செய்யப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறியின்றது. வினையெச்சங்களும் அவ்வாறு நின்றவெனினு மமையும். மொழி யும் இவளதாகலின், அவயவமென்றான். இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு : நகை. பயன் : மடல்விலக்குதல். 79

8. உடம்படாது விலக்கல்¹

உடம்படாது விலக்கல் என்பது எழுதலாகாமை கூறிக் காட்டி, அதுகிடக்க, நும்மை யாம் விலக்குகின்றே மல்லேம் ; யான் சென்று அவணினைவறிந்து வந்தாற் பின்னை நீயிர் வேண்டிற்றைச் செய்யும் ; அவ்வளவும் நீயிர் வருந்தாதொழியுமெனத் தானுடம்படாது விலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஊர்வா யொழிவா யுயர்ப்பெண்ணைத்
திண்மடல் நின்குறிப்புச்
சீர்வாய் சிலம்ப திருத்த
இருந்தில மீசர்தில்லைக்
கார்வாய் குழலிக்குன் னாதர
வோதிக்கற் பித்துக்கண்டால்
ஆர்வாய் தரினறி வார்பின்னைச்
செய்க அறிந்தனவே.

அடுபடை யண்ணல் அழிதாய ரொழிகென
மடநடைத் தோழி மடல்விலக் கியது.

இதன் பொருள் : உயர் பெண்ணைத் தின் மடல் ஊர்வாய் - உயர்ந்த பெண்ணையினது தின்னிய மடலையூர்வாய்—ஒழிவாய் - அன்றியொழிவாய்—சீர் வாய் சிலம்ப - அழகுவாய்த்த சிலம்பையுடையாய்—நின் குறிப்புத் திருத்த இருந்திலம் - நின்கருத்தை யாந்திருத்த விருந்தேமல்லேம்—ஈசர் தில்லைக் கார் வாய் குழலிக்கு உன் ஆதரவு ஒதி - ஈசரது தில்லைக்கணுளளாகிய கருமை வாய்த்த குழலையுடையாட்கு உனது விருப்பத்தைச்சொல்லி—கற்பித்துக் கண்டால் - இதற்கு அவளுடம்படும்வண்ணஞ் சில

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிலந்திடை யாமே சேர்த்து மென்று, வன்மை யொழியும் வகையை யுரைத்தது” என்பதாம்.

வற்றைக் கற்பித்துப் பார்த்தால்—வாய்தரின் ஆர் அறிவர் -
இடந்தருமாயினும் யாரறிவார்—பின்னை அறிந்தன செய்க -
இடந்தாராளாயிற் பின் நியறிந்தவற்றைச் செய்வாயாக எ-று.

கார்போலங் குழலெனினுமமையும். வாய்தரினென்பதற்கு
வாய்ப்பினெனினுமமையும். பின்னைச்செய்கவென்றது நீகுறித்
தது செய்வாய் ஆயினும் என்குறிப்பிதுவென்றவாறு. 80

9. உடம்பட்டு விலக்கல் ¹

உடம்பட்டு விலக்கல் என்பது உடம்படாது முன்பொதுப்
பட விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடை
வேற்றுமையின்மைகூறி, யான் நீங்குறைமுடித்துத் தருவேன் ;
நீவருந்தவேண்டாவெனத் தோழி தானுடம்பட்டு விலக்காநிற்
றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பைந்நா னைவன் படுகடல்

வாய்ப்படு நஞ்சமுதாம்

மைந்நான் மணிகண்டன் மன்னும்

புலியூர் மணந்தபொன்னிம்

மொய்ந்நான் முதுதிரை வாயா

னமுந்தினு மென்னின்முன்னும்

இந்நா ளிதுமது வார்முழ

லாட்கென்க னின்னருளே.

அவரு நுண்ணிடைக் குவரு கூந்தலென்

உள்ளக் கருத்து விள்ளா னென்றது.

இதன் பொருள் : பை நான் அரவன் - பையையுடைய அர
வாகிய நாணையுடையான்—படு கடல்வாய் படு நஞ்ச அமுது ஆம்
மை நான் மணி கண்டன் - ஒலிக்குங் கடலிடத்துப்பட்ட நஞ்சம்
அமுதாகும் மை நானு நீலமணி போலங் கண்டத்தையுடை
யான்—மன்னும் புலியூர் மணந்த பொன் - அவன் மன்னும் புலி
யூரைப் பொருந்திய பொன்போல்வான்—நான் மொய் இம் முது
திரை வாய் யான் அமுந்தினும் என்னின் முன்னும் - நாட்காலத்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "என்வழிச் சிவமே யிருந்தலால்
உன்றன், குறையும் கூறிக் கூட்டுவ னென்றது" என்பதாம்.

தாடும் பெருமையையுடைய இம்முதியகடற்கண் யானமுந்தினே
யுயினும் தான் என்னின் முற்பட்டமுந்தும்—மது வார் குழலாட்கு
இன் அருள் இந்நான் இது - தேனையுடைய நெடிய குழலாட்கு
என் கணுண்டாகிய இனிய அருள் இப்பொழுதித்தன்மைத்தா
யிராநின்றது எ - று.

அமுதாமென்னும் பெயரெச்சம் கண்டமென்னு நிலப்பெயர்
கொண்டது. மைந்நானுங் கண்டமெனவியையும். மணிகன்
டனென்பது வடமொழி யிலக்கணத்தாற்றொக்குப் பின்றிரிந்து
நின்றது. மொய் - வலி ; ஈண்டுப் பெருமைமேனின்றது. குற்றே
வல் செய்வார்கட் பெரியோர்செய்யும் அருள் எக்காலத்து
மொருதன்மைத்தாய் நிகழாதென்னுங் கருத்தான் இந்நாவிது
வென்றான். எனவே, தலைமகளது பெருமையுந் தன்முயற்சியது
அருமையுங் கூறியவாருயிற்று. அரா குரா வென்பன : குறுகி
நின்றன. வருமென்பது : உவமைச்சொல். இவையிரண்டற்கும்
மெய்ப்பாடு : பெரு மி த ம். பயன் : தலைமகனையாற்றுவித்
தல்.

11. குறைநயப்புக் கூறல்¹

—0—

குறைநயப்புக் கூறல் என்பது தலைமகனை மடல்விலக்கிக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகனைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறை கூறுநின்றல். அதுவருமாறு—

குறிப்பறி தலோடு மென்மொழி கூறல்
விரளிக் கூற வறியாள் போறல்
வஞ்சித் துரைத்தல் புலந்து கூறல்
வன்மொழி கூறன் மனத்தொடு நேர்தல்
சொன்னவிரு நான்குந் துறைகுறை நயப்பென
மன்னிய பொருளில் வகுத்திசி னேரே.

இதன் பொருள் : குறிப்பறிதல், மென்மொழியாற்கூறல், விரளிக்கூறல், அறியாள்போறல், வஞ்சித்துரைத்தல், புலந்து கூறல், வன்மொழியாற்கூறல், மனத்தொடுநேர்தல் என விலையெட்டுங் குறைநயப்பித்தலாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. குறிப்பறிதல்²

குறிப்பறிதல் என்பது தலைமகனது குறைகூறத் துணியாநின்ற தோழி தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் இதனை மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, நம்புனத்தின்கட் சேயினது வடிவையுடையராய்ச் சினவேலேந்தி ஒருவர் பலகாலும் வாராநின்றார்; வந்து நின்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலர்; அவரிடத்து யாஞ்செய்யத்தக்க தியாதெனத்தான் அறியாதாள் போலத் தலைமகனோடு உசாவி, அவணிகை வறியாநின்றல். என்கை, “ஆங்குணர் தல்லது கிழவோ டேத்துத்—தான்குறையுறுத றேழிக் கில்லை” * என்பவாகலின். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பக் கெனி, “குறைநயப் புத்துறையவையிருநான்குஞ், சிவத்தோ டுயிரைச் சேர்க்க வேண்டி, உயிர்ப்பரி வேடுத் தெடுத் துரைத்தறி வுறுத்தல்” என்பதாம்.

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவத்தோ டுயிரைச் சேர்பரி வுரைத்தல், வஞ்சிவக் குறிப்பை யாராய்ந்தது” என்பதாம்.

* இறையனாகப்பொருள், 8.

தாதேய் மலர்க்குஞ்சி யஞ்சிறை
 வண்டுதண் டேன்பருகித்
 தேதே யெனுந்தில்லை யோன்சே
 யெனச்சின வேலொருவர்
 மாதே புனத்திடை வாளா
 வருவர்வந் தியாதுஞ்சொல்லார்
 யாதே* செயத்தக் கதுமது
 வார்குழ லேந்திழையே.

நறைவளர் கோதையைக் குறைநயப் பித்தந்
 குள்ளறி குற்ற வொள்ளிழை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : மாதே - மாதே—தாது ஏய் மலர்க் குஞ்சி
 அம் சிறை வண்டு தண் தேன் பருகி - தாதுபொருந்திய மலரை
 யுடைய குஞ்சிகளின்கண் அழகிய சிறகையுடைய வண்டினங்
 கள் தண்டேனைப் பருகி—தேதே எனும் தில்லையோன் சேய்
 என - தேதேயெனப்பாடுந் தில்லையையுடையானுடைய புதல்
 வனாகிய முருகவேளென்றே சொல்லும் வண்ணம்—சின வேல்
 ஒருவர் புனத்திடை வாளா வருவர் - சினவேலையுடையாரொருவர்
 நம்புனத்தின்கண் வாளா பல காலும் வாராநிற்பர்—வந்து
 யாதும் சொல்லார்—வந்து நின்று ஒன்று முரையாடார்—மது வார்
 குழல் ஏந்திழையே - மதுவார்ந்த குழலையுடைய ஏந்திழாய்—
 செயத் தக்கது யாதே - அவரிடத்து நாஞ்செய்யத்தக்கது
 யாதென்றறிகின்றிலேன் எ - று.

குஞ்சி - தில்லை வாழ்வார் குஞ்சி; மலரினது குஞ்சியென
 விரித்து அல்லியென்றுரைப்பி னுமமையும். சேயோடொத்தல்
 பண்பு வடிவுமுதலாயினவும், சினவேலேந்தி வரையிடத்து வருத
 லுமாம். வேட்டைமுதலாகிய பயன்கருதாது வருவரென்பாள்,
 வாளா வருவரென்றாள். முகம்புகுகின்றாளாதலின், பின்னும் ஏந்
 திழையே யென்றாள். சேயென்புழி எண்ணேகாரந் தொக்குநின்
 றது; என்னை, மேலே “புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொல்
 பூங்கணை வேள்கொல்”† எனவருதலான். யாதேயென்னுகாமே
 ரம் : வினா. மாதே ஏந்திழையே என்புழி ஏகாரம் : விளியுருபு.

* பா-ம்—ஏதே. † திருக்கோளையார், 83.

அறிகுற்றவென்பது அறியவேண்டிய வென்னும் பொருட்கண் வந்த ஒரு மொழிமுடிபு. 82

2. மென்மொழியாற் கூறல்¹

மென்மொழியாற் கூறல் என்பது நினைவறிந்து முகங் கொண்டு அதுவழியாகநின்று, ஒருபெரியோன் வாடிய மேனியனும் வாடாத தழையனுமாய் நம்புனத்தை விட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றிலன் தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலன்; இஃதென்ன மாயங்கொல்லோ அறிகின்றிலேனெனத் தோழி தான் அதற்கு நொந்து கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வரிசேர் தடங்கண்ணி மம்மர்கைம்
மிக்கென்ன மாயங்கொலோ
எரிசேர் தளிரன்ன மேனியன்
ஈர்ந்தழையல்புலியூர்ப்
புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொல்
பூங்கனை வேன்கொலென்னத்
தெரியே முரையான் பிரியா
னொருவனித் தேம்புனமே.
ஒளிருறு வேலவன் றளர்வுறு கின்றமை
இன்மொழி யவட்கு மென்மொழி மொழிந்தது.

இதன் பொருள் : வரி சேர் தடங் கண்ணி - வரிசேர்ந்த பெரிய கண்ணையுடையாய்—ஒருவன் மம்மர் கைம்மிக்கு - ஒருவன் மயக்கங் கைம்மிக்கு—எரி சேர் தளிர் அன்ன மேனியன் - எரியைச்சேர்ந்த தளிரையொக்கும் மேனியையுடையனுமாய்—ஈர்ந்தழையன் - வாடாத தழையையுடையனுமாய்—இத் தேம்புனம் பிரியான் - இத் தேம்புனத்தைப் பிரிகின்றிலன்—உரையான் - ஒன்றுரைப்பதுஞ் செய்கின்றிலன்—புலியூர்ப் புரிசேர் சடையோன் புதல்வன் கொல் பூங்கனை வேன் கொல் என்னத் தெரியேம் - அவன்றன்னைப் புலியூர்க்கனுளனாகிய புரிதலைச்சேர்ந்த சடையை யுடையோனுடைய புதல்வனோ பூவாகிய அம்பை

1 இதன் பேரென்பப் பொருள், "அருள்பணி மொழியால் அரற் கதி வறுத்தல்" என்பதாம்.

யுடைய காமவேளோவென்று யாந் துணிகின்றிலேம்—என்ன மாயம் கொலோ - ஈதென்ன மாயமோ! ஏ - று.

அவ்வாறு இறப்பப் பெரியோன் இவ்வாறு எளிவந்தொழுகுதல் என்ன பொருத்தமுடைத்தென்னுங் கருத்தால், என்ன மாயங்கொலோவென்றான். புலியூர்ப்புரிசேர் சடையோன் புதல்வன் கொலென்றதனால் நம்மை யழிக்கவந்தானேவென்றும், பூங்கனா வேள்கொலென்றதனால் நம்மைக்காக்க வந்தானேவென்றும் கூறியவாறாயிற்று. புரிசேர்சடையோன் புதல்வனென்றதனை மடற்குறிப்பென்றுணர்க. கொல் : ஐயம். மேனியன் தழையனென்பன : வினையெச்சங்கள். மென்மொழி மொழிந்தது - மென்மொழியான் மொழிந்தது. 83

3. வி ர வி க் கூ ற ல் ¹

விரவிக் கூறல் என்பது வன்மொழியாற் கூறின் மனமெலியுமென்றஞ்சி, ஓரலவன் தன்பெடைக்கு நாவற்கனியை நல்கக் கண்டு ஒருபெருந்தகை பேய்கண்டாற்போல நின்றான்; அந்நிலைமையைநீ கண்டாயாயின் உயிர்வாழமாட்டாய்; யான் வன்கண்மையேனாதலான் ஆற்றியுளேனாய்ப் போந்தேனென மென்மொழியோடுசிறிது வன்மொழிபடக் கூறாநிறநல். அதற்குச் செய்யுள்—

நீகண் டனையெனின்* வாழலை

நேரிழை யம்பலத்தான்

சேய்கண் டனையன்சென் றுங்கோ

ரலவன்றன் சிர்ப்பெடையின்

வாய்வண் டனையதொர் நாவற்

கணிநனி நல்கக்கண்டு**

பேய்கண் டனையதொன் றுகிரின்

றூனப் பெருந்தகையே.

வன்மொழி யின்மனம் மெலிவ தஞ்சி

மென்மொழி விரவி மிகுத்து ரைந்தது.

இதன் பொருள் : நேர் இழை - நேரிழாய்—அம்பலத்தான் சேய் கண்டனையன் - அம்பலத்தான் புதல்வனைக்கண்டாற்போன்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "உயிர்ப்பரிவுவமையால் உவந்தருளுரைத்தது" என்பதாம். *பா-ம்—டனையென்னில். **நல்கல் கண்டு.

றிருக்கும் ஒருவன்—ஆங்கு ஒரு அலவன் தன் சீர்ப் பெடையின் வாய் வண்டு அனையது ஒரு நாவல் கனி சென்று நனி நல்கக் கண்டு - அவ்விடத்து ஓலவன், தனதழகையுடைய பெடையின் வாயின்கண் வண்டனையதொரு நாவற்கனியைச்சென்று மிகவுங் கொடுப்ப அதனைக்கண்டு—அப் பெருந்தகை பேய் கண்டனையது ஒன்று ஆகின்றான் - அப்பெருந்தகை பேயாற் காணப்பட்டாற் போல்வதோர் வேறுபாட்டை யுடையனாகி நின்றான்—நீ கண்டனை எனின் வாழலை - அந்நிலையை நீகண்டாயாயின் உயிர் வாழ மாட்டாய் ; யான் வன்கண்மையேனாதலின், அதனைக் கண்டும் ஆற்றியுளேனாயினேன் எ - று.

பேய்கண்டனைய தென்பதற்குப் பேயைக் கண்டாற்போல் வதோர் வேறுபாடென்றுரைப்பினு மமையும். பேய்கண்டனைய தொன்றையுடையனானது ஒற்றுமைநயம்பற்றி ஒன்றுகியென்றான். நாவற்கனியை நனிநல்கக்கண்டு தன்னுணர்வொழியப் போயினான் இன்றுவந்திலனென்னுது பேய்கண்டனையதொன்றாகி நின்றானென்று கூறினமையான் மென்மொழியும், சேய்கண்டனையனென்றதனால் வன்மொழியும் விரவியதாயிற்று. மிகுத்தல் - ஆற்றுமைமிகுத்தல். இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு : இளி வரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : தலைமகனை மெலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பித்தல். 84

4. அறியாள் போறல்

அறியாள் போறல் என்பது பேய்கண்டாற்போல நின்றானைத் தலைமகனிலைமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணிநளாதலின் இதனையறியாதாளைப்போல, இஃதொரு கடல்வடிவிருந்தவாறு கானாயெனத் தானொன்று கூறுகின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

! அலவன் - ஆண் நண்டு. ஆண் நண்டு மகிழ்தலை, "சீர்ப் பெடையொடு அலவன் பயில்வது கண்டு" (திருக்கோ, 155) எனவும், "அகனிலை நாவ னுண்டுறை யுதிர்ந்த கனிகனின் சிதைய வாங்கிக் கொண்டுநன், தாழை வேரனை விழ்துணைக் கிடுஉம், அலவன்" (அநம் 380, 4-7) எனவும் வருவனவற்றுல் கண்டுகொள்க.

1 இதன் பேரீன்பப் போருள், "சிவமருட் சுறியமற் றென்றாற் செப்பல்" என்பதாம்.

சங்கந் தருமுத்தி யாம்பெற
 வான்கழி தான்கெழுமிப்
 பொங்கும் புனற்கங்கை தாங்கிப்
 பொலிகலிப் பாறுலவு
 துங்க மலிதலை யேந்தலி
 னேந்திழை தொல்லைப்பன்மா
 வங்கம் மலிகலி நீர்நில்லை
 வானவன் நேர்வருமே.

அறியாள் போன்று

குறியாள் கூறியது.

இதன் பொருள் : ஏந்திழை - ஏந்திழாய்—பல் மா வங்கம் மலி தொல்லைக் கலி நீர் நிலை வானவன் நேர் வரும் - இத்தன்மைத்தாகலிற் பலவாய்ப் பெரியவாகிய மரக்கலங்கள் மிகப் பெற்ற பழையதாகிய கடல் தில்லைவானவற்கொப்பாம் எ - று; சங்கம் தரு முத்து யாம் பெற வான் கழி தான் கெழுமி - சங்குதரு முத்துக்களை யாம்பெறப் பெரிய கழிகளைத் தான் பொருந்தி—பொங்கும் புனற் கங்கை தாங்கி—பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைத் தாங்கி—பொலிகலிப் பாறு உலவு துங்கம் மலிதலை ஏந்தலின் - பொலிந்த ஆரவாரத்தையுடைய பாறுகிய மரக்கலங்களியங்குந் திரைகளின் மிகுதியை யுடைத்தாகலின், எனக் கடலிற்கேற்பவும்.

சங்கம் தரும் முத்தி யாம் பெற வான் கழி தான் கெழுமி - திருவடிக்கணுண்டாகிய பற்றுத்தரும் முத்தியை யாம் பெறும் வண்ணம் எல்லாப்பொருளையும் அகப்படுத்தி நிற்கும் ஆகாயத்தையுங் கடந்து நின்ற தான் ஒரு வடிவு கொண்டுவந்து பொருந்தி—பொங்கும் புனற் கங்கை தாங்கி - பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைச் சூழி—பொலிகலிப் பாறு உலவு துங்கம் மலி தலை ஏந்தலின் - மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய பாறுகிய புட்கள் சூழாநின்ற உயர்வுமிக்க தலையோட்டை யேந்துதலின், எனத் தில்லைவானவற் கேற்பவும் உரைக்க.

வான்கழி - சிவலோக மெனினுமமையும். குறைநயப்பாற்றலைமகளிலைமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணிளளாகலின், மறு

மொழிகொடாது பிறிதொன்று கூறியவாறு. ஒருசொற்றொடர் இருபொருட்குச் சிலேடை யாயினவாறுபோலத் தோழிக்கும் ஓர்ந்துணரப்படும். ஓர்ந்துணர்நலாவது இவ்வொழுக்கங் கள வொழுக்கமாகையாலும், தலைமகள் பெருநாணிள்ளாகையாலும், முன்றோழியாற் கூறப்பட்ட கூற்றுக்கட்கு வெளிப்படையாக மறு மொழிகொடாது, ஓர்ந்துகூட்டினால் மறுமொழியாம்படி கட லின்மேல்வைத்துக் கூறினாள். என்னை, முன்னர் நீ புரிசேர்ச்சடை யோன் புதல்வனென்றும், பூங்கணைவேளென்றும் உயர்த்துக் கூறியவெல்லாம் அவனுக்குரிய, அங்ஙனம் பெரியவன் தன் மாட் டுண்டான புனர்ச்சியான பேரின்பத்தை நாம்பெறுகை காரண மாக இங்ஙனமெளிவந்து உன்னைவந்துசேர்ந்தான் ; அஃதென் போலவெனின், பெறுதற்கரிய சங்கு தருகிற முத்தை நாம் பெறு வான் எளிதாகக் கடல் பெரியகழியை வந்து பொருந்தினாற் போல, இனி உனக்கு வேண்டியது செய்வாயாகவென மறு மொழியாயிற்று. மெய்ப்பாடு : மருட்கை, தோழிசொன்ன குறையறியாள் போறவிற்பயன் : அறியாள்போறல். 85

5. வஞ்சித் து ரை த்த ல்¹

வஞ்சித்துரைத்தல் என்பது நாணினாற் குறை நேரமாட் டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள் இவளும் பெருநாணிள்ளாதலின் என்னைக்கொண்டே சொல்லுவித்துப்பின் முடிப்பாளா யிராநின் றாள் ; இதற்கியானொன்றுஞ் சொல்லாதொழிந்தால் எம்பெரு மான் இறந்துபடுவனென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினை விட்டு, பாங்கற்கூட்டம் பெற்றுத் தோழியிற் கூட்டத்திற்குத் துவளாநின்றனொன்பது தோன்ற, பின்னும் வெளிப்படக் கூற மாட்டாது மாயவன்மேல் வைத்து வஞ்சித்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புரங்கடந் தானடி காண்பான்

புவிவிண்டு புக்கறியா

திரங்கிடெந் தாயென் றிரப்பத்தன்

வீரடிக் கென்னிரண்டு

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "சிவமுயிர்க் கொன்றாற் பின் னுஞ் சேப்பல்" என்பதாம்.

கரங்கடந் தானென்று காட்டமற்
 றுங்கதுங் காட்டிடென்று
 வரங்கிடந் தான் தில்லை யம்பல
 முன்றிலம் மாயவனே.

நெஞ்சம் நெகிழ்வகை வஞ்சித் திவையிவை
 செஞ்சடை யோன்புகழ் வஞ்சிக் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : புரம் கடந்தான் அடி காண்பான் - புரங்களைக் கடந்தவனது அடிகளைக் காணவேண்டி—புவி விண்டு புக்கு அறியாது இரங்கிடு எந்தாய் என்று இரப்ப - நெறியல்லா நெறியான் நிலத்தைப் பிளந்துகொண்டு புக்குக் காணாது பின் வழிபட்டு நின்று எந்தாய் அருளவேண்டு மென்றிரப்ப—தன்சுரடிக்கு என் இரண்டு கரங்கள் தந்தான் ஒன்று காட்ட—தன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையுந் தொழுதற்கு என்னுடைய இரண்டு கரங்களையுந் தந்தவனாகிய அவன் சிறிதிரங்கி ஒரு திருவடியைக் காட்ட—மற்று ஆங்கதும் காட்டிடு என்று தில்லை அம்பல முன்றில் அம் மாயவன் வரம் கிடந்தான் - மற்றதனையுங் காட்டிடல் வேண்டுமென்று தில்லையம்பலமுற்றத்தின்கண் முன்னர் அவ்வாறு யானென்னுஞ் செருக்காற் காணலுற்ற மாயவன் வரங்கிடந்தாற்போலும் எ - ரு.

*விண்டென்பதற்கு முன்னுரைத்ததே யுரைக்க. மாயவன் முதலாயினார்க்கு அவ்வாறரியவாயினும் எம்மனோர்க்கு இவ்வாறெளிவந்தன வென்னுங் கருத்தால், தன்னடிக் கென்னிரண்டு கரங்கடந்தானென்றார். ஆங்கதென்பது ஒருசொல். இன்னும் வரங்கிடக்கின்றானாகலின், முன்கண்டது ஒன்றுபோலுமென்பது கருத்து. புரங்கடந்தானடிகளைக் காணுமாறு வழிபட்டுக் கண்கையாவது அன்னத்திற்குத் தாமரையும், பன்றிக்குக் காடுமாதலால், இவரிங்ஙனந் தத்தநிலப்பரிசே தேடுதல். இவ்வாறு தேடாது தமதகங்காரத்தினான் மாறுபட்டுப் பன்றி தாமரையும் அன்னங்காடுமாகப் படர்ந்து தேடுதலாற்கண்டிலர். இது நெறியல்லா நெறியாயினவாறு. இனி இது தோழிக்குத் தலைவி மறுமொழியாகக் கூறியவாறு : என்னை? ஒன்று காட்டவேன்றது முன்னர்ப்பாங்கற்கூட்டம் பெற்றான் அதன்பின் நின்னியை கூட்

* திருக்கோவையார், 24 - ம் திருப்பாட்டுரை.

டம்பெறுகை காரணமாக நின்னிடத்து வந்திரந்து குறையுருநின்
முன் ; அஃதென்போலவெனின், மற்றுங்குங் காட்டிடுன்று
மால் வரங்குடந்தாற்போல என்றவாறு. வஞ்சித்தல் - மறு
மொழியை வெளிப்படையாகக் கொடாது பிற்தொன்றாகக் கூறு
தல். இவையிவை - முன்னர்ப்பாட்டும் இப்பாட்டும். இதனைத்
தோழி கூற்றுகவுரைப்பாருமுள் ; இவையிவையென்னு மடுக்
கானும் இனி “ உள்ளப்படுவன வுள்ளி ” எனத் தலைமகளோடு
புலந்து கூறுகின்றமையானும், இவ்விரண்டு திருப்பாட்டும் தலை
மகள் கூற்றுதலே பொருத்தமுடைத்தென்பதறிக. 86

6. பு ல ந் து கூ ற ல்¹

புலந்து கூறல் என்பது வெளிப்படக் கூறுது வஞ்சித்துக்
கூறுதலான் என்றோடிதனை வெளிப்படக் கூறுயாயின் நின்காதற்
ரோழியிக்கு வெளிப்படச்சொல்லி அவரோடு சூழ்ந்து நினக்குற்
றதுசெய்வாய் ; யான்சொன்ன அறியாமையை நின்னுள்ளத்துக்
கொள்ளாது மறப்பாயாக ; யான் வேண்டுவ திதுவேயெனத்
தோழி தலைமகளோடு புலந்து கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்
யுள்—

உள்ளப் படுவன வுள்ளி
யுரைத்தக் கவர்க்குரைத்து
மெள்ளப் படிநு துணிதுணி
யேலிது வேண்டுவல்யான்
கள்ளப் படிநர்க் கருளா
அரன்தில்லை காணலர்போற்
கொள்ளப் படாது மறப்ப
தறிவிலென் கூற்றுக்களே.

திருந்திய சொல்லிற் செவ்வி பெருது
வருந்திய சொல்லின்* வகுத்து ரைத்தது.

இதன் பொருள்: உள்ளப் படுவன உள்ளி - இதன் கண்
ஆராயப்படுவனவற்றை ஆராய்ந்து—உரைத் த க் க வ ர் க் கு

1 இதன் பேசுதல் பொருள், “ அருடனை வெறுத்தாற் கூறிய
வுரைத்தது ” என்பதாம். * பா—ம் - சொல்லி.

உரைத்து - இதனை வெளிப் படவுரைத்தற்குத் தக்க நின் காதற் றோழியர்க்குரைத்து - படிநு மெள்ளத் துணி - அவரோடுஞ் சூழ்ந்து நீ படிநென்று கருதிய இதனை மெள்ளத் துணிவாய் - துணியேல் - அன்றித் துணியாதொழிவாய் - கள்ளப் படிநர்க்கு அருளா அரன் தில்லை காணலர்போல் - நெஞ்சிற் கள்ளத்தையு டைய வஞ்சகர்க்கு அருள் செய்யாத அரனது தில்லையை ஒருகாற் காணுதாரைப்போல - அறிவிலென் கூற்றுக்கள் கொள்ளப் படாது - அறிவில்லாதேன் சொல்லிய சொற்களை உள்ளத்துக் கொள்ளத்தகாது - மறப்பது - அவற்றை மறப்பாயாக - யான் வேண்டுவல் இது - யான் வேண்டுவதிதுவே எ - று.

தில்லை காணலர் தோழிகூற்றிற்குவமை. கொள்ளப்படா தென்பது வினைமுதன்மேலுஞ் செயப்படுபொருண் மேலுமன்றி வினைமேனின்ற முற்றுச்சொல், “அகத்தின்ன வஞ்சரை யஞ் சப்பும்” * என்பதுபோல. மறப்பதென்பது : வியங்கோள். வருந்தியசொல்லின் - வருத்தத்தை வெளிப்படுக்குஞ் சொல் லான். சொல்லியென்பதாஉம்பாடம். வகுத்துரைத்தது - வெளிப் படச் சொல்லவேண்டுஞ் சொற்கேட்குமளவுஞ் சொல்லுஞ் சொல். அஃதாவது நீசொல்லத்தகுந் காதற்றோழியர்க்கு வெளிப் படச் சொல்லென்று புலந்து கூறியது. 87

7. வன்மொழியாற் கூறல்¹

வன்மொழியாற் கூறல் என்பது புலந்து கூருநின்ற தோழி அக்கொடியோன் அருளுருமையான் மெய்யிற் பொடியுங் கையிற்கிழியுமாய் மடலேறத் துணியாநின்றான் ; அக்கிழிதான் நின்னுடைய வடிவென்று உரையுமுளதா யிருந்தது ; இனி நீயும் நினக்குற்றது செய்வாயாக ; யானறியேனென வன்மொழி யாற் கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள் -

மேவியந் தோலுடுக் குந்தில்லை
யான்பொடி மெய்யிற்கையில்
ஓவியந் தோன்றுங் கிழிநின்
னெழிலென் றுரையுளதால்

* திருக்குறள் - கூடாநட்பு, 4.

1 'இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருள்செயா விடினல் கலாநிதி வாழலெனல்" என்பதாம். (மலர் - அருள்செய்.)

தூவியந் தோகையன் னாயென்ன
பாவஞ்சொல் லாடல்செய்யான்
பாவியந் தோபனை மாமட
லேறக்கொல் பாவித்ததே.

கடலுல கறியக் கமழலந் துறைவன்
மடலே றும்மென வன்மொழி மொழிந்தது.

இதன் பொருள் : மெய்யில் மேவி அம் தோல் உடுக்கும் தில்
லையான் பொடி - மெய்க்கட்ட பூசியது விரும்பி நல்ல தோலைச்
சாத்துந் தில்லையானுடைய நீறு - கையில் ஓவியம் தோன்றும்
கிழி - கையில்கணுண்டாகியது சித்திரம் விளங்குங் கிழி - நின்
எழில் என்று உரை உளது - அக்கிழிதான் நின் வடிவென்று
உரையு முளதாயிருந்தது - தூவி அம் தோகை அன்னாய் - தூவி
யையுடைய அழகிய தோகையை யொப்பாய் - என்ன பாவம் -
இதற்குக் காரணமாகிய திவினை யாதென்றறியேன் ! - சொல்
ஆடல் செய்யான் - ஒன்று முரையாடான் - பாவி - இருந்தவாற்
ருள் அக்கொடியோன் - அந்தோ பனை மா மடல் ஏறக் கொல்
பாவித்தது - அந்தோ ! பனியினது பெரிய மடலேறுதற்குப்
போலு நினைந்தது எ - று.

கிழியென்றது கிழிக்கனெழுதிய வடிவை. தன்குறையுறவு
கண்டு உயிர்தாங்கலேனாக அதன்மேலும் மடலேறுதலையுந் துணி
யாநின்றனென்னுங் கருத்தால், பாவியென்றான். எனவே, அவ
னாற்றுகைக்குத் தானாற்றுகின்றமை கூறினான். கமழலந்
துறைவனென்பதற்கு,* கூம்பலங் கைத்தலமென்பதற் குரைத்
தது உரைக்க. இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு : இனிவரலைச்
சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
தல்.

88

8. ம ன த் தோ டு நே ர் த ல்¹

மனத்தோடு நேர்தல் என்பது ஆற்றுகையான் மடலேறத்
துணியாநின்றனெனத் தோழியால் வன்மொழி கூறக்கேட்ட

* திருக்கோவையார், 11 - ம் திருப்பாட்டுரை.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “செவமுயிர்க் கின்பஞ் சேர விரங்
கல்” என்பதாம்.

தலைமகள் அதற்குத் தானாற்றாளாய், தலைமகனைக் காண வேண்
டித்தன் மனத்தொடு கூறி நேராநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொன்னூர் சடையோன் புலியூர்
புகழா ரெனப்பிரிநோய்
என்னு லறிவில்லை யானென்
றுரைக்கிலன் வந்தயலார்
சொன்னு ரெனுமித் துரிசுதுன்
னமைத் துணைமனனே
என்னும் துயர்வல்லையேற்சொல்லு
நீர்மை இனியவர்க்கே.

அடல்வேலவ னாற்று னெனக்
கடலமிழ் தன்னவன் காண லுற்றது.

இதன் பொருள் : பொன் ஆர் சடையோன் புலியூர் புகழார்
என - பொன்போலும் நிறைந்த சடையை யுடையவனது புலி
யுரைப்புகழாதாரைப்போல வருந்த—புரி நோய் என்னால்
அறிவு இல்லை - எனக்குப் புரிந்த நோய் என் னால் றிய ப் ப டு
வதில்லை—யான் ஒன்று உரைக்கிலன் - ஆயினும் இதன்றிறத்து
யானென்றுரைக்க மாட்டேன்—துணை மனனே - எனக் கு த்
துணையாகிய மனனே—வந்து அயலார் சொன்னார் எனும் இத்
துரிசு தன்னமை - அயலார் சொன்னாரென்று இவன் வந்து
சொல்லுகின்ற இக்குற்றம் என்கண் வாராமல்—என் ஆழ் துயர்
வல்லையேல் - அவராற்றமை கூறக்கேட்டலானுண்டாகிய என
தாழ்துயரை உள்ளவாறு சொல்ல வல்லையாயின்—நீர்மை இனி
யவர்க்குச் சொல்லு - நீர்மையையுடைய இனியவர்க்கு நீ சொல்
லுவாயாக எ - று.

புரிதல் - மிகுதல். அயலார் சொன்னாரென்றது "ஓவியந்
தோன்றுங்கிழி நின்னெழிலென்றுரையுளதால்"* என்றதனைப்
பற்றி. அயலார் சொன்னாரென்பதற்கு யானறியாதிருப்ப அவ
ராற்றாமையை அயலார்வந்து சொன்னாரென்னும் இக்குற்றமென்
றுரைப்பினுமமையும். இ ப் பொருட் கு அயலாரென்றது

* திருக்கோவையார், 88-ம் திருப்பாட்டு, 2, அ4.

தோழியை நோக்கி. ஆழ்துயர் - ஆழ்தற்கிடமாந்துயர். இவ்
வாறு அவராற்றுமைக்கு ஆற்றாளாய் நின்றலின். தோழி குறை
நேர்ந்தமை யு ண ரு மெ ன் ப து பெற்றும்; ஆகவே இது
தோழிக்கு வெளிப்பட மறுமொழி கூறியவாறாயிற்று. சொல்லு
நீர்மையினியவர்க்கென்றவதனால் தன்றுயரமும் வெளிப்படக்
கூறி மடலால் வருங்குற்றமுந் தன்னிடத்து வாராமல் விலக்கச்
சொன்னாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு : அச்சம். ஆற்றாளெனக் கேட்
டலிற் பயன் : குறைநேர்தல். 89

குறைநயப்புக் கூறல் முற்றிற்று

12. சேட்படை¹

—0—

சேட்படையென்பது தலைமகளைக் குறைநயப்பித்துத் தன்னி
யை கூட்டங் கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகளது பெருமையும்
தனது முயற்சியதருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இத்
துணை யருமையுடையாள் இனி நமக்கெய்துதற் கருமையுடைய
ளென இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டியாது விரைய வரைந்து
கோடல் காரணமாகவும், தலைமகனுக்கியைய மறுத்துக் கூறாந்
தல். அது வருமாறு—

தழைகொண்டு சேற நகாதென்று மறுத்த
னிலத்தின்மை கூற னினைவறிவு கூறல்
படைத்து மொழிதலொடு பனிமதி நுதலியை
யெடுத்துநா னுரைத்த லிசையாமை கூறல்
செவ்வியில ளென்றல் சேட்பட நிறுத்த
லவ்வினிய மொழிநீ யவட்குரை யென்றல்
குலமுறை கிளத்தல் கோதண் டத்தொழில்
வலிசொல்லி மறுத்தன் மற்றவற் கிரங்கல்
சிறப்பின்மை கூறல் சிறியளென் னுரைத்தன்
மறைத்தமை கூறி நகைத்துரை செய்த
னகைகண்டு மகிழ்த னானவ டன்னை
யறியே னென்ற லவயவங் கூறல்
கண்ணாயந் துரைத்தல் கையுறை யெதிர்தன்
முகம்புக ளுரைத்தன் முகங்கொண்டு கூறல்
வகுத்து ரைத்தலொடு வண்டழை யவட்கு
மிகுத்துரை செய்து விரும்பிக் கொடுத்த
றழைவிரூப் புரைத்த றுணிநு பத்தா
றிழைவளர் முலையா யிவைசேட் படையே.

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “சேட்படை யிருபத் தாறு துறை
யுங், கிடையா வின்பங் கிடைத்தலா னுயிரை, யருமை காட்டி யறியாள்
போலப், பலபல வருமை பற்றி யுரைத்த, வருளே சிவத்தோ டாக்க வரு
ளல்” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : தழைகொண்டுசேறல். சந்தனத் தழை தகாதென்று மறுத்தல், நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல், நீனைவறிவு கூறிமறுத்தல். படைத்துமொழியான்மறுத்தல், நானுரைத்து மறுத்தல், இசையாமைகூறிமறுத்தல், செவ்வியிலனென்று மறுத்தல், காப்புடைத்தென்று மறுத்தல், நீயேகூறென்று மறுத்தல், குலமுறைகூறிமறுத்தல், நகையாடி மறுத்தல், இரக்கத்தொடு மறுத்தல், சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல், இளமைகூறிமறுத்தல், மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல், நகைகண்டுமகிழ்தல், அறியான்போன்றுநினைவுகேட்டல், அவயவங்கூறல், கண்ணையந் துரைத்தல், தழையெதிர்தல், குறிப்பறிதல், குறிப்பறிந்துகூறல், வகுத்துரைத்தல், தழையேற்பித்தல், தழைவிருப்புரைத்தல் என விவையிருபத்தானும் சேர்ப்படையாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. த தழை கொண்டு சேறல் ¹

தழைகொண்டு சேறல் என்பது மேற்சேட்படை கூறத் துணியாநின்ற தோழியிடைச்சென்று, அவளது குறிப்பறிந்து, பின்னுங் குறையுறவு தோன்றின்று, நும்மாலருளத்தக்காரை அலையாதே இத்தழை வாங்கிக்கொண்டு எங்குரை முடித்தருளு வீராமென்று, மறுத்தற்கிடமற, சந்தனத்தழைகொண்டு தலை மகன் சொல்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தேமென் கிளவிதன் பங்கத்
 திறையுறை தில்லையன்னீர்
 பூமென் தழையும்ப் போதுங்கொள்
 வீர்தமிழேன்புலம்ப
 ஆமென் றருங்கொடும் பாடுகள்
 செய்துநங் கண்மலராங்
 காமன் கணைகொண் டலைகொள்ள
 வோழுற்றக் கற்றதுவே.

கொய்ம்மலர்க் குழலி குறைந யந்தபின்
 கையுறை யோடு காளை சென்றது.

1 இதன் பேரீசுப்பப் பொருள், “மலரெடுத் துயிருள் வழியே சென்றது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : தே மென் கிளவி தன் பங்கத்து இறை உறை தில்லை அன்ளிர் - தேன்போலும் மெல்லிய மொழியை யுடையாடனது கூற்றையுடைய இறைவனுறையுந் தில்லையை யொப்பிர்—பூ மெல் தழையும் அம் போதும் கொள்ளிர் - யான் கொணர்ந்த பூவையுடைய மெல்லிய தழையையும் அழகிய பூக் களையுந் கொள்கின்றிலீர்—தமியேன் புலம்ப அருங் கொடும் பாடுகள் ஆம் என்று செய்து-உணர்விழந்த யான் றனிமைப்படச் செய்யத்தகாத பொறுத்தற்கரிய கொடுமைகளைச் செய்யத்தகு மென்று துணிந்துசெய்து—நும் கண் மலர் ஆம் காமன் கணை கொண்டு அலை கொள்ளவோ முற்றக் கற்றது - நுங்கண்மல ராகின்ற காமன் கணைகொண்டு அருளத்தக்காரை அலைத்தலையோ முடியக் கற்கப்பட்டது, நும்மால் அருளுமாறு கற்கப்பட்ட தில்லையோ! எ - று.

பங்கத்துறையிறை யென்பதூஉம் பாடம். தமியேன் புலம்ப வென்பதற்குத் துணையிலாதேன் வருந்தவெனினு மமையும். மேற்சேட்படை கூறுகின்றமையின் அதற்கியைவுபட ஈண்டுங் குறையுறவு கூறினான். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்று மையுணர்த்துதல். அவ்வகை தோழிக்குக் குறைநேர்ந்த நேரத் துத் தலைமகள் கையுறையோடுஞ் சென்று இவ்வகை சொன்னு னென்பது. 90

2. சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல்¹

சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல் என்பது தலைமகள் சந்தனத்தழைகொண்டு செல்ல, அது வழியாக நின்று, சந்தனத் தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னோவென்று ஆராயப்படுதலான் இத்தழை எமக்காகாதெனத் தோழி மறுத்துக் கூறுநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆரத் தழையராப் பூண்டம்
பலத்தன லாடியன்பர்க்
காரத் தழையன் பருளிரின்
ரோன்சென்ற மாமலயத்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உன்னறி வாமல ரொவ்வா தென்றது” என்பதாம்.

தாரத் தழையண்ணல் தந்தா
 லிவையவ ளல்குற்கண்டால்
 ஆரத் தழைகொடு வந்தா
 ரெனவரும் ஐயுறவே.

பிறைநுதற் பேதையைக் குறைநயப் பித்தபின்
 வாட்படை யண்ணலைச் சேட்ப ஓத்தது*

இதன் பொருள் : ஆரத் தழை அராப் புண்டு அம்பலத்து
 அனலோடி- ஆரமாகிய தழைந்த அரவைப் புண்டு அம்பலத்தின்
 கண் அனலோடாடி-அன்பர்க்கு ஆரத் தழை அன்பு அருளி
 நின்றோன் - அன்பராயினுக்குத் தானும் மிக்க அன்பைப் பெருகச்
 செய்து நின்றவன்—சென்ற மா மலயத்து ஆரத் தழை அண்ணல்
 தந்தால் - சேர்ந்த பொதியின் மலையிடத்துளவாகிய சந்தனத்
 தழைகளை அண்ணல் தந்தால்—இவை அவள் அல்குற் கண்டால்-
 இத்தழைகளைப் பிறர் அவளல்குற்கட் காணின்—அத் தழை
 கொடு வந்தார் ஆர் என ஐயுறவு வரும் - ஈண்டில்லாத அத்தழை
 கொண்டு வந்தார் யாவரென ஐயமுண்டாம்; அதனால் இவை
 கொள்ளேம் எ - று.

ஆரத்தழையா - புண்டகாலத்து ஆரத்தழைத்த அரவெனி
 னுமமையும். அன்பர்க்காரத் தழையுன்பருளி நின்றோ னென்ப
 தற்கு அன்பர்க்கு அவர் நுகரும்வண்ணம் மிக்க அன்பைக்கொடுத்த
 தோனெனினுமமையும். அன்பான் வருங்காரியமேயன்றி அன்பு
 தானும் ஓரன்பமாகலின் நுகர்ச்சி யாயிற்று. அண்ணலென்பது
 ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. அந்தழையென்றது அம்மலயத்
 தழை என்றவாறு. 91

3. நி ல த் தி ன் மை கூ றி ம று த் த ல் ¹

நிலத்தின்மை கூறி மறுத்தல் என்பது சந்தனத்தழை தகா
 தென்றதல்லது மறுத்துக் கூறியவாறன்றென மற்றொருதழை
 கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, இக்குன்றி லில்லாத தழையை

* பா—ம் 'பித்தது, உள்ளறி குற்ற மொள்ளிறை யுரைத்தது"
 (பழைய உரை).

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "உன்னறி வடியார் உருவாகா
 தென்றது" என்பதாம்.

எமக்கு நீர்தந்தால் எங்குடிக்கு இப்பொழுதே பழியாம்; ஆதலான் அத்தழை யெமக்காகாதென்று, மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

முன்றகர்த் தெல்லா விமையோரை
யும்பின்னைத் தக்கன்முத்திச்
சென்றகத் தில்லா வகைசிதைத்
தோன்றிருந் தம்பலவன்
குன்றகத் தில்லாத் தழையன்
ணறந்தாற் கொடிச்சியருக்
கின்றகத் தில்லாப் பழிவந்து
மூடுமென் றென்குதுமே.

கொங்கலர் தாரோய் கொணர்ந்த கோய்தழை
எங்குலத் தாருக் கேலா தென்றது.

இதன் பொருள்: முன் எல்லா இமையோரையும் தகர்த்து - முன்வேள்விக்குச் சென்ற எல்லாத் தேவர்களையும் புடைத்து - பின்னைச் சென்று தக்கன் முத் தி அகத்து இல்லாவகை சிதைத் தோன் - பின்சென்று தக்கனுடைய மூன்று தீயையும் குண்டத் தின்கண் இல்லையாம்வண்ணம் அழித்தவன்—திருந்து அம்பல வன் - திருந்திய வம்பலத்தையுடையான்—குன்றகத்து இல்லாத் தழை அண்ணல் தந்தால் - அவனுடைய இம்மலையிடத்திலாத தழையை அண்ணல் தந்தால்—கொடிச்சியருக்கு அகத்து இல் லாப் பழி இன்று வந்து மூடும் என்று என்குதும்* - கொடிச்சிய ருக்கு இல்லின்கண் இல்லாதபழி இன்றுவந்து மூடுமென்று கூசுதும்; அதனால் இத்தழை கொணரற்பாலீரல்லீர் எ - று.

குன்றகத்தில்லாத் தழையென்றது குறிஞ்சி நிலத்தார்க்கு உரியவல்லாத தழை யென்றவாறு. அண்ணலென்பது முன் னிலைக்கண்ணும், கொடிச்சியரென்பது தன்மைக்கண்ணும் வந் தன. இல்லாவென்பது பாடமாயின், இல்லையாம்வண்ணம் முன் றகர்த்தென்றுரைக்க.

92

* என்குதும் - பயப்படுவோம், கூசுதும்: “எண்டிசை யோரும் எள்கக் குஞ்சரம் இரியப்பாயும்” (சேவக, 1749, நச், மேற்கோள்).

4. நினைவறிவு கூறி மறுத்தல்¹

நினைவறிவு கூறி மறுத்தல் என்பது இத்தழை தந்நிலத்துக் குரித் தன்றென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென உட்கொண்டு, அந்நிலத்திற்குரிய தழைக்கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு தானுடம்பட்டாளாய், யான் சென்று அவணினைவறிந்தால் நின்னெதிர் வந்து கொள்வேன் ; அதுவல்லது கொள்ள அஞ்சவேனென மறுத்துக்கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

யாழார் மொழிமங்கை பங்கத்
 திறைவன் எறிதிரைநீர்
 ஏழா யெழுபொழி லாயிருந்
 தோன்நின்ற தில்லையன்ன
 குழார் குழலெழிற் றெண்டைச்செவ்
 வாய்நவ்வி சொல்லறிந்தால்
 தாழா தெதிர்வந்து கோடுந்
 சிலம்ப தருந்தழையே.

மைதழைக் கண்ணி மனமறிந் தல்லது
 கோய்தழை தந்தாற் கொள்ளே மென்றது.

இதன் பொருள் : யாழ் ஆர் மொழி மங்கை பங்கத்து இறைவன்—யாழோசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடைய இறைவன்—எறி திரை நீர் ஏழ் ஆய் எழு பொழில் ஆய் இருந்தோன்—எறியாநின்ற திரையையுடைய கடலேழுமாய் ஏழுபொழிலுமாயிருந்தவன்—நின்ற தில்லை அன்ன குழ் ஆர் குழல் தொண்டை எழில் செவ்வாய் நவ்வி சொல் அறிந்தால்—அவனின்ற தில்லையை ஒக்குஞ் சுருண்ட நிறைந்த குழலினையுந் தொண்டைக் கனிபோலும் எழிலையுடைய செவ்வாயினையுமுடைய நவ்வி போல்வானது மாற்ற மறிந்தால்—சிலம்பதரும் தழை தாழாது எதிர் வந்து கோடும்—பின் சிலம்பனே நீ தருந்தழையைத் தாழாது நின்னெதிர்வந்து கொள்வேம் ; அவள் சொல்வது அறியாது கொள்ள வஞ்சகமும் எ—று.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவத்துளங் கண்டுனைத் தேற்றுவேனென்றது” என்பதாம்.

குழாரென்புழிச் சூழ்தல் சூழ்ந்து முடித்தலெனினுமமை
யும். தில்லையன்ன நவ்வியெனவியையும். 93.

5. படைத்து மொழியான் மறுத்தல்¹

படைத்து மொழியான் மறுத்தல் என் பது நினைவறிந்தல்
லது ஏலேமென்றது மறுத்துக்கூறியவாறன்று ; நினைவறிந்தால்
ஏற்பேமென்றவாறுமென உட்கொண்டுநிற்ப, சிறிது புடை
பெயர்ந்து அவணினை வறிந்தாளாகச்சென்று, இத்தழை யானே
யன்றி அவளும் விரும்பும் ; ஆயினும் இது குற்றலத்துத் தழை
யாதலான் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறு என்னேவென்று
ஆராயப்படும் ; ஆதலான் இத்தழை யெமக்காகாதென்று மறுத்
துக்கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

எழில்வா யிளவஞ்சி யும்விரும்

பும்மற் றிறைகுறையுண்

டழல்வா யவிரொளி யம்பலத்

தாடுமஞ் சோதியந்திந்

*குழல்வாய் மொழிமங்கை பங்கன்குற்

ருலத்துக் கோலப்பிண்டிப்

பொழில்வாய் தடவரை வாயல்ல

தில்லையிப் பூந்தழையே.

அருந்தழை மேன்மேற் பெருந்தகை கொணரப்

படைத்துமொழி கிளவியிற் றடுத்தவண் மொழிந்தது.

இதன் பொருள் : எழில் வாய் இள வஞ்சியும் விரும்பும்-நின்
பாற்றழை கோடற்கு யானேயன்றி எழில் வாய்த்த இனையவஞ்
சியையொப்பானும் விரும்பும்—மற்று இறை குறை உண்டு—
ஆயினுஞ் சிறிது குறையுண்டு—அழல்வாய் அவிர் ஒளி—அழலி
டத்துளதாகிய விளங்கு மொளியாயுள்ளான்—அம்பலத்து ஆடும்
அம்சோதி—அம்பலத்தின்கனாடும் அழகிய சோதி—அம் திம்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ சிவங்கொரு முன்னுணர் வாகா
தென்றது ” என்பதாம்.

* குழல்வாய் மொழியம்மை - திருக்குற்றலத்தெழுந் தருளியிருக்
குந் தேவி திருநாமம்.

குமல் வாய் மொழி மங்கை பங்கன் - அழகிய வினிய குமலோ
சைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான்—
குற்றாலத்துக் கோலப்பிண்டிப் பொழில்வாய் - அவனது குற்ற
லத்தின் கணுளதாகிய அழகையுடைய அசோகப்பொழில்
வாய்த்த—தடவரைவாய் அல்லது இப்பூந் தழை இல்லை -
பெரிய தாள்வரையிடத்தல்லது வேரோரிடத்து இப்பூந்தழை
யில்லை; அதனால் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னென்று
ஆராயப்படும். ஆதலான் இவை கொள்ளேம் எ - று.

இத்தழையை யிளவஞ்சியும் விரும்புமெனினுமமையும். அவி
ரொளியையுடைய அஞ்சோதியென்றியைப்பினு மமையும். பிறவி
டத்து முள்ளதனை அவ்விடத்தல்லது இல்லை யென்றமையின்,
படைத்துமொழியாயிற்று. 94

6. ந ா னு ரை த் து ம று த் த ல்¹

நாணுரைத்து மறுத்தல் என்பது பலபடியுந் தழைகொண்டு
செல்லமறுத்துக்கூறியவழி, இனித் தழையொழிந்து கண்ணி
யைக்கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும் வகை
யில்லையெனக் கழுநீர்மலரைக் கண்ணியாகப் புனைந்துகொண்டு
செல்ல, அதுகண்டு, செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின் மேல்
யானொன்று சூட்டினும் நாணுநிற்பள்; நீர்கொணர்ந்த இந்தக்
கண்ணியை யாங்ஙனஞ் குடுமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து
மறுத்துக் கூறுநிற்பள். அதற்குச் செய்யுள்—

உறுங்கண்ணி வந்த கணையுர

வோன்பொடி யாயொடுங்கத்

தெறுங்கண்ணி வந்தசிற் றம்பல

வன்மலைச் சிற்றிலின்வாய்

நறுங்கண்ணி சூட்டினும் நாணுமென்

வாணுதல் நாகத்தொண்பூங்

குறுங்கண்ணி வேய்ந்திள மந்திகள்

நாணுமிக் குன்றிடத்தே.

1 இதன் பேசுபெயர் பொருள், “ அடியாரறி வுக்குள் னறிவுபிறி
தென்றது ” என்பதாம்.

வாணாதற் பேதையை

நாணாத ளுரைத்தது.

இதன் பொருள் : நிவந்த உறும் கள் கணை உரவோள் பொடியாய் ஓடுங்க-எல்லார்கணையினும் உயர்ந்த மிருந்த தேனையுடைய மலர்க்கணையையுடைய பெரிய வலியோன் நீருய்க்கெட—தெறும்கண் நிவந்த சிற்றம்பலவன் - தெறவல்ல கண்ணோங்கிய சிற்றம்பலவனது—மலைச் சிற்றிலின் வாய் - மலைக்கணுண்டாகிய சிற்றிலிடத்து—நறுங் கண்ணி குடினும் என் வாணாதல் நாணும்-செவிலியர் சூட்டிய கண்ணிமேல் யானோர் நறுங்கண்ணியைச் சூட்டினும் அத்துணையானே என்னுடைய வாணாதல் புதிதென்று நாண நிற்கும்—இக் குன்றிடத்து நாகத்து ஒன் பூங்குறுங் கண்ணி வேய்ந்து இள மந்திகள் நாணும் - மகளிரைச் சொல்லுகின்றதென் ! இக்குன்றிடத்து நாகமரத்தினது ஒள்ளிய பூக்களாவியன்ற குறுங் கண்ணியைச்சூடி அச்சுடுதலான் இள மந்திகளும் நாணநிற்கும் எ - று.

கண்ணிவந்தவென்பதற்குக் கள் மிக்க கணையெனினுமமையும. தெறுங்கண்ணிவந்தவென்றார், அக்கண் மற்றையவற்றிற்கு மேலாய்நின்றலின். மேனோக்கி நின்றலானெனினுமமையும். முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையான் நிவந்தவென்னும் பெயரெச்சத்திற்குச் சிற்றம்பலவனென்பது வினைமுதற் பெயராய் நின்றது. மந்திகணனுமென்பது பெயரெச்சமாக மலைக்கண் இக்குன்றிடத்துச் சிற்றிலின்வாயெனக் கூட்டுயுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குக் குன்றென்றது சிறுகுவட்டை. யானென்று சூட்டினும் நாணும் பெருநாணினை நீர்கொணர்ந்த இக்கண்ணியை யாங்ஙனஞ் குடுமென்பது சுருத்து. நாணாதலுரைத்ததென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொல்லீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதணையமைத்தன.

95

7. இசையாமை கூறி மறுத்தல்¹

இசையாமை கூறி மறுத்தல் என்பது தலைமகனானுரைத்து மறுத்ததோழி அவணாங்கிடக்க யாங்கள் வேங்கைமலரல்லது தெய்வத்திற்குரிய வெறிமலர்குட அஞ்சுதம்; ஆதலான் இக்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள் " அடியாரறிவுபொலுன் னறிவாகாதென்றது " என்பதாம்.

கண்ணி எங்குலத்திற் கிசையாதேன மறுத்துக் கூறாநின்றல்-
அதற்குச் செய்யுள்—

நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில்
பாறையை நாகநண்ணி
மறமனை வேங்கை யெனநனி
யஞ்சு*மஞ் சார்சிலம்பா
குறமனை வேங்கைச் சுணங்கொ
டணங்கலர் கூட்டுபவோ
நிறமனை வேங்கை யதளம்
பலவன் நெடுவரையே.

வசைநீர் குலத்திற்
கிசையா தென்றது.

இதன் பொருள் : நற மனை வேங்கையின் பூ பயில் பாறையை
நாகம் நண்ணி - தேனிற்கிடமாகிய வேங்கைப் பூக்கள் பயின்ற
பாறையை யானை சென்றனைந்து—மறம் மனைவேங்கை என நனி
அஞ்சும் மஞ்ச ஆர் சிலம்பா - அதனைத் தறுகண்மைக்கிடமாகிய
புலியென்று மிகவுமஞ்சும் மஞ்சாருஞ் சிலம்பையுடையாய்--நிறம்
மன்வேங்கை அதன் அம்பலவன் நெடுவரை - நிறந்தங்கிய புலி
யதையுடைய அம்பலவனது நெடிய இவ்வரைக்கண்—குறம்
மனை வேங்கைச் சுணங்கொடு அணங்கு அலர் கூட்டுபவோ - குற
வர் மனையிலுளவாகிய வேங்கையினது சுணங்குபோலும் பூ
வோடு தெய்வத்திற்குரிய கழுநீர் முதலாகிய பூக்களைக் கூட்டு
வரோ? கூட்டார் எ - று.

நறமனைவேங்கை யென்பதற்கு நறுமிக்கபூ வெளினுமமை
யும். குறமனை கூட்டுபவோ வென்பதற்குக் குறக்குடிகள் அவ்
வாறு கூட்டுவரோவென்றுரைப்பாருமுள். நறமனையென்புழி
ஐகாரம் : அசைநிலை; வியப்பென்பாருமுள், நிறம் அத்தன்மைத்
தாகிய அதனெனினுமமையும். ஒன்றனை ஒன்றாக ஒர்க்குநாட

* “நறமனை...யஞ்சும்” என்பதனோடு பின்வருவனவற்றையும்
ஒப்புநோக்குக : “கருங்கால் வேங்கை யியுக துறுகல், இரும்புநீக்
குருளை வேங்கையிற் றோன்றும்” (குறுந், 47); “உறுபுலி உருவேய்ப்
பப் பூத்த வேங்கை” (கலித், 38, 6).

இதலான் அணங்கலர்குடாத எம்மைச் குடுவேமாக ஓர்ந்தாயென்பது இறைச்சிப்பொருள். ஒப்புமையான் அஞ்சப்படாததனை யும் அஞ்சும் நிலமாகலான் எங்குலத்திற்கேலாத அணங்கலரையாமஞ்சுதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பது இறைச்சியெனினு மமையும். இப்பொருட்கு ஒருநிலத்துத் தலைமகளாகக் கொள்க. வேங்கைப்பூவிற்குச் சுணங்கணிந்திருத்தல் குணமாதலால் சுணங் கணியப்பட்டதனைச் சுணங்கென்றே கூறினார். 96

8. செவ்வியிலளென்று மறுத்தல்¹

செவ்வியிலளென்று மறுத்தல் என்பது அணங்கலர் தங்குலத்திற் கிசையாதென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாற்றென மாந்தழையோடு மலர் கொண்டுசெல்ல, அவை கண்டு உடம்படா ளாய், அன்னம் பிணை கிள்ளை தந்தொழில் பயில இன்று செவ்வி பெற்றனவிலலை; அதுகிடக்க என்னுழை நிர்வந்தவாறும் யானு மக்குக் குறை நேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலன்; அதனற் செவ்வி பெற்றாற் கொணருமென மறுத்துக்கூறாநின்றல். அதற் குச் செய்யுள்—

கற்றில கண்டன்னம் மென்னடை
கண்மலர் நோக்கருளப்
பெற்றில மென்பிணை பேச்சுப்
பெறுகிள்ளை பிள்ளையின்றென்
றுற்றில ஞற்ற தறிந்தில
ளாகத் தொளிமிளிரும்
புற்றில வாளர வன்புலி
பூரன்ன பூங்கொடியே*.
நவ்வி நோக்கி
செவ்வியில ளென்றது.

இதன் பொருள்: கண்டு அன்னம் மெல் நடை கற்றில - புடைபெயர்ந்து விளையாடாமையின் நடைகண்டு அன்னங்கள் மெல்லிய நடையைக் கற்கப்பெற்றனவிலலை—கண் மலர் நோக்கு

¹ இதன் பேரின்பப் பொருள், “ சிவக்கனி பழுத்த திழையுனக் கென்றது ” என்பதாம்.

* இதனுடன் திருக்கோவையார், 224-ம் திருப்பாட்டை ஒப்பிடுக.

அருள மென்பினை பெற்றில—தம்மாற் குறிக்கப்படுங் கண்மலர்
நோக்குக்களை அவள் கொடுப்ப மென்பினைகள் பெற்றனவிலை -
பேச்சுக் கிள்ளைபெரு - உரையாடாமையின் தாங் கருதுமொழிக
ளைக் கிளிகள் பெற்றனவிலை—பிள்ளை இன்று ஒன்று உற்றிலள் -
இருந்தவாற்றான் எம்பிள்ளை இன்றொரு விளையாட்டின்கணுற்றி
லள்—ஆகத்து ஒளிமிளிரும் புற்றில வாள் அரவன் - அதுவேயு
மன்றி ஆகத்தின்கட்கிடந்தொளி விளங்கும் புற்றின்கண்ணாவாகிய
ஒளியையுடைய பாம்பையுடையவனது—புலியூர் அன்ன பூங்
கொடி - புலியூரையொக்கும் பூங்கொடி—உற்றது அறிந்திலள் -
என்னுறை நீர் வந்தவாரும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாரும்
இன்னுமறிந்திலள்; அதனாற் செவ்விபெற்றுச் சொல்லல் வேண்
டும் எ - று.

கண்டென்பது கற்றலோடும், அருளவென்பது பெறுதலோ
டும் முடிந்தன. புற்றிலவென்பதற்கு வேள்வித்தீயிற் பிறந்து
திருமேனிக்கண் வாழ்தலாற் புற்றையுடையவல்லாத் அரவென்
றுரைப்பினு மமையும். ஆரத்தொளி யென்பதாஉம் பாடம்.
இவை யேழிற்கும் மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம்
முடியாதெனக் கருதுவாளாயின் இறந்துபடுமென்னும் அச்சமும்
முடிக்கக் கருதலிற் பெருமிதமுமாயிற்று. பயன் : செவ்விபெறு
தல். மேற்றலைமகளைக் குறைநயப்பித்து அவளது கருத்துணர்ந்து
தன்னினையே கூட்டங்கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகன் நெருண்டு
வரைந்தெய்துதல்வேண்டி, இவை முதலாக முன்னர் விண்ணிறந்
தார் (107) என்னும் பாட்டிற்கு இவையெல்லாங்கூறிச் சேட்
படுத்தப்பெறுமென்பது. 97

9. காப்புடைத்தென்று மறுத்தல்¹

காப்புடைத்தென்று மறுத்தல் என்பது செவ்வியிலளென்
றது செவ்விபெற்றாற் குறையிலையென்றாளாமென உட்கொண்டு
நிற்ப, கதிரவன் மறைந்தான்; இவ்விடம் காவலுடைத்து; நும்
மிடமுஞ் சேய்த்து; எம்மையன்மாருங் கடியர்; யாந்தாழ்ப்பின்
அன்னையுமுனியும்; நீரும் போய் நாளைவாருமென இசைய
மறுத்துக் கூறாநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேர்ப்பப் பொருள், “மேலாமின் பத்துக்குக் காலமில்
யென்றது” என்பதாம்.

முனிதரு மன்னையு மென்னையர்
 சாலவும் மூர்க்கரின்னே
 தனிதரு மிந்நிலத் தன்றைய
 குன்றமும் தாழ்சடைமேற்
 பனிதரு திங்க ளணியம்
 பலவர் பகைசெகுக்குங்
 குனிதரு திண்சிலைக் கோடுசென்
 றுன்சடர்க் கொற்றவனே.

காப்புடைத் தென்று
 சேட்ப டுத்தது.

இதன் பொருள்: சுடர்க் கொற்றவன்-சுடர்களுட்டலைவன்—
 தாழ்சடைமேல் பனிதரு திங்கள் அணி அம்பலவர்-தாழ்ந்த சடை
 மேற் குளிர்ச்சியைத்தருந் திங்கைச் சூடிய அம்பலவர்—பகை
 செகுக்கும் குனிதரு திண்சிலைக் கோடு சென்றான் - பகையைச்
 செகுக்கும் வளைந்த திண்ணிய சிலையாகிய மேருவினது கோட்டை
 யடைந்தான்—அன்னையும் முனிதரும் - இனித் தாழ்ப்பின் அன்
 னையும் முனியும்—என்னையர்* சாலவும் மூர்க்கர் - என்னையன்மா
 ரும் மிகவுமாராயாது ஏதஞ்செய்யுந் தன்மையர்—இன்னே தனித
 ரும் - இவ்விடமும் இனி யியங்குவாரின்மையின் இப்பொழுதே
 தனிமையைத் தரும்—ஐய - ஐயனே—குன்றமும் இந்நிலத்து
 அன்று - ஈனது குன்றமும் இந்நிலத்தின்கண்ணதன்று ; அதனால்
 ஈண்டுநிகழ் தகாது எ - று.

அம்பலவர் பகைசெகுத்தற்குத் தக்க திண்மை முதலாகிய
 இயல்பு அதற்கெக்காலத்து முண்மையால், செகுக்குமென நிகழ்
 காலத்தாற்சூறினார். இந்நிலத்தன்றென்பது பாடமாயின், இக்
 குன்றமும் இவ்வாறு மகளிரும் ஆடவரும் தலைப்பெய்து சொல்
 லாடு நிலைமைத்தன்றெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.
 இவ்விடம் மிக்க காவலையுடைத்து இங்குவாரன்மினென்றாளேன,
 இவ்விடத்தருமையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்கட்
 கிடந்த பரிவினான்றே ; இத்துணையும் பரிவுடையாள் எனதாற்
 ருமைக்கிரங்கி முடிக்குமென ஆற்றுமென்பது.

* என்னையர் - என்னுடைய தந்தையார்.

10. நீயே கூறென்று மறுத்தல் ¹

நீயே கூறென்று மறுத்தல் என்பது இவள் இவ்விடத்து நிலைமையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது எனக்கிடந்த பரிவினானன்றே; இத்துணைப் பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமையில்லையெனத் தலைவன் உட்கொண்டுபோய்ப் பிறறைஞான்று செல்ல, தோழி யான் குற்றேவன் மகளாகலிற் றுணிந்து சொல்ல மாட்டுகின்றிலேன்; இனி நீயே சென்று நின்குறையுள்ளது சொல்லெனத் தானுடம்படாது மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அந்தியின் வாயெழி லம்பலத்

தெம்பரன் அம்பொன்வெற்பிற்

பந்தியின் வாய்ப்பல வின்சுனை

பைந்தே நெடுங்கடுவன்

மந்தியின் வாய்க்கொடுத் தோம்புஞ்

சிலம்ப மனங்கனிய

முந்தியின்* வாய்மொழி நீயே

மொழிசென்றம் மொய்குழற்கே.

அஞ்சுதும் பெரும பஞ்சின் மெல்லடியைக்

கூறுவ நீயே கூறு கென்றுது.

இதன் பொருள்: அந்தியின்வாய் எழில் அம்பலத்து எம்பரன் அம் பொன் வெற்பில் - அந்தியின்கணுண்டாகிய செவ்வா நெழிலியுடைய அம்பலத்தின்கணுளானாகிய எம்முடைய எல்லாப் பொருட்கும் அப்பாலாயவனது அழகிய பொன்னையுடைய வெற்பிடத்து—பந்தியின்வாய்ப் பைந்தே நெடும பலவின் சுனை - பந்தியாகிய நிரையின்கட் செவ்வித்தேனெடும பலாச்சுனையை—கடுவன் மந்தியின்வாய்க் கொடுத்து ஓம்பும் சிலம்ப - கடுவன் மந்தியின் வாயின் அருந்தக்கொடுத்துப் பாதுகாக்குஞ் சிலம்பையுடையாய்—மனம் கனிய முந்தி இன் வாய்மொழி அம் மொய்குழற்கு நீயே சென்றுமொழி - அவன் மனநெகிழ விரைந்து இவ்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உன்னறி வானின் புறுவைநீயென்றுது” என்பதாம்.

* பா - ம்—முந்தின்,

வினிய வாய்மொழிகளை அம்மொய்த்த குழலையுடையாட்கு நீயே சென்று சொல்லுவாயாக எ - று.

எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தானாயினும் எமக்கண்ணிய னென்னுங் கருத்தான், எம்பரனென்றார். வெற்பிற்சிலம்பவென வியையும். பந்தி பலாநிரையென்பாருமுளர். சிலம்பென்றது வெற்பினொருபக்கத்துளதாகிய சிறுகுவட்டை. வாய் மொழி மொழியென்னுந் துணையாய் நின்றது. மனங்கனியுமென்பதூஉம் நின்வாய் மொழி யென்பதூஉம் பாடம். மந்தி உயிர்வாழ்வதற் குக் காரணமாகியவற்றைக் கடுவன் தானேகொடுத்து மனமகிழ் வித்தாற்போல அவன் உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகிய நின் வார்த்தைகளை நீயேகூறி அவனைமனமகிழ்விப் பாயாகவென உள் ளுறையுலமங் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 99

11. கு ல மு றை கூ றி ம று த் த ல் ¹

குலமுறை கூறி மறுத்தல் என்பது நீயே கூறெனச் சொல்லக் கேட்டு, உலகத்து ஒருவர்கண் ஒருவர் ஒருகுறை வேண்டிச்சென் றால் அக்குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென்பாரில்லை; அவ்வா றன்றி இவளின்நாளெல்லாம் என்குறைமுடித்துத் தருவே னென்று என்னை யவமேயுழற்றி, இன்று நின்குறை நீயே முடித் துக்கொள்ளென்னா நின்றாளெனத் தலைமகள் ஆற்றாதுநிற்ப, அவனையாற்றுவிப்பது காரணமாக, நீர் பெரியீர்; யாஞ்சிறியேம்; ஆகலான் எம்மோடு நுமக்குச் சொல்லாடுதல் தகாதெனக் குல முறைகூறி மறுத்துரைநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெங்கம் பழங்கமு கின்றுகூ

சாடிக் கதலிசெற்றுக்*

கொங்கம் பழனத் தொளிர்குளிர்

நாட்டினை நீயுமைகூர்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உன்றனக் கின்ப மொக்குமோ வென்றது” என்பதாம்.

* “காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கழுநி னெற்றி, பூமாண்ட தீந்தேன் ரெடைகேறி வருக்கை போழ்த்து, தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்து” (சீவக, 31) என்பதை ஒப்பு நோக்குக.

பங்கம் பலவன் பரங்குன்றிற்
 குன்றன்ன மாபதைப்பச்
 சிங்கந் திரிதரு சேறார்ச்
 சிறுமியெந் தேமொழியே.

தொழுகுலத்திர் சொற்காகேம்
 இழிகுலத்தே மெனவுரைத்தது.

இதன் பொருள் : தெங்கம்பழம் கமுகின் குலை சாடி - மூக் கூழ்த்து விழுகின்ற தெங்கம்பழம் கமுகினது குலையை உதிர மோதி—கதலி செற்று - வாழைகளை முறித்து—கொங்கம்பழ வந்து ஒளிர் குளிர்நாட்டினை நீ - பூந்தாதையுடைய பழனத்துக் கிடந்து விளங்குங் குளிர்ந்த நாட்டினுள்ளாய் நீ—எம் தேமொழி- எம்முடைய தேமொழி—உமை கூர் பங்கு அம்பலவன் பரங் குன்றில் - உமை சிறந்த பாகத்தையுடைய அம்பலவனது பரங் குன்றிடத்து—குன்று அன்ன மா பதைப்பச் சிங்கம் திரிதரும் சேறார்ச் சிறுமி - மலைபோலும் யானைகள் நடுங்கச் சிங்கங்கள் வேட்டந்திரியுஞ் சேறார்க்கனுள்ளாள் ஓர் சிறியாள் ; அதனால் எம்மோடு நீ சொல்லாடுதல் தகாது எ - று.

நாட்டினை யென்பதற்கு நாட்டையிடமாகவுடையையென இரண்டாவதன் பொருள்பட உரைப்பினுமமையும். பரங்குன் றிற் சேறாரெனவியையும். பெருங்காட்டிற் சிறுகுரம்பை யென் பது போதர, சிங்கந் திரிதரு சேறாரென்றான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

100

12. ந கை ய ர டி ம று த் த ல் ¹

நகையாடி மறுத்தல் என்பது இவன் குலமுறைகிளத்தலான் மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மனமகிழ்ந்துநிற்ப, இனியிவனாற் றுவானென உட்கொண்டு, பின்னுந்தமையேதிராது, எம்மையன் மாரேவுங்கண்டறிவேம்; இவ்வையர் கையிலேப்போலக் கொலை யாற்றிண்ணியது கண்டறியேமென அவனேவாடல் சொல்லி நகையோடு மறுத்துக் கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள். “உன்னறி வின்ப முறலரி தென்றது” என்பதாம்.

சிலையொன்று வாணுதல் பங்கன்சிற்
 றம்பல வன்கயிலை
 மலையொன்று மாமுகத் தெம்மையர்
 எய்களை மண்குளிக்குங்
 கலையொன்று வெங்களை யோடு
 கடுகிட்ட தென்னிற்கெட்டேன்
 கொலையொன்று திண்ணிய வாரையர்
 கையிற் கொடுஞ்சிலையே.

வாட்டழை யெதிராது சேட்படுத் தற்கு
 மென்னகைத் தோழி யின்னகை செய்தது.

இதன் பொருள் : சிலை ஒன்று வாணுதல் பங்கன் - சிலையை
 யொக்கும் வாணுதலையுடையாளது கூற்றையுடையான்—சிற்றம்
 பலவன்-சிற்றம்பலவன்—கயிலை மலை ஒன்று மா முகத்து எம் ஐயர்
 எய்களை மண் குளிக்கும்*-அவனது கைலைக்கண் மலையையொக்கும்
 யானைமுகத்து எம்மையன்மார் எய்யுங்களை அவற்றையுருவி மண்
 ணின்கட்குளிப்பக்காண்டும்—கலை ஒன்று வெம் களையோடு கடு
 கிட்டது என்னில் - அவ்வாறன்றி ஒருகலை இவரெய்த வெய்ய
 வம்பினோடு விரைந்தோடிற்றாயின்—ஐயர் கையில் கொடுஞ் சிலை
 கெட்டேன் கொலை ஒன்று திண்ணிய ஆறு - இவ்வையர் கையில்
 வளைந்த சிலை, கெட்டேன்†, கொலையாகியவொன்று திண்ணியவா
 ரென்! எ - று.

கைலைக்கண் மண்குளிக்குமெனவியையும். கொடுஞ்சரமென்
 பதூஉம் பாடம்.

101

13. இ ர க் க த் தோ டு ம று த் த ல்¹

இரக்கத்தோடு மறுத்தல் என்பது இவள் என்னுடனே நகை
 யாடுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டென உட்கொண்டுநிற்ப,
 பின்னையுந் தழையேலாது, இவ்வையர் இவ்வாறுமயங்கிப் பித்த

* கணமண் குளித்தல் : “மலையுருவி மரமுருவி மண்ணுருவிற்
 ரோருவாளி” (கம்பரா, குலமுறை, 26).

† கெட்டேன் : வியப்புமொழி.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “என்னறி விலையென் றெய்த்தற்
 கிரங்கியது” என்பதாம்.

ழையாநின்றற்குக் காரணமென்னோவென்று அதற்கிரங்கி மறுத்
துக்கூருநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மைத்தழை யாநின்ற மாமிடற்
றம்பல வன்கழற்கே
மெய்த்தழை யாநின்ற வன்பினர்
போல விதிர்வி திர்த்துக்
கைத்தழை யேந்திக் கடமா
வினாய்க்கையில் வில்லின்றியே
பித்தழை யாநிற்ப ராலென்ன
பாவம் பெரியவரே.

கையுறை யெநிராது காதற் றேழி
யைய ந்பெரி தயர்த்தனை யென்றது.

இதன் பொருள் : மை தழையாநின்ற மா மிடற்று அம்பல
வன் கழற்கே - கருமை மிகாநின்ற கரியமிடற்றையுடைய அம்பல
வனது கழற்கண்ணே—தழையாநின்ற மெய் அன்பினர் போல
விதிர் விதிர்த்து - பெருகாநின்ற மெய்யன்பை யுடையவரைப்
போல மிகநடுங்கி—கை தழை ஏந்தி - கைக்கண்ணே தழையை
ஏந்தி—கடமா வினாய் - இதனோடு மாறுபடக் கடமாவை வினாவி
—கையில் வில் இன்றியே - தன்கையில் வில்லின்றியே—பெரிய
வர் பித்தழையாநிற்பர் - இப்பெரியவர் பித்தழையாநின்றார்—
என்ன பாவம் - இஃதென்ன தீவினையோ ! எ - று.

மா-கருமை. 'மாமிடறென்பது, பண்புத்தொகையாய் இன்ன
திதுவென்னுந் துணையாய் நின்றலானும், மைத்தழையா நின்ற
வென்பது அக்கருமையது மிகுதியை உணர்த்தி நின்றலானும்,
கூறியது கூறலாகாமையறிக. அது "தாமரைமீமிசை" § என
வும், "குழிந்தாழ்ந்த கண்ண" * எனவும் இத்தன்மை பிறவும்
வருவனபோல. மெய்த்தழையாநின்ற வன்பென்பதற்கு மெய்
யாற்றழையாநின்ற அன்பெனினுமமையும். பித்தென்றது ஈண்
டுப் பித்தாற்பிறந்த அழைப்பை. அழைப்பு - பொருள் புணரா
வோகை.

† 'மாமயிலால்' (திருக்கோவை, 38). § இஃது இடம் விளங்கா
மேற்கோள். * நாலடியார்-தாய்தன்மை, 9.

14. சிறப்பின்மை கூறி மறுத்தல்¹

சிறப்பின்மை கூறி மறுத்தல் என்பது என் வருத்தத்திற்குக் கவலாநின்றனள் இவளாதலின் எனக்கிது முடியாமை யில்லையென உட்கொண்டுநிற்ப, தோழி இக்குன்றிடத்து மாவுஞ் சுணையும் இவள் வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியா, ஆதலான் ஈண்டில்லாத எவற்றை யாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவரென மறுத்துக் கூற நிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

அக்கும் அரவும் அணிமணிக்
கூத்தன்சிற றம்பலமே
ஒக்கு மிவள தொளிருரு
வஞ்சிமஞ் சார்சிலம்பா
கொக்குஞ் சுணையுங் குளிர்தளி
ருங்கொழும் போதுகளும்
இக்குன்றி லென்றும் மலர்ந்தறி
யாத வியல்பினவே.

மாந்தளிரும் மலர்நிலமும்
ஏந்த லிம்மலை யில்லை யென்றது.

இதன் பொருள் : மஞ்ச ஆர் சிலம்பா - மஞ்சார்ந்த சிலம்பை யுடையாய்—அக்கும் அரவும் அணி மணிக் கூத்தன் சிற்றம்பலம் ஒக்கும் இவளது ஒளிர் உரு அஞ்சி - அக்கையும் அரவையும் அணியும் மாணிக்கம்போலுங் கூத்தனது சிற்றம்பலத்தையொக்கும் இவளது விளங்காநின்றவடிவையஞ்சி—கொக்கும்* சுணையும் - மாக்களுஞ் சுணைகளும்—குளிர் தளிரும் கொழும் போதுகளும்—குளிர்ந்த தளிர்களுங் கொழுவிய போதுகளும்—இ குன்றில் என்றும் மலர்ந்து அறியாத வியல்பின - இக்குன்றில் எக்காலத்தும் விரிந்தறியாத தன்மையையுடைய; அதனால் ஈண்டில்லாத இவற்றை யாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவர் எ - று.

தளிர்மலர்ந்தறியாத வென்னுஞ் சினைவினை முதன் மேலேறியும், போதுமலர்ந்தறியாத வென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் வினை இடத்து மேலேறியும் நின்றன.

103

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள். "சிவத்திடைச் சேருந் திறமுயிர்க்கு ஐயெனல்" என்பதாம். * கொக்கு—மாமரமுமாம்.

15. இ ள மை கூ றி மறு த்த ல்¹

இளமை கூறி மறுத்தல் என்பது அவளது வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியாவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்று; சிறப்பின்மைகூறியவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழைக்கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, குழலும் முலையுங் குவியாத குதலைச் சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்ற காரியம் சிறிது மீயையுடைத்தன்றென அவளதிளமைகூறி மறுத்துரையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

உருகு தலைச்சென்ற வுள்ளத்தும்
அம்பலத் தும்மொளியே
பெருகு தலைச்சென்று நின்றோன்
பெருந்துறைப் பிள்ளைகள்ளார்
முருகு தலைச்சென்ற கூழை
முடியா முலைபொடியா
ஒருகு தலைச்சின் மழலைக்கென்
னோவைய வோதுவதே.

முனையெயிற் றரிவை
வினைவில ளென்றது.

இதன் பொருள் : உருகுதலைச் சென்ற உள்ளத்தும் - அன்புடைய உருகுதலையடைந்த உள்ளத்தின்கண்ணும்—அம்பலத்தும் - அம்பலத்தின்கண்ணும்—ஒளி பெருகுதலைச் சென்று நின்றோன் - இரண்டடித்துமொப்ப ஒளிபெருகுதலையடைந்து நின்றவளது—பெருந்துறைப் பிள்ளை - பெருந்துறைக்கணுளளாகிய எம்பிள்ளையுடைய—கள் ஆர் முருகு தலைச்சென்ற கூழை முடியா—தேனார்ந்த நறுநாற்றம் தம்மிடத்தடைந்த குழல்கள் முடிக்கப்பட்டா—முலைபொடியா* - முலைகள் தோன்றா—ஒரு குதலைச் சின்மழலைக்கு—ஒருகுதலைச் சின்மழலை மொழியாட்கு—ஐய-ஐயனே—ஒதுவது என்னோ - நீ சொல்லுகின்றவிது யாதாம்! சிறிதுமீயையுடைத்தன்று எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்ப முதிர்ந்த நிலையுனக் கென்றது" என்பதாம். * பொடித்தல் - முளைத்தல்.

ஏகாரம்: அசைநிலை. கள்ளார்கூழையென வியையும். குதலைமை—விளங்காமை. மழலை—இளஞ்சொல். சின்மழலை திறத்தென நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்ததெனினுமமையும. இவைநான்கற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 104

16. மறைத்தமை கூறி நகைத்துரைத்தல்¹

மறைத்தமை கூறி நகைத்துரைத்தல் என்பது இவள்திளமை கூறுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டன்றாகவேண்டும்; அதுவன்றி இந்நாளெல்லாமியை மறுத்து இப்பொழுது இவளினையளென்று இயையாமைகூறி மறுக்கவேண்டியதென்னை? இனி யிவ்வொழுக்கம் இவளையொழிய வொழுகக்கடவேனென உட்கொண்டு நிற்ப, நீ யென்னை மறைத்தகாரியம் இனி நீனக்கு முடியாதென அவனோடு நகைத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பண்டா லியலு மிலைவளர் .
பாலகன் பார்க்கிழித்துத்
தொண்டா லியலுஞ் சுடர்க்கழ
லோன்தொல்லைத் தில்லையின்வாய்
வண்டா லியலும் வளர்பூந்
துறைவ மறைக்கினென்னைக்
கண்டா லியலுங் கடலில்லை
கொல்லோ கருதியதே.

என்னை மறைத்தபின் எண்ணிய தரிதென
நன்னுதல் தோழி நகை செய்தது.

இதன் பொருள் : பண்டு ஆல் இயலும் இலை வளர் பாலகன்—முற்காலத்து ஆலின்கணுளதாம் இலையின்கட்டுயின்ற பாலகனாகிய மாயோன்—பார் கிழித்து தொண்டால் இயலும் சுடர்க் கழலோன் - நிலத்தைக் கிழித்துக் காணாமையிற் பின்னொண்டாலொழுகுஞ் சுடர்க் கழலையுடையானது—தொல்லைத் தில்லையின்வாய் வண்டு - பழையதாகிய தில்லைவரைப்பி னுண்டாகிய

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், 'அருளன் நிச்சிவம் அமையாதென்றது' என்பதாம்.

வ ண் டு க ள் — ஆல் இயலும் வளர் பூதுறைவ - ஆலிப்போடு
திரிதரும் மிக்க பூக்கையுடைய துறையை யுடையாய்—கண்
டால் - ஆராய்ந்தால்—என்னை மறைக்கின் கருதியது இயலும்
கடன் இல்லை கொல் - என்னை மறைப்பின் நீ கருதியது முடியு
முறைமையிலேபோலும் எ - று.

பண்டுதொண்டாலியலுமெனவும், தில்லைவரைப்பிற்றுறை
யெனவு மியையும். தில்லைக்கட் டுறைவனெனினு மமையும்.
மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச்சார்ந்த நகை. இவள் நகுதலான் என்
குறையின்னதென உணர்ந்த ஞான்று தானே முடிக்குமென
நினைந்து ஆற்றுவானாவது பயன். 105

17. ந கை க ண் டு ம கி ழு த ல்¹

நகைகண்டு மகிழ்தல் என்பது இவள் தன்னை மறைத்தால்
முடியா தென்றது மறையாதொழிந்தால் முடியு மென்றாளா
மெனத் தலைமகன் உட்கொண்டுநின்று, உன்னுடைய சதுரப்
பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச்
சிறந்த துணை ; அல்லது வேறு துணையுண்டோவென அவனது
நகை கண்டு மகிழாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மத்தகஞ் சேர்தனி நோக்கினன்

வாக்கிறந் தூறமுதே

ஒத்தகஞ் சேர்ந்தென்னை யுய்யநின்

ரோன்றில்லை யொத்திலங்கும்

முத்தகஞ் சேர்மென் னகைப்பெருந்

தோளி முகமதியின்

வித்தகஞ் சேர்மெல்லென் நோக்கமன்

ரோஎன் விழுத்துணையே.

இன்னகைத் தோழி மென்னகை கண்டு

வண்ணக் கதிர்வே லண்ண லுரைத்தது.

இதன் பொருள் : மத்தகம் சேர் தனி நோக்கினன் - நெற்றி
யைச் சேர்ந்த தனிக்கண்ணையுடையான்—வாக்கு இறந்து ஊறு

¹ இதன் பேர்ப்பப் பொருள், “ அருணைக்க மின்றியின் பாமோ
வென்றது ” என்பதாம்.

அமுது ஒத்து அகம் சேர்ந்து என்னை உய்ய நின்றோன் - சொல்லவைக்கடந்து ஊறுமமுதத்தையொத்து மனத்தைச் சேர்ந்து என்னை யுய்யநின்றவன்—தில்லை ஒத்து இலங்கு - அவனது தில்லையையொத்திலங்கும்—முத்து அகம் சேர் மெல் நகைப் பெருந்தோளி - முத்துப்போலும் எயிறுகளுள்ளடங்கிய மூரன்முறுவலையுடைய பெருந்தோளியது—முகமதியின் வித்தகம் சேர் மெல் என் நோக்கம் அன்றோ என் விழுத்துணை - முகமாகிய மதியின் கணுண்டாகிய சதுரப் பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனது சிறந்ததுணை ! அதனால் ஆற்றத்தகும் எ - று.

வாக்கிறந்தென்பதூஉம், அமுதொத்தென்பதூஉம், அகஞ்சேர்ந்தென்பதனோடியையும். உய்ய நின்றோனென்னுஞ் சொற்கள் உய்வித்தோனென்னும் பொருளவாய், ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. இலங்கு முகமதியென வியையும். மறுத்தாளாயினும் நங்கண் மலர்ந்த முகத்தளென்னுங்கருத்தான் இலங்குமுகமதியினென்றான். உள்ளக்குறிப்பை நுண்ணிதின் விளக்கலின், வித்தகஞ்சேர் மெல்லெனோக்கமென்றான். உள்ளக்குறிப்பென்றவாறென்னை ? முன்னர்ச் “ சின்மழலைக்கென்னோவையவோதுவ ” * தென்று இளையனென மறுத்தவிடத்து, இந்நாளெல்லா மியைய மறுத்து இப்பொழுது இவளினையென்று இயையாமை மறுத்தாள்: இவ்வொழுக்கம் இனி இவனையொழிய வொழுக்கக் கடவேனென்று தலைமகன் தன்மனத்திற்குறித்தான் ; அக்குறிப்பைத் தோழி அறிந்து கூறினமையின் வித்தகஞ்சேர் மெல்லெனோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்ததுணை பிறிதில்லையெனத் தனதாற்றாமை தோன்றக் கூறினான். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : ஆற்றாமை நீங்குதல். 106

18. அநியான்போன்று நினைவு

கேட்டல்¹

அநியான்போன்று நினைவுகேட்டல் என்பது தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமற் றழைவாங்குவேனென உட்கொண்டு, என்னுடைய தோழியர் எண்ணிறந்தாருளர் ; அவருள்

1 இதன் பேசுப்பப் பொருள், “ இன்பம் பலவழி நெங்ஙனஞ் சிவமெனல் ” என்பதாம். * திருக்கோவை, 104.

நின்னுடைய நீனைவு யார்கண்ணதோவெனத் தானறியாதாள்
போன்று அவனினைவு கேளாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விண்ணிறந் தார்நிலம் விண்டவ

ரென்றுமிக் காரிருவர்

கண்ணிறந் தார்தில்லை யம்பலத்

தார்கழுக் குன்றினின்று

தண்ணறுந் தாதிவர் சந்தனச்

சோலைப்பந் தாடுகின்றார்

எண்ணிறந் தாரவர்* யார்கண்ண

தோமன்ன நின்னருளே.

வேந்தன் சொன்ன மாந்தளிர் மேவியை

வெறியார் கோதை யறியே னென்றது.

இதன் பொருள் : விண் இறந்தார் நிலம் விண்டவர்† என்று
மிக்கார் இருவர் கண் இறந்தார் - விண்ணைக்கடந்தவர் நிலத்தைப்
பிளந்தவரென்று சொல்லப்படும் பெரியோரிருவருடைய கண்
னைக்கடந்தார்—தில்லை அம்பலத்தார் - தில்லையம்பலத்தின் கண்
னார்—கழுக்குன்றில் நின்று தன் நறுந் தாது இவர் சந்தனச்
சோலைப் பந்து ஆடுகின்றார் என் இறந்தார் - அவரது கழுக்
குன்றின்கணின்று தண்ணிதாகிய நறிய தாது பரந்த சந்தனச்
சோலையிடத்துப் பந்தாடுகின்றார் இறப்பப்பலர்—மன்ன - மன்ன
னே—நின் அருள் அவர் யார் கண்ணதோ - நிதநுள் அவருள்
யார்கண்ணதோ? கூறவாயாக எ - று.

விண்டவ ரென்பதற்கு முன்னுரைத்த துரைக்க. § அன்
னோர்க்கு அறியராயினும் எம்மனோர்க்கு எளியரென்னுங் கருத்
தால் தில்லை யம்பலத்தாரென்றார். சோலைக்கணின்றென்று கூட்டி
னுமமையும். எண்ணிறந்தார் பலரென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்
பாடு: மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். நும்மாற் கருதப்படு
வானை அறியேனென்றானாக, என்குறை இன்னுள்கண்ணதென
அறிவித்தால் இவள் முடிக்குமென நினைந்து ஆற்றுவானாமென்
பது பயன்.

* பா—ம்—எண்ணிறந்தாரிவர். † நிலம் விண்டவர் வரலாறு
திருக்கோவை, 86. பார்க்க, § திருக்கோவை, 24.

19. அவயவங்கூறல்¹

அவயவங்கூறல் என்பது இன்னும் அவனை யிவள் அறிந்திலள் ; அறிந்தாளாயிற் றழைவாங்குவாளென உட்கொண்டு நின்று, என்னாற் கருதப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவையெனத் தோழிக்குத் தலைமகள் அவளுடைய அவயவங் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குவவின கொங்கை குரும்பை
குழல்கொன்றை கொவ்வைசெவ்வாய்
கவவின வாணகை வெண்முத்தங்
கண்மலர் செங்கமுநீர்
தவவினை திர்ப்பவன் தாழ்ப்பொழிற்*
சிற்றம் பலமனையாட்
குவவின நாண்மதி போன்றொளிர்
கின்ற தொளிமுகமே.

அவயவ மவளுக்
கவையிவை யென்றது.

இதன் பொருள் : தவவினை திர்ப்பவன் தாழ்ப்பொழில் சிற்றம் பலம் அனையாட்டு - விரதங்களான் வருந்தாமற் றவத்தொழிலை நீக்கி அன்பர்க்கு இன்புறு நெறியருளியவனது தாழ்ந்தபொழிலையுடைய சிற்றம்பலத்தை யொப்பாட்டு—குவவின கொங்கை குரும்பை - குவிந்த கொங்கைகள் குரும்பையையொக்கும்—குழல் கொன்றை† - குழல் கொன்றைப்பழத்தை யொக்கும்—செவ்வாய் கொவ்வை - செய்யவாய் கொவ்வைக்கனியையொக்கும்— கவவின வாள் நகை வெண் முத்தம் - அதனாகத்திட்டப்பட்ட வாணகை வெண்முத்தையொக்கும்—கண் மலர் செங்கமுநீர் - கண்மலர்கள் செங்கமுநீரையொக்கும்—ஒளிமுகம் உவவின நாள் மதிபோன்று ஒளிக்கின்றது - ஒளிமுகம் உவாவின் கணுளதாகிய செவ்விமதிபோன்றொளிராநின்றது எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள். “இன்பக்கனமரன் திருமேனியென்றது” என்பதாம். (இன்பக்கனம்—ஆனந்தமயம்.)

* பா—ம்—குழ்பொழிற். † “குமுலுஞ் சுணங்குங் கொன்றை காட்ட” (திருவாகுர் மும்மணிக்கோவை, 1, 8).

தவவினைதீர்ப்பவனென்பதற்கு மிகவும் வினைகளைத் தீர்ப்பவனெனினுமமையும். உவவினநாண்மதியென்றது "காலகுருகு" * என்பதுபோலப் பன்மையொருமமயக்கம். எப்பொழுதுந் தன்னுள்ளத்திடையறது விளங்குதலின், ஒளிர்கின்றதென நிகழ்காலத்தாற் கூறினான். உவவினமதி—பலகலைகள்கூடி நிறைந்த தன்மையையுடைய மதி. நாண்மதி—உவாவான நாளின்மதி.

108

20. கண்ணயந்துரைத்தல்¹

கண்ணயந்துரைத்தல் என்பது அவயவங் கூறியவழிக் கூறியும் அமையாது, தனக்கு அன்று தோழியைக் காட்டினமை நினைந்து, பின்னுங் கண்ணயந்து கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஈசற் கியான்வைத்த வன்பி
 எனகன்றவன் வாங்கியவென்[‡]
 பாசத்திற் காரென் றவன்தில்லை
 யின்னொளி போன்றவன்தோள்
 பூசத் திருநீ றெனவெனாத்த
 தாங்கவன் பூங்கழல்யாம்
 பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரு
 நீளம் பெருங்கண்களே.

கண்ணினை பிறழ்வன
 வண்ண முரைத்தது.

இதன் பொருள்: ஈசற்கு யான் வைத்த அன்பின் அகன்று - ஈசனிடத்து யான் வைத்த அன்புபோல அகன்று—அவன் வாங்கிய என்பாசத்தின் காரென்று - அவனால் வாங்கப்பட்ட எனது பாசம் போலக் கறுத்து—அவன் தில்லையின் ஒளி போன்று - அவனது தில்லையினொளியையொத்து—அவன் தோள் பூச அத் திருநீறு என வெனாத்து - அவன்தோள்களிற்சாத்தும் அத்திருநீறுபோலவெனாத்து—அவன் பூங்கழல் யாம் பேச அத் திரு

* குறுந்தொகை, 26. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "திருநோக்கின்பச் சேதன மென்றது" என்பதாம். ‡ பா-ம்—வாங்கியவென்.

வார்த்தையின் பெருநீளம் பெருங்கண்கள் - அவனுடைய பூப் போலும் திருவடிகளை யாம் பேசும் அத்திருவார்த்தை போல மிகவு நெடியவாயிருக்கும் என்னுற் காணப்பட்டவளுடைய பெரிய கண்கள் எ - று.

அன்பினகன்றென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். தில்லையினொளிபோதல் தில்லையினொளிபோலும் ஒளியையுடைத்தாதல். ஆகவே தில்லையே உவமையாம். பூசத்திருநீறு வெள்ளிதாய்த் தோன்றுமாறுபோல வெளுத்தென்றும், பேசத்திருவார்த்தை நெடியவாயினுற்போலப் பெருநீளமாமென்றும் வினையெச்ச மாக்கி, சில சொல் வருவித்துரைப்பினும் அமையும். பெருநீளமா மென ஆக்கம் வருவித்துத் தொழிற்படவுரைக்க. கண்களாற் பெரிது மிடர்ப்பட்டானாகலானும், தொழியைத் தனக்குக்காட்டின பேருதவியை யுடையனவாகலானும், முன்னர்க் கண்மலர் செங்கமுநீரென்றும் அமையாது, பின்னும் இவ்வாறு கூறினான். கண்ணிற்குப் பிறிதுவகையான் உவமங்கூறுது இங்ஙனம் அகல முதலாயின கூறவேண்டியது எற்றிற்கெனின், அவை கண்ணிற் கிலக்கணமுங் காட்டியவாரும். என்னை இலக்கணமாமாறு? "கண்ணிற் கியல்பு கசடறக்கிள ப்பின்—வெண்மை கருமை செம்மை யகல—நீள மொளியென நிகழ்த்துவர் புலவர்.*" ஆயின் இதனுட் செம்மை கண்டிலேமென்பார்க்குச் செம்மையுங் கூறிற்று. அவன்றோளிற்பூசத்திருநீறென்றதனால் சிவப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று. அது செம்மையாற் றோன்றும் வரியென வறிக. யான்பேசத் திருவார்த்தை யென்னுது யா மென்ற தென்னையெனின், திருவார்த்தை பேசுமன்பர் பலராகலான் யாமென்று பலராகக்கூறினார். இவையிரண்டற்கும் பெய்ப்பாடு : உவகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : ஐயமறுத்தல். 109

21. தழையெதிர்த்தல்¹

தழையெதிர்த்தல் என்பது கண்ணையந்துரைப்பக்கேட்ட தோழி இவ்வாறு ஏற்றல் எங்குடிக்கேலாவாயினும் நீசெய்த வுதவிக்கும் நிற்பேரன்புக்கும் ஏலாநின்றேனெனக் கூறித் தலை மகன்மாட்டுத் தழையெதிராநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

* இஃது இடம் விளங்கா மேற்கோள். 1 இதன் பேரீன்பப்பொருள், "அடிமைத்திறத் தாற்சிவத் தாக்குவனென்றது" என்பதாம்.

தோலாக் கரிவென்ற தற்குந்
 துவள்விற்கு மில்லின்தொன்மைக்
 கேலாப் பரிசுள வேயன்றி
 பேலேம் இருஞ்சிலம்ப
 மாலார்க் கரிய மலர்க்கழ
 லம்பல வன்மலையிற்
 கோலாப் பிரசமன் னுட்கைய
 நீதந்த கொய்தழையே.
 அகன்ற விடத் தாற்றுமை கண்டு
 கவன்ற தோழி கையுறை யெநிர்ந்தது.

இதன் பொருள் : இருஞ் சிலம்ப-இருஞ்சிலம்பா—தோலாக் கரிவென்றதற்கும் - எம்மை யேதஞ்செய்யவருந் தோலாக்கரியை நீவென்றதற்கும்—து வ ள் வ ி ர் கு ம் - யான் குறைமறுப்பவும் போகாது பேரன்பினையுடையயாய் நீவிடாது துவண்ட துவட்சிக்கும்—இல்லின் தொன்மைக்கு ஏலாப் பரிசு உளவே - எமது குடியின் பழமைக்கேலாத இயல்பையுடையவென்று எம்மாற் செய்யப்படாதன ளுளவே—ஐய - ஐயனே—மாலார்க்கு அரிய மலர்க் கழல் அம்பலவன் மலையில்-மாலார்க்குமரிய மலர்போலுங் கழலையுடைய அம்பலவனது மலையின்கண்—கோலாப் பிரசம் அன்னுட்கு நீ தந்த கொய்தழை - வைக்கப்படாத தேனையொப் பாட்கு நீ தந்த கொய்தழையை—அன்றி ஏலேம் - பிறிதோராற் றுனேலேம் எ - று.

உளவே யென்னு மேகாரம் : எதிர்மறை. அஃதென்போல வெனின் “ தாற்றுதே தார விடல் ” * என்றது தூற்றுமென்று பொருள்பட்டவாறுபோல வென்றிக. அன்றியும், ஏலாப்பரிசுளவே யென்பதற்கு நாங்கள் இத்தழை வாங்குவதன்றென்றது சுருத்து. எமது குடிப்பிறப்பின் பழமைபற்றி அது சுற்றத்தார் கூடி வாங்குவதொழிந்து நாங்களாக வாங்கினாற் குடிப்பிறப்புக்குப் பழிவருமென்பதனைப்பற்றியென்றவாறு. வழிபட்டுக் காணலுருமையின், மாலாரென இழித்துக்கூறினாரெனினுமமை யும், உளவேலன்றியேலேமென்பது பாடமாயின், தழைவாங்கு

* நாலடியார், பொறையுடைமை, 5.

கின்றுழி என்பொருட்டால் நீர் நுங்குடிக் கேலாதனவற்றைச் செய்யாநின்றீரென்று தலைமகள் கூறியவழி, நீ செய்ததற்குக் கைம்மாறு செய்யவேண்டுது மாதலின் இற்பழியாங் குற்றம் இவற்குளவாயினல்லது இதனையேலேமென்று கூறினாக வுரைக்க. என்றது இற்பழியாங்குற்றம் இதற்குளவாகலான் ஏற்கின்றேம் நீ செய்தவுதலியைப்பற்றி அல்லதேலேமென்றவா றெனவறிக. கோலாற்பிரச மென்பது பாடமாயின், கோலிடத் துப்பிரசம் என்றது கோற்றேன். இது சுவைமிகுதியுடைமை கூறியவாறெனவுரைக்க. தோலாக்கரிவென்றது முதலாயின நிகழ்ச்சி செய்யுளின்கட் கண்டிலே மென்பார்க்கு இயற்கைப் புணர்ச்சியது நீக்கத்தின்கண் நிகழ்ந்தனவென வுரைக்க. அன்றி யும் படைத்துமொழி வகுத்துரை யென்பனவற்றனுமறிக. அகறல் - அவன் கருத்திற் ககறல். மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : குறைநேர்தல். 110

22. குறிப்பறிதல்¹

குறிப்பறிதல் என்பது தலைமகள் மாட்டுத் தழை யெதிர்ந்த தோழி இவளுக்குத் தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்க வுங்கூடுமென உட்கொண்டு, இந்நாள்காறுந் தழையேலாமைக் குத் தக்க பொய்சொல்லி மறுத்தேன்; இன்று அவனது நோக்கங் கண்டபின் பொய்சொல்லுநெறி அறிந்திலேன்; இனியவனுக்குச் சொல்லுமாறென்னோவெனத் தழையேற்பித்தற்குத் தலைமகளது குறிப்பறியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கழைகாண் டலுஞ்சுளரி யுங்களி

யாணையன் னான்கரத்தில்

தழைகாண் டலும்பொய் தழைப்பமுன்

காண்பனின் றம்பலத்தான்

உழைகாண் டலும்நினைப் பாகுமென்

நோக்கிமன் நோக்கங்கண்டால்

இழைகாண் பணைமுலை யாயறி

யேன்சொல்லும் ஈடவற்கே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பரிவுயிர்க் கருளெனப் பகரஞர் கூறல்” என்பதாம்.

தழை யெநிா தொழிவ தற்கோர்
சொல்லறி யேனெனப் பல்வனைக் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : கழை காண்டலும் சுளியும் களி யானை அன்னாள் - குத்துகோலைக் காண்டலும் வெகுளுங் களியானையை யொப்பானுடைய—கரத்தில் தழை காண்டலும் பொய் முன் தழைப்பக் காண்பன் - கையிற் றழையைக்காண்டலும் அப்பொழுது சொல்லத்தகும் பொய்யை முன்பெருகக் காண்பேன்—அம்பலத்தான் உழைகாண்டலும் நீனைப்பு ஆகும் மெல் நோக்கி—அம்பலத்தானுடைய கையிலுழைமாணிக் காண்டலும் நீனைவுண்டாம் மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையாய்—மன் நோக்கம் கண்டால் - அம்மன்னனுடைய புன்கணைக்கத்தைக் கண்டால்—இழை காண் பனை முடையாய் - இழைவிரும்பிக் காணப்படும் பெரிய முடையையுடையாய்—இன்று அவற்குச் சொல்லும் ஈடு அறியேன் - இன்று அவற்குப் பொய் சொல்லுநெறி யறிகின்றிலேன் ; இனி யாதுசெய்வாம்? எ - று.

குத்துகோல் வரைத்தன்றி யானை களிவரைத் தாயினுற் போலக் கழறுவார் சொல்வயத்தனன்றி வேட்கை வயத்தனாயினு னென்பது போதரக் கழைகாண்டலுஞ் சுளியுங் களியானையன்னு னென்றாள். ஈண்டுக்கழறுவாரென்றது தோழி தன்னை. அஃதாவது கையுறை பலவற்றையும் ஆகாவென்று தான் மறுத்த தனை நோக்கி. தலைமகனை முகங்கோடற்கு இழைகாண் பனை முடையாயெனப் பின்னும் எதிர்முகமாக்கினாள். தழையெதிர்ந் தாளாயினும் தலைமகனது குறிப்பறியாமையின், அவனைக் கண்டிலன்போலக் கண்டாலென எதிர்காலத்தாற் கூறினாள். இதனை முகம்புக விரைத்தல் எனினும் குறிப்பறிதல் எனினுமொக்கும். 111

23. குறிப்பறிந்து கூறல்¹

குறிப்பறிந்து கூறல் என்பது குறிப்பறிந்து முகங்கொண்டு அதுவழியாகநின்று, யானை கடிந்த பேருதவியார் கையிற்றழையுந் துவளத்தகுமோ? அது துவளாமல் யாம் அவரது குறை முடிக்க வேண்டாவோ வெனத் தோழி நயப்பக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “வேறறியா வுயிர்க்கருள வேண்டுமென்றது” என்பதாம்.

தவளத்த நீறணி யுந்தடந்
 தோளண்ணல் தன்னொருபால்
 அவளத்த னும்மக னுந்தில்லை
 யானன் றுரித்ததன்ன
 கவளத்த யானை கடிந்தார்
 கரத்தகண் ணார்தழையுந்
 துவளத் தகுவன வோசரும்
 பார்குழல் தாமொழியே.

எழைக் கிருந்தழை
 தோழிகொண் டுரைத்தது.

இதன் பொருள் : சுரும்பு ஆர் குழல் தா மொழி - சுரும்பார்ந்த குழலையுடைய தாமொழியாய்—தவளத்த நீறு அணியும் தடந் தோள் அண்ணல் - வெண்மையையுடைய நீற்றைச் சாத்தும் பெரிய தோள்களையுடைய அண்ணல்—தன் ஒரு பாலவள் அத்தன் ஆம் மகன் ஆம் தில்லையான் - தனதொரு பாகத்துளளாகிய அவட்குத் தந்தையுமாய் மகனுமார் தில்லையான்—அன்று உரித்தது அன்ன கவளத்த யானை-அவன் அன்றிரித்த யானையை யொக்குங் கவளத்தையுடைய யானையை—கடிந்தார் கரத்தகண் ஆர் தழையும் துவளத் தகுவனவோ - நம்மேல் வாராமற்கடிந்தவருடைய கையவாகிய கண்ணிற்காருந் தழையும் வாடத் தகுவனவோ ? தகா எ - று.

தவளத்தநீறு கவளத்தயானை என்பன : பன்மையொருமையயக்கம். சிவதத்துவத்தினின்றஞ் சத்திதத்துவந் தோன்றலின் அவளத்தனுமென்றும், சத்திதத்துவத்தினின்றஞ் சதாசிவதத்துவந்தோன்றலின் மகனுமென்றும் கூறினார். “ இமவான்மகட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் நகப்பன் ”* என்பதூஉம் அப்

* நிருவாசகம், நிருப்போற்சுண்ணம், 13; இன்னும் “ கனகமார் கவிஞ்செய் மன்றில், அனக நாட சுற்கெம் மன்னை, மனைநி தாய் தங்கை மகள் ” (சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை-33), “ சிவஞ்சத்தி தன்னை யின்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யின்றும் ” (சிவஞான சித்தியார்); “ சத்தியின்ற சதாசிவம் ” (நிருமந்திரம்); “ அம்மனை யாயவந் தம் மனை யானவன் ” (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், அம்மானை - 9) என வருவனவும் காண்க.

பொருண்மேல் வந்தது. கவளத்தயாணை யென்பதனால் தான் விரும்புங் கவளமுண்டு வளர்ந்த யாணையென்பதா உம் கூறப்பட்ட தாம். அது ஒருவராற் கட்டப்பட்டு மிடிப்பட்டதன்றாகலான், அதனை வெல்வதரிது; அப்படிப்பட்ட யாணையையும் வென்றவர். அங்ஙனம் யாணை கடிந்த பேருதவியார் கையனவுந் துவளத்தகு வனவோ வென்றதனால், அவருள்ளமுந் துவளாமற் குறைமுடிக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பாற் கூறினான். உம்மை : சிறப்பும்மை. ஏழைக்குரைத்ததென வியையும். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப் பாடு : அழகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : குறைநயப் பித்தல்.

112

24. வ கு த் து ரை த் த ல் ¹

வகுத்துரைத்தல் என்பது உதவிகூறவும் பெருநாணிள்ளாத லின் தழை வாங்கமாட்டாதுநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, இருவகை யானும் நமக்கும் பழியேறும்; அதுகிடக்க நமக்குதவி செய் தாற்கு நாமுமுதவி செய்யுமாறென்னோவெனத் தலைமகள் தழை யேற்குமாறு வகுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஏறும் பழிதழை யேற்பின்மற்

றேலா விடினமடன்மா

ஏறு மவனிட பங்கொடி

யேற்றிவந் தம்பலத்துள்

ஏறு மரன்மன்னும் ஈங்கோய்

மலைநம் மிரும்புனம்காய்ந்

தேறு மலைதொலைத் தாற்கென்னை

யாஞ்செய்வ தேந்திழையே.

கடித்தழை கொணர்ந்த காதற் றோழி

மடக்கொடி மாதர்க்கு வகுத்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : ஏந்திழை-ஏந்திழாய்—தழை ஏற்பின் பழி ஏறும் - தழையையேற்பின் தாமேயொரு நட்புச்செய்தாரென்று பிறரிடத்து நமக்குப் பழியேறும்—ஏலாவிடின அவன் மடல் மா

1 இதன் பேரீள்பப் பொருள், "சிவமுயிர்ப் பரிவரு டனக்குச் செப்பியது" என்பதாம்.

ஏறும் - அதனையேலாதொழியின் பிறிதோருபாயமில்லையென்று அவன் மடலாகிய மாவையேறும்—இடபம் கொடி ஏற்றி வந்து அம்பலத்துள் ஏறும் - தருமவடிவாகிய இடபத்தைக் கொடியின் கணவைத்து நமது பிறவித்துன்பத்தை நீக்க ஒருப்பட்டுவந்து அம்பலத்தின்கணேறும்—அரன் மன்னும் ஈங்கோய் மலை - அரன் றங்கும் ஈங்கோய் மலையின்—நம் இரும் புனம் காய்ந்து - நமது பெரிய புனத்தையழித்து—ஏறும் மலை தொலைத்தாற்கு - நம்மை நோக்கி வந்தேறும் மலைபோலும் யானையைத் தோற்பித்த வற்கு—யாம் செய்வது என்னை - யாஞ்செய்வதென்னோ? அதனை யறிகின்றிலேன் எ - று.

மற்று : வினைமாற்று. மடன்மாவேறுமவனென்று தழையே லாவிடினும் பழியேறுமென்பதுபடக் கூறினமையானும் ஏறும்மலை தொலைத்தாற்கென அவன்செய்த உதவி கூறினமையானும், தழையேற்பதே கருமமென்பதுபடக் கூறினளாம். அன்றியுந் தழையேற்றால் நமக்கேறும்பழியை அறத்தொடுநிலை முதலாயின கொண்டு தீர்க்கலாமென்றும், ஏலாவிடின் அவன் மடன்மாவை யேறுதலான் வரும்பழி ஒன்றினுந் தீர்க்கமுடியாதென்றும் கூறிய வாறாயிற்று. வகுத்துரைத்தல் - தழையேற்றலே கருமமென்று கூறுபடுத்துச் சொல்லுதல்.

113

25. தழையேற்பித்தல்¹

தழையேற்பித்தல் என்பது தழையேலாதொழியினும் பழியேறுமாயிற் றழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டு நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, இத்தழை நமக்கெளியதொன்றன்று ; இதனையேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகனைத் தழையேற்பியா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெவ்வரை மெய்யெரி காய்சிலை

யாண்டென்னை யாண்டுகொண்ட*

செவ்வரை மேனியன் சிற்றம்

பலவன் செழுங்கயிலை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " அருளே யுயிர்ப்பணி சிவத்துக் காக்கல் " என்பதாம். * பா - ம்.—யாக்கிவந் தாண்டு கொண்ட.

அவ்வரை மேலன்றி யில்லைகண்

டாயுள்ள வாறருளான்

இவ்வரை மேற்சிலம் பன்னெளி

திறந்த ஈர்ந்தழையே.

கருங்குழன் டடந்தைக் கரும்பெறற் குழி

இருந்தழை கொன்கொ விரும்பிக் கொடுத்தது.

இதன் பொருள்: அருளான் - நம்மர்ட் டுண்டாகிய அருளான்—இவ்வரைமேல் சிலம்பன் எளிதில் தந்த ஈர்ந்தழை - இம்மலைக்கட் சிலம்பன் எளிதாகக்கொணர்ந்து தந்த வாடாத இத்தழை—செழும் கயிலை அவ்வரைமேல் அன்றி இல்லை - வளவிய கையாகிய அம்மலையிடத்தல்லது பிறிதோரிடத்திலலை; இதனைக் கொள்வாயாக எ - று. உள்ளவாறென்பது யான் கூறிய இதுமெய்ம்மையென்றவாறு. தேவ்வரை மெய் எரி காய்சிலை ஆண்டு - பகைவரை மெய்யெரித்த வரையாகிய காய்சிலையைப் பணிகொண்டு—என்னை ஆண்டு கொண்ட - பின் என்னை யடிமைகொண்ட—செவ்வரை மேனியன் சிற்றம்பலவன் செழுங்கயிலை - செவ்வரைபோலுந் திருமேனியையுடையனாகிய சிற்றம்பலவனது செழுங்கையெனக் கூட்டுக.

மெய் எரியென்பன ஒருசொல்லாய்த் தேவ்வரையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. மெய்யெரித்த காய்சிலை மெய்யெரி காய்சிலையென வினைத்தொகையாயிற்று. காய்சிலை : சாதி யடை. ஐகாரத்தை அசைநிலையாக்கித் தேவ்வர் மெய்யெரித்தற்குக் காரணமாஞ்சிலையெனினு மமையும். வலியனவற்றை வயமாக்கிப்பயின்று பின் என்னையாண்டானென்பது போதர, காய்சிலையாண்டென்னை யாண்டுகொண்டவென்றும். என்னைத் தனக் கடிமை கொள்ளுதல் காரணமாகப் பிறிதொன்றின் மேலிட்டுக் கல்லைவளைத்தான்; என்னெஞ்சை வளைத்தல் காரணமாக அல்லது தனக்கொருபகையுண்டாய்ச் செய்ததன்றுபோலும் என்பது கருத்து. “கல்லை மேன்கரி யாக்கும் விச் சைக் கொண்டென்னை நின்கழற் கன்பனாக்கினய்” * என்பதுமது. கைலைத் தழையை எளிதிறந்தா னென்றதனான் வரைவு வேண்டிய

வழித் தமர் மறுப்பின் வரைந்து கொள்ளுந் தாளான்மையனென்
பது கூறினாாம். கண்டாயென்பது : முன்னிலையசைச்சொல்.
இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : பெருமீதம். பயன் : கையுறை
யேற்பித்தல்.

114

26. தழை விருப்புரைத்தல்¹

தழை விருப்புரைத்தல் என்பது தலைமகளைத் தழையேற்பித்
துத் தலைமகனுழைச் சென்று, நீ தந்த தழையையான்சென்று
கொடுத்தேன் ; அதுகொண்டு அவள் செய்தது சொல்லிற்
பெருகுமெனத் தலைமகனது விருப்பங் கூறாநிறல். அதற்குச்
செய்யுள்—

பாசத் தனையறுத் தாண்டுகொண்
டோன் தில்லை யம்பலஞ்சூழ்
தேசத் தனசெம்மல் நீதந்
தனசென் றியான்கொடுத்தேன்
பேசிற் பெருகுஞ் சூருங்கு
மருங்குல் பெயர்ந்தரைத்துப்*
பூசிற் றிலள்ளன்றிச் செய்யா
தனவில்லை பூந்தழையே.

விருப்பவள் தோழி

பொருப்பற் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : பாசத்தனை அறுத்து-பாசமாகிய தனையிற்
பட்டுக்கிடப்ப அத்தனையையறுத்து— ஆண்டு கொண்டோன்
தில்லை யம்பலம் சூழ் தேசத்தன—தனக்குக் குற்றேவல்செய்ய
என்னை யடிமைகொண்டவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த
தேசத்தின்கனுள்ளன—செம்மல் நீ தந்தன - அச்சிறப்பே யன்
றிச் செம்மால் நின்று றரப்பட்டன— சென்று யான் கொடுத்தேன் -
அவற்றைச் சென்று யான் கொடுத்தேன்— பேசில் பெரு
கும் - கொடுப்ப ஆண்டு நிகழ்ந்தனவற்றைச் சொல்லுவேனாயிற்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உன்பனி சிவத்துக் குவப்பென
வுரைத்தது” என்பதாம்.

* பா—ம்—பெயர்ந்துரைத்துப். † பூசித்தில.

பெருகும்—சுருங்கு மருங்குல் - சுருங்கிய மருங்குலையுடையாள்—
பூந்தழை - அப்பூந்தழையை—அரைத்துப் பூசுற்றிலள் அன்றிப்
பெயர்ந்து செய்யாதன இல்லை - அரைத்துத் தன்மேனியெங்கும்
பூசுற்றிலளல்லது பெயர்த்துச் செய்யாதனவில்லை எ - று.

என்றது இவை வாடுமென்று கருதாது அரைத்துப் பூசினாற்
போலத் தன்மேனிமுழுதும் படுத்தாள் என்றவாறு. பெயர்த்
தென்பது பெயர்ந்தென மெலிந்துநின்றது. பிசைந்தரைத்தென்று
பாட மோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : தலை
மகனையாற்றுவித்தல். 115

சேட் படை முற்றிற்று

13. பகற் குறி.¹

— 0 —

பகற்குறி என்பது தலைமகளைத் தழையேற்பித்த தோழி தலைமகனுடன் அவனைப் பகற்குறிக்கட் டலைப்பெய்வியாநின்றல். அது வருமாறு—

குறியிடங் கூற லாடிடம் படர்தல்
 குறியிடைச் சேற லீடத்துய்த்து நீங்க
 லுவந்துரைத் தலொடு மருங்குணை தல்லே
 யறிவறி வித்த லவனுண் மகிழ்த
 லாயத் துய்த்த ரோழிவந்து கூட
 லாடிடம் புகுத றனிகண் டுரைத்த
 றடமென் முலையாள் பருவங் கூற
 வரவு விலக்கல் வரைவுடம் படாது
 மிகுத்துரைத் தலொடு மெய்ம்மை புரைத்தல்
 வருத்தங் கூற ருபச்சங் கூற
 லீற்செறி வறிவித்த றமர்நினை வுரைத்த
 லெதிர்கோள் கூற லேறுகோள் கூற
 லேதிலார் தம்முரை கூற லவனொடு
 கூறுவாள் போன்று தினைமுதிர் வுரைத்தல்
 பகல்வரல் விலக்கல் பைபு னெய்தித்
 தினையொடு வெறுத்தல் சிறைப்புற மாக
 வேங்கையொடு வெறுத்தல் வெற்பமர் காடற்குக்
 கழுமலுற் றிரங்கல் கடிப்புனங் கையறக்
 கொய்தமை கூறல் பிரிவருமை கூறன்
 மயிலொடு கூறல் வறும்புனங் காண்டல்

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “பகற்குறித் துறைமுப் பதினோ டிரண்டு, மியற்கைபோற் சிவத்தோ டியலுறக் கூட்டிப், பிரித்த வருளின் பெரும் பகற் குறியே” என்பதாம்.

பயில்பதி நோக்கிப் பதிமிக வாடல்
சொன்னநா லெட்டுந் தோன்று மியற்கை
மன்னிய பகற்குறி வகையா கும்மே.

இதன் பொருள் : குறியிடங்கூறல், ஆடிடம்படர்தல், குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல், இடத்துய்த்துநீங்கல், உவந்துரைத்தல், மருங்கணைதல், பாங்கியறிவுரைத்தல், உண்மகிழ்ந்துரைத்தல், ஆயத்துய்த்தல், தோழிவந்துகூடல், ஆடிடம்புகுதல், தனிகண்டுரைத்தல், பருவங்கூறி வரைவுகடாதல், வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறல், உண்மைகூறி வரைவுகடாதல், வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல், தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதல், இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல், தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல், எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதல், ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல், அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாதல், தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாதல், பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதல், தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல், வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல், இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல், கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல், பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல், மயிலொடுகூறி வரைவுகடாதல், வறும்புனங்கண்டுவருந்தல், பதிநோக்கிவருந்தல் என விவை முப்பத்திரண்டும் பகற்குறியாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. குறியிடங்கூறல்¹

குறியிடங்கூறல் என்பது தழைவிருப்புரைத்த தோழி ஆங்கவள் வினையாடுமிடத்து ஒரு கரியபொழில் கதிரவன் நுழையாவிருளாய் நடுவன் ஒரு பளிக்குப்பாறையை யுடைத்தாயிருக்கும் ; அவ்விடத்து வருவாயாகவேன்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறல். அதற்குச் செய்யுள்—

வானுழை வாளம்பலத்தரன்
குன்றென்று வட்குவெய்யோன்
தானுழை யாவீருளாய்ப்புற
நாப்பண்வண் தாரகைபோல்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருளையிர்க்கின்ப மாமிட முரைத்தது” என்பதாம்.

தேனுழை நாக மலர்ந்து

திகழ்பளிங் கால்மதியோன்

கானுழை வாழ்வுபெற் றுங்கெழில்

காட்டுமொர் கார்ப்பொழிலே.

வாடிடத் தண்ணல் வண்தழை யெதிர்த்தவன்

ஆடிடத் தின்னியல் பறிய வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : ஓர் கார்ப்பொழில் - ஒரு கரியபொழில்— புறம் வெய்யோன் தான் நுழையா இருளாய் - புறமெங்குங் கதி ரோன் றுன்சென்று நுழையாதவிருளாய்-நாப்பண் வண் தாரகை போல் தேன் நுழை நாகம் மலர்ந்து - நடுவண் வளவிய வான் மீன்போலத் தேன்கள் நுழையும் நாகப்பூ*மலர்ந்து—திகழ் பளிங் கான் - திகழும் பளிங்கால்—மதியோன் கான் உழை வாழ்வு பெற்றாங்கு எழில்காட்டும் - திங்கட்கடவுள் வானிடத்து வாழ் வையொழிந்து கானிடத்து வாழ்தலைப் பெற்றாற்போலத் தன தெழிலைப் புலப்படுத்தும் எ - று. வான் உழை வாள் - இருட்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்டாகிய ஒளி—அம்பலத்து அரன் - இவ்வண்ணஞ் சேயனானும் அணியனாய் அம்பலத்தின்கனு ளனாகிய அரன்—குன்று என்று வட்கி வெய்யோன் தான் நுழையா - அவனது மலையென்று கூசிற்றப்போல வெய்யவன் நுழையாவெனக்கூட்டுக.

“அண்ட மாரிரு னுடு கடந்தும்ப—ருண்டு போலுமோ ரொண்சுடர்” * என்பதூஉம் அப்பொருண்மேல் வந்தது. வட்கி யென்பதனால் முன் பற்பறியுண்டானதல் விளங்கும். வானுழை வானென்பதற்குக் கற்பவிறுதிக்கண் தோன்றிய முறையானே வான்சென்றொடுங்கும் ஒளியென்றுரைப்பாருமுளர். புறம் இரு ளாயெனவும், நாகமலர்ந்தேனவும், சினைவினை முதன்மேலேறி நின்றன. புறம் இருளா யென்பது இடத்து நிகழ்பொருளின் வினை இடத்தின்மேலேறி நின்றது. இது குறிப்பெச்சமாதலான், ஆண்டு வாவென்பதுகருத்து. மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : குறியிடமுணர்த்துதல்.

116

* திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம், சித்தத்தொகைத் திருக் குறுந்தொகை, 2. * நாகப்பூ - சுரபுன்னை மலர்.

2. ஆடிடம் படர்தல்¹

ஆடிடம் படர்தல் என்பது தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறின தோழி யாம் புனத்தின்கட்போய் ஊசலாடி அருவியேற்று வினையாடுவேம் போதுவாயாகவெனத் தலைமகளை ஆயத்தொடுங்கொண்டுசென்று ஆடிடம் படராநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புயல்வள ருசல்முன் ஆடிப்பொன்
 னேபின்னைப் போய்ப்பொலியும்.
 அயல்வளர் குன்றில்நின் நேற்றும்
 அருவி திருவுருவிற்
 கயல்வளர் வாட்கண்ணி போதரு
 காதரந் திர்த்தருளுந்
 தயல்வளர் மேனிய னம்பலத்
 தான்வரைத் தண்புனத்தே.

வண்தழை யெதிர்த் தவொண்டொடிப் பாங்கி
 நீடமைத் தோளியொ டாடிடம் படர்ந்தது.

இதன் பொருள் : பொன்னே - பொன்னே—காதரம் திர்த்து அருளும் தயல் வளர் மேனியன் - பிறவி காரணமாகவரு மச்சத்தை நீக்கி அருள்செய்யுந் தையல்தங்குந் திருமேனியை யுடையவனாகிய—அம்பலத்தான் வரைத் தண் புனத்து - அம்பலத்தானது மலையிற் குளிர்த் புனத்தின்கண்—புயல் வளர் ஊசல் முன் ஆடி - புயல்தங்கு மூசலைமுன்னாடி—பின்னைப் போய் - பின் போய்—அயல்பொலியும் வளர் குன்றில் நின்று அருவி ஏற்றும் - அதற்கயலாகிய பொலியும் உயர்ந்த குன்றின்கணின்று அருவியை ஏற்போம்—திரு உருவின்கயல் வளர் வாள் கண்ணி போதரு - திருப்போலும் உருவினையும் கயல்போலும் வாட்கண்ணையுமுடையாய், நீ போதுவாயாக எ - று.

உயர்ந்த வழைத் மரத்திற் றொடுத்தலால், புயல்வளருசலென்றான், வளர்கண்ணெனவியையும், ஈண்டு வளர்என்பது : உவமையுருபு. வாள் : உவமை; ஒளியெனினுமமையும். தண்புனத்துப்

1 இதன் பேரின்பப்பொருள், " இன்பத் தனைக்கொண்டேகாதத் தேகல் " என்பதாம். † வழை - சுரபுள்ளை.

போதருவென இயைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம் ; உவகையுமாம். பயன் : குறியிடத்துப் போதருதல். 117

3. குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்¹

குறியிடத்துக்கொண்டு சேறல் என்பது ஆடிடம்படர்ந்த தோழி தலைமகனுக்குத் தான்சொன்ன குறியிடத்து இவனைக் கொண்டு சென்றுய்க்கும்பொழுது, ஆயத்தாரைத் தம்மிடத்தி னின்று நீக்கவேண்டுதலின் திணைகாத்தல் முதலாகிய வினையாட் டுக்களைத் தான் கூறவே அவ்வவ்வினையாட்டிற்குரியார் தலைமகள் அவ்வவ்விடங்களிலே வருவளென்று கருதித் தோழி சொன்ன வகையே அவ்வவ் வினையாட்டுவிருப்பினான் எல்லாரும் பிரிவர்; அவ்வகை ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமியளாய் நின்ற தலை மகனையுங் கொண்டு யாமும்போய் மயிலாடல் காண்பேமென அக்குறியிடத்துச் செல்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தினைவளங் காத்துச் சிலம்பெதிர்
கூஉய்ச்சிற்றின் முற்றிழைத்துச்
சுனைவளம் பாய்ந்து துணைமலர்
கொய்து தொழுதெழுவார்
வினைவளம் நீறெழ நீறணி
யம்பல வன்றன்வெற்பிற்
புனைவளர் கொம்பரன் னையன்ன
காண்டும் புனமயிலே.

அணிவள ராடிடத் தாய வெள்ள
மணிவளர் கொங்கையை மருங்க கன்றது.

இதன்பொருள் : தொழுது எழுவார் வினை வளம் நீறு எழ - தொழா நின்ற துயிலெழுவாருடைய வினையினது பெருக்கம் பொடியாக—நீறு அணி அம்பலவன்றன் வெற்பில் - தன்றிரு மேனிக்கண் நீற்றையணியும் அம்பலவனது வெற்பில்—புனை வளர் கொம்பர் அன்னாய் - கைபுனையப்பட்ட வளர்கொம்பை யொப்பாய்—தினைவளம் காத்து - தினையாகிய வளத்தைக்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், " அருமையாற் சிவத்தை யுயிரி டத் தாக்கல் " என்பதாம்.

காத்து—சிலம்பு எதிர்கூஉய் - சிலம்பிற் கெதிரழைத்து—சிற்பில்
முற்று இழைத்து - சிற்பில் மிகவுமிழைத்து--சுனை வளம்
பாய்ந்து - சுனைப்புளலிற் பாய்ந்து—துணை மலர் கொய்து - ஒத்த
மலர்களைக் கொய்து—அன்ன புளமயில் காண்டும் - அத்தன்மை
யவாகிய புளமயிலைக் காண்பேம் யாம் எ - று.

மலைக்கு வளமாதனோக்கித் தினைவளமென்றான். தினையினது
மிகுதியெனினுமமையும். தொழுதெழுவாரென்றது துயிலெழுங்
காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மையான் உணர்வுள்ள காலத்து
மறவாது நினைவார் என்றவாறு. நிறணிந்த கோலம் நெஞ்சம்
பிணிக்குமெழிலுடைமையான் அக்கோலந் தொழுதெழுவாருள்
எத்து நிற்காது நின்றலான் ஆண்டுள்ளவினை நீருமென்னுங் கருத்
தான், வினைவள நிறெழுநிறணியம்பலவனென்றார். புதல்வனது
பிணிக்குத் தாய் மருந்துண்டாற்போலத்* தொழுதெழுவார்
வினைக்குத் தான்றணிந்தானென்பாருமுள். வெற்பினென்புழி
வெற்பைத் தினைகாத்தல் முதலாகிய தொழிற்கு இடமாகவுரைப்
பினுமமையும். அத்தன்மையவாகிய மயிலென்றது பொருளதி
காரத்திற் கூறப்பட்ட தலைமகள் தான்றமியளாய் நின்று கண்ட
மயிலை. இயற்கைப்புணர்ச்சிய திறுதிக்கட் டோழி தனது வாட்
டத்தை வினவியபோது யானோரிள மயிலாலுவது கண்டேன் ;
அதனை நியுங் காணப் பெற்றிலை யென வாடினே னென்று
உரைப்பக் கேட்டாளாதலான், அதனைப்பற்றி அம்மயிலைக் காண்டு
மென்றனாயிற்று. மெய்ப்பாடு அது. பயன்: ஆயம்பிரிதல். 118

4. இடத்துய்த்து நீங்கல் ¹

இடத்துய்த்து நீங்கல் என்பது குறியிடைக் கொண்டு சென்ற
தொழி யான் அவ்விடத்துச்சென்று நின்குழற்குப் பூக்கொய்து
வருவேன் ; அவ்விடம் வேய் முத்துதிர்தலான் நினதுமெல்லடிக்
குத் தகாதாதலான் நீ என்னோடு வாராது இங்கேநின்று பூக்

* புதல்வன் பிணிக்குத் தாய் மருந்துண்டல் : "பாலுன் குழவி
பசங்குடர் பொருதென, நோயுன் மருந்து தாயுன்டாங்கு" (சிதம்பர
மும்மணிக்கோவை 1, 14-15); "இளங்குழவிப் பிணிக்கின்ற தாய்
மருந்து துகர்வது போல்" (திருவாணக்காப்புராணம், கடவுள் 7).

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருள்சிவத் திடைச்சேர்த்
தகன்று நின்றது" என்பதாம்.

கொய்வாயாகவெனத் தலைமகனைக் குறியிடத்து நிறுத்தித்
தாளிங்காநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நரல்வே யினனின தோட்குடைந்
துக்கநன் முத்தஞ்சிந்திப்
பரல்வே யறையுறைக் கும்பஞ்
சடிப்பரன் தில்லையன்னாய்
வரல்வேய் தருவனிங் கேநிலுங்
கேசென்றுன் வார்குழற்கிர்ங்
குரல்வே யளிமுரல் கொங்கார்
தடமலர் கொண்டுவந்தே.

மடத்தகை மாதரை இடத்தகத் துய்த்து
நீங்க லுற்ற பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : உங்கே சென்று - யான் உவ்விடத்தே
சென்று—ஈரங்குரல் வேய் அளி முரல் கொங்கு ஆர் தடமலர்
கொண்டு வந்து—தேனுவிரிய பூங்கொத்தைமுடிய அளிகள் முர
லுந் தாதுநிறைந்த பெரியமலர்களைக் கொய்துகொண்டுவந்து—
உன் வார் குழற்கு வேய்தருவன் - நின்னுடைய நெடியகுழற்கண்
வேய்வேன்—பரன் தில்லை அன்னாய் - பரளது தில்லையையொப்
பாய்—நரல் வேய் இனம் நின தோட்கு உடைந்து உக்கநல்
முத்தம் சிந்தி - காற்றானென்றோடொன்று தேய்ந்து நரலும்
வேய்த்திரள் உன்னுடைய தோள்கட்கஞ்சிப் பிளத்தலான் உக்க
நல்ல முத்துக்கள் சிதறுதலால்—பரல் வேய் அறை பஞ்சு அடி
உறைக்கும் - பரல் முடிய பாறை நினது பஞ்சடிக்கணுறைக்கும்
—வரல் இங்கே நில் - அதனை என்னோடு ஆண்டு வரற்பாலை
யல்லை, ஈண்டு நிற்பாயாக எ - று.

யான்றருவன் நீ வேயென்றும் பிறவாற்றினு முரைப்பாரு
முளர். குரலென்பது பூங்கொத்தை. தடமல ரென்பதற்குத்
தடத்து மலரென்றுரைப்பாருமுளர். பரல்வேயறை யுறைக்கும்
வரல் ; வேய்தருவன் ; இங்கேநில்லென்று தலைமகனைத்தோழி
கூறி இவ்விடத்தே நில்லென்றாள். மெய்ப்பாடு அது. பயன் :
தலைமகனைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்குதல்.

5. உவந்துரைத்தல்¹

உவந்துரைத்தல் என்பது தோழி தலைமகனைக் குறியிடை நிறுத்தி நீங்காநிற்பத் தலைமகன் சென்றெதிர்ப்பட்டு, இக்குவட்டை மாசுணப்பள்ளியாகவும் என்னைத் திருமாலாகவும் நினைந்தோ நீ இப்பொழிற்கண் வந்து நின்றதெனத் தலைமகளை உவந்து கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

படமா சுணப்பள்ளி யிக்குவ
டாக்கியப் பங்கயக்கண்
நெடுமா லெனவென்னை நீநினைந்
தோநெஞ்சத் தாமரையே
இடமா விருக்கலுற் றோதில்லை
நின்றவன் ஈர்க்கயிலை
வடமார் முலைமட வாய்வந்து
வைகற்றிவ் வார்பொழிற்கே.
கனிமயிற் சாயலை யொருகிறைக் கண்ட
ஓளிமலர்த் தாரோ னுவந்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : வடம் ஆர் முலை மடவாய் - வடமார்ந்த முலையையுடைய மடவாய்—தில்லை நின்றவன் ஈர்க்கயிலை வார்பொழிற்கு வந்து வைகற்று - தில்லைக்கணின்றவனது குளிரந்த கைலைக்கண் நீண்ட இப்பொழிலிடத்து வந்து தங்கியது—இக்குவடு படமாசுணப் பள்ளி ஆக்கி - இக்குவட்டைப் படத்தை யுடைய மாசுணமாகிய பள்ளியாக்கி—என்னைப் பங்கயக் கண் அந் நெடுமால் என நீ நினைந்தோ - என்னை அம்மாசுணப்பள்ளி யிற் றங்கும் பங்கயம் போலுங் கண்ணையுடைய அந்நெடிய மாலென்று நீ நினைந்தோ—நெஞ்சத் தாமரையே இடம் ஆ இருக்கல் உற்றோ - நெடுமாலின் மார்பினன்றித் தாமரையினுமிருத் தலான் யான் நீங்கிலும் என்னெஞ்சமாகிய தாமரையே நினக் கிடமாக இருக்க நினைந்தோ? கூறுவாயாக எ - று.

1 இதன் பேர்ப்பப் பொருள், "உயிர்சிவத் தரிசித் துண்மகிழ்ந் துரைத்தது" என்பதாம்.

மாசுணப்பள்ளி மாசுணத்தானியன்ற பள்ளியெனினுமமையும. என்னெஞ்சத் தாமரைக்கணிஞக்கலுற்றோ வென்றதனான், இப்பொழிற்கண் வந்து நின்றநிலை ஒருஞான்றும் என்னெஞ்சினின்று நீங்காதென உவந்துகூறினாம். கைலைமடவாயென்றியைப்பினுமமையும். வான்பொழிலென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : தலைமகளைக்கண்டு தன் காதன்மிகுதியாற் றோன்றிய பேருவகையை ஆற்றுகில்லான் ஆற்றுதல் ; தலைமகளை மகிழ்வித்தலுமாம்.

120

6. மருங்கணைதல்¹

மருங்கணைதல் என்பது உவந்துரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் பெருநாணிளளாதலிற் கண்புதைத்து ஒருகொடியி னொதுங்கி வருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் றலைமகள் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று, முலையொடுமுனிந்து அவளிறுமருங்கு ருங்கியணையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தொத்தின் மலர்ப்பொழில் தில்லைத்தொல்

லோனரு ளென்னமுன்லரி

முத்தின் குவளைமென் காந்தளின்

மூடித்தன் ஏரளப்பாள்

ஒத்தீர்ங் கொடியி னொதுங்குகின்

ரூள்மருங் குல்நெருங்கப்

பித்தீர் பணைமுலை காளென்னுக்

கின்னும் பெருக்கின்றதே.

வாணுதல் அரிவை நானுதல் கண்ட

கோதை வேலவன் ஆதர வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : தொத்து ஈன் மலர்ப் பொழில் தில்லைத் தொல்லோன் அருள் என்ன முன்னி-கொத்துக்களையினும் மலர்ப் பொழிலையுடைய தில்லையிற் றெல்லோனதருள்போல வந்தெதிர்ப்பட்டு—முத்து ஈன் குவளை மென் காந்தளின் மூடி*—கண்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்பங் கண்டதன் இயல்பெடுத் துரைத்தது" என்பதாம். * இதனுடன், "தாமரை தன்மதி சேர்ந்ததுபோலக், காமச் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றி" (மணிமேகலை, 3, 12-13) என் வருவதை ஒப்பு நோக்குக.

ணீர்த் துளியாகிய முத்தைவிடாநின்ற கண்ணாகிய குவளைகளைக்
கையாகிய மெல்லிய காந்தப்பூவான் மூடி—தன் ஏர் அளப்பான்
ஒத்து—அதனோடு சார்த்தித் தன்னெழிலை யளவிடுவான்
போன்று—ஈர்க்கொடியின் ஒதுங்குகின்றான் மருங்குல் நெருங்க—
குளிர்ந்த கொடியின்கண் நாணி மறைகின்றவளது மருங்குலடர்ப்
புண்ணா—பித்தீர் பணைமுலைகாள்—பித்தையுடையீர் பணைமுலை
காள்—இன்னும் பெருக்கின்றது என்னுக்கு—நும்பெருமைமேல்
இன்னு நீர்பெருக்கின்ற தெற்றிற்கு? இது நன்றன்று எ—று.

தமக்காதாரமென்று கருதாது அடர்க்கின்றமை நோக்கி,
பித்தீரென்றான். பெருக்கின்ற தெற்றிற்கு நீர் பித்தையுடையீ
ரென வினைக்குறிப்பு முற்றுகவுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறு
தானாதரவுரைத்து இறுமருங்குருங்குவானாய்ச் சென்று சாரு
மென்பது. ஈன்கொடி, ஈன்பணைமுலை யென்பனவும் பாடம்.
ஈன்கொடி—மலரின்றகொடி. அரிவையை யென்பது பாடமாயின்
நாணுதல் கண்ட வென்பனவற்றை ஒருசொல்லாக்கி முடிக்க.
மெய்ப்பாடு அது. பயன் : சார்தல். 121

7. பாங்கியறிவுரைத்தல்¹

பாங்கியறிவுரைத்தல் என்பது மருங்களைவிறுதிக்கட் டலைம
களாதையந்திர, அவளைக்கோலஞ்செய்து, இது நின்றோழி செய்த
கோலமே; நீ கலங்கா தொழிகெனத் தலைமகன் தான்றோழி
யொடு தலைப்பெய்தமை தோன்றக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்
புள்—

அரிநீ டளகத்தின் அட்டிய
தாதும் அணியணியும்
ஒளிநீள் சுரிசுழற் சூழ்ந்தவொண்
மாலையுந் தண்நறவுண்
களிநீ யெனச்செய் தவன்கடற்
றில்லையன் னாய்கலங்கல்
தெளிநீ யனையபொன் னேபன்னு*
கோலந் திருநுதலே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்பங்கண்ட பின்னருட் டென்
சித்த தென்றது" என்பதாம். * பா—ம்—னேமன்னு.

நெற்குழற் பாங்கி
அறிவறி வித்தது.

இதன் பொருள் : நீ தண் நறவு உண் களி எனச் செய்தவன் கடல் தில்லை அன்னாய்—நீ குளிர்ந்த நறவையுண்ணுங் களிமக னென்று பிறர் சொல்லும்வண்ணம் ஓர்ப்பத்தை யெனக்குச் செய்தவனது கடலையுடைய தில்லையெய்யாப்பாய்—அளி நீடு அளகத்தின் அட்டிய தாதும்—அளிகள் விடாது தங்கு மளகத் தின்கண் இட்டதாதும்—அணி அணியும்—அணிந்தவணிகளும்—ஒளி நீள் சுரிகுழல்குழந்த ஒண் மா லையு ம்—ஒளியையுடைய நீண்ட சுரிகுழலிடத்துச் சுற்றிய நல்லமாலையும் இவையெல் லாம்—நீ அணைய பொன்னே பன்னு கோலம் - நின்னோடொரு தன்மையளாகிய நின்றோழி யாராய்ந்து செய்யுங் கோலமே—திரு நுதலே—திருநுதலாய்—கலங்கல் - யா ன் பிறி தே ரர் கோலஞ்செய்தேனென்று கலங்க வேண்டா—தெளி - தெளிவா யாக எ - று.

தண்ணறவுண்களி நீயெனச் செய்தவனென்பதற்குப் பிறி துரைப்பாருமுளர். பொன்னேயென்னுமேகாரம் : பிரிநிலையேகா ரம். அணிமணியுமென்பதூஉம் பாடம். பாங்கியறிவு - பாங்கி யவ்வொழுக்கத்தை யறிந்த வறிவு. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பவன் : பாங்கியறிந்தமை தலைமகட்குணர்த்துதல். 122

8. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்¹

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் என்பது பாங்கியறிவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகள், இனிமக்கொரு குறையிலையென வுட்கொண்டு முக மலராநிற்ப, அம்முகமலர்ச்சிகண்டு, அவனைக் கழுநீர்மலராகவும், தான் அதனினறவைப் பருகும் வண்டாகவும் புனைந்து, தலைமகள் லன்னுண்மகிழ்ந்து கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

செழுநீர் மதிக்கண்ணிச் சிற்றம்

பலவன் திருக்கழலே

கெழுநீர் மையிற்சென்று கிண்கிணி

வாய்க்கொள்ளுங் கள்ளகத்த

† பா—ம—செற்குழற். 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "கண்ட வின்ப மருட்கியம் பியது" என்பதாம்.

கழுநீர் மலரிவள் யானதன்
கண்மரு விப்பிரியாக்
கொழுநீர் நறப்பரு கும்பெரு
நீர்மை யளிகுலமே.

தண்மலர்க் கோதையை
உண்மகிழ்ந் துரைத்தது.

இதன் பொருள் : செழுநீர் 'மதிக் கண்ணிச் சிற்றம்பலவன் திருக் கழலே - வளவிய நீர்மையையுடைய மதியாகிய கண்ணியை யுடைய சிற்றம்பலவனது திருக்கழல்களையே—கெழு நீர்மையின் சென்று கிண்கிணி வாய்க்கொள்ளும் - பொருந்து நீர்மையான் உண்மகிழ்ந்து முகமலர்வதுபோலப் போதாகிய நிலைமையை லிட்டு மலராம் நிலைமையையடைந்து சிறிதே மலரத்தொடங்கும்—கள் அகத்த கழுநீர்மலர் இவள் - தேனை யகத்துடைய கழுநீர் மலர் இவள்—யான் அதன்கண் மருவிப் பிரியாக் கொழுநீர் நறப் பருகும் பெரு நீர்மை அளிகுலம் - யான் அக்கழுநீர் மலர்க்கண் மருவி ஒருகாலும் பிரியாத கொழுவிய நீர்மையையுடைய அந் நறவைப்பருகும் பெருந்தன்மையையுடைய தோரளிசாதி எ - று.

செழுநீர்மதிக்கண்ணி யென்பதற்கு வளவியநீரு மதியாகிய கண்ணியுமென்பாருமுளர். திருக்கழலே யென்னுமேகாரம் : பிரி நிலையேகாரம். செழுநீர்மையையுடைய கழுநீர் மலரென்றியைப் பிணுமமையும். சென்று கிண்கிணிவாய்க் கொள்ளுமென்பதனால், பேதைப்பருவங் கடந்து இன்பப்பருவத்த ளாயினுளென்பது விளங்கும். கள்ளகத்தவென்பதனால், புலப்படா துண்ணிறைந்த காதலுளென்பது விளங்கும். கள்ளகத்த கழுநீர் மலரென்பது "காலகுருகு" * என்பதுபோல நின்றது ; பெயரெச்சமெனினு மமையும். யான் மருவிப் பிரியாத அளிகுலமெனினு மமையும். நறு : குறுகிநின்றது. பெருநீர்மையளிகுலமென்றான், கழுநீர்மல ரல்ல தாதாமையின். அதனால், பிறிதோரிடத்துந் தன்னுள்ளஞ் செல்லாமை விளங்கும். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : நயப் புனர்த்துதல்.

9. ஆயத் துய்த்தல்¹

ஆயத்துய்த்தல் என்பது மலரளிமேல்வைத்து மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுருகின்ற தலைமகன், யாமித்தன்மையேமாதலின், நமக்குப் பிரிவில்லை, இனி யழகிய பொழிலிடத்து வினையாடும் ஆயம் பொலிவுபெறச்சென்று, அவரோடுசேர்ந்து வினையாடுவாயெனத் தலைமகனாயாயத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கொழுந்தா ரகைமுகை கொண்டலம்

பாசடை விண்மடுவில்

எழுந்தார் மதிக்கம லம்மெழில்

தந்தென இப்பிறப்பில்

அழுந்தா வகையெனை ஆண்டவன்

சிற்றம் பலமனையாய்

செழுந்தா தவிழ்பொழி லாயத்துச்

சேர்க திருத்தகவே.

கனைகட லன்ன கார்மயிற் கணத்துப்

புனைமட மனைப் புக விட்டது.

இதன் பொருள் : இப் பிறப்பில் அழுந்தாவகை எனை ஆண்ட வன் சிற்றம்பலம் அனையாய்-இப்பிறவியின்க ணழுந்தாத வண்ண மென்னை யடிமைக் கொண்டவனது சிற்றம்பலத்தை யொப்பாய்-கொழுந்தாரகை முகை கொண்டல் பாசடை விண்மடுவில்-கொழுவிய தாரகையாகிய முகையையுங் கொண்டலாகிய பசிய விலையையுமுடைய விண்ணாகிய மடுவின்கண்—எழுந்து ஆர் மதிக் கமலம் எழில் தந்தென - எழுந்து நிறைந்த மதியாகிய வெண்டாமரைப் பூத் தனதெழிலைப் புலப்படுத்தினாற்போல—செழுந் தாது அவிழ்பொழில் ஆயத்துத் திருத்தகச் சேர்க - வளவிய தாதவிழா நின்ற பொழிற்கண் வினையாடுகின்ற ஆயத்தின்கட் பொலிவு தக இனிச்சேர்வாயாக எ - று.

முகையோடு தாரகைக்கொத்தபண்பு வெண்மையும் வடிவும் பன்மையும். தாரகையோ டாயத்தார்க்கொத்தபண்பு பன்மையும் ஒன்றற்குச் சுற்றமாய் அதனின்றொழிந்து நின்றலும். கமலத்தோடு

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அடியார் கூட்டத் தன்பா லுய்த்தது" என்பதாம்.

மதிக்கொத்த பண்பு வெண்மையும் வடிவும்பொலிவும். மதியோடு தலைமகட்கொத்தபண்பு கட்டுகனிமையும் சுற்றத்திடை அதனின் மிக்குப் பொலிதலும். இவ்வாறெத்தபண்பு வேறுபடுதலான் உவமைக்குவமை யாகாமை யறிந்துகொள்க. கொண்டலம் பாசடையென்புழி அம்முச்சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது ; அம்-அழகெனினுமமையும். புனைமடமான் - கைபுனையப்பட்டமான். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : புறத்தாரறியாமைப் பிரிதல்.

124

10. தோழிவந்து கூடல்¹

தோழிவந்து கூடல் என்பது தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமகடானும் பூக்கொய்யாநின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணி னானுந் தடுமாறி மொட்டுக்களைப் பறியாநிற்ப, யானின் குழற்காம் பூக்கொண்டுவந்தேன், நீ விரல்வருந்த மொட்டுக்களைப் பறிக்கவேண்டாவெனத் தோழிவந்து கூடாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொன்னனை யான்தில்லைப் பொங்கர
வம்புன் சடைமிடைந்த
மின்னனை யானருள் மேவலர்
போன்மெல் விரல்வருந்த
மென்னனை யாய்மறி யேபறி
யேல்வெறி யார்மலர்கள்
இன்னன யான்கொணர்ந் தேன்மணந்
தாழ்குழற் கேய்வனவே.

நெறியுறு குழலியை நின்றிடத் துய்த்துப்
கிறைதுதந் பாங்கி பெயர்ந்தவட்* குரைத்தது.

இதன் பொருள் : ஆய் மறியே - அசைந்த மான்மறிபோல் வாய்—பொன் அனையான் - பொன்னையொப்பான்—தில்லைப் பொங்கு அரவம் புன்சடை மிடைந்த மின் அனையான் - தில்லைக் கணுளனாகிய வெகுளாநின்ற வரவம் புல்லிய சடைக்கண்மிடைந்த

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அதுள்ளிவங் கலந்த அபேதங் கண்டது" என்பதாம்.

* பா—ம்—பெயர்ந்திவட்.

மின்னையொப்பான்—அருள் மேவலர் போல் மெல் விரல் வருந்த-
அவனதருளைப் பொருந்தாதாரைப்போல மெல்லிய விரல்கள்
வருந்த—மெல் நனை பறியேல் - மென்னனைகளைப் பறியாதொழி
வாயாக—மணம் தாழ் குழற்கு ஏய்வன வெறி ஆர் மலர்கள் இன்
னையான் கொணர்ந்தேன்-நின்மணந்தங்கிய குழற்குப் பொருந்
துவனவாகிய நறுநாற்றநிறைந்த மலர்களித்தன்மையனவற்றை
யான் கொணர்ந்தேன் எ - று.

மிடைந்த வென்னும் பெயரெச்சம் மின்னையாளென்னு
நிலப்பெயர்கொண்டது. அரவஞ்சடைமிடைதலை மின்மேலேற்றி,
இல்பொருளுவமையாக வுரைப்பாருமுள். இல்பொருளுவமை
யெனினும் அபூதவுவமையெனினு மொக்கும். இவள் மலரைப்
பறியாமல் மொட்டைப்பறிப்பாளே னென்பதுகடா. அதற்கு
விடை : இவள் தலைமகனைப் பிரிந்து அப்பிரிவாற்றாமையானும்,
தலைமகன் புணர்ச்சிநீக்கத்துக்கட் டன்னைக்கோலஞ்செய்த அக்
கோலத்தைத்தோழி காணாநின்றாளென்னும் பெருநாணினானும்
ஆற்றாளாய், மலரைப் பறிக்கின்றவள் மயங்கி மொட்டைப்
பறித்தாளெனவறிக. மெல்லிய மொட்டுக்களைப் பறியாதொழி,
இத்தன்மைய நறுமலரை நின்குழற்கணிதற்கு யான்கொணர்ந்தே
னென்பதனான், இவ்வொழுக்கம் யானறியப்பட்டது காணென்
றுடம்பாடு கூறியவாறாயிற்று. என்னையாய் கொணர்ந்தே
னென்பதாஊம் பாடம். நின்றிடத்துய்த்து - இடத்துய்த்து
நீங்கிநின்று. பெயர்ந்து - மீண்டுசென்று. 125

11. ஆடிடம் புகுதல் ¹

ஆடிடம் புகுதல் என்பது கொய்துவந்த மலருங் குழற்
கணிந்து, இனி நின்சிறுமருங்குல் வருந்தாமல் மெல்லச்செல்வா
யாகவெனத் தோழி தலைமகனையுங்கொண்டு ஆடிடம் புகாநிற்
றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அறுகால் நிறைமல ரைம்பால்
நிறையணிந் தேன்அணியார்
துறுகான் மலர்த்தொத்துத் தோகைதொல்
லாயமெல் லப்புகு

¹ இதன் பேரீனப்பப் பொருள், "அன்பர்க் கின்ப மருளே யாக்
கல்" என்பதாம்.

சிறுகால் மருங்குல் வருந்தா
வகைமிக என்சிரத்தின்
உறுகால் பிறர்க்கரி யோன்புலி
யூரன்ன வொண்ணுதலே.
தனிவினை யாடிய தாழ்குழற்* குேழி
பனிமநி நுதலியோ டாடிடம் படர்ந்தது.

இதன் பொருள் : என் சிரத்தின் உறுகால் பிறர்க்கு மிக அரி யோன் புலியூர் அன்ன ஒண்ணுதலே - என்றலைக்கனுற்றகால் பிறர்க்கு மிகவரியவனது புலியூரை யொக்குமொண்ணுதலாய்— அணி ஆர் துறு கான் மலர்த் தொத்து - அழகார்ந்த நெருங்கிய நறுநாற்றத்தையுடைய மலர்க்கொத்துக்களை—அறுகால் நிறை மலர் ஐம்பால்** நிறை அணிந்தேன் - வண்டுகணிறைந்த மலரையுடைய நின் னைம்பாற்கண் நிறைய வணிந்தேன்—தோகை - தோகையையொப்பாய்—சிறு கால் மருங்குல் வருந்தாவகை - சிறியவிடத்தையுடைய மருங்குல் வருந்தாதவண்ணம்—தொல் ஆயம் மெல்லப் புகுக - பழையதாகிய ஆயத்தின்கண் மெல்லப் புகுவாயாக எ - று.

அறுகானிறை மலரை யணிந்தே னென்றும், மலர்க்கொத்துக்கையுடைய தோகையென்றும், உரைப்பாருமுளர். நிறைய வென்பது குறைந்துநின்றது. காலென்னுஞ்சினை பிறர்க்கரியோ னெனத்தன் வினைக்கேலாவெழுத்துக் கொண்டது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தலைமகனையாற்றாமை நிகுதல்.

126

12. த னி க ண் ட ர த் த ல்¹

தனிகண்டாரத்தல் எ ன் ப து தலைமகனை யாயத்துய்த்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இஃதெம்மூர் ; இதன்கண் யாமருந்துந் தேனையுங் கிழங்கையு நியுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, நானை

* பா—ம்—தார்குழற். ** ஐம்பால் - ஐந்து வகையாக முடியும் கூத்தல்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அருளுயிர் தனைக்கண் டகம கிழந் துரைத்தது ” என்பதாம்.

நின்னாருக்குப் போவாயாகென உலகியல் கூறுவாள்போன்று.
வரைவுபயப்பக் கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தழங்கு மருவியெஞ் சீறார்

பெரும இதுமதுவுங்

கிழங்கு மருந்தி இருந்தெம்மொ

டின்று கிளர்ந்துகுன்றர்

முழங்குங் குரவை இரவிற்கண்

டேகு கமுத்தன்முத்தி

வழங்கும் பிரானெரி யாடிதென்

தில்லை மணிநகர்க்கே.

வேயொத்த தோளியை ஆயத் துய்த்துக்

குனிசிலை யண்ணலைத் தனிகண்டு ரைத்தது.

இதன் பொருள் : பெரும—பெரும—தழங்கும் அருவி இது
எம் சீறார்—தழங்காநின்ற அருவியையுடைய வில் தெமது
சீறார்—மதுவும் கிழங்கும் அருந்தி இன்று எம்மொடு இருந்து—
இதன் கண் யாமருந்துந் தேனையுங் கிழங்கையு ந்யுமருந்தி இன்
றெம்மொடுதங்கி—குன்றர் கிளர்ந்து முழங்கும் குரவை †இரவில்
கண்டு மணி நகர்க்கு ஏகு—குன்றரெல்லாருமெழுந்து முழங்கு
மிந்நிலத்து வினையாட்டாகிய குரவையை யீரவிற்கண்டு நானே
நினது நல்லநகர்க்கேகுவாயாக எ—று; முத்தன்*—இயல்பாகவே
முத்தன்—முத்தி வழங்கும் பிரான்—முத்தியையேற்பார்க்கு
வழங்குமுதல்வன்—எரியாடி - ஊழித்தியின்கணடுவான்—தென்
தில்லை மணிநகர்—அவனது தெற்கின்கட்டில்லையாகிய மணிநக
ரெனக்கூட்டுக.

ஏற்பார்மாட்டொன்றுங் கருதாது கொடுத்தலின் வழங்கு
மென்றார். உலகியல் கூறுவாள்போன்று ஒருகாணீவந்து போந்
துணையா லிவளாற்றுந் தன்மையளல்லளென்பது பயப்பக்கூறி,
வரைவுகடாயவாறு. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : குறிப்
பிணை பரிவாற்றாமைகூறி வரைவுகடாதல். 127

† குரவை—கைகோத்தாடல். * முத்தன்—முத்தராவார் மகா
தேவர் (தக்கயாகபரணி, 610—உரை).

13. பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல்¹

பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல் என்பது உலகியல் கூறுவான் போன்று குறிப்பால் வரைவுகடாவி, இனியிவ்வாடுமுகாது வரைவொடு வருவாயாகவெனத் தலைமகளது பருவங்கூறி, தலைமகனைத் தோழி வரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தள்ளி மணிசந்த முந்தித்
தறுகட் கரிமருப்புத்
தெள்ளி நறவந் திசைதிசை
பாயும் மலைச்சிலம்பா
வெள்ளி மலையன்ன மால்விடை
யோன்புலி யூர்விளங்கும்
வள்ளி மருங்குல் வருத்துவ
போன்ற வனமுலையே.

மாந்தளிர் மேனி யைவரைத் தெய்தா
தேந்த லிவ்வா றியங்க லென்றது.

இதன் பொருள் : மணி தள்ளி—மணிகளைத் தள்ளி—சந்தம் உந்தி—சந்தனமரங்களை நூக்கி—தறுகட் கரி மருப்புத் தெள்ளி—தறுகண்மையையுடைய யானையின் மருப்புக்களைக் கொழித்து—நறவம் திசைதிசை பாயும் மலைச் சிலம்பா—தேன் நிசைதோறும் பரக்கும் மலையையுடைய சிலம்பனே—வெள்ளி மலை அன்ன மால் விடையோன் புலியூர் விளங்கும்—தனது வெள்ளிமலையாகிய கயிலையையொக்கும் பெரியவிடையையுடையவனது புலியூர் போல விளங்கும்—வள்ளி மருங்குல்—கொடிச்சியது மருங்குலை—வனமுலைவருத்துவ போன்றன—நல்லமுலைகள் வளராதின்றபடியால் வருத்துவனபோன்றன; இனி வரைந்தெய்துவாயாக.எ-று.

சிலம்பனென்பது அதனையுடையனென்னும் பொருளைக் காது ஈண்டுப்பெயராய் நின்றது. புலியூர்புரையுமென்பதும் பாடம். யாவருமறியாவிவ்வரைக்கண்வைத்த தேன் முதிர்ந்துக்கு அருவி போன்றெல்லாருங்காணத் திசைதிசை பரந்தாற்போல,

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருள்சிவத் தின்படுத் தறிவுறுத் தியது" என்பதாம்.

கரந்த காமம் இவள் கதிர்ப்பு வேறுபாட்டாற் புறத்தார்க்குப் புலனாம் வெளிப்படாநின்றதென உள்நுழையுமையாயின வாறு கண்டு கொள்க. மெய்ப்பாடு : அச்சம். இவ்வொழுக்கம் புறத்தாரறியினிவளிறந்துபடும், இறந்துபட இவனுமிறந்துபடு மென்னு நினைவினளாதலால், பயன் : வரைவுகடாதல். 128

14. வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறல்¹

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக் கூறல் என்பது பருவங்கூறி வரைவுகடாய தோழிக்கு, அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க் கொப்பில்லையென நான்முகன் பயந்தபிள்ளையை யான்வரையுந் துணையெளியளாக நீ கூறுகின்றதென்னோவெனத் தலைமகள் வரைவுடம்படாது தலைமகனை மிகுத்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மாடஞ்செய் பொன்னக நும்நிக
ரில்லையிம் மாதர்க்கென்னப்
பிடஞ்செய் தாமரை யோன்பெற்ற
பிள்ளையை யுள்ளலரைக்
கிடஞ்செய் தென்பிறப் புக்கெடத்
தில்லைநின் றோன்கயிலைக்
கூடஞ்செய் சாரற் கொடிச்சியென்
றோநின்று கூறுவதே.

வரைவு கடாய வாணுதற் றோழிக்கு
விசைமலர்த் தாரோன் மிகுத்து ரைத்தது*.

இதன் பொருள் : மாடம் செய் பொன் நகரும் இம்மாதர்க்கு நிகர் இல்லை என்ன - மாடமாகச் செய்யப்பட்ட பொன்னகராகிய அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க் கொப்பில்லையென்று சொல்லும்வண்ணம்—பிடம் செய் தாமரையோன் பெற்ற பிள்ளையை - பிடமாகச் செய்யப்பட்ட தாமரையையுடைய நான்முகன்பயந்த பிள்ளையை—கயிலைக் கூடம் செய் சாரற் கொடிச்சி என்றோ நின்று கூறுவது - கயிலை மலைக்கட் கூடஞ்செய்யப்பட்ட சார

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “இன்ப மெளியேற் கெய்துமோ வென்றது” என்பதாம். † பா—ம்—பொன்னக ரில்லையிம் மாதருக் கென்னமன்னும். *றோழிக்கு, அருவரை நாடன் ஆற்றா துரைத்தது.

லீடத்து வாழும் கொடிச்சியென்றே நீ நின்றுசொல்லுவது? இவ்வாறு சொல்லற்பாலையல்லே எ - று. உள்ளரைக் கீடம் செய்து - தன்னை நினையாதாரைப் புழுக்களாகச் செய்து—என்பிறப்புக் கெடத் தில்லை நின்றோன் கயிலை - யான்றன்னை நினைவே கைச்செய்து என்பிறப்புக்கெடத் தில்லைக்கணின்றவனது கயிலையெனக்கூட்டுக.

கூடமென்றது மன்றாகச் செய்யப்பட்ட தேவகோட்டத்தை. கூடஞ்செய்தார லென்பதற்கு மரத்திரளாற் கூடஞ்செய்தாற் போலுஞ் சாரலெனினு மமையும். கூடஞ்செய்தாற் போலு முழைகளையுடைய சாரலெனினு மமையும். வரைவுடம்படாது மிகுத்துக் கூறியது. மெய்ப்பாடு : இளிவரல். பயன் : தலைமகனது விருப்புணர்த்துதல்.

129

15. உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்¹

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல் என்பது வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறிய தலைமகனுக்கு, எங்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுந் காவலர் ; யாங்கள் புனங்காப்போஞ்சிலர் ; நீர் வரைவுவேண்டா மையி னெம்மைப்புனைந்துகூறல் வேண்டுவதில்லையெனத் தோழி தங்களுண்மைகூறி வரைவுகடவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வேய்தந்த வெண்முத்தஞ் சிந்துபைங்

கார்வரை மீன்பரப்பிச்

சேய்தந்த வானக மானுஞ்

சிலம்பதன் சேவடிக்கே

ஆய்தந்த அன்புதந் தாட்கொண்ட

அம்பல வன்மலையில்

தாய்தந்தை கானவ ரேனலெங்

காவலித் தாழ்வரையே.

கல்வரை நாடன் இல்ல துரைப்ப

ஆங்கவ ஞண்மை பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : வேய் தந்த வெண் முத்தம் சிந்து பைங் கார் வரை மீன் பரப்பி - வேயுண்டாக்கிய வெள்ளிய முத்துக்கள்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அன்புக் கருளு மின்பெளி தென்றது ” என்பதாம்.

சிந்திய சோலைகளாற் பசிய கரிய தாழ்வரை மீன்களைத் தன்கட் பரப்பி—சேய் தந்த வான் அகம் மானும் சிலம்ப - சேய்மையைப் புலப்படுத்திய வானிடத்தை யொக்குஞ் சிலம்பையுடையாய்—தாய் தந்தை - எமக்குத் தாயுந் தந்தையும்—தன் சேவடிக்கே ஆய் தந்த அன்பு தந்து - தன்னுடைய சிலந்த திருவடிக்கே ஆராயப்பட்டவன்பைத் தந்து—ஆட் கொண்ட அம்பலவன் மலையிற் காவவர் - என்னை யடிமைக்கொண்ட அம்பலவனது மலையிற் காவவரே—இத் தாழ் வரை ஏனால் எம் காவல் - இத்தாழ்வரை யினுண்டாகிய தினை யெமது காவலாயிருக்கும் ; அதனானிவரைவு வேண்டாமையிற் புனைந்து கூறவேண்டுவதில்லை எ - று.

வினைமுதல்லலாத கருவிமுதலாயின அவ்வினைமுதல் வினைக் குச் செய்விப்பனவாமாதலில், பரப்பியெனச் செய்விப்பதாகக் கூறினார். சேவடிக்கே அன்புதந்தெனவியையும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : வரைவுகடாதல். 130

16. வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல்¹

வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது உண்மையுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, வரையாமைநினைந்து அவள் வருந்தாநின்றாள் ; வரைவென்று நினைக்க நீயிர் வருந்தாநின்றீர் ; இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபட நிகழ்தலின் இருவர்க்குமிடையே யான் வருந்தாநின்றேனெனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங் கூறி வரைவு கடாவாநின்றல், அதற்குச் செய்யுள்—

மன்னுந் திருவருந் தும்வரை
யாவிடின நீர்வரைவென்
றுன்னு மதற்குத் தளர்ந்தொளி
வாடு திரும்பரெலாம்
பன்னும் புகழ்ப்பர மன்பரஞ்
சோதிசிற றம்பலத்தான்
பொன்னங் கழல்வழுத் தார்புல
னென்னப் புலம்புவனே.

1 இதன் பேசுப்பப் பொருள், “இன்புறு திருத்த லென்பிழை யென்றது” என்பதாம்.

கனங்குழை முகத்தவன் மனங்குழை வுணர்த்தி
நிரைவளைத் தோளி வரைவு கடாயது.

இதன் பொருள் : வரையா விடின் மன்னும் திரு வருந்தும் - வரையா தொழியிற் பெரும்பான்மையும் திருவை யொப்பான் வருந்துவன்—நீர் வரைவு என்று உன்னுமதற்குத் தளர்ந்து ஒளி வாடுதிர் - நீயிர் வரைவென்று நினைக்குமதற்கு மனந்தளர்ந்து மேனியொளி வாடாநின்றீர்—பொன்னங் கழல் வழத்தார் புலன் என்னப் புலம்புவன் - இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபட நிகழ்தலின் யான் பொன்னையொக்குங் கழலை வாழ்த்தமாட்டாதாரறிவு போலத் தனிமையுற்று வருந்தாநின்றேன் எ - று. உம்பர் எல்லாம் பன்னும் புகழ்ப் பரமன் - அறிதற்கருமையான் உம்ப ரெல்லாமாராயும் புகழையுடைய பரமன்—பரஞ்சோதி-எல்லாப் பொருட்கும் அப்பாலாகிய வொளி—சிறற்பலத்தான் - ஆயினும் அன்பர்க்கு இப்பாலாய்ச் சிறற்பலத்தின்கண்ணையவன்—பொன்னங் கழல் - அவனுடைய பொன்னங்கழலெனக் கூட்டுக.

மன்னு மென்பது ஓரிடைச்சொல். நிலைபெறுந் திருவென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னர் இவட்குத் திருவையுமவங்கூறுதல் தக்கதன்றென்று, ஈண்டுவமித்த தென்னையெனின் ஆண்டுத்தெளி யாமையிற் கூறலாகாமையுறி, மக்களுள்ளாளென்று தெளிந்த பின்னர்க்கூறலாமென்பதனாற் கூறியதெனவுணர்க. பொன்னங் கழலென்பதற்குப் பொன்னுனியன்ற கழலையுடையதென அன் மொழித்தொகைப்பட வுரைப்பினுமமையும். புலனென்ன வென்பதற்குச் சுவைமுதலாகிய தம்பொருள்பெறுது வழத்தாதாரைம் பொறியும் புலம்புமாறுபோல வெனினுமமையும், இருவருள்ள நிகழ்ச்சியுங் கூறுவாள் போன்று, தலைமகளதாற்றாமை கூறி வரைவுகடாயவாறு. மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : வரைவுகடாதல்.

131

17. த ர ய ச் ச ங் க ள ி வ ரை வு க டா த ல்¹

தாயச்சங்குறி வரைவுகடாதல் என்பது வருத்தங்கூறிவரைவு கடாயதோழி, எம்முடையவன்னை அவள் முலைமுதிர்வு கண்டு

1 இதன் பேரின் பப் பொருள், “ பரையு முயிரின் பக்குவங் கண்டது ” என்பதாம்.

இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக் கண்டிலேமென்று அஞ்சா
நின்றாள் ; இனி மகட்பேசவார்க்கு மறுதுகொடுக்கவுங் கூடு
மெனத்தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்
யுள்—

பனித்துண்டஞ் சூடும் படர்சடை

அம்பல வன்னுலகந்

தனித்துண் டவன்தொழுந் தாளோன்

கயிலைப் பயில்சிலம்பா

கனித்தொண்டை வாய்ச்சி கதிர்முலைப்

பாரிப்புக் கண்டழிவுந்

றிளிக்கண் டிலம்பற்றுச் சிற்றிடைக்

கென்றஞ்சு மெம்மனையே*.

மடத்தகை மாதர்க் கடுப்பன அறியா

வேற்கண் பாங்கி ஏற்க வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : பனித் துண்டம் சூடும் படர் சடை அம்பல
வன் - பனியையுடைய துண்டமாகிய பிறையைச்சூடும் பரப்பிய
சடையை யுடைய வம்பலவன்—தனித்து உலகம் உண்டவன்
தொழும் தாளோன் - எஞ்சுவான்றனையாய்த் தானல்லாத
உலகமுமுதையுமுண்டவன்றொழுந் தானையுடையவன்—கயிலைப்
பயில் சிலம்பா - அவனது கயிலைகட்பயிலுஞ் சிலம்பனே—
தொண்டைக் கனி வாய்ச்சி கதிர்முலைப் பாரிப்புக்கண்டு—தொண்
டைக்கனி போலும் வாயை யுடையானுடைய கதிர்முலைகளது
ஒருப்பாட்டைக்கண்டு—அழிவு உற்று-நெஞ்சமிந்து-எம் அன்னை
சிற்றிடைக்கு இனிப்பற்றுக் கண்டிலம் என்று அஞ்சம் - எம்
மன்னை இவள் சிற்றிடைக்கு இனியொரு பற்றுக்கண்டிலமென்று
அஞ்சாநின்றாள் ; இனியடுப்பனவறியேன் எ - று.

துண்டம் : ஒரு பொருளினது கூறு. பாரிப்பு அடியிடுத
லெனினுமமையும். இளமைப்பருவம் புகுந்தமையான் மகட்கூறு
வார்க்கு அன்னைமறுதே கொடுக்கும் ; நீ முற்பட்டு வரைவாயாக
வென்று தோழியேற்கக் கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச்
சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடா
தல்.

18. இற் செ றி வ றி வி த் து வ ரை வு க டா த ல் ¹

இற்செறி வறிவித்து வரைவுகடாதல் என்பது தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாய தோழி, எம்மன்னை அவளை யுற்றுநோக்கி, திருமலைக்கட்புறம்போய் வினையாடவேண்டாவெனக் கூறினாள்; இனியிற்செறிப்பாள்போலுமென, இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாவா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஈவினை யாட நறவினை

வோர்ந்தெமர் மால்பியற்றும்

வேய்வினை யாடும்வெற் பாவுற்று

நோக்கியெம் மெல்லியலைப்

போய்வினை யாடலென் றுளன்னை

அம்பலத் தான்புரத்தில்

திவினை யாடநின் றேவினை

யாடி திருமலைக்கே.

விற்செறி நுதலியை

இற்செறி வரைத்தது.

இதன் பொருள்: ஈ வினையாட நற வினைவு ஓர்ந்து—தேனிக்கள் பறந்து வினையாட அவற்றினது வினையாட்டாற்றேனினது வினைவையோர்ந்தறிந்து—எமர் மால்பு இயற்றும் வேய் வினையாடும் வெற்பா - எம்முடைய தமர் கண்ணேணியைச் செய்யும் வேய் வினையாடும் வெற்பை யுடையாய்—உற்று நோக்கி - குறித்து நோக்கி—அன்னை எம் மெல்லியலைத் திருமலைக்குப் போய் வினையாடல் என்றாள் - அன்னை எம்முடைய மெல்லியலைத் திருமலைக் கட்புறம்போய் வினையாடவேண்டாவென்று கூறினாள்; இனி இற்செறிக்கும்போலும் எ - று. அம்பலத்தான் - அம்பலத்தின் கண்ணாள்—புரத்தில் தி வினையாட நின்று ஏ வினையாடி - முப் புரத்தின்கட்டவினையாட நின்று ஏத்தொழிலால் வினையாடுவான்—திருமலை - அவளது திருமலையெனக்கூட்டுக.

எமர் மால்பியற்றும் வெற்பா வென்றதனால், தாமநிலத்து மக்களாதலும் அவன்றலைவனாதலுங் கூறினாளாம். போய்வினை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளினி வின்ப மரிதென விரைதல்" என்பதாம்.

யாடுகென்றொன்பது பாடமாயின், உற்றுநோக்கி இன்று போய் வினையாடுக வென்றான்; அக்குறிப்பால் நானையிற்செறிப்பான் போலுமெனவுரைக்க. ஈவினையாட்டாற் றேன்வினையையோர்ந்து எமர் மால்பியற்றுமாறுபோல, கதிர்ப்பு வேறுபாட்டால் இவ னுள்ளத்துக் கரந்த காமமுணர்ந்து மேற்செய்வனசெய்யக் கருதா நின்றொன உள்நுறைகாண்க. இற்செறிவித்ததென்பது பாட மாயின், இன்னார் கூற்றென்னது துறைகூறிற்றுகவுரைக்க. 133

19. தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல்¹

தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல் என்பது இற்செறிவறி வித்து வரைவுகடாயதோழி, அவண்முலை தாங்கமாட்டா திடை வருந்துவதனைக்கண்டு எமரிற்செறிப்பாராக நினையாநின்றார்; அயலவருமகட்பேச நினையாநின்றாரெனத் தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுற்றுஞ் சடைக்கற்றைச் சிற்றம்

பலவற் றொழாதுதொல்சீர்

கற்று மறியல ரிற்சிலம்

பாவிடை ரைவதுகண்

டெற்றுந் திரையின் னமிர்தை

யினித்தம ரிற்செறிப்பார்

மற்றுஞ் சிலபல சீறார்

பகர்பெரு வார்த்தைகளே.

விற்செறி நுதலியை இற்செறி விப்பென்

டுவாவே லவற்கு வெளியே யுரைத்தது.

இதன் பொருள்: சிலம்பா - சிலம்பா—சுற்றும் சடைக்கற் றைச் சிற்றம்பலவற் றொழாது - சுற்றப்பட்ட சடைத்திரனை யுடைய சிற்றம்பலவனை முற்பிறவியிற்றொழாமையான்—கற்றும் தொல் சீர் அறியலரின் - நூல்களைக் கற்றுவைத்தும் அவனது பழைய புகழையறியாதாரைப்போல—இடை ரைவது கண்டு - முலைதாங்ககில்லா திடை வருந்துவதனைக்கண்டு—எற்றும் திரை

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "இன்பம் பெருவிடில் இகழுமுல கென்றது" என்பதாம்.

யின் அமிர்தை இனி தமர் இற் செறிப்பார் - எற்றுந்திரையை யுடைய கடலிற்பிறந்த இனிய வமிர்த்தையொப்பாளை இப் பொழுது தமர் இற்செறிப்பார்—மற்றும் சீறார் பகர் பெருவார்த்தைகள் சில பல - அதுவுமின்றி இச்சீறாரற் பகரப்படும் பெரியவார்த்தைகள் சிலபலவுள எ - று.

எற்றுந்திரை யென்பது சிணையாகிய தன்பொருட் கேற்ற வடையடுத்துநின்றதோராகுபெயர். இச்செறிப்பா ரென்பது : ஆர்த்து முற்றுச்சொல். வினைப்பெய ரென்பாருஞ் செறிப்ப ரென்று பாடமோதுவாருமுளர். சிலபலவென்பது பத்தெட்டுள வென்பதுபோலத் துணிவின்மைக்கண்வந்தது. சீறார்ப்பகரென் பதூஉம் பாடம். இவற்றிற்கு மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. இவற்றுண் மேலப்பாட்டிற் குறிப்பினானே செறிப்பறிவுறுத் தாள்.

134

20. எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதல்¹

எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதல் என்பது தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, நிவரைவொடுவரின், அன்னையும் ஐயன்மா ரும் அயலவரும் நின்வரவெதிர்கோள்ளாநிற்பர் ; இனிப்பல நினை யாது பலருமறிய வரைவொடு வருவாயாகவென எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாவாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

வழியும் அதுவன்னை யென்னின்
மகிழும்வந் தெந்தையுமின்
மொழியின் வழிநிற்குஞ் சுற்றமுன்
னேவய மம்பலத்துக்
குழியும்ப ரேத்துமெங் கூத்தன்குற்
ரூலமுற் றும்மறியக்
கெழியும்ம வேபனைத் தோள்பல
வென்னோ கிளக்கின்றதே.
எந்திழைத் தோழி! ஏந்தலை முன்னிக்
கடியா மாறு நொடி கென்றது*.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “திரோதையும் பரையுஞ் சேர்ந்திடு மென்றது” என்பதாம்.

‡ பா-ம்- எந்திழைப் பாங்கி. * நொடிதே கென்றது.

இதன் பொருள் : வழியும் அது - இவனை நீ யெய்துதற்கு முறைமையும் வரைவுவேண்டுதலே—அன்னை என்னின் மகிழும் - இவனைத்திற்குத் தக்கானோர் கணவனைவேண்டுவாளாகலின் நீ வரைவுவேண்டுமிடத்து அன்னை யென்னைப்போல மகிழும்—வந்து எந்தையும் நின் மொழியின் வழி நிற்கும் - உலகியலான் மறுத்தகன்று நின்றானாயினுந் தகுதிநோக்கிவந்து எந்தையு நின் மொழியைக்கடவாது அதன்வழியே நிற்கும்—முன்னே சுற்றம் வயம் - இவனோடு நின்னிடையிழந்தது குறிப்பானறிந்ததாகலின் நீ வரைவுவேண்டுவதன்முன்னே சுற்றம் நினக்கு வயமாயிருக்கும்—பல கிளக்கின்றது என் - பல சொல்லுகின்றதென்—குழி உம்பர் ஏத்தும் அம்பலத்து எம் கூத்தன் - திரண்டு உம்பரானேத்தப்படும் அம்பலத்தின்கணுளானுகிய எம்முடைய கூத்தனது—குற்றாலம் முற்றும் அறியக்கெழி உம்மவே பணைத் தோள்—குற்றாலமுழுது மறியப்பொருந்திய உம்மனவே பணைத்தோள்கள்; ஐயுறவேண்டா எ - று.

வழியுமென்னுமும்மை : எச்சவும்மை, உபாயமாதலேயன்றி என்றவாறு. எந்தையு மென்பது இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. முன்னே வயமென வேறுபடுத்துக் கூறுதலால், சுற்றமுமெனவும்மைகொடாது கூறினான். நலமுங்குலமு முதலாயினவற்றானேராராயினும், வருவஞ்சினேர்வரென்பதுபயப்ப, குற்றாலமுற்றாமறியக்கெழீஇயவென்றான். கெழீஇய வென்பது கெழியெனக் குறைந்துநின்றது. நின்மொழியென்று உம்மவே என்றது “என்னீ ரறியாதீர்போலவிவைகூற—என்னீ ரவல்ல நெடுந்தகாய்” * என்பதுபோல ஈண்டும் பன்மையு மொருமையு மயங்கி நின்றன. குற்றால முற்றாமறியக் கெழியென்பதற்கு மறைந்தொழுகா தெல்லாரு மறிய வரைவொடு வருவாயாகவென்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்டுக் கெழுமுமென்பது விகாரவகையாற் கெழியெனநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. வரைவின்கட் டலைமகனை யொற்றுமை கொளுவதலுமாம்.

தழங்குமருவி (127) என்னும் பாட்டுத்தொட் டிதன்காறும் வர இப்பாட்டொன்பதுஞ் செறிப்பறிவுறுத்துவரைவுகடாயின வென்பது. இவையெல்லாந் தோழியிற் கூட்டமுந் தோழியிற் கூட்டத்தின் விகற்பமுமெனவறிக.

21. ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல்¹

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாயதோழி, எம்முடைய வையன்மார் அவளுடைய முலையின் பெருமையும் இடையின் சிறுமையுங்கண்டு எம்மூர்க்கண் விடையின் மருப்பைத் திருத்திவிட்டார்; இனியடுப்பன வறியேனென ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாவாநின்றல். ஈண்டுக் கூறுவானுதலுகின்றது முல்லைத்திணையாகலின், அந்த முல்லைத் திணைக்கு மரபாவது, ஓரிடத்தொரு பெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தந்தொழுவில் அன்றுபிறந்த சேங்கன்றுள்ளன வெல்லாந் தன் னாட்டியாக விட்டு வளர்த்து அப்பரிசினால் வளர்ந்த வேற்றைத் தழுவினா நெருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்ப. அதற்குச் செய்யுள்—

படையார் கருங்கண்ணி வண்ணப்
பயோதரப் பாரமும்நுண்
இடையார் மெலிவுங்கண் டண்டர்க
ளிர்முல்லை வேலியெம்மூர்
விடையார் மருப்புத் திருத்திவிட்
டார்வியன் தென்புலியூர்
உடையார் கடவி வருவது
போலு முருவினதே*.

என்னையர் துணி
வின்ன தென்றது.

இதன் பொருள் : படை ஆர் கருங்கண்ணி வண்ணப் பயோதரப்பாரமும்—படைக்கலம் போலுங் கரிய கண்ணையுடையாளுடைய நிறத்தையுடைய முலைகளின் பாரத்தையும்—நுண் இடையார்மெலிவும் கண்டு—அப்பாரத்தைத் தாங்கலுமுரின்ற நுண்ணிய விடையாரது மெலிவையுங்கண்டு—அண்டர்கள்—என்னையராகிய வாயர்—ஈர் முல்லை வேலி எம்மூர்—ஈரிய முல்லையாகிய வேலியையுடைய எம்மூரின்கண்—விடை ஆர் மருப்புத் திருத்திவிட்டார்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அன்பு புரிபவர்க் கின்பெளி தென்றது” என்பதாம். * பா-ம்—முருவினவே.

விடையினது நிரம்பிய மருப்பைத் திருந்தச்செய்து விட்டார்கள்—வியன் தென் புலியூர் உடையார் கடவி வருவது போலும் உருவினது—அவ்விடை அகன்ற தென்புலியூரை யுடையவர் செலுத்திவரும் விடைபோலுமுருவினையுடைத்து; இனியென்னிகழும்! எ-று.

இயல்வது மேற்கொள்ளாமையின் இடையாரென இழித்துக்கூறினாள். முல்லையையுடைய வேலியெனினுமமையும். அவ்வேறுகோள் நிகழ்வதன்முன் வரைந்தெய்துவாயாக வென்றவாறு. விடையார்மருப்புத் திருத்திவிட்டார் நினக்குற்றது செய்யென்பதனைக் கேட்டுத் தலைமகனுள்ளம் வாடினான்; அஃதெற்றிற்கெனின், ஏறுதழுவிக்கோடல் தங்குலத்திற்கு மரபாகலானும், தமக்குப் பொதுவர் பொதுவியரென்று பெயராகலானும், அவ்வேற்றைத்தன்னின் முற்பட்டானெருவன் றழுவவுந்தகுமென்றுள்ளம் வாடினான். அதனைத்தோழிகண்டு அவ்வேறு புலியூருடையார் கடவிவருவதுபோலு முருவினதென்றான்; என்றது அதன்வெம்மை சொன்னவாறன்று; இவ்வொழுக்கம் புலியூருடையாரதருளான் வந்ததாகலின், அவ்வேறுநினக்கே வயப்படுவதன்றி மற்றொருத்தரா லணுகுதற்கரிது; நீ கடிது விரைந்து செய்; அஞ்சவேண்டா வென்றாளாயிற்று. இது முல்லைத்திணை. மெய்ப்பாடு அது. பயன்: ஏறுகோளுணர்த்தி வரைவுகடாதல்.

136

22. அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாதல்¹

அயலுரையுரைத்து வரைவு கடாதல் என்பது ஏறுகோள் கூறி வரைவுகடாயதோழி, அயலவர் நாளைப் பொன் புனையப் புகுதா நின்றார்; இதற்குத் திவினையென் சொல்லுவதென்றே வெனத் தான் முன்னிலைப் புறமொழியாக அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

உருப்பனை அன்னகைக் குன்றென்

றுரித்தர லுரேரித்த

நெருப்பனை யம்பலத் தாதியை

யும்பர்சென் றேத்திநிற்குந்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "அடியா நின்றே யார்வா ரென்றது" என்பதாம்.

திருப்பனை யூரனை யானைப்பொன்
 னானைப் புனைதல்செப்பிப்
 பொருப்பனை முன்னின்றென் னோவனை
 யென்யான் புகல்வதுவே.

கயல்புரை கண்ணியை

அயலுரை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : உருப் பனை அன்ன கைக்குன்று ஒன்று உரித்து-வடிவு பனையையொக்குங் கையையுடைய குன்றென்றை யுரித்து-உரவு ஊர் எரித்த நெருப்பனை-வலியையுடைய லூர்களை யெரித்த நெருப்பையுடையானை-அம்பலத்து ஆதியை - அம்பலத்தின்கணுளானுகிய வெல்லாப்பொருட்கு முதலாயவனை-உம்பர் சென்று ஏத்திநிற்கும் திருப்பனையூர் அனையானை - உம்பர் சென்று வாழ்த்தி நின்றற்கிடமான திருப்பனையூரை யொப்பானை -நானைப்பொன்புனைதல் செப்பி-அயலார் நானைப் பொன்புனைதலைச்* சொல்லி-வினையேன் யான் முன் நின்று பொருப்பனைப் புகல்வது என்னோ - திவினையேனாகிய யான்முன்னின்று பொருப்பனைச் சொல்லுவதெவனோ? எ - று.

உரலுரெரித்தலை நெருப்பின்மேலேற்றுக. எரித்த நெருப்பனென்ற சொற்களினுற்றலான். எரித்தது நெருப்பானென்பது போதரும். புகல்வதென்றது வரைந்தெய்துவாயாகவென்று பின் சொல்லப்படுங் காரியத்தை. இது சிறைப்புறம். பொருப்பனென்பது முன்னிலைக்கண் வந்ததென்று தலைமகன் முன்னிலையாகக் கூறினாளெனினுமமையும். அயலுரை-தலைமகட்கியாது மியை பில்லாதவுரை; அயலாரொருப்பட்ட வுரையெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு : அமுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : வரைவு கடாதல்.

137

23. தினை முதிர்வுரைத்து வரைவுகடாதல்¹

தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவு கடாதல் என்பது அயலுரை யுரைத்து வரைவுகடாய தோழி. இவ்வேங்கை, தினைப்புனங்கொய்கவென்று சோதிடஞ் சொல்லுதலைப்பொருந்தி, எம்மைக்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பணியொழிந் தாற்சிவம் பரியாதென்றது" என்பதாம்.

* பொன் புனைதல் - திருமங்கலியம் பூட்டி மணத்தல்.

கெடுவித்தது, இனி நமக்கேனல் வினையாட்டில்லையெனச் சிறைப் புறமாகத் தலைமகளோடு கூறுவாள் போன்று, திணைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மாதிடங் கொண்டம் பலத்துநின்
 றேன்வட வான்கயிலைப்
 போதிடங் கொண்டபொன் வேங்கை
 திணைப்புனங் கொய்கவென்று
 தாதிடங் கொண்டுபொன் வீசித்தன்
 கள்வாய் சொரியநின்று
 சோதிடங் கொண்டிதெம் மைக்கெடு
 வித்தது* தாமொழியே.

ஏனல் வினையாட் டினியில் லையென
 மானற் றேழி மடந்தைக் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : தா மொழி - தாய மொழியையுடையாய்—மாது இடம் கொண்டு அம்பலத்து நின்றேன் - மாதை யிடப் பக்கத்துக்கொண்டெல்லாருங்காண அம்பலத்தின்கணின்ற பொருந்தா வொழுக்கத்தை யுடையவனது—வட வான் கயிலைப் போது இடங்கொண்ட பொன் வேங்கை - வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரிய கைலைமலைக்கணுளதாகிய பொருப்பிடங் கொண்ட பொன்போலு மலரையுடைய வேங்கை—திணைப்புனம் கொய்க என்று தாது இடங்கொண்டு - திணைப்புனத்தைக் கொய்கவென்று தாதையிடத்தேகொண்டு—பொன் வீசி - பொன்போலு மலரையெல்லாங்கொடுத்து—தன் கள் வாய் சொரிய நின்று - தனது தேனைப் பூத்தவிடஞ் சொரியநின்று—சோதிடம் கொண்டு இது எம்மைக் கெடுவித்தது - சோதிடஞ்சொல்லுதலைப் பொருந்தி இஃதெம்மைக்கெடுத்தது ; இனி யென்செய்தும்? எ - று.

பொன்னைக்கொடுத்துப் பிறர்க்கடிமையாதலைப் பொருந்தித் தானிழிந்த சாறியாதலாற் றனக்குரியகள்ளை வாய்சொரிய நின்றெனச் சிலைடைவகையா னிழித்துக் கூறினாளாகவுமுரைக்க. சோதிடங்கொண்டிதெம்மைக்கெடக்கொண்டதென்பது பாடமாயிற்கெடக்கொண்டதென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னீரவாய்க்

* பா-ம்—மைக்கெடக் கொண்டது.

கேடுத்ததென்னும் பொருள்பட்டு, எம்மையென்னு மிரண்டாவ தனை முடித்தனவாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : செறிப்பறிவுறுத்தல். 138

24. ப க ல் வ ர ல் வ ி ல க் கி வ ரை வு க டா த ல்¹

பகல்வரல் விலக்கி வரைவுகடாதல் என்பது சிறைப்புறமாகத் தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, எதிர்ப்பட்டுநின்று, இப்பெருங்கணியார் நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாரா யிருந்தார் ; எம்மையன்மார் இவர்சொற்கேட்டு இத்தினையைத் தடிவாரா யிருந்தார் ; எமக்குமினித் தினைப்புனங்காவலில்லை ; நீரினிப்பகல்வரல் வேண்டாவெனப் பகல்வரல் விலக்கி வரைவு கடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வடிவார் வயற்றில்லை யோன்மல
யத்துநின் றும்வருதேன்
கடிவார் களிவண்டு நின்றலர்
தூற்றப் பெருங்கணியார்
நொடிவார் நமக்கினி நோதக
யானுமக் கென்னுரைக்கேன்
தடிவார் தினையெமர் காவேம்
பெருமஇத் தண்புனமே.

அகல்வரை நாடனை
பகல்வர லென்றது.

இதன் பொருள் : வடிவு ஆர் வயல் தில்லையோன் மலயத்து நின்றும் - அழகார்ந்த வயல் குழந்த தில்லையை யுடையவனது பொதியிற்கணின்ருவைத்தும்—வரு தேன் கடிவார் களிவண்டு நின்று அலர் தூற்ற - நறுநாற்றத்தால் வாராநின்ற தேன்களும் நாற்றத்தைத்தேரு நெடிய களிவண்டுகளும் நின்று அலர்களைக் குடைந்து தூற்ற—பெருங்கணியார் இனி நமக்கு நோதக நொடி வார் - வேங்கையாகிய பெருங்கணியார் இப்பொழுது நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார்—யான் உமக்கு என் உரைக்கேன் - யானுமக் கென்சொல்லுவேன்—எமர் தினை

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பகர ணத்தாற் பரியா தென் றது" என்பதாம்.

தடிவார் - கணியார்சொல்லுதலால் எமர்நினையைத் தடிவாராயிருந்தார், அதனால்—பெரும - பெரும—இத்தண்புனம் காவேம்—இத்தண்புனத்தை யாமினிக்காவேம்; நீ பகல்வரவேண்டா எ-று.

வடிவார்தில்லை யென்றியைப்பிணுமமையும். மலயத்துவாழ்வார் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யாராகலின், மலயத்து நின்றுமென்றும்மை கொடுத்தார். மலயத்தினின்றும் வருந்தேனென்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்கு வேங்கை மலையத்தையனைந்ததோரிடத்து நின்றதாக வுரைக்க. கடி - புதுமையுமாம். வண்டொழுங்கினது நெடுமைபற்றி வார்கனிவண்டென்றான். இதுவுமதுவாகலான், அலர்தாற்ற வென்பதற்குத் தன்னோடு பயின்றரைக் கண்ணோட்ட மின்றி வருத்தாநின்ற தென்று புறங்கூறவென்றுமுரைக்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : பகற்குறிவிலக்கல்.

139

25. தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்¹

தினையொடு வெறுத்து வரைவு கடாதல் என்பது பகல்வரல் விலக்கி வரைவுகடாயதோழி, இத்திணைக்காவறலைக்கிடாக நாமவனை யெதிர்ப்படலாமென்று நினைந்து தினையை வித்திக்காததோம்; அது போய்த் திவினையை வித்திக்காத்து அதன்வினையை முண்டதாமி முடிந்ததெனச் சிறைப்புறமாகத் தினையொடு வெறுத்து வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நினைவித்துத் தன்னையென் நெஞ்சத்
திருந்தம் பலத்துநின்று
புனைவித்த ஈசன் பொதியின்
மலைப்பொருப் பன்விருப்பில்
தினைவித்திக் காத்துச் சிறந்துநின்
றேழுக்குச் சென்றுசென்று
வினைவித்திக் காத்து வினைவுண்ட
தாகி வினைந்ததுவே.

தண்புனத் தோடு துளர் வற்றுப்
பண்புனை மொழிப் பாங்கி பகர்ந்தது.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “தவங்கள் செய்துஞ் சலிப்பிலையென்றது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : என் நெஞ்சத்து இருந்து தன்னை நினைவித்து - தானேவந்திருந்து திருத்தவேண்டுதலின் என்னெஞ்சத்துப் புகுந்திருந்து தன்னை யானினையும்வண்ணஞ்செய்து—அம்பலத்து நின்று - அம்பலத்தின்கட்டன்றிருமேனி காட்டிநின்று—புனைவித்த ஈசன் பொதியின்மலைப் பொருப்பன் விருப்பின் - என்ற றன்னைப் புகழ்வித்துக்கொண்ட ஈசனது பொதியின் மலைக் கணுளனாகிய பொருப்பன் மேல்வைத்த விருப்பினால்—நினை வித்திக் காத்துச் சிறந்து நின்றேழுக்கு - நினைவையித்தி அதனைக் காத்து உள்ளமலிந்து நின்ற எங்கட்கு—சென்று சென்று வினை வித்திக்காத்து வினைவு உண்டதாகி வினைந்தது - அத்தினைவையித்திக்காத்த காவல்போய்த் தீவினையை வித்தி அதனைக் காத்து அதன் வினைவையு முண்டதாகி முடிந்தது எ - று.

நினைவித்துத் தன்னை யென்னெஞ்சத்திருந்தென்பதற்கு ஒரு காற்றன்னை நினைவேனாகவுஞ்செய்து அந்நினைவே பற்றுக்கோடாகத் தான் புகுந்திருந்தேனினுமமையும். பொருப்பன் விருப்பென்பதனை நீர் வேட்கை போலக்கொள்க. நினை வித்தியஞான்று இத்தினைக்காவல் தலைக்கிடாக அவனை யெதிர்ப்படலாமென்று மகிழ்ந்து அதற்குடம்பட்டாராகலிற் றும்வித்தினுர்போலக் கூறினான். புனத்தோடுதளர்வுற்று - புனத்தாற்றளர்வுற்று. 140

26. வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்¹

வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல் என்பது நினை யொடுவெறுத்து வரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கையரும்பிய ஞானேறே அரும்பறக் கொய்தேமாயின் இவர் இன்றுநம்மைக் கெடுப்பான் வேண்டி இத்தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ? யாமதுசெய்யப் பெற்றிலேமென வேங்கையொடு வெறுத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கனைகடற் செய்தநஞ் சுண்டுகண்

டார்க்கம் பலத்தமிழ்தாய்*

வினைகெடச் செய்தவன் விண்தோய்

கயிலை மயிலனையாய்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பசுர னங்கனே பகையா மென்றது" என்பதாம். * பா—ம்—பலத்தமிழ்தாய்.

நனைகெடச் செய்தன மாயின்
 நமைக்கெடச் செய்திடுவான்
 தினைகெடச் செய்திடு மாறுமுண்
 டோஇத் திருக்கணியே.

நீங்குக இனி நெடுந்தகையென
 வேங்கைமேல் வைத்து விளம்பியது.

இதன் பொருள் : கனை கடற் செய்த நஞ்சு உண்டு - ஒலியா
 நின்ற கடலின்க னுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சை யுண்டுவைத்து—
 அம்பலத்துக் கண்டார்க்கு அமிழ்தாய் - அம்பலத்தின்கணின்று
 கண்டார்க்கு அமிழ்தமாய்—வினைகெடச் செய்தவன் வின் தோய்
 கயிலை மயில் அனையாய் - நம் வினைகெடும்வண்ணஞ் செய்தவ
 னது விண்ணைத்தோயாநின்ற கைலையின் மயிலையொப்பாய்—
 நனை கெடச் செய்தனம் ஆயின் - அரும்பியஞான்தே நனையைக்
 கெடும் வண்ணஞ் செய்தேமாயின்—நமைக் கெடச் செய்திடு
 வான் இத்திருக்கணிதினை கெடச் செய்திடுமாறும் உண்டோ -
 நம்மைக் கெடுப்பான் வேண்டி இத்திருவாகிய கணி தினைகெட
 முயலுமாறுமுண்டோ? யாமது செய்யப்பெற்றிலேம் எ - று.

கனைகடற்செய்தவென்றதனான் நஞ்சின்பெருமை கூறினார்.
 செய்யாதநஞ்சிற் செய்தநஞ்சு கொடிதாகலின், அதன்கொடுமை
 விளங்க, செய்தநஞ்சென்றார். அமிழ்தாதல் அமிழ்தின்காரியத்
 தைச்செய்தல். கண்டார்க்கென்றதனான், அல்லாதவமிழ்தோடு
 இவ்வமிழ்திற்கு வேற்றுமை கூறியவாரும். கெடச்செய்திடு
 வானென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், கெடுப்பானென்
 னும் பொருள்பட்டு, நம்மையென்னு மிரண்டாவதற்கு முடிபா
 யின. வினைகெடச்செய்தவனென்பது முதலாயினவற்றிற்கு மிவ்
 வாறுரைப்பினுமமையும். திரு : சாதிப்பெயர். கணி : தொழிற்
 பெயர். நல்லகணி யென்றிழித்துக் கூறினாக வுரைப்பாரு
 முளர்.

141

27. இ ர க் க மு ற் று வ ரை வு க டா த ல்¹

இரக்கமுற்று வரைவு கடாதல் என்பது வேங்கையொடு
 வெறுத்து வரைவுகடாயதோழி, யாமவனை யெதிர்ப்படலாமென்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " அருளுயிர்க் கிரங்கி யன்பெடுத்த
 துரைத்தது " என்பதாம்.

றின்புற்று வளர்த்த தினைத்திரள் இப்புனத்தின்க ணில்லா
வாயிருந்தன ; இனி நாமவனை யெதிர்ப்படுமாறென்னோவெனச்
சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கிரக்கமுற்று வரைவுகடாவாநிற்
றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வழுவா இயலெம் மலையர்

விதைப்பமற் றியாம்வளர்த்த

கொழுவார்[†] தினையின் குழாங்களெல்

லாமெங் குழாம்வணங்குஞ்

செழுவார் கழற்றில்லைச் சிற்றம்

பலவரைச் சென்றுநின்று

தொழுவார் வினைநிற்கி லேநிற்ப

தாவடுத் தொல்புனத்தே*.

செழுபை நாடற்குக்

கழுமலுற் றிரங்கியது.

இதன் பொருள் : வழுவா இயல் எம் மலையர் விதைப்ப -
விதைக்கும் பருவத்துங் கொய்யும்பருவத்தும் வழுவாதுசெய்யு
மியல்பையுடைய எந்தமராகிய மலையர் விதைப்ப—யாம் வளர்த்த
கொழுவார் தினையின் குழாங்களெல்லாம் - யாம்வளர்த்த கொழு
விய நெடிய தினையின் திரட்களெல்லாம்—எம்குழாம் வணங்கும்
செழுவார் கழல் தில்லைச் சிற்றம்பலவரை—எமது குழாஞ்சென்று
வணங்கும் வளவிய நெடிய கழலையுடைய தில்லையிற் சிற்றம்
பலத்தையுடையானை—சென்று நின்று தொழுவார் வினை நிற்
கிலே—சென்றுநின்று தொழுவாருடைய வினை அவர்கண் நிற்
கிலே—இத்தொல் புனத்து நிற்பது ஆவது—இப்பழைய புனத்
தெனிற்பதாவது ; இனிநில்லா எ - று.

குழாங்களெல்லா நிற்பதாவதெனக்கூட்டுக. நிற்பதென்பது
நிற்றலென்னும்பொருட்டு. நிற்பதாவ வென்பது பாடமா
யின், ஆவவென்பதிரங்கற்குறிப்பாகவுரைக்க. நிற்ப வென்ப
தூஉம் பாடம். குழுவார்தினையென்பதூஉம் பாடம். 142

[†] பா-ம்—குழுவார். * தொழுவார் வினை தில்லாமைபோலத்
தினைத்திரளும் தில்லா என்பது இத். திருப்பாட்டின் கருத்து.

28. கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதல்¹

கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதல் என்பது இரக்கமுற்று வரைவுகடாயதோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று, இப்புனத்துத்தினை யுள்ளது இன்றுதொடர்பறக்கொய்தற்றது; எமக்குமினிப்புனங் காவலில்லை; யாமுமக்கறிவு சொல்லுகின்றேமல்லேம்; நீரேயறி வீரேனத் தினைகொய்தமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற் குச் செய்யுள்—

பொருப்பர்க் கியாமொன்று மாட்டேம்

புகலப் புகலெமக்காம்

வீருப்பர்க் கியாவர்க்கு மேலர்க்கு

மேல்வரு மூரெரித்த

நெருப்பர்க்கு நீடம் பலவருக்

கன்பர் குலநிலத்துக்

கருப்பற்று விட்டெனக்* கொய்தற்ற

தின்றிக் கடிப்புனமே.

நீடும் புனத்தினி யாடே மென்று

வரைவு தோன்ற வரை செய்தது.

இதன் பொருள் : எமக்குப் புகலாம் வீருப்பர்க்கு—எமக்குப் புகலிடமாதற்குக் காரணமாகிய வீருப்பத்தையுடையவர்க்கு—யாவர்க்கும் மேலர்க்கு—எல்லார்க்கு மேலாயவர்க்கு—மேல் வரும் ஊர் எரித்த நெருப்பர்க்கு—ஆகாயத்தின்கட் செல்லுமூர் களையெரித்த நெருப்பையுடையவர்க்கு—நீடு அம்பலவருக்கு—நிலைபெற்ற வம்பலத்தையுடையவர்க்கு—அன்பர் குலம் நிலத்துக் கருப்பற்று விட்டென—அன்பராயினுடைய குலங்கள் உலகத் துப் பிறவிக்காரணத்தைப் பற்றுவிட்டகன்றாற் போல—இக் கடிப்புனம் இன்று கொய்தற்றது†—இக்காவலையுடைய புனம்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சரியை யாநிமுன்றுங் கடந் தது” என்பதாம். * பா—ம்—விட்டெனக்.

† இங்கு, “அஞ்செழுத் தெங்குரு நாதன் நனதடியார்க் கொழித்த, சஞ்சிதம் போலத் தினைமுற்று மாள” (திருவாவடுதுறைக் கோவை, 179) எனவும், “புண்ணியந்தம், திவினை யற்றது போலற்ற வாவித்தினைப்புனமே” (கலைசைக் கோவை, 173) எனவும் வருவன வற்றை ஒப்புநோக்குக.

இப்பொழுது தொடர்பறக் கொய்தற்றது. அதனால்—பொருள் பர்க்கு யாம் ஒன்றும் புகலமாட்டேம்—பொருப்பர்க் கியாமொன்றுஞ் சொல்லமாட்டேம் எ—று.

யாமொருகுணமுமில்லேமாயினுந் தமது விருப்பினுலெமக்குப் புகலிடமாயினுரென்னுங் கருத்தால், புகலெமக்காம் விருப்பர்க்கென்றார். எம்மால் விரும்பப்படுவார்க் கென்பாருமுளர். விடெனவென்பதூஉம் பாடம்.

143

29. பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல்¹

பிரிவருமை கூறி வரைவு கடாதல் என்பது கொய்தமைகூறி வரைவுகடாயதோழி, இப்புனத்துப் பயின்ற கிளிகள் தமக்குத் துப்பாகாக் காலத்துந் தினைத்தானை விடாதிராநின்றன; நாம் போனால் நங்காதலரிவ்விடத்தே வந்துநின்று நம்மைத்தேடுவர் கொல்லோவெனச் சிறைப்புறமாகப் பிரிவருமைகூறி வரைவு கடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பரிவுசெய் தாண்டம் பலத்துப்

பயில்வோன் பரங்குன்றின்வாய்

அருவிசெய் தாழ்புனத் தைவனங்

கொய்யவு மிவ்வனத்தே

பரிவுசெய் தாலரி தேகொள்க

பேயொடு மென்னும்பெற்றி

இருவிசெய் தாளி றிருந்தின்று

காட்டு மிளங்கிளியே.

மறைப்புறக்* னெவியிற்

சிறைப்புறத் துரைத்தது†.

இதன் பொருள்: பரிவு செய்து ஆண்டு—எம்மைப் பரிந்தாண்டு—அம்பலத்துப் பயில்வோன் பரங்குன்றின்வாய் - அம்பலத்தின்கட் பயில்வானது பரங்குன்றினிடத்து—அருவி செய் தாழ் புனத்து ஐவனம் கொய்யவும் - அருவிநீராற் செய்யப்பட்ட

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பழக்கத் தவிரப் பயிறல் பெரிதென்று” என்பதாம்.

* பா—ம்—மறைப்புறு. † சிறைப்படவுரைத்தது.

தாழ்ந்த புனத்தின்க னுண்டாகிய ஐவனத்தைக்கொய்யவும்— இவ் வனத்து இருவிசெய் தாளின் இருந்து— இக் காட்டின்கண் இருவியாகச் செய்யப்பட்ட தா ளி லே யி ரு ந் து—செய்தால் பேயோடும் பிரிவு அரிது—நட்புச்செய்தாற் பேயோடாயினும் பிரிவரிது—கொள்க என்னும் பெற்றி—இதனை யு ள் ள த் து க் கொள்கவென்னுந் தன்மையை—இளங்கிளி இன்று காட்டும்— இளங்கிலிகள் இப்பொழுது காட்டாநின்றன எ—று.

பேயோடாயினும் பிரிவுசெய்தாலாற்றுதலரிதென்ஃ றுரைப் பினுமமையும். இருவியென்பது கதிர்கொய்த தட்டை. தாளென் பது கதிர்கொய்யாதமுன்னுஞ் சொல்வதோர்பெயர். இப்புனத் துப் பயின்ற கிலிகள் தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்து மிதனைவிடா திரா நின்றன; இனி நங்காதலர் நம்மாட்டென்செய்வரென்னுங் கருத்தான், மறைப்புறமாயிற்று. சிறைப்பட வுரைத்ததென்பது பாடமாயின், சிறைக்கண்வந்து நிற்பவென்றுரைக்க. 144

30. மயிலோடு கூறி வரைவுகடாதல்¹

மயிலோடு கூறி வரைவுகடாதல் என்பது பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாயதோழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலைமகனை யு ள் கொண்டு புனங்காவலேறிப் போகாநின்றான், கணியார்நினைவு இன்றுமுடிந்தது; யாங்கள் போகாநின்றோம்; இப்புனத்தொரு வர் வந்தால் இங்கு நின்றும்போனவர்கள் துணியாதன துணிந்து போனாரென்று அவர்க்குச் சொல்லுமினென மயிலோடுகூறி வரைவுகடாவா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கணியார் கருத்தின்று முற்றிற்
றியாஞ்சென்றுங் கார்ப்புனமே
மணியார் பொழில்காண் மறத்திற்கண்
டர்மன்னு மம்பலத்தோன்

§ இங்கு, “பேயோடேனும் பிரிவொன்று இன்னுதென்பர் பிற ரெல்லாம்” (சுந்தரர்தேவாரம், மீளாவடிமை, 9), “பேய்வயினும் மரிதாகும் பிரிவு” (திருக்கோவை, 343) என வருவனவற்றை அறிக.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “அருள்கர னாத்தி லார்ந்தினி துரைத்தது” என்பதாம்.

அணியார் கயிலை மயில்காள்
அயில்வே லொருவர்வந்தால்
துணியா தனதுணிந் தாரென்னு
நீர்மைகள் சொல்லுமினே.

நீங்கும் புனம்விடு நீன்பெருந் துயாம்
பாங்கி பகர்ந்து* பருவா ஒற்றது.

இதன் பொருள் : கணியார் கருத்து இன்று முற்றிற்று - கணியாரது நினைவு இன்று முடிந்தது-யாம் சென்றும் - யாங்கள் போகாநின்றேம்-கார்ப் புனமே - கரியபுனமே-மணி ஆர் பொழில்காள் - மணிகளார்ந்த பொழில்காள்-மறத்தீர் கண்டிர்-வேங்கையொடு பயின் றீராகலின் நீரெம்மைமறப்பீர்-மன்னும் அம்பலத்தோன் அணி ஆர் கயிலை மயில்காள்-நிலைபெறு மம்பலத்தையுடையவனது அழகார்ந்த கையையினின்றும் வந்த மயில்காள்-அயில் வேல் ஒருவர் வந்தால்-அயில் வேல் துணையாகத் தனிவருமவர் ஈண்டு வந்தால்--துணியாதன துணிந்தார் என்னும் நீர்மைகள் சொல்லுமின்-அன்புடையார் துணியாதனவற்றை அவர் துணிந்தாரென்னு நீர்மைகளை யவர்க்குச் சொல்லுமின் எ - று.

நீர்மை ஈண்டு வியப்பு. நீரில்வாறு சொன்னால் அவராற்று வாரென்பது கருத்து. பேரருளினோன் கையையினுள்ளீராகலின் நீர் கண்ணோட்டமுடையீரென்பது கருத்து. கார்ப்புனமென்பதற்குக் கார்காலத்துப் பொலியும் புனமெனினுமமையும். துணியாதனவாவன பிரிதலும் வரையுந்துணையுமாற்றி யிருத்தலும். புனமே பொழில்காள் மயில்காள் என்கூட்டி, நீரெம்மை மறப்பீராயினும் மறவாது சொல்லுமினென்றுரைப்பாருமுளர். இவையாறற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

145

31. வ று ம் பு ன ங் க ண் டு வ ரு ந் த ல் ¹

வறும்புனங்கண்டு வருந்தல் என்பது தலைமகளும் தோழியும் புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப, தலைமகன் புனத்திடைச்

* பா-ம்-பாங்கி நினைந்து 1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "அருளன்றி யின்பம் ஆரா தென்றது" என்பதாம்.

சென்று நின்று, இப்புனம் யாமுன்பயின்றதன்றோ? இஃதின் றிருக்கின்றவாறென்னோ வென்று, அதன் பொலிவழிவுகூறித் தலைமகளைத்தேடி வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொதுவினிற் றீர்த்தென்னை யாண்டோன்
புலியூ ரரன்பொருப்பே
இதுவெனி லென்னின் றிருக்கின்ற
வாறெம் மிரும்பொழிலே
எதுநாமக் கெய்திய தென்னுற்
றனிரறை யீண்டருவி
மதுவினிற் கைப்புவைத் தாலொத்த
வாமற்றிவ் வான்புனமே.

மென்புனம் விடுத்து மெல்லியல் செல்ல
மின்பொலி வேலோன் மெலி வுற்றது.

இதன் பொருள்: பொதுவினில் தீர்த்து என்னை ஆண்டோன்* அதுவோவிதுவோ வழி யென்றுமயங்கிப் பொதுவாக நின்ற நிலைமையை நீக்கி என்னையாண்டவன்—புலியூர் அரன் - புலியூரி லரன்—பொருப்பே எனில் இது இன்று இருக்கின்றவாறு என் - அவனது பொருப்பாய் யான்முன்பயின்ற விடமேயாயின் இஃதின் றிருக்கின்றவாறென்—எம் இரும் பொழிலே-எம்முடைய பெரிய பொழிலே—நாமக்கு எய்தியது எது—நாமக்குத்தான் இன்றுவந்த தியாது—என் உற்றனிர் - நிரென்னுற்றிர்—இவ் வான் புனம் - இதுவேயுமன்றி இப்பெரிய புனம்—அறை ஈண்டு அருவி மதுவி னில் கைப்பு வைத்தால் ஒத்தவா—ஒலியாநின்ற பெருகிய வருவி யாய்விழும் மதுவின்கண் அதனின்சுவையை மாற்றிக் கைப்பாகிய சுவையை வைத்தாலொத்தவாறென்! எ - று.

மற்றென்பது அசைநிலை. எல்லாரையு மாளும் பொது வாகிய முறைமையினின்று நீக்கி என்னை யுளநெகிழ்விப்பதோ

* இத்துடன், “பொதுவற வடிமை செய்திடும்” (மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ், முத்தப்பருவம், 10) எனவும், “உள்ளப் படாத திருவுருவை உள்ளுதலும், கள்ளப் படாத சுளிவந்த வான்கருணை, வெள்ளப் பிரானெம் பிரானென்னை வேறேயாட், கொள்ளப் பிரா னுக்கே சென்றாதாம் கோத்தும்பி” (திருவாசகம், திருக்கோத், 16) எனவும் வருவனவற்றைக் காண்க.

ருபாயத்தானுண்டவனென் றுரைப்பினுமமையும். இன்பஞ்செய்
வதுந் துன்பஞ்செய்வது மொன்றாகமாட்டாதென்னுங் கருத்தாற்
புலியூரரன் பொருப்பேயிதுவெனிலென்றான். அறையிண்டருவி
கான் நிரென்னுற்றிரென்றும், அறையிண்டருவிப் புனமென்றும்
உரைப்பாருமுள்.

146

32. பதிநோக்கி வருந்தல் 1.

பதிநோக்கி வருந்தல் என்பது வறும்புனத்திடை வருந்தா
நின்ற தலைமகள், இவ்வாறணித்தாயினும் நம்மாற் செய்யலாவ
தொன்றில்லையென்று அவளிருந்த பதியையநோக்கித் தன்னெஞ்
சோடுசாவி வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆனந்த மாக்கட லாடுசிற்
றம்பல மன்னபொன்னின்
தேனுந்து மாமலைச் சேறா
ரிதுசெய்ய லாவதில்லை
வானுந்து மாமதி வேண்டி
அழுமழப் போலுமன்னோ
நானுந் தளர்ந்தனன் நீயுந்
தளர்ந்தனை நன்னெஞ்சமே.

மதிநுத லரிவை பதிபுக லரிதேன
மதிநனி கலங்கிப் பதிமிக வாடியது.

இதன் பொருள் : ஆனந்த மாக் கடல் ஆடு சிற்றம்பலம்
அன்ன - ஆனந்தமாகிய நிரானிறைந்ததோர் பெரியகடல் நின்
ருஞ் சிற்றம்பலத்தையொக்கும்—பொன்னின் தேன் உந்து
மாமலைச் சேறார் இது—பொன்னினது தேன்றத்திப்பாயும் பெரிய
மலைக்கனுண்டாகிய சேறாரிது—செய்யலாவது இல்லை—இவ்வா
றணித்தாயினு நம்மாற் செய்யலாவதொன்றில்லை, அதனால்—
வான் உந்தும் மாமதி வேண்டி அழும் மழப் போலும்* - வானின்

1 இதன் பேசுன்பப் பொருள், "இன்பப் பெருமைகண் டெளி
மையன் றென்றது" என்பதாம்.

* இத்துடன், "விசும்புற்ற திங்கட கழுமழப் போன்று" (திருக்
கோவை, 198) என வருவதையும் ஒப்பு நோக்குக.

கட்செல்லும் பெரிய மதியைக் கொள்ளவேண்டி அதனருமை யறியா தழுங்குழவிபோல எய்துதற்கரியாகி விரும்பி—நல் நெஞ்சமே—நல்ல நெஞ்சமே—நீயுந் தளர்ந்தனை—நீயுந் தளர்ந்தாய்—நானும் தளர்ந்தனன் - நீயவ்வரும்பொருள்விரும்புதலான் யானுந்தளர்ந்தேன் எ - று.

தேனையுமிழுமாமலையெனினு மமையும். மழவை நெஞ்சத் திற்கேயன்றித் தலைமகற்குவமையாக வுரைப்பினு மமையும். நெஞ்சத்தைத் தன்னோடுபடுத்தற்கு நன்னெஞ்சமெனப் புனைந்து கூறினான். இது தலைமகனை இற்செறிவிக்கின்றகாலத்து ஆற்றா னாகிய தலைமகன்றோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. மன்னுமோவும் : அசைநிலை. பதி - தலைமகன். இவையிரண் டற்கும் மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றுமைநிங்குதல். 147

பகற்குறி முற்றிற்று

— o —

14. இரவுக்குறி¹

இரவுக்குறி வருமாறு : பகற்குறிபுணர்ந்து விலக்கப்பட்ட தலைமகள் தெருண்டுவரைதறலை. தெருளானாயிற் பின்னையுந் தோழியைத் தலைப்பட்டு இரவுக்குறிவேண்டிச்சென்று எய்து தன்முறைமையென்ப. என்னை “களவினுட் டவீர்ச்சி கிழவோற் கில்லை”* என்றாகலின்.

இரவுக்குறி வேண்ட லாற்றருமை கூற
வின்றுநெஞ் சுடைத னிலைகண்டு நேர்த
லுட்கொள வினாத† லுட்கொண்டு வினாதல்
குறியிடங் கூறல் குறியேற் பித்த
விரவர வுரைத்த லேதங் கூறல்
குறைநேர்த லோடு குறைநயப் புரைத்தன்
மயின்மே லிசைத்து வரவுணர்ந் துரைத்த
ரூய்துயி லறித றலைவிதுயி லெடுத்த
லீடத்துய்த்து நீங்க றளர்வகன் றுரைத்தன்
மருங்களைந லோடு முகங்கண்டு மகிழ்தல்
பள்ளியிடத் துய்த்தல் பள்ளியிடத் துய்த்து
வரைவு கடாவி வரவு விலக்கல்
வரைவு டம்படா தாற்றா துரைத்த
லதரிடைச் செலவிற் கிரக்கங் கூற
லீருளற நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்
வேற்றுக் குறிகூறல் கடலிடை வைத்துத்
துயரறி வித்த றோழியு மின்றித்
தானே கிடந்து தனிமையுற் றுற்றுங்
காம மிக்க கழிபடர் கிளவி

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “இரவுக் குறித்துறை முப்பத்து மூன்று, மருளே சிவத்தோ டாக்கியங் வருமை, தெரியவற் புறுத்திச் சிவனது கருணையின், இச்சை பலவு மேடுத்தெடுத்த தருளல்” என்பதாம். * இறையனாரகப்பொருள், 33. † பா-ம் லுட்கொள வினாத.

காப்புச் சிறைமிக்க கையறு கிளவி
 யாறுபார்த் துற்ற வச்சக் கிளவி
 தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி
 நிலைகண் டுரைத்த னெடுங்கடற் சேர்த்த
 லலரறி வித்தலோ டாறாம் மூன்று
 மிபவுக் குறியிவை யென்றிசி னேரே.

இதன் பொருள் : இரவுக்குறி வேண்டல், வழியருமைகூறி
 மறுத்தல், நின்றுநெஞ்சடைதல், இரவுக்குறிநேர்தல், உட்கொள
 விதைல், உட்கொண்டுவிதைல், குறியிடங்கூறல், இரவுக்குறி
 யேற்பித்தல், இரவரவுரைத்தல், ஏதங்கூறிமறுத்தல், குறை
 நேர்தல், குறைநேர்ந்தமைகூறல், வரவுணர்ந்துரைத்தல், தாய்
 துயிலறிதல், துயிலெடுத்துச்சேறல், இடத்துய்த்துநீங்கல், தளர்
 வகன்றுரைத்தல், மருங்கணைதல், முகங்கண்டுமகிழ்தல், பள்ளி
 யிடத்துய்த்தல், வரவுவிலக்கல், ஆற்றுதுரைத்தல், இரக்கங்கூறி
 வரைவுகடாதல், நிலவுவெளிப்படவருந்தல், அல்லகுறியறிவித்
 தல், கடலிடைவைத்துத் துயரறி வித்தல், காமமிக்க கழிபடர்
 கிளவி, காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி, ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்
 கிளவி, தன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவி, நிலைகண்டுரைத்தல்,
 இரவுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்தல், அலரறிவுறுத்தல் என
 விவை முப்பத்துமூன்று மிபவுக்குறியாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. இ ர வு க் கு றி வே ண் ட ல் ¹

இரவுக்குறி வேண்டல் என்பது பதிநோக்கி வருந்தாநின்ற
 தலைமகள், இற்றையிரவிற்கியானுங்கள் சிறார்க்கு விருந்து; என்
 னையேற்றுக்கொள்வாயாக வெனத் தோழியை யிரவுக்குறி
 வேண்டாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மருந்துநம் மல்லற் பிறவிப்
 பிணிக்கம் பலத்தமிர்தாய்
 இருந்தனர் குன்றினின் றேங்கும்
 அருவிசென் றேர்திகழ்ப்

¹ இதன் பேரின்பப் பொருள், "அருளை யிரந்துயி ரன்பாய்க்
 கலந்தது" என்பதாம்

பொருந்தின மேகம் புதைந்திருள்
தூங்கும் புனையிறும்பின்
விருந்தினன் யானுங்கள் சீறா
ரதனுக்கு வெள்வனையே.
நள்ளிருட் குறியை வள்ளல் நினைந்து
விங்கு மென்முலைப் பாங்கிக் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : வெள்வனை - வெள்வனையையுடையாய்—
குன்றினின்று ஏங்கும் அருவி சென்று ஏர் திகழ மேகம் பொருந்
தின-குன்றின்கணின் றெலிக்கு மருவிகள்பாயந் தழகுவிளங்கும்
வண்ணம் மேகம்வந்து பொருந்தின, அதனால்—புதைந்து இருள்
தூங்கும் புனை இறும்பின் உங்கள் சீறாரதனுக்கு யான் விருந்
தினன் - அம்மேகத்தின்கட் புதைந்திருள்செறியுஞ் செய்காட்டை
யுடைய நுமது சீறாரதற்கியான் விருந்தினன் ; என்னை யேற்றுக்
கொள்வாயாக எ-று. நம் அல்லற் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்து -
நம்முடைய அல்லலைச்செய்யும் பிறவியாகிய பிணிக்கு அருந்து
மருந்தாய்வைத்தும்—அம்பலத்து அமிர்தாய் இருந்தனர் குன்
றின்-அம்பலத்தின்கட் சுவையானமிர்தமுமாயிருந்தவரது குன்றி
னெனக் கூட்டுக.

மேகம் வந்து பொருந்தின வென்றதனால், தன்னார்க்குப்
போதலருமை கூறுவான்போன்று இரவுக்குறி மாட்சிமைப்படு
மென்றானும். இருடுங்கும் புனையிறும்பு என்றதனால், யாவருங்
காணராகவி னாண்டுவந்து நிற்கின்றேனென்றானும். மாலைவிருந்
தினரை மாற்றுதலறனன்றென்பது தோன்ற விருந்தினனென்
றான். குன்றினின்றேங்கு மருவியேர்திகழச்சென்று பொருந்தின
மேகமென்க. அருவியேர்பெற மேகம்பொருந்தினவூர் நின்னாரா
கலான் என்னினைப்பற்று யானுமேர்பெற நின்னைவந்துசேர்ந்தே
னென்பது போதரும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : இர
வுக்குறி நேர்வித்தல். 148

2. வழியருமைகூறிமறுத்தல்¹

வழியருமைகூறி மறுத்தல் என்பது தலைமக னிரவுக்குறி
வேண்டிநிற்ப, யாங்கள்வாழும்பதி ஏற்றிழிவுடைத்தாகலின் அவ்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அருளுயிர்ப் போத மகறல் கண்
டிப்புறல் ” என்பதாம்.

விடத்து நினக்குச் சிந்தைக்கு மேறற்கரிதெனத் தோழி வழி
யருமைகூறி மறுத்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விசம்பினுக் கேணி நெறியன்ன
சின்னெறி மேன்மழைதூங்
சுசம்பினிற் றுன்னி அனை நுழைந்
தாலொக்கும் ஐயமெய்யே
இசம்பினிற் சிந்தைக்கு மேறற்
கரிதெழி லம்பலத்துப்
பசும்பனிக் கோடு மிலைந்தான்
மலயத்தெம் வாழ்பதியே.

இரவர லேந்தல் கருதி யுரைப்பப்
பருவாற் பாங்கி யருமை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : ஐய - ஐயனே—விசம்பினுக்கு ஏணி நெறி
அன்ன சின்னெறிமேல் - விசம்பிற் கிட்டதோ ரே ரணி நெறி
போலுஞ் சிறுநெறிமேல்—மழை தூங்கு அசம்பினில் துன்னி
அனை நுழைந்தால் ஒக்கும்—மழை யிடையறாது நின்றலான்
இடையிடையுண்டாகிய அசம்பின்கட் சென்று பொருந்தி யேறு
மிடத்து இட்டிமை*யால் அனை நுழைந்தாற் போன்றிருக்கும்—
எம் வாழ்பதி இசம்பினில் சிந்தைக்கும் ஏறற்கு அரிது—அது
வேயுமன்றி, எம்வாழ்பதி வழக்கினான் மெய்யே சிந்தைக்குமேறு
தற்கரிது; அதனாலாண்டவரத்தகாது எ - று. எழில் அம்பலத்
துப் பசும் பனிக் கோடு மிலைந்தான் மலயத்து எம் வாழ்பதி—
எழிலையுடைய வம்பலத்தின்க ணுளானாகிய குளிர்ந்த பனியை
யுடைத்தாகிய பிறையைச்சூடியவனது மலயத்தின்கணுண்டா
கிய வெம்வாழ்பதியெனக்கூட்டுக.

இசம்பு ஏற்றிழிவு முதலாயின குற்ற மென்பாருமுளர்.
அசம்பு—சிறு திவலை. இசம்பினிற் சிந்தைக்கு மேறற்கரிதென்ற
வதனான், எமதுவாழ்பதி யிவ்வொழுக்கத்தைச் சிறிதறியுமாயிற்
சிந்தையாலு நினைத்தற்கரிய துயரத்தைத் தருமாதலால், தாஞ்
செத்துலகாள்வா ரில்லை; அதுபோல விவ்வொழுக்க மொழு
கற்பாலீரல்லீரென்று மறுத்துக் கூறியவாறாயிற்று. பசுமை—

* இட்டிமை - இட்டிகை - சிறுவழி. † அனை - முழை, பொந்து.

செவ்வியுமாம். அதனைக் கோட்டின்மேலேற்றுக. கோட்டையு
டைமையாற் கோடெனப்பட்டது. மெய்ப்பாடு : இளிவரல்..
பயன் : இரவுக்குறிமறுத்தல். 149

3. நின்றுநெஞ்சடைதல்¹

நின்றுநெஞ்சடைதல் என்பது வழியருமை கூறக்கேட்ட
தலைமகள், எய்துதற்கரியானை விரும்பி நீ மெலியாநின்றவிதற்கு
யானாற்றேனெனக்கூறித் தனதிறந்துபாடு தோன்றநின்று தன்
னெஞ்சடைந்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மாற்றே நெனவந்த காலனை
யோல மிடஅடர்த்த
கோற்றேன் குளிர்நில்லைக் கூத்தன்
கொடுங்குன்றின் நீள்குடுமி
மேற்றேன் விரும்பு முடவனைப்
போல மெலியுநெஞ்சே
ஆற்றே னரிய அரிவைக்கு
நீவைத்த அன்பினுக்கே.

பாங்கி விலங்கப் பருவரை நாடன்
நீங்கி விலங்காது நெஞ்சு டைந்தது.

இதன் பொருள் : மாற்றேன் என வந்த காலனை - ஒரு
வரானு மாற்றப்படுதென்று வழிபடுவோன துயிரைவெளவ
வந்தகாலனை—ஒலமிட அடர்த்த கோற்றேன்-அவனோலமிடும்
வண்ண மடர்த்தகோற்றேன்—குளிர்நில்லைக் கூத்தன்-குளிர்ந்த
நில்லைக்கணுளாகிய கூத்தன்--கொடுங் குன்றின் நீள்குடுமிமேல்
தேன்விரும்பும் முடவனைப் போல-அவனுடைய கொடுங்குன்றி
னதுநீண்ட குடுமியின்மேலுண்டாகிய தேனைவிரும்பு முடவனைப்
போல—மெலியும் நெஞ்சே - எய்துதற் கருமையை நீளையாது
மெலிகின்ற நெஞ்சமே—அரிய அரிவைக்கு நீ வைத்த அன்பி
னுக்கு ஆற்றேன்-அரியளாகிய வரிவையிடத்து நீயுண்டாகிய
அன்பால் யானாற்றேன் எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பங் கிடைக்குமோ வென்று
நெஞ் கூடைந்தது” என்பதாம். † குளிர் : திசைச்சொல்.

மாற்றேனென்பது செயப்படுபொருட்கண் வந்தது. மாற்றேனென்பது விகாரவகையான் மாற்றேனென நின்றதெனினுமமையும. சுவைமிகுதி யுடைமையிற் கோற்றேனென்றார். நீ வன்கண்மையை யாதலின் இவ்வாறுமெலிந்து முயிர்வாழ்தி, யானத்தன்மையேஎல்லேன் இறந்துபடுவேனென்னுங் கருத்தான். மெலியுநெஞ்சே யானாற்றேனென்றான். நீங்கி விலங்காது-நீங்கியுள்ளஞ் செல்கின்ற செலவினின்றும் விலங்காது. மெய்ப்பாடு : இளிவரல். பயன் : இரவுக்குறி நயப்பித்தல். 150

4. இ ர வு க் கு றி நே ர் த ல் ¹

இரவுக்குறி நேர்தல் என்பது தலைமக னொஞ்சுடைந்து வருந்தாநிற்பக் கண்டு, இவனிறந்துபடவுங் கூடுமென வுட்கொண்டு, நீ யாளிக னிரைத்துநின் றியானைகளைத்தேடு மிராவழியின்கண்வந்து மிள்வேனென்னாநின்றாய் ; இதற்குத் திவினையேன் சொல்லுவதெவனோ வென்று மறுத்த வாய்பாட்டாற் றோழி யிரவுக்குறி நேராநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கூளி நிரைக்கநின் றம்பலத்
தாடி குரைகழற்கீழ்த்
தூளி நிரைத்த சுடர்முடி
யோயிவள் தோள்ந்சையால்
ஆளி நிரைத்தட லானைகள்
தேரு மிரவில்வந்து
மீளி யுரைத்தி வினையே
னுரைப்பதென் மெல்லியற்கே.

தடவரை நாடன் தளர்வு தீர
மடநடைப் பாங்கி வகுத்து னைத்தது.

இதன் பொருள் : கூளி நிரைக்க நின்று-கூத்தின்கட் சுவையாற் பேய்களும் போகாது நிரைத்துநிற்ப நின்று—அம்பலத்து ஆடி*குரைகழற்கீழ்த்தூளி நிரைத்த சுடர் முடியோய்-அம்பலத்தின் கணடுவானது ஒலிக்குங் கழலையுடைய திருவடிக்கணுண்டா

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உயிர்ப்பரி வருள்கண் டுவந்தியம் பியது” என்பதாம்.

* ‘அம்பலத்தாடி’ என்பது ஒரு திருநாமம்.

கிய தூளிமொய்த்த சுடர்முடியையுடையோய்—இவள் தோள் நசையால் - இவடோண்மேலுண்டாகிய விருப்பினால் — ஆளி † நிரைத்து அடல் ஆனைகள் தேரும் இரவில் வந்து மீளி உரைத்தி-ஆளிகள் ஊடுபோக்கற நிரைத்து வலியையுடைய யானைகளைத் தேடு மிரவின் கண்வந்து மீளுதலைச் சொல்லாநின்றாய்—மெல்லியற்கு வினையேன் உரைப்பது என் - இனி மெல்லியற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவதென்? உடன்படுவாயென்பேனோ மறுப்பாயென்பேனோ? எ - று.

இரவுக்குறி யுடம்பட்டாளாகலின், தூளி நிரைத்த சுடர் முடியோயென்றதனால், அரையிருளின்வருதலான் வருமேதத்தை அத்தூளி காக்குமென்று கூறினாள். குரைகழல்: அன்மொழித் தொகை. மருடல் வெகுட லென்பன மருளி வெகுளி யென நின்றிற்போல, மீடலென்பது மீளியெனநின்றது. வந்து மீளியென்பதற்கு, வந்து மீடலையுடைய விரவுக்குறியென் றுரைப்பாரு முளர். உடம்படவு மறுக்கவுமாட்டாதிடைநின்று வருந்துதலின் வினையே னென்றாள். ஆளி நிரைக்குமாற்றின்கண் நீ வருதற் குடம்படுதற்காதாயினுந் தோணசையாற் கூறுகின்ற விதனை மறுப்பின் நீ யாற்றுயென்பதனா லுடம்படாநின்றேனென்பது படக் கூறினமையால், வகுத்துரைத்த லாயிற்று. மெய்ப்பாடு: அச்சம். பயன்: இரவுக்குறிநேர்தல். இறந்தகால வுட்கோள்: குறிப்புருட்பம்.

151

5 உ ட் கொ ள வி னு த ல் †

உட்கொள வினுதல் என்பது இரவுக்குறிநேர்ந்த தோழி. தங்கணிலத்துமக்கள் கோலத்தனாய் வருதற்கு அவனுட்கொள்வது காரணமாக, நின் னாரிடத்தார் எம்மலர்குடி எச்சாந்தணிந்து எம்மரநிழலின்கீழ் வினையாடுபவெனத் தலைமகனை வினுவா நிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

வரையன் ரொருகா லிருகால்
வகைய நிமிர்த்துவட்கார்
நிரையன் றழலெழ வெய்துநின்
ரோன்தில்லை யன்னநின் னூர்

† ஆளி-அத்தியாளி, சிங்கமாமம். 1 இதன் பேரின் பப் பொருள், “அருளுயிர் கண்ட வனுபவங்கேட்டது” என்பதாம்.

விரையென்ன மென்னிழ லென்ன
 வெறியுறு தாதிவர்போ
 துரையென்ன வோசிலம் பாநலம்
 பாவி யொளிர்வனவே.

நெறிவிலக் குற்றவ னுறுதுயர் நோக்கி
 யாங்கொரு குழல் பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : சிலம்பா-சிலம்பா—நின் ஊர் நலம் பாவி
 ஒளிர்வன விரை என்ன-நின் னூரின் நலம்பரந்து விளங்குவனவா
 றிய ஆண்டையார் பூசும் விரையெத்தன்மைய-மென்னிழல் என்ன-
 அவர் வினையாடு மெல்லிய நிழலெத்தன்மைய—வெறி உறு தாது
 இவர்போது என்ன - அவர்குடு நறுநாற்றம்பொருந்திய தாது
 பரந்தபோதுகளெத்தன்மைய—உரை - உரைப்பாயாக எ - று.
 அன்று ஒருகால் வரை இருகால் வகைய நிமிர்த்து - அன்றொரு
 கால் வரையை யிரண்டுகாலும் வகையும்வண்ண மாற்பையுந்
 தோனையுநிமிர்த்து—வட்கார் நிரை அழல் எழ அன்று எய்து நின்
 றோள் தில்லை அன்ன நின் ஊர் - பகைவரது நிரையை யழலெ
 ழும் வகை யன்றெய்து நின்றவனது தில்லையையொக்கு நின் னூ
 ரெனக்கூட்டுக.

மெல்லிய நிலத்தை யுடைய நிழலை மென்னிழலென்றாள்.
 நலம்பாவினொளிர்வன என்பதனை யெல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக..
 அன்று நிமிர்த்தெனவும், அன்றெய்து நின்றோனெனவுமியையும்.
 இது குறிப்பெச்சம். வன்றழலென்பதாஉம் பாடம். இவ்வாறு
 வினவத் தலைமகனொன்றனை யுட்கொள்ளுமென்று கருதிக் கூறின
 மையால், ஆங்கொரு குழலென்றார். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம்..
 பயன் : தலைமகற்குக் குறியிடமுணர்த்துந் தோழி யவனாற்
 றன்னைவினவுவித்தல்.

152

6 உ ட் கொ ண் டு வி னா த ல்¹

உட்கொண்டு வினாதல் என்பது கேட்ட வினாவையுட்
 கொண்டு அந்நிலத்து மக்கள் கோலத்தனாய்ச் செல்வானாக, நின்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அறிவித்தா லறிவனென் றனுப,
 வங் கேட்டது ” என்பதாம்.

ஹாரிடத்து இராப்பொழுது நுமர் எம்மலரைச்சுடி எச்சாந்தை யணிந்து என்னமரநிழலின்கீழ் விளையாடுபவெனத் தலைமகன் றோழியை வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

செம்மல ராயிரந் தூய்க்கரு
மால்திருக் கண்ணணியும்
மொய்ம்மல ரீர்ங்கழ லம்பலத்
தோன்மன்னு தென்மலயத்
தெம்மலர் குடிநின் றெச்சாந்
தணிந்தென்ன நன்னிழல்வாய்
அம்மலர் வாட்கண்நல் லாயெல்லி
வாய்நும ராடுவதே.

தன்னை வினவத் தானவள் குறிப்பறிந்
தென்னை நின்னுட் டியலணி யென்றது*.

இதன் பொருள் : அம் மலர் வாள் கண் நல்லாய் - அழகிய மலர்போலுமொளியையுடையவாகிய கண்ணையுடைய நல்லாய்— செம்மலர் ஆயிரம் தூய் கருமால் திருக்கண் அணியும் - செய்ய தாமரைமலர்க ளாயிரத்தைத் தூவி முன்வழிபட்டு ஒருஞான்று அவற்றொன்று குறைதலாற் கரியமால் அவற்றோடொக்குந் தனது திருக்கண்ணை யிடந்தணியும்—மொய்ம் மலர் ஈர்ங் கழல் அம்பலத்தோன் மன்னுதென் மலயத்து - பெரிய மலர்போலும் நெய்த்த நிறத்தையுடையவாகிய திருவடியையுடைய வம்பலத் தான்றங்குந் தென்மலயத்திடத்து - எல்லிவாய் நுமர் ஆடுவது - இராப்பொழுதின்கண் நுமர் விளையாடுவது—எம்மலர் குடி நின்னு - எம்மலரைச் சுடிநின்னு—எச்சாந்து அணிந்து - எச் சாந்தையணிந்து—என்ன நல் நிழல்வாய் - என்ன நன்னிழற் கீழ்? கூறுவாயாக எ - று.

வாள் : உவமையெனினுமமையும். நுமரென்றது அவரோ டொரு நிலத்தாராகிய மக்களை. திருமாலென்பதும் உம் பாடம். நிழல் அணியன் றெனினும், பன்மைபற்றி யணியென்றார். மெய்ப் பாடு அது. பயன் : குறியிடமுணர்த்துதல். 153

* பா—ம்—டியவணி யென்றது, டிகலணி யென்றது.

7. குறியிடங்கூறல்¹

குறியிடங்கூறல் என்பது உட்கொண்டு வினாவிய தலைமகனுக்கு, யாங்கள் சந்தனச்சாந்தணிந்து, சுணைக்காவிகள் குடி, தோகை குயில்செய்யும் வேங்கைப் பொழிற்கண் விளையாடுவேம்; அவ்விடத்து நின்வரவறிய மயிலெழுப்புவாயாகவெனத் தோழி குறியிடங் கூறுகின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பனைவளர் கைம்மாப் படாத்தம்
பலத்தரன் பாதம்விண்ணோர்
புனைவளர் சாரற் பொதியின்
மலைப்பொலி சந்தணிந்து
சுனைவளர் காவிகள் குடிப்பைந்
தோகை துயில்பயிலுஞ்
சினைவளர் வேங்கைகள் யாங்கணின்
ருடுஞ் செழும்பொழிலே.

இரவுக் குறியிவ னென்று பாங்கி
அரவக் கழலவற் கறிய லுரைத்தது.

இதன் பொருள் : பனை வளர் கைம் மாப் படாத்து அம்பலத்து அரன்பாதம்—பனை போலுநெடிய கையையுடைய மாவின்னூரியாகிய படாத்தையுடைய வம்பலத்தரன்பாதங்களை—விண்ணோர் புனைவளர் சாரல் பொதியின்மலை—விண்ணோர் பரவுதற்கிடமாகிய வளருஞ் சாரலையுடைய பொதியின்மலைக்கண்—பொலி சந்து அணிந்து—பொலியுஞ் சந்தனச் சாந்தையணிந்து—சுனை வளர் காவிகள் குடி—சுனைக்கண் வளருங் காவிகளைச் குடி—யாங்கள் நின்று ஆடும் செழும்பொழில்—யாங்கணின்றோடும் வளவியபொழில்—பைந்தோகை துயில் பயிலும் சினை வளர் வேங்கைகள்—பசியமயில்கள் துயில்செய்யுங் கோடுவளரும் வேங்கைப் பொழில் என்று.

என்றுது சந்தனச்சாந்தணிந்து சுணைக்காவிக்குடி வேங்கைப் பொழிற்கண் நிவந்துநின்று நின்வரவறிய மயிலெழுப்புவாயாக

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்க்கின் பமாமிட மருளெடுத்த துரைத்தது” என்பதாம்.

வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : இரவுக்குறியிட முனர்த்துதல். 154

8. இ ர வு க் கு றி யே ற் பி த்த ல்¹

இரவுக்குறி யேற்பித்தல் என்பது தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறித் தலைமகளுழைச்சென்று, அந்திக்காலத்தோரலவன் றன்பெடையோடு பயிலக்கண்டு ஒருபெரியோன் வருத்தமிக்குச் சென்றான் ; அதற்குப்பின் அவன் சேர்துயிலறிந்திலேனெனத் தோழி அவனதாற்றாமைகூறித் தலைமகளை யிரவுக்குறி யேற்பியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மலவன் குரம்பையை மாற்றியம்
மால்முதல் வானர்க்கப்பாற்
செலவன்பர்க் கோக்குஞ்* சிவன்தில்லைக்
கானலிற் சீர்ப்பெடையோ
டலவன் பயில்வது கண்டருர்
கூர்ந்தயில் வேலுரவோன்**
செலவந்தி வாய்க்கண் டனனென்ன
தாங்கொன்மன் சேர்துயிலே.

அரவக்கழலவ னுற்றனென
இரவுக்குறி யேற்பித்தது†.

இதன் பொருள் : மல வன் குரம்பையை மாற்றி - மலங்களை யுடைய வலிய யாக்கையாகிய குரம்பையைமாற்றி—மால் முதல் அவ்வானர்க்கு அப்பால் செலவு அன்பர்க்கு ஓக்கும்—மான்முதலாகிய அவ்வானவர்க்கப்பாற் செல்லுஞ் செலவை அன்பராயினார்க்கென்றோக்கிவைக்கும்—சிவன் தில்லைக் கானலில்—சிவனது தில்லையைக்குழ்ந்த கானலிடத்து—சீர்ப் பெடையோடு அலவன் பயில்வது கண்டு—நல்லபெடையோடலவன்பயின்று விளையாடுவதனைக்கண்டு—அருர் கூர்ந்து - வருத்தமிக்கு—அயில் வேல் உரவோன் - அயில்வேலையுடையவுரவோன்—அந்திவாய்ச் செலக்கண்டனன் - அந்திப்பொழுதின்கட்செல்ல அவனைக்கண்டேன்—

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "சிவத்துக் கருவாயிற் செய்கையுரைத்தது" என்பதாம். * பா—ம்—கோக்குஞ். ** வேலுடையோன். † விரவி நிற்கும் குறையிசை வித்தது.

மன் சேர் துயில் என்னதாங் கொல்-பின் அம்மன்னனது சேர் துயிலெத்தன்மைத்தாம்! அறியேன் எ - று.

அப்பாற்செலவு மான்முதலாயினார்க்கு மேலாகிய பதங்கள். அன்பருட் போகவேட்கை யுடையார் அவற்றைப் பெற்றுப் போகந்துய்ப்பாராதலிற் செலவன்பர்க் கோக்கு மென்றார். பெடையொடும்பயிலு மலவனைக்கண்டு முயிர்தாங்கிச் சென்ற னதலின் உரவோனென்றாள். 155

9. இ ர வ ர வு ரை த்த ல் ¹

இரவரவுரைத்தல் என்பது அலவன்மேல்வைத் திரவுக்குறி யேற்பித்து முகங்கொண்டு அதுவழியாகநின்று, வேட்கைமிக வால் யானைகண்டுங்கச் சிங்கந்திரியுமலைச்சரியிடத்து வரவேண்டிச் சொல்லாநின்றான்; இதற்கியாஞ் செய்வதென்னோவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகனிரவரவு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

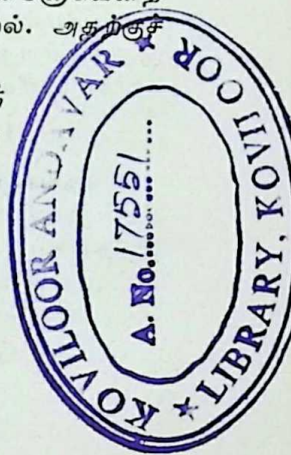
மோட்டங் கதிர்முலைப் பங்குடைத்
தில்லைமுன் னோன்கழற்கே
கோட்டந் தருநங் குருமுடி
வெற்பன் மழைகுழுமி
நாட்டம் புதைத்தன்ன நள்ளிருள்
நாகம் நடுங்கச்சிங்கம்
வேட்டந் திரிசரி வாய்வரு
வான்சொல்லு மெல்லியலே.

குரவரு குழலிச்

கிரவர வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : மெல்லியல்-மெல்லியலாய்—மோட்டு அம் கதிர்முலைப் பங்கு உடைத் தில்லை முன்னோன் கழற்கே - பெரிய வழகிய கதிர்முலையையுடையதோர் கூற்றையுடைய தில்லைக்கனு ளாகிய எல்லாப்பொருட்கு முன்னாயவனுடைய திருவடியொன் றற்குமே—கோட்டம் தரும் குருமுடி நம் வெற்பன் - வணங்கு

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ மலத்தடை கடந்துயிர் மருவிற் றென்றது ” என்பதாம்.

தலைச் செய்யுங் குருமுடியையுடைய நம்வெற்பன்—மறை குழுமி நாட்டம் புதைத்தன்ன நன் இருள் - முகில்கள் திரளுதலான் நாட்டத்தைப் புதைத்தாற்போன்றிருக்குஞ் செறிந்த விருட்கண்—நாகம் நடுங்கச் சிங்கம் வேட்டம் திரி சரிவாய் - யானைக ண்டுங்கச் சிங்கம் வேட்டந்திரியு மலைச்சரியிடத்து—வருவான் சொல்லும் - வரவேண்டிச் சொல்லாநின்றான் ; இனியென்செயத் தகும்? எ - று.

குரு - நிறம். முன்னோன் கழற்கல்லது பிறிதோரிடத்துந் தாழ்ந்துநில்லாப் பெரியோன் தாழ்ந்து வேண்டுவதனை மறுத்த லரிதென்பதுபோதர, முன்னோன்கழற்கே கோட்டந்தரு நங்குரு முடிவெற்பனென்றான். ஆற்றின்கண் வருமேத மறியினும் அவ னது வேட்கையிக்குதியா லென்னாலொன்றுங்கூறுவ தரிதாயிற் றென்பது போதர, நள்ளிரு ணாகநடுங்கச் சிங்கம்வேட்டந்திரி சரிவாயென்றான். குரவெனவும் இரவெனவும் விகாரவகையாற் குறுகின்றது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச் சார்ந்த விளிவரல். பயன்: தலைமகனை யிரவுக்குறி நேர்வித்தல். 156

10. ஏ த ங் கூ றி ம று த் த ல் ¹

ஏதங்கூறி மறுத்தல் என்பது தலைமகனிரவரவுகேட்ட தலை மகள் தனக்கவன் செய்த தலையளியுமுதவியு நினையாநின்ற வுள் ளத்தளாய், அரிதிரண்டுநின் றியானைவேட்டஞ்செய்யும் வல்லி ருட்கண் வள்ளலை வாவென்று சொல்லத்தகுமோவென ஏதங் கூறி மறுத்துரையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

செழுங்கார் முழுவதீர் சிற்றம்
பலத்துப் பெருந்திருமால்
கொழுங்கான் மலரிடக் கூத்தயர்
வோன்கழ லேத்தலர்போல்
முழங்கா ரரிமுரண் வாரண
வேட்டைசெய் மொய்யிருள்வாய்
வழங்கா அதரின் வழங்கென்று
மோவின்றெம் வள்ளலையே.

¹ இந்ந் பேரீன்பப் போருள், “பரிவுயி ரருளிற் படற்கிரங் கியது” என்பதாம்.

இழுக்கம்பெரி திரவரினென

அழுக்க மெய்தி யரிவை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : செழுங்கார் முழவு அதிர் சிற்றம்பலத்து-
வளவிய கார்போலக் குடமுழா முழங்குஞ் சிற்றம்பலத்தின்
கண்ணே—பெருந் திருமால் கான் கொழு மலர் இட-பெரிய திரு
மால் நறுநாற்றத்தையுடைய கொழுவிய மலரையிட்டுப் பரவ—
கூத்து அயர்வோன் கழல் ஏத்தலர்போல்-கூத்தைவிரும்பிச் செய்
வானுடைய கழல்களை யேத்தாதாரைப்போல வருந்த—முழங்கு
ஆர் அரி முரண் வாரணவேட்டை செய் மொய் இருள்வாய்-
முழங்காநின்ற கிட்டுதற்கரிதாகிய சீயம் முரணையுடைய வாரண
வேட்டையைச் செய்யும் வல்லிருட்கண்—வழங்கா அதரின்
வழங்கு எம் வள்ளலை இன்று என்றுமோ - யாவரும் வழங்காத
வழியிடத்து வழங்குவாயாகவென்று எம்முடையவள்ளலை யின்று
சொல்லுதுமோ ! இவ்வாறு சொல்லுதற்குமோ ! எ - று.

ஏத்தலரை யானைக்குவமையாக வுரைக்க. ஏத்தலர்போல்
வழங்கென்றுமோவென்று கூட்டியுரைப்பாருமுளர். முழங்கா
ரியென்பதற்கு முழங்குதலார்ந்த வரியென்பாருமுளர். தனக்
கவன் செய்த தலையளியுமுதவியு நினையாநின்ற வுள்ளத்தனாக
லின், வள்ளலென்றான். மைந்தனையென்பது பாடமாயின், ஆண்
மைத்தன்மை தோன்ற நின்றதாகவுரைப்பாருமுளர். ஆற்றினே
தமுணர்ந்து மறுத்தாள் அவருழை யாஞ்சேறலொழிந்து அவரை
வரச் சொல்லக்கடவேமோ வென்றவாறு. அலங்காரம் : எதிர்
காலக் கூற்றிடத்துக் காரியத்தின்கண்வந்த இரங்கல்விலக்கு,
உபாயவிலக்கு. மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : இரவுக்குறி
மறுத்தல்.

157

11. கு றை நே ர் த ல் ¹

குறைநேர்தல் என்பது ஏதங்கூறிமறுத்த தலைமகள், அவ
னாற்றானாகிய நிலைமைகேட்டு, யான் புனலிடைவீழ்ந்து கெடப்புக
என்னுயிர் தந்த பெரியோர்க்குச் சிறியென் சொல்லுவதறியே
னென உடம்பட்டு நேராநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திருமேனி யருமை தெரிதலா
லாமெனல் ” என்பதாம்.

ஓங்கு மொருவிட முண்டம்
 பலத்தும்ப ருய்யவன்று
 தாங்கு மொருவன் தடவரை
 வாய்த்தழங் கும்மருவி
 வீங்குஞ் சுணைப்புனல் வீழ்ந்தன்
 றழுங்கப் பிடித்தெடுத்து
 வாங்கு மவர்க்கறி யேன்சிறி
 யேன்சொல்லும் வாசகமே.

அலைவே லண்ணல் நிலைமை கேட்டுக்
 கொலைவேற் சுண்ணி குறை நயந்தது.

இதன் பொருள் : ஓங்கும் ஒரு விடம் உண்டு - உலகமுழுதையுஞ் சுடும்வண்ணம் மேன்மேலும் வளராரின்றதோர் விடத்தைத் தானுண்டு—உம்பர் உய்ய அன்று தாங்கும் அம்பலத்து ஒருவன் தடவரைவாய் - உம்பரெல்லா முய்ய அன்று தாங்கு மம்பலத் தொருவனது பெரியவரையிடத்து—தழங்கும் அருவி வீங்கும் சுணைப்புனல்—ஒலியாரின்ற வருவியாற் பெருகுகின்ற சுணைப்புனற்கண்—அன்று வீழ்ந்து அழுங்கப் பிடித்தெடுத்து வாங்குமவர்க்கு—அன்றியான் விழுந்து கெடப்புகப் பற்றியெடுத்துக் கரைக்கனாய்த்த பெரியோருக்கு—சிறியேன் சொல்லும் வாசகம் அறியேன்—சிறியேனாகிய யான் சொல்லுவதோர் மாற்றமறியேன் என்று.

ஒருநஞ்சென்பதற்கு ஒப்பில்லாத நஞ்சென்னு மமையும். தடவரைவாய்வீழ்ந்தழுங்கவென வியையும். சுணையென்றியைப் பினுமமையும். சுணைப்புனல்வாய் வீழ்ந்தழுங்க வன்று தாமே வந்தெடுத்துய்வித்தாற்போல வழங்காதவதரிற் றும்வருதலான் என்ரு வுருமிடுக்கணையுந் தாமே நீக்கினல்லது யானறிவதொன்றில்லை யென்னுங்கருத்தால், சுணைப்புனல் வீழ்ந்தன்றழுங்கப் பிடித்தெடுத்து வாங்குமவர்க்கென்றாள் ; ஆற்றின்கணேத நினைந்திரவுக்குறி மறுத்த தலைமகள் அவன்செய்த வுதவிரினைந்து பின்னுடம்பட்டாளாதல் பொருந்தா மையறிந்து கொள்க. இக்கருத்தே பற்றி யுதவிரினைந்து குறைநயந்ததென்னது அவன தாற்றுமை நிலைமைகேட்டுக் குறைநயந்த தென்றார். அவன்

செய்த பேருதவி சொல்லுகையால் அவன்செய்த வுதவிக்குக் கைம்மாருவது நானவனுழைச்சேறலே யென்றுடம்பாடாயிற்று. பிறவிக்குட்டத்தியான் விழுந்து கெடப்புகத் தாமேவந்து பிடித் தெடுத்து அதனினின்றும் வாங்கிய பேருதவியார்க்குச் சிறியே னாகிய யான்சொல்வதறியேனென்று வேறுமொருபொருடோன் றியவாறு கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : இரவுக்குறிநேர்தல், 158

12. குறைநேர்ந்தமை கூறல்¹

குறைநேர்ந்தமை கூறல் என்பது தலைமகனாக் குறையப் பித்துத் தலைமகனுழைச் சென்று, இற்றையாமத்தெல்லாம் நின் னருண்மேனிற்கவேண்டித் துன்பமுற்றேன் ; நீ கருதியதாஉ முடிந்ததெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவள்குறை நேர்ந்தமை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஏனற் பசுங்கதி ரென்றுழ்க்
கழிய எழிலியுன்றிக்
கானக் குறவர்கள் கம்பலை
செய்யும்வம் பார்சிலம்பா
யானிற்றை யாமத்து† நின்னருள்*
மேல்நிற்க லுற்றுச்சென்றேன்
தேனக்க கொன்றையன் தில்லை
யுறர்செல்லுஞ் செல்லல்களே.

குறைந யந்தனள் நெறிகுழ லியென
எறிவே லண்ணற் கறிய வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : ஏனற் பசுங்கதிர் என்றுழ்க்கு அழிய - தினையினது, பசியகதிர் கோடையாலழிய—எழிலி உன்னி - அஃ தழியாமன் மழைபெறக் கருதி—கானக் குறவர்கள் கம்பலை செய் யும் வம்பு ஆர் சிலம்பா - கானத்துவாழ்ந் குறவர்கள் தெய்வத் திற்குப் பலி கொடுத்தாரவாரிக்கும் வம்பார்ந்த சிலம்பையுடை யாய்—இற்றையாமத்து யான் நின் அருண்மேல் நிற்கல் உற்று -

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ உயிர்க்குக் கருணை யுண்மை யுரைத்தது ” என்பதாம். † பா—ம்—யாமும். * யாமமு நின்னருளே.

இற்றையிரவின்கண் யான் நின்னேவன்மேனிற்கவேண்டி—தேன்
நக்ககொன்றையன் தில்லை உறார் செல்லும் செல்லல்கள் சென்
றேன் - தேனோடுமலர்ந்த கொன்றையையுடையானது தில்லை
யைப்பொருந்தாதாரடையுந் துன்பத்தையடைந்தேன் ; நீ கருதிய
தாஉ முடிந்தது எ - று.

வம்பு - காலமல்லாதகாலத்து மழை. யாமமுமென்பது பாட
மாயிற் பகலேயன்றி யிரவுமெனவுரைக்க. யாமமுநின்னருளே
என்பதாஉம் பாடம். கானக்குறவர்கள் தமக்குணவாகிய நினைக்
கதிர்கோடையாலழியத் தெய்வத்தைப்பராவி மழைபெய்விக்க
முயல்கின்றாற்போல, நினக்குத் துப்பாகிய இவணலம், அலர்
முதலாயினவற்றாற் றோலையும்வழி அது தொலையாமன் முயன்று
பாதுகாப்பாயென உள்ளுறை யாமாறுகாண்க. மெய்ப்பாடு :
பெருமிதம். பயன் : தலைமகற்குக் குறைநயந்தமை யுணர்த்து
தல்.

159

13. வ ர வு ண ர் ந் து ரை த் த ல்¹

வரவுணர்த்துரைத்தல் என்பது தலைமகனுக்குக் குறைநயப்
புக்கூறியதோழி, யாம் வீனையாடாநின்ற பொழி லி ட த் து
வேங்கைமே லுண்டாகிய மயிலின மின்புற்றுத் துயில்பெயரா
நின்றன ; இதற்குக் காரணமென்னோவென அவன்வரவறிந்து
கூளுநிறநல். அதற்குச் செய்யுள்—

முன்னு மொருவ ரிரும்பொழில்
மூன்றற்கு முற்றுமிற்றாற்
பின்னு மொருவார்சிற் றட்பலத்
தார்தரும் பேரருள்போல்
துன்னுமொ ரின்பமென் றோகை* தந்
தோகைக்குச் சொல்லுவபோல்
மன்னு மரவத்த வாய்த்துயில்
பேரும் மயிலினமே.

வளமயி லெடுப்ப இளமயிற் பாங்கி
செருவே லண்ணல் வரவு ரைத்தது.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "சிவத்துக் கருளுயிர்த் திற
மெடுத்தாரைத்தல்" என்பதாம். * பா—ம்—றோகை.

இதன் பொருள் : இரும் பொழில் மூன்றற்கு முன்னும் ஒருவர் - பெரிய வுலகங்கண் மூன்று முளவாதற்கு முன்னுந் தாமொருவருமே யாகியுள்ளார்—முற்றும் இற்றால் பின்னும் ஒருவர் - அவ்வுலகமுழுது மாய்ந்தாற் பின்னுந் தாமொருவருமேயாகியுள்ளார்*—சிறற்பலத்தார்-சிறற்பலத்தின் கண்ணார்—தரும் பேரருள் போல் - அவர் தரும் பெரிய வருள்போல—ஒரு இன்பம் துன்னும் என்று தம் தோகைக்கு ஓகை சொல்லுவபோல் - இவ் வில்லின்கண் ஓரின்பம் வந்து பொருந்துமென்று தம்முடைய தோகைகட் கோகை சொல்லுவனபோல—மன்னும் அரவத்த வாய் மயில் இனம் துயில் பேரும் - இடைவிடாது நிகழு மார வாரத்தையுடையவாய் மயிலினந் துயில் பெயராரின்றன ; இஃ தென்னோ ! எ - ரு.

சிறற்பலத்தாரென்பதற்கு, உலகங்களுளவாய்ச் செல்லுங் காலத்துச் சிறற்பலத்தின் கண்ணாரென்றுரைப்பினு மமையும். தன்றோகைக்கென்பது பாடமாயிற் பன்மையொருமை மயக்கமா கக் கொள்க. ஒருகால் வெருவித் தாமே துயிலெழுந்துணையன்று; இஃதவன் செய்த குறியென்பது போதர, மன்னுமரவத்தவா யென்றான். மெய்ப்பாடு அது. பயன்:தலைமகள் வரவுணர்த்து தல்.

160

14. தாய் துயிலறிதல்¹

தாய்துயிலறிதல் என்பது தலைமகள் வரவுணர்ந்து தலை வியைக் கொண்டுசெல்லக் கருதாநின்றதோழி, யாம் வினையாடா நின்ற பொழிலிடத்து ஒரு யானை நின்று ஊசலைத்தள்ளாநி ன்றது; அதற்கியாஞ் செய்வதென்னோவெனத் தாயது துயிலறியா நின்றல், அதற்குச் செய்யுள்—

கூடார் அரண்நெரி கூடக்

கொடுஞ்சிலை கொண்டஅண்டன்

சேடார் மதின்மல்லற் றில்லையன்

னாய்சிறு கட்பெருவெண்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “பரைக்கும் பாங்காம் பண்புந் கண்டது” என்பதாம்.

* இவற்றுடன் “முன்னிப் பழம் பொருட்டு...பேர்த்துமப் பெற்றி யனே” (திருவாசகம், திருவேம், 9) என்பதை ஒப்பு நோக்குக.

கோடார் கரிசுரு மாமணி
 யூசலைக் கேட்ப்பழித்துத்
 தோடார் மதுமலர் நாகத்தை
 நூக்கும்நன் குழ்பொழிற்கே.
 ஊசன் மிசைவைத் தோள்ள மனியில்
 தாயது துயில் தான நிந்தது.

இதன் பொருள் : கூடார் அரண் எரி கூட - கூடாதாருடைய வரண்களையெரிசென்றுகூட—கொடும்சிலை கொண்ட அண்டன் சேடு ஆர் மதில் மல்லல் தில்லை அன்னாய் - வளைந்த சிலையைக் கைக்கொண்ட அண்டனது பெருமையார்ந்த மதிலையும் வளத் தையுமுடைய தில்லையை யொப்பாய்—சிறுகண் பெரு வெண்கோடு ஆர் கரி—சிறியகண்ணையுடைய பெரிய வெண்கோடு நிரம்பிய யானை—நம் குழ் பொழிற்கு - நமது குழ்பொழிற்கண்—குரு மா மணி ஊசலைக் கோப்பு அழித்து - நிறத்தையுடைய வுயர்ந்தமணிகளாற் செய்யப்பட்ட யூசலைச் சீரழித்து—தோடு ஆர் மதுமலர் நாகத்தை நூக்கும் - இதழார்ந்த மதுமலர்களையுடைய அவ்லுசலைத்தொடுத்த நாகமரத்தை நூக்காநின்றது ; இதற்கென்செய்வோம் ? எ - று.

குழ்பொழிற்கென்னு நான்கனுருபு ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. குழ்பொழிலேயென்பதாஊம் பாடம். இவ்வாறு கூறவும் வாளாகிடப்பிற் றுய்துயின்ற ளென்றறிதல் பயன். அலங்காரம் : 'பரியாயம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : இடையீடா ராய்தல்.

161

15. து யி லெ டு த் து ச் சே ற ல் ¹

துயிலெடுத்துச் சேறல் என்பது தாய்துயிலறிந்ததோழி, குவளைப்பூக்கண் மலராநின்றன ; அவை நின்கண்ணை யொக்கு மாயிற் காண்பாயாகவெனத் துயிலெடுத்துச் செல்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விண்ணுக்கு மேல்வியன் பாதலக்
 கீழ்விரி நீருடுத்த
 மண்ணுக்கு நாப்பண் நயந்துதென்
 தில்லைநின் றோன்மிடற்றின்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " உயிர்ப்பக் குவங்கண் டுவந்தறி வித்தது " என்பதாம்.

வண்ணக் குவளை மலர்கின்
 றனசின வாண்மீளிர்நின்
 கண்ணொக்கு மேற்கண்டு காண்வண்டு
 வாழும் கருங்குழலே.

தாய் துயிலறிந் தாய்த் ருபவள்
 மெல்லி யற்குச் சொல் லியது*.

இதன் பொருள்: வண்டு வாழும் கருங்குழல்-வண்டுகள் வாழும் கரிய குழலையுடையாய்—விண்ணுக்கு மேல் - எல்லாப் பொருட்கு மேலாகிய விண்ணுக்கு மேலாயவன்—வியன் பாதலக் கீழ்-எல்லாப் பொருட்குங் கீழாகிய அகன்ற பாதாலத்திற்குங் கீழாயவன்—விரி நீர் உடுத்த மண்ணுக்கு நாப்பண் - நடுவாகிய கடலையுடுத்த மண்ணிற்கு நடுவாயவன்—நயந்து தென் தில்லை நின்றோன்-விரும்பித் தென்றில்லைக்க ணின்றோன்—மிடற்றின் வண்ணக் குவளை மலர்கின்றன - அவனது மிடற்றின் வண்ணத் தையுடைய குவளைப்பூக்கண் மலர்கின்றவை—சின வாள் மீளிர் நின் கண் ஒக்குமேல் கண்டுகாண் - சினவாண் மீளிருமாறுபோல மீளிருநின்கண்களை யொக்குமாயிற் காண்பாயாக எ - று.

பாதாலம்: பாதலமெனக் குறுகி நின்றது. மண்ணினுள்ள முளனாதலின், மண்ணுக்கு நாப்பணென்றார். மண் முழுதுக்கு மிடைத் தில்லையைநயந்து அதன்கணின்றோனென் றுரைப்பாரு முளர். சினவாண்மீளிர் நின்கண்ணொக்குமேலென்புழி ஒத்த பண்பு வேறுபட்டமையான் உவமைக்குவமையன்றென்க. கண்டு காணென்பதொருசொல். ஆய்தருபவள் - புறத்துக்கொடுபோ முபாயமாராய்பவள். மெய்ப்பாடு அது. பயன்: தலைமகனைக் குறியிடத்துய்த்தல். அலங்காரம்: புகழுவமை. 162

16. இடத் து ய் த் து நீ ங் க ல் ¹

இடத்துய்த்து நீங்கல் என்பது துயிலெடுத்துக்கொண்டு சென்று அக்குறியிடத்து நிறுத்தி, இவை நின்கண்கள் வென்ற

* பா-ம்—தாய் தருகின்ற, மேதகு தோழி மெல்லியத் திசைத்தது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "சிவத்திற் சேர்த்தருள் சென்று நின்றது" என்பதாம்.

234

திருக்கோவையார்

குவளை மலர் ; இவற்றைக்காண்பாயாக ; யானின்குழற்குச் சந்தைத்தழை கொய்யாநின்றேனெனத் தான் சிறிதகலாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நந்தி வரமென்னு நாரணன்

நாண்மலர்க் கண்ணிற்கெல்கந்

தந்தி வரன்புலி யூரனை

யாய்தடங் கண்கடந்த

இந்தி வரமிவை காணின்

இருள்சேர் குழற்கெழில்சேர்

சந்தி வரமுறி யும்வெறி

வீயுந் தருகுவனே.

மைத்தடங் கண்ணியை யுய்த்திடத் தொருபால்

நீங்க ளுற்ற பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள்: நந்தி வரம் என்னும் நாரணன் நாள் மலர்க் கண்ணிற்கு - கண்ணையிடந்திட்டு நந்தி வரந்தரவேண்டுமென்னு நாரணனது அந்நாண்மலர்போலுங் கண்ணிற்கு-எல்கம்* தந்து ஈ வரன் புலியூர் அனையாய் - ஓரெல்கத்தைப் படைத்துக் கொடுத்த தலைவனது புலியூரையொப்பாய்—இவை தடங் கண் கடந்த இந்திவரம்-இவை நிற்பெரியகண்கள் கடந்த நிலங்கள்—காண்-இவற் காண்பாயாக—நின் இருள் சேர் குழற்கு - நினது கருமைசேர்ந்த குழற்கு—சந்து ஈ எழில் சேர் வர முறியும்வெறி வீயும் தருகுவன் - சந்தனமரந்தரும் எழில்சேர்ந்த நல்ல முறிகளையும் நறு நாற்றத்தையுடைய மலர்களையும் யான்கொணர்ந்து தருவேன் ; நீ நிலப்பூக்கையுங்கண்டு ஈண்டு நிற்பாயாக எ - று.

நந்தியென்பது ஒரு திருநாமம். அனையாயுடைய தடங்கண் களென்றுரைப்பாருமுளர். இந்திவரமிவை காணென்பதற்கு நின் கண்களைவென்ற இந்திவரமாவன விவைகாணென்றுரைப்பினு மமையும். இது குறிப்பெச்சம். உய்த்திடத்து - இடத்துய்த்து. மேய்ப்பாடு அது. பயன் : தலைமகளைக் குறியிடத்து நிறீஇ நீங் குதல்.

163

17. தளர்வகன் றுரைத்தல்¹

தளர்வகன் றுரைத்தல் என்பது தோழி குறியிடைநிறுத்தி நீங்காநிற்ப, தலைமகனெதிர்ப்பட்டு, நும்முடைய கமலக்கோயில் கதிரவன் வருவதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோ போந்தது? இப்பொழிலிடை வந்து நயந்ததென்னோ வெனத் தலைமகளைப் பெரும்பான்மைகூறித் தன்றளர்வு நீங்காநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

காமரை வென்றகண் ணோன்றில்லைப்
பல்கதி ரோனடைத்த
தாமரை யில்லின் இதழ்க்கத
வந்திறந் தோதமியே
பாமரை மேகலை பற்றிச்
சிலம்பொதுக் கிப்பையவே
நாமரை யாமத் தென் னோவந்து
வைகி நயந்ததுவே.

வடுவகி ரனைய வரிநெடுங் கண்ணியைத்
தடுவரி யன்பொடு தளர்வகன் றுரைத்தது.

இதன் பொருள் : காமரை வென்ற கண்ணோன் தில்லை - நிறையழிக்க வந்த காமனைவென்ற கண்ணையுடையவனது தில்லைக்கண்—பல்கதிரோன் அடைத்த தாமரை இல்லின் - பல்கதிரோனாகிய வாயிலோன் அடைத்துவைத்த தாமரையாகிய நும் மில்லின்கண்—இதழ்க் கதவம் திறந்தோ - இதழாகிய கதவத்தை அவ்வாயிலோன் வருவதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோ போந்தது? இதுகிடக்க—பாம் அரை மேகலை பற்றி - பரந்தவரையின் மேகலையை யொலியாமற்பிடித்து—சிலம்பு ஒதுக்கி - சிலம்புகளை மேலேறக் கடுக்கி—தமியே பைய அரையாமத்து நாம் வந்து வைகி நயந்தது என்னோ - தனியே பைய அரையாமத்தின்கண் நாம் ஈண்டுவந்து தங்கி விரும்பியதென்னோ? இதனைக்கூறுவிராமின் எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்சிவங் கண்டன் புறவுவந்துரைத்தது” என்பதாம்.

காமரென்னும் ரகரவிறு இழிவின்கண் வந்தது. தில்லைத் தாமரையென வியையும். கதவந் திறந்தோவென்னு மோகா ரத்தை அசைநிலை யாக்கி யுரைப்பாருமுளர். பாவு மென்னு மீற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங்கெட்டுக் காலமயக்கமாய் நின்றது. எல்லாரானுந் திருமகணயக்கப்படினல்லது திருமகடன்னு னயக்கப்படுவ தொன்றில்லை யென்னுங் கருத்தான், நாம் நயந்த தென்றோவென்றான். நாமென்னு முன்னிலை யுளப்பாட்டுத் தன்மை உயர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது. தடு - தடுத்தல். அரியன்பு பரியரை போலப் பண்புத்தொகையாய் நின்றது. தடையருமன்பென்று பாடமோதுவாருமுளர். கண்ணியை யுரைத்ததெனவியையும். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : தலை மகளைக்கண்டு தோன்றிய வுவகையைப் பரிக்கலாற்றாத தலைமக னொற்றுதல் ; தலைமகளை மகிழ்வித்தலுமாம். 164

18. மருங்கனைத் தல்¹

மருங்கனைத் தல் என்பது பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணிள்ளாதலிற் றன் முன்னிற்கலாது நாணித் தலையிறைஞ்சி வருந்தாநிற்ப, சென்று சார்தலாகாமையிற் றன தாதரவுமிகவால் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று, முலையொடு முனிந்து, அவளிறுமருங்குருங்கிச் சென்றணையாநின்றல். அதற் குச் செய்யுள்—

அதிலின் புகைவிம்மி ஆய்மலர்

வேய்ந்தஞ் சனமெழுதத்

தகிலுந் தனிவடம் பூட்டத்

தகாள்சங் கரன்புலியூர்

இகலு மவரிற் றளருமித்

தேம்ப லிடைஞெமியப்

புகிலு மிகஇங்ங னேயிறு

மாக்கும் புணர்முலையே.

அன்பு மிகுதியி ளளவளா யவளைப்

பொன்புனை வேலோன் புகழ்ந்து னைத்தது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்பப் கனங்கண் டின்பனு பவித்தது" என்பதாம்.

இதன் பொருள் : அகிலின் புகை விம்மி ஆய் மலர் வேய்ந்து - குழற்க ணகிற்புகை விம்ம ஆராயப்பட்ட மலர்களை வேய்ந்து— அஞ்சனம் எழுதத் தகிலும் - கண்மலர்க் கஞ்சன மெழுதத் தகுவளாயினும்—தனி வடம் பூட்டத் தகாள் - ஒரு தனி வடத்தைப் பூட்டத் தகுவாளல்லள்—சங்கரன் புலியூர் இகலும் அவரின் - அதனைப் பூட்டுதலே யன்றிச் சங்கரனது புலியூரின் பெருமையை யுணராது அதனோடு மாறுபடுவாரைப்போல— தளரும் இத்தேம்பல் இடை ஞெமியப் புகிலும் - தளராரின்ற இத்தேய்தலை யுடைய இடை நெரிந் தொடியப்புகினும்—புணர் முலை இங்ஙனே மிக இறுமாக்கும் - அதனை யுணராது இப் புணர்ந்த முலைகள் இவ்வண்ணமே மிகவும் விம்மாநின்றன ; இஃதென்னாய்முடியும் ! எ - று.

தேம்பலிடை : இருபெயர்ப் பண்புத்தொகை யெனினுமமையும. ஆய்மலராய்ந்தென்பது பாடமாயின், ஆராய்ந்து சூட்டி யெனச் சூட்டுதலை ஆற்றலான் வருவித்துரைக்க. புகலுமென்பது பாடமாயிற் புகுதலுமெனவுரைக்க. பிறபாட மோதுவாரு முளர். அளவளா யென்பது மிகுதிக்கணிரட்டித்து வந்தது. அளாயென்பதனைச் செய்தென்னும் பொருட்டாக்கி அளவுதலைச் செய்தென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : தலை மகளைச் சார்தல். 165

19. மு க ங் க ண் டு ம கி ழு த ல் ¹

முகங்கண்டு மகிழ்தல் என்பது மருங்களைவிறுதிக்கட்டலை மகளது முகமகிழ்ச்சிகண்டு, இவளும் யானும் மலருமதியுமெனத் தலைமகள் றன்னயப் புணர்த்தி மகிழாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அழுந்தேன் நரகத் தியானென்
 றிருப்பவந் தாண்டுகொண்ட
 செழுந்தேன் திகழ்*பொழிற் றில்லைப்
 புறவிற் செறுவகத்த

¹ இதன் பேரின்பப் பொருள், “ திருமேனி கண்டின் பதுவாய்த் தேறியது ” என்பதாம்.

* பா-ம்—உமிழ்.

கொழுந்தேன் மலர்வாய்க் குழுத
மிவள்யான் குருஉச்சுடர்கொண்
டெழுந்தாங் கதுமலர்த் தும்முயர்
வானத் திளமதியே.

முகையனிற் குழலி முகமதி கண்டு
நிகழ்வேல் அண்ணல் மகிழ் வற்றது.

இதன் பொருள்: யான் நரகத்து அழுந்தேன் என்று இருப்ப-
யானினி நரகத்திற் புக்கழுந்தேனென்று செம்மாந்திருக்கும்வண்-
ணம்—வந்து ஆண்டு கொண்ட செழுந்தேன் திகழ் பொழில்
தில்லைப் புறவில் - தானே வந்தாண்டுகொண்ட செழுந்தேன்
போல்வானது விளங்கும் பொழிலையுடைய தில்லையைச்சூழ்ந்த
இளங்காட்டில்—செறுவகத்த கொழுந்தேன் மலர் வாய்க்
குழுதம் இவள் - செய்யின் கண்ணவாகிய கொழுவியதேனையும்
மலராரின்ற வாயையுமுடைய குழுதமலர் இவள்—யான் குருஉச்
சுடர் கொண்டு எழுந்து ஆங்கது மலர்த்தும் உயர் வானத்து
இளமதி-யான் நிறத்தையுடைய நிலாவைக்கொண்டெழுந்து அக்
குழுதத்தை மலர்த்தும் உயர்ந்த வானத்தின்கட் டிகழும் முதிரா
மதி எ - று.

நரகமென்றது ஈண்டுப்பிறவியை ; வீடுபேற்றின்பத்தோடு
சார்த்த நரகமுஞ் சுவர்க்கமுமொருநிகரனவாகலின், நரகமென்-
றார். ஆண்டுகொண்டானென்பது பாடமாயிற் செழுந்தேனைப்
பொழிலின்மேலேற்றுக. செறு - நீர்நிலையுமாம். வாய் - முகம்.
மலர் வாய்க் குழுத மென்றது கிண்கிணிவாய்க் கொள்ளு
நிலைமையை. அதனாலிவளதுபருவம் விளங்கும் குருஉச்சுடர்
கொண்டு மலர்த்துமெனக் கூட்டிக் குருஉச்சுடரான் மலர்த்து
மென் றுரைப்பினு மமையும். அதனால், தலைப்பெய்தமையா
னன்றிக் கண்டதுணையா னவண்மகிழ்தலைக் கூறினானம். இவ்
வீன்பம் வழிமுறையாற் பெருகுமென்பது போதர, இளமதி
யென்றான். மெய்ப்பாடு அது. பயன்: நயப்புணர்த்துதல். 166

20. ப ள் ளி யி ட த் து ய் த் த ல் ¹

பள்ளியிடத்துய்த்தல் என்பது மலர்மதிமேல்வைத்துக் கூறி
மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுருகின்றவன், இப்பொழிலிடை யினித்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அடியரிடத் தன்பா யமர்நலுயிர்
கண்டது” என்பதாம்.

தனியே நின்று நீலப்பூக்களைக் கொய்யாது, நின்னரியதோழியோடு ஆயத்திடைச்சென்று துயில்பயில்வாயெனத் தலைமகனைப் பள்ளியிடத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுரும்புறு நீலங் கொய்யல்
தமிநின்று துயில்பயின்மோ
அரும்பெறற் றோழியோ டாயத்து
நாப்ப ணமரரொன்றா
இரும்புறு மாமதில் பொன்னிஞ்சி
வெள்ளிப் புரிசையன்றோர்
துரும்புறச் செற்றகொற் றத்தெம்
பிரான்தில்லைச் சூழ்பொழிற்கே.

மீவது கருதிய பெருவரை நாடன்
ஒள்ளிழைப் பாங்கியொடு பள்ளிகொள் கென்றது.

இதன் பொருள் : அமரர் ஒன்றர் இரும்பு உறு மா மதில் பொன் இஞ்சி வெள்ளிப் புரிசை - அமரர்க்குப் பகைவராயினு ருடைய இரும்பு பொருந்திய பெரிய மதிலையுடையவரும் பொன் னிஞ்சியையுடையவரும் வெள்ளிப்புரிசையை யுடையவரும்— அன்று ஓர் துரும்பு உறச் செற்ற கொற்றத்து எம்பிரான் தில்லைச் சூழ் பொழிற்கு—அன்று ஒரு துரும்பின் றன்மையையுற் ற எரித்த வெற்றியையுடைய வெம்பிரானது தில்லைக்கட் சூழ்ந்த பொழி லிடத்து—தமி நின்று—தனியே நின்று—சுரும்பு உறு நீலம் கொய்யல்—சுரும்பு பொருந்து நீலப்பூக்களைக் கொய்யாதோழி— அரும் பெறல் தோழியொடு ஆயத்து நாப்பண் துயில் பயில் - அரிய பெறுதலையுடைய நின்றோழியொடு ஆயத்தினிடைத் துயிலைப் பயில்வாயாக எ - று.

மோ : அசை. சு ரு ம் பு று நீ ல ம் - மேலாற்சுரும்புவந்து பொருந்து நீலமலர் ; எதிர்காலவினை ; “மென்னனையாய் மறியே பறியேல்”* என்றதுபோலக்கொள்க. சூழ்பொழில்-தில்லையைச் சூழ்ந்த பொழில். பொழிற்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொழிலே யென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : புறத்தாரறியாமைப் பிரிதல்.

21. வ ர வு வி ல க் க ல் 1

வரவுவிலக்கல் என்பது தோழி தலைமகளைப் பள்ளியிடத்துச் சேர்த்திச்சென்று, இக்கல்லதர் இவள் காரணமாக நினக் கெளிதாயிற்று; ஆயினும் இனி யிவ்வாறெழுக்கற்பாலையல்லை யென வரைவுபயப்பக்கூறித் தலைமகனை வரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நற்பகற் சோமன் எரிதரு
நாட்டத்தன் தில்லையன்ன
விற்பகைத் தோங்கும் புருவத்
திவளின் மெய்யேயெளிதே
வெற்பகச் சோலையின் வேய்வளர்
திச்சென்று விண்ணினின்ற
கற்பகச் சோலை கதுவுங்கல்
நாடஇக் கல்லதரே.

தெய்வமன் னானைத் திருந்தமனி சேர்த்தி
மைவரை நாடனை வரவுவிலக் கியது.

இதன் பொருள் : வெற்பகச் சோலையின் வேய் வளர் தி—
வெற்பிடத்துச் சோலையின்கணுண்டாகிய வேய்க்கட் பிறந்து
வளருந்தி—விண்ணின் நின்ற கற்பகச் சோலை சென்று கதுவும்
கல் நாட—விண்ணின்கணின்ற கற்பகச்சோலையைச் சென்று பற்று
மலைநாடனே—இக் கல் அதர் - இக்கல்லையுடைய சிறுநெறி—
நல் பகல் சோமன் எரிதரு நாட்டத்தன்* தில்லை அன்ன - நல்ல
ஞாயிறுந் திங்களுந் தியுமுண்டாகிய மூன்று நாட்டத்தையு
முடையவனது தில்லையையொக்கும்—வீல் பகைத்து ஓங்கும் புரு
வத்து இவளின்—வீலைப் பகைத்து அதனின்மிகும் புருவத்தை
யுடைய இவள்காரணமாக—மெய்யே எளிது - மெய்யாக வெளி
தாயிற்று; ஆயினும், இனிந் வரற்பாலையல்லை எ - று.

செவ்வெண்ணிற்றோகை விகாரவகையாற் றெக்குநின்றது.
உம்மைத்தொகை யெனினு மமையும். தில்லையன்னவிவளென

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருளுயிர்க் குச்சிவத் தருமை கூறியது” என்பதாம்.

* “இமையாத முக்கண் மூவரிற் பெற்றவர்” — திருக்கோவை, 14.

வியையும். இவளின்மெய்யே யெளிதேயென்பதற்கு இவள் காரணமாக வெளிதாமோ எளிதன்றெனவெதிர்மறையாக்கி யுரைப்பினுமமையும். வேயிற்பிறந்ததி ஆண்டடங்காதுசென்று தேவருலகத்தினின்ற கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்போல, நின்வரவினால் அயலாரிடத்துப்பிறந்த அலர்பெருகி நின்னாருமறியப்பரந்து நின்பெருமையைச் சிதைக்குமென உள்வாற வகையான் அலரறிவுறுத்தவாறு கண்டுகொள்க. இவனுக்குப் பெருமையாவது இவன் வழியிற் பிதர்கள் கொண்டாட்டம். சிதைத்தலாவது இகலோக பரலோக மிரண்டையுஞ் சிதைத்தல். மூங்கிலிற்பிறந்ததித் தன்னையுஞ்சட்டுத் தன்னுடைய சுற்றத்தையுஞ்சட்டுக் கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்போல வென்க. நற்பகற்சோமன் விகார வகையான் வலிந்து நின்றது. மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : வரவுவிலக்கி வரைவு கடாதல். 168

22. ஆற்றுதாரத்தல்¹

ஆற்றுதாரத்தல் என்பது வரைவுகடாவி வரவுவிலக்கினதோழிக்கு வரைவுடம்படாது, பின்னுங் களவொழுக்கம்வேண்டியான் முன்செய்த தவப்பயனால் எனக்கெய்தலாம்வண்ணந் திருமகளிவ்வாறு கொடிச்சியாயிருந்தாளெனக் கருதியே எனதின்னுயிர் நிற்பது ; இத்தன்மையானை யான்வரையுந் துணையெளியளாக நீ கூறுகின்ற தென்னெனத் தலைமகன் றனதாற்றுமைதோன்றக் கூறுநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

பைவா யரவரை அம்பலத்
தெம்பரன் பைங்கயிலைச்
செவ்வாய்க் கருங்கட் பெரும்பணைத்
தோட்சிற் றிடைக்கொடியை
மொய்வார் கமலத்து முற்றிழை
யின்றென்முன் னைத்தவத்தால்
இவ்வா றிருக்குமென் றேநிற்ப
தென்றுமென் இன்னுயிரே.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ இன்பமே யன்றி யுயிரிலை யென்றது ” என்பதாம்.

வரைவு கடாய வானுதற் குழுழிக்
கருவரை நாடன் ஆற்று துரைத்தது.

இதன் பொருள் : பை வாய் அரவு அரை-படத்தையும் பெரிய வாயையுமுடைய அரவையணிந்த வரையையுடைய—அம்பலத்து எம்பரன் பைங் கயிலை-அம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்முடைய பரனது சோலையாற் பசிய கைலைக்கணுளளாகிய—செவ்வாய்க் கருங்கண் பெரும்பனைத் தோள் சிற்றிடைக் கொடியை - செய்ய வாயையுங் கரிய கண்ணையும் பெரியபனை போலுந் தோள்களையுஞ் சிறியவிடையையுமுடைய கொடிபோல் வாளை—மொய் வாய் கமலத்து முற்றிழை - பெரியதாகிய தாளா னெடிய கமலத்துவாழந் திருமகளாகிய முற்றிழை—முன்னை என் தவத்தால் - முற்பிறப்பின்க ணுண்டாகிய எனது தவப் பயனால்—இன்று இவ்வாறு இருக்கும் என்றே-எனக்கெய்தலாம் வண்ணம் இன்றிவ்வாறு கொடிச்சியாயிருக்குமென்று கருதியே—என் இன் உயிர் என்றும் நிற்பது - என்னின்னுயிர் என்றும் நிற்பது ; இத்தன்மையானை யான்வரையுந்துணை யெரியளாக நீ கூறுகின்றதென் ! எ - று.

எம்பரனென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க.* கைலைக்கொடியெனவியையும். கொடியையென்னு மிரண்டாவது என்று கருதியென வெஞ்சிநின்ற வினையொடு முடியும். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : வரைவுடம்படாமை. 169

23. இரக்கங்கூறி வரைவு கடாதல்¹

இரக்கங்கூறி வரைவு கடாதல் என்பது களவுவிரும்பி வரைவுடம்படாத தலைமகனுக்கு, நீ செல்லுநெறிக்கண் நினக்கிடை யூறுண்டாமென்னு மச்சத்தால் அவளமுதிரங்காநின்றாளென்று, நீ சென்றமையறிய நின்கூறி காட்டுவாயெனத் தலைமகள் திரக்கங் கூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பைவா யரவும் மறியும்

மறவுய் பயின்மலர்க்கை

மொய்வார் சடைமுடி முன்னவன்

தில்லையின் முன்னினக்காற்

* திருக்கோவைவயார், 99. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “கருணையே யின்பக் கனமென வுரைத்தது” என்பதாம்.

14. இரவுக்குறி

செவ்வாய் கருவயிர்ச் சேர்த்திச்
சிறியாள் பெருமலர்க்கண்
மைவார் குவளை விடும்மன்ன
நீண்முத்த மாலைகளே.

அதிர்கழலவன் அகன்றவழி
யெதிர்வதறியா திரங்கியுரைத்தது.

இதன் பொருள் : மன்ன - மன்னனே—இச் சிறியாள் பெரு
மலர்க்கண் மை வார் குவளை-நீ செல்லுநெறிக்கண் நினக்கிடையு
றுண்டாமென்னு மச்சத்தால் இச்சிறியாளுடைய பெரியமலர்
போலுங் கண்களாகிய கருமையையுடைய நெடியகுவளைகள்—
நீள் முத்த மாலைகள் விடும் - நீண்ட முத்தமாலைகளைப் புறப்பட
விடாநிற்கும், அதனான் நினக்கிடையுறின்மையை யிவளறிய—
தில்லையின் முன்னினக் கால் - நிற்பதரியாகிய தில்லையெல்லையிற்
சென்றுகிட்டினால்—செவ்வாய் கரு வயிர்ச் சேர்த்து - நின்செவ்
வாயைக் கரியகொம்பின்கட் சேர்த்தி யூதவேண்டும் எ - று.
பை வாய் அரவும் மறியும் மழுவும் பயில் - படத்தையும் பெரிய
வாயையுமுடைய அரவும் மான்மறியும் மழுவானும் விடாது
நிகழும்—மலர்க் கை மொய் வார் சடை முடி முன்னவன் தில்லை -
மலர்போலுங் கையையும் நெருங்கிய நெடிய சடைகளானியன்ற
முடியையுமுடைய எல்லாப்பொருட்கு முன்னையவனது தில்லை
யெனக் கூட்டுக.

குறிஞ்சிலிலத்திற்குரிய மக்கள் கோலத்தனய் வருமாதலின்,
வயிர் கூறப்பட்டது. மலர்க்கணென்பது உவமை கருதாது கண்
ணென்னுந் துணையாய் நின்றது. கண்ணாகிய குவளைப்பெருமல
ரென்று கூட்டுவாரும், மலர்தலையுடைய கண்ணென்பாருமுள்.
மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : வரைவுகடாதல். 170

24. நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்¹

நிலவு வெளிப்பட வருந்தல் என்பது இரக்கங்கூறி வரைவு
கடாயதோழி, பிறறைஞான்று அவனிரவுக்குறியிடைவந்துநிற்ப,
நிலவு வெளிப்பட்டாற் சென்றெதிர்ப்படமாட்டாமற் றுங்கள்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ உயிர்க்கு மாயையு மொளியென்
றிரங்கியது ” என்பதாம்.

வருந்தாரின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்து கூறுநின்றல் -
அதற்குச் செய்யுள்—

நாகந் தொழுவெழில் அம்பலம்
நண்ணி நடம்நவில்வோன்
நாக மிதுமதி யேமதி
யேநவில் வேற்கையெங்கள்
நாகம் வரவெதிர் நாங்கொள்ளும்
நள்ளிருள் வாய்நறவார்
நாகம் மலிபொழில் வாயெழில்
வாய்த்தநின் நாயகமே.
தனிவே லவற்குத் தந்தளர் வறியப்
பனிமதி விளக்கம் பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : நவில் வேற் கை எங்கள் நாகம் வர - பயி
லப்பட்ட வேலையேந்திய கையையுடைய எங்கள் யானை வர—
நாம் எதிர்கொள்ளும் நன் இருள்வாய் - நாங்களெதிர்கொள்ளுந்
செறிந்தவிருளிடத்து—நற ஆர் நாகம் மலி பொழில்வாய் எழில்
வாய்த்த நின் நாயகம்-அவ்விருளைச் சிதைத்துத் தேனார்ந்த நாக
மலர் மலிந்த பொழிலிடத்துநின்று நீசெய்கின்ற அழகுவாய்த்த
நினது முதன்மை—மதியே - திங்காள்—மதியே - நினக்கறிவே—
நாகம் தொழ எழில் அம்பலம் நண்ணி நடம் நவில்வோன் நாகம்
இது - பதஞ்சலியாகிய நாகந்தொழ எழிலையுடைய வம்பலத்தை
நண்ணிக் கூத்தைப்பயில்வானது மல்காணிஃது; இதனைக் கடைப்
பிடிப்பாயாக எ - று.

நாகத்தான் விழுங்கப்படுந் நாகந்தொழ வம்பலத்து நடம்
பயில்வோனது மலைக்கட்புகுந்து விளங்கி வீற்றிருத்தல் நினக்கு
நன்றி பயவாதென்பது கருத்து. அறிவென்பது ஈண்டறிந்து
செய்யப்படும் காரியத்தை. தனிநாயகமென்பதூஉம் 'பாடம்..
மெய்ப்பாடு : வெகுளி. பயன் : இடையீடறிவித்தல். 171'

25. அ ல் ல கு றி ய றி வி த் த ல்¹

அல்லகுறி யறிவித்தல் என்பது குறியல்லாத குறி யெதிர்ப்
பட்டு மீண்டமை, பிறறைஞான்று தலைமகள் சிறைப்புறம் வந்து

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உன்பரி வின்புக் குருதென்
றுரைத்தது” என்பதாம்.

நிற்ப, தோழி தலைமகளுக்குக் கூறுவாள்போன்று, அன்னத்தின்
மேல்வைத்து அறிவியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மின்னங் கலருஞ் சடைமுடி

யோன்வியன் தில்லையன்னாய்

என்னங் கலமர லெய்திய

தோவெழின் முத்தந்தொத்திப்

பொன்னங் கலர்புன்னைச் சேக்கையின்

வாய்ப்புலம் புற்றுமுற்றும்

அன்னம் புலரு மளவுந்

துயிலா தழுங்கினவே.

வல்லி யன்னவ ளல்ல குறிப்பாடு

அறைப்புந் துறைவற்குச் சிறைப்புறத் துறைத்தது.

இதன் பொருள் : மின் அங்கு அலரும் சடைமுடியோன்
வியன் தில்லை அன்னாய்—ஒளி யவ்விடத்துவிரியுஞ் சடையானி
யன்ற முடியையுடையவனது அகன்ற தில்லையை யொப்பாய்—
எழில் முத்தம் தொத்தி—எழிலையுடைய அரும்பாகிய முத்தந்
தொத்தி— அங்கு பொன் அலர் புன்னைச் சேக்கையின்வாய்—
அவ்விடத்துத் தாதாகிய பொன்மலரும் புன்னைக்கணுண்டாகிய
தஞ்சேக்கையிடத்து—அன்னம் முற்றும் புலம்புற்றுப் புலரும்
அளவும் துயிலாது அழுங்கின—அன்னமெல்லாம் துன்புற்றுப்
புலருமளவுந் துயிலாது ஆரவாரித்தன—அங்கு எய்தியது அல
மரல் என்—அவ்விடத் தெய்தியதாகிய அலமரலென்னும்? அறி
கின்றிலேன் எ—று.

மின்னங்கலரு மென்பதற்கு மின்னவ்விடத் தலர்ந்தாற்
போலுஞ் சடையெனினுமமையும். என்னங்கலமரலெய்தியதோ
வென்பதற்கு என்ன வலமரலாண்டெய்திற்றோ வென்று கூட்டி
யுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்டு என்னவென்பது கடைக்
குறைந்து நின்றது. முத்தந்தொத்துதலும் பொன்மலர்தலுமாகிய
உறுப்பின்றோழில் முதன்மேலேறி நின்றன. சேக்கையின்வாய
முங்கினவென வியையும். நெடும்பொழுது துயின்றிலவென்பாள்
புலருமளவு மென்றாள். பிறறைஞான்று பகற்குறிவந்து நிற்பக்

கூறினாளெனினுமமையும். அழுங்கல் - இரக்கமெனினுமமையும்.
அறைப்புளல் - அறைதலையுடைய புளல். மெய்ப்பாடு : அழகை-
பயன் : அல்லகுறிப்பட்டமை தலைமகற்குணர்த்துதல். இனித்
திணைநெய்தல். 172:

26. கடலிடை வைத்துத் துயாறிவித்தல்¹

கடலிடை வைத்துத் துயாறிவித்தல் என்பது தலைமகளிர
வுறுதுயரம், தலைமகள் சிறைப்புறமாக, இவள்வாட நீ யிரை
யாரின்றாய்; இது நினக்கு நன்றோவெனத் தோழி கடலொடு
புலந்து கூறநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சோத்துன் னடியமென் றோரைக்
குழுமித்தொல் வானவர்குழந்
தேத்தும் படிநிற்ப வன்தில்லை
யன்னு ளிவள் துவள
ஆர்த்துன் னமிழ்துந் திருவும்
மதியும் இழந்தவம்நீ
பேர்த்து மிரைப்பொழி யாய்ப்பழி
நோக்காய் பெருங்கடலே.

எறிகடல் மேல்வைத் திரவரு துயாம்
அறைக ழலவற் கறிய வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : பெருங்கடலே - பெருங்கடலே—ஆர்த்து
உன் அமிழ்தும் திருவும் மதியும் இழந்து - முற்காலத்து மிவ்வா
றெலித்து உன்னமிர்த்தத்தையுந் திருவையுந் திங்கனையுமிழந்து
வைத்தும்—நீ பேர்த்தும் அவம் இவள் துவள இரைப்பு ஒழி
யாய்—பெயர்த்து மொருபயனின்றியே இவள்வாட இரையா
ரின்றாய்—பழி நோக்காய்—காரணமின்றிப் பிறரை வருத்து
தலான் வரும்பழியையு நோக்குகின்றில்; நினக்கிதுநன்றோ?
எ - று. சோத்து உன் அடியம் என்றோரை - சோத்தம் உன்
ஈடியமென்றோருகாற் சொன்னாரை—தொல் வானவர் குழுமிச்
சூழ்ந்து ஏத்தும்படி நிற்பவன் தில்லை அன்னாள் இவள் - பழைய

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளுயிர் மோகங் கடலொடியம்
பியது" என்பதாம்.

ராகிய வானவர் குழுமிப் பரிவாரமாய்ச் சூழ்ந்துநின் நேத்தும் வண்ணம் நிற்கு மவனது தில்லை யன்னுளாகிய இவனெனக் கூட்டுக.

சோத்தம்-இழிந்தார்செய்யு மஞ்சலி; அது சோத்தெனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. சோத்த மடியமென்பதூஉம், அடிய மெனிற குழுமித் தொல்லை வானவ ரென்பதூஉம், குழிஇத் தொல்லை வானவர்கூழ்ந் தேத்தும்படிவைப்பவனென்பதூஉம் பாடம். திருவுமதியு மென்பது செல்வமு மறிவுமென வேறு மொருபொருடோன்ற நின்ற தென்பாருமுளர். இரா குறுகி நின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 173

27. காமமிக்க கழிபடர்கிளவி¹

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி என்பது தலைமகனைக் காணலுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள், தனது வேட்கைமிகவாற் கேளாதன வற்றைக் கேட்பனவாக விளித்து, நீங்கள் என்னை ஏதுற்றழி கின்றாயென்று ஒருகால் வினவுகின்றிலீர்; இதுவோ நுங்கா தன்மையென அவற்றொடு புலந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மாதுற்ற மேனி வரையுற்ற
வில்லிதில் லைநகர்கூழ்
போதுற்ற பூம்பொழில் காள்கழி
காளெழிற் புள்ளினங்காள்
ஏதுற் றழிதியென் றீர்மன்னு
மீர்ந்துறை வர்க்கிவளோ
திதுற்ற தென்னுக்கென் றீரிது
வோநன்மை செப்புமினே.

தாமமிக்க தாழ்குமுலேழை
காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இதன் பொருள் : மாது உற்ற மேனி வரை உற்ற வில்லி தில்லைநகர் சூழ் - மாதுபொருந்திய மேனியையுடைய வரையா

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்மோகங் கண்டரு ளுவகை யொ டியம்பியது” என்பதாம்.

கிய மிக்கவில்லையுடையவனது தில்லைநகரைச் சூழ்ந்த—போது உற்ற பூம்பொழில்காள் - போதுபொருந்திய மலரினையுடைய பொழில்காள்—கழிகாள் - அப்பொழிலைச் சூழ்ந்த கழிகாள்—எழிற் புள்ளினங்காள் - அக்கழிகளிற்பயிலு மெழிலை யுடைய புள்ளினங்காள்— ஏது உற்று அழிதி என்வீர் - என்னை நீங்கள் யாதனை யுற்றழிகின்று யென்று ஒருகாற் கூறுகின்றிலீர்—ஈர்ந் துறைவர்க்கு இவள் தீது உற்றது என்னுக்கு என்வீர் - குளிரந்த துறைவர்க்கு இவள் தீதுற்ற தெற்றிற்கென்று கூறுகின்றிலீர்— இதுவோ நன்மை - இதுவோ நம்மாட்டு நுங்காதன்மை—செப்பு மின் - சொல்லுமின் எ - று.

மாதுற்ற மேனி யென்பது ஆகுபெயராய் மேனியையுடையான்மே வின்றதெனினுமமையும். வரையுற்றவில்லி யென்பதற்கு வரைத்தன்மையைப் பொருந்திய வில்லையுடையானெனினுமமையும். வரைத்தன்மையைப் பொருந்துதல் வரையாயிருத்தல். போது - பேரரும்பு. மன்னு மென்பதாஉம் இவளோவென்னுமோகாரமும் அசைநிலை. மன்னுந்தீதுற்றதெனக்கூட்டிமிகுதிக் கண் வந்ததென்பாருமுளர். இதுவோ நன்மையென்பதற்குத் தில்லையைச் சூழ்ந்தவிடத்துள்ளிராகலின் உமக்குண்டாகிய சிறப்புடைமையிதுவோவெனினுமமையும். அழுதியென்பதாஉம் பாடம். ஏழையதுகிளவியென வியையும். 174

28. காப்புச் சிறைமிக்க கையறுகிளவி¹

காப்புச் சிறைமிக்க கையறுகிளவி என்பது காமமிக்கெதிர்ப்பட விரும்பாநின்ற தலைமகள், இவ்விடையிடெல்லா நீந்தி ஒரு வழியான் வந்தாராயினும் இஞ்ஞாணி குரைதராநின்றமையின் யாமிவரை யெதிர்ப்படுதலரிதெனக் காப்புச்சிறைமிக்கு வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இன்னற வார்பொழிற் றில்லை

நகரிறை சீர்விழவிற்

பன்னிற மாலைத் தொகைபக

லாம்பல் விளக்கிருளின்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "உயிப்பெறு மோகமுற வற்றியம் பியது" என்பதாம்.

துன்னற வுய்க்குமில் லோருந்
துயிலில் துறைவர்மிக்க
கொன்னிற வேலொடு வந்திடிண்
ஞாளி குரைதருமே.

மெய்யுறு காவலிற்
கையறு கிளவி.

இதன் பொருள் : இன் நறவு ஆர் பொழில் தில்லைநகர் இறை சீர் விழவில் - இனியநறவார்ந்த பொழிலையுடைய தில்லை நகர்க் கிறைவனாகியவனது சீரையுடைய விழவின்கண்—பல் நிற மாலைத் தொகை பகலாம் - மாணிக்க முதலாயினவற்றூற் பல நிறத்தையுடையவாகிய மாலைகளின்ருகைகளான் இராப்பொழுதும் பகலாகாநிற்கும்—பல் விளக்கு இருளின் துன் அற உய்க்கும்—அதுவேயுமன்றிப் பலவாகிய விளக்கு இருளின் பொருந்துதலறத் துரக்கும்—இல்லோரும் துயிலின் - இவ்விடையீடேயன்றி ஒரு பொழுதும் துயிலாத இல்லோரு மொருகாற்றுகில்வராயின்—துறைவர் கொள் மிக்க நிற வேலொடு வந்திடிண் - துறைவர் அச்சத்தைச்செய்யு மிக்க நிறத்தையுடைய வேலோடொருகால் வருவராயின்—ஞாளி குரை தரும் - அப்பொழுது நாய்குரையா நிற்கும்; அதனால், அவரைநாமெதிர்ப்படுதலரிதுபோலும் எ-று.

மாலைத்தொகையும் இராப் பகலாகாநிற்கும் பல்விளக்கும் இருளைத் துரக்குமென் றுரைப்பினுமமையும். இல்லோருந் துயிலினென்றதனான், அதுவுமோ ரிடையீடு கூறப்பட்டதாம். மிக்கவேலென்றியைப்பினு மமையும். மெய்யுறுகாவல் - பிறையாத மிக்ககாவல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : அழகை. இவற்றைத் தலைமகன் கேட்டபின் வரைவானும்; தோழி கேட்டபின் வரைவுகடாவுவாளாம்; யாருங் கேட்பாரில்லையாயின் அயர்வுயிர்த்துத் தானே ஆற்றதல் பயன். 175

29. ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி¹

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி என்பது சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் ஆற்றாமை கூறக்கேட்ட தலைமகன், குறியிடைச்சென்று

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பத் தின்வழி யேகவரி தென்றது” என்பதாம்.

நிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நீ கான்யாறுபலவு நீந்திக் கைவேல்
துணையாக அஞ்சாது வந்தால், யாங்களிச்சோலையிடத் துண்டா
கிய தெய்வத்துக்கஞ்சவேம்; அதனாலிவ்விருளிட வரற்பாலை
யல்லையெனத் தங்களைச்சங்குறி வரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

தாருறு கொன்றையன் தில்லைச்
சடைமுடி யோன்கயிலை
நீருறு கான்யா றளவில
நீந்திவந் தால்நினது
போருறு வேல்வயப் பொங்குநம்
அஞ்சுக மஞ்சிவருஞ்
சூருறு சோலையின் வாய்வரற்
பாற்றன்று தாங்கிருளே.
நாறு வார்புழ ளவ்வி நோக்கி
ஆறுபார்த் துற்ற அச்சக் கிளவி.

இதன் பொருள் : தார் உறு கொன்றையன் - தாராகிய
மிக்க கொன்றையை யுடையவன்—தில்லைச் சடைமுடியோன் -
தில்லைக்கனுளனாகிய சடையானியன்ற முடியையுடையவன்—
கயிலை நீர் உறுகான் யாறு அளவில நீந்தி வந்தால் - அவனது
கையின் நீரான் மிக்க கான்யாறுக ளெண்ணிறந்தனவற்றை
நீந்திவந்தால்—வயப்பொங்கு உரும் நினது போர் உறு வேல்
அஞ்சுக - அவ்விடத்து வலியையுடைய பொங்குமிடியேறு நினது
போர்மிக்க வேலையஞ்சி நின்பால் வாராதோழிக—மஞ்ச இவரும்
குர் உறு சோலையின் வாய் தாங்கு இருள் வரற்பாற்று அன்று -
ஆயினும் மஞ்சபர்க்குந் தெய்வம்பொருந்துஞ் சோலையிடத்துச்
செறிந்தவிருட்கண் வரும்பான்மைத்தன்று; அத்தெய்வங்களை
யாமஞ்சுதும் எ - று.

தாருறை கொன்றைய னென்பது பாடமாயின், தார்தங்கு
கொன்றையனென முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற வடையடுத்து
நின்றதாக வுரைக்க. இப்பாடத்திற்கு ஏனைமூன்றடியும் உறை
யென்றோதுப. வரற்பாற்றன்றென்பது வினைமேனின்றது. நவ்வு

நோக்கியது கிளவியென வியையும். மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : வரைவு கடாதல். 176

30. தன்னுட்கையா நெய்திடுகிளவி¹

தன்னுட்கையா நெய்திடுகிளவி என்பது தலைமகனைக் காண வுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள், இக்கண்டல் சான்றாகக்கொண்டு இப்புன்னையிடத்துக் கலந்த கள்வரை இவ்விடத்து வரக்கண்டி லையோ? துணையில்லாதேற்கு ஒருசொல்லருளாயென்று, தன் னுட்கையாற்றை மதியொடுக்கிறி வினுவாநின்றல். அதற்குச் செய் யுள்—

விண்டலை யாவார்க்கும் வேந்தர்வண்

தில்லைமெல் லங்கழிசூழ்

கண்டலை யேகரி யாக்கன்னிப்

புன்னைக் கலந்தகள்வர்

கண்டிலை யேவரக் கங்குலெல்

லாம்மங்குல் வாய்விளக்கும்

மண்டல மேபணி யாய்தமி

யேற்கொரு வாசகமே.

மின்னுப் புரையும் அந்நுண் மருங்குல்

தன்னுட் கையா நெய்திடு கிளவி.

இதன் பொருள் : கங்குல் எல்லாம் மங்குல் வாய் விளக்கும் மண்டலமே - கங்குல் முழுது மாகாயத்திடத்தை விளக்குமண்ட லமே—விண் தலை யாவார்க்கும் வேந்தர் வண் தில்லை - விண்ணிடத் துள்ளா ராகிய வெல்லார்க்கும் வேந்தராயுள்ளாரது வளவிய தில்லைவரைப்பின்—மெல்லங் கழி சூழ் கண்டலே கரியா - மெல் லிய கழிசூழ்ந்த கண்டலே சான்றாக—கன்னிப் புன்னைக் கலந்த கள்வர் - இனையபுன்னைக்கண் என்னைக் கலந்த கள்வர்—வரக் கண் டிலையே - ஒரு கால்வரக் கண்டிலையோ—தமியேற்கு ஒரு வாசகம் பணியாய் - துணையில்லாதேற் கொருசொல் லருளாய் எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவத்தின் கருணைத் திறம்பரி வானது” என்பதாம்.

மெல்லங்கழி யென்பதாஉமொரு பண்புத்தொகை முடிபு.
மென்மை நிலத்தின் மென்மை. கழிசூழ்புன்னையெனக் கூட்டுக.
கண்டலையென்று மைகாரம் அகைநிலை. கரியாகக்கொண்டென
வொரு சொல் வருவித்து இரண்டாவதாக வுரைப்பினு மமையும்.
எஞ்ஞான்று மனத்ததொன்றாகத் தாமொன்று மொழிந்தாரென்
னுங்கருத்தாற் கள்வரென்றாள். கள்வர்க்கண்டிலையே யென்பது
பாடமாயின் உருபுவிளக்க. கங்குலெல்லாங் கண்டிலையேயென்று
கூட்டியுரைப்பினு மமையும். கண்டே கூறுகின்றிலை யென்னு
முணர்வினளாகலின், எய்திடுகிளவியாயிற்று. அந்நுண்மருங்குல்
கிளவியென்றியையும். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : அயர்வு
யிர்த்தல்.

177

31. நிலைகண்டுரைத்தல்¹

நிலைகண்டுரைத்தல் என்பது தலைமகள் தன்னுட்கை
யாற்றை மதியொடு கூறி வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக்
கேட்ட தலைமகன், ஆற்றாமையான் இவ்வரைப்பின்கட் புகுந்து
நிற்ப, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீயிவ்வா றில்வரைப்பின்கட் புகுந்
துநின்றாற் கண்டவர் நினைப் பெரும்பான்மை நினையாது மற்
றென்று நினைப்பராயின் அவளுயிர்வாழ வல்லனோ? இனியிவ்
வாறெழுகற்பாலை யல்லையென வரைவு தோன்றக் கூறாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

பற்றென்றி லார்பற்றுந் தில்லைப்

பரன்பரங் குன்றினின்ற

புற்றென் றரவன் புதல்வ

னெனநீ புகுந்துநின்றால்

மற்றுன்று மாமல ரிட்டுன்னை

வாழ்த்திவந் தித்தலன்றி

மற்றென்று சிந்திப்ப ரேல்வல்ல

ளோமங்கை வாழ்வகையே.

நின்னி னழிந்தனள் மின்னிடை மாநென

வரைவு தோன்ற வரை செய்தது.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளே யுயிர்க்குப் பரிவா
யுரைத்தது" என்பதாம்.

இதன் பொருள் : பற்று ஒன்று இலார் பற்றும்-துறக்கப்படுவனவற்றின்மேற் பற்றென்றுமில்லாதவர்கள் அறிந்து பற்றும்—தில்லைப் பரன் பரங்குன்றில் நின்ற-தில்லைக்கணுளாகிய பரனது பரங்குன்றின்கணின்ற—புற்று ஒன்று அரவன் புதல்வன் என-அப் புற்றென்றரவனுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளைப்போல—நீ புகுந்து நின்றால் - நீ யில்வரைப்பிற் புகுந்துநின்றால்—மல் துன்று மாமலர் இட்டு உன்னை வாழ்த்தி வந்தித்தல் அன்றி-கண்டவர்கள் இந்நிலத்திற்குரியனாகிய முருகனென்றுகருதி வளத்தையுடைய நெருங்கிய பெரிய மலர்களை யிட்டு வாழ்த்தி நின்னை வணங்காதே—மற்று ஒன்று சிந்திப்பரேல் - பிறிதொன்றை நினைவராயின்—மங்கை வாழ் வகை வல்லளோ - மங்கை யுயிர்வாழும் வகை வல்லளோ ? அதனாலிவ்வாறெழுகற்பாடியல்லை எ - று.

பரங்குன்றினின்ற புதல்வனென வியையும். மல்லல் கடைக்குறைந்து நின்றது. மற்றொன்று சிந்தித்தல் இவள்காரணமாக வந்தானென்று கருதுதல். முருக னென்றலே பெரும்பான்மையாகலின், உண்மை யுணர்தலை மற்றொன் றென்றாள். ஏதஞ் செய்யக் கருதுதலென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : வரைவுகடாதல்.

178

32. இரவுறு துயரங் கடலொடு சேர்த்தல்¹

இரவுறு துயரங் கடலொடு சேர்த்தல் என்பது தலைமகனையெதிர்ப்படமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள், இற்றையிர வெல்லாம் என்னைப்போல நியுந் துன்பமுற்றுக் கலங்கித் தெளிகின்றிலை; இவ்விடத்து நின்னையுமகன்று சென்றருளரோவெனத் தானுறுதுயரங் கடலொடு சேர்த்திக் கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பூங்கணை வேளைப் பொடியாய்

விழவிழித் தோன்புலியூர்

ஓங்கணை மேவிப் புரண்டு

விழுந்தெழுந் தோலமிட்டுத்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ கருணையாற் சிவமே யுயிர்போற்கனிந்தது ” என்பதாம்.

திங்கணைந் தோரல்லுந் தேரூய்
கலங்கிச் செறிகடலே
ஆங்கணைந் தார்நின்னை யும்புள
ரோசென் றகன்றவரே.

எறிவேற் கண்ணி யிரவரு துயரஞ்
செறிக டலிடைச் சேர்த்தி யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : பூங் கணை வேளை - புவாகிய கணையை யுடையவேளை—பொடியாய் விழ விழித்தோன் புலியூர் செறிகடலே - பொடியாய் விழும் வண்ணம் விழித்தவனது புலியூர் வரைப்பிற் செறிந்த கடலே—ஓங்கு அணை மேவிப் புரண்டு விழுந்து எழுந்து ஓலமிட்டு - நீ யோங்கி யணைந்த கரையைப் பொருந்திப் புரண்டுவிழுந்தெழுந்து கூப்பிட்டு—தீங்கு அணைந்து ஓர் அல்லும் கலங்கித் தேரூய் - துன்பமுற்று ஓரிருவங்கலங்கித் தெளிகின்றிலை, அதனால்—அணைந்தார் நின்னையும் சென்று அகன்றவர் ஆங்கு உளரோ - அணைந்தவர் நின்னையுமகன்று சென்றார் அவ்விடத்துளரோ? உரைப்பாயாக எ - று.

பொடியாய்விழ விழித்தோனென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன் னீரவாய்ப் பொடியாக்கினனென்னும் பொருளவாய், வேளையென்னுமிரண்டாவதற்கு முடியாயின. புலியூர்க் கடலே கலங்கித் தேரூயென்று கூட்டினுமமையும். செறிகட லென்புழிச் செறிவு எல்கைகடவாநிலைமை. பிரிவாற்றுதார்க்கு அணைமேவுதல் பஞ்சியணை மேவுதல். அணைந்தா ரென்பதூஉம் சென்றகன்றவரென்பதூஉம் அடுக்காய் உளரோ வென்னும் பயனிலை கொண்டன. ஆங்கு : அசைநிலையுமாம். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : அயர்வுயிர்த்தல்.

179

33. அ ல ர னி வு று த் த ல்¹

அலரறிவுறுத்தல் என்பது தலைமகளிரவுறுதுயரங் கடலொடு சேர்த்தி வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகன், குறியிடைச்சென்று நிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நின்னருளாய் நின்றவது எங்களுக்கு் கலராகாநின்றது ; இனி நீயிவ்வாறெழுகா

¹ இதன் பேரின்பப் பொருள், “ அருளுயிர்க் கின்பம் பெறவுறுத்தியது ” என்பதாம்.

தொழியவேண்டுமென அலரறிவுறுத்தி வரவுவிலக்காநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

அலரா யிரந்தந்து வந்தித்து
மாலா யிரங்கரத்தால்
அலரார் கழல்வழி பாடுசெய்
தாற்கள வில்லொளிகள்
அலரா விருக்கும் படைகொடுத்
தோன்தில்லை யானருள்போன்
றலராய் வினைகின்ற தம்பல்கைம்
மிக்கைய மெய்யருளே.
அலைவேலண்ணன் மனமகிழருள்
பலாலறியப் பட்டதென்றது.

இதன் பொருள் : மால் அலர் ஆயிரம் தந்து வந்தித்து-மால் தாமரை மலராயிரத்தைக் கொண்டு சென்றிட்டு வணங்கி— ஆயிரம் கரத்தால் அலர் ஆர் கழல் வழிபாடு செய்தாற்கு - தன் னாயிரங் கையானு மலர்போலுங் கழலை வழிபடுதலைச் செய்த வற்கு—அளவில் ஒளிகள் அலராவிருக்கும் படை கொடுத்தோன்- அளவில்லாதவொளிகள் விரியாநிற்கும் ஆழியாகிய படையைக் கொடுத்தவன்—தில்லையான்-தில்லைக்கண்ணன்—அருள்போன்று- அவனதருள் போல—ஐய - ஐயனே—மெய் அருள் - நின்னுடைய மெய்யாகிய வருள்—அம்பல் கைம்மிக்கு அலராய் வினைகின்றது - அம்பல்கைம்மிக்கலராய் வினையாநின்றது ; இனித்தக்கது செய் வாயாக எ - று.

அலராவிருக்குமென்பது ஓர் நிகழ்காலச்சொல். தில்லையான ருள் பெற்றார் உலகியல்பினராய் நில்லாமையின், அவ்வருளுலகத் தார்க் கலராமென்பது கருத்து. “ நாடவர் நந்தம்மையார்ப்ப வார்ப்ப ”* என்பதூஉ. மக்கருத்தேபற்றி வந்தது. அம்பல் - பரவாத களவு; என்னை? “ அம்பலு மலருங் களவு ”† என்றாகலின். 180

இரவுக்குறி முற்றிற்று

* திருவாசகம், திருப்பொற்கண்ணம், 8. † இறையனாரகப்பொருள், 22.

15. ஒரு வழித்தணத்தல்¹

—o—

இவ்வாறிரவுக்குறிபுணர்ந்து, அலரெழுந்ததென்று விலக்கப் பட்ட பின்னர்த் தெருண்டுவரைதறலை. தெருளானாயின், அவ்வல ரடங்கச் சிலநா ளொருவழித்தணத்துறைதல், உடன்கொண்டு போதல், தோழியான் வரைவுமுடுக்கப்பட்டு அருங்கலம்விடுத்து வரைந்துகோடல் இம்முன்றினுள்ளொன்று முறைமை யென்ப. அவற்றுள், ஒருவழித்தணத்தல் வருமாறு :—

அகன்றணைவு கூற லாழியொடு கேட்ட
லாழியொடு புலத்த லன்னமோ டாய்த்
லாழிக் குரைத்த லாழி யிழைத்தல்
சுடரொடு புலம்பல் பொழுதுகண்டு மயங்கல்
பைபு ளெய்தல் பரிவுற் றுரைத்த
லன்னமோ டுழிதல் வரவுணர்ந் துரைத்தல்
வருத்தங் கூறல் வருபதின் மூன்றும்
திருத்திய வொருவழித் திறனா கும்மே.

இதன் பொருள் : அகன்றணைவுகூறல், கடலொடுவரவுகேட் டல், கடலொடுபுலத்தல், அன்னமோடாய்தல், தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல், கூடலிழைத்தல், சுடரொடுபுலம்பல், பொழுது கண்டுமயங்கல், பறவையொடுவருந்தல், பங்கயத்தோடு பரிவுற் றுரைத்தல், அன்னமோடுழிதல், வரவுணர்ந்துரைத்தல், வருத்த மிகுதிகூறல் எனவியை பதின்மூன்றும் ஒருவழித்தணத்தலாம் என. அவற்றுள்—

1. அகன்றணைவுகூறல்²

அகன்றணைவுகூறல் என்பது அலரறிவுறுத்ததோழி, இத் தன்மையை நினைந்து நீ சிலநாளாகன்றணைவையாயின் அம்பலு

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “ஒருவழித் தணத்த லொருபதின் மூன்றுஞ், சிவனது கருணை யருடெரி வித்தது” என்பதாம்.

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பிரிந்து கூடிப் பெறுமின் பென் றது” என்பதாம்.

15. ஒருவழித்தனத்தல்

257

மலருமடங்கி இப்பொழுதே அவளுக்குப் பழியில்லையாமெனத் தலைமகனுக்கிசைய அகன்றனைவு கூருநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புகழும் பழியும் பெருக்கிற்
பெருகும் பெருகிநின்று
நிகழும் நிகழா நிகழ்த்தினல்
லாலிது நீநினைப்பின்
அகழும் மதிலும் அணிதில்லை
யோனடிப் போதுசென்னித்
திகழு மவர்செல்லல் போலில்லை
யாம்பழி சின்மொழிக்கே.

வழிவேறு படமன்னும்
பழிவேறு படுமென்றது.

இதன் பொருள் : புகழும் பழியும் - காரணவசத்தாற்பிறந்த புகழும் பழியும்—பெருக்கின் பெருகும்—அக்காரணங்களை மிகச் செய்தொருவன் வளர்க்குமாயிற் றும்வளரும்—நிகழ்த்தின் - அக்காரணங்களை யிடையறும்செய்து நிகழ்த்துவனாயின்—பெருகி நின்று நிகழும் - அவ்வாறு வளர்ந்துநின்று மாயாதுளவாய்ச் செல்லும்—அல்லால் நிகழா - இவ்வாறல்லது அவைதாமாக நிகழா, அதனான்—இது நீ நினைப்பின் - இப்பெற்றியை நீ கருதுவையாயின்—அகழும் மதிலும் அணி தில்லையோன் அடிப்போது- அகழையு மதிலையுமணிந்த தில்லைக்கண்ணனுடைய அடியாகிய போதுகள்—சென்னித் திகழுமவர் செல்லல் போல் - தஞ்சென்னிக்கண் விளங்கும் பெரியோரது பிறவித்துன்பம்போல—சில் மொழிக்குப் பழி இல்லையாம் - இச்சின்மொழிக்குப்பழி யிப் பொழுதே யில்லையாம் ; நீ நினையாமையிற் பழியாகாநின்றது எ - று.

நிகழநிகழா நிகழ்த்தினல்லாலென்புழி நிரனிறையாகக் கூட்டப்பட்டது. அகழுமதிலு மலங்காரநீர்மையவென்பது போதர, அணிதில்லை யென்றார். அகழுமதிலுமழகுசெய்தவென எழுவாயாக்கியுரைப்பினு மமையும். வழிவேறுபடுதல் - இவனையெய்து முபாய் களவன்றி வரைவாய் வேறுபடுதல். மன்னும் : அசை

நிலை. பழிவேறுபடுதல் - பழித்தன்மை திரிந்து கெடுதல். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாதல். 181

2. கடலொடுவரவுகேட்டல்¹

கடலொடுவரவுகேட்டல் என்பது ஒருவழித்தணத்தற் காற் றுது வருந்தாநின்ற தலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவர் மீண்டு வரும்பரி சுனக்குரைத்தாரோவெனக் கடலொடு தலைமகன்வரவு கேளாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆரம் பரந்து திரைபொரு
நீர்முகில் மீன்பரப்பிச்
சீரம் பரத்திற் திகழ்ந்தொளி
தோன்றுந் துறைவர்சென்றார்
போரும் பரிசு புகன்றன
ரோபுலி யூர்ப்புனிதன்
சீரம்பர் சுற்றி யெற்றிச்
சிறந்தார்க்குஞ் செறிகடலே.

மணந்தவர் ஒருவழித் தணந்ததற் கிரங்கி
மறிதிரை சேரும் எறிகடற் கியம்பியது.

இதன் பொருள் : புலியூர்ப் புனிதன் சீர் அம்பர் சுற்றி - புலி யூர்க்கணுளாகிய தூயோனது புகழையுடைய அம்பரைச் சூழ்ந்து—எற்றி - கரையைமோதி—சிறந்து ஆர்க்கும் செறி கடலே - மிக்கொலிக்கும் வரையிகவாத கடலே—ஆரம் பரந்து திரைபொரு நீர் - முத்துப்பரந்து திரைக டம்முட்பொருங் கட லீர்—முகில் மீன் பரப்பிச் சீர் அம்பரத்தின் திகழ்ந்து - முகிலையு மீனையுந் தன் கட்பரப்பிச் சீர்த்தவாகாயமேபோல விளங்கி— ஒளிதோன்றும் துறைவர் - ஒளிபுலப்படுத்துந் துறையையுடைய வர்—சென்றார் - நம்மைவிட்டுச் சென்றவர்—போரும் பரிசு புகன் றன ரோ - மீண்டவரும்பரிசு உனக்குக் கூறினரோ? உரை எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிராய்ச் சிவமே யுற்றுந் துரைத்தது” என்பதாம்.

பரப்பியென்னும் வினையெச்சம் சீரம்பரமென்னும் வினைத் தொகையின் முன்மொழியோடு முடிந்தது. பரப்பி விளங்குமென ஒருசொல் வருவித்து முடிப்பினுமமையும். பரப்பி யென்பதற்கு, முன் மீள்பரப்பி* யென்பதற்குரைத்ததுரைக்க. திகழ்ந்தென்றதனான் ஒளிமிகுதிவிளங்கும். போதருமென்பது போருமென இடைக்குறைந்து நின்றது. ஈண்டு ஏனையுமமுன்மையின், உள்நுறையுமபின்மையறிக. 182

3. கடலொடு புலத்தல்¹

கடலொடு புலத்தல் என்பது கடலொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், அது தனக்கு வாய்திறவாமையின் என்வளை கொண்டு போனார் திறம் யான்கேட்க நீ கூறுதொழிகின்றதென்னென்பின்னும் அக்கடலொடு புலந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பாணிகர் வண்டினம் பாடப்பைம்
பொன்றரு வெண்கிழிதஞ்
சேணிகர் காவின் வழங்கும்புன்
னைத்துறைச் சேர்ப்பார்திங்கள்
வாணிகர் வெள்வளை கொண்டகன்
ருர்திறம் வாய்திறவாய்
பூணிகர் வாளர வன்புலி
பூர்சுற்றும் போர்க்கடலே.

செறிவளைச் சின்மொழி
எறிகடற் கியம்பியது.

இதன் பொருள் : பூண் நிகர் வாள் அரவன் புலியூர் சுற்றும் போர்க்கடலே - பூணையொக்குமொளியையுடைய அரவையணிந்தவனதுபுலியூரைச்சூழ்ந்த கரைபொருதலையுடைய கடலே— பாண் நிகர் வண்டு இனம் பாட - பாணரையொக்கும் வண்டினங்கள் சென்று பாட—பைம்பொன் தரு வெண் கிழி - தாதாகிய பசும்பொன்னைப்புலப்படுத்தாநின்ற போதாகிய வெண்கிழியை—

* திருக்கோவையார் - 130 - ம் திருப்பாட்டு.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ பின்னும் உயிராய் மன்னியுரைத்தது ” என்பதாம்.

தம் சேன் நிகர்காவின் வழங்கும் புன்னைத் துறைச் சேர்ப்பர் --
தமது சேய்மைக்கண் விளங்குங் காவினின்று அவற்றிற்குக்
கொடுக்கும் புன்னைகளையுடைய துறையையனைந்த சேர்ப்பை
யுடையராகிய—திங்கள் வாள் நிகர் வெள் வளை கொண்டு அகன்
ரூர் திறம் - திங்களினொளிபோலு மொளியையுடைய என்வெள்
வளையைத் தம்மொடு கொண்டுபோனவரது திறத்தை—வாய்
திறவாய் - எமக்குக் கூறுகின்றிலை? நீ கூறுதொழிகின்றதென்!
எ-று.

கிழிதமென்று கிழிக்குப்பெயராக வுரைப்பாருமுளர். வாய்
திறவா யென்பதற்குக் கூறுவாயாகவென் றுரைப்பினு மமை
யும். 183

4. அ ன் ன மோ டா ய் த ல்¹

அன்னமோடாய்தல் என்பது கடலொடுபுலந்து கூறிய தலை
மகள், புன்னையொடுபுலந்து, அகன்றவர் அகன்றேயொழிவரோ?
யானறிகின்றிலேன்; நியாயினுஞ் சொல்லுவாயாகவென அன்ன
மோடாய்ந்து வரவுகளாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பகன்தா மரைக்கண் கெடக்கடந்

தோன்புலி யூர்ப்பழனத்

தகன்தா மரையன்ன மேவண்டு

நீல மணியணிந்து

முகன்தாழ் குழைச்செம்பொன் முத்தணி

புன்னையின் னும்முரையா

தகன்ற ரகன்றே யொழிவர்கொல்

லோநம் மகன்றுறையே.

மின்னிடை மடந்தை

யன்னமோ டாய்ந்தது.

இதன்பொருள்: பகன் தாமரைக் கண் கெட* - பகன் என்
னும் பெயரையுடைய ஆதித்தனது தாமரைபோலுங் கண்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “பின்னும் உயிர்போல் மன்னி
யுரைத்தது” என்பதாம்.

* பகன் கண் கெட்ட வரலாறு: தக்கன் வேள்வியை அழிக்கச்
சென்ற வீரபத்திரரால் தண்டிக்கப்பட்ட தேவர்களில், ஆதித்தர் வகை-

கேட—கடந்தோன் புலியூர்ப் பழனத்து அகன் தாமரை அன்
 னமே - அவனைவென்றவனது புலியூரைச்சூழ்ந்த பழனத்தின்
 கணுண்டாகிய அகன்றதாமரைக்கண்வாழும் அன்னமே—வண்டு
 நீல மணி அணிந்து - வண்டாகிய நீலமணியை யணிந்து—செம்
 பொன் முத்து அணி - தாதாகிய செம்பொன்னையும் அரும்பாகிய
 முத்தையுமணிந்த—முகன் தாழ் குழைப் புன்னை - முகத்துத்
 தாழ்ந்த குழையையுடைய புன்னை—இன்னும் உரையாது -
 இந்நிலைமைக்கண்ணு மொன்றுசொல்லுகின்றதில்லை—அகன்றார்
 நம் அகன்துறை அகன்றே யொழிவர் கொல்லோ-அகன்றவர்
 நமதகன்றதுறையை யகன்றேவிடுவரோ? அறியேன்; நீயுரை
 எ - று.

முகன்றற்குழையென்பது இருபொருட்படநின்றது. யானித்
 தன்மையேனாகவும் மணியணிந்தின்புற்று நிற்கின்ற புன்னை
 எனக்கொன்று சொல்லுமோ? அன்னமே, எனக்கு நீ கூறென்
 பது கருத்து. ஈண்டு நம்மோடு தாம்வினையாடும் வினையாட்டை
 மறந்தேவிடுவரோ வென்னுங்கருத்தான், நம்மகன்றுறையை
 யகன்றேயொழிவர்கொல்லோ வென்றான். 184

5. தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறல்¹

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல் என்பது அன்னமோடு
 வரவுகேட்ட தலைமகள், அதுவும் வாய்திறவாமையின், இனியவர்
 வருகின்றாரல்லர்; எம்முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே;
 இதனை நீ யழியாதொழிவாயென அவன்சென்ற தேர்வழி
 நோக்கிக் கடலொடு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

உள்ளு முருகி யுரோமஞ்

சிலிர்ப்ப வுடையவனாட்

கொள்ளு மவரிலொர் கூட்டந்தந்

தான்குனிக் கும்புலியூர்

யிலே அரியமா, பூடா, பகன் என்னும் மூவருள் பகன் என்பவன் கண்
 னிழந்தான் என்பதாம். “பகன் கண் கொண்டார்” என்பது தேவா
 ரம். பகனுக்குப் பகவான் எனவும், பகவன் எனவும் பெயர் வழங்கு
 கிறது.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “சிவனுயிர் மோகஞ் சென்றியம்
 யியது” என்பதாம்.

விள்ளும் பரிசுசென் றூர்வியன்
தேர்வழி தூரற்கண்டாய்
புள்ளுந் திரையும் பொரச்சங்கம்
ஆர்க்கும் பொருகடலே.

மீன்றோய் துறைவர் மீளு மளவு
மான்றேர் வழியை யழியே லென்றது.

இதன் பொருள் : புள்ளும் திரையும் பொரச் சங்கம் ஆர்க்கும் பொரு கடலே - புள்ளுந்திரையுந் தம்முட்பொரச் சங்கொலிக்குங் கரை பொருங்கடலே—உள்ளும் உருகி உரோமம் சிலிர்ப்ப - உள்ளுமுருகி மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்ப—உடையவன் ஆட்கொள்ளுமவரில் ஓர் கூட்டம் தந்தான் குளிக்கும்—உடையவனாகிய தானாட்கொள்ளு மடியாருள் எமக்கோர் கூட்டத்தைத் தந்தவன் நின்றுகூத்தாடும்—புலியூர் விள்ளும் பரிசு சென்றார் வியன் தேர் வழி—புலியூரை நீங்கும்வண்ணஞ் சென்றவரது பெரிய தேர்போன வழியை—தூரல் கண்டாய் - நின்றிரைகளாற் றாராதொழியவேண்டும் ; எம்முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே எ - று.

உள்ளுமென்ற வும்மையாற் புறத்துக்கண்ணிர் தழுவப்பட்டது. ஆட்கொள்ளுமவர் பெருமை தோன்ற உடையவனென அவன்பெருமை விளக்கும் பெயராண்டுகூறினார். விள்ளுதல் செலவாவருங் காரியமாதலின், விள்ளும் பரிசுசென்றாரென்றார். கண்டாயென்பது முன்னிலையசைச்சொல். குளிக்கும் புலியூர் நுகர்ச்சியை நினையாது நீங்கிய வன்கண்மையார் இனிவருவரென்னு நகையிலம் ; அவர் தேர்ச்சவடாயினும் யாங்காண நீயதனையழியாதொழியென்பது கருத்து. விள்ளும்பரிசு சென்றாரென்பதற்குப் புலியூரை நீங்கினாற்போல யான்றுன்புறம்வண்ணமெனினு மமையும். விள்ளுதல் வாய்திறத்தலென்று, அலர்கூறி நகும்வண்ணஞ் சென்றவரெனினுமமையும். பொரச்சங்கமார்க்கு மென்புறிப் பொருஞ்சங்கொலியுமென வொருபொருடோன்றிய வாறு கண்டுகொள்க. கூட்டந் தந்தாரென்று பாடமோதி ஆட்கொள்ளுமவரைப்போ வின்புற எமக்கோர் புணர்ச்சியைத் தந்தாரெனத் தலைமகள் மேலேற வுரைப்பாருமுளர். அலங்காரம் : அல்பொருட்டற் குறிப்பேற்றம்.

6. கூடலிழைத்தல்¹

கூடலிழைத்தல் என்பது தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடு கூற
நின்ற தலைமகள், இம்மணற்குன்றின்கண் நீத்தகன்ற வள்ளலை
உள்ளத்தை நெகிழ்த்து இவ்விடத்தே தர வல்லையோவெனக்
கூடற்றெய்வத்தை வாழ்த்திக் கூடலிழைத்து வருந்தாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

ஆழி திருத்தும் புலியூ
ருடையான் அருளினளித்
தாழி திருத்தும் மணற்குன்றின்
நீத்தகன் றூர்வருகென்
ருழி திருத்திச் சுழிக்கணக்
கோதிரை யாமலைய
வாழி திருத்தித் தரக்கிற்றி
யோவுள்ளம் வள்ளலையே.

நீடலத் துறையிற்
கூடல் இழைத்தது.

இதன் பொருள் : ஆழி திருத்தும் புலியூர் உடையான் அரு
ளின் அளித்து—ஆழிகுழந்த மண்முழுதையுந் திருத்தும் புலியூரை
யுடையவன் தருள்போல இன்புறவளித்து—ஆழி திருத்தும்
மணற்குன்றின் நீத்து அகன்றூர் வருகென்று - கடல்வந்து திருத்து
மணற்குன்றின்கண் என்னை நீத்தகன்றவர் வரவேண்டுமென்று—
ஆழி திருத்திச் சுழிக் கணக்கு ஓதி ரையாமல்—கூடலையிழைத்துச்*

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ உயிர்த்தொழில் சிவமாய் உறுங்
குறி பார்த்தது ” என்பதாம்.

* கூடலிழைத்தல்—கண்ணை மூடிக்கொண்டு நிலத்தில் வட்டமாக
ஒரு கோட்டைக் கீறிப் பின்பு கண் திறந்து பார்த்து அக்கோடு தொடங்
கிய விடத்திலேயே வந்து கூடியிருப்பின் தலைவன் வந்து கூடுவான்
என்றும், விலகியிருப்பின் தலைவனும் விலகியே இருப்பான் என்றும்
அறிந்துகொள்ளுவதாம். இது, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தலைவன்
வரவை அறிதற்குச் செய்வதாகக் கூறுதல் பண்டை வழக்கு. “ மாட
நீண்மருகற் பெருமான் வரில், கூடு நியென்று கூட லிழைக்குமே ”
திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், திருமருகல், 8.

சுழிக்கணக்கைச் சொல்லி யான்வருந்தாமல்—ஐய - ஐயனே—
வாழி—வாழ்வாயாக—உள்ளம் திருத்தி வள்ளலைத் தரக்கிற்
றியோ - அவனுள்ளத்தை நெகிழ்த்து வள்ளலையிண்டுத்தரவல்லை
யாயின் யானிரக்கின்றேன் எ - று.

முதற்கணுழி : ஆகுபெயர். ஆழிதிருத்தும் புலியூரென்பதற்
குப் பிறவுமுரைப்ப. திரைவந்து பெயரும் பெருமணலடைகரை
யைப் பின்னினையாத கொடியோர் இனிவருதல் யாண்டைய
தென்னுங்கருத்தான், ஆழிதிருத்து மணற்குன்றி வீத்தகன்ற
ரென்றான். ஐயவென்றது கூடற்றெய்வத்தை. நீடலந்துறை
யென்பதற்குக் கமழலந்துறைக்* குரைத்தது உரைக்க. 186

7. சுட ரோடு புலம் பல்¹

சுடரோடு புலம்பல் என்பது கூடலிழைத்து வருந்தாநின்ற
தலைமகள், துறைவர்போக்கும் அவர் குளுறவும் என்னை வருத்தா
நின்றன : அ த ன் மே ல் நீயுமேகாநின்றாய் ; யானினியுய்யுமா
றென்னோவெனச் செல்லாநின்ற சுடரோடு புலம்பாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

கார்த்தரங் கந்திரை தோணி
சுருக்கடல் மீன்எறிவோர்
போர்த்தரங் கந்துறை மாநுந்
துறைவர்தம் போக்குமிக்க
தீர்த்தரங் கன்தில்லைப் பல்பூம்
பொழிற்செப்பும் வஞ்சினமும்
ஆர்த்தரங் கஞ்செய்யு மாலுய்யு
மாறென்கொ லாழ்சுடரே.

குணகட லெழுசுடர் குடகடற் குளிப்ப
மணமலி குழலி மனம்புலம் பியது.

இதன் பொருள் : கார்த் தரங்கம் - கரியதிரையும்—தி ரை
தோணி - திரையாநின்றதோணியும்—சுரு - சுருவும்—மீன் எறி

* திருக்கோவை—88, விளக்கம்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ இன்பே யுயிராய் இடருற் றியம்
பியது ” என்பதாம்.

வோர் - மீனெறிவோரும்—கடல் - கடலும்—போர்த் தரு அங்கம் - போரைத்தரு மங்கங்களையும்—துறை - அக்களத்தையும்—மானும் துறைவர் போக்கும் - ஒக்குந் துறையையுடையவரது பிரிவும்—மிக்க தீர்த்தர் அங்கன் தில்லைப் பல் பூம் பொழில் செப்பும் வஞ்சினமும் - சிறந்த தூயோராகிய அரியயர்களுடைய வென்பையணிந்தவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய பல்பூம்பொழிற்கண் நின்னிற்பிரியேனென்று சொல்லும் வஞ்சினமும்—ஆர்த்தர் அங்கம் செய்யும் - என்மேனியை நோயுற்றார்மேனியாகச் செய்யாநின்றன—ஆற் சுடரே - விழாநின்றசுடரே—உய்யுமாறு என் கொல் - யானாய்யுநெறியென்னோ? கூறுவாயாக எ - று.

குநிதைத்திள் தரங்கத்திற்கும், தேர் தோணிக்கும், யானை சுருவிற்கும், காலான் மீனெறி வோர்க்கும், போர்க்களங் கடற்கும் உவமையாக வுரைக்க. தரங்கமுதலாயினவற்றூற் போரைத் தருமங்கத்தையுடைய களத்தையொக்குந் துறையென மூன்றாவது விரித்துரைப்பாருமுள். இதற்கு அங்கத்துறை யென்றது மெலிந்து நின்றது. போரைத்தருமங்கமென்பதனைத் தொகுக்கும் வழித்தொகுத்தார். துறைவர்போக்கும் தில்லைவரைப்பிற் குளுறவும் என்னுமென்று மச்சத்தளாய், ஆர்த்தரங்கஞ் செய்யுமென்றான்.

187

8. பொழுதுகண்டுமயங்கல்¹

பொழுதுகண்டு மயங்கல் என்பது சுடரொடு புலம்பா நின்றவன், கதிரவன் மறைந்தான்; காப்பவர் சேயர்; அதன்மே லிவ்விடத்து மீனுண்ட வன்னங்களும் போய்த் தஞ்சேக்கைகளை யடைந்தன; இனி யானாற்றுமாறென்னோவென மாலைப் பொழுதுகண்டு மயங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பகலோன் கரந்தனன் காப்பவர்

சேயர்பந் தற்றவர்க்குப்

புகலோன் புகுநர்க்குப் போக்கரி

யோனெவ ரும்புகலத்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பருவம் நோக்கிப் பரிவின் புற்றது" என்பதாம்.

தகலோன் பயில்தில்லைப் பைம்பொழிற்
சேக்கைகள் நோக்கினவால்
அகலோங் கிருங்கழி வாய்க்கொழு
மீனுண்ட அன்னங்களே.

மயல்தரு மாலை வருவது கண்டு
கயல்தரு கண்ணி கவலை யுற்றது.

இதன் பொருள் : பகலோன் கரந்தனன் - கதிரவன் மறைந்தான்—காப்பவர் சேயர் - இம்மலைக்காலத்துவருந் துன்பத்தைக் காக்குமவர் சேயராயிருந்தார்—அகல் ஓங்கு இருங் கழிவாய் கொழுமீன் உண்ட அன்னங்கள் சேக்கைகள் நோக்கின - அது வேயுமன்றி இவ்வகலோங்கிருங்கழியிடத்துக் கொழுமீனையுண்ட வன்னங்கடாமும் இவ்விடத்தைவிட்டுத் தஞ்சேக்கைகளை நோக்கின ; இனியென்செய்வேன் ! எ - று. பற்று அற்றவர்க்குப் புகலோன் - புலன்களிற் பற்றற்றவர்க்குப் புகலிடமாயுள்ளான்—புகுநகர்க்குப் போக்கு அரியோன் - தன்கட்புகுவார்க்குப் பின் போதரவரியவன்—எவரும் புகலத் தகலோன் - எல்லாருமேத் தத் தகுதலையுடையவன்—பயில் தில்லைப் பைம்பொழிற் சேக்கைகள் - அவன் பயிலுந் தில்லைவரைப்பிற் பைம்பொழில் களிணுளவாகிய சேக்கைகளெனக் கூட்டுக.

ஓங்குநல்—ஓதமேறி நீருயர்தல். கொழுமீன் என்பது ஓர் சாதி. 188

9. பறவையொடு வருந்தல்¹

பறவையொடு வருந்தல் என்பது பொழுதுகண்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், இந்நிலைமைக்கண்ணும் என்னுண்ணேயறியாது கண்ணோட்டமீன்றித் தம் வயிரோம்பாநின்றன ; இஃதென்னை பாவமென வண்டானப் பறவையொடு வருந்திக் கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொன்னும் மணியும் பவளமும்
போன்று பொலிந்திலங்கி
மின்னுஞ் சடையோன் புலியூர்
விரவா தவரினுள்ளோய்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பகு ணைக்க மெங்குமானது” என்பதாம்.

இன்னு மறிகில வாலென்னை
பாவம் இருங்கழிவாய்
மன்னும் பகலே மகிழ்ந்திரை
தேரும்வண் டானங்களே.

செறிபிணி கைம்மிகச் சிற்றிடைப் பேதை
பறவைமேல் வைத்துப் பையுளெய் நியது.

இதன் பொருள் : இருங் கழிவாய் பகலே மகிழ்ந்து இரை
தேரும் வண்டானங்கள் - என்னுற்றமைக்குப் பரிகாரமாவதி
யாதுஞ் சிந்தியாது இருங்கழியிடத்துப் பகலேபுகுந்து விரும்பித்
தமக்குணவு தேடும் வண்டானங்களாகிய குருகுகள்—உள் நோய்
இன்னும் அறிகில - என்னுண்ணேயை யிந்நிலைமைக்கண்ணு மறி
கின்றனவிலை—என்னை பாவம் - இஃதென்னை பாவம் ! எ - று
பொன்னும் மணியும் பவளமும்போன்று பொலிந்து இலங்கி
மின்னும் - பொன்போலப் பொலிந்து மாணிக்கம்போலவிட்டு
விளங்கிப் பவளம்போலமின்னும்—சடையோன் புலியூர் விரவா
தவரின் (உறும்) உள் நோய் - சடையையுடையவனது புலியூரைக்
கலவா தாரைப்போல யானுறுமுண்ணோ யெனக்கூட்டுக.

உறுமென வொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. முன்
னறிந்தனவிலையாயினும் இனியறியவேண்டுமென்பது கருத்து
புலியூரை விரவாதார் கண்ணோட்டமிலராகலிற் புலியூரை விரவா
தவரின்னுமறிகில வென்றியைத்துரைப்பினு மமையும். நீரளி
றையாகக் கொள்ளாது எல்லாமெல்லாவற்றின்மேலு மேற
வுரைப்பினு மமையும். மன்னும் : அசைநிலை. 189

10. பங்கயத்தோடுபரிவுற்றாரைத்தல்¹

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றாரைத்தல் என்பது பறவையோடு
வருந்தாநின்றவன், இவையென்வருத்தங்கண்டு இவன் வருந்தா
மல் விரைய வரவேண்டுமென்று ஞாயிற்றைநோக்கித் தங்கை
குடியாநின்றன ; ஆதலால் என்மாட் டன்புடையனபோலு
மெனப் பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுக் கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்புற்றிட நோக்கி யன்புற்
றிரங்கியது” என்பதாம்.

கருங்கழி காதற்பைங் கானலில்
 தில்லையெங் கண்டர்விண்டார்
 ஒருங்கழி காதர மூவெயில்
 செற்றவொற் றைச்சிலைசூழ்ந்
 தருங்கழி காதம் அகலுமென்
 றுமென் றலந்துகண்ணீர்
 வருங்கழி காதல் வனசங்கள்
 கூப்பும் மலர்க்கைகளே.

முருகவிழ் கான
 ஸோடுபரி வுற்றது.

இதன் பொருள் : தில்லை எம் கண்டர் - தில்லைக்கணுளராகிய எம்முடையகண்டர்—விண்டார் ஒருங்கு அழி காதர மூவெயில் செற்ற - பகைவரொருங்கேயழியு மச்சத்தையுடைய மூவெயிலைச் செற்ற—ஒற்றைச் சிலை சூழ்ந்து - தனிவில்லைச்சூழ்ந்து—அருங்கழி காதம் அகலும் என்றுந் என்று - அரியவாகிய மிக்ககாதங்களைப் போகாநின்றது என்றுந் இனி யிவனெங்ஙனமாற்றுமென்று வருந்தி—கருங் கழி காதல் பைங் கானலின் அலந்து கண்ணீர் வரும்—கருங்கழியின்கண்ணுங் காதலையுடைய பைங்கானலின்கண்ணுமுளவாகித் துன்புற்றுக் கண்ணீர்வாராநின்ற—கழி காதல் வனசங்கள்—கழிகாதலையுடைய தாமரைகள்—மலர்க்கைகள் கூப்பும் - விரைந்துவரவேண்டுமென்று அஞ்ஞாயிற்றை நோக்கித் தம் மலராகிய கைகளைக்கூப்பி யிரவாநின்றன ; இவையென்றாட் டன்புடையன போலும் எ - று.

கானலின் வனசங்களெனவும், தில்லையெங்கண்டர் செற்ற வெனவுங் கூட்டுக. கானலிற் கைகூப்புமென வியைப்பினுமமையும். கானற்பொய்கையின் வனசம் கானலின் வனசமெனப்பட்டன. அலந்து கண்ணீர்வருமென்பது இருபொருட்டாகலின், மலர்ந்து கள்ளாகிய நீர் வருமென்றுரைக்க. இப்பொருட்டு அலர்த்தென்பதிடைக்குறைந்து நின்றதாகக்கொள்க. கதிரோன்றம்மைப் பிரிய வாற்றாது கடிது வரவேண்டுமென வனசங்கள் கைகூப்பா நின்றனவென்று அவற்றிற்கிரங்கினாக வுரைப்பினு

மமையும். அலர்ந்த வென்பது பாடமாயின், அலர்ந்த வனச்
மெனவியையும். 190

11. அ ன் ன மோ ட ழி த ல்¹

அன்னமோடழிதல் என்பது பங்கயத்தை நோக்கிப் பரிவுறு
நின்றவன், உலகமெல்லாந் துயிலாநின்ற விந்நிலைமைக்கண்ணும்
யான்றுயிலாமைக்குக் காரணமாகிய என்வருத்தத்தைச் சென்று
அவர்க்குச் சொல்லாது தான்றன் சேவலைப்பொருந்திக் கவற்சி
யின்றித் துயிலாநின்றதென அன்னத்தோடழிந்து கூறாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

முவல் தழீஇய அருண்முத
லோன்*தில்லைச் செல்வன்புந்நீர்
நாவல் தழீஇயவிந் நாடனிலந்
துஞ்சம் நயந்தவின்பச்
சேவல் தழீஇச்சென்று§ தான் துஞ்சம்
யான் துயி லாச்செயிரெந்
காவல் தழீஇயவர்க் கோதா†
தளிய களியன்னமே.

இன்னகையவ விரவருதுயாம்
அன்னத்தோ டழிந்துரைத்தது.

இதன் பொருள் : முவல் தழீஇய அருள் முதலோன் - முவ
லைப்பொருந்திய அருளையுடைய முதல்வன்—தில்லைச் செல்வன் -
தில்லைக்க னுளாகிய செல்வன்—முந்நீர் நாவல் தழீஇய இந்
நானிலம் துஞ்சம் - அவனுடைய கடலாற்குழப்பட்ட நாவலைப்
பொருந்திய இந்நானிலமுழுதுந் துஞ்சாநின்றது—யான் துயிலாச்
செயிர் எம்காவல் தழீஇயவர்க்கு ஓதாது - இப்பொழுதினும்
யான்றுயிலாமைக்குக் காரணமாகிய வருத்தத்தை எமது காவ
லைப்பொருந்தினவருக் குரையாதே—அளிய களி அன்னம்-அளித்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்ப முயிர்க்கா யெடுத்திரங்
கியது” என்பதாம்.

* பா-ம்—முவ ரழியத் திருமுதலோன். § நாவ றழியவிந்நா.
§ சேவ றழிச்சென்று. † காவ றழியவற் கோதா.

தாகிய களியன்னம்—சென்று - இவ்விடத்து நின்றும்போய்—
நயந்த இன்பச்சேவல் தழீஇத் தான் துஞ்சம் - தானயந்த வின்
பத்தைச் செய்யுஞ் சேவலைத்தழுவி ஒருகவற்சியின்றித் தானு
யிலாநின்றது ; இனியிது கூறுவார் யாவர்? எ - று.

முவலென்பது ஒரு திருப்பதி. பாலைக்கு நிலமின்மையின்,
நாளிலம் எனப்பட்டது. நயந்த சேவலைப்பொருந்திய களிப்பால்
அன்னஞ்சென்றரையாமையல்லது அவரெம்மைக்காவாது விடா
ரென்னுங் கருத்தான், எங்காவறழீஇயவர்க்கென்றான். ஒதாதென்
பதனை முற்றுகவுரைப்பினு மமையும். நெய்தற்றிணைகூறுவார்
சோத்துன்னடியம் (173) என்பது தொட்டுப் புகழும் பழியும்
(181) என்னுங்காறும் வரப் பாட்டொன்பதும் இரங்கனிமித்த
மாகக் கூறி, ஒருவழித்தணத்தற்றுறையிடத்து ஆரம்பரந்து
(182) என்பது தொட்டு இதன்காறும்வர இப்பாட்டுப் பத்தும்
இரங்கலே கூறுதலான், நினை : நெய்தல் ; என்னை? வாட்டம்
உரிப்பொருளாதலின். கைகோள் : கற்பு. மெய்ப்பாடு : அழகை.
பயன் : அயர்வுயிர்த்தல். 191

12. வ ர ஷ ண ர் ந் து ரை த்த ல்¹

வரவுணர்ந் துரைத்தல் எ ன் ப து தலைமக ளன்னத்தோட
ழிந்து வருந்தாநிற்ப, தலைமக னொருவழித்தணந்து வந்தமை
சிறைப்புறமாகவுணர்ந்த தோழி, வளைகள் நிறுத்த நிற்கின்றன
வில்லை ; நெஞ்சம் நெகிழ்ந்துருகாநின்றது ; கண்கள் துயிலின்றிக்
கலுழாநின்றன ; இவை யெல்லாம் யான் சொல்ல வேண்டு
வதில்லை ; நியேகண்டாய் ; இதனைச்சென்று அவர்க்குச் சொல்லு
வாயென மதியொடு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நில்லா வளைநெஞ்சம் நெக்குரு

குப்நெடுங் கண் துயிலக்

கல்லா கதிர்முத்தங் காற்று

மெனக்கட் டுரைக்கதில்லைத்

¹ இதன் பேரென்பப் பொருள், “அருளே சென்றங் கரந்தியம்
யியது” என்பதாம்.

தொல்லோ னருள்களில் லாரிற்சென்
 ருர்சென்ற செல்லல்கண்டாய்
 எல்லார் மதியே யிதுநின்னை
 யான்இன் றிரக்கின்றதே.

சென்றவர் வரவுணர்ந்து நின்றவர் நிலைமை
 சிறப்புடைப் பாங்கி சிறைப்புறத் துரைத்தது.

இதன் பொருள் : எல் ஆர் மதியே - ஒளியார்ந்த மதியே—
 தில்லைத் தொல்லோன் அருள்கள் இல்லாரின் சென்றார் சென்ற
 செல்லல் கண்டாய் - தில்லைக்கணுளாகிய தொல்லோனது அரு
 ளுடையாரல்லாதாரைப்போலக் கண்ணோட்டமின்றிப் போன
 வர் போதலாலுண்டாகிய இன்னுமையை நீயேகண்டாய் யான்
 சொல்லவேண்டுவதில்லை—வளை நிலை - வளைகணிற்றுத்த நிற
 கின்றனவிலை—நெஞ்சம் நெக்கு உருகும் - நெஞ்சநெகிழ்ந்
 துருகாநின்றது— நெடுங்கண் துயிலக்கல்லா கதிர் முத்தம் காற்
 றும் - நெடுங்கண்கடுயிலாவாய்க் கண்ணீர்த்துளியாகிய கதிர்முத்
 தங்களை விடாநின்றன—எனக் கட்டுரைக்க - என்று அவர்க்குச்
 சொல்வாயாக—நின்னை யான் இன்று இரக்கின்றது இது -நின்னை
 யானின்றிரக்கின்றதிது எ - று.

துயிலக்கல்லாவென்பது ஒருசொல். முத்தங்காலு மென்பது
 உம் பாடம். எல்லாமதியே யென்பது பாடமாயிற் செல்லலெல்
 லாமென்று கூட்டியுரைக்க. மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : வரை
 வுகடாதல்.

192

13. வருத்தமிகுதி கூறல்¹

வருத்தமிகுதி கூறல் என்பது சிறைப்புறமாக மதியொடு
 வருத்தங் கூறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு வலஞ்செய்துநின்று, நீ
 போய், அவள் படாநின்ற வருத்தம் என்னாற்சொல்லுமளவல்ல
 வெனவரைவுதோன்றத் தலைமகளது வருத்தமிகுதி தோழி கூறு
 நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவனது கருணையின் அள
 வெடுத் துரைத்தது” என்பதாம்.

வளருங் கறியறி யாமந்தி
 தின்றுமம் மார்க்கிடமாய்த்
 தளருந் தடவரைத் தண்சிலம்
 பாதன தங்கமெங்கும்
 விளரும் விழுமெழும் விம்மும்
 மெலியும்வெண் மாமதிநின்
 றொளிருஞ் சடைமுடி யோன்புலி
 யூரன்ன வொண்ணுதலே.
 நீங்கி யனைந்தவற்குப்
 பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன்பொருள் : வளரும் கறி அறியா மந்தி* தின்று-வளரா
 நின்றமிளகுக்கொடியைத் தமக்கேற்றவுணவென்றறியாத இனைய
 மந்தி தின்று—மம்மார்க்கு இடமாய்த் தளரும் தடவரைத் தண்
 சிலம்பா-வருத்தத்திற்கிடமாய் நிலைதளரும் பெரியவரைகளை
 யுடைய தண்சிலம்பையுடையாய்—வெண் மா மதி நின் று ஒளிரும்
 சடைமுடியோள் புலியூர் அன்ன ஓள் நுதல் - வெள்ளிய பெரிய
 மதிநின்று விளங்குஞ் சடையானியன்ற முடியையுடையவனது
 புலியூரையொக்குமொண்ணுதல்—தனது அங்கம் எங்கும் விள
 ரும்-தன் மேனிமுழுதும் பசக்கும்—விழும்-அமளிக்கண் விழாநிற்
 கும்—எழும் - எழா நிற்கும்—விம்மும்-பொருமா நிற்கும்—மெலி
 யும்-நின்வன்கண்மையைநினைந்து மெலியாநிற்கும்; அதனாலின்ன
 நிலைமையளென்றென்னுற் சொல்லப்படாது எ - று.

வளருமிளங்கறி கண்ணிற்கினிதாயிருத்தலின் இது நமக்குத்
 துயக்கப்படாதென்றுணராத இளமந்தி அதனைத்தின்று வருந்து
 மாறுபோலக் கண்ணுமனமுமகிழு முருவினையாகிய நின்னை நின்
 பெருமையுணராதேதிர்ப்பட்டு வருந்தாநின்றாளென உள்ளுறை
 காண்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

இவ்வாறு ஒருவழித்தணந்துவந்து வரைவுமாட்சிமைப்பட
 வும் பெறும். அன்றியும் உடன்போக்கு நிகழப்படும். 193

ஒருவழித்தணத்தல் முற்றிற்று

* மந்தி - பெண் குரங்கு.

16. உ ட ன் போ க் கு¹

—o—

இவ்வாறெருவழித்தனத்தல் நிகழாதாயின், உடன்போக்கு
நிகழும். அதுவருமாறு—

பருவங் கூறல் படைத்துமொழி தல்லொடு
மருவமர் கோதையை மகட்பேச் சுரைத்தல்
பொன்னணி வுரைத்தல் பொருள்விலை கூற
லன்னமென் னடையா ளருமைகேட் டழித
றளர்வறிந் துரைத்த ருழ்குழ லாட
னுளநினை வுரைத்த லுடன்கொண்டு சேறற்
கருமை யுரைத்த லாதரங் கூறன்
மருவிய தடங்கயல் வாழா ளென்றல்
பொருவரு கற்பின் புனைநல னுரைத்த
றுணிந்தமை கூற றுணிவு கேட்ட
றுணிவறி வித்த ரெல்லை நாண்விட
றுணிவெடுத் துரைத்தல்கொண் டகலென வுரைத்த
லடிவழி நினைந்துநின் றவனுளம் வாடல்
கொடியிடை யானைக் கொண்டுசென் றுய்த்த
லோம்படுத் துரைத்தல் வழிப்படுத் துரைத்த
றேம்படு கோதையைத் திறலடு வேலோன்
பையக் கொண்டேகல் பயங்கெட வுரைத்தன்
மையமர் கண்ணியை வழியயர் வகற்ற
னெறிவிலக் கல்லொடு நெறியிடைக் கண்டவர்
செறிவெடுத் துரைத்தல் சேயிழை யாளுடன்
வழிவினை யாடல் வழியெதிர் வருவோ
ரெழினக ரணிமை யிதுவென வுரைத்த

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, "உடன்போக் கைம்பதோ டாறு
துறையு, மருவியர்க் கருமை யறிய வுணர்த்தலு, மானத் தத்திடை
யழுத்தித் திரோதை, பரைவழி யாகப் பண்புணர்த் தியது" என்பதாம்.

னகர்காட் டல்லொடு நகரிடைப் புக்குப்
 பதிபரி சுரைத்தல் பாங்கியைக் கிட்டி
 மதிநுத லாணை வளர்த்தவன் கேட்ட
 லறத்தொடு நின்ற லதுகேட் டமுங்க
 றிறப்பா டுன்னிச் செவிலிகவன் றுரைத்த
 லடிநினைந் திரங்க லதுதாய்க் குரைத்தன்
 மடவரல் போக வாடி யுரைத்தல்
 கிளிமொழிக் கிரங்கல் கிளர்சுடர்ப் பராய்த்
 லளிபெறு பருவத்திற் கவள்கவன் றுரைத்த
 னாடத் துணித னற்றாய் நயந்தவர்
 கூடக் கரையெனக் கொடிக்குறி பார்த்தல்
 சோதிடங் கேட்டல் சுவடுகண் டறித
 லேதமுற் றவைகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
 வேட்ட மாதரைக் கண்டு வினாவல்
 புறவொடு புலத்தல் குரவொடு வருந்த
 றிறலருந் தவத்தொடு செல்லா நின்ற
 மாவிர தியரை வழியிடை வினாவல்
 வேதியர் தம்மை விரும்பி வினாவல்
 புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவன்
 மணந்தரு குழலாண் மன்னிய நிலையொடு
 வேங்கை பட்டது கண்டு வியத்த
 லாங்கவ ரியைபணி யவட்கெடுத் துரைத்தன்
 மீள வுரைத்தன் மீளா தவளுக்
 கூழ்முறை யிதுவென வுலகியல் புரைத்த
 லழுங்குதாய்க் குரைத்த லைம்பதோ டாறு
 முழுங்கொலை வேலோ னுடன்போக் காகும்.

இதன் பொருள் : ப ரு வ ங் கூ ற ல், மகட்பேச்சுரைத்தல்,
 பொன்னணிவுரைத்தல், அருவிலையுரைத்தல், அருமைகேட்டழி
 தல், தளர்வறிந்துரைத்தல், குறிப்புரைத்தல், அருமையுரைத்தல்,
 ஆதரங் கூறல், இறந்துபாடுரைத்தல், கற்புநல னுரைத்தல்,

துணிந்தமைகூறல், துணிவொடுவினாவல், போக்கறிவித்தல், நாணிழந்துவருந்தல், துணிவெடுத்துரைத்தல், குறியிடங்கூறல் அடியொடு வழிநினைந்தவனுளம் வாடல், கொண்டுசென்றுய்தல், ஓம்படுத்துரைத்தல், வழிப்படுத்துரைத்தல், மெல்லக் கொண்டேகல், அடலெடுத்துரைத்தல், அயர்வகற்றல், நெறி விலக்கிக்கூறல், கண்டவர்புகிழ்தல், வழிவினாயாடல், நகரணிமை கூறல், நகர்காட்டல், பதிபரிசுரைத்தல், செவிலிதேடல், அறத், தொடுநிற்பல், கற்புநிலைக்கிரங்கல், கவன்றுரைத்தல், அடிநினைந்திரங்கல், நற்றாய்க்குரைத்தல், நற்றாய்வருந்தல், கிளிமொழிக் கிரங்கல், சுடரோடிரத்தல், பருவநினைந்து கவறல், நாடத் துணிதல், கொடிக்குறி பார்த்தல், சோதிடங்கேட்டல், சுவடு கண்டறிதல், சுவடுகண்டிரங்கல், வேட்ட மாதரைக்கேட்டல், புறவொடுபுலத்தல், குரவொடு வருந்தல், விரதியரைவினாவல் வேதியரைவினாவல், புணர்ந்துடன்வருவோரைப் பொருந்திவினாவல், வியந்துரைத்தல், இயைபெடுத்துரைத்தல், மீளவுரைத்தல், உலகியல்புரைத்தல், அழுங்குதாய்க்குரைத்தல் என விவை ஐம்பத்தாறும் உடன்போக்காம் ௭ - று. அவற்றுள்—

1. ப ரு வ ங் க ள ல் ¹

பருவங்கூறல் என்பது அலரறிவுறுத்த தோழி, இவண்முலை முதிர்வுகண்டமையான் மகட்பேசுவார்க்கு எமர் மாறாது கொடுக், கவுங்கூடும்; அதுபடாமணிற் ப நீ முற்பட்டு வரைவாயாகவெனத் தலைமகனுக்குத் தலைமகளது பருவங் கூறாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஓராக மிரண்டெழி லாயொளிர்
வோன்தில்லை யொண்ணுதலங்
கராகம் பயின்றமிழ் தம்பொதிந்
தீர்ஞ்சுணங் காடகத்தின்
பராகஞ் சிதர்ந்த பயோதர
மிப்பரி சேபணைத்த
இராகங்கண் டால்வள்ள லேயில்லை
யேயெம ரெண்ணுவதே.

¹ இதன் பேரின்பப் பொருள், “ அருள்சிவம் பெறுபதம் இது வென வுரைத்தது ” என்பதாம்.

உருவது கண்டவள்
அருமை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : ஒரு ஆகம் இரண்டு எழில் ஆய் ஒளிர்
வேன் தில்லை ஒன் நுதல் - ஒருமேனி பெண்ணழகு மாணழகு
மாகிய விரண்டழகாய் விளங்குமவனது தில்லைக்கனுள்ளாகிய
வொண்ணுத லுடைய—அங்கராகம்* பயின்று - பூசப்படுவன
பயின்று—அமிழ்தம் பொதிந்து- அமிர்தத்தைப் பொதிந்து—
ஈரஞ் சுணங்கு ஆடகத்தின் பராகம் சிதர்ந்த பயோதரம்-நெய்த்த
சுணங்காகிய செம்பொன்னின் பொடியைச் சிதறினமுலைகள்—
இப்பரிசே பனைத்த இராகம் கண்டால் - இப்படியே பெருத்த
கதிர்ப்பைக்கண்டால்—வள்ளலே-வள்ளலே—எமர் எண்ணுவது
இல்லையே - இவண்மாட்டெமர் நினைப்பதில்லையே ? சிலவுளவாம்
எ - று.

இராகம் வடமொழிச்சிதைவு ; ஈண்டு நிற மென்னும்
பொருட்டு. இராகம் முடுகுதலென்பாருமுளர். தில்லையொண்
னுத லிராகமெனவியையும். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 194

2. ம க ட் பே ச் சு ரை த் த ல்¹

மகட் பேச்சுரைத்தல் என்பது பருவங்கூறிய தோழி,
படைத்து மொழியான் அயலவர் பலரும் மேன்மலும் பொன்
னணியக் கருதாநின்றார் ; நீ விரைய வரைவொடு வருவாயாதல்
அன்றியுடன் கொண்டுபோவாயாதல் இரண்டினு ளொன்று
துணிந்துசெய்யக் கருதுவாய் ; அதனை யின்றே செய்வாயாக
வேனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் வந்து மகட்பேசல் கூறுநிற்பல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

மணியக் கணியும் அரன்நஞ்சு
மஞ்சி மறுகிவிண்ணோர்
பணியக் கருணை தரும்பரன்
தில்லையன் னொத்திறத்துத்

* அங்கராகம் - அங்கம், உடம்பு ; இதனால் விரும்பப்படுவது ;
சந்தன குங்குமம் முதலியன.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “வரைவி னின்பம் பெறுவாய்
என்றது” என்பதாம்.

துணியக் கருதுவ தின்றே
துணிதுறை வாநிறைபொன்
அணியக் கருதுகின் றூர்பலர்
மேன்மே லயலவரே.

படைத்துமொழி கிளவியிற் பணிமொழிப் பாங்கி
அடற்கதிர் வேலோற் கறிய வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : துறைவா - துறைவா—தில்லை அன்னுள்
திறத்துத் துணியக் கருதுவது இன்றே துணி-தில்லையையொப்பா
டிறத்துநீ துணிந்து செய்யக்கருதுவதனை இன்றே துணிந்துசெய்
வாயாக*—அயலவர் நிறை பொன் மேன்மேல் அணியக் கருதுகின்
றூர் பலர்-அயலவர் நிறைந்த பொன்னை மேன்மேலு மணியக்கருது
கின்றூர் பலர் எ-று. மணி அக்கு அணியும் அரன்-மணியாகிய அக்
கையணியுமரன்—நஞ்சம் அஞ்சி மறுகி வீண்டுணர்பணியக் கருணை
தரும் பரன் - நஞ்சையஞ்சிக் கலங்கிச்சுழன்று தேவர்சென்று
பணிய அந்நஞ்சான்வருமிடர்க்கு மருந்தாகத் தன்கருணையைக்
கொடுக்கும் பரன்—தில்லை - அவனது தில்லையெனக்கூட்டுக.

அக்குமணி யெனினுமமையும். அலங்காரம் : ஒற்றுமைக்
கொளுவுதல். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் அது. 195

3. பொன்னணிவுரைத்தல்¹

பொன்னணி வுரைத்தல் என்பது படைத்து மொழியான்
மகட்பேசல் கூறின தோழி, அறுதியாக முன்றிற்கணின்று முர
சொடுபணில முழங்கக் காப்பணிந்து பொன்னணியப் புகுதா
நின்றூர் ; இனி நின்கருத்தென்னோவெனத் தலைமகனுக்கு அயல
வர் பொன்னணி வுரையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பாப்பணி யோன்தில்லைப் பல்பூ
மருவுசில் லோதியைநற்
காப்பணிந் தார்பொன் னணிவா
ரினிக்கமழ் பூந்துறைவ

* துணிந்து செய்தல் - இங்கு, வரைதல் அல்லது உடன்கொண்டு
போதல். 1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ அன்புடை யோர்க்கே யின்பா
மென்றது ” என்பதாம்.

கோப்பணிவான் றோய்கொடி முன்றில்
நின்றிவை ஏர்குழுமி
மாப்பணி லங்கள் முழங்கத்
தழங்கும் மணமுரசே.

பலபரி ரினாலும் மலர்நெடுங் கண்ணியை
நன்னுதற் பாங்கி பொன்னணிவ ரென்றது.

இதன் பொருள் : கமழ் பூந் துறைவ - கமழ்பூந் துறை வனே—பாப்பணியோன் தில்லைப் பல் பூமருவு சில் ஓதியை - பாம்பாகிய வணியையுடையவனது தில்லைக்கணுள்ளாகிய பல வாகிய பூக்கள் பொருந்திய நுண்ணிய வோதியையுடையானே— நல் காப்பு அணிந்தார் - நல்ல காப்பை யணிந்தார்கள்—இனி பொன் அணிவார் - இனிப் பொன்னையணிவார்—கோப்பு அணி வான் தோய் கொடி முன்றில் நின்று - கலியாணத்துக்குப் பொருந்திய கோப்புக்களை யணிந்த வாளைத்தோயுங் கொடிகளை யுடைய முன்றிற்கணின்று—மணமுரசு இவை ஏர் குழுமி மாப் பணிலங்கள் முழங்கத் தழங்கும் - மணமுரசங்களிவை ஏரோடு குழுமிப் பெரியசங்கங்கள் முழங்கத்தாமொலியானின்றன ; இனி யடுப்பது செய்வாயாக எ - று.

தில்லைப் பல்பூவென் றியைப்பிணு மமையும். காப்பென்றது காவலை. அணிவாரென்றது முற்றுச்சொல். கோப்பணி முன்றி லெனவியையும். பெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 196

4. அரு வி லை யு ரை த் த ல்¹

அருவிலை யுரைத்தல் எ ன் ப து பொன்னணி வுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ முலைப்பரிசங் கூறுவாயாகவேன, எல்லாவுலகமு நல்கினும் எமர் அவளுடைய சிறிய விடைக்கு விலையாகச் செப்பலொட்டார் ; இனிப் பெரிய முலைக்கு நீ விலைகூறுவ தென்னோவெனத் தோழி விலையருமை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

எ லும்பா லணியீறை யம்பலத்
தோனெல்லை செல்குறுவோர்
நலம்பா வியமுற்றும் நல்கினும்
கல்வரை நாடரம்ம

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " இன்ப தனுக்கள விலை யென் றது " என்பதாம்.

சிலம்பா வடிக்கண்ணி சிற்றிடைக்
கேவிலை செப்பலொட்டார்
கலம்பா வியமுலை யின்விலை
யென்றீ கருதுவதே.

பேதைய ரறிவு பேதைமை யுடைத்தென
ஆதாத் தோழி அருவிலை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : சிலம்பா - சிலம்பா—எலும்பால் அணி இறை - எலும்புகளானலங்கரிக்கு மிறைவன்—அம்பலத்தோன்—அம்பலத்தின் கண்ணான்—எல்லை செல்குறுவோர் நலம் பாவிய முற்றும் நல்கினும் - அவனதெல்லைக்கட் செல்லக் கருதுவாரது நன்மைபரந்த வுலகமுமுதையும் நீ கொடுப்பினும்— கல் வரை நாடர் - எம்முடைய தமராகிய கல்வரைநாடர்—வடிக் கண்ணி சிற்றிடைக்கேவிலை செப்பல் ஒட்டார்-வடுவகிர்போலுங் கண்ணை யுடையாளது சிறியவிடைக்கே விலையாகச் சொல்லுத லியை யார்—கலம் பாவிய முலையின் விலை என் நீ கருதுவது - கலம்பரந்த முலையின் விலையாகயாதனை நீ கருதுவது? ஒன்றற்கும் அவருடம் படார் எ - று.

எலும்பாற்செய்த வணியென்று ஒருசொல் வருவித்துரைப் பாருமுளர். எல்லை சேறல் அறிவா லவனை யனுசுதல். தில்லை யெல்லை யெனினு மமையும். அவர் நலம்பாவா விடமின்மையின் எஞ்சாமை முழுதுமென்பார். நலம்பாவியமுற்றுமென்றார் : என் றது அவர் சேவன்முத்தாயிருத்தல். அஃதாவது சேவனுடனிருக்கும் போதே முத்தியையடைந்திருத்தல். முத்தியாவது எங்குமொக்க வியாத்தியையடைந்திருத்தல். இஃது அகண்டபரிபூரணரென்ற புடி. அம்மகேனென்னுங் குறிப்பின்கண்வந்தது. சிற்றிடைக்கே யென்னு மேகாரம் : பிரிசிலை. இவனுயர்ந்த தலைமகனாதலால், தன்றமரைக் கல்வரைநாடரென்றும், பேதையரென்றும் கூறி னான். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தலைமகளதருமை யுணர்த்தல்.

197

5. அருமைகேட்டழிதல்¹

அருமைகேட்டழிதல் என்பது அருவிகேட்ட தலைமகன், நியவளதருமை கருதாது அவளதவயங்களிலுண்டாகிய நயத்தைப்

† வியத்தி-வியாபித்தல் ; நிறைந்திருத்தல். 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ உயிரின் பேமக் குறுமோ வென்றது ” என்பதாம்.

பற்றிவிடாது நடுங்காநின்றாய்; இனி மதியைப்பிடித்துத் தர வேண்டியமும் அறியாக் குழவியைப்போலக் கிடந்தரற்று வாயாகவெனத் தன்னெஞ்சோடறிந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விசம்புற்ற திங்கட் கழும்மழப்
போன்றினி விம்மிவிம்மி
அசம்புற்ற கண்ணோ டலராய்
கிடந்தரன் தில்லையன்னாள்
குயம்புற் றரவிடை கூரெயிற்
றாறல் குழல்மொழியின்
நயம்பற்றி நின்று நடுங்கித்
தளர்கின்ற நன்னெஞ்சமே.

பெருமைநாட் டத்தவள்
அருமைகேட் டழிந்தது.

இதன் பொருள் : அரன் தில்லை அன்னாள் குயம் - அரனது தில்லையை யொப்பாளுடையமுலை—புற்று அரவு இடை - புற்றின் கண்வாமும் பாம்புபோலுமிடை—கூர் எயிற்று ஊறல் - கூரிய வெயிற்றின்கணூறியநீர்—குழல் மொழியின் நயம் பற்றி - குழலோசைபோலுமொழி என விவற்றின்கட்கிடந்த இன்பத்தையே கருதி—நின்று நடுங்கித் தளர்கின்ற நல் நெஞ்சமே - விடாது நின்று அவளதருமை கருதாயாய் நடுங்கி வருந்தாநின்ற நல்ல நெஞ்சமே—விசம்பு உற்றதிங்கட்குஅழும் மழப் போன்று*-விசும்பைப் பொருந்திய திங்களைத் தரவேண்டி யழுங் குழவியை யொத்து—அசம்பு உற்ற கண்ணோடு விம்மி விம்மி இனிக் கிடந்து அலராய்—நீரருமையைப் பொருந்திய கண்ணை யுடையையாய்ப் பொருமிப்பொருமி இனிக்கிடந்தலறுவாயாக எ - று.

குழன்மொழியினென்னும் இன் : பலபெயரும்மைத்தொகையிறுதிக்கண்வந்த சாரியை இன். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றுமை நீங்குதல்.

198

* “வானுந்து மாமதி வேண்டி யழுமழப்பேலும்” என்ற திருக்கோவை, 147 - ம் திருப்பாட்டு 3-ம் அடியினை ஒப்புநோக்குக.

6. த ள ர் வ றி ந் து ரை த் த ல்¹

தளர்வறிந்துரைத்தல் என்பது வரைவுமாட்சிமைப் படாதா யின் நீயவளையுடன்கொண்டு போவென்பது பயப்ப, கடலையுங் கானலையு நோக்கிக்கண்ணீர்கொண்டு தன்னுயத்தாரையெல்லாம் புல்லிக்கொண்டாள் ; அவள் கருதிய தின்னதென்று தெரியா தெனத் தோழி தலைமகனது வருத்தங் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மைதயங் குந்திரை வாரியை

நோக்கி மடலவிழ்ப்புங்

கைதையங் கானலை நோக்கிக்கண்

ணீர்கொண்டெங் கண்டர்தில்லைப்

பொய்தயங் குந்நுண் மருங்குல்நல்

லாரையெல் லாம்புல்லினுள்

பைதயங் கும்மர வம்புரை

யும்மல்குற் பைந்தொடியே.

தண்டுறைவன் தளர்வறிந்து

கொண்டுநீங்கெனக் குறித்துரைத்தது.

இதன் பொருள் : பை தயங்கும் அரவம் புரையும் அல்குற் பைந்தொடி-படம்விளங்கும் பாம்பையொக்கும் அல்குலையுடைய பைந்தொடி—மை தயங்கும் திரை வாரியை நோக்கி - கருமை விளங்குந் திரையையுடைய கடலையுநோக்கி—மடல் அவிழ் பூங் கைதை கானலை நோக்கி - மடலவிழாநின்ற பூவையுடையவாகிய தாழையையுடைய கானலையுநோக்கி—கண்ணீர் கொண்டு—கண் ணிரைக்கொண்டு - எம்கண்டர் தில்லைப் பொய் தயங்கும் நுண் மருங்குல் நல்லாரை எல்லாம் புல்லினுள் - பின் எம்முடைய கண் டரது தில்லைக்கனுளராகிய பொய்யாதல்விளங்கும் நுண்ணிய மருங்குலையுடைய தன்னுயத்தாராகிய நல்லாரையெல்லாம் புல் லிக் கொண்டாள் ; அவள்கருதியதொன் றுண்டுபோலும் எ - று.

கண்ணீர்கொண்டென்றது பெண்களுக் கியல்பான குண மொன்று, நெடுங்காலங் கூடமருவினாரை விட்டுநீங்குகின்ற துய

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ உன்னுடன் சிவமுறு மெனவரு றுரைத்தது ” என்பதாம்.

ரத்தாற் றோன்றிய தொன்று, இக்காலமெல்லாம் உங்களைச்
சேர்ந்துபோந்தபெருநலத்தான் இப்பெருநலம் பெற்றேனென்னு
முவகைக் கண்ணி ரொன்று. இப்பெருநல மென்றது உடன்
போக்கை. ஆதலான், நல்லாரையெல்லாம் புல்லிக் கொண்டு
கண்ணிர் கொண்டாள் பொய்போலு மசையு முருங்கு லெனினு
மமையும். குறித்துரைத்தது - கொண்டு நீங்கென்பது பயப்ப
வுரைத்தது. 199

7. குறிப்புரைத்தல்¹

குறிப்புரைத்தல் என்பது வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்த்தி
அதுவழியாக நின்று, என்னைப் புல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய
பூவையையும் பந்தையும், பாவையையுங் கிளியையும் இன்றென்
கைத் தந்தாள்; அது நின்னோடுடன் போதலைக் கருதிப்போலு
மெனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரையாநிற்
றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மாவைவந் தாண்டமென் னோக்கிதன்
பங்கர்வண் தில்லைமல்லந்
கோவைவந் தாண்டசெவ் வாய்க்கருந்
கண்ணி குறிப்பறியேன்
பூவைதந் தாள்பொன்னம் பந்துதந்
தாளென்னைப் புல்லிக்கொண்டு
பாவைதந் தாள்பைங் கிளியளித்
தாளின்றென் பைந்தொடியே.

நறைக் குழலி
குறிப்புரைத்தது.

இதன் பொருள்: என் பைந்தொடி - என்னுடைய பைந்
தொடி—இன்று என்னைப் புல்லிக் கொண்டு பூவை தந்தாள் -
இன்றென்னைப் புல்லிக்கொண்டு தன் பூவையை யென்கையிற்
றந்தாள்—பொன் பந்து தந்தாள்-பின் பொற்றகட்டாற் புனைந்த
பந்தைத் தந்தாள்—பாவை தந்தாள் - பிற்றன் பாவையைத் தந்

1 இதன் பேசுபப் பொருள், “கண்ட குறியாற் கலவே மென்
றது” என்பதாம்.

தான்—பைங்கிளி அளித்தான் - பைங்கிளியையுமளித்தான் —
 மாவை வந்து ஆண்ட மெல் நோக்கித் தன் பங்கர் - மாணச்
 சென்றடிமைக்கொண்ட மெல்லிய நோக்கையுடையாளது கூற்
 றையுடையவரது—வன் தில்லை மல்லல் கோவை வந்து ஆண்ட
 செவ்வாய்க் கருங்கண்ணி குறிப்பு அறியேன் - வளவியதில்லை
 வரைப்பினுண்டாகிய வளத்தையுடைய கொவ்வைக்களியைச்
 சென்றாண்ட செவ்வாயையுடைய இக்கருங்கண்ணியது கருத்தறி
 கின்றிலேன் ; நின்னுடன் செல்லப்போலும் எ - று.

புல்லிக்கொண்டு பாவையைத் தந்தாளென்றியைத்து,
 பாவை மேலுள்ளவன்பால் அதனைத் தருவுழிப் புல்லிக்கொண்டு
 தந்தாளென் றுரைப்பாருமுள். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்
 பாடு: பெருமீதம். பயன் : உடன்போக் குணர்த்துதல். 200

8. அருமையுரைத்தல்¹

அருமையுரைத்தல் என்பது குறிப்புரைத்துப் போக்குடம்
 படுத்திய தோழிக்கு, கொங்கைபொருது நடுங்காநின்ற இடை
 யினையுடையாளது மெல்லியவடிக்கு யான்செல்லும் வெஞ்சுரந்
 தகாது ; அதன்மேலும் எம்பதியுஞ் சேய்த்து ; அதனால் நீ கருது
 கின்ற காரியமிகவுமருமையுடைத்தெனத் தலைமகள் போக்
 கருமை கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மெல்லியல் கொங்கை பெரியமின்
 நேரிடை மெல்லடிபூக்
 கல்லியல் வெம்மைக் கடங்கடுந்
 தீக்கற்று வானமெல்லாஞ்
 சொல்லிய சிர்ச்சுடர்த் திங்களங்
 கண்ணித்தொல் லோன்புலியூர்
 அல்லியங் கோதைநல் லாயெல்லை
 சேய்த்தெம் அகல்நகரே.

காவின் கடுமையும் மானின் மென்மையும்
 பதியின் சோட்சியும் இதுவென வுரைத்தது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவன்றன் பெருமை யுயிரகுட்
 குரைத்தது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : வானம் எல்லாம் கற்றுச் சொல்லிய சிர் - வானுலகெங்கும் ஆண்டையராற் கற்றுச்சொல்லப்பட்ட புகழையும்—சுடர்த் திங்கள் கண்ணித் தொல்லோன் புலியூர் - சுடரையுடைய திங்களாகிய கண்ணியையுமுடைய பழையோனது புலியூரில்—அல்லி அம் கோதை நல்லாய் - அல்லியங்கோதையை யுடைய நல்லாய்—மெல்லியல் கொங்கை பெரிய - மெல்லிய லுடைய கொங்கைகள் பெரிய—இடை மின் நேர் - அவற்றைத் தாங்கு மிடைநுடக்கத்தான் மின்னுக்கு நேராயிருந்தது—மெல் அடி பூ - மெல்லியவடிகள் பூவேயாயிருந்தன—கல் இயல் வெம்மைக் கடம் கடுந் தி - கல்லின்கணுண்டாகிய வெம்மையையுடைய காடு அவ்வடிக்குத் தகாததாய்க் கடியதியாயிருந்தது—எம் அகல் நகர் எல்லை சேய்த்து—அதன்மேல் எம்முடைய வகன்றநகரும் எல்லைசேய்த்தாயிருந்தது; அதனால் நீ கருதியது பெரிதுமரிது எ-று.

கல்லானியன்ற கடமென வியைப்பினுமமையும். எல்லை சேய்த்தென்பன ஒரு சொன்னிர்மைப்பட்டு அகனகரென்று மெழுவாய்க்கு முடிபாயின. வானரெல்லாமென்பதூஉம் பாடம் இதுவென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. மெய்ப்பாடு : இளி வரல். பயன் : தலைமகனிலைமையுணர்த்துதல். 201

9. ஆ த ர ங் கூ ற ல்¹

ஆதரங்கூறல் என்பது போக்கருமை கூறிய தலைமகனுக்கு, நின்றோடு போகப்பெறின் அவனுக்கு வெஞ்சுரமுந் தன்சுரமாம்; நீ யருமைகூறுது அவனைக் கொண்டுபோவெனத் தோழி தலைமகனாதரங் கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பிணையுங் கலையும்வன் பேய்த்தே
ரினைப்பெரு நீர்நசையால்
அணையும் முரம்பு நிரம்பிய
அத்தமும் ஐயமெய்யே
இணையும் அளவுமில் லாஇறை
யோனுறை தில்லைத்தண்பூம்
பணையுந் தடமுமன் றேநின்றோ
டேகினெம் பைந்தொடிக்கே.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அன்புக் கிரங்கு மின்பென வுரைத்தது” என்பதாம்.

அழல்தடம் புரையும் அருஞ்சுர மதுவும்
நிழல்தட மவட்கு நின்னோடேகி னென்றது.

இதன் பொருள் : பிணையும் கலையும் - பிணையுங் கலையும்—
பெரு நீர் நசையால் - மிக்க நீர் வேட்கையால்—வன் பேய்த்
தேரினை அணையும் முரம்பு நிரம்பிய அத்தமும் - பெரிய பேய்த்
தேரினைச் சென்றனாகும் முரம்பா னிரம்பிய சுரமும்—ஐய -
ஐயனே—நின்னோடு ஏகின் மெய்யே எம் பைந்தொடிக்கு - நின்
னோடு செல்லின் மெய்யாக எம்பைந்தொடிக்கு—இணையும் அள
வும் இல்லா இறையோன் உறை தில்லைப் பூந் தண் பணையும்
தடமும் அன்றே - ஒப்பு மெல்லையு மில்லாத இறையோனுறை
கின்ற தில்லைவரைப்பிற் பூக்களையுடைய குளிர்ந்த மருதநிலமும்
பொய்கையுமல்லவோ ! நீ யிவ்வாறுகூறுவதென்னை எ - று.

முரம்பு - கல் விரவி யுயர்ந்திருக்குநிலம். ஏகினென்னும் வினை
யெச்சம் பணையுந்தடமுமாமென விரியுமாக்கத்தோடு முடிந்தது.
அழல்தடம் - திக்காய்கலம். விகாரவகையால் தடா தடமென
நின்றது. அழலானிறைந்த பொய்கையெனினுமமையும். அலங்
காரம் : புகழாப்புகழ்ச்சி. 202

10. இறந்துபாடுரைத்தல்¹

இறந்துபாடுரைத்தல் என்பது ஆதரங்கூறிய தோழி, நீயு
டன் கொண்டு போகாயாகில் அலரானுங் காவன்மிகுதியானும்
நின்னையெதிர்ப்படுதலரிதாகலின், தடந்துறந்த கயல்பேரல
இறந்து படுமெனத் தலைமகளதிறந்துபாடு கூறாநின்றல். அதற்
குச் செய்யுள்—

இங்கய லென்னீ பணிக்கின்ற
தேந்தல் இணைப்பதில்லாக்
கங்கையஞ் செஞ்சடைக் கண்ணுத
லண்ணல் கடிக்கொள்தில்லைப்
பங்கயப் பாசடைப் பாய்தடம்
நீயப் படர்தடத்துச்
செங்கய லன்றே கருங்கயற்
கண்ணித் திருநுதலே.

¹ இதன் பேரின்பப் பொருள், “இன்புக் குயிரே யிடமென்
றுரைத்தது” என்பதாம்.

கார்த் தடமுங் கயலும் போன்றி
வார்த்தட முலையு மன்னனு மென்றது.

இதன் பொருள் : இணைப்பது இல்லாக் கங்கை அம் செஞ் சடைக்கண் நுதல் அண்ணல் கடிக்கொள் தில்லை - இணைக்கப்படுவ தொரு பொருளுமில்லாத கங்கையையுடைய வழகிய செஞ்சடையையுங் கண்ணையுடைய நுதலையுமுடைய வண்ணலது காவலைப் பொருந்திய தில்லைவரைப்பின்--பங்கயப் பாசடைப் பாய்தடம் நீ - பங்கயத்தின் பசியவிலைகையுடைய பரந்த பொய்கை நீ - கருங்கயல் கண் இத்திருநுதல் படர் தடத்துச் செங்கயல் அன்றே - கருங்கயல்போலுங் கண்ணையுடைய இத் திருநுதல் அகன்றவப்பொய்கைக்கண்வாழுஞ் செங்கயலன்றே, அதனால் - ஏந்தல் - ஏந்தால் - இங்கு நீ அயல் பணிக்கின்றது என் - நின் னோடேகுமிடத்துவேறென்றோருதுன்பம் வருவதாக இவ் விடத்து நியயன்மைகூறுகின்றதென் ! செங்கயற்குப் பங்கயத் தடமல்லது வேறுவேண்டப்படுவதொன்றுண்டோ ! எ - று.

கண்ணுதலாகிய வண்ணலெனினு மமையும். உடன்கொண்டு போகாயாயின், அலரானும் காவன்மிகுதியானு நின்னைத் தலைப் படுதலரிதாகலிற் றடந்துறந்த கயல்போல இவளிறந்துபடு மென்பது கருந்து. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : பெரு மிதம். பயன் : உடன்போக்கு வற்புறுத்தல். 203

11. கற்பு நலனுரைத்தல்¹

கற்பு நலனுரைத்தல் என்பது தலைமகனைப் போக்குடம்படுத்திய தோழி, தலைமகளுழைச்சென்று, மகளிர்க்குப் பாதுகாக்கப் படுவனவற்றுள் நான்போலச் சிறந்தது பிறிதில்லை; அத்தன்மைத்தாகியநானுங் கற்புப்போலச் சீரியதன்றென உலகியல் கூறுவாள்போன்று, அவள் உடன்போக்குத் துணியக் கற்புநலங் கூறுகின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தாயிற் சிறந்தன்று நான்தைய
லாருக்கந் நான்தகைசால்
வேயிற் சிறந்தமென் றோளிதினா
கற்பின் விழுமிதன்றீங்

¹ இதன் பேசுப்பப் பொருள், “ அருள்சிவத் திடைச்சென் ருத ரங் கூறியது ” என்பதாம்.

கோயிற் சிறந்துசிற் றம்பலத்
தாடும்எங் கூத்தப்பிரான்
வாயிற் சிறந்த மதியிற்
சிறந்த மதிநுதலே.

பொய்யொத் தவிடை போக்குத் துணிய
வையத் திடை வழக்கு ரைத்தது.

இதன் பொருள் : ஈங்கோயில் சிறந்து சிற்றம்பலத்து ஆடும் - ஈங்கோ யிடத்துப் பொலிந்து மேவிச் சிற்றம்பலத்தின் கணினுடும்—எம் கூத்தப்பிரான் வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த மதி நுதல் - எம்முடைய கூத்தனாகிய பிரானது வாயின்கண் எப் பொழுதும் வந்து சிறத்தற்குக் காரணமாகிய அறிவாற் சிறப்பை யுடையதாகிய மதிநுதல்—தையலாருக்கு நாண் தாயின் சிறந்தன்று-மகளிர்க்குப்பழி நீக்கிப் பாதுகாத்தலில் நாண் தாய்போலச் சிறந்தது—அந்நாண் - அத்தன்மைத்தாகிய நாண்—தகை சால் வேயிற் சிறந்த மென்தோளி - அழகமைந்த வேய்போலச்சிறந்த மெல்லிய தோள்களை யுடையாய்—திண் கற்பின் விழுமிது அன்று - தின்னிய கற்புப்போலச் சீரிதன்று எ - று.

தாயினுஞ் சிறந்ததன்று நானென்றுரைப்பினு மமையும். நானென்பது ஒருபொருட் குரிமையாகலிற் ருயென வொருமை கூறினார். “ஏவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப” என்பதுபோல அமையுமாறு முடைத்து. அன்றியும், “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானே நாணினுஞ்—செயிர்நீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று”* என்றராகலின், வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த வென்பதற்குத் தாய்போல நாண்சிறத்தலும் நாணினுங் கற்புச்சிறத்தலுமாகிய இரண்டும் கூத்தப்பிரான்வாயிற் சிறந்த நூல்களிடத்துச் சிறப்புடைய பொருளென்றுரைப்பினு மமையும். இது குறிப்பெச்சம். போக்குத் துணிய-போக்குத் துணியும் வண்ணம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : தலைமகளை யுடன்போக்கு நேர்வித்தல். 204

* நெரல். பொருள், களவியல், 22. “பேணில வாயிற் பெற்றிருந் தாயிற் பெரிதெனச்சொல், நாணினு நற்பொருள் கற்பாவதே யென்று நங்கையர்க்கே” (கலைசைக்கோவை 328) இதனையும் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்க.

12. துணிந்தமை கூறல்¹

துணிந்தமை கூறல் என்பது உலகியல் கூறுவாள்போன்று கற்புவழி நிறுத்தி, எம்பெருமான் நினை நிரில்லாத வெய்ய சுரத்தே உடன்கொண்டு போவானாக நினையாநின்றான் ; இதற்கு நின்கருத்தென்னோவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமக னினைவு கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குறப்பாவை நின்குழல் வேங்கையம்
போதொடு கோங்கம்விராய்
நறப்பா டலம்புனை வார்நினை
வார்தம் பிரான்புலியூர்
மறப்பான் அடுப்பதொர் திவினை
வந்திடிற் சென்றுசென்று
பிறப்பான் அடுப்பினும் பின்னுந்துன்
னத்தகும் பெற்றியரே.

பொருவே லண்ணல் போக்குத் துணிந்தமை
செருவேற் கண்ணிக்குச் சென்று செப்பியது.

இதன் பொருள் : குறப் பாவை - குறப்பாவாய்—தம்பிரான் புலியூர் மறப்பான் அடுப்பது ஓர் திவினை வந்திடின்-தம்பிரானது புலியூரை மறக்கக்கூடுவதொரு திவினைவினைவுவருமாயின்— சென்று சென்று பிறப்பான் அடுப்பினும் - பலயோனிகளினுஞ் சென்று சென்று பிறக்கக்கூடினும்—பின்னுந் துன்னத்தகும் பெற்றியர் - பின்னுஞ்சென்று சேரத்தருந் தன்மையையுடைய வர்—நின் குழல் வேங்கைப் போதொடு கோங்கம் விராய் - நின் குழலின்க னுண்டாகிய வேங்கைப்பூவொடு கோங்கம் பூவை விரவி—நறப் பாடலம் *புனைவார் நினைவார் - தேனையுடைய பாதிரிமலரைப் புனைவாராக நினையாநின்றார் எ - று.

புனைவா ரென்னு முற்றுச் சொல் செய வெனெச்சமாகத் திரித்துரைக்கப்பட்டது. புனைவாரா யுடன்போதலை நினையா

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ சிவத்துக் கருளுயிர்ச் செய்கை யுரைத்தது ” என்பதாம்.

* கோங்கும், பாதிரியும் உள்ள நிலம் பாலை நிலம் என்க.

நின்ற ரென்றுரைப்பினு மமையும். நினைவாரென்னு மெதிர்
காலத்து முற்றுச்சொல் நிகழ்காலத்துக்கண் வந்தது. கோங்கம்
விராய்ப் பாடலம் புனைவர் நினைவாரென்றதனான், நீரிலாற்
றிடை நின்னொடு செல்லலுற்றுரென்பது கூறினானாம். புலி
யூரை யுணந்தார்க்குப் பிண்ணை மறத்த லரிதென்னுங்கருத்தான்,
மறப்பானடுப்பதொர் திவினை வந்திடினென்றான். புலியூரை
யொருகாலுணர்ந்த துணையானே பிறவி கெடுமன்றே; அவ்வா
றன்றி யதனைமறந்தவாற்றினே பிறக்கக் கூடினுமென்னுங் கருத்
தால், பிறப்பானடுப்பினுமென்றான். அலர்நாணி உடன்போகாது
சண் டிற்செறிக்கப்பட்டு அவரை யெதிர்ப்படாதிருத்தல் அன்
பன்றென்னுங் கருத்தால், பிறப்பானடுப்பினும் பின்னுந் துன்
னத்தகும் பெற்றியரென்றான். பெற்றியரென்பதனை வினைக்
குறிப்பு முற்றுகவுரைப்பினு மமையும். உன்னத்தகும் பெற்றிய
ரென்பதாஊம்பாடம். மெய்ப்பாடு அது. பயன்: தலைமகள்
உடன்போக்கு நேர்ந்தமை யுணர்த்துதல். 205

13. து ணி வெ ள டு வி னு வ ல்¹

துணிவொடுவினுவல் என்பது தலைமகனினேவு கேட்ட தலை
மகள் அவனினேவின்படியே துணிந்து நின்று, இந்நீரில்லாத
வெய்ய சுரத்தே யிப்பொழுதிவர் நம்மையுடன்கொண்டு
போகைக்குக் காரணமென்னோவெனத் தோழியை வினவா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நிழற்றலை திநெறி நீரில்லை
கானகம் ஓரிசுத்தும்
அழற்றலை வெம்பரற் றென்பரென்
னோதில்லை யம்பலத்தான்
கழற்றலை வைத்துக்கைப் போதுகள்
கூப்பக்கல் லாதவர்போற்
குழற்றலைச் சொல்லிசெல் லக்குறிப்
பாடும்நங் கொற்றவர்க்கே.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உயிர்வழி வருங்கா ரணமே
தென்றது” என்பதாம்.

சிலம்பன் றுணிவொடு செல்கும் நினைந்து
கலம்புனை கொம்பர் கலக்க முற்றது.

இதன் பொருள் : நிழல் தலை தீ நெறி நீர் இல்லை*-நிழலிடந் திந்தவழி நீருடைத்தன்று—ஓரி கத்தும் கானகம் அழல் தலை வெம் பரற்று என்பர் - இருமருங்குமுண்டாகிய ஓரி கூப்பிடுங்காடு அழ னுதிபோலுநுதியையுடைய வெய்ய பரலையுடைத்தென்று சொல் லுவர்—தில்லை அம்பலத்தான் கழல் தலை வைத்துக் கைப் போது கள் கூப்பக் கல்லாதவர் போல் - தில்லையம்பலத்தின்கண்ணாது கழல்களைத் தந்தலைமேல்வைத்துக் கையாகிய போதுகளைக்கூப் பப்பயிலாதவரைப்போல இத்தன்மைத்தாகிய நெறிக்கண்— குழல் தலைச்சொல்லி - குழலிடத்துச் சொற்போலுஞ் சொல்லை யுடையாய்—நம் கொற்றவர்க்குச் செல்லக் குறிப்பு ஆகும் என்னோ - நம் கொற்றவர்க்குச் செல்லக் குறிப்புண்டாகின்ற இஃ தென்னோ ! எ - று.

நீரில்லையென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னிரவாய் நெறி யென்னு மெழுவாய்க்குப் பயனிலையாயின. நெறிக்கணிரில்லை யெனவிரிப்பினுமமையும். நிழலிடந்தியோடொக்குநெறி ; அந் நெறி நீருடைத்தன்று ; கானகமெங்குமோரிகூப்பிடும் ; அக்கான கம் அழற்றலை வெம்பரலையுமுடைத்து என்றுரைப்பினு மமை யும். இப்பொருட்டுக் கானகமோரிகத்து மென்பதற்கு நெறி நீரில்லையென்றதற் குரைத்ததுரைக்க. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றமை நீங்குதல். 206

14. போக்கறிவித்தல்¹

போக்கறிவித்தல் என்பது இப்பொழு தவர் போகைக்குக் காரணமென்னோவென்று கேட்ட தலைமகளுக்கு நீங்கள் உடம்பு முயிரும்போல ஒருவரையொருவரின்றியமையீராயினீர் ; இத்தன் மைத்தாகிய நுங்காதலையறிந்து வைத்தும் அவற்குவருமேதம் நின தென்றஞ்சி யானவனை வரவுவிலக்குவேன் ; அவனுமவ்வாறு வரு தலையொழிந்து வரைவொடுவறிற் பொன் முதலாகிய வெல்லா

* இதனுடன் 'நிமேல் அயில்போற் செறிபரற்கான்' (திருக் கோவை, 228)—என்பதை ஒப்பு நோக்குக.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "உயிருடன் படலரற் கருளே யுரைத்தது" என்பதாம்.

வற்றையு நினைக்கு முலைப்பரிசும் பெறினும் நமர் நினைக்க
கொடார் ; சொல்லுமிடத்து இதுவன்றோ நீரருஞ்சரம் போகைக்
குக் காரணமென்று தோழி தலைமகனது போக்கறிவியாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

காயமும் ஆவியும் நீங்கள்சிற்
றம்பல வன்கயிலைச்
சீயமும் மாவும் வெரீஇவர
லென்பல் செறிதிரைநீர்த்
தேயமும் யாவும் பெறினாங்
கொடார்நமர் இன்னசெப்பில்
தோயமும் நாடுமில் லாச்சரம்
போக்குத் துணிவித்தவே.

பொருசுடர் வேலவன் போக்குத் துணிந்தமை*
அறிவைக் கவன் அறிய வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : நீங்கள் காயமும் ஆவியும்-நீங்கள் உடம்பு
முயிரும்போல ஒருவரையொருவரின்றி யமையாதவன்பையுடை
யிர்—சிற்றம்பலவன் கயிலைச் சீயமும் மாவும் வெரீஇ வரல் என்
பல்-இத்தன்மைத்தாகிய நுங்காதலைநினையாது சிற்றம்பலத்தான்
கைலையிற் சீயத்தையும் அல்லாத கொடுவிலங்கையுமஞ்சி யான
வனை வரற்பாலையல்லையென்று கூறுவேன்—செறி திரை நீர்த்
தேயமும் யாவும் பெறினும் நமர் கொடார் - அவ்வாறு வருதலை
யொழிந்து வரைவுவேண்டின், நெருங்கிய திரைகளையுடைய கட
லாற்குழப்பட்ட இந்நிலத்தையும் பொன்முதலாகிய வெல்லா
வற்றையும் பெறினும் நமர் நினைக்கொடார்கள், அதனால்—
தோயமும் நாடும் இல்லாச் சரம் போக்குத் துணிவித்த செப்பில்
இன்ன - நீரு மக்கள் வாழுமிடமுமில்லாத சுரங்களைப் போதலைத்
துணிவித்தன சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையனவன்றோ? எ - று.

நீங்கள் காயமு மாவியும் போல வின்றியமையாமையின்
அவற்கு வருமேத நினதென்றஞ்சி அவன் வரவு விலக்குவே
னென்றாளாக வுரைப்பினுமமையும். துணிவித்ததென்பது பாட

* பா - ம். துணிவித்தது.

மாயின், துணிவித்தனைச் செப்பினின்னவெனக் கூட்டியுரைக்க.
அறிய - இன்ன காரணத்தானென்றறிய. மெய்ப்பாடு : பெரு
மிதம். பயன் : உடன்போக்கு மாட்சிமைப்படுத்தல். 207

15. நாணிழந்து வருந்தல்¹

நாணிழந்து வருந்தல் என்பது உடன்கொண்டு போகைக்குக்
காரணங்கேட்ட தலைமகள், ஒருநாளுமென்னை விட்டு நீங்காது
என்னுடனே வளர்ந்த பொலிவுடைத்தாகிய நாண் கற்பினெதிர்
நிற்கமாட்டாது தன்னைவிட்டு நீங்காத என்னைக் கழிவதாக;
மகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணுங் குடியிற்பிறவாதொழிகவெனத்
தானதற்குப் பிரிவாற்றாமையான் வருந்தாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

மற்பாய் விடையோன் மகிழ்புலி
யூரென் னொடும்வளர்ந்த
பொற்பார் திருநாண் பொருப்பர்
விருப்புப் புகுந்துநுந்தக்
கற்பார் கடுங்கால் கலக்கிப்
பறித்தெறி யக்கழிக
இற்பாற் பிறவற்க ஏழையர்
வாழி எழுமையுமே.

கற்பு நாணினு முற்சிறந் தமையிற்
சேன்றெறி செல்ல வாணுதல் துணிந்தது.

இதன் பொருள் : மல் பாய் விடையோன் மகிழ் புலியூர் -
வளத்தையுடைய பாயும் விடையையுடையவன் விரும்பும் புலியூ-
ரில்—என்னொடும் வளர்ந்த பொற்பு ஆர் திருநாண்*-என்னோடுந்
தோன்றி என்னோடொக்கவளர்ந்தபொலிவார்ந்த திருவையுடைய
நாண்-பொருப்பர் விருப்புப் புகுந்து நுந்த-பொருப்பர்மேல் யான்
வைத்த விருப்பம் இடையேபுகுந்து தள்ள நின்றநிலைகுலைந்து—
கற்பு ஆர் கடுங் கால் கலக்கிப் பறித்து எறிய - கற்பாகிய

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பமே யுயிருக் கேகாந்த-
முன்னியது” என்பதாம்.

* இத்துடன், “நானோ டுடன்பிறந்த நான்” (முத்தொள்
ளாயிரம், 98) என்பதை ஒப்பு நோக்குக.

நிறைந்த கடியகாற்றலைத்துப் பிடுங்கி என்வயிற் கிடவாமைப் புறத்தெறிய—கழிக—என்னைக்கழிவதாக—ஏழையர் எழுமையும் இற்பால் பிறவற்க - இனிமகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணுங் குடியிற்பிறவாதொழிக எ - று.

நான் கழிகவென வியையும். வாழி : அசைநிலை. கற்பாங் கடுங்காலென்பதூஉம் பாடம். முற்சிறந்தமையின் - முன்னெண்ணச் சிறந்தமையின். மல்லல் மல்லெனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : உடன்போக்கு வலித்தல். 208

16. துணி வெடுத்துரைத்தல்¹

துணிவெடுத்துரைத்தல் என்பது தலைமகளைக் கற்புவழி நிறுத்திச்சென்று, நின்னோடு போதுமிடத்து நீ செல்லுங்கற்சுரம் அவளது சிற்றடிக்கு நற்றளிராம்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவடுணிவெடுத்துக் கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

கம்பஞ் சிவந்த சலந்தரன்
ஆகங் கறுத்ததில்லை
நம்பன் சிவநகர் நற்றளிர்
கற்சுர மாகுநம்பா
அம்பஞ்சி ஆவம் புகமிக
நீண்டரி சிந்துகண்ணாள்
செம்பஞ்சி யின்மிதிக் கிற்பதைக்
கும்மலர்ச் சேறடிக்கே.

செல்வ மாதர் செல்லத் துணிந்தமை
தொல்வரை நாடற்குத் தோழிசொல் லியது.

இதன் பொருள் : நம்பா - நம்பா—அம்பு அஞ்சி ஆவம்புகமிக நீண்டு அரி சிந்து கண்ணாள் - அம்புக ளஞ்சித் துணியிற் புக்கொளிப்ப மிக நீண்டு செவ்வரி சிதறிய கண்களையுடையாளுடைய—செம்பஞ்சியின் மிதிக்கின் பதைக்கும் மலர்ச் சேறடிக்கு *.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்பத் துணிவுயிர்க் கருனியம் பியது" என்பதாம். * "அஞ்சிலோதியர் அம்மலர்ச் சேறடி.....பஞ்சி மேலும் பனிக்கும் பனிக்குமே" (சேவக—134.)

செம்பஞ்சியின் மிதிப்பினு நடுங்கும் ம ல ர் பே ர லு ஞ் சிறிய வடிக்கு—கல் சுரம் நல் தளிர் ஆகும் - நீசெல்லங் கல்லையுடைய சுரம் நல்லதளிராம்போலும் இவளது துணிவிருந்தவாற்றான் எ - று. கம்பம் சிவந்த சலந்தரன் ஆகம் கறுத்த - அச்சத்தால் வரு நடுக்கத்தைவெகுண்ட சலந்தரனதாகத்தை முனிந்த—தில்லை நம்பன் சிவநகர் நல் தளிர் - தில்லையினம்பனது சிவநகரின் நற்றளிரெனக்கூட்டுக.

சிவநகரென்பது ஒரு திருப்பதி. செம்பஞ்சியின் மிதிக்கிற பதைக்கும் மலர்ச்சிறடியென்பன ஒருசொன்ளிர்மைப்பட்டு நின்றன; இதனை யதிகாரப் புறனடையாற் கொள்க. அரிசிந்து கண்ணாது என்னுமாறனுருபு தொகச்சொல்லாத விடத்துத் தொக்கு நின்றதெனினு மமையும். அரிசிந்து கண்ணாள் மலர்ச்சிறடியென்று கூட்டுவாருமுளர். தோல்வரை - பெரியவரை. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : உடன்போக்கு வற்புறுத்தல். 209

17. குறியிடங்கூறல்¹

குறியிடங்கூறல் என்பது துணிவெடுத்துரைத்த தோழி, தாழாது இவ்விருட்காலத்துக் கொண்டுபோவாயாக; யானவளைக் கொண்டுவரா நின்றேன்; நீ முன்புவந்தெதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்து வந்து நில்லெனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூற நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

முன்னோன் மணிகண்ட மொத்தவன்
அம்பலந் தம்முடிதாழ்த்
துன்ன தவர்வினை போற்பரந்
தோங்கும் எனதுயிரே
அன்னாள் அரும்பெற லாவியன்
னய்அரு ளாசையினற்
பொன்னார் மணிமகிழ்ப் பூவிழ
யாம்விழை பொங்கிருளே.

மன்னிய இருளில் துன்னிய குறியிற்
கோங்கிவர் கொங்கையை நீங்குகொண் டென்றது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “யான்கொடு வரும்வழி நீவருகேன்றது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : எனது உயிரே அன்னாள் அரும் பெறல் ஆவி அன்னாய் - எனதுயிரை யொப்பாளது அரிய பெறுதலையுடைய ஆவியை யொப்பாய்—அருள் ஆசையினால் - நின தருண்மேலுள்ள வாசையால்—பொன் ஆர் மணி மகிழ்ப் பூவிழ யாம் விழை பொங்கு இருள் - பொன்போலும் நிறைந்த நல்ல மகிழின்பூவிழ அவைவிழுகின்ற வோசையை நீ செய்யுங் குறியாக வோர்ந்து யாம் விரும்புமிக்கவருள்—முன்னோன் மணிகண்டம் ஒத்து - இக்காலத்துக் கருமையால் எல்லார்க்கு முன்னாயவனதழகிய மிடற்றையொத்து—அவன் அம்பலம் தம்முடிதாழ்த்து உன்னாதவர் வினைபோல் பரந்து ஒங்கும்—அவனதம் பலத்தைத் தம்முடிகளைத் தாழ்த்து நினையாதவரது தீவினை போலக் கருமையோடு பரந்து மிகும் எ - று.

ஆவியன்னாய தருளென்றுரைப்பாருமுளர். மணிமகிழ் பூவிழ வென்பது பாடமாயிற் பூவிழவென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு மணிமகிழென்னு மெழுவாயை யமைத்தனவாக வுரைக்க. இனித்தாழாதிவ்விருட்காலத்துப் போகவேண்டுமென்றும் இரவுக்குறிக்கண் வரும் அரையிருட்கண் வந்து அக்குறியிடத்து நில்லென்றுங் கூறினாம். துன்னியகுறி - நீ முன்பு வந்திவளை யெதிர்ப்பட்ட குறியிடம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : குறியிட முணர்த்துதல். 210

18. அடியொடு வழிநீனைத் தவனுளம்வாடல்¹

அடியொடு வழிநீனைத் தவனுளம்வாடல் என்பது தோழி குறியிடை நிறுத்திப் போகாநிற்ப, தலைமகன் அவ்விடத்தே நின்று, அனிச்சப்பூப்போலும் அழகிய வடிகள் அழற்கடம்போது மென்றால் இதற்கென்ன துன்பம் வந்தெய்துங் கொல்லோ வெனத் தலைமகளடியொடு தான் செல்லாநின்றவழி நீனைந்து, தன்னுள்ளம் வாடாநிற்ப. அதற்குச் செய்யுள்—

பனிச்சந் திரனெடு பாய்புனல்

குடும் பரன்புலியூர்

அனிச்சந் திகழுமஞ் சிறடி.

யாவ அழல்பழுத்த

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்பத்துக் கென்வழி வருந்துமே யென்றது" என்பதாம்.

கனிச்செந் திரளன்ன கற்கடம்
 போந்து கடக்குமென்றால்
 இனிச்சந்த மேகலை யாட்கென்கொ
 லாம்புகுந் தெய்துவதே.

நெறியுறு குழலியோடு நீங்கத் துணிந்த
 உறுகடர் வேலோன் உள்ளம் வாடியது.

இதன் பொருள் : பனிச் சந்திரனோடு பாய் புனல் குடும் - குளிர்ச்சியையுடைய மதியோடு பரந்த புனலையுடைய கங்கையைச்சுடும்—பரன் புலியூர் அனிச்சம் திகழும் அம் சிறி - பரனது புலியூரில் அனிச்சப்பூப்போலு மழகிய சிறிய வடிகள்—ஆவ - அன்னே—அழல் பழுத்த கனிச் செந்திரன் அன்ன - தீப் பழுத்த பழத்தினது சிவந்த திரள்போலும்—கல் கடம் போந்து கடக்கும் என்றால் - கற்றிரளையுடையகாட்டை இங்குநின்றும் போந்து கடக்குமாயின்—சந்த மேகலையாட்கு இனிப் புகுந்து எய்துவது என்கொல் - நிறத்தையுடைய மேகலையையுடையாட்கு இனி யென்காரணமாகவந்தெய்துந்துன்பம் வேறென் ! எ - று.

ஆவ : இரங்கற்குறிப்பு. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : நெஞ்சோடுசாவுதல். 211

19. கொண்டுசென்றுய்த்தல்¹

கொண்டுசென்றுய்த்தல் என்பது தலைமகன் குறியிடை நின்று, அடியோடு வழிநினைந்து, தன்னுள்ளம் வாடாநிற்ப, அந்நிலைமைக் கண், நின்றுள்ளத்துக் கருதியதனை இப்பொழுது நினக்குத் தெய்வந் தாரா நின்றது ; என்றோழியையுங் கொண்டு வந்தேன் ; நீ யிவனைக் கைக்கொள்ளளைத் தோழி தலைமகனைக் கொண்டுசென்று, அவனோடு கூட்டாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

வைவந்த வேலவர் சூழ்வரத்
 தேர்வரும் வள்ளலுள்ளந்
 தெய்வந் தருமிருள் தூங்கு
 முழுதுஞ் செழுமிடற்றின்

¹ இதன் பேர்ப்பப் பொருள், "அருளே சிவங்கொண் டுயிர்க் கறி வித்தது" என்பதாம்.

மைவந்த கோன்தில்லை வாழ்த்தார்
 மனத்தின் வழத்துநர்போல்
 மொய்வந்த வாவி தெளியுந்
 துயிலுமில் மூதெயிலே.
 வண்டமர் குழலியைச்
 கண்டுகொள் கென்றது.

இதன் பொருள் : செழு மிடற்றின் மை வந்த கோன்தில்லை வாழ்த்தார் மனத்தின் - வளவியமிடற்றின்கட் கருமை யுண்டாகிய கோனது தில்லையை வாழ்த்தாதாருடைய மனம்போல—முழுதும் இருள் தூங்கும் - உலகமுழுதும் இருள்செறியாநின்றது—வழுத்துநர் போல் - அத்தில்லையை வாழ்த்துவாருடைய மனம்போல—மொய்வந்த வாவி தெளியும் - பெருமையுண்டாகிய பொய்கைகள் கலக்கமற்றுத் தெளியாநின்றன—இம் மூதெயில் துயிலும் - இம்முதியலூர் துயிலாநின்றது, அதனால்—வைவந்த வேலவர் சூழ்வரத் தேர்வரும் வள்ளல் - கூர்மையுண்டாகிய வேலையுடைய வீனையர்குழத்தேரின் கண்வரும் வள்ளலே—உள்ளம் தெய்வம் தரும் - நினதுள்ளத்துக் கருதியதனைத் தெய்வம் இப்பொழுதே நினக்குத்தரும் ; என் னோ முழியையுங் கொணர்ந்தேன் ; காண்பாயாக எ - று.

வள்ளலென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்ததெனக் கொண்டு, வள்ளலதுள்ளமென்று விரித்துரைப்பினுமமையும். சூழ்வரத் தோவரு மென்று பாட மோதி ஊர்காக்குமினையர் ஊரைச்சூழ்வரும் வரவுமினி யொழியுமென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தலைமகனைத் தலைமகனுடன் படுத்தல்.

212

20. ஓம்படுத்துரைத்தல்¹

ஓம்படுத்துரைத்தல் என்பது கொண்டுசென்றுய்தது இருவரையும் வலஞ்செய்து நின்று, மறை நிலைதிரியினும் கடன் முழுதும்வற்றினும், இவளிடத்து நின்னருடிரியாமற் பாதுகாப்பா

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “செவத்திடை நெஞ்சந் திறம்பா யென்றது” என்பதாம்.

யெனத் தோழி தலைமகளைத் தலைமகனுக் கோம்படுத்துரையாநிற்
றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பறந்திருந் தும்பர் பதைப்பப்
படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரி யாடிதென் தில்லையன்
னாள் திறத் துச்சிலம்பா
அறந்திருந் துன்னரு ளும்பிறி
தாயின் அருமறையின்
திறந்திரிந் தார்கலி யும்முற்றும்
வற்றுமிச் சேணிலத்தே.

தேம்படு கோதையை
யோம்படுத்தா.

இதன் பொருள் : சிலம்பா - சிலம்பா—இருந்து உம்பர் பதைப்பப்பறந்து படரும் புரம் கரப்ப - இருந்து உம்பரிடை விடாது நடுங்கப் பறந்துசெல்லும் புரங்கள் கேட—சிறந்து எரி ஆடி தென்தில்லை அன்னாள் திறத்து - பொலிந்து எரியான் விளையாமுவனது தெற்கிண்குண்டாகிய தில்லையை யொப்பாளி டத்து—அறம் திருந்து உன் அருளும் பிறிது ஆயின் - அறந்திருந்துதற்குக் காரணமாகிய உனதருளும் வேறுபடுமாயின்— இச் சேண் நிலத்து - இவ்வகன்றநிலத்து—அருமறையின் திறம் திரிந்து ஆர்கலியும் முற்றும் வற்றும் - அரிய மறைகளின் முறைமைபிறழக் கடவு மெஞ்சாது வற்றும் எ - று.

அறந்திரிந்தென்பது பாடமாயின், அறந்திரிந்தருமறையின் திறந்திரிந்தென மாற்றியுரைக்க. அறந்திரிந்தாற்போல நின்னரு ளும் பிறிதாயினென பொருசொல் வருவித்துரைப்பினுமமையும. அருமறையு மென்பதாஊம் பாடம். மெய்ப்பாடு : பெரு மிதம். பயன் : ஓம்படுத்தல். 213

21. வழிப்படுத்துரைத்தல்¹

வழிப்படுத்துரைத்தல் என்பது ஓம்படுத்துரைத்த தோழி, ஆயுமன்களையும் பின்வாராமல் இவ்விடத்தே நிறுத்தி இவ்வூரி

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பம் விடாநினை தேகென்றியம் பியது” என்பதாம்.

டத்துள்ள அலரையு மொருவாற்றானிக்கி யானும்வந்து நுங்கனைக் காண்பேனாக ; நீயிருந் திருவொடுசென்று நும்பதியிடைச் சேர்விராமினென இருவரையும் வழிப்படுத்துக் கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுண்டொல்லை ஆயமும் ஔவையுமீ

நீங்கஇவ் ஓர்க்கவ்வைதீர்த்

தாண்டொல்லை கண்டிடக் கூடுக

நும்மைஎம் மைப்பிடித்தின்

ருண்டெல்லை தீர்இன்பந் தந்தவன்

சிற்றம் பலம்நிலவு

சேண்டில்லை மாநகர் வாய்ச்சென்று

சேர்க திருத்தகவே.

மதிநுதலியை வழிப்படுத்தும்*

பதிவழிப்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : எம்மைப் பிடித்து ஆண்டு - எம்மை வலிந்துபிடித்தாண்டு—இன்று எல்லை தீர் இன்பம் தந்தவன் சிற்றம்பலம் நிலவு - இன்று எல்லையைநீங்கிய வின்பத்தைத் தந்தவனது சிற்றம்பலம் நிலைபெற்ற—சேண். தில்லை மாநகர்வாய் - சேய்த்தாகிய தில்லையாகிய பெரியநகரிடத்து—திருத்தகச் சென்று சேர்க - நீர் பொலிவு தகச்சென்று சேர்விராமின்—ஆயமும் ஔவையும் சுண்டு நீங்க - ஆயமும்னையும் பின்வாராது இவ்விடத்தே நீங்க—இவ்வூர்க் கௌவை ஒல்லை தீர்த்து - இவ்வூரின் னுண்டாகிய அலரை யொருவாற்றான் விரையநீக்கி—ஆண்டு நும்மை ஒல்லை கண்டிடக் கூடுக - யானாண்டுவந்து நம்மைவிரையக் காணக்கூடுவதாக எ - று.

சேண்டில்லை யென்பதற்கு மதிநுதலாயினவற்றானுயர்ந்த தில்லையெனினு மமையும். ஒல்லைகண்டிடவேன விசாரவகையான் வல்லெழுத்துப் பெருதுநின்றது. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : அச்சந் தவிர்த்தல்.

22. மெல்லக்கொண்டேகல்¹

மெல்லக்கொண்டேகல் என்பது தோழியை விட்டு உடன் கொண்டு போகாநின்ற தலைமகள் நின்னோடு சேறலான் இன்று இக்காடு திருந்தச்செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர்ச்சியை யுடைத் தாயிருந்தது ; இனி நின்றேறடி வருந்தாமற் பையச் செல்வாயாக வெனத் தன்னாய வெள்ளத்தோடும் வினையாடுமாறு போலத் தலைமகளை மெல்லக்கொண்டு செல்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பேணத் திருத்திய சேறடி
மெல்லச்செல் பேரரவம்
பூணத் திருத்திய பொங்கொளி
யோன்புலி யூர்புரையும்
மாணத் திருத்திய வான் பதி
சேரும் இருமருங்கும்
காணத் திருத்திய போலும்முன்
மூன் னு காணங்களே.

பஞ்சி மெல்லடிப் பணைத் தோளியை
வெஞ்சு ரத்திடை மெலிவகற் றியது.

இதன் பொருள் : பேரரவம் பூண - பெரிய வரவங்களைப் பூணும்வண்ணம்—திருத்திய பொங்கு ஒளியோன் புலியூர் புரையும் - அவற்றின் றித்தொழிலுநீக்கிய பெருகுமொளியையுடைய வனது புலியூரையொக்கும்—மாணத் திருத்திய வான் பதி இரு மருங்கும் சேரும் - மாட்சிமைப்படக் குற்றங்கடிந்து செய்யப் பட்ட பெரியவர்கள் நாஞ்செல்லுநெறியீ னிருபக்கமுமொன்றோ டொன்று சேர்ந்திருக்கும்—முன்னு மன்னு காணங்கள் காணத் திருத்திய போலும் - முன்னுளவாகிய காடுகள் நாஞ்சென்று காணும்வண்ணந்திருந்தச் செய்யப்பட்டனபோலும், அதனால்— பேணத் திருத்திய சேறடி - யாவ்விரும்பும் வண்ணங் கைபுனையப் பட்ட சிறியவடியையுடையாய்—மெல்லச் செல் - பையச்செல் வாயாக எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " இன்பைப் பிரிவின்றி இனித யம் பியது " என்பதாம்.

பேணத்திருத்திய றேடி. யென்பது சினையாகிய தன்பொருட் கேற்ற வடையடுத்து நின்றது. அரவந் திருத்தியவென வியையும். வான்பதி சேருமென்பதற்குப் பதி நெறியைச் சேர்ந்திருக்குமென்றுரைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : தலைமகளை அயர்வகற்றுதல். 215

23. அடலெடுத்துரைத்தல்¹

அடலெடுத்துரைத்தல் என்பது மெல்லக்கொண்டு செல்லா நின்றவன், சேய்த்தாகச் சிலரை வரக்கண்டு தலைமகளஞ்சாறிற்ப, நினையன்மாராயின் அஞ்சுவேன் ; அல்லது நால்வகைத்தானையுந்திரண்டுவரினும் என்கையில் வடித்திலங்காநின்ற எலிகின் வாய்க்கிரை போதாது ; இதனை யிவ்விடத்தே காண்பாயாகவென்று, அவளதச்சந்திரத் தன்னடலெடுத் துரையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கொடித்தேர் மறவர் குழாம்வெங்
கரிநிரை கூடினென்கை
வடித்தே ரிலங்கெலிகின் வாய்க்குத
வாமன்னு மம்பலத்தோன்
அடித்தே ரலரென்ன அஞ்சவன்
நின்னய ரென்னின்மன்னுங்
கடித்தேர் குழன்மங்கை கண்டிடிவ்
வின்தோய் கனவரையே.

வரிசிலையவர் வருகுவரென்ப
புரிதருகுழலிக் கருளவனுரைத்தது.

இதன் பொருள் : நின் னயர் என்னின் - நினையன்மாராயின்—மன்னும் அம்பலத்தோன் அடித் தேரலர் என்ன அஞ்சவன் - நிலைபெறுமம்பலத்தின் கண்ணனுடைய அடிகளை யாராய்ந்துணராதாரைப்போல அஞ்சுவேன், அல்லது—கொடித் தேர் - கொடியையுடைய தேரும்—மறவர் குழாம் - வீரரது திரளும்—வெம் கரி நிரை - வெய்யகரிநிரையும்—கூடிவ் - அனைத்துந்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், " இன்பைப் பார்த்ததன்வலியுயிரெடுத் தியம்பியது " என்பதாம்.

திரண்டுவரினும்—என்கைவடித்து ஏர் இலங்கு எஃகின் வாய்க்கு உதவா - என்கையில் வடிக்கப்பட்ட மழகுவிளங்காநின்ற எஃகினது வாய்க்கு இரையுதவமாட்டா—மன்னும் கடித் தேர் குழல் மங்கை - நில்பெற்ற நறுநாற்றத்தை வண்டுகளாராய்ந்துவருங் குழல்யுடைய மங்காய்—வின்தோய் இக் கனவரைக் கண்டிடு - விண்ணினைத் தோயாநின்ற இப்பெரியவரையிடத் தியான்செய் வதனைக் காண்பாயாக எ - று.

கூடினென்பதற்கு என்னைக் கிட்டினென்றுரைப்பினு மமையும. அடித்தேர்பவரென்பது பாடமாயின், என்ன வென்பதனை உவமவுருபாக்காது இவரை யடித்தேர்பவரென்று பிறர் கருத வென்றுரைக்க. கண்டிடி.ரென்பதாஉம் பாடம். மன்னுங்கடியென்பதற்கு வண்டென வொருசொல் வருவித்துரைக்க. வரி சிலையவர் வருகுவரென - வரிசிலையவர் வாராநின்றார் இவர் யாவரென. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தன்வலியுணர்த்தி யாற்றுவித்தல்.

இடைச்சுரத்து அவடமரெதிர்படை தொடர்ந்து நிற்ப வழி வருவார் விலக்கி வரைவித்துக்கொடுப்ப. என்னை " இடைச்சுர மருங்கி எவடம ரெய்திக்—கடைக்கொண்டு பெயர்தலிற் கலங்கு ரெய்திக்--கற் பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட--வப்பாற் பட்ட வொருதிற் தானும்"* என்றார் தொல்காப்பியனார். 216

24. அ ய ர் வ க ற் ற ல்¹

அயர்வகற்றல் என்பது அடலெடுத்துரைத்து அச்சந் திர்த்துக்கொண்டு போகாநின்றவன், இத்துன்பக்கடறுட் கடந்து சென்று இப்பொழுதே நாமிப்பப்பதி காணப் புகாநின்றேம்; இனி நமக்கொரு குறைவில்லை யெனத் தலைமகளது வழிவருத்தந் திரக் கூறுநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

முன்னோ னருள்முன்னும் உன்னு

வினையின் முனகர்துன்னும்

இன்னாக் கடறிதிப் போழ்தே

கடந்தின்று காண்டுஞ்சென்று

* பொருள். அகத்தினை, 41. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்பே யிடச்ச்குத் துணையென்றியம்பியது" என்பதாம். ; கடறு - காடு; கரம்.

பொன்னு ரணிமணி மாளிகைத்
தென்புலி யூர்ப்புகழ்வார்
தென்னு வெனஉடை யான்நட
மாடுசிற் றம்பலமே.

இன்னல் வெங்கடத் தெறி வேலவன்
அன்ன மன்னவன் அயர்வகற் றியது.

இதன் பொருள் : முன்னோன் அருள் முன்னும் முன்னு - எல்லார்க்கும் முன்னயவனதருளை முற்பிறப்பின்கண்ணுநினையாத—வினையின் முனகர் § துன்னும் இன்னாக் கடறு இது இப்போழ்தே கடந்து - தீவினையையுடைய நீசர்சேருந் துன்பத்தைச் செய்யும் பாலைநில மிதனை யிப்பொழுதே கடந்து—பொன் ஆர் அணி மணி மாளிகைத் தென் புலியூர் - பொன்னிறைந்த வழகையுடைய மணியால் விளங்கும் மாளிகையையுடைய தென்புலியூர்க்கண்—புகழ்வார் தென்னு என உடையான் நடம் ஆடு சிற்றம்பலம்—புகழ்ந்துரைப்பார் தென்னனே யென்று புகழ என்னையுடையான் நின்றுகூத்தாடுஞ் சிற்றம்பலத்தை—இன்று சென்று காண்டும் - இன்றுசென்று காண்பேம் ; இதுவன்றோ நமக்குவருகின்றவின்பம் ! எ - று.

தென்புலியூர்ச் சிற்றம்பலமென வியையும். உடையாரென்பது பாடமாயின், தென்னனே யென்று புகழ வொருசிறப்புடையாரென்றுரைப்பினு மாமையும். மேய்ப்பாடு : பெருமிதம் பயன் : தலைமகனை யயர்வகற்றுதல். அலங்காரம் : கூற்றிடத் திருபொருட்கண் வந்தவுயர்ச்சி வேற்றுமை. 217

25. நெறிவிலக்கி கூறல் ¹

நெறிவிலக்கி கூறல் என்பது அயர்வகற்றிக்கொண்டு செல்லாநின்ற தலைமகனை, இனிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களில்லை ; நீ தனியை ; இவள் வாடினாள் ; பொழுதுஞ் சென்றது ; ஈண்டுத் தங்கிப் போவாயாகவென, அவ்விடத்துள்ளோர் வழிவிலக்கிக் கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

§ முனகர் - அறிவிலாத வருமாம். 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ பெற்றா ரீன்பம் பற்றி யுரைத்தது ” என்பதாம்.

விடலையுற் றூரில்லை வெம்முனை
 வேடர் தமியைமென்பு
 மடலையுற் றூர்குழல் வாடினள்
 மன்னுசிற் றம்பலவர்க்
 கடலையுற் றூரின் எறிப்பொழிந்
 தாங்கருக் கன்சுருக்கிக்
 கடலையுற் றுன்கடப் பாரில்லை
 இன்றிக் கடுஞ்சுரமே.

சுரத்திடைக் கண்டவர் கடர்க்குழை மாதோடு
 சரத்தணி வில்லோய் தங்கு கென்றது.

இதன் பொருள் : விடலை* - விடலாய்—உற்றார் இல்லை -
 இனிச்செல்லுநெறிக்கண் நன்மக்களில்லை—வெம்முனை வேடர் -
 உள்ளார் வெய்யமுனையிடத்து வேடரே—தமியை - நிதனியை—
 மென் பூ மடலை உற்று ஆர் குழல் வாடினள் - மெல்லிய பூவி
 விதழைப் பொருந்தி நிறைந்த குழலையுடையாள் வழிவந்த வருத்
 தத்தால் வாடினள்—மன்னு சிற்றம்பலவர்க்கு அடலை உற்றாரின்,
 நிலைபெற்ற சிற்றம்பலத்தையுடையவர்க் காட்படுத்தன்மையைப்
 பொருந்தினவர்களல்லாரைப்போல—எறிப்பு ஒழிந்து ஆங்கு
 அருக்கன் சுருக்கிக் கடலை உற்றான் - விளக்கமொழிந்து அவ்
 விடத்து அருக்கன்றன் கதிர்களைச்சுருக்கிக் கடலைச் சென்றுற்
 ருள்—இக் கடுஞ் சுரம் இன்று கடப்பார் இல்லை—இக்கடிய
 சுரத்தை யிப்பொழுது கடப்பாருமில்லை ; அதனாலிண்டுத் தங்கு
 வாயாக எ - று.

வேடரோடு சாராத நன்மக்கள், இவர்க்கணியராதலின்,
 அவரை உற்று ரேன்றார். வேடரி லுற்றூரில்லையென்று நன்றி
 செய்யாரென்பது பயப்பவுரைப்பினு மமையும். மடலென்றது
 தாழம்பூ மடலையென்பாரு முளர். சிற்றம்பலவர்க்கென்னு நான்க
 னுருபு பகைப்பொருட்கண் வந்தது. அருக்கன் பெருக்கி யென்
 றும் பெருகி யென்றும் பாடமாயின், கெடுதலை மங்கலமரபிற்
 கூறிற்றென்க.

218

* விடலை - ஆண் மகனிற்கு சிறந்தவன்.

26. க ண் ட வ ர் ம கி ழ் த ன் ¹

கண்டவர் மகிழ்தல் என்பது நெறிவிலக்குற்று வழிவகுத்தந் தீர்ந்து ஒருவரையொருவர் காணலுற்று இன்புற்றுச் செல்லாநின்ற இருவரையுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாற்றான் இப் பெருஞ்சுரஞ் செல்வதன்றுபோலும்; அதுகிடக்க இதுதானிள் புறவுடைத்தாகியதோர் நாடகச் சுவையுடைத்தா யிருந்ததென எதிர்வருவார் இன்புற்று மகிழ்ந்து கூளுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அன்பணைத் தஞ்சொல்லி பின்செல்லும்

ஆடவன் நீடவன்றன்

பின்பணைத் தோளி வருமிப்

பெருஞ்சுரஞ் செல்வதன்று

பொன்பணைத் தன்ன இறையுறை

தில்லைப் பொலிமலர்மேல்

நன்பணைத் தண்ணை வுண்அளி

போன்றொளிர் நாடகமே.

மண்டழற் கடத்துக்

கண்டவ ருரைத்தது.

இதன் பொருள் : அன்பு அணைத்து அம் சொல்லி பின் செல்லும் ஆடவன் - சிறுபுறமும் அசைநடையுங்காண்டற்கு அன்பா னணைத்து அழகிய சொல்லையுடையாளது பின்னே ஆடவனொரு காற் செல்லாநின்றான்—அவன்றன் பின் பணைத்தோளி நீடுவரும்-மூன்செல்லநாணிப் புறக்கொடையும் வலிச்செலவுங் காண அவ னதுபின்னே வேய் போலுந் தோள்களையுடையாள் நெடும் பொழுது செல்லாநின்றான்—இப் பெருஞ் சுரம் செல்வது அன்று-இருந்தவாற்றான் இவரதுசெயல் இப்பெரிய சுரத்தைச் செல்கையன்று—பொன்பணைத்தன்ன இறை* உறை தில்லை-பொன்றொரு வடிவு கொண்டு பெருத்தாற்போலு மிறை யுறைகின்ற தில்லை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்சிவங் கலந்த வுண்மைக்கு மகிழ்தல்” என்பதாம்.

* இத்துடன் “பொன்னிற் றேன்றிறை பூங்கழல் போற்றினை” என்பதை (பாகவதம்-768) ஒப்புநோக்குக.

வரப்பின்—நன்பணைப் பொலி மலர்மேல் தண் நறவு உண் அளி
போன்று - நல்லபணையிற் பொலிந்த மலரிடத்துக் குளிர்ந்த
நறவையுண்ட வண்டுகளையொத்து—ஒளிர் நாடகம் - இன்பக்
களியான் மயங்கி விளங்குவதொரு நாடகம் எ - று.

பெருஞ்சுரஞ் செல்வதன்றென்பதற்குப் பெருஞ்சுரந் தொலை
வதன்றெனினு மமையும். பொன்பணைத்தாற்போலு மிறை
யென்பாருமுள். கண்டார்க்கின்பஞ் செய்தலின், நாடகமென்
றார். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் :
நெறிவிலக்குதல்.

219

27. வழி வி னை யா ட ல்¹

வழிவினையாடல் என்பது கண்டவர்மகிழ்க் கொண்டுசெல்லா
நின்றவன், நெறிசெல்வருத்தத்தி னெகிழ்ந்த மேனியையுடைய
நின்னைக் கண்டு கண்கடம்மாற் கொள்ளும் பயன் கொண்டனம் ;
இனிச் சிறிதிருந்து இக்கடுங்கானகந் தண்ணெனுமளவுஞ் செவி
நிறைய நின்மொழி பருக வருவாயாகவெனத் தலைமகளுடன் வினை
யாடாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கண்கடம் மாற்பயன் கொண்டனங்
கண்டினிக் காரிகைநின்
பண்கட மென்மொழி ஆரப்
பருக வருகஇன்னே
வண்கட நாயகன் தில்லையின்
மெல்லியல் பங்கனெங்கோன்
தண்கடம் பைத்தடம் போற்கடுங்
கானகந் தண்ணெனவே.

வன்தழற் கடத்து வடிவே லண்ணல்
மின்றங் கிடையொடு வினையா டியது.

இதன் பொருள் : கண்டு - நெறிசெல்வருத்தத்தி னெகிழ்ந்த
மேனியை யாகிய நின்னைக்கண்டு—கண்கள் தம்மால் பயன்
கொண்டனம் - கண்களாற் கொள்ளும் பயன் கொண்டனம்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ இன்பிற் கலந்துயி ரன்பு செய்
தது ” என்பதாம்.

காரிகை - காரிகை நீர்மையாய்—இனி நின் பண் கட மென்மொழி ஆரப் பருக இன்னே வருக - இனிச் சிறிதிரந்து நினது பண்ணி னது முறைமையையுடைய மெல்லியமொழியைச் செவிறிறையப் பருகுவான் இவ்விடத்து வருவாயாக—விண்கள் தம் நாயகன் - விண்ணுலகங்க டம்முடைய தலைவன்—தில்லையில் மெல்லியல் பங்கன் - தில்லைக்கணுளனாகிய மெல்லியல் கூற்றையுடையான்— எம் கோன் - எம்முடைய விறைவன்—தன் கடம்பைத் தடம் போல் கடுங்கானகம் தண்ணென - அவனது குளிர்ந்த கடம்பை யிற் பொய்கைபோலக் கடியகானகங் குளிருமளவும் எ - று.

தண்ணென வின்னே வருக வென வியையும். கடம்பை யென்பது ஒரு திருப்பதி. கடம்பைத்தடம்போற் கடுங்கானகங் குளிரும் வண்ணம் நின்மொழியைப் பருக வென்று கூட்டினு மமையும். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : மகிழ்தல். 220

28. ந க ர ணி மை கூ ற ல்¹

நகரணிமை கூறல் என்பது இருவருந் தம்முளிப்பிற்றுச் செல்லாநின்றமை கண்டு, இனிச் சிறிது நெறிசென்று அக்குன் றத்தைக் கடந்தால் நும்பதியாகிய நகர் விளங்கித் தோன்றா நிற்கும் ; அத்துணையுங் கடிது செல்விராமினென எதிர்வருவார் அவர் நகரணிமை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மின்றங் கிடையொடு ரீவியன்
தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
குன்றங் கடந்துசென் றுல்நின்று
தோன்றுங் குருஉக்கமலந்
துன்றங் கிடங்குந் துறைதுறை
வள்ளைவெள் ளைநகையார்
சென்றங் கடைதட மும்புடை
சூழ்தரு சேண்நகரே.

வண்டமர் குழலியொடு
கண்டவ ருரைத்தது.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "சிவந்தங் கிடமிது வென்று தேர்ந்தது" என்பதாம்.

இதன் பொருள் : மின் தங்கு இடையொடு - மின்போலு மிடையையுடையாளோடு—நீ வியன் தில்லைச் சிற்றம்பலவர் குன்றம் கடந்து சென்றால் - நீயகன்ற தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தை யுடையவரது குன்றத்தைக்கடந்து அப்பாற் சிறிதுநெறியைச் சென்றால்—குருஉக்கமலம் துன்று அம் கிடங்கும் - நிறத்தை யுடைய தாமரைப்பூ நெருங்கிய அழகிய கிடங்கும்—வள்ளை வெள்ளை நகையார் துறைதுறை சென்று அங்கு அடை தடமும் - வள்ளைப் பாடலைப்* பாடும் வெள்ளை முறுவலையுடையமகளிர் துறைதொறுந் துறைதொறுஞ் சென்று அவ்விடத்துச்சேரும் பொய்கைகளும்—புடை குழ்தரு சேண் நகர் - பக்கத்துச்சூழ்ந்த அத்தில்லையாகிய வுயர்ந்தநகர்—நின்று தோன்றும்-இடையருது தோன்றும் ; அத்துணையுங் கடிது செல்வாயாக எ - ரு.

குழலியொடு கண்டவர் - குழலியொடு தலைமகனைக் கண்டவர். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : இடமணித் தென்றல்.

221

29. நகர்காட்டல்¹

நகர்காட்டல் என்பது நகரணிமை கூறக்கேட்டு இன்புறக் கொண்டுசெல்லாநின்ற தலைமகள், அன்னந்துன்னிப் பிறையணிந்து குலத்தையுடைத்தாகிய மாளிகைமேற் கொடிநுடங்க மதித்தோன்றாநின்ற அப்பெரிய நகர்காண் நம்முடைய நகராவ தெனத் தலைமகளுக்குத் தன்னுடைய நகர் காட்டாநின்றல்.. அதற்குச் செய்யுள்—

மின்போல் கொடிநெடு வானக்

கடலுள் திரைவிரிப்பப்

பொன்போல் புரிசை வடவரை

காட்டப் பொலிபுலியூர்

* வள்ளைப்பாடல்-உலக்கைப் பாட்டு (சிலப்பதிகாரம், 29-காதை)

§ வெள்ளை - வள்ளை ; இது நீரில் தோன்றும் ஒருவகைக் கொடி என்பர். "மாதீர் நெடுங்கயத்து வள்ளைக் கொடியிது" என்பது நள வெண்பா.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அன்பா லடுத்த தென்றியம் பியது" என்பதாம்.

மன்போற் பிறையணி மாளிகை
 குலத்த வாய்மடவாய்
 நின்போல் நடையன்னந் துன்னிமுன்
 தோன்றும்நன் னீணகரே.
 கொடுங்கடங் கடந்த குழைமுக மாதர்க்குத்
 தடங்கி டங்குமுழ தன்னகர் காட்டியது.

இதன் பொருள் : நின் போல் நடை அன்னம் துன்னி - நின் னடைபோலு நடையையுடைய அன்னங்கடுன்னி—மன்போல் பிறை அணி மாளிகை குலத்தவாய் - மன்னனைப்போலப் பிறையையணிந்த மாளிகைகள் அவனைப்போலச் குல*த்தவுமாய்— முன் தோன்று நல் நீள் நகர் - முன்றோன்றுகின்ற நல்ல பெரிய நகர்—மடவாய் - மடவாய்—மின் போல் கொடி நெடு வானக் கடலுள் திரை விரிப்ப - ஒளியானும் நுடக்கத்தானும் மின்னையொக்குங் கொடிகள் பெரியவானமாகிய கடலுட் டிரையைப் பரப்ப—பொன் புரிசை வடவரை காட்டப் பொலி புலியூர்- பொன்னுனியன்ற புரிசை மேருவைக்காட்டப் பொலியும் புலியூர் காண் ; தொழுவாயாக எ - று.

போலென்பது அசைநிலை. நிறத்தாற் பொன்போலும் புரிசையென்பாருமுளர். குலத்தவாயென்னுஞ் சினைவினையெச்சம் முன்றோன்றுமென்னு முதல்வினையோடு முடிந்தது. துன்னியென இடத்து நிகழ்பொருளின்வினை இடத்தின்மேலேறி நின்றது. 222

30. பதிபரிசுரைத்தல்¹

பதிபரிசுரைத்தல் என்பது நகர் காட்டிக்கொண்டு சென்று அந்நகரிடைப்புக்கு அவ்விடத்துள்ள குன்றுகள், வாவிகள், பொழில்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்பதி இவையெல்லாந் தனித் தனிகாட்டி, இதுகாண் நம்பதியாவதெனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பதிபரிசு காட்டாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

* குலம்—இடிநாங்கியுமாம்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பமா மிடமிவை யென்றியம் யியது” என்பதாம்.

செய்குன் றுவைஇவை சீர்மலர்
 வாவி விசம்பியங்கி
 நைகின்ற திங்களெய்ப் பாறும்
 பொழிலவை ஞாங்கரெங்கும்
 பொய்குன்ற வேதிய ரோதிடம்
 உந்திடம் இந்திடமும்
 எய்குன்ற வார்சிலை யம்பல
 வற்கிடம் ஏந்திழையே.

கண்ணிவர் வளநகர் கண்டுசென் றடைந்து
 பண்ணிவர் மொழிக்குப் பதிபரி சுரைத்தது.

இதன் பொருள் : உவை செய்குன்று - உவை செய்குன்று
 கள்—இவை சீர் மலர் வாவி - இவை நல்லமலரையுடைய வாவி
 கள்—அவை விசம்பு இயங்கி நைகின்ற திங்கள் எய்ப்பு ஆறும்
 பொழில் - அவை விசம்பின்கணியங்குதலான் வருந்துந் திங்கள்
 அயர்வுயிர்க்கும்பொழில்கள்—உந்திடம் ஞாங்கர்* எங்கும் பொய்
 குன்ற வேதியர் ஓதிடம் - உவ்விடம் மிசையெங்கு முலகத்திற்
 பொய்முதலாகிய குற்றங்கேட மறையவர் மறைசொல்லுமிடம்—
 ஏந்திழை - ஏந்திழாய்—இந்திடமும் எய்குன்ற வார் சிலை அம்
 பலவற்கு இடம் இவ்விடமும் எய்தற்குக் கருவியாகிய குன்ற
 மாகிய நீண்டவில்லையுடைய அம்பலவற் கிருப்பிடம்; இத்தன்
 மைத்திவ்வூர் எ - று.

இவையென்பது தன் முன்னுள்ளவற்றை. உவை யென்பது
 முன்னின்றவற்றிற் சிறிது சேயவற்றை. அவையென்பது
 அவற்றினுஞ் சேயவற்றை. முன் சொல்லப்பட்டவையெய்ன்றி
 இதனையுங் கூறுகின்றேனென்பது கருத்தாகலின், இந்திடமு
 மென்னுமும்மை இறந்தது தமிழியவெச்ச வும்மை. உந்திடம்
 இந்திடமெனச் சுட்டிற்று திரிந்து நின்றன. பண்ணிவர்மொழி -
 பண்போலுமொழி. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : பெரு
 மிதம். பயன் : இடங் காட்டுதல். 223

* ஞாங்கர்—மிசை, மேல்.

31. செவிவிதேடல்¹

செவிவிதேடல் என்பது இருவரையும் வழிப்படுத்திவந்து பிரிவாற்றுகவலாநின்ற தோழியை, எம்பிள்ளை எங்குற்றது? நீ கவலாநின்றாய்; இதற்குக்காரண மென்னோவென்று வினாவிச் செவிவி தலைமகளைத் தேடாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மயிலெனப் பேர்ந்திள வல்லியி
 னெல்கிமென் மான்விழித்துக்
 குயிலெனப் பேசுமெங் குட்டன்எங்
 குற்றதென் நெஞ்சகத்தே
 பயிலெனப் பேர்ந்தறி யாதவன்
 தில்லைப்பல் பூங்குழலாய்
 அயிலெனப் பேருங்கண் னாயென்
 கொலாமின் றயர்கின்றதே.

கவலை யுற்ற காதற் றோழியைச்
 செவிவி யுற்றுத் தெரிந்து வினாது.

இதன் பொருள்: மயில் எனப் பேர்ந்து - மயில்போலப் புடைபெயர்ந்து*—இள வல்லியின் ஒல்கி - இளைய கொடிபோல நுடங்கி—மெல் மான் விழித்து-மெல்லிய மான்போல விழித்து—குயில் எனப் பேசும் எம் குட்டன் எங்குற்றது - குயில்போலச் சொல்லும் எமது பிள்ளை யாண்டையது—என் நெஞ்சகத்தே பயில் என - என்னெஞ்சின்கண்ணே தனக்குப் பயிற்சியென்று பலர் சொல்லும்வண்ணம்—பேர்ந்து அறியாதவன் தில்லைப் பல் பூங்குழலாய் - என்னெஞ்சினின்று நீங்கியறியாதவனது தில்லையிற் பலவாகிய பூக்களையுடைய குழலையுடையாய்—அயில் எனப் பேரும் கண்ணாய் - வேல் போலப்பிறமூன் கண்ணையுடையாய்—இன்று அயர்கின்றது என் கொலாம் - நீ யின்று வருந்துகின்ற தென்னோ? எ - று.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "திரோதையைக் கடந்த செய்கை யுரைத்தது" என்பதாம்.

* இத்துடன், "மயில் கண்டன்ன மடநடை" (திருமுருகாற்றுப் படை, 310) என வருவதையும் ஒப்புநோக்குக.

எங்குற்றதென்பது ஒருசொல். என்னெஞ்சகத்தே பயிலெனப் பேர்ந்தறியாதவனென்பதற்கு என்னெஞ்சின் கண்ணே நீ பயிலவேண்டுமென்றொருகால் யான் கூறப் பின் றீ நிகியறியாதவனென்றுரைப்பினு மமையும். கண்ணிக்கென்பது பாடமாயின், அவள் காரணமாகப்போலும் இவள் வருந்துகின்றதென்று உய்த்துணர்ந்து அவட்கு நீ வருந்துகின்ற தென்னென வினாவிற்குக் வரைக்க. மெய்ப்பாடு : மருட்கை. பயன் : தலைமகட்குற்றதுணர்தல். 224

32. அறத்தொடுநிற்பல்¹

அறத்தொடுநிற்பல் என்பது தேடாநின்ற செவிலிக்கு, நீ போய் வினையாடச்சொல்ல யாங்கள் போய்த் தெய்வக் குன்றிடத்தே யெல்லாருமொருங்கு வினையாடா நின்றேமாக, அவ்விடத்தொரு பெரியோன் வழியே தார்குடிப்போயினான் ; அதனைக்கண்டு நின் மகள் இத்தாரையென்பாவைக்குத் தாருமென்றான் ; அவனும் வேண்டியது மறுது கொடுப்பானாதலிற் பிறிதொன்று சிந்தியாது கொடுத்து நீங்கினான் ; அன்றறியாப் பருவத்து நிகழ்ந்ததனை “உற்றுர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்—கொண்டார்க் குரியர் கொடுத்தார்”* என்பதனை யின்றுட் கொண்டாள் போலும் ; யாளித்துணையு மறிவேனென்று உடன் போக்குத் தோன்றக்கூறி, தோழி அறத்தொடு நில்லாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆளரிக் கும்மரி தாய்த்தில்லை

யாவருக் கும்மெரிதாந்

தாளார்இக் குன்றில்தன் பாவைக்கு

மேவித் தழல்திகழ்வேற்

கோளரிக் குந்நிக ரன்னு

ரொருவர் குருஉமலர்த்தார்

வாளரிக் கண்ணிகொண்டாள்வண்ட

லாயத்தெம் வாணுதலே.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருளே திரோதை யாந்திற முரைத்தது” என்பதாம். * இஃது இடம் விளங்கா மேற்கோள்.

சுடர்க்குழைப் பாங்கி படைத்துமொழி கிளவியிற்
சிறப்புடைச் செவிலிக் கறத்தொடு நின்றது.

இதன் பொருள் : ஆள் அரிக்கும் அரிதாய் - ஆட்செய்தல் அரிக்குமரிதாய்—தில்லை யாவருக்கும் எளிதாம் தாளர் இக்குன்றில் - அவ்வாட்செய்தல் தில்லைக்கணெல்லார்க்கு மெளிதாந் தானையுடையவரது இம்மலையிடத்து—தழல் திகழ் வேல் கோள் அரிக்கு - தழல் விளங்கும் வேலையுடைய கோள்வல்ல அரிமா விற்கு—நிகர் அன்னார் ஒருவர் குருஉ மலர்த் தார் - மறுதலை போல்வாரொருவரது நிறத்தையுடைய மலரானியன்றதாரை—வாள் அரிக் கண்ணி எம் வாள் நுதல் - வாள்போலுஞ் செவ்வரி பரந்த கண்ணையுடையளாகிய எம்முடைய வாணுதல்—வண்டல் ஆயத்துத் தன்பாவைக்கு மேவிக் கொண்டாள் - வண்டலைச் செய்யு மாயத்தின்கண்ணே தன்பாவைக்கென்று அமர்ந்துகொண்டாள் ; இத்துணையுமறிவேன் எ - று.

ஆளரி ஒருகால் நரசிங்கமாகிய மாலெனினுமமையும். கோளரிக்கு நிகரன்னாரென்பதற்குக் கோளரிக்கொப்பாகிய அத்தன்மையரெனினு மமையும். இக்குன்றின்கண் வண்டலாயத்துமேவிக் கொண்டாளெனவியையும். தாளரிக்குன்றினென்றதனான், இது தெய்வந்தரவந்ததென்றும், பாவைக்கென்றதனான் அ றி யா ப் பருவமென்றும், கோளரிக்கு நிகரன்னாரென்றதனான் இவட்குத் தக்காரென்றும், மேவியென்றதனான் பயிர்ப்பு நீங்கிறதென்றும் தாரென்றதனான் மெய்யுற்றதனோடொக்கு மென்றுங் கூறின ளாம். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : உடன்போக்குணர்த்து தல்.

225

33. கற்புநிலைக்கிரங்கல்¹

கற்புநிலைக்கிரங்கல் என்பது தோழி யறத்தொடுநிற்பக் கேட்டசெவிலி இஃதறமாயினும் இவள் பருவத்திற்குத்தகாது ; அதுகிடக்க, இனியவருக்கு நன்மையாவது அவளை வழிபடுவதல் லது பிறிதில்லை யெனக் கற்புநிலைக் கிரங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், " திரோதையு மிரங்கித் திரும்பியுரைத்தது " என்பதாம்.

வடுத்தான் வகிர்மலர் கண்ணிக்குத்
 தக்கின்று தக்கன்முத்திக்
 கெடுத்தான் கெடலில்தொல் லோன்தில்லைப்
 பன்மலர் கேழ்கிளர
 மடுத்தான் குடைந்தன் றழுங்க
 அழுங்கித் தழீஇமகிழ்வுற்
 றெடுத்தாற் கினியன வேயினி
 யாவன எம்மனைக்கே.
 விற்புரை நுதலி கற்புநிலை கேட்டுக்
 கோடா யுள்ள நீடா யழுங்கியது.*

இதன் பொருள் : வடுத்தான் வகிர் மலர் கண்ணிக்குத் தக்
 கின்று - அறமேயாயினும் வடுத்தான் வகிரப்பட்டாற்போலும்
 மலர்ந்த கண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது; ஆய்
 னும்—எம் அனைக்கு இனி ஆவன - எம்மனைக்கு இனி நம்மாற்
 செய்யத்தகுவன— எடுத்தாற்கு இனியனவே - எடுத்தாற் கினிய
 னவே; வேறில்லை எ - று. தக்கன் முத்திக் கெடுத்தான் - தக்க
 னது முத்தியைக்கெடுத்தவன்—கெடல் இல் தொல்லோன் - ஒரு
 ஞான்றுங் கேடில்லாதபழையோன்—தில்லைப் பல் மலர் கேழ்
 கிளர - அவனது தில்லைக்கட் பலவாகியமலர் நிறங்கிளர—மடுத்
 தான் குடைந்து அன்று அழுங்க - மடுவைத்தான் குடைந்து
 அன்றுகெடப்புக—அழுங்கித் தழீஇ மகிழ்வுற்று எடுத்தாற்கு -
 அதுகண்டிரங்கி யனைத்து இவ்வாறுதவிசெய்யப் பெறுதலான்
 மகிழ்ந்தெடுத்தாற்கெனக் கூட்டுக.

தில்லைக்கணெடுத்தாற் கெனவியையும். வகிர்மலர் கண்ணி
 யென்புழிச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறினார்.
 வகிரென்னுமுவமவினை ஒற்றுமை நயத்தால் உவமிக்கப்படும்
 பொருண்மே லேறி நின்றது. தானென்பதனை அசைநிலையாக்கி
 வருவகிர்போலுங் கண்ணென் றுரைப்பாருமுளர். நீடாயழுங்
 கல் - நெடிதா யழுங்கல். மெய்ப்பாடு : உவகையைச் சார்ந்த
 அழகை. பயன் : தலைமகளது கற்பினைப் பாராட்டி ஆற்றுமை
 நிங்குதல்.

34. க வ ன் று ர த் த ல்¹

கவன்றுரைத்தல் என்பது கற்புநிலைக் கிரங்காநின்ற செவிலி, நெருநலைநாள் முறுவலைத்தந்து முலைமுழுவித்தழவிந் சிறிய விரகுகள் செய்தவெல்லாம் இன்றவ் வலியகாட்டைச் செல்லவேண்டிப்போலும்; இதனையப்பொழுதே யறியப்பெற்றிலேனென்று அவணிலே நினைந்து கவலாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

முறுவல்அக் கால்தந்து வந்தென்

முலைமுழு வித்தழவிச்

சிறுவலக் காரங்கள் செய்தவெல்

லாம்*முழு துஞ்சிதையத்

தெறுவலக் காலனைச் செற்றவன்

சிற்றம் பலஞ்சிந்தியார்

உறுவலக் கானகந் தான்படர்

வானு மொளியிழையே.

அவளநிலை நினைந்து

செவிலி கவன்றது.

இதன் பொருள் : ஒளி இழை - ஒளியிழை—அக்கால் முறுவல் தந்து - உள்ளத்தொன்றுடையளாதலின் அக்காலத்து முறுவலையெனக்குத்தந்து—வந்து என் முலை முழுவித் தழவி - வந்து எனது முலையை முத்தங்கொண்டு என்னைப் புல்லி—சிறுவலக்காரங்கள் செய்த எல்லாம் - அவ்வாறு சிறியவிரகுகள் செய்தவெல்லாம்—முழுதும் சிதையத் தெறு வலக் காலனைச் செற்றவன் சிற்றம்பலம் சிந்தியார் - எல்லாப்பொருளுமழிய வெகுளுதல் வல்ல அக்காலனைவெகுண்டவனது சிற்றம்பலத்தைக் கருதாதார்—உறு வலக்கானகம் தான் படர்வான் ஆம் - சேரும் வலியகாட்டைத் தான் செல்லவேண்டிப்போலும்! அக்காலத்தில்தறிந்திலேன்! எ - று.

எனக்கு வெளிப்படாமற் பிரிவார்செய்வன செய்தாளென் னுங் கருத்தான் வலக்கார மென்றான். குறித்துணர்வார்க்கு.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பச் சின்னங் கண்டே னென்றது” என்பதாம். * பா - ம்—செய்ததெல்லாம்.

வெளிப்படுமென்னுங் கருத்தாற் சிறுமைப்படுத்தாள். தெறும்
வெற்றியையுடைய காலனெனினுமமையும். 227

35. அடிநினைந்திரங்கல்¹

அடிநினைந்திரங்கல் என்பது நிலைமை நினைந்து கவலாநின்ற
செவிலி, அனிச்சப்பூமேன் மிதிப்பினும் ஆற்றாது பதைத்துப்
பொங்காநின்ற வடிகள் இன்று செறிந்த பரலையுடைய காட்டின்
கட் பாவியவாறென்னோவென அவளடி நினைந் திரங்காநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

தாமே தமக்கொப்பு மற்றில்
லவர்தில்லைத் தண்ணனிச்சப்
பூமேல் மிதிக்கிற் பதைத்தடி
பொங்கும்நங் காய்எரியுந்
திமேல் அயில்போற் செறிபரற்
காவிற் சிலம்படிபாய்
ஆமே நடக்க அருவினை
யேன்பெற்ற அம்மனைக்கே.

வெஞ்சுர மும்மவள் பஞ்சிமேல் லடியுஞ்
செவிலி நினைந்து கவலை யுற்றது.

இதன் பொருள் : தாமே தமக்கு ஒப்பு மற்று இல்லவர்
தில்லை - தாமே தமக்கொப்பாக வேறோரொப்பில்லாதவரது
தில்லையில்—தன்அனிச்சப் பூமேல் மிதிக்கின் பதைத்து அடி
பொங்கும் நங்காய் - குளிர்ந்த வனிச்சப்பூவின்மேன் மிதிப்பினும்
நடுங்கித் தன்னடிகள் பண்டு கொப்புட்கொள்ளும் நங்காய்—
எரியும் திமேல் அயில்போல் செறி பரல் கானில் - எரியாநின்ற
தியின்மேற்பதித்த வேல்போலச் செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்
கண்—சிலம்புஅடி பாய் - சிலம்பையுடைய அவ்வடியைப்பாவி—
அருவினையேன் பெற்ற அம்மனைக்கு - அரியவினையையுடையேன்
பெற்ற அன்னைக்கு—நடக்க ஆமே - இன்றுநடக்க வியலுமோ !
ஆண்டென்செய்கின்றான்! எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவனது கருணையைத் திரோதை
வியத்தது” என்பதாம்.

செறிவு ஒத்தபண்பன்று. நிலத்தைச்செறிந்த பரலெனினு
மமையும். அயில்போல் செறிபரலென்பது பாடமாயின், அயில்
போலுஞ் செறிபரலென்றுரைக்க, இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்
பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றுமை நீங்குதல். 228

36. ந ந ரு ய் க் கு ரை த் த ல்¹

நந்ருய்க்குரைத்தல் என்பது அடிநினைந் திரங்காநின்ற
செவிலி, கற்புமுதிர்வு தோன்ற நின்று என்னை யிடைவிடாமற்
றேடி யழாநின்ற பேதையதறிவு இன்றென்னைத் தேய்வியா
நின்றதென்று அவள் உடன்போனமை ஆற்றாது நந்ருய்க்குக்,
கூறாநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

தழுவின கையிறை சோரின்
தமியமென் றேதளர்வுற்
றழுவினை செய்யுரை யாவஞ்சொற்
பேதை யறிவுவிண்ணோர்
குழுவினை உய்யநஞ் சண்டம்
பலத்துக் குனிக்கும்பிரான்
செழுவின தாள்பணி யார்பிணி
யாலுற்றுத் தேய்வித்ததே.

முகிழ்முலை மடந்தைக்கு முன்னிய தறியத்
நிகழ்மனைக் கிழத்திக்குச் செவினி செப்பியது.

இதன் பொருள் : தழுவின கை இறை சோரின் - தன்னைத்
தழுவின என்கை கிறிதுசோருமாயின்—தமியம் என்றே நையாத்
தளர்வுற்று-நாந்தமியமென்றேகருதி நைந்து உள்ளந்தளர்ந்து—
அழுவினை செய்யும் அம் சொல் பேதை அறிவு - அழுந்தொழிலைச்
செய்யும் அழகியசொல்லையுடைய பேதையதறிவு—விண்ணோர்
குழுவினை உய்ய நஞ்சு உண்டு - விண்ணோரது திரள்பிழைக்கத்
தானஞ்சையுண்டு—அம்பலத்துக் குனிக்கும் பிரான் செழுவின
தாள் - அம்பலத்தினின்று கூத்தாடு மிறைவனுடைய வளவிய
தாள்களை—பணியார் பணியால் உற்றுத் தேய்வித்தது - பணியார்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திரோதை பரைக்குயிர்ச் செய்கை.
யுரைத்தது ” என்பதாம்.

தார் பிணிபோலும் பிணியான் மிக்கு என்னைக்குறைவித்தது
எ - று.

உய்யநஞ்சுண்டென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னீர்மைப்
பட்டு உய்வித்து என்னும் பொருளவாய், குழுவியென்னு
மிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. அறிவைக்கருத்தாவாகவும் பிணி
யைக் கருவியாகவுங் கொள்க. முன்னியது - வந்தது. மெய்ய்
யாடும் பயனும் அவை. 229

37. ந ந் ரு ய் வ ரு ந் த ல்¹

நந்ருய்வருந்தல் என்பது உடன்போனமைகேட்டு உண்
மகிழ்வோடு நின்று, ஒரேதிலன் பின்னே தன் தோழியை விட்டு,
என்னையு முன்னே துறந்து, சேராதார் முன்னே ஊர் அலர்தூற்ற
அருஞ்சரம் போயினாள்; இனி யானெங்ஙனமாற்றுவேனென
நந்ருய் பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

யாழியன் மென்மொழி வன்மனப்
பேதையொ ரேதிலன்பின்
தோழியை நீத்தென்னை முன்னே
துறந்து துன் னார்கண்முன்னே
வாழியிம் மூதார் மறுகச்சென்
ருளன்று மால்வணங்க
ஆழிதந் தானம் பலம்பணி
யாரின் அருஞ்சரமே.

கோடாய் கூற
நீடாய் வாடியது.

இதன் பொருள் : யாழ் இயல் மென் மொழி வல் மனப்
பேதை - யாமோசையினியல்புபோலும் இயல்பையுடைய மெல்
லியமொழியையும் வலியமனத்தையுமுடையபேதை—ஒரு ஏதி
லன் பின் - ஒரு நொதுமலன்பின்னே—தோழியை நீத்து - தன்
ரோழியைவிட்டு—என்னை முன்னே துறந்து - என்னை முற்கா
லத்தே நீங்கி—இம் மூதார் மறுக - இம்மூதாரிலுள்ளார் அல

1 இதன் பேர்ப்பப் பொருள், “திரோதை யுரைக்கப் பரையிரிந்
திரங்கல்” என்பதாம்.

ரெடுத்துக் கலங்க—துன்னர்கள் முன்னே-சேராதார் முன்னே—
மால் வணங்க அன்று ஆழி தந்தான் அம்பலம் பணியாரின் -
திருமால் வணங்குதலால் அன்றாடியைக்கொடுத்தவனது அம்
பலத்தைப் பணியாதாரைப்போல—அரும் சுரம் சென்றாள் -
அரிப சுரத்தைச் சென்றாள் ; இனி யெந்நாளைமாற்றுகேள் எ-று.

இச்செறிக்கப்பட்ட பின்னர்ப் பராமுகத்த ளென்பதனை
உடன்போனபின்ன ருணர்ந்தாளாகலின், என்னை முன்னே துறந்
தென்றாள். வாழி : அசைநிலை. மெய்ப்பாடும் பயனும்
அவை. 230

38. கிளி மொழிக் கிரங்கல்¹

கிளிமொழிக் கிரங்கல் என்பது பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்ற
வள் அவள்போன போக்கன்றி, இக்கிள்ளை என்னெஞ்சையிரா
நின்றதெனத் தன்றாய் செலவுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது
மொழிகேட் டிரங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கொன்னுனை வேல்அம் பலவற்
ரெழாரிற்குன் றங்கொடியோள்
என்னணஞ் சென்றன ளென்னணஞ்
சேரு மெனஅயரா
என்னனை போயினள் யாண்டைய
ளென்னைப் பருந்தடுமென்
றென்னனை போக்கன்றிக் கிளியையென்
னுள்ளத்தை யீர்கின்றதே.

மெய்த்தகை மாதா* வெஞ்சுரஞ் செல்லத்
தத்தையை நோக்கித் தாய்புலம் பியது. —

இதன் பொருள் : கொல் § நுனை வேல் அம்பலவற், ரெழா
ரின் - கொற்றெழிலமைந்த நுனையையுடைத்தாகிய குலவேலை
யுடைய அம்பலவனை வணங்காதாரைப்போல—கொடியோள்
குன்றம் என்னணம் சென்றனள் என்னணம் சேரும் என - கொடி

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பரையின் பத்தின் பண்புக் கிரங்
கியது” என்பதாம். * பா-ம்—மாதர். § கொல்-கொல்லுதற்குக் காரண
மாகிய எனினுமாம்.

யார் மலைநெறியை யெவ்வண்ணஞ்சென்றாள் ஆண்டெவ்வண்
 னைந் தங்குமென்றியான்கூற—அயரா - தன்றாய்செலவுணர்ந்து
 மயங்கி—என் அனை போயினள் - என்னுடைய அன்னை போயி
 னாள்— யாண்டையள் - அவளெவ்விடத்தாள்—என்னைப் பருந்து
 அடும் என்று - இனி யென்னைப் பருந்து கொல்லு மென்று
 சொல்லி—என் அனை போக்கு அன்றிக் கிள்ளை என் உள்ளத்தை
 ஈர்கின்றது - என்னுடைய வன்னை போக்கொழிய அவள் கிளி
 யென்னெஞ்சை யிராநின்றது எ - று.

என்னொஞ் சென்றாள் என்னொஞ் சேருமென்று நினைந்
 தயராவெனக் கிளிமேலேற வுரைப்பினுமமையும். என்னன்னை
 போக்கன்று ஈர்கின்றதிக்கிள்ளையென மறுத்துரைப்பினுமமையும்.
 மெய்ந்தகை - மெய்யாகிய கற்பு; புனையாவழகுமாம்.
 மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 231

39. சுட ரோ டி ர த் த ல்¹

சுடரோடித்தல் என்பது கிளிமொழி கேட்டிரங்கா நின்ற
 வன், பெற்றவென்றோடு தன்கிளியிருந்து வருந்த இதனையுந்
 துறந்து அறிவுமுதிர்ந்து, அழற்கடஞ் சென்றான்முகத்தை நின்
 கதிர்களான் வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக
 வெனச் சுடரோடிவந்து கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பெற்றே நெடுங்கிள்ளை வாட
 முதுக்குறை பெற்றறிமிக்கு
 நற்றேன் மொழியழற் கான்நடந்
 தாள்முகம் நானணுகப்
 பெற்றேன் பிறவி பெருமற்செய்
 தோன்தில்லைத் தேன்பிறங்கு
 மற்றேன் மலரின் மலர்த்திரந்
 தேன்சுடர் வானவனே.

வெஞ்சூந் தணிக்கெனச் செஞ்சுட ரவற்கு
 வேயம் தோளி தாய் பராயது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பரைதிரு மேனிப் பன்புக் கிரங்
 கியது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : சுடர் வானவனே - சுட ரா கிய வானவனே—பெற்றேனெனும் கிள்ளை வாட - பெற்றவென்னெனும் தன் கிளியிருந்துவருந்த இதனையுந்துறந்து—முதுக்குறை பெற்றீ மிக்கு - அறிவுமுதிர்ந்த வியல்புமிக்கு—நல் தேன் மொழி - நல்ல தேன்போலு மொழியை யுடையாள்—அழல் கான் நடந்தாள் முகம் - அழலையுடைய காட்டின்க ணடந்தவளதுமுகத்தை—மல் தேன் மலரின் மலர்த்து - நின்வெங்கதிர்களாள் வாட்டாது வள வியவண்டை யுடைய தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக— இரந்தேன் - நின்னை யானிரந்தேனிதனை எ - று. அணுகப் பெற்றேன் நான்—ஒருவாற்றூற் றன்னையணுகப் பெற்றேனாகிய யான்—பிறவி பெறாமல் செய்தோன் தில்லைத்தேன் பிறங்கு மற்றேன்மலர் - பின் பிறவியைப் பெறாத வண்ணஞ் செய்தவனது தில்லையின் மதுமிகு மற்றேன்மலரெனக் கூட்டுக.

பெற்றேனெனும்மென்பது எண்ணெடுவுமாம். தனி க் க வென்னு மிறுதியகரங் குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

232

40. ப ரு வ ன ி னை ந் து க வ ற ல்¹

பருவநனைந்து கவறல் என்பது சுடரோடிவந்து வருந்தா நின்றவன், கற்பிக்குமுதுபெண்டிரு மின்றித் தானவனுக்குச் செய்யத்தகுங் குற்றேவல் செய்யவல்லன்கொல்லோ வென்று அவளது பருவநனைந்து கவலாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வைம்மலர் வாட்படை யூரற்குச்

செய்யுங்குற் றேவல்மற்றென்

மைம்மலர் வாட்கண்ணி வல்லன்கொல்

லாந்தில்லை யான்மலைவாய்

மொய்ம்மலர்க் காந்தனைப் பாந்தளென்

றெண்ணித்துண் ணென்றொளித்துக்

கைம்மல ராற்கண் புதைத்துப்.

பதைக்குமெங் கார்மயிலே.

முற்ற முலைக்கு

நற்றய் கவன்றது.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்ப முயிரன் பென்கொள வென்றது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : தில்லையான் மலை வாய் - தில்லையானுடைய இம்மலையிடத்து—மொய்ம் மலர்க் காந்தளைப் பாந்தள் என்று எண்ணி - மொய்ம்மலர்க் காந்தளது பூவினைப் பெரும்பாம் பென்று கருதி—துண்ணென்று ஒளித்து - துண்ணென்று மறைந்து—கைம் மலரால் கண் புதைத்துப் பதைக்கும்—கைம் மலர்களாற் கண்புதைத்து நடுங்கும்—எம் கார் மயில் என் மைம் மலர் வாள் கண்ணி - எம்முடைய கார்மயிலாகிய என்னுடைய மையழகு பெற்ற வாள்போலுங் கண்ணையுடையாள்—வையம் மலர் வாள் படை ஊரற்கு - கூர்மையையுடைய மலரணிந்த வாளாகிய படைக்கலத்தையுடையவூரனுக்கு—செய்யும் குற்றேவல் வல்லன்கொல் - தான்செய்யத்தகுங் குற்றேவல்களைக் கற்பிக்கு முதுபென்மருமின்றித் தானே செய்ய வல்லனாமோ! ஆண்டென்செய்கின்றாள்! எ - று.

மற்றென்பது அசை. மொய்ம்மலர்க்காந்தள் முதலாகிய தன் பொருட்கேற்ற வடையடுத்து நின்றது. பிரிவினான் மகண் மேற் செல்லுங்கழிபெருங்காதலளாதலின், எங்கார்மயிலென்றும் என்வாட் கண்ணியென்றும், பல்காற்றன்னைடடுத்துக் கூறினான். தில்லையான் மலைவாய்ப் பதைக்குமென வியையும். நோக்கென்னு மலங்காரமாய்ப் பாம்பிற்கஞ்சு மயிலென இல்குண மடுத்து வந்த தென்பாரு முளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

233

41. நாடத்துணிதல்¹

நாடத்துணிதல் என்பது பருவநினைந்து கவலாநின்ற தாய்க்கு, நீ கவன்று மெலியவேண்டா, யான் அவள் புக்கவிடம் புக்குத் தேடுவேனெனக்கூறி, செவிலி அவளை நாடத் துணியா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வேயின தோளி மெலியல்விண்

னோர்தக்கன் வேள்வியின்வாய்ப்

பாயின சீர்த்தியன் அம்பலத்

தானைப் பழித்துமும்மைத்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "திரோதையின் பின்பானே தேடுவனென்றது" என்பதாம்.

தியின தாற்றல் சிரங்கண்
 ணிழந்து திசைதிசைதாம்
 போயின எல்லையெல் லாம்புக்கு
 நாடுவன் பொன்னிணையே.

கோடாய் மடந்தையை
 நாடத் துணிந்தது.

இதன் பொருள் : விண்ணோர் - விண்ணவர்—தக்கன் வேள்வியின் வாய்ப் பாயின சீர்த்தியன் அம்பலத்தானைப் பழித்து - தக்கனது வேள்வியின்கட் பரந்த புகழையுடையனாகிய அம்பலத்தானை யிகழ்ந்துகூறி—மும்மைத் தியினது ஆற்றல் சிரம் கண் இழந்து-மூன்றன் றொருதியாகிய தியினதுவலியையுந் தலையையுங்கண்ணையுமிழந்து—திசை திசை தாம் போயின எல்லை எல்லாம்புக்கு - திசை திசை தோறுந் தாம்போயின வெல்லையெல்லாம்புக்கு—பொன்னிணை நாடுவன் - பொன்னிணைத் தேடுவேன்—வேயின தோளி - வேயின் றன்மைய வாகிய தோள்களையுடையாய்—மெலியல் - நீ மெலியவேண்டா எ - று.

தொக்கபொருட்டுந் தொகுதிக்கு மொற்றுமையுண்மையின், ஆற்றன் முதலாயினவற்றை யிழத்தலை விண்ணோர்மேலேற்றினார். திகைதிகை யென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : அழகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : நற்றாயை யாற்றுவித்தல். “ஏமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்துந்—தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே”* என்றாகலிற் செவிலிதேடப் பெறும். அலங்காரம் : முயற்சிவிலக்கு. 234

42. கொடிக்குறிபார்த்தல்¹

கொடிக்குறி பார்த்தல் என்பது செவிலி நாடத்துணியாநிற்ப, அவ்விருவரையு மிப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீ கரைந்தால், நினக்கு உணங்கலையஞ்சாதிருந் துண்ணலாம்; அதுவன்றித் தெய்வத்திற்கு வைத்த நினத்தை யுடைய பலியையும் நினக்கே வரைந்து வைப்பேன்; அவ்வாறு கரைவாயாகவென நற்றாய் கொடிக்குறி பாராநிற்ப. அதற்குச் செய்யுள்—

† கோடாய் - செவிலி. * தொல். பொருள், அகத்திணை, 37.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “பரையே சிவத்தின் குறிப்பண்பு பார்த்தது” என்பதாம்.

பணங்களைஞ் சாலும் பருவர
 வார்த்தவன் தில்லையன்ன
 மணங்கொளஞ் சாயலும் மன்னனும்
 இன்னே வரக்கரைந்தால்
 உணங்கலஞ் சாதுண்ண லாமொள்
 றீணப்பலி யோக்குவல்மாத்
 குணங்களைஞ் சாற்பொலி யுந்நல
 சேட்டைக் குலக்கொடியே.

நற்கூய் நயந்து
 சொற்புட் பராயது.

இதன் பொருள் : மாக் குணங்கள் அஞ்சாற் பொலியும் நல
 சேட்டைக் குலக்கொடியே - பெரியகுணங்களைந்தான் விளங்கும்
 நல்ல சேட்டையையுடைய சீரியகொடியே—பணங்கள் அஞ்சு
 ஆலும் பரு அரவு ஆர்த்தவன் தில்லை அன்ன - படங்களைந்து
 ஆடாநிற்கும் பரிய வரவைச் சாத்தியவனது தில்லையைப்போ
 லும்—மணம் கொள் அம் சாயலும் மன்னனும் - நறுநாற்றம்
 பொருந்திய அழகிய மென்மையை யுடையாரும் மன்னனும்—
 இன்னே வரக் கரைந்தால் - இப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீ
 யழைத்தால்—உணங்கல் அஞ்சாது உண்ணலாம் - யாமோப்பா
 மையின் உணங்கலை யஞ்சா திருந்து நினக்குண்ணலாம்—ஒர்
 றீணப் பலி* ஓக்குவல் - தெய்வத்திற்குக் கொடுத்த நல்ல நினத்
 தையுடைய பலியையும் நினக்கே வரைந்து வைப்பேன் ; அவ்
 வாறு கரைவாயாக எ - று.

ஓக்குவலென்பதற்குத் தருவேனென் றுரைப்பினுமமையும்.
 குணங்கள் ஐந்தாவன[மறைந்தபுணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமை
 யும், பொழுதிறவா திடம்புகுதலும், நெடுக்க காண்டலும், மடி
 யின்மையும். சேட்டை - உறுப் பைப் புடைபெயர்த்தல்.
 கொடி - காக்கை. நலசேட்டை குலக்கொடியே யென்று பாட
 மோதி, சேட்டை யாகிய தெய்வத்தின் நல்ல கொடியேயென்
 றுரைப்பாருமுளர். சொற்புட்பராயது - வருவது சொல்லுதலை
 யுடைய புள்ளி வேண்டிக்கொண்டது. 235-

* காக்கைப் பலி : “சேஞ்சோற்றுப் பலி மாந்திய, கருங்காக்கை.”
 என்பது பொருநராற்றுப்படை, 183,4 அடிகள்.

13. சோதிடங்கேட்டல்¹

சோதிடங்கேட்டல் என்பது கொடிநிமித்தம் பெற்று, இக்காவன் மனையின்கண்ணே யாங்கள் மணஞ்செய்ய அவ்விருவரையும் இன்னும் பெறுமாறுண்டாயின், ஆராய்ந்து சொல்லுமினென அறிவாளரைக்கிட்டிச் செவிலி சோதிடங் கேளாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

முன்னுங் கடுவிட முண்டதென்
தில்லைமுன் னோனருளால்
இன்னுங் கடியிக் கடிமனைக்
கேமற் றியாமயர
மன்னுங் கடிமலர்க் கூந்தலைத்
தான்பெறு மாறுமுண்டேல்
உன்னுங்கள் திதின்றி யோதுங்கள்
நான்மறை யுத்தமரே.

சித்தந் தளர்ந்து தேடுங் கோடாய்
உய்த்துணர் வோரை உரைமி னென்றது.

இதன் பொருள்: முன்னும் கடுவிடம் உண்டதென் தில்லை முன்னோன் அருளால் - பரந்து செல்லுங் கடியவிடத்தையுண்டதென்றில்லைக் கண்ணாகிய எல்லார்க்கு முன்னாயவனதருளால்—இக்கடிமனைக்குக் கடி யாம் அயர - இக்காவலையுடைய மனையின்கண் மணத்தை யாஞ்செய்ய—மன்னும் கடிமலர்க் கூந்தலை இன்னும்தான் பெறுமாறும் உண்டேல் - நிலைபெற்ற கடிமலரையுடைய கூந்தலையுடையானே இன்றுந்தான் பெறுமாறு முண்டாயின்—நால்மறை உத்தமரே - நான்மறையையுடைய தலைவர்—உன்னுங்கள் - நும் முள்ளத்தா னராய்மின்கள்—திது இன்றி ஓதுங்கள் - ஆராய்ந்து குற்றந்தீரச் சொல்லுமின்கள் என - று.

அருளாற்பெறுமாறுமுண்டேலென வியையும். தேவர் சென்றிரப்ப நஞ்சை நினைத்தலுங் கைம்மலர்க்கண் வந்திருந்த

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "திரோதை யுயிர்ப்பண்பு திருமோ வென்றது" என்பதாம்.

தாகலின், கருதப்படும் வெவ்விடமெனினுமமையும். யாங்கடிய¹
யரத் தான் கடிமலர்க் கூந்தலைப் பெறுமாறு முண்டேலென்
றுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்டுத் தானென்றது தலைமகனை.
திதின்றி யுன்னுங்களெனினு மமையும். உய்த்துணர்வோரை -
வெளிப்படாத பொருளை யேதுக்களா லுணர்வோரை. இவை
யிரண்டற்கும் பெய்ப்பாடு : மருட்கை. பயன் : எ தி ர் க ல ச்
செய்கை யுணர்தல். 236

44. சுவடுகண்டறிதல்¹

சுவடுகண்டறிதல் என்பது சோதிடம் பெற்றுச் செல்லா
நின்றவள், இம்முரம்பின்கட் கிடந்த இவை திவினையே னெடுத்து
வளர்த்த மாணிழை சேறடி; உவை அக்கள்வ னடியாமெனச்
சுவடுகண்டறியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெள்வன் புனற்சென்னி யோன் அம்
பலஞ்சிந்தி யாரினஞ்சேர்
முள்வன் பரல்முரம் பத்தின்முள்
செய்வனை யேனெடுத்த
ஒள்வன் படைக்கண்ணி சேறடி
யிங்கிவை யுங்குவையக்
கள்வன் பகட்டுர வோனடி
யென்று கருதுவனே.

சுவடுபடு கடத்துச்*

செவில்கண் டறிந்தது.

இதன் பொருள் : தெள் வன் புனல் சென்னியோன் அம்
பலம் சிந்தியார் இனம் சேர் - தெள்ளிய பெரியபுனலையுடைத்
தாகிய சென்னியை யுடையவன தம்பலத்தைக் கருதாதாரது
இனஞ்சேரும்—முள்வன் பரல் முரம்பத்தின் இங்கிவை - முள்
னையும் வலியபரலையுமுடைய இம்முரம்பின்கட்கிடந்த இவை—
முள் செய் வினையேன் எடுத்த ஒள்வன் படைக் கண்ணி சேறடி -
முற்காலத்துச் செய்யப்பட்ட திவினையையுடைய யானெடுத்து

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், " திரோதை சிவம்பெறுஞ் சின்னங்
கண்டது " என்பதாம். * பா—ம்—சுவடு தடத்திற்.

வளர்த்த ஒள்ளிய வலிய படைபோலும் கண்ணினையுடையாளு
டைய சிறிய வடிச்சுவடாம்—உங்குவை அக் கள்வன் பகட்டு உர
வோன் அடி என்று கருதுவன் - இனி உவற்றை அக்கள்வனாகிய
பகடுபோலும் வலியையுடையானுடைய அடிச்சுவடென்றுய்த்
துணரா மின்றேன் எ - று.

இங்கிவை உங்குவை யென்பன ஒருசொல்.

237

45. சு வ டு க ண் ட ி ர ங் க ல்¹

சுவடு கண்டிரங்கல் என்பது சு வ டு க ண் ட ி ர ங் க ல் அ
விடத்தே நின்று தவிசின்மேன் மிதிப்பினும் பதைத்துக் கொப்
புட்கொள்ளாநின்ற இக்கான்மலர், இன்றொரு விடலைபின்னே
போதற்குத் தகுங்காலை எவ்வாறெத்தனவென அடிச்சுவடுகண்
டிரங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பாலொத்த நீற்றம் பலவன்
கழல்பணி யார்பிணிவாய்க்
கோலத் தவிசின் மிதிக்கிற்
பதைத்தடி கொப்புள்கொள்ளும்
வேலொத்த வெம்பரற் கானத்தின்
நின்றொர் விடலைப்போங்
காலொத் தனவினை யேன்பெற்ற
மாணிழை கால்மலரே.

கடத்திடைக் காரிகை அடித்தலங் கண்டு
மன்னருட் கோடா யின்ன லெய்தியது.

இதன் பொருள் : கோலத் தவிசின் மிதிக்கின் - கோலத்தை
யுடைய தவிசின்மேன் மிதிப்பினும்—பால் ஓத்த நீற்று அம்பல
வன் கழல் பணியார் பிணி வாய் - பாலொத்த நீற்றையுடைய
அம்பலவனது கழல்களைப் பணியாதாரது வருத்தம்போலும்
வருத்தம்வாய்ப்ப—பதைத்து அடி கொப்புள் கொள்ளும் -
நடுங்கி அவ்வடிகள் பண்டு கொப்புளங்கொள்ளும்—வினையேன்
பெற்ற மாண் இழை கால்மலர் - திவினையேன்பெற்ற மாணிழை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “திரோதை சிவத்தின் சின்னத்
திற் கிரங்கியது” என்பதாம்.

யுடைய அத்தன்மையவாகிய காலாகியமலர்கள்—இன்று வேல் ஒத்த வெம் பரற் கானத்தின் ஓர் விடலைபின் போம் கால் ஒத்தன - இன்று வேலையொத்த வெய்யபரலையுடைய காட்டின்கண் ஒருவிடலைபின் போதற்குத் தகுங்காலையொத்தன ; இதனையெவ்வாறு ஆற்றவல்லவாயின ! எ - று.

தவிர்-தடுக்குமுதலாயின. கான்மலரென அவற்றை மலராகக் கூறினமையாற் காலொத்தனவென வுவமித்தாள். பினியாயென்றும், பிணிபோலென்றும், காலொத்திராவென்றும் பாடமோதுவாருமுள். காலென்றது அடியை. 238

46. வேட்டமாதரைக் கேட்டல் ¹

வேட்டமாதரைக் கேட்டல் என்பது சுவடுகண்டிரங்காநின்று, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவன், இவ்வாறு அறியாப் பருவத்தளாய்த் தனக்கியைபில்லாத சுரத்தின்கண் அயலானொருவனுடன் போந்தாள் ; அவளை நீ கண்டாயோவென வேட்டமாதரைக் கேளாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பேதைப் பருவம் பின்சென்
 றதுமுன்றி லெனைப்பிரிந்தால்
 ஊதைக் கலமரும் வல்லியொப்
 பாள்முத்தன் தில்லையன்னாள்
 ஏதிற் சுரத்தய லானொடிந்
 தேகினள் கண்டனையே
 போதிற் பொலியுந் தொழிற்புலிப்
 பற்குரற் பொற்றொடியே.
 மென்மலர் கொய்யும் வேட்ட மாதரைப்
 பின்வரு செவிலி பெற்றி வினையது.

இதன் பொருள் : போதிற் பொலியும் தொழில் புலிப்பற்குரல் பொற்றொடி - பூவிற்கட்பொலியுந் தொழிலினையும் புலிப் பல்லையுடைய கழுத்தினையுமுடைய பொற்றொடியாய்—பேதைப் பருவம் சென்றது பின் - பேதையாகிய பருவங்கழிந்தது சுரம்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திரோதையே பெற்றவர் தேறவுரைத்தது ” என்பதாம்.

போந்தபின்—முன்றில் எனைப் பிரிந்தால் ஊதைக்கு அலமரும் வல்லி ஒப்பாள் - இவ்வாறறியாப் பருவத்தளாய் முற்றிற்க ணென்னைச் சிறிதுநீங்கிற்றமியளாய் நடுங்குதலான் ஊதையாற் சுழலும் வல்லியையொப்பாள்—முத்தன் தில்லை அன்னாள்—முத்த னது தில்லையையொப்பாள்—ஏதில் சுரத்து அயலானோடு இன்று ஏகினள் - அவள் வெம்மை முதலாயினவற்றூற் றனக்கென்று மியல்பில்லாத சுரத்தின்கண் அயலானோருவனோடு இன்றுபோயி னாள்—கண்டனையே - அவளை நீ கண்டாயோ? அவளெவ்வண் ணம்போயினாள்? எ - று.

தில்லையுன்னாரென்பதூஉம் பாடம். பெற்று வினாத்தென் பதூஉம் பாடம். 239

47. புறவொடுபுலத்தல்¹

புறவொடு புலத்தல் என்பது வேட்டமாதரைக் கேட்டு அது வழியாகச் செல்லாநின்றவன், ஏதிலனுமாய்த் தமிழனுமாயவன் சொற்றுணையாக வெய்ய சுரத்தே மாதர் சென்றால், எழிலை யுடைய புறவே, இது நினக்குத் தகுதியின்றென்று கூறிற்றிலை; நீ வாழ்வாயாகவெனப் புறவொடுபுலந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புயலன் றலர்சடை ஏற்றவன்
தில்லைப் பொருப்பரசி
பயலன் றனைப்பணி யாதவர்
போல்மிகு பாவஞ்செய்தேற்
கயலன் தமிழன்அஞ் சொற்றுணை
வெஞ்சுரம மாதர்சென்றால்
இயலன் றெனக்கிற் றிலைமற்று
வாழி எழிற்புறவே.

காட்டுப்* புறவொடு
வாட்ட முரைத்தது.

இதன் பொருள்: புயல் அன்று அலர் சடை ஏற்றவன்-நீரை அன்று விரிந்த சடையின்கணேற்றவன்—தில்லைப் பொருப்பரசி

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “திரோதை சிவத்தின் செய்கை யுரைத்தது” என்பதாம். * பா - ம்—காட்டி.

பயலன் - தில்லைக்க னுளனாகிய பொருப்பிற் கரசியது கூற்றை யுடையான்—தனைப் பணியாதவர் போல் மிகு பாவம் செய்தேற்கு - அவன் றன்னைப் பணியாதாரைப்போல மிக்க பாவத்தைச் செய்தேற்கு—அயலன் தமிழன் அம் சொல் துணை மாதர் வெஞ்சுரம் சென்றால் - ஏதிலனுமாய்த் தமிழனுமா யவனது அழகியசொல்லே துணையாக மாதர் வெய்ய சுரத்தைச் சென்றால்—எழில் புறவே - எழிலையுடைய புறவே—இயல் அன்று எனக்கிறிற் றிலை - இது தகுதி யன்றென்று கூற்றிற் றிலை—வாழி - வாழ்வாயாக எ - று.

இது கூற்றிற்குயின் அவன் செல்லாளென்பது கருத்து—பொருப்பரையன் மகளாதலிற் பொருப்பரசியெனத் தந்தை கிழமை மகட்குக் கூறப்பட்டது. பாவஞ் செய்தேற்கியலன் றெனக்கிறிற் றிலை யெனக்கூட்டுக. வெஞ்சுரமாதல்கண்டா லென்பது பாடமாயின், ஆதலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. வெஞ்சுரம் போதல் கண்டாலென்பதாஉம் பாடம். 240

18. கு ர வொ டு வ ரு ந் த ல்¹

குரவொடு வருந்தல் என்பது புறவொடு புலந்து போகா நின்றவன், என்னுடைய பாவை நின்னுடைய முன்னே இக் கோதிக்குங் கடத்தைக் கடப்பக்கண்டு நின்றும், இன்னவாறு போனாலென்று எனக்கு வாயுந் திறக்கின்றிலை; இது நினக்கு நன்றோவெனக் குரவொடுவாடி யுரையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பாயும் விடையோன் புலியூ
ரணையவென் பாவைமுன்னே
காயுங் கடத்திடை யாடிக்
கடப்பவுங் கண்டுநின்று
வாயுந் திறவாய் குழையெழில்
வீசவண் டேர்லுறுத்த
நீயும்நின் பாவையும் நின்ற
நிலாவிடும் நீன்குரவே.

1 இதன் பேரில்பப் பொருள், “ திரோதை யெங்குஞ் சிவமே வினாது ” என்பதாம்.

தேடிச் சென்ற செவிலித் தாயர்
ஆடற் குரவோடு வாடி யுரைத்தது.

இதன் பொருள்: குழை எழில் வீச - குழை எழில் செய்ய—வண்டு ஒலுறுத்த - வண்டுகள் நின்பாவையையோலுறுத்த—நின்பாவையும் நீயும் நின்று நிலாவிடும் நீள் குரவே - அப்பாவையு நீயும் நின்று நிலாவும் பெருங்குரவே—பாயும் விடையோன் புலியூர் அனைய என்பாவை - பாய்ந்துசெல்லும் விடையையுடையவனது புலியூரையொக்கும் என்னுடைய பாவை—முன்னே காயும் கடத்திடை ஆடிக் கடப்பவும் கண்டு நின்று - நின்றுள்ளே கொதிக்குங் கடத்தின்கண் அசைந்து அதனைக்கடப்பவும் விலக்காது கண்டு நின்று—வாயும் திறவாய் - அத்துணையேயன்றி இன்னவாறு நிகழ்ந்ததென்று எனக்கு வாயுந் திறக்கின்றிலை; இது நினக்குத்தகுமோ! எ - று.

நிலாவினையென்பது பாடமாயின், வழிச்சுரஞ் செல்லக்கண் டும் வாய்திறந்து ஒன்றுங்கூறுது குழையெழில்வீச வண்டோலுறுத்த நின்று விளங்கினையென்று கூட்டியுரைக்க. குழையெழில் வீச வண்டோலுறுத்த வென்பன அணியாகிய குழைவிளங்க வென்பதாஉஞ் செவிலியரோலாட்டவென்பதாஉந் தோன்ற நின்றன. இப்பாட்டைந்திற்கும் மெய்ப்பாடு: அழகை. பயன்: ஆற்றமை நீங்குதல்.

241

49. வீரதியரை ‡ வினாவல்¹

வீரதியரை வினாவல் என்பது குரவோடுவருந்திச் செல்லா நின்றவள், பத்தியர்போல ஒருபித்தி தன் பின்னேவர ஒருபெருந்தகை முன்னேசெல்லக் கண்டரோவென வீரதியரை வினாவா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி
கட்டங்கஞ் சூழ்சடைவெண்
பொத்திய கோலத்தி வீர்புலி
பூரம் பலவர்க்குற்ற

‡ இது மாவிரதியரை என்று இருத்தனும் கூடும் என்பர்.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “திரோதை தவத்தர் நிறத்தில் வினாயது,” என்பதாம்.

பத்தியர் போலப் பணைத்திறு
மாந்த பயோதரத்தோர்
பித்திதற் பின்வர முன்வரு
மோவொர் பெருந்தகையே.

வழிவரு கின்ற மாவிநியரை
மொழிமின்க ளென்று முன்னி மொழிந்தது.

இதன் பொருள் : சுத்திய பொக்கணத்து - சுத்தியையுடைத் தாகிய பொக்கணத்தையும்— என்பு அணி - என்பாகிய வணியையும்—கட்டங்கம் - கட்டங்கமென்னும் படைக்கலத்தையும்— குழ் சடை - குழ்ந்த சடையினையும்—பொத்திய வெண் கோலத்தினர் - மெய்முழுதும் மூடிய வெண்கோலத்தையுமுடையர்—புலியூர் அம்பலவர்க்கு உற்ற பத்தியர் போல-புலியூர்க்கணுண்டாகிய அம்பலத்தையுடையவர்கண் மிக்க பத்தியையுடையாரைப் போல—பணைத்து இறுமாந்த பயோதரத்து ஓர் பித்தி - பெருத்திறுமாந்த முலைகையுடையா ளொருபேதை—தன் பின்வர ஓர் பெருந்தகை முன் வருமோ - தனக்குப் பின்வர ஒருபெருந்தகை முன்னேவருமோ ? உரைமின் எ - று.

சுத்தி-பிறர்க்குத் திருநீறு கொடுத்தற்கு இப்பிவடிவாகத் தலையோட்டானமைக்கப்படுவதொன்று. என் பணி யென்புழி இயல்பும், கட்டங்கமென்புழித் திரிபும் விகாரவகையாற்கொள்க. கட்டங்கமென்பது மழு. இது கட்டங்கமென நின்றது. வெண் கோலம்—நீறணிந்தகோலம். பத்தியர்க்குப் பணைத்தல் உள்ளத்து நிகழும் இன்புறவால் மேனிக்கண்வருமொளியும், ஒடுங்காமையும். இறுமாத்தல்-தாழாதவுள்ளத்தராய்ச் செம்மாத்தல். முலைக்குப் பணைத்தல் பெருத்தல் ; இறுமாத்தல்-ஏந்துதல். வெண்பத்திய கோலத்தினரென்ற பாடத்திற்கு வெண்ணிறூற் பத்திபட விட்ட முண்டத்தையுடைய கோலமென்றுரைக்க. 242

50. வேதியரை வினாவல்¹

வேதியரை வினாவல் என்பது வீரதியரை வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவன், மான்போலு நோக்கினையும், மயில்

§ இது பொக்கணமூரம் ; பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “திரோதை பெற்றோரைச் சென்று வினாது” என்பதாம்.

போலுஞ் சாயலையுமுடைய மான் ஓரேந்தலோடு நும்மெதிரே
வரக்கண்டரோ வென வேதியரை வினாவாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

வெதிரேய் கரத்துமென் தோலேய்
சுவல்வெள்ளை நூலிற்கொண்மூ
அதிரேய் மறையினிள் வாறுசெல்
வீர்தில்லை அம்பலத்துக்
கதிரேய் சடையோன் கரமான்
எனவொரு மான்மயில்போல்
எதிரே வருமே சுரமே
வெறுப்பவொ ரேந்தலொடே.
மாதின்பின் வருஞ்செவிலி
வேதியரை விரும்பினியது.

இதன் பொருள் : வெதிர் ஏய் கரத்து - மூங்கிற்றண்டு
பொருந்திய கையினையும்—மெல் தோல் ஏய் சுவல்¹ - மெல்லிய
கலைத்தோலியைந்த சுவலினையும்—வெள்ளை நூலின் - வெள்ளை
நூலினையும்— கொண்மூ அதிர் ஏய் மறையின் இவ்வாறு செல்
வீர் - கொண்மூவினது முழக்கம்போலு மறையொலியினையு
முடைய இந்நெறிச் செல்வீர்—ஒரு மான் - ஒருமான்—தில்லை
அம்பலத்துக் கதிர் ஏய்² சடையோன் கரமான் என - தில்லையம்
பலத்தின்கணுளாகிய மதிசேர்ந்த சடையையுடையவனது கரத்
தின்மான்போல மருண்ட நோக்கத்தளாய்—மயில் போல் -
மயில்போல வசைந்தசாயலளாய்—சுரமே வெறுப்ப ஒரு ஏந்த³
லொடு எதிரே வருமே - வருத்துஞ் சுரந்தானே கண்டுதுப்புற
ஓரேந்தலோடு நும்மெதிரேவந்தானோ? உரையின் எ - று.

தோலேய்ந்த சுவலின்கணுண்டாகிய வெள்ளை நூலினையு
மெனினுமமையும். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அது.
பயன் : தலைமகனைக் காண்டல்.

243

1 சுவல் - புறங்கழுத்து. 2 ஏய் - பொருந்திய, இயைந்த, சேர்ந்த
என்ற பொருள் அமைப்பை அறிக, 3 ஏந்தல்-ஆடவனின் நிறந்தவன்.

51. புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவல்¹

புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவல் என்பது வேதியரை வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவன், நும்மைக் கண்டு, என்னுற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டார்களென்று கருதி மகிழ்ந்தேன்; அதுகிடக்க, இவ்வாறு நும்மோடொத்த வொழுக்கத்தினராய் முன்னே யிருவரைப் போகக்கண்டரோவெனப் புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்திவினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மீண்டா ரெனஉவந் தேன்கண்டு
நும்மையிம் மேதகவே
பூண்டா ரிருவர்முன் போயின
ரேபுலி யூரெனைநின்
முண்டான் அருவரை ஆளியன்
னானைக்கண் டேனயலே
தூண்டா விளக்கனை யாயென்னை
யோஅன்னை சொல்லியதே.

புணர்ந்துடன் வரும்புரவல னெருபால்
அணங்கமர் கோதையை யாராய்ந்தது.

இதன் பொருள்: நும்மைக் கண்டு மீண்டார் என உவந்தேன் - நும்மைக்கண்டு என்னுற் றேடப்படுகின்றார் மீண்டா ரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன்—இம் மேதகவே பூண்டார் இருவர் முன் போயினரே - இவ்வாறு நும்மோடொத்த மேதகவை யுடைத்தாகிய இவ்வொழுக்கத்தையே பூண்டார் இருவர் முன்னே போயினரோ? உரையின் எ - று. புலியூர் எனை நின்று ஆண்டான் அருவரை ஆளி அன்னானைக் கண்டேன் - புலியூர்க்கண் ஒரு பொருளாகமதித்து என்னைநின்றாண்டவனது கிட்டுதற்கரிய மலையில் ஆளியையொப்பாணை யான் கண்டேன்—தூண்டா விளக்கு அனையாய் - தூண்ட வேண்டாத விளக்கையொப்பாய்—அயல்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திரோதை பெற்ற சிவத்தைக் காட்டியது ” என்பதாம்.

அன்னை சொல்லியது என்னையோ - அவனதயல் அன்னைசொல்லியதியாது? அதனையவட்குச் சொல்லுவாயாக எ - று.

அருவரைக்கட் கண்டேனெனக் கூட்டினும மையும். ஆனியன்னு னென்றதனால், நின்மகட்கு வருவதோ ரிடைபூறில்லையெனக் கூறினானும். துண்டா விளக்கு : இல்பொருளுவமை. மணிவிளக்கெனினுமமையும். அணங்கமர் கோதையை-தெய்வநாற்றமமர்ந்த கோதையை யுடையானே. ஆராய்ந்தது - வினாயது. மெய்ப்பாடு : அழகையைச் சார்ந்த வுவகை. பயன் - அது.

244

52. வியந்துரைத்தல்¹

வியந்துரைத்தல் என்பது புணர்ந்துடன் வருவோரை வினாவி, அதுவழியாகப் போகாநின்றவன், தன்மகனின்ற நிலையையும், அவன்கையின் வேலினான் வேங்கைபட்டுக்கிடந்த கிடையையுங்கண்டு, வியந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பூங்கயி லாயப் பொருப்பன்

திருப்புலி யூரதென்னத்

திங்கை இலாச்சிறி யாள்நின்ற

திவ்விடஞ் சென்றெதிர்த்த

வேங்கையின் வாயின் வியன்கைம்

மடுத்துக் கிடந்தலற

ஆங்கயி லாற்பணி கொண்டது

திண்டிற லாண்டகையே.

வேங்கை பட்டதும் பூங்கொடி நிலையும்

நாடா வருங் கோடாய் கூறியது.

இதன் பொருள் : பூங் கயிலாயப் பொருப்பன் திருப்புலியூரது என்ன - பொலிவினையுடைய கைலாயமாகிய பொருப்பையுடையவனது திருப்புலியூரதனைப்போல—திங்கை இலாச் சிறியாள் நின்றது இவ்விடம் - குற்றத்தையுடையவளல்லாத என்சிறியாள் நின்றது இவ்விடத்து—சென்று - சென்று—எதிர்த்த வேங்கையின் வாயின் வியன் கை மடுத்து - தன்னைதெதிர்த்த

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திரோதையின் புயிர்க்குச் செய்திறங் கண்டது ” என்பதாம்.

புலியின்வாயின்கட் பெரிய கையைமடுத்து—கிடந்து அலற - விழுந்துகிடந் தலறும் வண்ணம்—திண் திறல் ஆண்டகை அய் லால் பணிகொண்டது ஆங்கு - திண்ணிய திறலையுடைய ஆண் டகை வேலாற் பணிகொண்டது அவ்விடத்து ; அதனால், அவர் போயின நெறியிதுவே எ - று.

திங்கையிலாவென்புழி இன்மை உடைமைக்கு மறுதலையா கிய வின்மை. மகளடிச்சுவடுகிடந்தவழிச் சென்று நின்றனளாத லின், அதனை இவ்விடமென்றும், வேங்கைபட்டவிடத்தை யவ் விடமென்றுங் கூறினாள். வேங்கை தன் காதலியையனுகாமல் அதுவரும்வழிச் சென்றேற்றாதுதலிற் சென்றென்றாள். சென்று பணி கொண்டதென வியையும். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : ஆற்றுமை நீங்குதல். 245

53. இ யை பெ டு த் து ரை த் த ல்¹

இயைபெடுத்துரைத்தல் என்பது வேங்கைபட்டது கண்டு வியந்து, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள், எதிர்வருவாரை வினாவ, அவர் நீ கூருநின்றவரைக் குன்றத்திடைக்கண்டோம் ; அவ்விருவருந்தம்முளியைந்து செல்லாநின்றமைகண்டு, எல்லா வற்றையுமுடையளாகிய தன் காதலியோடு ஒருவடிவாய் வீனா யாடும் புலியூரனென்றே கருதி, யாங்களெல்லாமொத்து, மிகவும் அவ்வெழிலைத்தொழ நினைந்தோம் ; அந்நன்மை சொல்லலாவ தோன்றன்றென எதிர்வருவார் அவரியைபெடுத்துக் கூருநிற்றல்— அதற்குச் செய்யுள்—

மின்றொத் திடுகழல் நூபுரம்

வெள்ளைசெம் பட்டுமின்ன

ஒன்றொத் திடவுடை யாளொடொன்

றும்புலி யூரனென்றே

நன்றொத் தெழிலைத் தொழவுற்

றனமென்ன தோர்நன்மைதான்

குன்றத் திடைக்கண் டனமன்னை

நீசொன்ன கொள்கையரே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “திரோதையின் புருவைச் சிவமாக் கண்டது” என்பதாம்.

சேயிறை யோடு செம்மல் போதா

ஆயிறை பங்கனென் றயித்தே மென்றது.

இதன் பொருள் : அன்னை - அன்னாய்—நீ சொன்ன கொள்கையர்க் குன்றத்திடைக் கண்டனம் - நீ கூறிய கோட்பாட்டையுடையாரைக் குன்றத்திடைக்கண்டேம்—மின் தொத்து இடுகழல் நூபுரம் - அவ்விருவரு மியைந்துசேறலின், மின்றிரஞன் டாகாநின்ற அவளதுகழலும் அவளதுசிலம்பும்—வெள்ளை செம்பட்டு - அவளது வெண்பட்டும் அவளது செம்பட்டும்—மின்ன - விளங்க—ஒன்று ஒத்திட - ஒருவடிவை யொத்தலான்—உடையாளொடு ஒன்றும் புலியூரன் * என்று - எல்லாவற்றையு முடையளாகிய தன்காதலியோ டொருவடிவாய் விளையாடும் புலியூரனென்றேகருதி—ஒத்து நன்று எழிலைத் தொழ உற்றனம் - யாங்களெல்லாமொத்துப் பெரிது மவ்வழகைத்தொழ நினைந்தேம்—என்னது ஓர் நன்மைதான் - அந்நன்மை யெத்தன்மையதோர் நன்மைதான் ! அது சொல்லலாவதொன்றன்று எ - று.

என்னதோர் நன்மையென்றதான், அலிதறமாதலுங் கூறப் பட்டதாம். தானென்பது அசைநிலை. கொள்கையரை யென்று முருபு விகாரவகையாற் றெுக்கது. என்ன நன்மையதா மென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : செவிலியை யெதிர்வருவார் ஆற்றுவித்தல். 246

54. மீளவுரைத்தல்¹

மீளவுரைத்தல் என்பது இயைபெடுத்துரைத்தவர், அவ்விருவரும் ஓரிடுக்கணின்றிப்போய்த் தில்லையினெல்லையைச் சென்றனைவர்; இனி நீ செல்வதன்று, மீள்வதே காரியமெனத் தேடிச் செல்லாநின்ற செவிலியை, மீளக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

* இதனை, “தோலுந் துறிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும், பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்ளியும், குலமுந் தோக்க வளையும் உடைத்தோன்மைக், கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி” என வரும் (திருவாசகம், திருக்கோத்தும்பி. 18) திருப்பாட்டால் அறிக.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அடியார் சிவத்தோ டாவர் யென்றது” என்பதாம்.

மீள்வது செல்வதன் றன்னையிவ்
 வெங்கடத் துக்கடமாக்
 கீள்வது செய்த கிழவோ
 னொடுங்கினர் கெண்டையன்ன
 நீள்வது செய்தகண் னாளிந்
 ரெடுஞ்சுரம் நீந்தியெம்மை
 ஆள்வது செய்தவன் தில்லையி
 னெல்லை யணுகுவரே.

கடுங்கடங் கடந்தமை கைத்தாய்க் குரைத்து
 நடுங்கன்மின் மீண்டும் நடமி னென்றது.

இதன் பொருள் : கிளர் கெண்டை. அன்ன நீள்வது செய்த கண்ணாள் - புடை பெயராரின்ற கெண்டை போலும் நீடலைச் செய்த கண்ணையுடையாள்—இவ் வெங்கடத்து - வெய்ய வீச்சுரத்தின்கண்—அக்கடமாக் கீள்வது செய்த கிழவோனொடும் - அத்தன்மைத்தாகிய கடமாவைப் பிளத்தலைச்செய்த கிழவோனொடும்—இந்நெடுஞ்சுரம் நீந்தி - இந்நெடியசுரத்தை நீந்தி அவ் விருவரும் ஓரிடுக்கணின் றிப்போய்—எம்மை ஆள்வது செய்தவன் தில்லையின் எல்லை அணுகுவர் - எம்மை யாளுதலைச் செய்தவனது தில்லையினெல்லையைச் சென்றனைவர், அதனால்—அன்னை - அன்னாய்—மீள்வது - செயற்பாலது மீள்வதே—செல்வது அன்று - சேறலன்று எ - று.

சுரங்கடத்தல் இருவர்க்கு மொக்கு மெனினும், நீள்வது செய்த கண்ணாநீந்தியெனத் தலைமகன்மேற் கூறினார், வெஞ்சுரத்திற்கவள், பஞ்சின் மெல்லடி தகாவாகலின். அணுகுவ ரென்புழித் தலைமகள் தொழிலுமுண்மையின், நீந்தியென்னு மெச்சம், வினைமுதல் வினை கொண்டதாம்; * திரித்துரைப்பாரு முளர். கிழவோனொடு மென்றதனால், அவன் பற்றுக்கோடாக

* “முதனிலை முன்றும் வினைமுதன் முடிபின்” என்புழிப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையாதல் வேண்டுமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல் வினையென்னுந் துணையேயாய் நின்றலின், இவ்வாறு முடித்தார். இது சேனாவரையருரையானுமுணர்க. கிளவியாக்கம், 2-ம் சூத்திரம், ஆடுஉவறிசொல். [இது நாவலர் பதிப்புக் குறிப்பு.]

நீந்தினுளென்பது விளக்கினார். இனி ஒருவை எண்ணொருவாக்கி யுரைப்பினுமமையும், உம்மை : அசைநிலை. 247

55. உலகியல்புரைத்தல்¹

உலகியல்புரைத்தல் என்பது மிளக்கூறவும் மீளாது கவலா நின்ற செவிலிக்கு, சந்தனமு முத்துஞ் சங்கும் தாம் பிறந்தவிடங் கட்கு யாதும் பயன்படாது, தம்மைவிரும்பி யணிவாரிடத்தே சென்று பயன்படாநிற்கும்; அதுபோல மகளிருந் தாம் பிறந்த விடத்துப் பயன்படார்; நீ கவலவேண்டாவென, உலகியல்பு கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுரும்பிவர் சந்துந் தொடுகடல்
முத்தும்வெண் சங்குமெங்கும்
விரும்பினர் பாற்சென்று மெய்க்கணி
யாம்வியன் கங்கையென்னும்
பெரும்புனல் குடும் பிரான்சிவன்
சிற்றம் பலமனைய
கரும்பன மென்மொழி யாருமந்
நீர்மையர் காணுநர்க்கே.

செவிலியது கவலை தீர
மன்னிய உலகியன் முன்னி யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : சுரும்பு இவர் சந்தும் - நறுநாற்றத்தாற் சுரும்புசென்று பரக்குஞ் சந்தனமும்—தொடு கடல் முத்தும் - தோட்கப் பட்ட கடலின் முத்தும்—வெண் சங்கும் - வெண்சங் கும்—எங்கும் விரும்பினர்பால் சென்று மெய்க்கு அணியாம் - எத்தேயத்துந் தாம்பிறந்த விடங்கட்கு யாதும் பயன்படாது தம்மை விரும்பி யணிவாரிடத்தே சென்று அவர்மெய்க்கு அணி யாகாநிற்கும்—வியன்கங்கை என்னும் பெரும்புனல் குடும் பிரான் - அகன்ற கங்கையென்னுநின்ற பெரும் புனலைச் குடும் பிரான்—சிவன் - சிவன்—சிற்றம்பலம் அனைய கரும்பு அன மென் மொழியாரும் - அவனது சிற்றம்பலத்தை யொக்குங் கரும்பு

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பெற்ற வின்பம் பிறர்கொள்வ ரென்றது" என்பதாம்.

போலும் மெல்லிய மொழியினையுடைய மகளிரும்—காணுநர்க்கு, அந் நீர்மையர் - ஆராய்வார்க்கத்தன்மையர்; நீ கவலவேண்டா எ - று.

சங்கு மணியாயும் வளையாயும் அணியாம். எங்குமணியா மெனவியையும். சிற்றம்பலத்து மன்னுங் கரும்பன மென் மொழியா ரென்பது பாட மாயி ன், சிற்றம்பலத்தை யுடைய தில்லையினுளதாங் கரும்புபோலு மென்மொழியையுடையாரென் றுரைக்க.

248

56. அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்¹

அழுங்குதாய்க் குரைத்தல் என்பது உலகியல்பு கூறவும் மீளாதுநின்று, தானெடுத்து வளர்த்தமை சொல்லிக் கவலா நின்ற செவிலியை, முன்னிலைப்புறமொழியாக, இவர் தாம் இல் லின்கணெடுத்து வளர்த்தவர் போலும்; அவர்போய்த் தம்மை யிருவரையுங் கூட்டுவித்த தெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச் சென்றனைவரெனத் தம்முட் கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக்கொண்டு போகாநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆண்டி லெடுத்தவ ராமிவர்
தாமவ ரல்குவர்போய்த்
திண்டி லெடுத்தவர் தீவினை
திர்ப்பவன் தில்லையின்வாய்த்
தூண்டி லெடுத்தவ ரால்தெங்கொ
டெற்றப் பழம்விழுந்து
பாண்டி லெடுத்தபலி றுமரை
கீழும் பழனங்களே.

செழும்பனை யனைந்தமை
அழுங்குதாய்க் குரைத்தது.

இதன் பொருள்: இவர் தாம் ஆண்டு இல் எடுத்தவர் ஆம்— இவர்தாம் அவ்விடத்து இல்லின்கணெடுத்து வளர்த்தவர் போலும்—திண்டில் - யாவராயினுந் தம்மையனுதில்—எடுத்து

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அடியார் திரோதை யருளே யென்றது” என்பதாம்.

அவர் தீவினை தீர்ப்பவன் தில்லையின்வாய் - அவர் நரகத்தழுந்தாம
 லெடுத்து அவரது தீவினையைத் தீர்ப்பவனது தில்லையின்கண்—
 தூண்டில் எடுத்த வரால் தெங்கொடு என்ற - தூண்டிலைவிழுங்
 கிய வரால் தெங்கொடுமோத—பழம் விழுந்து - அதன் பழம்
 விழுந்து—பாண்டில் எடுத்தபல் தாமரை கீழும் பழனங்கள் -
 கின்னம்போலும் பூக்களையுயர்த்திய பலவாகிய தாமரையைக்
 கிழிக்கும் பழனங்களை—அவர் போய் அல்குவர் - அவர்சென்று
 சேர்வர் ; இனியோரிடரில்லை எ - று.

தில்லையின்வாய்ப் பழனங்களெனவியையும். ஆண்டிலெடுத்த
 தவராமிவர்தாமென்று தம்முட்கூறிப் பின் செவிலிக்குக் கூறினா
 ராக வுரைக்க. இவ்வாறு பகராது, செவிலிகேட்ப முழுவதாஉந்
 தம்முட் கூறினாராக வுரைப்பினுமமையும். தூண்டிலானெடுக்கப்
 பட்ட வராலெனினு மமையும். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு :
 பெருமிதம். பயன் : செவிலிக்கியல்பு கூறி அவனை மீள்வித்தல்.
 நில்லாவினை (192) தொட்டு இதுகாறும்வரப் பாலைத்தினை கூறி
 யவா றறிக.

249

உடன்போக்கு முற்றிற்று

17. வ ரை வு மு டு க் க ம்

—0—

இவ்வாறுடன்போக்கு நிகழாதாயின், வரைந்துகோடனிக-
மும். அது நிகழுமிடத்துத் தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டும்
வரைபொருட்பிரிந்துவந்தும் நிகழுமென்ப, அவற்றுள், வரைவு
முடுக்கம் வருமாறு :—

வருத்தங் கூற லவன்மறுத் துரைத்த
லுள்ளது கூற லேதங் கூறல்
பகல்வர லென்ற ரெழுதிரந் துரைத்தல்
சிறைப்புறங் கூறன் மந்திமேல் வைத்தல்
கண்டுயி லாமை கண்டா ருரைத்தல்
பகலுடம் பட்டாள்போன் றிரவர லென்ற
லிரவுடம் பட்டாள்போன்று பகல்வர லென்ற
லிரவும் பகலும் வரவொழி கென்றல்
காலங் கூறல் கூறுவிக் குற்றல்
செலவு கூறல் பொலிவுழி வுரைத்தலென்
றீரெண் கிளவி யியம்புங் காலை
வாரணி முலையாய் வரைவு முடுக்கம்.

இதன் பொருள் : வருத்தமிகுதிகூறி வ ரை வு க டா த ல்-
பெரும்பான்மை கூறிமறுத்தல், உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்,
ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல், பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்-
கல், தொழுதிரந்துகூறல், தாயறிவுகூறல், மந்திமேல்வைத்து
வரைவுகடாதல், காவன்மேல்வைத்துக் கண்டுயிலாமைகூறல்,
பகலுடம்பட்டாள்போன் றிரவரவுவிலக்கல், இரவுடம்பட்டாள்
போன்று பகல்வரவுவிலக்கல், இரவும்பகலும் வரவுவிலக்கல்,
காலங்கூறி வரைவுகடாதல், கூறுவிக்குற்றல், செலவு நினைந்-
துரைத்தல், பொலிவுழிவுரைத்து வரைவுகடாதல் எனவிலை
பதினாறும் வரைவுமுடுக்கமாம் எ - று. அவற்றுள்—

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி “ வரைவு முடுக்க மொருபதி னறுஞ்-
சிவனது கருணை தெரிய வுரைத்தல், விரும்பம் பெறவரு ளெடுத்தியம்-
பியது ” என்பதாம்.

1. வருத்தமிகுதி கூறிவரைவுகடாதல்¹

வருத்தமிகுதிக்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது அலரறிவுறுத்த தோழி, அலரானுங் காவன்மிகுதியானு நின்னை யெதிர்ப்படமாட்டாதமுது வருந்தாநின்றவளிடத்து நின்னருளிருக்கின்றவாறென்னோவெனத் தலைமகளது வருத்தமிகுதிக்கூறித் தலைமகனை வரைவு கடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

எழுங்குலை வாழையின் இன்கனி
தின்றிள மந்தியந்தண்
செழுங்குலை வாழை நிழலில்
துயில்சிலம் பாழுனைமேல்
உழுங்கொலை வேல்திருச் சிற்றம்
பலவரை உன்னலர்போல்
அழுங்குலை வேலன்ன கண்ணிக்கென்
னோநின் னருள்வகையே.

இரவுக் குறியிடத் தேந்திழைப் பாங்கி
வரைவு வேண்டதல் வரவு ரைத்தது.

இதன் பொருள் : எழும் குலை வாழையின் இன்கனி தின்று-எழாநின்ற குலைகளை யுடைய வாழைத்திரளின்க னுண்டாகிய இனிய கனிகளைத் தின்று—இள மந்தி - இனைய மந்தி—செழுங்குலை வாழை அம் தண் நிழலில் துயில் சிலம்பா - வளவிய குலையையுடைய அவ்வாழைத்திரளினது நல்ல குளிர்தநிழற்கண் வெருவு தலின்றித் துஞ்சுஞ் சிலம்பை யுடையாய்—முனைமேல் உழும் கொலை வேல் திருச்சிற்றம்பலவரை உன்னலர் போல் - போரிடத்துமுங் கொலை வேலையுடைய திருச்சிற்றம்பலவரை நினையாதாரைப்போல—அழுங்கு உலை வேல் அன்ன கண்ணிக்கு-வருந்தாநின்ற உலைத்தோழிலமைந்த வேல்போலுங் கண்ணையுடையாட்கு—நின் அருள் வகை என்னோ-நினைதருட்கூறியாதோ? இவளதாற்றாமைக்கு மருந்தன்று எ - று.

நின்னருள்வகை யென்னோவென்பதற்கு இவ்வாறு வருந்து மிவடிந்தது இனி நீ செய்யக்கருதிய வகை யாதோவெனினுமமை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “சிவனது கருணை தெரிய வுரைத்தல், வின்பம் பெற வகுத்து ரைத்தது” என்பதாம்.

யும். அமுங்கொலைவேலென்பது பாடமாயின், அழாநின்ற கொலை வேல்போலுங் கண்ணையுடையாட்கென் றுரைக்க. எழுங்குலை - இளங்குலை. செழுங்குலை - முதிர்ந்த குலை. எழுங்குலையு முதிர்ந்த குலையு முடைமையான் இடையரூது பழுக்கும் வாழைத்திரளின்க னுண்டாகிய கனியை நுகர்ந்து, மந்தி வேறென்றான் வெருவாது அவ்வாழை நீழலின்கீழின்புற்றுத் துயிலுமாறுபோல, ஆராவின்ப மிடையிட்டு நுகராது நீ வரைந்துகோடலான் இடையரூது பேரின்பந்துய்த்து, அன்னைசொல்லா லுண்ணடுங்காது நின்ற ணிழற்சீழ் இவளின்புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென உள்நுறை காண்க. மெய்ப்பாடு: அச்சம். பயன்: வரைவுகடாதல். 250

2. பெரும்பான்மைகூறி மறுத்தல் ¹

பெரும்பான்மைகூறி மறுத்தல் என்பது வரைவுகடாவிய தோழிக்கு, யானவளைத் தெய்வமானுடமென்றறிந்து வரைந்து கோடற்கு இக்குன்றிடத்துத் தோன்றாநின்ற விடம் தெய்வமக ளிரதிடமோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ, கூறுவாயாகவெனத் தலைமகள் தலைமகளைப் பெரும்பான்மை கூறி மறுத்துரையா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பரம்பயன் தன்னடி யேனுக்குப்
பார்விசம் பூடுருவி
வரம்பயன் மாலறி யாத்தில்லை
வானவன் வானகஞ்சேர்
அரம்பையர் தம்மிட மோஅன்றி
வேழத்தி னென்புநட்ட
குரம்பையர் தம்மிட மோஇடந்
தோன்றுமிக் குன்றிடத்தே
குலம்புரி கொம்பர்க்குச்
சிலம்பன் செப்பியது.

இதன் பொருள்: இக் குன்றிடத்தே தோன்றும் இடம் - இக்குன்றிடத்துத் தோன்றுமிடம்—தில்லை வானவன் வானகம்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உயிர்ச்சிவப் பெருமை யெடுத்த குடிகியம்பியது” என்பதாம்.

சேர் அரம்பையர் தம் இடமோ - தில்லையின் வானவனது வான கத்தைச் சேர்ந்த தெய்வமகளிர் தமதிடமோ—அன்றி வேழத் தின் என்பு நட்ட குரம்பையர் தம் இடமோ* - அன்றி யானையி னென்பை வேலியாகநட்ட குரம்பைகளையுடைய குறத்தியர் இடமோ? நீ கூறுவாயாக எ - று. பரம் - எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாயவன்—தன் அடியேனுக்குப் பயன் - ஆயினுந் தன்னடி யேற்குப் பெறும்பயனையுள்ளான்—பார் விசம்பு ஊடுருவி வரம்பு அயன் மால் அறியாத் தில்லை வானவன் - பாரையும் விசம்பையு மூடுருவிநின்றலாற் றன்னெல்லையை அயனுமாலுமறியாத தில்லை யின்வானவனெனக் கூட்டுக.

என்றது அவனை யெட்டவுஞ் சுட்டவும் படாத தெய்வ மென் றிருத்தலான், அவன் வாழு மிடத்தை அரம்பையரிட மென்றே கருதுவல், அன்றாயி னுரையென வரைவுடம்படாது கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு : மருட்சி. பயன் : இரவுக்குறியிட முணர்த்துதல். 251

3. உ ள் ள து கூ றி வ ரை வு க டா த ல்¹

உள்ளதுகூறி வரைவுகடாதல் என்பது பெரும்பான்மைகூறி மறுத்த தலைமகனுக்கு, இவ்விடம் எந்தையது முற்றாட்டு ; எமக் குற்றார் குறவரே ; எம்மைப்பெற்றாளுங் கொடிச்சியே ; யாங்க ளும் புனங்காப்போஞ்சிலர் ; நீ வரைவுவேண்டாமையின் எம் மைப் புனைந்துரைக்கவேண்டுவதில்லையெனப் பின்னும் வரைவு தோன்றத் தோழி தங்களுண்மை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சிறுர்கவண் வாய்த்த மணியிற்
சிதைபெருந் தேனிழுமென்
றிரூல்கழி வுற்றெஞ் சிறுகுடில்
உந்து மிடமிதெந்தை

* இதனை, "மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு வன்தொடர் வேளி கோலி" (பெரிய புராணம், கண்ணப்பர் - 2) என வரும் அடியாலும் அறிக.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "இன்பத்துக் கிடமியல் பருளு யிர்க் கியம்பியது" என்பதாம்.

உருவரை யுற்றார் குறவர்பெற்
 ருளுங் கொடிச்சிஉம்பர்
 பெருவரு ளம்பல வன்மலைக்
 காத்தும் பெரும்புனமே.

இன்மை யுரைத்த மன்ன னுக்கு
 மாழை நோக்கி தோழி யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : சிறுர் கவண் வாய்த்த மணியின் சிதை-
 பெருந்தேன் - சிறுர்கையிற் கவண் தப்பாமல் அதுவிட்ட மணி-
 யாற் சிதைந்த பெருந்தேன்—இழு மென்று - இழுமென்னு-
 மோசையை யுடைத்தாய்—இரூல் கழிவுற்று எம் சிறுகுடில்
 உந்தும் இடம் இது - இரூலினின்றுங் கழிதலையுற்று எமது சிறு-
 குடிலைத் தள்ளுமீவ்விடம்—எந்தை உருவரை - எந்தையது முற்-
 றாட்டு—உற்றார் குறவர் - எமக்குற்றார் குறவர்—பெற்றாளும்
 கொடிச்சி - எம்மைப்பெற்றாளுங் கொடிச்சியே—உம்பர் பெரு-
 அருள் அம்பலவன் மலைப்பெரும் புனம் காத்தும் - யாமும் தன்
 னன்பரல்லது உம்பர்பெருத வருளையுடைய அம்பலவனது மலைக்
 கட் பெரும்புனத்தைக்காத்தும் ; அதனால் நீயிர் வரைவுவேண்டா-
 மையி னெம்மைப் புனைந்துரைக்க வேண்டுவதில்லை எ - று.

“கோவையுந் தோகையு மாவயின் வரைவார்” * என்பத-
 னான், இது தொடர்நிலைச் செய்யுளாதலிற் குரம்பையர் தம்மிட-
 மோவென்று வினாவப்பட்ட விடம் எஞ்சிறுகுடி லுந்துமிடமென
 வும் ஒருபுனத்தைச்சுட்டி இதெந்தையுருவரையெனவுங் கூறினா-
 ளாகவுரைப்பினுமமையும். சிறுரேறிந்த மணியாற் பெருந்தேன்
 சிதைந்து அவ்விருலைவிட்டுக் கழிந்து, சிறுகுடிலிற் பரந்தாற்
 போல, அயலார் கூறும் அலரான் நுமதுமறைந்தவொழுக்கம்
 நும் வயினடங்காது பலருமறிய வெளிப்படாநின்றதென உள்
 ளுறை காண்க. மெய்ப்பாடு : மருட்சி. பயன் : குறியிட
 முணர்த்துதல்.

252

4. ஏ த ங் கூ றி யி ர வ ர வு வி ல க் க ல்¹

ஏதங்கூறி யிரவரவுவினக்கல் என்பது உண்மையுரைத்து
 வரைவுகடைய தோழி, நீ வரைவொடு வாராயாயிற் சிங்கந்

* இஃது, இடம் விளங்கா மேற்கோள். 1 இதன் பேரீன்பம்-
 பொருள், “இன்புருக் காண்டற் கிரவின யென்றது” என்பதாம்.

திரண்டு தனக்கியானையாகிய வுணவுகளைத்தேடு மிருளின்கண், நினது கைவேல் துணையாக நீவந்தருளாநின்ற விஃதே எங்களுக்குத் துன்பமாகத் தோன்றுகின்றது ; இனியிவ்விருளிட வாறா தொழிவாயென ஏதங்கூறித் தலைமகனை யிரவரவு விலக்கா நிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

கடந்தொறும் வாரண வல்சியின்
நாடிப்பல் சீயங்கங்குல்
இடந்தொறும் பார்க்கும் இயவொரு
நீயெழில் வேலின்வந்தால்
படந்தொறுந் தீஅர வன்னம்
பலம்பணி யாரினெம்மைத்
தொடர்ந்தொறுந் துன்பென் பதேஅன்ப
நின்னருள் தோன்றுவதே.

இரவரு துயாம் ஏந்தலுக் கெண்ணிப்
பருவா லெய்திப் பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : பல் சீயம் வாரண வல்சியின் நாடி - பல வாகிய சீயம் வாரணமாகிய வல்சி† காரணமாகத்தேடி—கங்குல் கடம் தொறும் இடம் தொறும் பார்க்கும் இயவு*-கங்குற் பொழுதின்கட் காடுக டோறுங் காட்டினிடங்கடோறுஞ் சென்று பார்க்கு நெறியின்கண்—ஒரு நீ எழில் வேலின் வந்தால்—தனியையாகிய நீ எழிலையுடைய வேல் துணையாக வந்தால்—அன்ப—அன்பனே—நின் அருள் எம்மைத் தொடர்ந்து ஒறும் துன்பு என் பதே தோன்றுவது - எம்மிடத்துண்டாகிய நின்னருள் எம்மை விடாதே தொடர்ந்தொறுக்குந் துன்பமென்றுமுணர்வே எமக்குத் தோன்றுவது எ - று. படம் தொறும் தீ அரவன் அம்பலம் பணியாரின் எம்மை ஒறும் - படந்தொறுமுண்டாகிய தியையுடைய அரவை யணிந்தவன் ; தம்பலத்தைப் பணியாதாரைப் போல வருந்த எம்மை யொறுக்கு மெனக்கூட்டுக.

என்றது, எமக்கு நீ செய்யுந் த லை ய ளி யை யாங்கள் துன்பமாகவே யுணராரின்றோம் என்றவாறு. நாடுதல் -

† வல்சி - உணவு. * இயவு - நெறி ; வழி.

மனத்தா லாராய்தல். பார்த்தல் - கண்ணு னோக்குதல். வேலி
 னென்னு மைந்தாவது ஏதுவின்கண் வந்தது. ஒறுக்குமென்பது
 ஒறுமெனவிடைக்குறைந்து நின்றது. எம்மை நீ வீடாது தொட
 ருந்தொறு மெனினு மமையும். இதற்குத் தொடரு மென்பது
 இடைக்குறைந்து நின்றது. நின்னருளென்னு மெழுவாய் துன்ப
 மென்னும் பயனிலைகொண்டது. மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் :
 இரவுக்குறியதேதங்காட்டிவரைவுகடாதல். 253

5. பழிவாவுரைத்துப் பகல்வாவு விலக்கல்¹

பழிவாவுரைத்துப் பகல்வாவு விலக்கல் என்பது இவ்வீரு
 ளிடை வாராதொழிகென்றது பகல்வரச் சொன்னவாறுமென
 வுட்கொண்டு, பகற்குறிச் சென்று நிற்ப, தோழி யெதிர்ப்
 பட்டுப் பகல் வந்து எமக்குச் செய்யாநின்ற மெய்யாகியவருள்
 புறத்தாரறிந்து வெளிப்பட்டுப் பழியாகப் புகுதாநின்றது;
 இனிப் பகல்வரவொழிவாயாகவெனப் பழிவருதல் கூறிப் பகல்
 வரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கனிநுற்ற செல்லல் களைவயிற்
 பெண்மரங் கைஞ்ஞெமிர்த்துப்
 பிளிநுற்ற வானப் பெருவரை
 நாட பெடைநடையோ
 டொளிநுற்ற மேனியன் சிற்றம்
 பலம்நெஞ் சுறுதவர்போல்*
 வெளிநுற்ற வான்பழி யாம்பகன்
 நீசெய்யும் மெய்யருளே.

ஆங்ஙனம் ஒழுகும் அடல்வே லண்ணலைப்
 பாங்கி ஐய பகல்வா லென்றது.

இதன் பொருள் : கனிநு உற்ற செல்லல் பெண் களைவயின்—
 அசும்பின்கட்பட்டுக் கனிநுற்ற வருத்தத்தைப் பிடி திர்க்கின்ற
 விடத்து—மரம் கைஞ்ஞெமிர்த்துப் பிளிநு உற்ற வானப் பெரு

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "இன்புருக் கோளியே நிலை
 யென்றது" என்பதாம்.

* பா—ம்—சிற்றம் பலவனை யுன்னலர்போல்.

வரை நாட - மரத்தைக் கையான் முறித்துப் பிளிறுதலை யுற்ற
வானத்தைத்தோயும் பெரியவரையையுடைய நாடனே - பெடை
நடையோடு ஒன்று உற்ற மேனியன் சிற்றம்பலம் நெஞ்சு உருத-
வர் போல் - அன்னப்பெடையினது நடையோடு நடையையுடை-
யாளொடுகூடி விளங்குதலையுற்ற மேனியையுடையவனது சிற்-
றம்பலத்தை நெஞ்சா லுருதாரைப்போல யாமிடர்ப்பட -
வெளிற்று* உற்ற வான் பழியாம் - வெளிப்படுதலையுற்ற பெரிய
பழியாகாநின்றது - நீ பகல் செய்யும் மெய் அருள் - நீ பகல்வந்து
எமக்குச்செய்யும் மெய்யாகியவருள் எ - று.

மெய்யருளென்றது மெய்யாக வருளுகின்றயேனு மென்ற
வாறு. வழியல்லாவழிச் சேறலான் அசும்பிற் பட்ட களிற்றினை
வாங்குதற்குப் பிடி முயல்கின்றாற்போல, இவனை யெய்துதற்
குபாயமல்லாத விவ்வொழுக்கத்தினை விரும்பு நினை இதனி-
னின்று மாற்றுதற்கு யான் முயலாநின்றேனென உள்ளுறை
காண்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : பகற்குறிவிலக்கி வரைவு
கடாதல்.

254

6. தொழுதி ர ந் து கூ ற ல்¹

தொழுதி ர்ந்து கூறல் என்பது பகல்வரைவு விலக்கின தோழி.
இவனிரவுவரைவு கூடுமென வுட்கொண்டு, நினை யெதிர்ப்பட
வேண்டி அழுது வருந்தாநின்ற இவள் காரணமாக, அரிக்கும்
யாளிக்கும் வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்க
விருளின்கண் வாராதொழிவாயாக வென்று, நினை கழல்களைக்
கையாற்றொழுது, நினை யிரந்தேனென வரைவுதோன்றத் தலை
மகனைத் தொழுதி ர்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள் -

கழிகட் டலைமலை வோன்புலி

யூர்கரு தாதவர்போல்

குழிகட் களிற்று வெரீஇஅரி

யாளி குழிஇவழங்காக்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “இன்புக் கிருளிலை யேகா யென்
றது” என்பதாம்.

* வெளிற்று - வெளிப்படுத்தல். § அசும்பு - வழுக்கு நிலம்.

கழிகட் டிரவின் வரல்கழல்
கைதொழு தேயிரந்தேன்
பொழிகட் புயலின் மயிலில்
துவளு மிவன்பொருட்டே.

இரவரின் ஏதமஞ்சிச்
சுரிதருகுழற் குழிசொல்லியது.

இதன் பொருள் : பொழிகட் புயலின் மயிலின் துவளும் இவள் பொருட்டு—பொழியாநின்ற கண்ணிற் புனையுடைய தோர் மயில்போலத் துவளாநின்ற விவள் காரணமாக—அரி யாளி வெரீஇ—அரியையும் யாளியையும் வெருவி—குழி கண் களிற்று—குழிந்த கண்ணை யுடையவாகிய யானைகள்—குழிஇ— ஓரிடத்தே திரண்டு நின்று—வழங்கா—அவ்விடத்து நின்றுப் புடைபெயராத—கழி கட்டிரவின் வரல்—சிறந்த வச்சத்தைச் செய்யு மிரவின்கண் வாராதொழிவாயாக—கழல் கை தொழுது இரந்தேன்—நின்கழல்களைக் கையாற்றொழுது நின்னையிரந்தே னிதனை எ—று. கழி கண் தலை மலையோன் புலியூர் கருதாதவர் போல் வெரீஇ—கழிந்தகண்ணையுடைய தலைமலையைச் குடுவோ னது புலியூரைக் கருதாதாரைப்போல வெருவியெனக்கூட்டுக.

குழிவழங்காவென்று பாடமோதி, அரியையும் யாளியையுங் குழியையும் வெருவி வழங்காவென் றுரைப்பாருமுள். கழி-அச் சத்தைச்செய்யு மியல்பாற் சிறத்தல். கழிகட்டிரவினென்பதற் குக் கழி சிறப்பின்கண் வந்து அரையிரவின்கணென்பது பட நின்றதெனினு மமையும். பொழிகட் புயலின் மயிலிற்றுவளு மென்றதனால், இவ்வாறிவளாற்றாளெனினும் நீ வரற்பாலை யல்லையென்றுகூறி வரைவுகடானினும். வழியிடைவருமேதங் குறித்து இவ்வாறுகின்ற விவன்பொருட்டென் றுரைப்பினுமமை யும். கருதார் மனம்போலென்பது பாடமாயின், மனம்போலுங் கழிகட்டிரவென வியையும். மெய்ப்பாடு : அது. பயன் : இரவுக்குறிவிலக்கி வரைவுகடாதல்.

255

7. தாயறிவு கூறல்¹

தாயறிவு கூறல் என்பது தொழுதிரந்து கூறவும், வேட்கை மிகவாற் பின்னுங் குறியிடைச்சென்று நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து,

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "திரோதையுந் திரும்பலாமென்று கூறியது" என்பதாம்.

நங்கானலிடத்து அரையிரவின்கண் ஒரு தேர்வந்ததுண்டாகக் கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதே கண்ணுஞ்சிவந்து என் னையும் பார்த்தாள்; இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தை யறிந் தாள்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்குக் கூறுவாள்போன்று சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு வரைவுதோன்றத் தாயறிவு கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விண்ணுஞ் செலவறி யாவெறி
யார்கழல் வீழ்சடைத்தீ
வண்ணன் சிவந்தில்லை மல்லெழிற்
கானல் அரையிரவில்
அண்ணல் மணிநெடுந் தேர்வந்த
துண்டா மெனச்சிறிது
கண்ணுஞ் சிவந்தன்னை யென்னையும்
நோக்கினள் கார்மயிலே.

சிறைப்புறத்துச் செம்மல் கேட்ப
வெறிக்குழற் பாங்கி மெல்லியற் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : கார் மயிலே — கார்காலத்து மயிலையொப் பாய்—தில்லை மல் எழில் கானல் — தில்லையில் வளவிய வெழிலை யுடைய கானலிடத்து—அரை இரவின் மணி அண்ணல் நெடுந் தேர் வந்தது உண்டாம் என — அரையிரவின்கண் மணிகளா யுடைய தலையாயதொரு நெடுந்தேர் வந்ததுண்டாகக்கூடுமென வுட்கொண்டு—அன்னை சிறிது கண்ணும் சிவந்து — அன்னை சிறிதே கண்ணுஞ்சிவந்து—என்னையும் நோக்கினள் — என்னையும் பார்த்தனள்; இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தினையறிந்தாள் போலும்! எ - று. விண்ணும் செலவு அறியா — விண்ணுளாரா னும் எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தப்பாற்சென்ற செலவையறி யப்படாத—வெறி ஆர் கழல் வீழ் சடைத் தீ வண்ணன் — நறு நாற்றமார்ந்த கழலினையுந் தாழ்ந்தசடையினையுமுடைய தீவண் ணன்—சிவன் — சிவன்—தில்லை — அவனது தில்லையெனக் கூட்டுக.

எல்லாப்பொருளையுங்கடந்து நின்றனவாயினும், அன்பர்க்க ணியவாய் அவரிடந் நறுமலரான் வெறிகமழுமென்பது போதர

வெறியார்கழ ஸேன்றார். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் :
படைத்து மொழியால் வரைவுகடாதல். 256

8. மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாதல்¹

மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாதல் என்பது சிறைப்புற
மாகத் தாயறிவுகூறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு, ஒரு கடுவன் றன்மந்
திக்கு மாங்கனியைத் தேனின்கட்டோய்த்துக்கொடுத்து நுகர்
வித்துத் தம்முளின்புறுவதுகண்டு, இது, நங்காதலர்க்கு நம்மாட்
டரிதாயிற்றென நீ வரையாமையை நினைந்தாற்றாளாயினானென
மந்திமேல்வைத்துத் தலைமகனது வருத்தங்கூறி வரைவு கடாவா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வான்றோய் பொழிலெழின் மாங்கனி
மந்தியின் வாய்க்கடுவன்
தேன்றோய்த் தருத்தி மகிழ்வகண்
டாள் திரு நீள்முடிமேல்
மின்றோய் புனற்பெண்ணை வைத்துடை
யானையும் மேனிவைத்தான்
வான்றோய் மதில் தில்லை மாநகர்
போலும் வரிவனையே.

வரிவனையை வரைவுகடாவி
அரிவைதோழி உரைபகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : நீள் திருமுடிமேல் மின் தோய் புனல்
பெண்ணை வைத்து—நீண்ட திருமுடிக்கண் மீனைப்பொருந்திய
புனலாகிய பெண்ணை வைத்து—உடையானையும் மேனி வைத்
தான் வான் தோய் மதில் தில்லை மாநகர் போலும் வரிவனை—
எல்லாவற்றையு முடையவனையுந் திருமேனிக்கண் வைத்தவனது
வாளைத்தோயுமதிலையுடைய தில்லையாகிய பெரியநகரையொக்
கும் வரிவனை—வான் தோய் பொழில் எழில் மாங்கனி—வாளைத்
தோயும் பொழிலின்கணுண்டாகிய நல்லமாங்கனியை—கடுவன்
தேன் தோய்த்து மந்தியின் வாய் அருத்தி மகிழ்வ கண்டாள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பெற்றோர்பே நெடுத்தருள்
பெருங்குணை யுரைத்தது” என்பதாம்.

கடுவன் தேனின்கட்டோய்த்து மந்தியின்வாய்க் கொடுத்து நுகர்
வித்துத் தம்முளின்புறுமவற்றைக் கண்டான் எ - று.

என்றதனால், துணைபுறங்காக்குங் கடுவனைக்கண்டு, விலங்கு
களுமீவ்வாறு செய்யாநின்றன; இது நங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரி
தாயிற்றென நி வரையாமையை நினைந்தாற்றாளாயினுள்ளொன்று
ளாம். அருத்தி என்பதற்கு நெடுஞ்சுரநீந்தி * என்றதற்குரைத்த
துரைக்க. கான்றோய்பொழிலென்பதாஊம் பாடம். விலைனையை
வரைவு - வ ரி வ னை யை வரைதல். மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச்
சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : வரைவுகடாதல். 257

9. காவன்மேல்வைத்துக்கண்டுகிலாமைகூறல்¹

காவன்மேல்வைத்துக் கண்டுகிலாமை கூறல் என்பது
மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாவப்பட்ட தலைமகள், இது நங்
காதலியிடத்து நமக்கரிதாயிற்றெனத் தானுமாற்றாய், இரவுக்
குறிச் சென்று நிற்ப, அந்நிலைமைக்கண் இவ்விடத்துள்ளார்,
இவள் காவற்பறைகேட்டுந் தோறும் கண்டுகிலாமைக்குக்
காரணமென்றோவெனத் தம்முட் கூறுநின்றல். இதுவுஞ் சிறைப்
புறமாக வரைவுகடாதலைப் பயக்கும். அதற்குச் செய்யுள்—

நறைக்கண் மலிகொன்றை யோன்றின்று

நாடக மாடுதில்லைச்

சிறைக்கண் மலிபுனற் சீர்நகர்

காக்குஞ்செவ் வேலினைஞர்

பறைக்கண் படும்படுந் தோறும்

படாமுலைப் பைந்தொடியார்

கறைக்கண் மலிகதிர் வேற்கண்

படாது கலங்கினவே.

நகர் காவலின்

மிகுகழி காதல்.

இதன் பொருள் : நறை கள் மலி கொன்றையோன்-நறு
நாற்றத்தையுடைய தேன்மலிந்த கொன்றையையுடையவன்—

* திருக்கோவை, 247. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்க்கின்
பிடைபூறுண்டென் றியம்பியது” என்பதாம்.

நின்று நாடகம் ஆடு தில்லைச் சிறைக்கண் - நின்று கூத்தாடுந் தில்லையாய சிறையிடத்து—மலி புனல் சீர் நகர் காக்கும்—அது பொருமன் மிகும்புனலையுடைய சீரியநகரை இராப்பொழுதின் கட்காக்கும்—செவ்வேல் இளைஞர் பறைக்கண் படும் படும் தோறும்—செவ்வேல் யுடைய இளைஞரது பறைக்கண் படுந் தோறும் படுந்தோறும்—படா* முலைப் பைந்தொடியாள்—படக் கடவவல்லாத முலையையுடைய பைந்தொடியாளுடைய—கறை கண் மலி கதிர் வேற் கண்—கறை தன்கண் மிக்க கதிர்வேல் போலுங்கண்கள்—படாது கலங்கின - ஒருகாலும் படாவாய் வருந்தின எ - று.

நாடகமென்றது ஈண்டுக்கூத்தென்னுந் துணையாய்நின்றது. கலங்கினவென்பதற்குத் துயிலாமையான் நிறம்பெயர்ந்தன வென்றும் அழுதுகலங்கினவென்று முரைப்பாருமுளர். காவன்மிகுதியும் அவளதாற்றாமையுங்கூறி வரைவுகடாயவாறு. இஃதின்னார் கூற்றென்னாது துறைகூறிய கருத்து. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : வரைவுகடாதல். 258

10. பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரவு விலக்கல்¹

பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரவு விலக்கல் என்பது சிறைப் புறமாகக் கண்டுயிலாமைகேட்ட தலைமகன், ஆதரவுமிகவாலெ திர்ப்படலுற்றுநிற்பத் தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நீவந்தொழுகா நின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமழையும் புண்ணின்கணுழையும் வேல்மலரம்படி யெங்களை வருத்தாநின்றன ; இதற்கொரு மருந்தில்லையோ நும்வரையிடத்தெனப் பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கலரா யினர்நினை யாத்தில்லை

அம்பலத் தான்கழற்கன்

பிலரா யினர்வினை போலிருள்

தூங்கி முழங்கியின்னிப்

1 இதன் பேரீன்பப் போருள், “சகலமுடன் பட்டுக் கேவல மோருவியது” என்பதாம். * படா—விழாத.

புலரா இரவும் பொழியா
மழையும்புண் ணில் நுழைவேல்
மலரா வரும்மருந் தும்மில்லை
யோரும் வரையிடத்தே.

விதைகு தாரோய்
இவா லென்றது.

இதன் பொருள் : கலர் ஆயினர் வினையாத் தில்லை அம்பலத் தான் கழற்கு—திமக்களாயுள்ளார் கருதாத தில்லையம்பலத்தா னுடைய திருவடிகட்கு—அன்பு இலர் ஆயினர் வினைபோல் இருள் தூங்கிப் புலரா இரவும் - அன்புடையரல்லாதாரது தீவினை போல இருள் செறிந்து புலராதவிரவும்—மின்னி முழங்கிப் பொழியா மழையும் - மின்னி முழங்கிப் பொழிவது போன்று பொழியாத மழையும்—புண்ணில் நுழை வேல் மலரா வரும் - எமக்குப் புண்ணின்க னுழையும்வேல் மலராம்வண்ணங் கொடிய வாய் வாராநின்றன—மருந்தும் இல்லையோ நும் வரையிடத்து - இதற்கொரு மருந்துமில்லையோ நும்வரையிடத்து ! எ - று.

மருந்தென்றமையான் வரையிடத்தென்றான். ஒரு நிலத்துத் தலைமகனாதலின், நும்வரையாகிய இவ்விடத்திதற்கோர் மருந் தில்லையோவென ஒருலகவழக்காகவுரைப்பினு மமையும். வருத் துதலே யன்றித் தணித்தலுமுண்டோவென்பதுபட நின்றமை யின், மருந்துமென்றுமும்மை : எச்சவும்மை. இரவின்கண் வந் தெ தா மு கா நிற்பவும், இரவுறு துயரந் தீர்க்கு மருந்தில்லையோ வென்று கூறினமையான், வரைவல்லது இவ்வாறெழுதல் அதற்கு மருந்தன்றென்று கூறினாம். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : இரவுக்குறி விலக்குதல். 259

11. இரவுடம்பட்டாள்போன்றுபகல்வாவு விலக்கல்¹

இரவுடம் பட்டாள்போன்று பகல்வாவு விலக்கல் என்பது இவள் மருந்தில்லையோவென்றது, யான் இரவுக்குறிச்செல்லின் மறைக்காவிருளானெதிர்ப்படலருமையான் வேட்கை யுற்றுப்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “கேவலம் போற்சுகல மென்றரு வியம்பியது” என்பதாம்.

பகற்குறி யுடம்பட்டாளென வுட்கொண்டு, பகற்குறிச் செல்லா
நிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாநின்றது அவளுக்கு
வருத்தமுறும்படியாக மிக்க வலராகாநின்றது; அதனாற் பகற்
குறி வரற்பாடையல்லையென, இரவுக்குறி யுடம்பட்டாள்போன்று
பகற்குறி விலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இறவரை உம்பர்க் கடவுட்

பராய்நின் நெழிலியுன்னிக்

குறவரை ஆர்க்குங் குளிர்வரை

நாட கொழும்பவள

நிறவரை மேனியன் சிற்றம்

பலம்நெஞ் சுருதவர்போல்

உறவரை மேகலை யாட்கல

ரம்பக லுன்னருளே.

இகலடு வேலோய்

பகல்வா லென்றது.

இதன் பொருள் : இற - தோடர்ந்து பெய்யாதிருதலான்—
எழிலி உன்னி - எழிலிபெய்தலை நினைந்து—வரை உம்பர்க் கட
வுள் பராய் - மலைமேலுறையுந் தெய்வங்களைப்பராவி—குறவர்
நின்று ஆர்க்கும் குளிர் வரை நாட - குறவர் நின்றூர்ப்பரவஞ்செய்
யுங் குளிர்ந்த வரைமே லுண்டாகிய நாட்டை யுடையாய்—
கொழும் பவள நிறவரை மேனியன் சிற்றம்பலம் நெஞ்சு உருத
வர் போல் உற - கொழுவிய பவளமாகிய நிறத்தையுடைய வரை
போலுந் திருமேனியையுடையவளது சிற்றம்பலத்தை நினைவாத
வரைப்போல வருந்த—அரை மேகலையாட்குப் பகல் உன் அருள்
அலராம் - அரைக்கணிந்த மேகலையையுடையாட்குப் பகலுண்டா
முனதருள் மிக்க வலராகாநின்றது; அதனானீவாரல் எ - று.

குறவரையென்புழி, ஐகாரம் : அசைநிலை. அசைநிலை யென்
னது குறமலையென் றுரைப்பாரு முளர். வரையை யுடையநா
டெனினு மமையும். குறவர் பரவும் பருவத்துத் தெய்வத்தைப்
பரவாது, பின்மழைமறுத்தலானிடர்ப்பட்டு அதனை முயல்கின்
றாற்போல, நீயும் வரையுங்காலத்து வரையாது, இவளை யெய்து
தற்கரிதாகியவிடத்துத் துன்புற்று வரைய முயல்வையென

உள்ளுறை காண்க. “உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நில
னெனக்—கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே” * என்பவாக
லிற் றெய்வத்தை நீக்கி யுவமைகொள்க. மெய்ப்பாடு அது.
பயன் : பகற்குறி விலக்குதல். 260

12. இ ர வு ம் ப க லு ம் வ ர வு வி ல க் க ல்¹

இரவும்பகலும் வரவுவிலக்கல் என்பது இரவுடம்பட்டாள்
போன்று பகல்வரவு விலக்கின தோழி, நீ பகல்வரின் அலர்மிகுதி
யானெங்களுக்கு மிக்கபழி வந்தெய்தும்; இராவரின் எவ்வாற்
ருனு நீன்னை யெதிர்ப்படுதலருமையாற் சிறிதும் பயனில்லை;
அதனால் நீ யிருபொழுதும் வரற்பாலையல்லையென இரவும் பக
லும் வரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுழியா வருபெரு நீர்சென்னி

வைத்தென்னைத் தன்தொழும்பில்

சுழியா அருள்வைத்த சிற்றம்

பலவன் கரந்தருமான்

வீழியா வரும்புரி மென்குழ

லாஸ்திறத் தையமெய்யே

பழியாம் பகல்வரில் நீயிர

வேதும் பயனில்லையே.

இரவும் பகலும்

வரவொழி கென்றது.

இதன் பொருள் : ஐய-ஐயனே—நீ பகல் வரின் புரி மென்குழ
லாஸ் திறத்து மெய்யே பழியாம்—நீ பகல்வரிற் சுருண்ட மெல்
லியகுழலையுடையாடிற்றத்து மெய்யாகவே அலருண்டாம்—இரவு
ஏதும் பயன் இல்லை—இராவரின் எதிர்ப்படுத லருமையாற்
சிறிதும் பயனில்லை; அதனால் நீயிருபொழுதும் வாரல் எ-று.
சுழியா வரு பெரு நீர் சென்னி வைத்து—சுழியா நின்று
வரும் பெரியநீரைச் சென்னியின்கண் வைத்து—தன் தொழும்

* தொல், பொருள், அகத்திணையல், 47. 1 இதன் பேரீன்பப்
பொருள், “கேவல சகஸுர மேனிலை யென்றது” என்பதாம்.

§ இதுனுடன், “சுழிந்தவார்புனற் கங்கை குடி” (திருஞானசம்
யத்தந்தேவாரம், திருத்தேவக்கூர், 5) எனவருவதை ஒப்புநோக்குக.

பின் என்னைக் கழியா அருள் வைத்த - தனக்குத் தொண்டுபடுதற்
கண் என்னை நீங்காத தன்னருளான்வைத்த—சிற்றம்பலவன்
கரம்தரும் மான் விழியா வரும் புரி மென்குழலான் - சிற்றம்பல
வனது கரத்தின் கண் வைக்கப்பட்ட மான்போல விழித்துவரும்
புரிமென்குழலாளெனக்கூட்டுக.

பரந்துவரும் பெரும்புனை வேகந்தணித்துத் தன்சென்னி
யின்கண் வைத்தாற் போல நில்லாது பரக்கு நெஞ்சையுடை
யேனைத் தன்னருட் கண்டக்கினுனென்பது சுருத்து. தன்ருமும்
பினின்றும் யானிங்காமைக்குக் காரணமாகிய அருட்கனென்னை
வைத்தவனெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : இரவுக்
குறியும் பகற்குறியும் விலக்கி வரைவுகடாதல். 261

13. காலங் கூறி வரைவு கடாதல்¹

காலங்கூறி வரைவுகடாதல் என்பது இருபொழுதும் வரவு
விலக்கின தோழி, மதி நிரம்பாநின்றது ; வேங்கை பூவாநின்
றன ;* இனி நினக்கு வரைவொடு வருதற்குக் காலமிதுவேனக்
காலங்கூறி வரைவு கடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மையார் கதலி வனத்து
வருக்கைப் பழம்விழுதேன்
எய்யா தயின்றிள மந்திகள்
சோரும் இருஞ்சிலம்பா
மெய்யா அரியதெ னம்பலத்
தான்மதி யூர்கொள்வெற்பின்
மொய்யார் வளரிள வேங்கைபொன்
மாலையின் முன்னினவே.

முந்திய பொருளைச் சிந்தையில் வைத்து
வரைதரு கிளவியில் தேரிய வரைத்தது.

* மதியூர் கொளும்நாளிலும் வேங்கைமலரும் நாளிலும் வரைதல்
மரபு : “வேங்கையு மொள்ளினர் விரித்தன; நெடுவேண் டிங்களு மூர்
கொண் டன்றே” (அகம், 2, 16 - 7).

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பக்குவ மீதேனப் பரித்தரு ளியம்-
பியது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : மை ஆர் கதலி வனத்து வருக்கைப் பழம் விழுதேன் - இருளார்ந்த வாழைக்காட்டின்கண் வருக்கைப்பலாவின் பழம்விழுதலா னுண்டாகியதேனை—இள மந்திகள் எய்யாது அயின்று சோரும் இருஞ் சிலம்பா—இனையமந்திகளறியாதே யுண்டு பின்களியாற் சோரும் பெரிய சிலம்பையுடையாய்—மதி ஊர்கோள் - மதி நிரம்பாநின்றது—அம்பலத்தான் வெற்பின் - அம்பலத்தானுடைய இவ்வெற்பின்கண்—மொய் ஆர் வளர் இள வேங்கை பொன் மாலையின் முன்னின - செறிவார்ந்த வளரா நின்ற வினையவேங்கைகள் பூத்துப் பொன்மலைபோலத் தோன்றின—மெய்யா அரியது என் - இனி மெய்யாக வுனக்கரியதியாது ! எ - ரு.

கதலிவனத்துண்டாகிய தேனென்றதனால் கதலிக்கனியொடு கூடுதல்பெற்றும். ஊர்கோடல்-குறைவின்றி மண்டலமாக வொளிபரத்தல். அல்லதாஊம் பரிவேடித்தலெனினுமமையும். நின்மலைக்கண் விலங்குகளு மித்தன்மைத்தாகிய தேனைக் குறியாதுண்டு இன்புருநின்றனவாகலிற் குறித்தவற்றினினக்கரியதியாது இதுவன்றோ பருவமுமென வரைவு பயப்பக் கூறியவாறுயிற்று. மந்திகடேருமென்பது பாடமாயின், தேனையறியாதுண்டு அதன் சுவை மிகுதியாற் பின்னதனைத் தேர்ந்துனருமென்றுரைக்க. வேட்ட பொருள் உள்ளத்து முற்பட்டுத் தோன்றுதலின், வரைவை முந்தியபொருளென்றான். வரைதருகிளவி - வரையுங்கிளவி. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : வரைவுகடாதல். 262

14. கூறுவிக்குற்றல்¹

கூறுவிக்குற்றல் என்பது காலங் கூறி வரைவு கடாவவும் வரைவுடம்படாமையின் அவடன்னைக் கொண்டே கூறுவிப்பாளாக, அலரான் வருநாணிணையுங் கானாமையான் வருமாற்றமமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலை நம்மாற் றலையளிக்கப் படுவார் இவ்வாறு வருந்துதற்காதேனத் தாமாகவறிகின்றிலராயின் நாஞ்சொல்லுந் தன்மைகளென்னோவெனப் புலந்து, ந்யாகிலுஞ்சென்று கூறென்பது குறிப்பாற்றேன்றத் தலைமகன் வரை

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “சிவத்தி னுயிரின் பார்வ தன்றி, யாகா தென்றே யருளியம் பியது” என்பதாம்.

வுடம்படாமையைத் தோழி தலைமகட்குக் கூறுகின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தேமாம் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம்
பலத்துவின் னோர்வணங்க
நாமா தரிக்க நடம்பயில்
வோனைநண் னாதவரின்
வாமாண் கலைசெல்ல நின்றார்
கிடந்தநம் அல்லல்கண்டால்
தாமா அறிகில ராயினென்
னஞ்சொல்லுந் தன்மைகளே.

ஒத்த தொவ்வா துரைத்த தோழி
கொந்தவிழ் கோதையாற் கூறுவிக் குற்றது.

இதன் பொருள்: தேமாம்* பொழில் தில்லைச் சிற்றம் பலத்து—தேமாம் பொழில் யுடைய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் கண்—விண்ணோர் வணங்க நாம் ஆதரிக்க நடம் பயில்வோனை நண்ணாதவரின்—விண்ணோர்வணங்கவும் நாம் விரும்பவுங் கூத்தைச் செய்வானைச் சேராதாரைப்போல வருந்த—வாம் மாண் கலை செல்ல நின்றார் கிடந்த நம் அல்லல் கண்டால்—அழகு மாட்சிமைப்பட்ட மேகலை கழலும் வண்ணங் கண்டு தலையளி செய்யாது நின்றவர் பெருகிக் கிடந்த நம்மல்லலைக்கண்டால்—தாமா அறிகிலர் ஆயின்—நம்மாற் றலையளிக்கப்படுவார் இவ்வாறு வருந்துதற்காதென்று தாமாகவறிகின்றிலராயின்—நாம் சொல்லும் தன்மைகள் என்—நாஞ்சொல்லுமியல்புகளென்! எ-று.

வாமம் வாமென விடைக்குறைந்து நின்றது. அலரான்வரு நாணினையுங் காணாமையான் வருமாற்றாமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலென்றான். ஒத்ததொவ்வா தென்பதனை ஒத்து மொவ்வாமலெனத் திரிக்க. அஃதாவது இராவருதலுடம்பட்டாள் போன்று பகல்வார லென்றலும், பகல்வருதலுடம்பட்டாள் போன்று இராவாரலென்றலும் பின் இருபொழுதையு மறுத்தலும்.

15. செலவு நினைந்துரைத்தல்¹

செலவுநினைந்துரைத்தல் என்பது வரைவுடம்படாமையிற்
 ரோழி தலைமகனோடு புலந்து கூறக்கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து,
 இக்கல்லதரின்க ணீர்வந்தவா றென்னோவென்று வினவுவாரைப்
 பெற்றேமாயின் இத்தன்மையையுடைத்தாகிய மிக்க விருளின்
 கண் யாமவருழைச்சேறலரிதன்று ; சென்றேமாயினும் அவ்வாறு
 சொல்வாரில்லையெனத் தலைமகள் செலவுநினைந்து கூறாநின்றல்.
 அதற்குச் செய்யுள்—

வல்சியி னெண்கு வளர்புந்
 றகழமல் குட்பிருள்வாய்ச்
 செல்வரி தன்றுமன் சிற்றம்
 பலவரைச் சேரலர்போற்
 கொல்கரி சீயங் குறுகா
 வகைபிடி தானிடைச்செல்
 கல்லத ரென்வந்த வாரென்
 பவர்ப்பெறிற் கார்மயிலே.

பாங்கி நெருங்கப் பணிமொழி மொழிந்து
 தேங்கமழ் சிலம்பற்குச் சிறைப்புறக் கிளவி.

இதன் பொருள் : கார் மயிலே - கார்காலத்து மயிலையொப்
 பாய்—சிற்றம்பலவரைச் சேரலர் போல் - சிற்றம்பலவரைச்
 சேராதாரைப் போல வருந்த—சீயம் கொல் கரி குறுகாவகை
 பிடி தான் இடைச் செல் கல் அதர் - சீயங் கொல்கரியைச் சென்
 றனையாத வண்ணம் பிடி தானி ரண்டற் கு மிடையேசென்று
 புகுங்கல்லதரின்கண்—வந்தவாறு என் என்பவர்ப் பெறின் - நீர்
 வந்தவா றெங்ஙனையென்று சொல்லுவாரைப் பெற்றேமாயின்—
 வல்சியின் என்கு வளர்புந் அகழ மல்கும் இருள்வாய்-குரும்பி
 யாகிய வுணவுகாரணமாகக் கரடி உயர்ந்தபுற்றை யகழாநிற்ப
 மிகாநின்ற விருளின்கண்—செல்வு அரிதன்று மன் - அவரிருந்த
 வழிச்சேறலரிதன்று ; சென்றேமாயினும் அவ்வாறு சொல்லுவா
 ரில்லை எ - று.

¹ இதன் பேசுப்பப் பொருள், “ அருளாற் சிவமுயிர்க் கன்பறி
 வித்தல் ” என்பதாம்.

செல்வரிதென்பது செல்வுழிக்கணென்பதுபோல மெய்யிற் றுடம்படுமெய். * செல்லவென்பது கடைக்குறைந்து நின்ற தெனிலுமமையும். மன் : ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கல்லதர் - கற்கண்ணதர். கல்லதரி னென்பது பாடமாயின், வந்தவாறென் னொருசொல் வருவித்துரைக்க. பணிமொழி மொழிந்தென் பதனை மொழியவெனத் திரித்து, சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றென வொருசொல் வருவித் துரைக்க. சிறைப்புறக் கிளவி யாயிற் றெனவே, சிறைப்புறமாதல் குறித்தாளல்லளென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : அமுகையைச்சார்ந்த வீளி வரல். பயன் அது. 264

16. பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதல்¹

பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதல் என்பது தலைமகள் தன்னை யெதிர்ப்படலுற்று வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகள் குறியிடவந்து நிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, என்னையரது காவலை நீவி நின்வயத்தளாய் நின்று பொலிவழிந்து வருந்தாநின்றவனை நீ வரைந்துகொள்ளாது இவ்வாறிகழ்ந்து மதித்தற்குக் காரணமென்னோவெனத் தலைமகளது பொலிவழிவு கூறி வரைவு கடாவாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

* “உயிரிற்றின்முன் உயிர்முதல்வரின் உயிரோடுயிர்க்கு மயக்க மின்மையிற் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைத்து நிற்குமாதலின், உடம்படாதவன்விரண்டு முடம்படுதற்போருட்டு இடையே வருமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பவாகனின், வருமுயிரேறி யொற்றுமைப்பட்டிற் புணர்ந்தருளிய மெய்யிற்றின் வழித்தோன்று மெய்யை உடம்படுமெய்யென்பது போருந்தது”—நன்னூல் விருத்தி 162-ம் சூத்திரம்.

“விண்வந்துக்கோட்கும் எ - ம். செல்வுழிச்செல்க எ - ம். சார்வுழிச் சார்ந்த தகையள் எ - ம். மெய்யிற்றுமுன் ‘உயிர் வருங்காள் இங்ஙனமுடம்படுமெய் யன்றெனக் கூறும்வகரம்தோன்றின’ — நன்னூல் விருத்தி 163-ம் சூத்திரம்.

“விண்வந்துக் கோட்கும், வண்ணத்தமரர் என்புழி வகரம் உடம்படாதவற்றை உடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னோ ரன்னவை உடம்படு மெய்யெனப் பெயர்ப்பெறுமாதல் யென்பது” தோல்காப் பியச் சூத்திரவிருத்தி.

1 இதன் பேரில் பப் போருள், “இன்னுங் கருணைகண் டியேயோ வென்றது” என்பதாம்.

வாரிக் களிற்றின் மருப்புரு
முத்தம் வரைமகளிர்
வேரிக் களிக்கும் விழுமலை
நாட விரிதிரையின்
நாரிக் களிக்கமர் நன்மாச்
சடைமுடி நம்பர் தில்லை
ஏரிக் களிக்கரு மஞ்ஞையின்
நீர்மையென் னெய்துவதே.
வரைவு விரும்பு மன்னுயிர்ப் பாங்கி
விரைதரு குழலி மேலிவு ரைத்தது.

இதன் பொருள்: களிற்றின் மருப்பு உரு முத்தம் - களிற்
றின் மருப்புக்களினின்று முக்க முத்துக்களை—வரை மகளிர்
வேரிக்கு வாரி அளிக்கும் விழுமலை நாட - வரையின்வாழுமகளிர்
வேரிக்குவிலையாக முகந்துகொடுக்குஞ் சிறந்த மலைக்கனுண்டா
கிய நாட்டையுடையாய்—விரி திரையின் நாரிக்கு அளிக்க அமர் -
விரியுந் திரையையுடைய யாருகிய பெண்ணிற்குக் கொடுத்தற்
குப் பொருந்திய—நல் மாச் சடைமுடி நம்பர் தில்லை ஏர் இக்
களிக் கரு மஞ்ஞை - நல்ல பெரிய சடைமுடியையுடைய நம்பரது
தில்லை யினுள்ளாகிய ஏரையுடைய இக்களிக் கரு மஞ்ஞையை
யொப்பாள் — இந்நீர்மை எ ய் து வ து என் - தன்றன்மையை
யிழந்து இத்தன்மையை யெய்துவதென்? நியுரை எ - று.

மலையையுடைய நாடெனினுமமையும். விரிதிரையினென்பது
அல்வழிச்சாரியை. விரிதிரையையுடைய நாரியெனினு மமையும்.
நாரிக்களித்தமரென்பது பாடமாயின், நாரிக்களித்தலான் அவள
மருஞ்சடை யென்றுரைக்க. களிக்கருமஞ்ஞை - களியையுடைய
களிய மஞ்ஞை. அனைதற்கரிய களிற்றின் மருப்பினின்று முக்க
முத்தத்தினதருமையைக் கருதாது தமக்கின்பஞ்செய்யும் வேரிக்
குக் கொடுத்தாற்போல, என்னையரது காவலை நீவி நின்வயத்தளா
கியவிவளதருமை கருதாது நினக்கின்பஞ் செய்யுங் களவொழுக்
கங் காரணமாக இகழ்ந்து மதித்தாயென உள்நுறை காண்க.
மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

18. வரைபொருட் பிரிதல் ¹

—0—

வரைபொருட் பிரிதல் வருமாறு :—

முனைவினை கூறல் வரைவுடம் படுத்தல்
 வரைபொருட் கேகலை யுரையவட் கென்ற
 னீகூ றென்றல் சொல்லா தேகல்
 பிரிந்தமை கூற னொஞ்சொடு கூற
 னொஞ்சொடு வருந்தல் வருத்தங்கண் டுரைத்தல்
 வற்புறுத் தல்லொடு வன்புறை யழிதல்
 வாய்மை கூறன் மன்னவன் மெய்யுரை
 தேளுது புலம்பல் காலமறைத் துரைத்த
 னாதுவர வுரைத்த னாதுகண் டமுங்கண்
 மெலிவு கண்டு செவிலி யுரைத்தன்
 மேவிய செவிலி கட்டுவைப் பித்தல்
 கலக்குற்று நின்றல் கட்டுவித்தி கூறல்
 வேலனை யழைத்த லின்ன லெய்தல்
 விலக்க நினைத்த னிலைமை யுரைத்த
 லறத்தொடு நின்ற லையந் தீர்த்த
 லவன்வெறி விலக்கல் செவிலிக்குத் தோழி
 யறத்தொடு நின்ற னற்றாய்க்குச் செவிலி
 யறத்தொடு நின்ற றேர்வர வுரைத்தன்
 மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்து ரைத்த
 லையுற்றுக் கலங்க லவனிதி காட்ட
 லாறைந் துடனே கூறிய மூன்றும்
 விரைமலர்க் குழலாய் வரைபொருட் பிரிதல்.

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “வரைபொருட் பிரிதற் றுறைமுப் பந்து, மூன்றுங் கருணை தோன்ற வருளே, யுணர்த்தலு முணர்த்தலுத் திரோதையும் பரையுந், தெரிசன மாகித் திவ்விய வின்பப், கூடுங் குறி யுங் குலவி யுனர்தல்” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : முலைவிலைகூறல், வரும்துகூறிவரைவுடம்படுத்தல், வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல், நீயேகூறென்றல், சொல்லா தேகல், பிரிந்தமை கூறல், நெஞ்சொடுகூறல், நெஞ்சொடு வருந்தல், வருத்தங்கண்டு ரைத்தல், வழியொழுகி வற்புறுத்தல், வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல், வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல், தேறாது புலம்பல், காலமறைத்துரைத்தல், தூது வரவுரைத்தல், தூதுகண்டமுங்கல், மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல், கட்டு வைப்பித்தல், கலக்கமுற்று நின்றல், கட்டுவித்திகூறல், வேலனையழைத்தல், இன்னலெய்தல், வெறிவிலக்குவிக்கநினைத்தல், அறத்தொடு நின்றலையுரைத்தல், அறத்தொடுநின்றல், ஐயந்தீரக்கூறல், வெறி விலக்கல் செவிலிக்குத் தோழி யறத்தொடு நின்றல், நற்றாய்க்குச் செவிலியறத்தொடு நின்றல், தேர்வரவுகூறல், மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல், ஐயுற்றுக்கலங்கல், நிதிவரவுகூறாநின்றல் என விவையுமுப்பத்துமூன்றாம் வரைபொருட் பிரிதலாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. முலை விலை கூறல்¹

முலைவிலை கூறல் என்பது வரைவு முடுக்கப்பட்ட தலைமகன், யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ சென்று அவனையன்மரை முலைவிலை கேட்பாயாகவேன, எல்லாவற்றினு நின்வரவை எமரேற்றுக்கொளினல்லது விலை கூறுவராயின் அவருக்கேமுலகும் விலை போதாதெனத் தோழி முலைவிலை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குறைவிற்குங் கல்விக்குஞ் செல்விற்கும்
நின்குலத் திற்கும்வந்தோர்
நிறைவிற்கும் மேதகு நீதிக்கும்
ஏற்பின்அல் லால்நினையின்
இறைவிற் குலாவரை யேந்திவண்
தில்லைபன் ஏழ்பொழிலும்
உறைவிற் குலாநுத லாள்விலை
யோமெய்ம்மை யோ துநர்க்கே.

¹ இதன் பேரின்பப் பொருள், “கைம்மா றின்பக் கனத்துக் கிலையென்றது” என்பதாம்.

கொலைவேற் கண்ணிக்கு
விடையில யென்றது

இதன் பொருள் : குறைவிற்கும் - வரைவுவேண்டி நீயெம்
மாட்டுக் குறை யுடையையாய் நிற்குமதனானும்—கல்விக்கும் -
கல்வி மிகுதியானும்—செல்விற்கும் - செல்வானும்—நின் குலத்
திற்கும் - தங்குலத்திற்கேற்ற நின்குலத்தானும்—வந்தோர் நிறை
விற்கும் - நீ விடுக்க வந்த சான்றோரது நிறைவானும்—மேதகு
நீதிக்கும் - மேவுதற்குத் தகு நீதியானும்—ஏற்பின் அல்லால் -
நின்வரவை யெமரேற்றுக்கொளிநல்லது விலை கூறுவராயின்—
நினையின் மெய்ம்மை ஒதுநர்க்கு - ஆராயுமிடத்து மெய்ம்மை
சொல்லுவார்க்கு—உறை வில் குலா நுதலான் ஏழ்பொழிலும்
விலையோ - விற்போல வளைந்த நுதலை யுடையாட்கு ஏழலகும்
விலையாமோ! விலைக் குறையாம் எ - று. இறை - எல்லாப்
பொருட்கு மிறைவன்—வில் குலா வரை ஏந்தி - வில்லாகிய வளை
தலையுடைய வரையை யேந்துவான்—வண்தில்லையன் - வளவிய
தில்லைக்கண்ணன்—ஏழ்பொழிலும் - அவனுடைய ஏழ்பொழிலு
மெனக் கூட்டுக.

செல்வு-இருமுதுகுரவராற் கொண்டாடப்படுதல். நிறைவு-
அறிவோடுகூடிய வொழுக்கம். நீதி - உள்ளப்பொருத்த முள்
வழி மறாது கொடுத்தல். உறைவிலென்பதற்கு உறையை
யுடைய வில்லெனினுமைமையும். 266

2. வ ரு ம து கூ றி வ ரை வு ட ம் ப டு த் த ல்¹

வருமதுகூறி வரைவுடம்படுத்தல் என்பது முலைவிலை கூறிய
தோழி, நீ வரைவொடு வாராது இரவருள் செய்யாநின்ற விது
கெப்ப்பத்துக் கேதுவானால் நம்மெல்லார்க்கும் பொல்லாதாம்;
அது படாமல் எமராற் றொடுக்கப்பட்ட அருங்கலங்களை விரைய
வரவிட்டு அவளை வரைந்தெய்துவாயாகவென மேல்வருமிடுக்
கண் கூறித் தலைமகனை வரைவுடம்படுத்தாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அடியார்க் கலராகா தணியின்
பென்றது" என்பதாம்.

வடுத்தன நீள்வகிர்க் கண்ணிவெண்
 ணித்தில வாள்நகைக்குத்
 தொடுத்தன நீவிடுத் தெய்தத்
 துணியென்னைத் தன்தொழும்பிற்
 படுத்தன நீள்கழ லீசர்சிற்
 றம்பலந் தாம்பணியார்க்
 கடுத்தன தாம்வரிற் பொல்லா
 திரவின்நின் னொருளே.

தொடுத்தன* விடுத்துத் தோகைதோளெய்
 திடுக்கன்பெரி திரவின்னென்று.

இதன் பொருள் : என்னைத் தன் தொழும்பிற் படுத்த நல்
 நீள் கழல் ஈசர் சிற்றம்பலம் - என்னைத் தன்னடிமைக்கட்படு
 வித்த நல்ல நீண்ட கழலையுடைய வீசரது சிற்றம்பலத்தை—
 தாம் பணியார்க்கு அடுத்தன தாம் வரின் - தாம்
 பணியாதார்க்குத் தக்கனவாகிய தீதுகள் உனக்கு வரக்கூடு
 மாயின்—இரவின் நின் ஆர் அருள் பொல்லாது - இரவின்கணுண்
 டாகிய நின்னொருள் எமக்குப் பொல்லாது, அதனால்—வடுத்தன
 நீள் வகிர்க் கண்ணி வெண் நித்தில வாள் நகைக்கு - வடுவன
 வாகிய நீண்ட வகிர்போலுங் கண்ணையுடையாளது தூய முத்துப்
 போலு மொளியை யுடைய முறுவலுக்கு—தொடுத்தன நீ
 விடுத்து எய்தத் துணி - எமராற் ரொடுக்கப்பட்டன வாகிய
 பொருள்களை நீ வரவிட்டு வரைந்தெய்தத் துணிவாயாக எ - று.

நீள்வகிர்க் கண்ணியாகிய வெண்ணித்தில வாணகைக்கென்
 றுரைப்பினு மமையும். தொடுத்தன பலவாக வகுக்கப்பட்டன.
 படுத்தன நீள்கழலென்பதூஉம் பாடம். சிற்றம்பலந்தாம் பணி
 யார்க் கடுத்தன தாம் வருகையாவது கெர்ப்பம் வருகை. அடுத்
 தன தாம் வரினென்பதற்கு நீ வரினெமக்கடுத்தனதாமுளவா
 மென்று பொருளுரைப்பாரு முளர். அடுத்தனதான் வரினென்
 பது பாடமாயின், தானென்பது அசைநிலை. இவை இரண்டிற்
 கும் மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : அது.

3. வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக் கூறல் ¹

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக் கூறல் என்பது மேல்வரு
மது கூறி வரைவுடம்படுத்தின தோழிக்கு, யான் போய் நுமர்
கூறு நிதியமுந் தேடிக்கொண்டு நும்மையும் வந்து மேவுவேன் ;
நீ சென்று அவன் வாடாத வண்ணம் யான் பிரிந்தமை கூறி
ஆற்றுவித்துக்கொண்டிருப்பாயாகவெனத் தலைமகன் ருன் வரை
பொருட்குப் பிரிகின்றமை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குன்றங் கிடையுங் கடந்துமர்

கூறும் நிதிகொணர்ந்து

மின்றங் கிடைநும் மையும்வந்து

மேவுவன் அம்பலஞ்சேர்

மன்றங் கிடைமரு தேகம்பம்

வாஞ்சியம் அன்னபொன்னைச்

சென்றங் கிடைகொண்டு வாடா

வகைசெப்பு தேமொழியே.

ஆங்க வள்வயின் நீங்க லுற்றவன்

இன்னுயிர்த் தோழிக்கு முன்னி மொழிந்தது.

இதன் பொருள் : மின் தங்கு இடை - மின்போலுமிடையை
யுடையாய்—குன்றங் கிடையும் கடந்து - இனிக் குன்றக்கிடப்புக்
கடையுடைய சுரத்தையுங் கடந்துபோய்—உமர் கூறும் நிதி
கொணர்ந்து - நுமர்செல்லு நிதியத்தைத் தேடிக்கொணர்ந்து—
நும்மையும் வந்து மேவுவன் - நும்மையும் வந்து மேவுவேன்—
தேமொழியே- தேமொழியினையுடையாய்—சென்று-நீசென்று—
அம்பலம் சேர் மன் தங்கு - அம்பலத்தைச்சேர்ந்த மன்னன்றங்
கும்—இடைமருது ஏகம்பம் வாஞ்சியம் அன்ன பொன்னை -
இடைமருது ஏகம்பம் வாஞ்சியமாகிய இவற்றையொக்கும்
பொன்னை—இடை கொண்டு வாடாவகை - இடைகொண்டு
வாடாத வண்ணம்—அங்குச் செப்பு - அவ்விடத்துச் சொல்ல
வேண்டுவன சொல்லுவாயாக எ - று.

1 இதன் பேர்ப்பப் பொருள். “யானன்பா லின்ப மாவுரை யென்
றது ” என்பதாம்.

குன்றக்கிடையென்பது மெலிந்து நின்றதெனினு மமையும். நும்வயி னென்பதூஉம் பாடம். எண்ணப்பட்டவற்றொடு படாது அம்பலஞ்சேர் மன்னனெனக் கூறியவதனால், அம்பலமே யவர்க்கிட மாதல் கூறினார். இடைகொண் டென்புழி இடை காலம். மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : வரைபொருட் பிரியுந் தலைமகன் ஆற்றுவித்தல். 268

4. நீ யே கூ றெ ன் ற ல்¹

நீயே கூறென்றல் என்பது பிரிவறிவிப்பக் கூறின தலைமகனுக்கு, நீ யிரவுவரினும் பகற்பிரிந்து செல்வையென வுட்கொண்டு நின்னொடு கூடிய வப்பொழுதும் யானுயிர்வாமேனென்று நினைந்திருப்பாளுக்குத் தாமேனென்னு முரைமுன்னாக நிர்பிரிவை நீயே சொல்லிப் போவாயாகவென அவன் விரையவருவது காரணமாகத் தோழி தலைமகனது பிரிவாற்றாமை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கேழே வரையுமில் லோன்புலி
யூர்ப்பயில் கிள்ளையன்ன
யாமேர் மொழியா ளிரவரி
னும்பகற் சேறியென்று
வாமே னெனவிருக் கும்வரிக்
கண்ணியை நீவருட்டித்
தாமே னெனவிடைக் கட்டுசொல்லி
யேகு தனிவள்ளலே.

காய்கநிர் வேலோய் கனங்குழை யவட்கு
நீயே யுரை நின்செல வென்றது.

இதன் பொருள் : தனி வள்ளலே-ஒப்பில்லாத வள்ளலே—கேழ் ஏவரையும் இல்லோன் புலியூர்ப் பயில் கிள்ளை அன்ன யாழ் ஏர் மொழியாள் - தனக்குவமையாக யாவரையுமுடைய எல்லாதவனது புலியூர்க்கட்பயிலுங் கிளியையொக்கும் யாமோசைபோலு மொழியையுடையாள்—இரவரினும் பகல் சேறி

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "அன்பா ளின்புற னுனக்கெளி தென்றது" என்பதாம்.

என்று - இரவீனிவரினும் பகற்பிரிந்து செல்வையென்று அதனையேயுட்கொண்டு—வாழேன் என இருக்கும் வரிக் கண்ணியை - நின்னொடுகூடிய வப்பொழுதும் யானுயிர்வாழேனென்று நினைந்திருக்கும் வரிக்கண்ணினை யுடையானை—வருட்டி இடைக் கண்தாழேன் என நீ சொல்லி ஏகு - வசமாக்கிப் பெற்றதோர் செவ்வியில் தாழேனென்னும் உரை முன்னாக நின்றிரிவை நீயே சொல்லி யேகுவாயாக எ - று.

மென் மென்மையும் மென்மொழியுடைமையும்பற்றி, மென்மொழியையுடையாட் குவமையாய் வந்தது. யாழோசை செவிக் கினிதாதல்பற்றி மொழிக்குவமையாய் வந்தது. புலியூர்ப்பயிலு மொழியாளென வியையும். வாழேனென விருக்குமென்பதனை முற்றுக்கி மொழியாளிவ்வாறு செய்யும், அவ்வரிக்கண்ணியையென ஒருசுட்டு வருவித்துரைப்பினு மமையும். வருடி வருட்டியெனமிக்கு நின்றது. வாழேனெனவிருக்கு மென்றதனான், இத்தன்மைத்தாகிய விவளது பிரிவாற்றாமையை மறவாதொழிய வேண்டு மென்றாளாம். இடைக்கணென்றது இவ்வொழுக்கத்தால் நினைக்கு வருமேத நினைந்து ஆற்றாளாஞ் செவ்விபெற்றென்றவாறு. வடிக்கண்ணியையென்பதா உம் பாடம். மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : தலைமகளதாற்றாமையுணர்த்துதல். 269

5. சொல்லாதேகல்¹

சொல்லாதேகல் என்பது நீயேகூறென்ற தோழிக்கு, யானெவ்வாறு கூறினும் அவள் பிரிவுடம்படாளாதலின் ஒருகாலும் வரைந்துகொள்கையில்லை ; யான் விரைய வருவேன் ; அவ்வளவும் நீயாற்றுவீத்துக் கொண்டிருப்பாயாகவெனக் கூறித் தலைமகன் தலைமகளுக்குச் சொல்லாது பிரியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வருட்டின் திகைக்கும் வசிக்கின்
துளங்கும் மனமகிழ்ந்து
தெருட்டின் தெளியலள் செப்பும்
வகையில்லை சீரருக்கன்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், " எக்கா லும்பிரி வில்லை யென்றது " என்பதாம்.

குருட்டிற் புகச்செற்ற கோன்புலி
 யூர்குறு கார்மனம்போன்
 றிருட்டிற் புரிசுழ லாட்கெங்ங
 னேசொல்லி யேகுவனே.*

நிரைவளை வாட

உரையா தகன்றது.

இதன் பொருள் : வருட்டின் திகைக்கும் - நுதலுந்தோளு முதலாயினவற்றைத் தைவந்து ஒன்று சொல்லக் குறிப்பே னாயின் இஃதென் கருதிச் செய்கின்றனென்று மயங்கா நிற்கும்— வசிக்கின் துளங்கும் - இன்சொல்லின் வசித்து ஒன்று சொல் லலுறுவே னாயின் அக்குறிப் பறிந்து உண்ணடுங்காநிற்கும்— தெருட்டின் மன மகிழ்ந்து தெளியலள் - இனி வெளிப்படப் பிரிவுணர்த்திப் பொருண்முடித்துக் கடிதின் வருவலென்று குளுந் துத் தெளிவிப்பேனாயின் மன மகிழ்ந்து அதனைத் தேருள்— செப்பும் வகை இல்லை - இவ்வாறெழிய அறிவிக்கும் வகை வேறில்லை, அதனான்—புரி குழலாட்கு எங்ஙன் சொல்லி ஏகுவன்- சுருண்ட குழலை யுடையாட்குப் பிரிவை எவ்வண்ணஞ் சொல்லிப் போவேன் ! ஒருவாற்றனுமரிது எ-று. சீர் அருக்கன் குருட்டின் புகச் செற்ற கோன்** புலியூர் - பெருமையையுடைய அருக்கன் குருடாகிய இழிபிறப்பிற் புகும் வண்ணம் அவனை வெகுண்ட தலைவனது புலியூரை—குறுகார் மனம் போன்று இருட்டின் புரி குழல் - அணுகாதார் மனம் போன்று இருட்டுதலையுடைய புரி குழலெனக் கூட்டுக.

வருடினென்பது வருட்டினென நின்றது. ஏகுவதே யென்ப தூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : வரைவு மாட் சிமைப் படுத்துதற்குப் பிரிதல்.

270

6. பிரிந்தமை கூறல்¹

பிரிந்தமை கூறல் என்பது தலைமகன், முன்னின்று பிரி வுணர்த்த மாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழி

* பா—ம் - யேகுவனே. ** இறைவன் புகள் என்னும் சூரியனின் கண்களைப் பறித்தாள் என்பது வரலாறு : "பகற்சுடரிற் பகற்கிருட் பரப்பிருளைப் படுத்தே" என்பது தக்கயாகப் பரணி, 490.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளுயிர்ப் பிரிவின் பார வுரைத்தது" என்பதாம்.

சென்று, நமராற் றெடுக்கப்பட்ட வெல்லா நிதியத்தையும் ஒருங்கு வரவிட்டு நினை வரைந்துகொள்வானாக அழற்கட நெறியே பொருள் தேடப் போனான் ; அப்போக்கு, அழற்கடஞ் சென்றமையான் நமக்குச் துன்பமென்பேனோ? வரைவு காரணமாகப் பிரிந்தானாதலின் நமக்கின்பமென்பேனோவெனப் பொதுப் படக் கூறி, வரைவு காரணமாகப் பிரிந்தானாதலின், இது நமக்கின்பமே யெனத் தலைமகள் வருந்தாமல் அவன் பிரிந்தமை கூறா நிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

நல்லாய் நமக்குற்ற தென்னென்
றுரைக்கேன் நமர்தொடுத்த
வெல்லா நிதியு முடன்விடுப்
பான்இமை யோரிறைஞ்சும்
மல்லார் கழலழல் வண்ணர்வண்
தில்லை தொழார்களல்லாற்
செல்லா அழற்கட மின்றுசென்
றூர்நம் சிறந்தவரே.
தேங்கமழ் குழலிக்குப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : நம் சிறந்தவர் - நமக்குச் சிறந்த அவர்—
நமர்* தொடுத்த எல்லா நிதியும் உடன் விடுப்பான் - நமராற்
றெடுக்கப்பட்ட வெல்லா நிதியத்தையும் ஒருங்கே வரவிடுவான்
வேண்டி—இமையோர் இறைஞ்சும் மல் ஆர் கழல் அழல் வண்
ணர் வண் தில்லை - இமையோர் சென்று வணங்கும் வளமார்ந்த
கழலையுடைய அழல் வண்ணரது வளவிய தில்லையை—தொழார்
கள் அல்லால் செல்லா அழல் கடம் இன்று சென்றார் - தொழா
தாரல்லது நம்போல்வார் செல்லாத அழலையுடைய சுரத்தை
இன்று சென்றார், அதனான்—நல்லாய் - நல்லாய்—நமக்கு உற்
றது என்னென்று உரைக்கேன் - நமக்கு வந்ததனை யாதென்று
சொல்லுவேன் ! எ - று.

என்னென்றுரைக்கேனென்றதனான், தொடுத்தது விடுப்பச்
சென்றாராகலின் இன்பமென்பேனோ? அழற்கடஞ் சென்றமை

* நமர் - நம்முடைய உறவின் முறையார்.

யாற் றுன்பமென்பேனோ வெனப் பொதுபடக் கூறு வா ள்
போன்று, வரைவு காரணமாகப் பிரிந்தாராகலின் இது நமக்கின்
பமே யென்றாற்றுவித்தாளாம். தொழார்களல்லார் செல்லா
வென்று பாட மோ துவாருமுள். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் :
வரைவு நீட்டியாமை யுணர்த்துதல். 271

7. நெஞ்சொடு கூறல்¹

நெஞ்சொடு கூறல் என்பது பிரிந்தமை கூறக் கேட்டு
வருந்தா நின்ற நெஞ்சிற்கு, நமக்கேதம் பயக்கு மொ முக்க
மொழிந்து குற்றந் தீர்த்த முறைமையாகிய வொழுக்கத்துப்
பிரிந்தவிது நம்மைக் கெடுக்குமென்று நீ கருதின், இது வொழிய
நமக்கின்புற்று வாழு முபாயம் வேறுளதோ வெனத் தலைமகள்
நெஞ்சினது வருத்தந் தீரக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அருந்தும் விடமணி யாம்மணி
கண்டன்மற் றண்டர்க்கெல்லாம்
மருந்து மமிர்தமு மாகுமுன்
னோன் தில்லை வாழ்த்தும்வள்ளல்
திருந்துங் கடன்நெறி செல்லுமில்
வாறு சிதைக்குமென்றால்
வருந்தும் மடநெஞ்ச மேயென்ன
யாமினி வாழ்வகையே.

கல்வரை நாடன் சொல்லா தகல்
மின்னொளி மருங்குல் தன்னொளி தளர்ந்தது.

இதன் பொருள் : அருந்தும் விடம் அணியாம் மணிகண்டன்-
உண்ணப்பட்ட நஞ்சரின்று அலங்காரமாய் நீலமணிபோலுங்
கண்டத்தை யுடையவன்—அண்டர்க்கு எல்லாம் மருந்தும் அமிர்த
மும் ஆகும் முன்னோன்—தேவர்க்கெல்லா முறுதிபயக்கு மருந்தும்
இன்சுவையையுடைய வமிர்தமு மாகாநிற்கும் முன்னோன்—தில்லை
வாழ்த்தும்வள்ளல் - அவனது தில்லையைவாழ்த்தும் நம்வள்ளல் -
திருந்தும் கடன் நெறி செல்லும் இவ்வாறு சிதைக்கும் என்றால் -

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ உயிர்பரி வாற்சிவன் கருணை யுற்
மது ” என்பதாம்.

நமக்கேதம் பயக்கு மொழுக்க மொழிந்து குற்றந்தீர்ந் திருக்கு முறைமையாகிய இந்நெறியைச் செல்கின்ற இந்தநீதி. நம்மைக் கேடுக்குமென்று நிகருதின—வருந்தும் மட நெஞ்சமே - வருந்துகின்ற வறிவில்லாத நெஞ்சமே—யாம் இனி வாழ் வகை என்ன - யாமின்புற்று வாழுமுபாயம் வேறியாது ! எ - று.

அருந்துமென்பது காலமயக்கம் ; அருந்துதற்றொழின் முடிவதன் முன் நஞ்சங்கண்டத்து நிறுத்தப்பட்ட டணியாயிற்றுகலின், நிகழ்காலத்தாற் கூறப்பட்டதெனினு மமையும். மற்று : அசைநிலை. திருந்துங் கடனொறியென்பது தித்திக்குந் தேனென்பதுபோல இத்தன்மைத்தென்னு நிகழ்காலம்பட நின்றது. திருந்துங் கடனொறியைச் செல்லுமென்றும், களவாகிய விவ்வாற்றைச் சிதைக்கு மென்றும் முற்றாக அறுத்துரைப்பாரு முளர்.

272

8. நெஞ்சொடுவருந்தல்¹

நெஞ்சொடுவருந்தல் என்பது பிரிந்தமை கூறக்கேட்ட தலைமகள், அன்றவரை விடாது என்னைவிட்டு அவரது தேர்ப்பின் சென்றநெஞ்சம் இன்றுமவ்வாறு செய்யாது என்னை வருத்தாநின்றதெனத் தன்னொஞ்சொடு வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஏர்ப்பின்னை தோள்முன் மணந்தவன்
ஏத்த எழில்திகழுஞ்
சிர்ப்பொன்னை வென்ற செறிகழ
லோன்தில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னை பொன்னவிழ் முத்த
மணலிற் கலந்தகன்றார்
தேர்ப்பின்னைச் சென்றவென் நெஞ்சென்
கொலாமின்று செய்கின்றதே.
வெற்பன் நீங்கப்
பொற்பு வாடியது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ உயிர்க்கே கருணை யுற்றின்பானது ” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : ஏர்ப் பின்னை தோள் முன் மணந்தவன் ஏத்த - அழகையுடைய பின்னையென்கின்ற தேவியுடைய தோள் களை முற்காலத்துக் கலந்த மாயோன் நின்றுபரவ—எழில் திகழும் சிர்ப் பொன்னை வென்ற செறி கழலோன் தில்லைச் சூழ் பொழில் வாய்—எழில்விளங்குஞ் செம்பொன்னிவென்ற திருவடிகளை யுடையவனது தில்லைக்கட் சூழ்ந்த பொழிலிடத்து—கார்ப் புன்னை பொன் அவிழ் முத்த மணலில்—கரியபுன்னை பொன் போல மலராரின்ற முத்துப்போலு மணலையுடையதோரிடத்து—கலந்து அகன்றார்—கூடி நீங்கிவரது—தேர்ப் பின்னைச் சென்ற என் நெஞ்சு இன்று செய்கின்றது என் கொலாம்—தேர்ப்பின் சென்ற என்னெஞ்சம் இவ்விடத்தின்று செய்கின்றதென்னோ ! அறிகின்றிலேன் ! எ - று.

ஏத்தவெழிறிகழுமெனவியையும். என்னோடு நில்லாது அவர் தேர்ப்பின்போன நெஞ்சம் இன்றென்னை வருத்துகின்ற விஃ தென்னென்று நெஞ்சொடு நொந்து கூறினாளாக வுரைப்பினு மமையும். செறிகழலும் முத்தமணலும் : அன்மொழித்தொகை. தேய்கின்றதேயென்பது பாடமாயின், அன்றவரை விடாது சென்ற நெஞ்சம், செல்லாது ஈண்டிருக்கு மென்னைப்போல், இன்று தேய்கின்றதென்னென்று கூறினாளாகவுரைக்க. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றுமை நீங்கு தல்.

273

9. வருத்தங்கண்டுரைத்தல்¹

வருத்தங்கண்டுரைத்தல் என்பது தலைமகள் தன்னெஞ் சொடுவருந்தாநிற்பக் கண்ட தோழி, இத் தன்மைத்தாகிய வெற்பராகலிற் றுமாது விரைய வரைவொடுவருவர் ; ஆதலால் நீயின்னாமையையடையாதோழிவாயாக வென்று அவள் வருத்தந் தீரக் கூறுகின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கானமர் சூன்றர் செவியுற

வாங்கு கணை துணையா

மானமர் நோக்கியர் நோக்கென

மான்நல் தொடைமடக்கும்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருள்கிவன் சுருணைக் குருகி நோக்கியது” என்பதாம்.

வானமர் வெற்பர்வண் தில்லையின்
மன்னை வணங்கலர்போல்
தேனமர் சொல்லிசெல் லார்செல்லல்
செல்லல் திருநுதலே.

அழகுறு கோதையின் விழுமுறு பேதையை
நீங்கல ரென்ப பங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : தேன் அமர் சொல்லி - தேனைப்பொருந்
துஞ் சொல்லையுடையாய்—கான் அமர் குன்றர் செவி உற வாங்கு
களை - கானின்க ணமருங் குன்றவர் செவியுறும்வண்ணம் வலித்த
கணையை—துணையாம் மான் அமர் நோக்கியர் நோக்கென மான்
நல்தொடை மடக்கும் - தாமெய்யக் குறித்தவற்றினோக்குந் தந்
துணைவியராகிய மாணப்பொருந்திய நோக்கத்தையுடையவரது
நோக்கோடொக்கு மென்று கருதி அம்மாணைக் குறித்த நல்ல
தொடையைமடக்கும்—வான் அமர் வெற்பர் செல்லார் - முகிறங்
கும் வெற்பர் செல்கின்றாரல்லர்—வண் தில்லையின் மன்னை வணங்
கலர் போல் - வளவிய தில்லையின் மன்னை வணங்காதாரைப்
போல—திருநுதல் - திருநுதல்—செல்லல் செல்லல் - இன்னு
மையையடையாதொழிவாய் எ - று.

தொகைமடக்குமென்னுஞ் சொற்கள் இயைந்து ஒருசொல்
லாய்க் குன்றவ ரென்னு மெழுவாய்க்குங் கணையையென்னு
மிரண்டாவதற்கும் முடிபாயின. துணையாமென்பது “ ஏவ்வி
னையர் தாய்” என்பதுபோல மயக்கமாய் நின்றது. மானமர்
நோக்கியர் நோக்கென்பதனை உறழ்வா லுவமைப்பாற்படுக்க.
கொலைத்தொழிலாளருந் தந்துணைவியரோ டொப்பனவற்றிற்கு
மிடர்செய்யாத வெற்பராதலின், நீ யிவ்வாறு வருந்த நீட்டியா
ரென்பது கருத்து. *

274

10. வ ழி யொ மு கி வ ற் பு று த் த ல் ¹

வழியொழுதி வற்புறுத்தல் என்பது தலைமகளது வருத்தங்
கண்ட தோழி, அவளை வழியொழுகியாற்றுவீக்கவேண்டு மள

* “தொடுத்த வாளியர் துணைபுனர் கானவர், இடுக்கண்
செய்யா தியங்குநர்” (மலைபடுகடாம் 17 - 8) என்பது காண்க.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “கருணை யிங்ஙன மாயி னுயிரும்,
இன்பே யாருமென் றன்புற வுரைத்தது” என்பதாம்.

வாகலின், ஆற்றமைக்குக் காரணமாகியவற்றைக் கூறித் தானும் அவனோடு வருத்தமுற்று, அதுகிடக்க, இம்மலர்ப்பாவையை யன்னாட்டு இவ்வேறுபாடு வந்தாவாறென்னோவென்று அயலவர் ஐயுறாநிற்ப ராதலான் நீ யாற்றவேண்டு மென்று அவள்வழி யொழுகி வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மதுமலர்ச் சோலையும் வாய்மையும்

அன்பும் மருவீவெங்கான்
கதுமெனப் போக்கும் நிதியின்

அருக்குமுன் னிக்கலுழந்தால்
நொதுமலர் நோக்கமொர் மூன்றுடை
யோன்தில்லை நோக்கலர்போல்
இதுமலர்ப் பாவைக்கென் னோவந்த
வாறென்ப ரேந்திழையே.

சூழிருங் கூந்தலைத்

தோழி நெருட்டியது.

இதன் பொருள் : மது மலர்ச் சோலையும்-அவரைப் புதுவது கண்ணுற்ற மதுமலரையுடைய சோலையையும்—வாய்மையும் - அன்று நின்னிற்பிரியேன் பிரியினுற்றேனென்றுகூறிய வஞ்சினத் தினது மெய்ம்மையையும்—அன்பும்-வழிமுறைபெருகிய வன்பையும்—மருவி வெங்கான் கதுமெனப் போக்கும்— நம்மோடு மருவி வைத்துப் பின் கதுமென வெங்கானிற்போகிய போக்கையும்— நிதியின் அருக்கும் - போய்த்தேடு நிதியினது செய்தற்கருமையையும்—முன்னிக் க லு ழ் ந் த ா ல் - நினைந்து நீ கலுழந்தால்—ஏந்திழை-ஏந்திழாய்—நொதுமலர்-ஏதிலர்—மலர்ப்பாவைக்கு இது வந்தவாறு என்னோ என்பர்—மலர்ப்பாவையன்னாட்டு இவ்வேறு பாடு வந்தவாறென்னோவென்றையுறுவர் ; அதன ஸீ யாற்றுவா யாக எ - று. நோக்கம் ஓர் மூன்று உடையோன் தில்லை நோக் கலர் போல் வந்தவாறு என்னோ - கண்களொருமூன்றையுடையவனது தில்லையைக் கருதாதார்போல வந்தாவாறென்னோ வெனக் கூட்டுக.

அன்பு வழிமுறையாற் சுருங்காது கடிது சுருங்கிற்றென்னுங் கருத்தாற் கதுமெனப் போக்கு மென்றான். அருக்குமென்றத

னால் நீட்டித்தல் கருதினோம். வழி யொழுகி யாற்றுவிக்க வேண்டு மளவாகலின், ஆற்றமைக்குக் காரண மாகியவற்றை மிகுத்துக் கூறினோம். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : இளிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : தலைமகளை யாற்று வித்தல். 275

11. வ ன் பு றை யெ தி ரழி ந் தி ரங் க ல்¹

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல் என்பது, வழியொழுகி வற்புறுத்தின தோழியோடு, தலைமகன் வரைவு நீடுதலாற்றாமக் கோர் பற்றுக்கோடின்றி வருந்துந் திருவினையுடையார்க்கு அவன் வரைவு மிகவுமினிது ; யானாற்றேனெனத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்திரங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வந்தாய் பவரையில் லாமயில்

முட்டை இனையமந்தி

பந்தா டிரும்பொழிற் பல்வரை

நாடன்பண் போஇனிதே

கொந்தார் நறுங்கொன்றைக் கூத்தன்தென்

தில்லை தொழார் குழுப்போற்

சிந்தா குலமுற்றுப் பற்றின்றி

நையுந் திருவினர்க்கே.

வன்கறை* வேலோன் வரைவு நீட

வன்புறை யழிந்தவன் மனமழுங் கியது.

இதன் பொருள் : கொந்தார் நறுங் கொன்றைக் கூத்தன்தென் தில்லை தொழார் குழுப்போல் - கொத்தார்ந்த நறியகொன்றையையணிந்த கூத்தனது தெற்கின்கணுண்டாகிய தில்லையை வணங்காதாரது திரன்போல—சிந்தாகுலம் உற்றுப் பற்று இன்றி நையும் திருவினர்க்கு - மனக்கலக்கத்தையுற்றுத் தமக் கோர் பற்றுக்கோடின்றி வருந்துந் திருவினையுடையவர்க்கு—வந்து ஆப்பவரை இல்லா மயில்முட்டை—சென்றாராய்வாரை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பின்னுஞ் சிவமே பெருங்கருணையாயது" என்பதாம். * பா - ம்—மன்கறை.

யுடைத்தல்லாத மயிலின் முட்டையை—இனைய மந்தி பந்தாடு § இரும் பொழில் பல் வரை நாடன் பண்போ—இனையமந்தி பந்தாடினையாடும் பெரிய பொழிலையுடைய பலவாகிய வரைகளை யுடைய நாட்டை யுடையவன தியல்போ—இனிது—இனிது எ—று.

நையுத்திருவிளர்க்கென்றது நையுந்துணையா யிறந்துபடா திருந்து அவனளிபெற்ற ஞான்று இன்புறவெய்தும் நல்வினையாட்டியர்க்கென்றவாறு. எனவே, யானது பெறுமாறில்லை யென்றோளாம். உற்றதாராய்ந் தோம்புவாரில்லாத மயிலினது முட்டையால் ஈன்ற வருத்தமறியாத விளமந்தி, மயிலின் வருத்தமும் முட்டையின் மென்மையும் பாராது பந்தாடுகின்றிற்போலக் காதலரான் வினவப்படாத என் காமத்தை நீ யில்துற்றறியாமையான் எனது வருத்தமும் காமத்தினது மென்மையும் பாராது, இவ்வாறுரைக்கின்றயென உள்ளுறை வகையாற் றேழியை நெருங்கி வன்புறை யெதிரழிந்தவாறு கண்டுகொள்க. அல்லதூஉம், வந்தாய்ப்பவர் தோழியாகவும், இளமந்தி தலைமகனாகவும், பந்தாடுதல் தலைமகளது வருத்தம் பாராது தான் வேண்டியவா றேழுகு மவனதொழுக்கமாகவும் உரைப்பினுமமையும். திருவினெற்கே யென்பது பாடமாயின், இவ்வாறு வன்கண்மையேனாய் வாழுந்திருவையுடையேற்கென வரைக்க. இதற்குத் திரு : ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு : அழகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் அது. 276

12. வாய்மை கூறி வருத்தந் தணித்தல்¹

வாய்மை கூறி வருத்தந் தணித்தல் என்பது வரைவு நீடுதலான் வன்புறை யெதிரழிந்து வருந்தாநின்ற தலைமகனுக்கு.

§ “கானமஞ்ஞை யறையின் முட்டை, வெயிலாடு முகவின்குருகை யுருட்டும், குன்ற நாடன் கேண்மையென்றும், நன்றுமன் வாழி தோழி, யுன்கண் நீரோ டொராங்குத் தணப்ப, உள்ளா தாற்றல் வல்லுவோர்க்கே” (குறுந்தொகை, 38) என்ற பாடலின் கருத்தை இங்கு ஒப்புநோக்குக.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உயிர்ப்பரி வெடுத்தரு னுவந்த்ரற் குரைத்தது” என்பதாம்.

அவர் சொன்ன வார்த்தை நினக்குப் பொய் யென்பதே கருத்தாயின் இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதுமில்லையெனத் தோழி தலைமகனது வாய்மை கூறி, அவள் வருத்தந் தணியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மொய்யென் பதேஇழை கொண்டவ
 னென்னைத்தன் மொய்கழற்காட்
 செய்யென் பதேசெய் தவன்தில்லைச்
 சூழ்கடற் சேர்ப்பர்சொல்லும்
 பொய்யென்ப தேகருத் தாயிற்
 புரிசூழற் பொற்றொடியாய்
 மெய்யென்ப தேதுமற் றில்லைகொ
 லாமிவி வியலிடத்தே.

வேற்றடங் கண்ணியை
 ஆற்று வித்தது.*

இதன் பொருள் : மொய் என்பதே இழை கொண்டவன் - வலிமையை யுடைய என்பதனையே தனக்கணியாகக் கொண்டவன்—என்னைத் தன் மொய் கழற்கு ஆள் செய் என்பதே செய்தவன் - என்னைத் தன்னுடைய வலியதிருவடிக்காட் செய்யென்று வெளிப்பட்டுநின்று சொல்லுதலையே செய்தவன்—தில்லைச் சூழ்கடல் சேர்ப்பர் சொல்லும் - அவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய சூழ்ந்த கடலையுடைத்தாகிய சேர்ப்பையுடையவரது சொல்லும்—பொய் என்பதே கருத்து ஆயின் - பொய்யென்பதே நினக்குக் கருத்தாயின்—புரிசூழல் பொற்றொடியாய் - சுருண்டசூழலையுடைய பொற்றொடியாய்—இவ் வியல் இடத்து மெய் என்பது ஏதும் இல்லை கொலாம் - இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதுமில்லைபோலும்! எ - று.

அரிமுதலாயினாரென்பாகலின், மொய்யென்பென்றார். இழிந்தன கைக்கொள்வானாகலின், என்பையணியாகவும் என்னை யடிமையாகவுங் கொண்டானென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

13. தேருதுபுலம்பல்¹

தேருதுபுலம்பல் என்பது தலைமகனது வாய்மைகூறி வருத்தந்தணியாநின்ற தோழிக்கு, யானவர் கூறிய மொழியின்படியே மெய்ம்மையைக்கண்டு வைத்தும், என்னெஞ்சமு நிறையும் என்பவையாய் நிற்கின்றன வில்லை; அதுவேயு மன்றி, என்னுயிரும் பொறுத்தற்கரிதாகாநின்றது, இவை யிவ்வாறுதற்குக் காரணம் யாதென்றறிகின்றிலேனெனத் தான்றேருமைகூறிப் புலம்பாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மன்செய்த முன்னாள் மொழிவழியே
அன்ன வாய்மைகண்டும்
என்செய்த நெஞ்சம் நிறையும்நில்
லாவென தின்னுயிரும்
பொன்செய்த மேனியன் தில்லை
யுரூரிற் பொறையரிதாம்
முன்செய்த தீங்குகொல் காலத்து
நீர்மைகொல் மொய்குழலே.

தீதறு கண்ணி* தேற்றத் தேருது
போதுறு குழலி புலம் பியது.

இதன் பொருள் : மொய் குழலே - மொய்த்த குழலையுடையாய்—முன் நாள் மன் செய்த மொழி வழியே அன்ன வாய்மை கண்டும் - முற்காலத்து மன்னன் நமக்குதவிய மொழியின்படியே அத்தன்மைத் தாகிய மெய்ம்மையைக் கண்டுவைத்தும்—நெஞ்சம் நிறையும் நில்லா - என்னெஞ்சமுநிறையு மென்வரையவாய் நிற்கின்றில—என் செய்த - இவையென்செய்தன—எனது இன் உயிரும் - அதுவேயுமன்றி எனதினியவுயிரும்—பொன் செய்த மேனியன் தில்லை உரூரின் பொறை அரிதாம் - பொன்னையொத்த மேனியையுடையவனது தில்லையை யுருதாரைப்போல வருத்தம் பொறுத்த லரிதாகா நின்றது—முன் செய்த தீங்கு கொல் - இவையிவ்வாறுதற்குக் காரணம் யான் முன் செய்த தீவி

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “அருளியம் பியுமரன் கருணைமிக் கெழுந்தது” என்பதாம். * பா—ம்—தீதறு குழலி.

னையோ—காலத்து நீர்மை கொல் - அன்றிப் பிரியுங்காலமல்
லாத விக்காலத்தினியல்போ? அறிகின்றிலன் எ - று.

மொழிவழியே கண்டுமெனவியையும். நெஞ்சநில்லாமையா
வது நம்மாட்டு அவரதன்பு எத்தன்மைத்தோவென் றையப்படு
தல். நிறைநில்லாமையாவது பொறுத்தலருமையான் அந்நோய்
புறத்தார்க்குப் புலனாதல். நில்லாதென்பது பாடமாயிற் றனித்
தனி கூட்டுக. பொன்செய்த வென்புழிச் செய்தவென்பது
உவமச் சொல். உயிர் துன்ப முழத்தற்குக் காரணமாதலின்,
அதனையுந் துன்பமாக நினைந்து இன்னுயிரும் பொறையரிதா
மென்றாள். மெய்ப்பாடு : மருட்கை. பயன் : ஆற்றுவித்தல். 278

14. காலமறைத்துரைத்தல்¹

காலமறைத்துரைத்தல் என்பது தேருமைகூறிப் புலம்பா
நின்ற தலைமகள், காந்தள் கருவுறக்கண்டு, இஃதவர் வரவுகுறித்த
காலமென்று கலங்காநிற்ப, நம்முடைய வையன்மார் தினைக்கதிர்
காரணமாகக் கடவுளைப்பராவ, அக்கடவுளதானையாற் கால
மன்றியுங் கார் நிரைச்சொரிய, அதனையறியாது, காலமென்று
இக்காந்தன் மலர்ந்தன; நியதனைக் காலமென்று கலங்கவேண்
டாவெனத் தோழி, அவனையாற்றுவித்தற்குக் காலமறைத்துக்
கூறுநிறில். அதற்குச் செய்யுள்—

கருந்தினை யோம்பக் கடவுட்

பராவி நமர்கலிப்பச்

சொரிந்தன கொண்மூச் சுரந்ததன்

பேரரு ளால்தொழும்பிற்

பரிந்தெனை யாண்டசிற் றம்பலத்

தான்பரங் குன்றிற்றுன்றி

விரிந்தன காந்தள் வெருவரல்

காரென வெள்வனையே.

காந்தள் கருவுறக் கடவுண் மழைக்கென்

றேந்திழைப் பாங்கி இனிதியம் பியது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அருள்சில நோக்கிக் காலம்
தென்றது ” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : வெள் வளை - வெள்வளையையுடையாய்—
கருந்தினை ஓம்பக் கடவுட் பராவி நமர் கலிப்ப - கரியதினையை
யோம்பவேண்டிக் கடவுளைப்பராவி நமராரவாரிப்ப—கொண்மூச்
சொரிந்தன - அக்கடவுளானையாற் கொண்மூக்கள் காலமன்றியு
நீரைச் சொரிந்தன—காரென - அதனைக்காரென்று கருதி—பரங்
குன்றின் காந்தள் துன்றி விரிந்தன - இப்பரங்குன்றின்கட் காந்த
னெருங்கி யலர்ந்தன ; அதனான் நீ காரென் றஞ்சவேண்டா
எ - று. சுரந்ததன் பேரருளான் - பொறுத்தற்கரிதாகச் சுரந்த
தனது பெரியவருளான்—தொழும்பில் பரிந்து எனை ஆண்ட சிற்
றம்பலத்தான் பரங்குன்றின் - அடிமைக்குத் தகாதவென்னைத்
தன்னடிமைக்கண்ணேகூட்டி நடுவுநிலைமையின்றிப் பரிந்தாண்ட
சிற்றம்பலத்தானது பரங்குன்றினெனக் கூட்டுக.

கடவுண்மறை-கடவுளாற் றரப்பட்டமறை. மேய்ப்பாடு :
பெருமிதம். பயன் : ஆற்றுவித்தல். 279

15. து து வ ர வு ரை த் த ல்¹

துதுவர வுரைத்தல் என்பது காலமறைத்த தோழி, ஒரு
துது வந்து தோன்றாநின்றது ; அஃதின்றார் தாதென்று தெரியா
தெனத் தானின்புறவோடு நின்று அவள் மனமகிழும்படி தலை
மகளுக்குத் துதுவரவுரையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வென்றவர் முப்புரஞ் சிற்றம்
பலத்துள்ளின் றுடும்வெள்ளிக்
குன்றவர் குன்றா அருள்தரக்
கூடினர் நம்மகன்று
சென்றவர் தூதுகொல் லோஇருந்
தேமையுஞ் செல்லல்செப்பா
நின்றவர் தூதுகொல் லோவந்து
தோன்றும் நிரைவளையே.
ஆங்கொரு துதுவரப்
பாங்கிகண் டரைத்தது.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உயிர்க்குக் கரணம்யான் வேறிலை
யென்றது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : நிரை வளை - நிரைவளையையுடையாய்—வந்து தோன்றும்—ஒரு தூதுவந்து தோன்றாநின்றது—குன்ற அருள் தரக் கூடினர் நம் அகன்று சென்றவர் தூது கொல்லோ - இது குன்றாத அருள்கொணர்ந்துதர வந்துகூடிப் பின்னம்மைப் பிரிந்துசென்றவர் தூதோ—இருந்தேமையும் செல்லல் செப்பா நின்றவர் தூது கொல்லோ—அன்றி அவர் பிரியவிருந்தோமிடத் தும் இன்னுமையைச் சொல்லாநின்ற வேதிலார் தூதோ? அறியேன் எ - று. முப்புரம் வென்றவர்-முப்புரத்தை வென்றவர்—சிற்றம்பலத்துள் நின்று ஆடும் வெள்ளிக் குன்றவர்-சிற்றம்பலத் தின்கணினுடும் வெள்ளிக்குன்றையுடையவர்—குன்ற அருள் - அவரது குன்றாதவருளெனக்கூட்டுக.

கூடினரென்பது பெயர்ப்படநின்றதெனினு மமையும். இருந்தேமையென்னு மிரண்டாவது ஏழாவதன் பெர்ருட்கண் வந்தது. இரண்டாவதாயேநின்று இன்னுமையைச் சொல்லாநின்றவரென்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்ததென்பாரு முளர். ஆங்கொரு தூது - ஏதிலார் தூது. மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச் சார்ந்த மருட்கை. பயன் : ஐயந்தீர்தல்.

280

• 16. தூ து க ண் ட மு ங் க ல்¹

தூதுகண்டமுங்கல் என்பது தூதுவரவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் மனமகிழ்வோடு நின்று, இஃதயலார் தூதாகலான் இவை வருவன செல்வன வாகாநின்றன ; காதலர் தூது இன்று வாராதிருக்கின்றது என்செய்யக்கருதி யென்றறி கின்றி லேனென்று ஏதிலார் தூதுகண் டமுங்காநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வருவன செல்வன தூதுகள்
ஏதில வான்புலியூர்
ஒருவன தன்பரின் இன்பக்
கலவிகள் உள்ளருகத்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “கரண மொன்றுண்டோ வென்றருள் கருதியது” என்பதாம்.

தருவன செய்தென தாவிக்கொண்
 டேகியென் நெஞ்சிற்றம்மை
 இருவின காதல ரே துசெய்
 வானின் றிருக்கின்றதே.

அயலுற்ற தாதுவாக்
 கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.

இதன் பொருள் :—ஏதில தூதுகள் வருவன செல்வன் - ஏதிலவாகிய தூதுகள் வருவன போவனவா யிராநின்றன—வான் புலியூர் ஒருவனது அன்பரின் - வாலிய புலியூர்க்கணுளனாகிய ஒப்பில்லாதானது அன்பையுடையவரைப்போல—உள் உருகத் தருவன இன்பக் கலவிகள் செய்து - யானின்புற வுள்ளருகும் வண்ணந் தரப்படுவனவாகிய இன்பக்கலவிகளை முன்செய்து—எனது ஆவி கொண்டு ஏகி-பின்னென தாவியைத் தாங்கொண்டுபோய்—என் நெஞ்சில் தம்மை இருவின காதலர் - என்னெஞ்சத்தின்கட்டம்மையிருத்தின காதலர்—இன்று இருக்கின்றது ஏது செய்வேன் - இன்றுவாளாவிருக்கின்றது ஏதுசெய்யக்கருதி? எ - று.

ஒருவனதன்பு - ஒருவன்கணன்பு. உள்ளருகத் தருவன வென்பதற்கு உள்ளருகும்வண்ணஞ் சிலவற்றைத் தருவனவாகிய கலவியென்றுரைப்பினு மமையும். தன்மெய்யன்பர் போல யானுமின்புற வுள்ளருகங் கலவிகளை முன்செய்து பின்னென தாவி போயினுற்போலத் தாம் பிரிந்துபோய் ஒருஞான்றுங் கட்டபுலனாகாது யானினைந்து வருந்தச்செய்த காதலர் இன்று ஏது செய்ய விருக்கின்றாரென வேறுமொரு பொருடோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. அயல் - அயன்மை. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

281

17. மெலிவுகண்டு செவி லி கூறல்¹

மெலிவுகண்டு செவி லி கூறல் என்பது ஏதிலார் தூதுகண் டமுங்காநின்ற தலைமகளைச் செவி லி யெதிர்ப்பட்டு, அடியிற் கொண்டு முடிகாறுநோக்கி, இவள் பண்டைத் தன்மையளல் லன்; இவ்வாறு மெலிதற்குச் சேயினதாட்சியிற் பட்டனள்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ திரோதை சிவத்திற் சேர்ந்த தெனத் திரும்பியது ” என்பதாம்.

போலுமென் றறிகின்றிலேனென்று அவளது மெலிவுகண்டு
கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வேயின மென்தோள் மெலிந்தொளி

வாடி விழிபிறிதாய்ப்

பாயின மேகலை பண்டையள்

அல்லள் பவளச்செவ்வி

ஆயின ஈசன் அமரர்க்

கமரன்சிற் றம்பலத்தான்

சேயின தாட்சியிற் பட்டன

ளாம்இத் திருந்திழையே.

வண்டமர் புரிகுழ லொண்டொடி மெலிய

வாடா நின்ற கோடாய் கூறியது.

இதன் பொருள் : வேய் இன மென்றோள் மெலிந்து-வேய்க்
கினமாகிய மென்றோண்மெலிந்து—ஒளி வாடி - கதிர்ப்புவாடி—
விழி பிறிதாய்-விழி தன்னியல்பிழந்து வேராய்—பாயின மேகலை
பண்டையளல்லள் - பரந்த மேகலையையுடையாள் பண்டைத்
தன்மையளல்லளாயினாள், அதனால்—இத் திருந்திழை-இத்திருந்
திழை—சேயினது ஆட்சியின் பட்டனளாம் - சேயினதாட்சியா
கிய விடத்துப்பட்டாள்போலும் எ - று. பவளச் செவ்வி ஆயின
ஈசன் - திருமேனி பவளத்தினது செவ்வியாகியவிசன்—அமரர்க்கு
அமரன்-தேவர்க்குத் தேவன்—சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்
தின்கண்ணன்—சேய்-அவனுடைய சேயெனக்கூட்டுக.

ஒளிவாடியென்பதூஉம், விழிபிறிதாயென்பதூஉம் சினை
வினைப்பாற்படும். பாயினமேகலை யென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு
சொன்னீர்மைப் படுதலின், ஆகுபெயரெனப்படும். செவ்வி -
கருகுதலும் வெளுக்குதலுமில்லாத நிறம். ஆட்சி - அவன
தானையான் மக்களுக்கணையலாகாத விடம். 282

18. கட்டுவைப்பித்தல்¹

கட்டுவைப்பித்தல் என்பது மெலிவுகண்ட செவிலி, அவளது
பருவங்கூறி, இவ்வணங்குற்ற நோயைத் தெரியவறிந்து சொல்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " திரோதை சிவத்திற்கேர் சின்னங்
கண்டது " என்பதாம்.

லுமினெனக் கட்டுவித்திக் குரைத்துக் கட்டுவைப்பியாநிற்றல்
அதற்குச் செய்யுள்—

சுணங்குற்ற கொங்கைகள் சூதுற்
றிலசொல் தெளிவுற்றில
குணங்குற்றங் கொள்ளும் பருவமு
றூள்குறு காவசுரர்
நிணங்குற்ற வேற்சிவன் சிற்றம்
பலநெஞ் சுருதவர்போல்
அணங்குற்ற நோயறி வுற்றுரை
யாடுமின் அன்னையரே.

மால்கொண்ட கட்டுக்
கால் கொண்டது.

இதன் பொருள் : சுணங்கு உற்ற கொங்கைகள் சூது உற்
றில - சுணங்கைப் பொருந்திய கொங்கைகள் சூதின்றன்மையை
யுற்றனவில்லை—சொல் தெளிவு உற்றில - சொற்கள் குதலைமை
நீங்கி விளங்குதலையுற்றனவில்லை—குணம் குற்றம் கொள்ளும்
பருவம் உறூள் - நன்மையுந் தீமையு மறியும் பெதும்பைப் பரு
வத்தை யிப்பொழுதைக்குறூள், இவளினமை இதுவாயிருந்தது—
அன்னையரே - அன்னைமீர்—அணங்கு உற்ற நோய் அறிவுற்று
உரையாடுமின் - இவ்வணங்குற்ற நோயைத் தெளியவறிந்து
சொல்லுவிராமின் எ - று. குறுகா அசுரர் நிணம் குற்ற வேல்
சிவன் சிற்றம் பலம் நெஞ்சு உருதவர் போல் அணங்குற்ற -
சென்றுசேராத வசுரருடைய நிணத்தைக்குற்ற சூலவேலை
யுடைய சிவனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுருதாரைப்போல
அணங்குற்றவெனக் கூட்டுக.

இளமைகூறிய வதனாற் பிறிதொன்று சிந்திக்கப்பட்ட
ளென்பது கூறினாளாம். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு :
மருட்கை. பயன் : தலைமகட்குற்ற துணர்த்தல். 283

19. க ல க் க மு ற் று நி ற் ற ல்¹

கலக்கமுற்று நின்றல் என்பது செவிலிகட்டுவைப்பியா
நிற்ப, இவளுள்ள மோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி,

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “சிவத்துயிர் சேர்ந்த திறமுல
கூறிதல், அருள்கண் டிதுவழி யாமோ வென்றது” என்பதாம்.

நம்மை வருத்தி, அயலார் அன்று மொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நாணிணையுந்தள்ளி, எங்குடியிணையுங்குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப் புகுகின்றதெனத் தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மாட்டியன் றேயெம் வயிற்பெரு

நாணிணி மாக்குடிமா

குட்டியன் றேநிற்ப தோடிய

வாறிவ னுள்ளமெல்லாங்

காட்டியன் றேநின்ற தில்லைத்தொல்

லோணைக்கல் லாதவர்போல்

வாட்டியன் றேர்குழ லார்மொழி

யாதன வாய்திறந்தே.

தெய்வத்தில் தெரியுமென*

எவ்வத்தின் மெலிவுற்றது.

இதன் பொருள் : இவள் உள்ளம் ஓடியவாறு எல்லாம் காட்டி - இவளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி— அன்றே நின்ற தில்லைத் தொல்லோனைக் கல்லாதவர் போல் வாட்டி - அன்றுதொட்டுநின்ற தில்லைக்க னுளனாகிய பழையோனைக் குருமுகத்தா லறியாதாரைப்போல வருந்த நம்மை வாட்டி—ஏர் குழலார் அன்று மொழியாதன வாய் திறந்து - அலர்தூற்றி அவ்வேர்குழலாராகிய வயலார் அன்று மொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்லி—இனி எம் வயின் பெரு நாண் மாட்டி அன்றே-இப்பொழு தெம்மிடத்துண்டாகிய பெரு நாணினை மாள்வித்தல்லவே—மாக் குடிமாசு ஊட்டி அன்றே நிற்பது - எம்பெருங்குடியைக் குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டு வித்திநிற்பது ! இனியென்செய்தும் ! எ - ரு.

முன்வித்தற்கண் மூட்டியென நின்றவாறுபோல மாள்வித் தற்கண் மாட்டியென நின்றது. தள்ளியென்னும் பொருள்பட நின்றதென்பாருமுளர். நிற்பதென்றதனை முன்னையதனோடுங்

* பா—ம்—தெளியுமென.

கூட்டுக. இவனென்றது கட்டுவித்தியையென்று, இவணிற் ப தெனக்கூட்டித் தலைமகள் கூற்றாக வுரைப்பினுமமையும். தில் லைக்கணின்ற நாள் இந்நாளென்றுணரலாகாமையின், அன்றே நின்றவென்றார். தெய்வம் - கட்டுக்குரியதெய்வம். மெய்ப்பாடு : இளிவரல். பயன் : அறத்தொடுநிறற் கொருப்படுத்தல். 284

20. கட்டுவித்தி கூறல்¹

கட்டுவித்தி கூறல் என்பது தோழி கலக்கமுற்று நில்லா நிற்ப, இருவரையு நன்மையாகக் கூட்டுவித்த தெய்வம் புறத் தார்க்கிவ்வொழுக்கம் புலப்படாமல் தானிட்ட நெல்லின்கண் முருகணங்குகாட்ட, இதனை யெல்லீருங் காண்மின் ; இவளுக்கு முருகணங் கொழியப் பிறிதொன்று மில்லையெனக் கட்டுவித்தி நெற்குறி காட்டிக் கூறாநிறற். அதற்குச் செய்யுள்—

குயிலிதன் றேயென்ன லாஞ்சொல்லி

கூறன்சிற் றம்பலத்தான்

இயலிதன் றேயென்ன லாகா

இறைவிறற் சேய்கடவும்

மயிலிதன் றேகொடி வாரணங்

காண்கவன் சூர்தடிந்த

அயிலிதன் றேயிதன் றேநெல்லிற்

ரோன்று மவன்வடிவே.

கட்டு வித்து*

விட்டு ரைத்தது.

இதன் பொருள் : இது குயில் அன்றே என்னலாம் சொல்லி கூறன் - இது குயிலோசையாமென்று சொல்லலாகுஞ் சொல்லையுடையாது கூற்றையுடையான்—சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம் பலத்தின் கண்ணான்—இயல் இது அன்றே என்னல் ஆகா இறை - அவனது தன்மையிதுவாமென்று கூறமுடியாத விதை வன்—விறல் சேய் கடவும் மயில் இது அன்றே-அவனுடைய

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “சிவமுயி ருற்ற திவ்வியந் தெரிந் தது” என்பதாம்.

* பா—ம்—கட்டு விச்சி (-கட்டுப்படுக்குமவன்.)

விறலையுடைய சேயூரு மயிலிதுவல்லவே—கொடி வாரணம் காண்க—அதுவேயுமன்றி, அவன் கொடிக்கணுளதாகிய கோழியையும் எல்லீருங்காண்க—வன் குர் தடிந்த அயில் இது அன்றே—அதுவேயுமன்றி, வலியனாகிய குரைக்குறைத்த அயில்தானிது வல்லவே? இவையெல்லாங் சொல்லுகின்றதென்—நெல்லில் தோன்றும் அவன் வடிவு—இப்பரப்பிய நெல்லிக்கண்வந்து தோன்றுகின்றது அவனதுருவமாம்—இது அன்றே—இதுவல்லவே? காண்மின் எ - று.

முருகனெனவே, முருகணங்கினுள்ளென்று கூறினோம். குர் மாமரமாய் நின்றமையாற் றடிந்தவென்றான். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தன் கரும முற்றுதல். கட்டுவித்தியை விளவ, அவளறியாதாள்போல இக்கருமமுடித்தற் பொருட்டில்வகை சொன்னான். என்னை? வரைபொருட்டுத் தலைமகன் போக, அவன் வரவு நீட்டித்தலான், இவளதாற்றாமையானுண்டாகிய நோயை முருகனால் வந்ததென்றிவள் கூறலாமோ? இஃதங்ஙனமாயிற் குறியென்பதனைத்தும் பொய்யேயாமென்பது கூடா. அதற்கு விடை : குறியும் பொய்யன்று; இவளும் பொய் கூறினாள்—அஃதெங்ஙனமெனின் :—குறிபார்க்கச் சென்றிருக்கும்பொழுதே தெய்வ முன்னிலையாகக் கொண்டிருத்தலான். அத்தெய்வத்தின் வெளிப்பாட்டானே தலைமகனுடன் புணர்ச்சியுண்மையை யறிந்தாள். இவளின்ங்ஙனமறிந்தாளென்பதனை நாமறிந்தவாறியாதினாலெனின், இக்களவொழுக்கந் தெய்வமிடைநிற்ப்பான்மைவழியோடி நடக்குமொழுக்கமாதலானும், சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரிந்திராதே யென்றிவள் சொல்லுதலானும் அறிந்தாம், இப்படி வருமொழுக்கம் அகத்தமிழொழுக்கமென்பதனை முதுபெண்டிரு மறிந்துபோதுகையானும், இவளுரைக்கின்றழி முதுபெண்டரை முகநோக்கியே சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரியாதென வுரைத்தாள், அவரு மக்கருத்தேபற்றியும் அதனை யுணர்ந்தார், இக்கருத்தினாலு நாமறியப்பட்டது, இனியயலாரையுஞ் சுற்றத்தாரையும் நீக்கவேண்டுகையாலும், இக்களவொழுக்க முடியுமிடத்து வேலனைக் கூவுகையும், வெறித்தொழில் கொள்கையும், அவ்வெறித்தொழிலை யறத்தொடுநின்றுவிலக்குகையும், அகத்தமிழிலக்கணமாகையின், முருகணங்கென்றே கூறப்பட்டது. கூறியவாறாவது : குறிக்கிலக்கணம்

நென்மூன்றுமீரண்டு மொன்றும் படுகை. அஃதாவது அடியுங்
கொடியு முவகையும். இதனில், அடியாவது மயில், கொடி-
யாவது கோழி, உவகையாவது வேல். ஆதலான் முருகணங்
கெனவே கூறப்பட்டதென வறிக. 285

21. வேலனை யழைத் தல்¹

வேலனை யழைத்தல் என்பது கட்டுவித்தி முருகணங்
கென்று கூறக்கேட்டு, இப்பால னிக்குடியின்கட்பிறந்து நம்மை
யிவ்வாறு நிற்பித்த பண்பினுக்கு வேலன் புகுந்து வெறியு மாடுக;
அதன்மேன் மறியு மறுக்கவெனத் தாயர் வேலனை யழையா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வேலன் புகுந்து வெறியா
டுகவெண் மறியறுக்க
காலன் புகுந்தவி யக்கழல்
வைத்தெழில் தில்லைநின்ற
மேலன் புதுந்தென்கண் நின்ற
னிருந்தவெண் காடனைய
பாலன் புகுந்திப் பரிசினின்
நிற்பித்த பண்பினுக்கே.

வெறியா டிய வேலனைக் கூஉய்
நெறியார் குழலி தாயர் நின்றது.

இதன் பொருள் : காலன் புகுந்து அவிய கழல் வைத்து
எழில் தில்லைநின்ற மேலன் - தன்னையடைந்த அந்தணனை ஏதஞ்
செய்யக்குறித்து அவ்விடத்துப் புகுந்த காலன் வலிகெட ஒரு
கழலை வைத்து எழிலை யுடைய தில்லைக்க ணின்ற எல்லாப்
பொருட்கு மேலாயுள்ளான்—புகுந்து என்கண் நின்றான் - புகுந்
தணியனா யென்னிடத்து நின்றவன்—இருந்த வெண்காடு அனைய
பாலன் புகுந்து - அவனிருந்த வெண்காட்டை யொக்கும் இப்
பிள்ளை யிக்குடியிற் பிறந்து—இப் பரிசினின் நிற்பித்த பண்பி
னுக்கு - வெறியாடுவித்தலாகிய இம்முறைமைக்கணைம்மை நிற

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், " திரோதை சிவத்தின் செயல்
வெளியாக்கல் " என்பதாம்.

பித்த பண்பால்—வேலன் புருந்து வெறி ஆடுக - வேலனீண்டுப் புருந்து வெறியாடுவானாக—வெண்மறி அறுக்க - பலியாக வெள்ளிய மறியையு மறுக்க எ-று.

வெறியாடுதலேயன்றி இதுவுந் தகாதென்னுங் கருத்தால், மறியறுக்கவெனப் பிரித்துக் கூறினாராம். கழல் வைத்தென்றான், எளிதாகச் செய்தலான். பாலனென்னும் பான்மயக்கம் அதிகாரப் புறனடையாற் கொள்க. பரிசினி னிற்பித்தவென் புழி ஐந்தாவது ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்து, சிறுபான்மை இன்சாரியை பெற்றுநின்றது. ஏழாவதற்கு இன்னென்பதோரு ருபு புறனடையாற் கொள்ளினு மமையும். மெய்ப்பாடு : இளி வரல். பயன் : தலைமகளது வேறுபாடு நீக்குதல். 286

22. இ ன் ன லெ ய் த ல் ¹

இன்னலெய்தல் என்பது வெறியாடுதற்குத் தாயர் வேலனையழைப்பக்கேட்ட தலைமகள், இருவாற்றினும் நமக்குயிர்வாழு நெறியில்லையெனத் தன்னுள்ளே கூறி, இன்ன லெய்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அயர்ந்தும் வெறிமறி ஆவி
செகுத்தும் விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்தும் ஒழியா விடினென்னை
பேசுவ பேர்ந்திருவர்
உயர்ந்தும் பணிந்தும் உணரான
தம்பலம் உன்னலரின்
துயர்ந்தும் பிறிதி னொழியினென்
ஆதுந் துறைவனுக்கே.

ஆடிய வெறியிற் கூடுவ தறியாது
நன்னறுங் கோதை இன்ன லெய்தியது.

இதன் பொருள் : வெறி அயர்ந்தும் மறி ஆவி செகுத்தும் பெயர்ந்தும் விளர்ப்பு ஒழியாவிடின் - வெறியை விரும்பியாடியும் மறியின தாவியைக்கெடுத்தும் பின்னு நிறவேறுபாடொழியாதா

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ எங்குநா மன்றி யில்லையின் பென்றது ” என்பதாம்.

யின்—அயலார் பேசுவ என்னை - அயலார் கூறுவனவென்னும்—
பிறிதின் ஒழியின் - வெறியாட்டாகிய பிறிதினால் இவ்விளர்ப்
பொழியுமாயின்—துயர்ந்தும் துறைவனுக்கு என் ஆதும் - துயர
முற்றும் அத்துறைவனுக்கு நாமென்னதும்! இருவாற்றினு
முயிர்வாழ்த லரிது எ - று. இருவர் பேர்ந்து உயர்ந்தும் பணிந்
தும் உணரானது அம்பலம் உன்னலரின் துயர்ந்தும் - யான்றலை
வன் யான்றலைவனென்று தம்முண்மாறுபட்ட பிரமனுமாலுமா
கிய விருவர் அந்நிலைமையினின்றும் பெயர்ந்து தழற்பிழம்பாகிய
தன்வடிவை யறியலுற்று ஆகாயத்தின் மேற் சென்றுயர்ந்தும்
நிலத்தின்கீழ்ப்புக்குத் தாழ்ந்தும் அறியப்படாதவன தம்பலத்தை
நினையாதாரைப்போலத் துயரமுற்றுமெனக்கூட்டுக.

மறியறுத்தற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. பெயர்ந்துமென
மெலிந்து நின்றது. உணரானென்றுதது செயப்படுபொருட்கண்
வந்தது. தன்னைப்பிரிதல், துன்பமாய் இன்றியமையாத யாம்
இத்தன்மைய மாகவும், அளிக்கின்றிலனென வுட்கொண்டு,
அவனை நாம் முன்னம் நெருங்கமுயங்கு மன்பாமாறெல்லாம்
இன்றென்னுமென்னுங் கருத்தால், என்னுது மென்றாள். பிறிது
மொழியினென்பது பாடமாயின், வெறியினுற்றணியாதாதலின்
இந்நோய் பிறிதென்று பிறர்மொழியினென்றுரைக்க. மெய்ப்
பாடு : அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் : தலைமகள் தன்
னெஞ்சொடு சொல்லியாற்றுதல். 287

23. வெறிவிலக்குவிக்க நினைதல்¹

வெறிவிலக்குவிக்க நினைதல் என்பது இருவாற்றினு நமக்
குயிர்வாழு நெறியில்லை யாதலாற்றுகைவற்குற்ற நோயைப்
பிறர் சிதைக்கப்படிந், நாண்டுறந்தும் வெறிவிலக்குவிப்பனெ
னத் தலைமகள் தோழியைக்கொண்டு வெறிவிலக்குவிக்க நினையா
நிற்தல். அதற்குச் செய்யுள்—

சென்றார் திருத்திய செல்லல்நின்

ரூர்கள் சிதைப்பரென்றால்

நன்ற வழகிதன் றேயிறை

தில்லை தொழாரின்நைந்தும்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "யாமன்றிப் பிறவிலை யென்றன்
பியம் பியது" என்பதாம்.

ஒன்று மிவட்கு மொழிதல்கில்
 லேன்மொழி யா துமுய்யேன்
 குன்றார் துறைவர்க் குறுவேன்
 உரைப்பனிக் கூர்மறையே.

அயறரு வெறியின் மயறரு மென
 விலக்க ஓற்ற குலக்கொடி நினைத்தது.

இதன் பொருள் : இறை தில்லை தொழாரின் ரைந்தும் - இறைவனது தில்லையைத் தொழாதாரைப்போல வருந்தியும்— ஒன்றும் இவட்கும் மொழிதல்கில்லேன் - நாணின லென்னோ டொன்றாயிருக்கும் என்றோழியாகிய விவட்கு மொழிய மாட்டு கிலேன்—மொழியாதும் உய்யேன் - மொழியாதொழிந்தாலும் வேறோராற்று னுயிர்வாழேன், ஆயினும்—குன்று ஆர் துறை வர்க்கு உறுவேன் - இனி மணற்குன்றுகளார்ந்த துறையையுடையவர்க்குச் சிறந்தயான்—இக்கூர் மறை உரைப்பன் - இம்மிக்க மறையை யிவட்குரைப்பேன்—சென்றார் திருத்திய செல்லல் சிதைப்பர் நின்றார்கள் என்றால் - புணர்ந்துபோயினார் மிகவுமுண்டாக்கிய இந்நோயைத்தீர்ப்பார் முருகனாகப் பிறராக இதற்கியாது மியைபிலாதார் சிலராயின்—நன்ற அழகிது அன்றே - இது பெரிது மழகிது எ - று.

நன்றவழகிதன்றேயென்பது குறிப்புநிலை. குன்றாதுறை வர்க்குறுவேனென்றவதனால், நாண்டுறந்தும் மறையுரைத்தற்குக் காரணங் கூறினாம். இந்நோயை யேதிலார் சிதைப்ப விடேன், மறை யுரைத்தாயினும் வெறிவிலக்குவேனென்னுங்கருத்தால், நன்ற வழகிதன்றே யென்றான். மயறருமென - வருத்த நமக்குண்டாமென. மெய்ப்பாடு : இனிவரலைச்சார்ந்த நகை. பயன் : வெறிவிலக்குதற்கொருப்படுதல். 288

24. அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தல்¹

அறத்தொடு நின்றலையுரைத்தல் என்பது நாண்டுறந்தும் மறையுரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்க நினைப்பின்ற தலைமகள், மேலறத்தொடு நிற்பாளாக, அயலாரேசுக; ஊர்நகுக; அதுவேயு

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "சிவமே யருட்குயிர்ச் செய்தியுரைத்தது" என்பதாம்.

மன்றி. யாயும்வெகுள்வளாக, அதன்மேல் நீயுமென்னை முனிவா யாக; நீ தேருயாகிற் குன்றுத்தருவேன்; யான் சொல்லுகின்ற விதனைக்கேட்பாயாகவெனத் தோழிக்குக் கூறாநின்றல். அதற் குச் செய்யுள்—

யாயுந் தெறுக அயலவ
 ரேசக ஊர்நகுக
 நீயும் முனிக நிகழ்ந்தது
 கூறுவ லென்னுடைய
 வாயும் மனமும் பிரியா
 இறைதில்லை வாழ்ந்துநர்போல்
 தூயன் நினக்குக் கடுஞ்சூள்
 தருவன் சுடர்க்குழையே.

வெறித்தலை வெரீஇ* வெருவரு தோழிக்
 கறத்தொடு நின்ற ஆயிழை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : சுடர்க் குழை - சுடர்க்குழையையுடை யாய்—என்னுடைய வாயும் மனமும் பிரியா இறை தில்லை வாழ்த்துநர் போல் தூயன் - எனதுவாயையு மனத்தையும் பிரி யாதவிறைவனது தில்லையை வாழ்த்துவாரைப்போலத் தூயேன் —நினக்குக் கடுஞ் சூள் தருவன் - நீதேருயாயின் நினக்குக்கடிய குளுறவையுந் தருவேன்—அயலவர் ஏசக - அயலாரேசக—ஊர் நகுக - ஊர் நகுவதாக—யாயுந் தெறுக - அவற்றின்மேலே யாயும் வெகுளுவா ளாக—நீயும்முனிக - அதுவேயு மன்றி நீயு மென்னை முனிவாயாக—நிகழ்ந்தது கூறுவல் - புகுந்ததனை யான் கூறுவேன் ; கேட்பாயாக எ - று.

தூயேனென்றது திங்குகரந்த வுள்ளத்தேனல்லேனென்ற வாறு. தூயனெனக் கென்பது பாடமாயின், எனக்கியான் றூயே னென்ற ரைக் க. அறத்தொடுநின்ற - அறத்தொடுகூடிநின்ற. வெரீஇயுரைத்ததென வியையும். அலங்காரம் : பரியாயம்; பொருண்முரணுமாம். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : அறத் தொடுநின்றல்.

289

* வெறித்தலை வெரீஇ - வெறியாட் டிடத்துக்குப் பயப்பட்டு.

25. அறத்தொடுநிறல்¹

அறத்தொடு நிறல் என்பது அறத்தொடு நிற்பாளாக முன்றோற்றுவாய் செய்து, எம்பெருமாதற்குப் பழி வருங்கொல்லோவென்னுமையத்தொடு நின்று, யாமுன்பொருநான் கடற்கரையிடத்தே வண்டல்செய்து விளையாடாநின்றே மாக, அந்நேரத்தொருதோன்றல், நும் வண்டல் மனைக்கு யாம் விருந்தென்று வந்து நின்றபொழுது, நீ பூக்கொய்யச் சிறிது புடைபெயர்ந்தாய்; அந்நிலைமைக்கட் கீழ்காற்று மிகுதலாற் கரைமேலேறுங்கடல் மேல்வந்துற்றது; உற, யான் றேழுழியோதோழியோ வென்று நினை விளித்தேன்; அதுகண்டிரங்கி, அவனருளொடுவந்து தன் கையைத்தந்தான்; யானு மயக்கத்தாலே யதனை நின்கையென்று தொட்டேன்; அவனும் பிறிதொன்றுஞ் சிந்தியாது, என்னுயிர்கொண்டுதந்து, என்னைக் கரைக்கணுய்த்துப் போயினான்; அன்று என்னுணினால் நினக் கதனைச் சொல்லமாட்டிற்றிலேன்; இன்றிவ்வாறாயினபின் இது கூறினேன்; இனி நினக்கடுப்பது செய்வாயாகவெனத் தோழிக் குத் தலைமகள் அறத்தொடு நில்லாநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

வண்டலுற்றேமெங்கண் வந்தொரு

தோன்றல் வரிவளையீர்

உண்டலுற்றேமென்று நின்றதொர்

போழ்துடை யான்புலியூர்க்

கொண்டலுற்றேறுங் கடல்வர

எம்முயிர் கொண்டுதந்து

கண்டலுற்றேர்நின்ற சேரிச்சென்

ருளொர் கழலவனே.

செய்த வெறியி னெய்துவ தறியாது

நிறத்தொடிக் தோழிக் கறத்தொடு நின்றது.

இதன் பொருள்: வண்டல் உற்றேம் எங்கண்-விளையாட்டைப் பொருந்தினேமாகிய வெம்மிடத்து—ஒரு தோன்றல் - ஒருதோன்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருட்சிவமே யெடுத்தியம் பியது” என்பதாம்.

றல்—வரி வளையீர் உண்டல் உற்றேம் என்று வந்து நின்றது ஓர் போழ்து - வரிவளையை யுடையீர் நும்வண்டல் மனைக்கு விருந்தாய் நாமுண்ணக் கருதினோமென்று சொல்லிவந்து நின்றதோர் பொழுதின்கண்—உடையான் புலியூர்க் கொண்டல் உற்று ஏறும் கடல் வர - உடையானது புலியூர்வரைப்பிற் கீழ்காற்றமிழகுதலாற் கரைமேலேவந்தேறுங் கடல் எம்மேல்வர—எம் உயிர் கொண்டு தந்து - அதன்கணமுந்தாமல் எம் முயிரைக் கைக் கொண்டு எமக்குத்தந்து—ஓர் கழலவன் கண்டல் உற்று ஏர் நின்ற சேரிச் சென்றான் - அவ்வொருகழலவன் கண்டலாகிய மர மிக்கு அழகுநின்ற அச்சேரியின்கட்சென்றான் ; இனித் தக்கது செய்வாயாக எ - று

வண்டலுற்றேமங்கணென்பது பாடமாயின், அங்கணென்பதனை ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள்பட நின்றதோ ரிடைச் சொல்லாக வுரைக்க. புலியூர்க் கடலென வியையும். தே ரி ற் சென்றனென்பது பாடமாயின், நம்மைக் காண்டல் விரும்பித் தேர்மேலேறிச் சென்றனென்றுரைக்க. தேரினென்பது கருவிப் பொருட்கண் வந்த வைந்தாமுருபெனினு மமையும். இதற்குக் காண்டலுற்றென்பது குறுகி நின்றது, தோன்றல் கழலவன் என்றதனால், அவனது பெருமையும், எம்முயிர் கொண்டு தந்தென்றதனால் மெய்யுறவுங் கூறினானாம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

290

26. ஐ ய ந் தீ ர க் கூ ற ல்¹

ஐயந்தீரக்கூறல் என்பது எம்பெருமாற்குப் பழிவருங்கொல்லோவென் றையுற்று அறத்தொடு நின்ற தலைமகளது குறிப்பறிந்த தோழி, அவளையந்தீர, நங்குடிக்குப் பழிவரினும், அவற்குப் பழிவாராமல் மறைத்துக்கூறுமா றென்னோவெனத் தான் தலைமகளைப் பாதுகாத்தல் தோன்றக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குடிக்கலர் கூறினுங் கூறு

வியன்தில்லைக் கூத்தனதாள்

முடிக்கல ராக்குமொய் பூந்துறை

வற்கு முரிபுருவ

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ அருளே சிவத்தை வியந்தெடுத்தாரத்தது ” என்பதாம்.

வடிக்கலர் வேற்கண்ணி வந்தன
சென்றுநம் யாயறியும்
படிக்கல ராமிவை யென்றாம்
மறைக்கும் பரிசுகளே.

விவங்குதல் விரும்பு மேதகு தோழி
அலங்கற் குழலிக் கறிய லுரைத்தது.

இதன் பொருள் : முரி புருவ வடிக்கு அலர் வேல் கண்ணி - முரிந்த புருவத்தை யுடைய வடுவகிழிற் பரந்த வேல்போலுங் கண்ணையுடையாய்—கூறு வியன் தில்லைக் கூத்தன தாள் - கூற லாகாத அகன்ற தில்லையிற் கூத்தனுடைய தாள்களை—முடிக்கு அலர் ஆக்கும் மொய் பூந் துறைவற்கு வந்தன - தன்முடிக்குப் பூவாக்கும் மொய்த்த பூவையுடைய துறையை யுடையவனுக்கு வந்த பழிகளை—சென்று நம் யாய் அறியும் - அவைபோய்ப் பரத்தலான் நம்முடைய யாயுமறியும்—படிக்கு அலர் ஆம் - அதுவேயு மன்றி, உலகத்திற் கெல்லா மலராம், அதனான்— குடிக்கு அலர் கூறினும் - நங்குடிக் கலர் கூறினோமாயினும்— இவை நாம் மறைக்கும் பரிசுகள் என் - இவற்றை நாம் மறைத் துச்சொல்லும் பரிசுகளென்னே ! எ - று.

கூறுத்தாளென வியையும். வடுவகி ரோடு பிறப்பன்பா லொக்குமாயினும், பெருமையானெவ்வாதென்னுங் கருத்தான், வடிக்கலர் கண்ணென்றான். வடிக்கென்னு நான்காவது ஐந்தா வதன்பொருட்கண் வந்தது. வடித்தலான் விளங்கும் வேலெனினு மமையும். அறத்தொடு நிற்குமிடத்து எம்பெருமாற்குப் பழி படக்கூறுமோவென்றையுறுந் தலைமகட்டு, நங்குடிக்கலர் கூறி னுந் துறைவற்குப் பழிபடக் கூறெனென்பதுபடக் கூறித் தோழி யறத்தொடு நின்றலை யுடம்படுவித்தவாறு. கூறுவென்பதற்குக் கூத்தனதாள் தனக்குக் கூறுகவென்றும், யாயறியும்படிக்கலரா மென்பதற்கு யாயுமறியும்படியாகச் சென்றலராமென்று முரைப் பாருமுளர். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தலைமகளை யாற்றுவித்தல்.

291

27. வெறிவி லக் க ல்¹

வெறிவி லக்கல் என்பது தலைமகளை ஐயந்தீர்த்து வெறிக் களத்தே சென்று, வேலனை நோக்கி, புனலிடைவீழ்ந்து கெடப்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருள்பிறி தொன்று மிலையுயிர் வமே, யாதல் கண்ட வேதியம் பியது” என்பதாம்.

புக வந்தெடுத்துய்த்த கதிர்த்தோணிற்க, இந்நோய் திர்த்தற்குப்
பிறிதோருபாயத்தைக் கருது நின்னைப்போல, இவ்வுலகத்தின்
கண் அறிவுடையாரில்லையென, மேலறத்தொடு நிற்பாளாகத்
தோழி வெறி விலக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விதியுடை யாருண்க வேரி

விலக்கலம் அம்பலத்துப்

பதியுடை யான்பரங் குன்றினிற்

பாய்புனல் யாமொழுகக்

கதியுடை யான்கதிர்த் தோள்நிற்க

வேறு கருதுநின்னின்

மதியுடை யார்தெய்வ மேயில்லை

கொல்இனி வையகத்தே.

அறத்தொடு நின்ற திறத்தினிற் பாங்கி

வெறிவி லக்கிப் பிறிது ரைத்தது.

இதன் பொருள் : விதியுடையார் உண்க வேரி - இவ்வெறி
யாட்டு விழவின் வேரியுண்ண விதியுடையவர்கள் வேரியுண்ண
வமையும்—விலக்கலம் - யாமதனைவிலக்கேம், அதுகிடக்க—அம்ப
லத்துப் பதி உடையான் பரங்குன்றினின் பாய் புனல் யாம்
ஒழுக - அம்பலமாகிய விருப்பிடத்தையுடையானது பரங்குன்றி
னிடத்துப் பரந்த புனலோடே யாமொழுக—கதி உடையான்
கதிர்த் தோள் நிற்க - எடுத்தற்பொருட்டு ஆண்டுவரவையுடைய
வனாயவனுடைய ஒளியையுடைய தோள்கணிற்க—வேறு கருது
நின்னின் மதி உடையார் - இந்நோய்திர்த்தற்கு வேறோருபாயத்
தைக் கருது நின்னைப் போல் அறிவுடையார்—தெய்வமே - தெய்
வமே—வையகத்து இனி இல்லை கொல் - இவ்வுலகத்து இப்
போழ் தில்லைபோலும் எ - று.

இவ்வாறு கூறவே, நீ கூறியதென்னென்று கேட்ப அறத்
தொடு நிற்பாளாவது பயன். அம்பலத்தென அத்துச்சாரியை
அவ்வழிக்கண் வந்தது. ஒரிடத்தா னொதுக்கப்படாமையிற் பதி
யுடையவனென்று சொல்லப்படாதவன் அம்பலத்தின்கண் வந்து
பதியுடையனாயினானென்பதுபட வுரைப்பினு மமையும். பரங்
குன்றினினென்பதற்குப் 'பாலன் புகுந்திப் பரிசினி னிற்பித்த'

என்றதற்குரைத்த துரைக்க.* ஒழுக வென்னும் வினையெச்சம் கதிரையுடையானென்று மாக்கத்தையுட்கொண்ட வினைக்குறிப்புப் பெயரோடு முடியும். கதி - ஆண்டுச்சென்ற செலவு. கதிர்த் தோணிற்கவென்பதற்கு எடுத்தற்பொருட்டு அவன்றோள் வந்து நிற்க வென்று பொருளுரைத்து, அவ்வெச்சத்திற்கு முடிபாக்கினு மமையும். மதியுடையா ரில்லையென வென்பது குறிப்புநிலை. அறத்தொடுநின்ற நிறத்தினில் - அறத்தோடு நின்ற தன்மைத் தாக. பிறிது - புனலிடையவன் வந்துதவினவுதவி. மெய்ப்பாடு : பெருமிதத்தைச்சார்ந்த நகை. பயன் : குறிப்பினால் வெறிவிலக்குதல்.

292

28. செவிலிக்குத் தோழி யறத்தொடுநிற்றல்¹

செவிலிக்குத் தோழி யறத்தொடு நிற்றல் என்பது வெறிவிலக்கி நிற்ப, நீ வெறிவிலக்குதற்குக் காரணமென்றேவென்று கேட்ட செவிலிக்கு, நீ போய்ப் புனங்காக்கச்சொல்ல, யாங்கள்போய்த் தினைக்கிளி கடியாநின்றோம்; அவ்விடத்தொரு யானைவந்து நின் மகளை யேதஞ்செய்யப் புக்கது; அதுகண்டு அருளுடையானொரு வன் ஓடி வந்தனைத்துப் பிறிதொன்றும் சிந்தியாமல் யானையைக் கடிந்து அவளதுயிர்கொடுத்துப் போயினான்; அறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை இன்றறியும் பருவமாதலான், “உற்றூர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்” என்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறுண் மெலியாநின்றான்; இனியடுப்பது செய்வாயாகவெனத் தோழி அறத்தொடு நில்லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மனக்களி யாய்இன் றியான்மகிழ்

தூங்கத்தன் வர்கழல்கள்

எனக்களி யாநிற்கும் அம்பலத்

தோன்இருந் தண்கயிலைச்

சினக்களி யானை கடிந்தா

ரொருவர்செவ் வாய்ப்பசிய

புனக்கிளி யாங்கடி யும்வரைச்

சாரற் பொருப்பிடத்தே.

* திருக்கோவை, 286. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “திரோதைக் கருளே சென்றியம் பியது” என்பதாம்.

சிறப்புடைச் செவிலிச்

கறத்தொடு நின்றது.

இதன் பொருள் : மனக் களியாய் இன்று யான் மகிழ் தூங்க - உள்ளக்களிப்புண்டாய் இன்றியான் மகிழ்தூங்கும் வண்ணம்—தன் வாக்முல்கள் எனக்கு அளியாநிற்கும் அம்பலத்தோன் இருந் தன்கயிலை - எனக்குத் தன்னுடைய நீண்டகழலையுடைய திருவடிகளை யளியாநிற்கும் அம்பலத்தானது பெரிதாகிய குளிர்த் தகயிலைக்கண்—புனச் செவ்வாய்ப் பசிய கிளி யாம் கடியும் வரைச் சாரல் பொருப்பிடத்து - எம்புனத்தின்கண்வருஞ் செவ்வாயையுடைய பசியகிளிகளை யாங்கடியும் வரையடியினுண்டாகிய பொருப்பிடத்தின்கண்வந்து — ஒருவர் - ஒருவர்—சினக்களி யானை கடிந்தார் - எம்மேல்வருஞ் சினத்தையுடைய களியானையைமாற்றினார் ; இனியடுப்பது செய்வாயாக எ - று.

கயிலையென்றது கயிலையைணைந்த விடத்தை. கடியும் பொருப்பென வியையும். வரை - உயர்ந்தவரை. பொருப்பு - பக்க மலை. கிளிகடியும் பருவமென்றதனாற் கற்பினோடு மாறு கொள்ளாமை முதலாயின கூறினோம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : வெளிப்படையாலறத்தொடு நின்றல். 293

29. நற்றூய்க்குச்செவிலியறத்தொடுநின்றல்¹

நற்றூய்க்குச் செவிலி யறத்தொடு நின்றல் என்பது தோழி யறத்தொடு நிற்பக்கேட்ட செவிலி, இனையளாகிய இல்வாழ்க்கைச் செல்வத்தையுடைய விவளை என்சொல்லிப் புகழுவோம்? முன்னெழுமீரண்டெயிறு முனையாத விளமைப்பருவத்தே அறிவு முதிர்ந்தாளெனத் தலைமகளது கற்புமிகுதி தோன்ற நற்றூய்க் கறத்தொடு நில்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இனையா ளிவளையென் சொல்லிப்

பரவுது மீரெயிறு

முனையா அளவின் முதுக்குறைந்

தாள்முடி சாய்த்திமையோர்

1 இதன் பேரின் பப் பொருள், "நிரோதை பரைக்குச் சென்றியம் பியது" என்பதாம்.

வனையா வழுத்தா வருதிருச்
 சிற்றம் பலத்துமன்னன்
 தினையா வரும்அரு விக்கயி
 லைப்பயில் செல்வியையே.

கற்பினின் வழாமை நிற்பித் தெடுத்தோள்
 குலக்கொடி தாயர்க் கறத்தொடு நின்றது.

இதன் பொருள் : இமையோர் முடி சாய்த்து - இமையோர் தம்முடியைச்சாய்த்து—வனையா வழுத்தா வரு திருச்சிற்றம் பலத்து மன்னன் - வணங்கியும் வாழ்த்தியும் வருந் திருச்சிற்றம் பலத்தின்கண் உளானகிய மன்னனது—தினையா வரும் அருவிக் கயிலைப் பயில் செல்வியை - தினைத்துவரு மருவியையுடைய கயிலைக்கட்பயிலுந் திருவாட்டியை—இனையாள் இவளை - இனையளாகிய விவளை—என் சொல்லிப் பரவுதும் - என்சொல்லிப் புகழ் வோம்—ஈர் எயிறு முனையா அளவின் முதுக்குறைந்தாள் - முன்னொழு மிரண்டெயிறு முனையாத விளமைக்கண் அறிவுமுதிர்ந்தாள் எ - று.

தினைத்தல் ஈண்டிடைவிடாது அவ்விடத்தோடு பயிறல். கற்பினின்வழாமை நிற்பித் தெடுத்தோள் - கற்பினின் வழுவாமலறிவுகொளுத்தி வளர்த்தவள். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : நற்றயுக்கறத்தொடு நின்றல்.

294

30. தேர் வர வு கூ ற ல்¹

தேர்வரவு கூறல் என்பது நற்றயுக்குச் செவிலி யறத்தொடுநில்லாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட் டலைமகனது தேரொலி கேட்டதோழி, உவகையோடு சென்று, தலைமகனுக்கு அதன் வரவெடுத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கள்ளினம் ஆர்த்துண்ணும் வண்கொன்றை
 யோன்தில்லைக் கார்க்கடல்வாய்ப்
 புள்ளின மார்ப்பப் பொருதிரை
 யார்ப்பப் புலவர்கடம்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருளுயிர் வரல்சிவந் கடுத்தியம் பியது” என்பதாம்.

வள்ளின மார்ப்ப மதுகர
மார்ப்ப வலம்புரியின்
வெள்ளின மார்ப்ப வரும்பெருந்
தேரின்று மெல்லியலே.

மணிநெடுந் தேரோன் அணிநிவின் வருமென
யாழியன் மொழிக்குத் தோழி சொல்லியது.

இதன் பொருள் : மெல்லியல் - மெல்லியால்— கள் இனம் ஆர்த்து உண்ணும் வண் கொன்றையோன் தில்லைக் கார்க் கடல் வாய்-கள்ளைவண்டினங்களார்த்துண்ணும் வளவிய கொன்றைப் பூவையுடையவனது தில்லையை யணைந்த கரியகடலிடத்து—புள் இனம் ஆர்ப்ப - ஆண்டுப்படியும் புள்ளினங்களார்ப்ப—பொரு திரை ஆர்ப்ப - கரையைப்பொருந் திரைகளார்ப்ப—புலவர்கள் தம் வள் இனம் ஆர்ப்ப - அவ்வாரவாரத்தோடு மங்கலங்கூறும் புலவர்கடமது வள்ளியவினமார்ப்ப—மதுகரம் ஆர்ப்ப - நறுவிரை யால் வண்டுகளார்ப்ப—வலம்புரியின் வெள் இனம் ஆர்ப்ப - வலம்புரியினது வெள்ளிய வினமார்ப்ப—இன்று பெருந்தேர் வரும் - இன்று நங்காதலர் பெருந்தேர் வாராநின்றது எ - று.

கரந்தவொழுக்கத்து மணியொலியவித்து வந்ததேர், வரைந் தெய்த இவ்வரவத்தோடும் வருமென மகிழ்ந்து கூறியவாறு. கள் என்பது வண்டினுனொரு சாதியென்பாரு முள். புள் ளினத்தையும் பொருதிரையையும் அவன் வரவிற்கு உவந்தார்ப் பனபோலக் கூறினான். இதனை மிகைமொழிப்பாற் படுத்திக் கொள்க. முன்னர்த் தலைமகன் பிரிந்தகாலத்துத் தலைமகளதாற் றுமையைத் தாமாற்றுவிக்க மாட்டாது பொறுத்துக் கண்டிருந்த புள்ளினமும் கடலும் அவனது தேர்வரவுகண்டு, இனிப்பிரிவும் பிரிவாற்றாமையு மில்லையென்று மகிழ்வுற்றார்த்தனவென்றறிக. அணிநிவின் வரும்-அணித்தாகவரும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தலைமகளை யாற்றுவித்தல் ; வரைவுமலிந்தமை யுணர்த் துதலுமாம்.

295

31. மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்¹

மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல் என்பது தோழி தலை மகளுக்குத் தேர்வரவு கூறுநின்ற அந்நிலைமைக்கண் மணமுரசு

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “சிவமண முயிர்பெறல் அருள் கண்டு மகிழ்ந்தது” என்பதாம்.

கேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃதிவனை நோக்கி யொலியாரின்றது
மணமுரசென வுட்கொண்டு யாம் பூரணபொற்குடந் தோரண
முதலாயினவற்றான் மனையை யலங்கரிப்போமென மகிழ்வொடு
கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பூரண பொற்குடம் வைக்க
மணிமுத்தம் பொன்பொதிந்த
தோரணம் நீடுக தூரியம்
ஆர்க்கதொன் மாலயற்குங்
காரணன் ஏரணி கண்ணுத
லோன்கடல் தில்லையன்ன
வாரண வும்முலை மன்றலென்
றேங்கும் மணமுரசே.
நிலங்காவலர்* நீண்மணத்தின்
நலங்கண்டவர் § நயந்துரைத்தது.

இதன் பொருள் : தொல் மால் அயற்குங் காரணன்-பழைய
ராகிய அரியயனுக்குங் காரணனுள்ளான்—ஏர் அணி கண் நுத
லோன் - அழகுண்டாகிய கண்ணையுடைய நுதலையுடையான்—
கடல் தில்லை அன்ன - அவனது கடலையடைந்த தில்லையையொக்
கும்—வார் அணவும் முலை மன்றல் என்று மணமுரசு ஏங்கும் -
வாராற்கட்டப்படு மளவைச் சென்றனவும் முலையையுடையா
ளது மணமென்று மணமுரசேங்காரின்றது. அதனால்—பூரண
பொற் குடம் வைக்க - வாயில்கடோறும் நீரானிறைக்கப்பட்ட
பொற்குடத்தை வைக்க—மணி முத்தம் பொன் பொதிந்த தோர
ணம் நீடுக - மணியுமுத்தும் பொன்னின்கணமுத்திய தோரணம்
எங்குமோங்குவதாக—தூரியம் ஆர்க்க - தூரியங்கணின் றூர்ப்பன
வாக எ - று.

வாணவுமுலையென்பதற்கு வாரைப்பொருந்து முலையெனி
னுமமையும். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : நகரி யலங்கரித்
தல். 296

* நிலங்காவலர்—பூமியைக் காக்கின்றவருடைய ; தலைவருடைய.

§ நலங் கண்டவர்—நன்மையைப் பார்த்தவர்கள் ; இவர், மனையி
லுள்ள உறவின் முறையோர்.

32. ஐ யு ற் று க் க ல ங் க ல்¹

ஐயுற்றுக் கலங்கல் என்பது மணமுரசு கேட்டவன் மகிழ்
வொடு நின்று மனையை யலங்கரியா நிற்ப, மிகவுங் களிப்பை
யுடைத்தாய நமது சிறந்த நகரின்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரிய
முரசம், யான் எவற்கோ அறிகின்றிலேனெனத் தலைமகள் கலக்க
முற்றுக் கூறுநிறநல். அதற்குச் செய்யுள்—

அடற்களி யாவர்க்கு மன்பர்க்
களிப்பவன் துன்பவின்பம்
படக்களி யாவண் டறைபொழிற்
றில்லைப் பரமன்வெற்பிற்
கடக்களி யானை கடிந்தவர்க்
கோவன்றி நின்றவர்க்கோ
விடக்களி யாம்நம் விழுநக
ரார்க்கும் வியன்முரசே.

நல்லவர் முரசுமற் றல்லவர் முரசேனத்
தேரிவரி தென அரிவை கலங்கியது.

இதன் பொருள் : விடக் களி ஆம் நம் விழு நகர் ஆர்க்கும்
வியன் முரசு - மிகவுங்களிப்புண்டாய நமது சிறந்தவில்லின்கண்
முழங்காநின்ற இப்பெரியமுரசம்—வெற்பின் கடக் களியானை
கடிந்தவர்க்கோ - வெற்பின்கண் மதத்தையுடைய களியானையை
நம்மேல் வராமல் மாற்றினவர்க்கோ—அன்றி நின்றவர்க்கோ -
அன்றியாது மியைபில்லாதவர்க்கோ? அறிகின்றிலேன் எ - று ;
துன்ப இன்பம் பட அடல் களி யாவர்க்கும் அன்பர்க்கு அளிப்
பவன் - பிறவியான்வருந் துன்பமுமின்பமுங் கெட இயல்பாகிய
பேரின்பத்தை யாவராயினு மன்பராயினார்க்கு வரையாது கொடுப்
போன்—களியா வண்டு அறை பொழில் தில்லைப் பரமன் -
களித்து வண்டுகளொலிக்கும் பொழிலையுடைய தில்லைக்கணுளா
கிய பரமன்—வெற்பின் - அவனது வெற்பினெனக்கூட்டுக.

அடற்களி - அடுதல்செய்யாத பேரின்பம். அடக்களியென்
பது பாடமாயின், பேரின்பம் யானென்னு முணர்வினைக் கெடுப்ப

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், " இன்னுமுயிர்க் கிடையுறு
உண்டோ வென்றது " என்பதாம்.

வென் றுரைக்க. மெய்ப்பாடு : அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை.
பயன் : ஐயந்தீர்தல். 297

33. நிதிவாவுகூருநிறல்¹

நிதிவாவுகூருநிறல் என்பது முரசொலிகேட்டு ஐயுற்றுக் கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, நமர் வேண்டினபடியே அருங்கலங் கொடுத்து நினை வரைந்துகொள்வாராக, யானைகடிந்தார் நமது கடைமுன் கொணர்ந்திறுத்தார் குறைவில்லாத நிதி; இதனை நீ காண்பாயாகவெனத் தோழி மகிழ்தருமனத்தொடு நின்று நிதி வரவு கூருநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

என்கடைக் கண்ணினும் யான்பிற
வேத்தா வகையிரங்கித்
தன்கடைக் கண்வைத்த தண்டில்லைச்
சங்கரன் தாழ்கயிலைக்
கொன்கடைக் கண்தரும் யானை
கடிந்தார் கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக் கண்ணிது காண்வந்து
தோன்றும் முழுநிதியே.

மகிழ்தரு மனத்தொடு வண்புகழ்த் தோழி
திகழ்நிதி மடந்தைக்குத்* தெரிய வரைத்தது.

இதன் பொருள் : கடை என் கண்ணினும் - கடையாகிய வென்னிடத்தும்—யான் பிற ஏத்தா வகை இரங்கித் தன் கடைக் கண்வைத்த - யான் பிறதெய்வங்களை யேத்தாதவண்ணமிரங்கித் தனது கடைக்கண்ணைவைத்த—தன் தில்லைச் சங்கரன் தாழ்கயிலை - குளிர்ந்த தில்லைக்கணுளானாகிய சங்கரன் மேவுங்கயிலை யிடத்து—கொன்கடைக்கண் தரும் யானை கடிந்தார் - தமக்கொரு பயன் கருதாது நமக்கிறுதியைப்பயக்கும் யானையை யன்றுகடிந்த வர்—கொணர்ந்து இறுத்தார் - கொணர்ந்து விட்டார், விட—கடைக்கண் முன்வந்து தோன்றும் முழுநிதி - நங்கடைமுன்வந்து

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உடல்பொரு ளாயிரின் புவந்த தென்றது” என்பதாம். * பா-ம் - திகழ்மனைக் கிழத்திக்குத்,

தோன்றும் குறையில்லாத நிதி—இது காண் - இதனைக்காண் பாயாக எ - று.

என்கடைக்கண்ணினு மென்பதற்கு மொழிமாற்றது எனது க டை யா கிய நிலைமைக் கண்ணுமென் றுரைப்பினு மமையும். கண்ணகன்ஞாலமென்புழிப்போலக் கண்ணென்பது ஈண்டுப்பெய ராகலின் ஏழனுருபு விரித்துரைக்க. கடைக்கண்ணினுமென்னும் வேற்றுமைச்சொல்லும், ஏத்தாவகையென்னும் வினையெச்சமுங் கடைக்கண் வைத்த வென்னும் வினை கொண் டன. கடைக் கணென்பதனை முடிவாக்கி, என் முடிவுகாலத்தும் பிறவேத்தா வகையென்றுரைப்பாருமுளர். கொன்கடைக் கண்டரும்யானை யென்பதற்கு, அச்சத்தைக் கடைக்கண்டரும்யானையென் றுரைப் பாருமுளர். வண்புகழ் - அறத்தொடுநின்று கற்புக்காத்தலான் வந்தபுகழ். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : ஐயந்தீர்தல். 298

வரைபொருட்பிரிதல்* முற்றிற்று

* இயற்கைப் புணர்ச்சி முதல் வரைபொருட்பிரிதல் வரையுள்ள கிளவிக் கொத்து பறினெட்டும் கள வொழுக்க மாகும். பேராசிரியர் 300-பாடல் வரை இன்பக் களவு என்று குறிப்பிடுகின்றார்; 411-வது பக்கம் காண்க.

19. மணஞ்சிறப்புரைத்தல்¹

—0—

மணஞ்சிறப்புரைத்தல் என்பது வரைந்த பின்னர் மணஞ்சிறப்புக் கூறாநின்றல். அதுவருமாறு :—

மணமுரசு கூறல் மகிழ்ந்துரைத் தல்லொடு
வழிபாடு கூறல் வாழ்க்கைநலங் கூறல்
காதல்கட் டுரைத்தல் கற்பறி வித்தல்
கற்புப்பயப் புரைத்தல் காதன்மரு வுரைத்தல்
கலவி யுரைத்தல் கருதிய வொன்பதும்
நலமிரு மணமிவை நாடுங் காலே.

இதன் பொருள் : மணமுரசுகூறல், மகிழ்ந்துரைத்தல், வழிபாடுகூறல், வாழ்க்கைநலங்கூறல், காதல்கட்டுரைத்தல், கற்பறிவித்தல், கற்புப்பயப்புரைத்தல், மருவுதலுரைத்தல், கலவியின் பங்கூறல் என விவை ஒன்பதும் மணஞ்சிறப்புரைத்தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

1. மணமுரசுகூறல்²

மணமுரசு கூறல் என்பது வரைபொருட் பிரிந்துவந்த பின்னர் அருங்கலம் விடுத்தற்கு முன்றிற்கணின்று தலைமகனது முரசுமுழங்காநிற்பக்கண்டு மகிழ்வுறாநின்ற தோழி, நாந்துயர் தீர நம்மில்லின்கட் புகுந்து நின்று யானைகடிந்தார் முரசு முழங்காநின்றது; இனி யென்ன குறையுடையோ மென வரைவு தோன்ற நின்று, தலைமகளுக்கு மணமுரசு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “மணஞ்சிறப் புரைத்தல் வருமோரோன்பதும், உயிர்சிவ மணம்பெற் றுண்மையின் பாகிப், பரைகூட்டுன்பப் பண்பாய் நின்றல்” என்பதாம்.

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிர்சிவ மணஞ்சிவத்துக் கருளே யுரைத்தது” என்பதாம்.

பிரசந் திகழும் வரைபுரை
 யானையின் பீடழித்தார்
 முரசந் திகழு முருகியம்
 நீங்கும் எவர்க்குமுன்னும்
 அரசம் பலத்துநின் றூடும்
 பிரானருள் பெற்றவரிற்
 புரைசந்த மேகலை யாய்துயர்
 தீரப் புகுந்துநின்றே.
 வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோழி
 நிரைவளைக்கு நின்றுரைத்தது.

இதன் பொருள் : சந்த புரை மேகலையாய்-நிறத்தையுடைய
 வுயர்ந்த மேகலையையுடையாய்—எவர்க்கும் முன்னும் அரசு -
 அரியயன் முதலாகிய யாவர்க்கும் முன்னாயிருக்குமரசு—அம்ப
 லத்து நின்னு ஆடும் பிரான் - இவ்வாறு பெரியனாயினும் எளிய
 னாய் அம்பலத்தின்கண் எல்லாருங்காண நின்றாடுமுதல்வன்—
 அருள் பெற்றவரின் துயர் தீர - அவனதருளுடையவரைப்போல
 நான்துயர்தீர—புகுந்து நின்னு - நம்மில்லின்கட் புகுந்துநின்று—
 பிரசந் திகழும் வரை புரை யானையின் பீடு அழித்தார் முரசந்
 திகழும் - பெருந்தேன் றிகழு மலைக்கண் வரைபோலும் யானையி
 னது வலியை நங்காரணமாக வழித்தவரது முரசு முழங்கி
 விளங்காநின்றது—முருகியம் நீங்கும் - அதுவேயுமன்றி, வெறி
 காரணமாக ஒலிக்கும் முருகியமும் நீங்காநின்றது ; இனியென்ன
 குறையுடையோம்? எ - று.

புகுந்துநின்றுதிகழுமெனக் கூட்டுக. வரையுயர்யானை யென்
 பதூஉம் பாடம். முருகுங் கமழுமென்று பாடமோதி, கலியாணத்
 திற் குறுப்பாம் நறுவிரை நானுநின்றனவென் றுரைப்பாருமுள்.
 மெய்ப்பாடு அது. பயன் : தலைமகளை மகிழ்வீத்தல். 299

2. ம கி ழ் ந் து ரை த் த ல்¹

மகிழ்ந்துரைத்தல் என்பது மணமுரசோலிகேட்ட தோழி,
 சிலம்பன்றந்த பெறுதற்கரிய தழைகளை வாடாமல்வைத்து, அத்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அருளே சிவனநாடிக் கருணை
 மணம் வியந்தது ” என்பதாம்.

தழையே பற்றுக்கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமகளைத்
தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இருந்துதி யென்வயிற் கொண்டவன்
யான்எப் பொழுதுமுன்னும்
மருந்து திசைமுகன் மாற்கரி
யோன்தில்லை வாழ்த்தினர்போல்
இருந்து திவண்டன வாலெரி
முன்வலஞ் செய்திடப்பால்
அருந்துதி காணு மளவுஞ்
சிலம்பன் அருந்தழையே.

மன்னிய கடியிற் பொன்னாங் கோதையை
நன்னுதற் ரோழி தன்னின் மகிழ்ந்தது.

இதன் பொருள் : சிலம்பன் அரும் தழை - சிலம்பன்றந்த
பெறுதற்கரிய தழைகள்—முன் எரி வலம் செய்து - இப்பொழுது
முன்றியை வலங்கொண்டு—இடப்பால் அருந்துதி காணும் அள
வும் - பின் வசிட்டனிடப்பக்கத்துத் தோன்றும் அருந்ததியைக்
காணாமளவும்—தில்லை வாழ்த்தினர் போல் இருந்து திவண்டன-
தில்லையை வாழ்த்தினரைப்போல வாடாதிருந்து விளங்கின
எ - று. இருந்துதி என் வயின் கொண்டவன் - அன்பர்துதிப்ப
அவர் வயிற் றுன்கொள்ளும் பெருந்துதியை என்வயினுண்டாக்
கிக்கொண்டவன்—யான் எப்பொழுதும் உன்னும் மருந்து -
யானெப்பொழுது முன்னும் வண்ணஞ் சுவையுடைத்தாயதோர்
மருந்து—திசைமுகன் மாற்கு அரியோன் - இவ்வாறெனக்கெளிய
யையினுந் திசை முகற்கும் மாற்கு மரியான்—தில்லை - அவனது
தில்லையெனக் கூட்டுக.

என்றது தழைகளை வாடாமல் வைத்து, அத்தழையே பற்
றுக்கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமகளை மகிழ்ந்து கூறிய
வாறு. திவண்டனவென்பதற்கு வாடாதிருந்து இவளைத் திண்டி
யின்புறுத்தினவென் றுரைப்பினு மமையும். தழை வாடாதிருந்
தனவென்றது முன்னர்த் தான் அவன்றந்த தழையையேற்ற
முகூர்த்தத்தைக் கொண்டாடியவாறு. மெய்ப்பாடு : உவகை.
பயன்: மகிழ்தல். வேயினமென்றோள் (282) என்னுமது தொட்டு

இதுகாறும் வர இப்பாட்டுப் பத்தொன்பதும் அறத்தோடு நிலையினையும், அதன் பின்னர் வரைதலையும் நுதலின வென்பது.

அகத்தினையின் மிகத்திகழும் இன்பக் கலவி இன்பக்களவு முற்றிற்று. என்பத்தொரம்பாட்டு முதல் இப்பாட்டிறுக்கத் தோழியாலாய கூட்டம். 300

3 வழிபாடு கூறல்¹

வழிபாடுகூறல் என்பது மணஞ்செய்தபின்னர் மணமனை காணவந்த செவிலிக்கு, காவலர் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாமையால் இவள் கருத்தைக் கடவார்; கமலங் கலந்த தேனுஞ் சந்தனமரமும் போல வியைந்து இவள் கற்புவழி நிற்பலையுடையராய் இவள் வழியே நின்றொழுகா நின்றொருளத் தோழி தலைமகள் றலைமகள் வழி யொழுகா நின்றமை கூறநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

சீரியல் ஆவியும் யாக்கையும்
என்னச் சிறந்தமையாற்
காரியல் வாட்கண்ணி எண்ணக
லார்கம லங்கலந்த
வேரியுஞ் சந்தும் வியல்தந்
தெனக்கற்பன் நிற்பரன்னே
காரியல் கண்டர்வண் தில்லை
வணங்குமெங் காவலரே.

மணமனை காண வந்தசெவி லிக்குத்
துணைமலர்க் குழவி தோழி சொல்லியது.

இதன் பொருள் : அன்னே - அன்னாய்—கார் இயல் கண்டர் வண்தில்லை வணங்கும் எம் காவலர் - கார்போலுங் கண்டத்தை யுடையவரது வளவிய தில்லையவணங்கு மெம்முடைய காவலர்—சீர் இயல் ஆவியும் யாக்கையும் என்னச் சிறந்தமையால்—சீர்மையியலு முயிருமுடம்பும்போல ஒருவரையொருவர் இன்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “அருடிரோ தைக்குயிர் அத்து விதஞ் செப்பல்” என்பதாம்.

றியமையாமையால்—கார் இயல் வாள் கண்ணி எண் அகலார் - கரியவியல்பையுடைய வாள்போலுங் கண்ணையுடையாளது கருத் தைக்கடவார்—கமலம் கலந்த வேரியும் சந்தும் வியல் தந்தென - தாமரைப்பூவைச்சேர்ந்த தேனுஞ் சந்தனமரமும் இடத்துநிகழ் பொருளு மிடமுமாய் இயைந்து தம்பெருமையைப் புலப்படுத்தி னாற்போல இயைந்து—கற்பின் நிற்பர் - இவளது வழிபாட்டின் கண்ணே நிற்பர் எ - று.

எண்ணகலா ரென்றதனாற் காதலி யாதலும், கற்பி விற்ப ரென்றதனால் வாழ்க்கைத்துணையாதலுங் கூறப்பட்டன. ஆவியும்வேரியும் தலைமகட் குவமையாகவும், யாக்கையுஞ் சந்தும் தலைமகற்குவமையாகவு முரைக்க. பிரித்துவமையாக்காது, இவ ரது கூட்டத்திற்கு அவற்றது கூட்டமுவமையாக வுரைப்பினு மமையும். காரியல் கண்டர்வண்டில்லை வணங்குமென்றதனான். இவரதில்வாழ்க்கை இன்றுபோல என்றும் நிகழுமென்பது கூறி னளாம். இன்னேயென்பது பாடமாயின், இப்பொழுதேயென் றுரைக்க. மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : மகிழ்வித்தல். 301

4. வாழ்க்கை நலங்கூறல்¹

வாழ்க்கை நலங்கூறல் என்பது மணமனைகண்ட செவிலி, மகிழ்வோடு சென்று, நின்மகளுடைய வில்வாழ்க்கை நலத்திற்கு உவமைகூறில், நின்னுடைய வில்வாழ்க்கை நலமல்லது வேறு வமையிலையென நற்றாய்க்குத் தலைமகனது வாழ்க்கைநலங் கூறு நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தொண்டின மேவுஞ் சுடர்க்கழ
லோன்றில்லைத் தொல்நகரிற்
கண்டின மேவுமில் நீயவள்
நின்கொழு நன்செழுமென்
தண்டின மேவுதிண் தோளவன்
யானவள் தற்பணிவோள்
வண்டின மேவுங் குழலா
ளயல்மன்னும் இவ்வயலே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ திரோதை பரைக்குயிர் சேரின் புரைத்தது ” என்பதாம்.

மணமனைச் சென்று மசிந்தரு செவி
அணிமனைக் கிழத்திக் கதன்சிறப் புரைத்தது.

இதன் பொருள் : தொண்டினம் மேவும் சுடர்க் கழலோன் தில்லைத் தொல் நகரில் - தொண்டர தினத்தைப் பொருந்துஞ் சுடர்க்கழலையுடையவனது தில்லையாகிய பழையநகரிடத்தில்—கண்ட இல் மேவு நம் இல் - யான்கண்ட அவளதில்லம் மேவப் படு நமதில்லத் தோடொக்கும்—அவள் நீ - அவள் நின்தோடொக்கும்—தண்டு இனம் மேவும் செழு மெல் தின் தோளவன் நின் கொழுநன் - தண்டாகிய வினத்தையொக்கும் வளவியவாய் மெல்லியவாகிய தின்னிய தோள்களையுடையான் நின்கொழுநன்தோடொக்கும்—அவள் தற் பணிவோள் யான் - அவடன்னைப்பணிந்து குற்றேவல் செய்வான் என்னோடொக்கும்—வண்டினம் மேவும் குழலான் அயல் இவ்வயல் - வண்டினம் பொருந்துங் குழலையுடையாளதயல் இவ்வயலோடொக்கும்; வேறுசொல்லலாவதில்லை எ - று.

கண்டவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. பெண்டிர்க்கு ஊறினி தாதனோக்கித் தோளிற்கு மென்மைகூறினாள். தண்டினமென்புழி இனமென்றது சாதியை. மன்னும் : அசைநிலை; பெரும்பான்மையுமென்பதுபட நின்றதெனினுமமையும். கண்டென்பதனைத் தன்மைவினை யென்று, அவளில்வாழ்க்கையேர் கண்டேனென முன் பொதுவகையாற் கூறிப் பின் சிறப்புவகையாற் கூறிற்றாக வுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும்பயனும் அவை. 302

5. காதல் கட்டுரைத்தல்¹

காதல் கட்டுரைத்தல் என்பது அவளில்வாழ்க்கை நலங்கிடக்க, அவன் அவண்மேல்வைத்த காதலான் இவையேயன்றிப் பொறையாமென்று கருதி நுதலின்கண் இன்றியமையாத காப்பாகிய பொட்டையு மணியான்; இஃதவன் காதலெனத் தலைமகனது காதன்மிகுதி கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “திரோதை பரைக்குயிர் செய்பணி யுரைத்தது” என்பதாம்.

பொட்டணி யான் நுதல் போய்றும்
 பொய்போ லிடையெனப்பூண்
 இட்டணி யான்தவி சின்மல
 ரன்றி மிதிப்பக்கொடான்
 மட்டணி வார்குழல் வையான்
 மலர்வண் டுறுதலஞ்சிக்
 கட்டணி வார்சடை யோன் தில்லை
 போலிதன் காதலனே.

சோதி வேலவன்
 காதல்கட் டுரைத்தது.

இதன் பொருள்: கட்டு அணி வார் சடையோன் தில்லை போலி தன் காதலன் - மகுடமாகக் கட்டப்பட்ட அழகிய நீண்ட சடையை யுடையவனது தில்லையெொப்பாடன்னுடைய காதலன்—பொய் போல் இடை போய் இறும் எனப் பூண் இட்டு அணியான்—பொய்போலுமிடை போய்றுமென்று கருதிப் பூணைப் பூட்டியணியான்—தவிசின் மலர் அன்றி மிதிப்பக் கொடான் - மெல்லடி நோதலஞ்சித் தவிசின் மிதிப்புழியும் மலரி னன்றி மிதிப்பவிடான்—வண்டு உறுதல் அஞ்சி மட்டு அணி வார் குழல் மலர் வையான் - வண்டுற்று மொய்த்தலஞ்சித் தேனையுடைய வழகிய வார்குழலிடத்து மலர்களை வையான் ; இவை சொல்லு கின்றதென்—நுதல் பொட்டு அணியான் - பொறையாமென்று நுதலின்கட் பொட்டையுமிடான் எ - று.

கட்டணி வார்சடை யென்பதற்கு மிக்க அழகை யுடைய சடையெனினு மமையும். தவிசின் மிசையென்று பாடமோது வாருமுள்.

303

6. க ற் ப ளி வி த் த ல்¹

கற்பழிவித்தல் என்பது தலைமகனது காதன்மிகுதி கூறின செவிலி, அதுகிடக்க, அவளவனையொழிய வேறொரு தெய்வத் தைத் தெய்வமாகக் கருதாளாதலான், அவன் றன்னைவணங்காத

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " திரோதை பரைக்கின் பாக வறத்திறம், உவமைத் திறத்தா லுவந்து ரைத்தது " என்பதாம்.

பகைவரைச் சென்றுகிட்டித் திறைகொள்ளச் சென்றாலுந் திறை
கொண்டுவந்து அவளதில்லத்தல்லது ஆண்டுத் தங்கியறியான் ;
இஃதவரதியல்பெனக் கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமகளது கற்
பறிவியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெய்வம் பணிகழ லோன் தில்லைச்

சிற்றம் பலம் அணையாள்

தெய்வம் பணிந்தறி யாள்ளன்று

நின்று திறைவழங்காத்

தெய்வம் பணியச்சென் றாலுமன்

வந்தன்றிச் சேர்ந்தறியான்

பெளவம் பணிமணி யன்னார்

பரிசின்ன பான்மைகளே.

விற்போலி நுதலி *

கற்பறி வித்தது.

இதன் பொருள் : தெய்வம் பணி கழலோன் தில்லைச் சிற்றம்
பலம் அணையாள்-பிறரால் வழிபடப்படுந் தெய்வங்கள் வணங்
குந் திருவடிகளையுடையவனது தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தையொப்
பாள்—என்றும் தெய்வம் பணிந்து அறியாள் - எஞ்ஞான்றும்
வேறொரு தெய்வத்தைப் பணிந்தறியாள்—நின்று திறை வழங்
காத் தெய்வம் பணியச் சென்றாலும்-முன்னின்று திறைகொடாத
பகைவர் வந்து பணியும்வண்ணம் வினைவயிற் சென்றாலும்—
மன் வந்து அன்றிச் சேர்ந்து அறியாள் - அம்மன்னவன் அவள
தில்லத்து வந்தல்லது ஆண்டுத்தங்கியறியான்—பெளவம் பணி
மணி அன்னார் பரிசு இன்ன பான்மைகள்-பெளவந்தந்த மணி
போலப் பெருங்குலத்துப்பிறந்த தூயோரதியல்பு இன்ன முறை
மைகளை யுடைய எ - று.

தெய்வ : தெய்வமென விரிக்கும்வழி விரித்து நின்றது. தெய்
வம்பணியச் சென்றாலு மென்பதற்குத் தெய்வர் அம்பையணிய
வேன்றும், பெளவம் பணி மணி யென்பதற்குக் கடலிடத்தும்
பாம்பிடத்து முளவாகிய முத்தும் மாணிக்கமுமென்று முரைப்
பாருமுளர். விற்போலி நுதலி - விற்போலு நுதலி. 304

* பா - ம்—விற்பயில் நுதலிவள்.

7. கற்புப் பயப்புரைத்தல்¹

கற்புப்பயப்புரைத்தல் என்பது கற்பறிவித்த செவிலி, அவள் அவனையொழிய வணங்காமையின் அவனாருங்களிறும் வினைவயிற்சென்றால் அவ்வினை முடித்துக் கொடுத்து வந்து தன் பந்தியிடத்தல்லது ஆண்டுத்தங்காதாதலான், அவளது கற்பு, அந்திக் காலத்து வடமீனையும் வெல்லுமென அவளது கற்புப் பயந்தமை நற்றாய்க்குக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சிற்பந் திகழ்தரு திண்மதில்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்துப்
பொற்பந்தி யன்ன சடையவன்
பூவணம் அன்னபொன்னின்
கற்பந்தி வாய்வட மீனாங்
கடக்கும் படிகடந்தும்
இற்பந்தி வாயன்றி வைகல்செல்
லாதவ னீர்ங்களிறே.

கற்புப் பயந்த
அற்புத முரைத்தது.

இதன் பொருள் : சிற்பம் திகழ்தரு திண் மதில் தில்லை - நுண்டொழில் விளங்குந் தின்னிய மதிலையுடைய தில்லையின்— சிற்றம்பலத்துப் பொற் பந்தி அன்ன சடையவன் பூவணம் அன்ன பொன்னின் கற்பு - சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய பொற்றகட்டு நிரைபோலுஞ் சடையையுடையவனது பூவணத்தையொக்கும் பொன்னினது கற்பு—அந்தி வாய் வடமீனும் கடக்கும் - அந்திக் காலத்துளதாகிய வடமீனையும் வெல்லும், அதனால்—அவன் ஈர்ங்களிறு - எடுத்துக்கொண்டவினையை யிடையூறின்றி யினிதின் முடித்து அவனாரும் மதத்தானிரியகளிறு—படி கடந்தும் இல் பந்தி வாய் அன்றி வைகல் செல்லாது - நிலத்தைக்கடந்தும் இல் வின்கட்டன்பந்தியிடத்தல்லது தங்காது எ - று.

பொற்பந்தியன்ன சடையென்பதற்கு அழகிய அந்திவானம் போலுஞ் சடையென்பாருமுள். அந்திக்காலத்துக் கற்புடை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “போதமின் புயிர்க்கெனப் பரைக்குரைத்தது” என்பதாம்.

மகனிராற் றொழப்படுதலின், அந்தியாய் வடமீ னென்றாள்.
கற்புப்பயந்த வற்புதமாவது படிகடந்துங் கடிது வரும்வண்ணம்
எடுத்துக் கொண்ட வினையை யி டை யூ றி ன் றி யினிது
முடித்தல். 305

8. மருவுதலுரைத்தல்¹

மருவுதலுரைத்தல் என்பது கற்புப் பயப்புரைத்த செவிலி,
வேந்தற்குற்றுழிப் பிரியினும் அவனாருந்தேரும் வினைமுடித்துத்
தன்னிலையி னல்லது புறத்துத் தங்காது; அவளும் அவனை
யொழிய மற்றோர் தெய்வமும் மனத்தானு நினைந்தறியாள்;
இஃதிவர் காதலென அவ்விருவர்காதலு மருவுதல் கூறாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

மன்னவன் தெம்முனை மேற்செல்லு
மாயினும் மாலரியே
றன்னவன் தேர்புறத் தல்கல்செல்
லாது வரகுணானுந்
தென்னவ னேத்துசிற் றம்பலத்
தான்மற்றைத் தேவர்க்கெல்லாம்
முன்னவன் மூவலன் னானமற்
றோர்தெய்வ முன்னலனோ.

இருவர் காதலும்
மருவுதலுரைத்தது.

இதன் பொருள் : மன்னவன் தெம் முனை மேல் செல்லும்
ஆயினும் - மன்னவனது பகைமுனைமேலேவப்பட்டுப் போமாயி
னும்—மால் அரி ஏறு அன்னவன் தேர் புறத்து அல்கல் செல்
லாது—பெரிய வரியேற்றை யொப்பா னாருந்தேர் தன்னிலையி
னல்லது புறத்துத் தங்காது—வரகுணன்* ஆம் தென்னவன்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிரின் போன்றாய் மருவுத
லுரைத்தது” என்பதாம்.

* இவ்வரகுணன் முதலாம் வரகுணன் என்றும், கி. பி. 9-ம் நூற்
ருண்டின் முற்பகுதியில் தேனுட்டை அரசு சேலுத்தியவன் என்றும்
ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். இவனைத் திருவாசகம், போற்றித் திரு
வகவல் (213, 214), “நரகோடு சுவர்க்க நாஸிலம் புகாமற், பரகதி

ஏத்து சிற்றம்பலத்தான் - வரகுணனாகிய தென்னவனாலேத்தப்
படுஞ் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான்—மற்றைத் தேவர்க்கு எல்லாம்
முன்னவன் - தானல்லாதவரியயன்முதலாகிய தேவர்க்கெல்லாம்
முன்னேயுள்ளான்—முவல் அன்னானும் மற்று ஓர் தெய்வம் முன்
னலன் - அவனது முவலையொப்பானும் வேறொருதெய்வத்தைத்
தெய்வமாகக் கருதான் எ - று.

மற்றைத் தேவர்கட்கு மென்பதூஉம் பாடம்.

306

9. க ல வி யி ன் ப ங் கூ ற ல்¹

கலவியின்பங்கூறல் என்பது இருவர்காதலு மருவுதல் கூறின
செவிலி, இவ்விருவருடைய காதலுங்களிப்பும், இன்பவெள்ளத்
திடையழுந்தப் புகுகின்றதோ ருயிர் ஒருடம்பாற் றுய்த்தலா
ராமையான் இரண்டுடம்பைக் கொண்டு, அவ்வின்பவெள்ளத்
திடைக் கிடந்து, தினைத்ததனோடொக்கும், அதுவன்றி அவ்வின்ப
வெள்ளம் ஒருகாலத்தும் வற்றுவதும் முற்றுவதுஞ் செய்யாதென
நற்றாய்க்கு அவரது கலவி யின்பங் கூறுகின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துமொர்
ஆருயிர் ஈருருக்கொண்
டானந்த வெள்ளத் திடைத்தினைத்
தாலொக்கும் அம்பலஞ்சேர்
ஆனந்த வெள்ளத் தறைகழ
லோனருள் பெற்றவரின்
ஆனந்த வெள்ளம்வற் றுதுமுற்
றதிவ் வணிநலமே.

நன்னுதல் மடந்தை தன்னலங் கண்டு
மகிழ்துங் குளத்தோ டுகுளை கூறியது.

பாண்டியற் கருளின போற்றி” என, குறிப்பாகக் குறிக்கும் என்பர்.
வரகுணன் என்ற பெயர் 327-ம் பாட்டிலும் வருவதைக் காண்க.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ஒன்றற் றிரண்டற் றென்று
மூலவா, தொழியா ததையு ரைத்தது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : ஆனந்த வெள்ளத்து அமுந்தும் ஓர் ஆர் உயிர்-இருவரது காதலுங்களிப்பும் இன்பவெள்ளத்திடையமுந்தப் புகுகின்றதோருயிர்—ஈர் உருக் கொண்டு ஆனந்த வெள்ளத்திடைத் திளைத்தால் ஒக்கும்*-ஒருடம்பாற்றய்த் தலாராமையின் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு அவ்வின்ப வெள்ளத்திடைக் கிடந்து திளைத்ததனோ டொக்கும், அதுவேயு மன்றி—அம்பலம் சேர் ஆனந்த வெள்ளத்து அறை கழலோன் அருள் பெற்றவரின் - அம்பலத்தைச்சேர்ந்த வின்பவெள்ளத்தைச்செய்யு மொலிக்குங் கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடையவனதருளைப் பெற்றவரின் பம்போல—ஆனந்தவெள்ளம் வற்றாது - இவ்வின்பவெள்ளமும் ஒருகாலத்துங் குறைவுபடாது—இவ்வணினலம் முற்றாது - இவ்வணினலமு முதிராது எ - று.

இவை யைந்திற்கும் மெய்ப்பாடு : உ வ னை. பயன் : மகிழ்தல். 307

மணஞ்சிறப்புரைத்தல் § முற்றிற்று

* திருக்கோவை. 71 - விளக்கக் குறிப்பு நோக்குக.

§ மணஞ் சிறப்புரைத்தல் முதல் பரத்தையிற் பிரிவு வரையுள்ள விளக்கக் கொத்து ஏழும் கற்பொழுக்கமாகும்.

20. ஓ த ற் பி ரி வு¹

—0—

இனி ஓதற்பிரிவு என்பது வரைந்துகொண்ட பின்னர்த் தலைமகனுக்கு முதற்பிரிவு ஓதலாதலாற் கல்வியின்மிகுதி கூறி நீங்காநின்றல். என்னை? "ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே—வேந்தற்குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென்—ரூங்க வாறே யவ்வயிற் பிரிவே" * என்றோதப்படுதலின், முதற்பிரிவோதலாயிற்று. என்னை? இவ்வண்ணம் முன்னரோதலின்றி இவளை வரைந்த பின்னர் ஓத நின்றானேவெனின், அல்லன், முன்னரிவளைப் பொருவிறந்தானென்று கூறப்படுதலால் ஓதிமுடித்தானென்பது. இவ்ந்தானேதிய புருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த காமங்கனையொழிய வேறும் புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோவென்பதனை யாராயவேண்டுங் கருத்தினனாதலானும், கல்வியாற் றன்னிற் றுழந்தாரைத் தனது கல்வியிகுதி காட்டி அவர்களை யறிவித்தல் தருமநூல் விதியாதலானும் பிரியுமென்பவாகலின். அதுவருமாறு—

கல்விநலங் கூறல் பிரிவுநினைவுரைத்தல்
கலக்கங்கண்டுரைத்தல் காதலர் தமது
வாய்மொழி கூறல் வருவன நான்குந்
திமையில் கல்வி தேருங் காலே.

இதன் பொருள் : கல்விநலங்கூறல், பிரிவுநினைவுரைத்தல், கலக்கங்கண்டுரைத்தல், வாய்மொழிகூறித் தலைமகள்வருந்தல் என விவைநான்கும் ஓதற்பிரிவாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. க ல் வி ந ல ங் க் கூ ற ல்²

கல்விநலங் கூறல் என்பது வரைந்துகொண்ட பின்னர் ஓதற்குப் பிரிய லுருநின்ற தலைமகன், தலைகளுக்குப் பிரிவு

1 இதன் பேரின்பக் கிளவி, "கல்வியிற் பிரிவொரு நான்குங் காதல், புல்லுமா னந்த வுன்பப் பூரணஞ், சொல்லும் பயனின் றிறம்பா ராட்டல்" என்பதாம்.

* இறையனாகப் பொருள், 35.

2 இதன் பேரின்பப் பொருள், "இன்பனு பேசுகனுற் பாராட் டென்னை, அன்பி னருளே யரற்கறி வுறுத்தல்" என்பதாம்.

ணர்த்துவானாக மிகவுங் கூற்றாற் கற்றோர் நன்மைக்கெல்லையிற்
லாத தன்மையராவரெனத் தோழிக்குக் கல்விநலங் கூருநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

சீரள வில்லாத் திகழ்தரு

கல்விச்செம் பொன்வரையின்

ஆரள வில்லா அளவுசென்

றாரம் பலத்துள்ளின்ற

ஓரள வில்லா ஒருவன்

இருங்கழ லுன்னினர்போல்

ஏரள வில்லா அளவின

ராகுவ ரேந்திழையே.

கல்விக்ககல்வர் செல்வத் தவரெனச்

செறிமுற் பாங்கிக் கறிவறி வித்தது.

இதன் பொருள் : ஏந்திழை-ஏந்திழையாய்—சீர் அளவு இல்
லாத் திகழ்தரு கல்விச் செம்பொன் வரையின் ஆரளவு இல்லா
அளவு சென்றார் - நன்மைக்கெல்லையிலாத விளங்குங் கல்வியா
கிய மேருக் குன்றத்தினது மிக்கவளவிலாத வெல்லையையடைந்
தவர்கள்—அம்பலத்துள் நின்ற ஓரளவு இல்லா ஒருவன் இரும்
கழல் உன்னினர் போல் - அம்பலத்தின்கணின்ற ஓரளவையுமில்
லாத ஒப்பில்லாதானுடையபெரிய திருவடிகளையறிந்து நினைந்த
வரைப்போல—ஏர் அளவு இல்லா அளவினர் ஆகுவர் - நன்மைக்
கெல்லையிலாத தன்மையராவர் எ - று.

செம்பொன் வரை யென்றான், தூய்மையும் பெருமையுங்
கலங்காமையுமுடைமையால். கற்றதின்மேலுங் கற்க நினைக்கின்
றானதலான், ஆரளவில்லா வளவு சென்ற ரென்றான். ஆரளவு
காதமும் புகை*யுமுதலாயின அளவு. ஓரளவென்பது காட்சியும்
அனுமானமு முதலாயினவளவு. இது குறிப்பெச்சம். செல்வத்த
வர் - இவ்வாழ்க்கைச் செல்வத்தவர். அறிவறிவித்தது - அறியப்
படுவதனை யறிவித்தது. பாங்கி யறிவறிவித்ததென்பது பாட
மாயின், தலைமகனது குறிப்பைக் கண்டு தோழி தலைமகட்குக்
குறிப்பினுற் கூறினாளாக வுரைக்க. மெய்ப்பாடு : பெருமிதம்.
யயன் : பிரிவுணர்த்தல்.

2. பிரிவுநினைவுரைத்தல்¹

பிரிவுநினைவுரைத்தல் என்பது கல்விநலங் கேட்ட தோழி, அவன் பிரிதற் குறிப்பறிந்து, மிகவுங்கற்றோர் நன்மைக் கெதிரில் லாத தன்மையராவரென்பதனை யுட்கொண்டு, நின்புணர்முலை யுற்றபுரவலர், அழற்கானத்தே போய்க் கல்வியான் மிக்காரைக் கிட்டி அவரோடு உசாவித் தங்கல்வி மிகுதி புலப்படுத்தப் பிரியா நின்றாரெனத் தலைமகள் ஓதுதற்குப் பிரிவு நினைந்தமை தலை மகளுக்குக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வீதலுற் றுர்தலை மாலையன்
தில்லைமிக் கோன்கழற்கே
காதலுற் றுர்நன்மை கல்விசெல்
வீதரு மென்பதுகொண்
டோதலுற் றுருற் றுணர்தலுற்
றுர்செல்லல் மல்லழற்கான்
போதலுற் றுர்நின் புணர்முலை
யுற்ற புரவலரே.

கல்விக் ககல்வர் செல்வத் தவடுஎய்
பூங்குழல் மடந்தைக்குப்* பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : செல்வி-செல்வி—வீதல் உற்றார் தலை மாலை யன்-கெடுதலையடைந்தவர் தலையானியன்ற மாலையையுடையான்- தில்லைமிக்கோள் - தில்லைக்கனுளனாகிய பெரியோன்—கழற்கே காதல் உற்றார் நன்மை கல்வி தரும் என்பது கொண்டு - அவனு டைய திருவடிக்கே யன்புற்றாரது நன்மையைக் கல்வி தருமென் பதனைக் கருதி—ஓதல் உற்றார் உற்று - ஓதுதலான் மிக்காரைக் கிடைத்து—உணர்தல் உற்றார் - எல்லா நூல்களையு முணர் தலுற்று—நின்புணர்முலை உற்ற புரவலர் - நின்புணர்முலையைச் சேர்ந்த புரவலர்—செல்லல் மல் அழல் கான் போதல் உற்றார் - இன்னமையைச் செய்யும் மிக்க வழலையுடைய கானகத்தைப் போகநினைந்தார் எ - று.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அறியார் போன்றிருக்கு மனு பவ விலக்கை, மென்றரு ளின்புக் கன்பற்ற துரைத்தது” என்பதாம்.

* பா-ம்—பூங்குழை மாதர்க்குப்.

ஓத்தான் உயர்ந்தாரைக் கிடைத்து அவரோடுசாவித் தமது கல்விமிகுதியை யறியலுற்று ரென்றுரைப்பாருமுள். உணர்தலுற்றாரைப்பதனை முற்றுகவுரைப்பினு மமையும். நின் புணர் முலையுற்றவென்றதனான், முலையிடத்துத்துயிலை நினைந்து நீட்டியாது வருவரென்றும், புரவலரென்றதனான், நின்னலந் தொலையாமற் காப்பரென்றுங் கூறிப் பிரிவுடம்படுத்தாளாம். செல்வந்தவரென்றது ஈண்டுத் தலைமகனை. மெய்ப்பாடு : அழகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : பிரிவுணர்த்துதல். 309

3. க ல க் க ங் க ண் டு ரை த்த ல்¹

கலக்கங்கண்டுரைத்தல் என்பது பிரிவுநினை வுரைப்பக்கேட்ட தலைமகளது கலக்கங்கண்ட தோழி, அன்பர் சொற்பாவிரும்பின ரென்ன, அச்சொல் இவள் செவிக்கட் காய்ந்தவேல்போலச் சென்றெய்திற்று; இனி மற்றுள்ள பிரிவை எங்ஙனமாற்று வளெனத் தன்னுள்ளே கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கற்பா மதிற்றில்லைச் சிற்றம்
பலமது காதல்செய்த
விற்பா விலங்கலெங் கோனை
விரும்பலர் போலஅன்பர்
சொற்பா விரும்பின ரென்னமெல்
லோதி செவிப்புறத்துக்
கொற்பா இலங்கலை வேல்குளித்
தாங்குக் குறுகியதே.

ஓதற் ககல்வர் மேதக் கவரென்ப
பூங்கொடி கலக்கம் பாங்கிகண் டுரைத்தது.

இதன் பொருள் : கல் பா மதில் தில்லைச் சிற்றம்பலமது காதல் செய்த - கல்லாற் செய்யப்பட்ட பரந்த மதியுடைய தில்லைக்கட் சிற்றம்பலமதனைக் காதலித்த—வில் பா விலங்கல் எங்கோனை விரும்பலர் போல - வில்லாகச்செய்யப்பட்ட பரந்த மலையையுடைய எம்முடையகோனை விரும்பாதாரைப்போல—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பிற் பிசிவிலை யென்றருள் கண்டது” என்பதாம்.

அன்பர் சொல் பா விரும்பினர் என்ன - நம்மன்பர் சொல்லா
னியன்ற பாவாகிய நூல்களைக் கற்க விரும்பினாரென்று சொல்ல—
மெல்லோதி செவிப் புறத்து - அச்சொல் மெல்லோதியையுடைய
யாளது செவிக்கண்—கொல் பா இலங்கு இலை வேல் குளித்தாங்
குக் குறுகியது - கொற்றொழில்பரந்த விளங்குமிலையையுடைய
வேல் சென்று மூழ்கினாற்போலச் சென்றெய்திற்று ; இனிப்
பிரிவை யெங்ஙனமாற்றாமோ ! எ - று.

பொருப்புவில்லி மேல் விருப்புடையார் கல்விக் கடனிந்தி
வருந்தாமையின் விரும்பலர்போலச் சொற்பாவிரும்பின ரென்
றார். இனி வருந்தவென்பதோர் சொல்லைவிரித்து விரும்பலர்
போல வருந்த அச்சொற்குறுகியதென் றுரைப்பினும்மையும்.
பூங்கொடி கலக்கம் பாங்கி தன்னுள்ளே சொல்லியது ; தலைமகற்
குக் கூறியதென் றுரைப்பாருமுள். மெய்ப்பாடு : அமுகை
பயன் : செலவமுங்குவித்தல். 310

4. வாய்மொழி கூறித் தலைமகள் வருந்தல்¹

வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தல் என்பது கலக்கங்
கண்டுரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக நின்னிற்
பிரியேன் பிரிவுமாற்றேனென்று சொன்னவர் தாமே பிரிவரா
யின், இதற்கு நாஞ்சொல்லுவதென்னோவெனத் தலைமகனது
வாய்மொழி கூறித் தலைமகள் வருந்தாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

பிரியா மையுமூயி ரொன்று
வதும்பிரி யிற்பெரிதுந்
தரியா மையுமொருங் கேநின்று
சாற்றினர் தையல்மெய்யிற்
பிரியாமை செய்தநின் றோன்றில்லைப்
பேரிய லூரரன்ன
புரியா மையுமிது வேயினி
யென்னும்.புகல்வதுவே.

1 இதன் பேரீன்பப் பெருள், “ பிரிவொரு காணு மின்றென
வருளுக், கின்பே யன்பா யெடுத்தெடுத் துரைத்தது ” என்பதாம்.

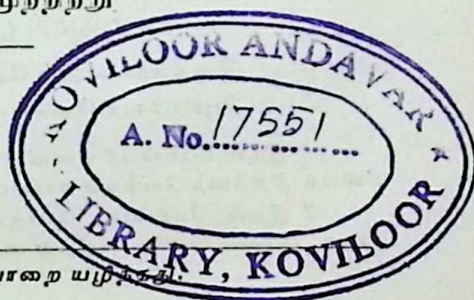
தீதறு கல்விக்குச் செல்வன் செல்லுமெனப்
போதுறு குழலி புலம் பியது. *

இதன் பொருள் : தையல் மெய்யின் பிரியாமை செய்து
நின்றோன் தில்லைப் பேரியல் ஊரர் - தையலாடனது திருமேனியி
னின்றும் பிரியாமையைச்செய்து நின்றவனது தில்லையிற் பெருந்
தன்மையையுடைய ஓரர்—பிரியாமையும் - நம்மிற்பிரியாமையை
யும்—உயிர் ஒன்றாவதும் - இருவருக்கு முயிரொன்றாதலையும்—
பிரியின் பெரிதும் தரியாமையும் - பிரியிற்பெரிதுமாற்றாமையை
யும்—ஒருங்கே நின்று சாற்றினர் - ஒருங்கே அக்காலத்து நம்
முன்னின்று கூறினார்—அன்ன புரியாமையும் இதுவே - இப்பொ
ழுது அவற்றுட் பிரியாமை பொய்யாகக்கண்டமையின் உயிர்
வேறுபடக்கருதுதலும் பிரிவாற்றதலுமாகிய அன்னவற்றைச்
செய்யாமையும் இப்பிரியாமையோடொக்கும்—இனி நாம் புகல்
வது என் - இனிநாஞ் சொல்வதென் ! எ - று.

தையன்மெய்யிற் பிரியாத பேரன்பினோனது தில்லைக்கட்
பயின்றும் அன்புபேனாது பிரிதல் எங்ஙனம் வல்லராயினாரென்
னுங் கருத்தால், பிரியாமைசெய்து நின்றோன் தில்லைப்பேரியலார
ரென்றான். பிரிவுகாணப்பட்டமையின், அன்னவென்றது ஒழிந்த
விரண்டையுமேயாம். அன்னபுரியாமையு மிதுவேயென்பதற்குப்
பிரிவுமுதலாகிய நமக்கின்றாதவற்றைத் தாம் செய்யாமையு
மிதுவேயாயிருந்ததெனினு மமையும். இன்னல் புரியாமையு
மிதுவேயென்று பாடமோதுவாரு முளர். மெய்ப்பாடும் பயனும்
அவை.

311

ஓதற்பிரிவு முற்றிற்று

21. காவற்பிரிவு¹

—0—

இனிக் காவற்பிரிவு என்பது எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்கவேண்டுந் தருமநூல்விதியான் அக்காவற்குப் பிரிதல். அதுவருமாறு:—

பிரிவறி வித்தல் பிரிவுகேட் டிரங்கல்
வருபவை யிரண்டும் வையங் காவல்.

இதன் பொருள்: பிரிவறிவித்தல், பிரிவுகேட்டிரங்கல் என விவைஇரண்டும் காவற்பிரிவாம் என்று. அவற்றுள்—

1. பிரிவறிவித்தல்²

பிரிவறிவித்தல் என்பது தருமநூல் விதியால் நமர் உலகத் தைப் பாதுகாப்பான் பிரியக் கருதாநின்றோரெனத் தலைமகன் காவலுக்குப் பிரியக் கருதாநின்றமை தோழி தலைமகனாக் கறியியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

முப்பான் இனையவன் முன்னவன்
பின்னவன் முப்புரங்கள்
வீப்பான் வியன்தில்லை யானரு
ளால்விரி நீருலகங்
காப்பான் பிரியக் கருதுகின்
றார்நமர் கார்க்கயற்கட்
பூப்பால் நலமொளி ரும்புரி
தாழ்குழற் பூங்கொடியே.

இருநிலங் காவற் கேசுவர் நமரெனப்
பொருசுடர் வேலோன் போக்கறி வித்தது.

1 இதன் பேரின்பக் கிளவி, “காவற் பிரிவுத் துறையோ ரிரண்டு. மின்பத் திறத்தை யெங்குங் காண்டல்” என்பதாம்.

2 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உலகம் யாவும் இன்பாய்க் காணு, மருமை யருளே யறிந்து ரைத்தது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : கார்க் கயற்கண் பூப்பால் நலம் ஒளிரும் புரி தாழ்குமல் பூங்கொடி - கரியகயல்போலுங் கண்ணினையும் பூவின்கண் நறுநாற்றமுடைமையாகிய நன்மைவிளங்குஞ் சுருண்ட தாழ்ந்த குழையுமுடைய பூங்கொடியை யொப்பாய்— மூப்பான் - எல்லார் யாக்கைக்கும் முன்னே தனதிச்சையாற் கொள்ளப்பட்ட திருமேனியையுடைய னாதலின் எல்லார்க்குந் தான் மூப்பான்— இனையவன் - பின்னோன்றிய யாக்கையை யுடையாரெல்லாரும் மூப்பவும் தான் நிலைபெற்ற விளமையை யுடையனாதலின் எல்லார்க்கு மினையான்—முன்னவன் - உலகத்திற்கு முன்னுள்ளோன்—பின்னவன்* - அதற்குப் பின்னுமுள்ளோன்—மூப்புரங்கள் வீப்பான் - மூன்று புரங்களையுங் கெடுப்பான்—வியன் தில்லையான் - அகன்ற தில்லைக்கண்ணான்—அருளால் நமர் விரிநீர் உலகம் காப்பான் பிரியக் கருதுகின்றார் - அவனதேவலால் நமர் விரிந்த நீராற் சூழப்பட்ட வுலகத்தைக் காக்கவேண்டிப் பிரியக்கருதாநின்றார் எ - று.

தில்லையா னேவலாவது எல்லாவுயிர்களையு மரசன்காக்க வென்னுந் தருமநூல்விதி. காத்தலாவது தன் வினைசெய்வாரானுங் கள்வரானும் பகைவரானும் உயிர்கட்குவரு மச்சத்தை நீக்குதல். தில்லையானருளா லென்பதற்கு அவனதருளா னுலகத்தைக் காக்குந் தன்மையை யெய்தினானாதலின் அக்காவற்குப் பிரிகின்றனென்றுரைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு : அழகையைச் சார்ந்த பெருமீதம். பயன் : காவற்குப் பிரியும் பிரிவுணர்த்துதல்.

312

2. பிரிவுகேட்டிரங்கல்¹

பிரிவுகேட்டிரங்கல் என்பது பிரிவறிவித்த தோழிக்கு, முற்காலத்துக் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படு நம்மை யந்து யானை தெறப்புக, அதனைவிலக்கி நம்முயிர் தந்தவர், இன்று தம்மல்ல தில்லாத இக்காலத்துத் தாம் நினைந்திருக்கின்ற திதுவோ? இது

* முன்னவன் பின்னவன் : “முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளே, பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே” திருவாசகம், திருவெம்பாவை—9.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்ப மநாதி யியல்பெடுத்தருளி, யன்பிற் கருணை யெடுத்தியம் பியது” என்பதாம்.

தமக்குத் தகுமோவெனத் தலைமகனது பிரிவுகேட்டுத் தலைமக
னிரங்கா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சிறுகட் பெருங்கைத்திண் கோட்டுக்
குழைசெவிச் செம்முகமாத்
தெறுகட் டழியமுன் னுய்யச்செய்
தோர்கருப் புச்சிலையோன்
உறுகட் டழலுடை யோனுறை
யம்பலம் உன்னலரின்
குறுகட் புரிசுழ லாயிது
வோவின்று சூழ்கின்றதே.

மன்னவன் பிரிவு நன்னுத லறிந்து
பழங்கன் எய்தி அழங்கல் சென்றது.

இதன் பொருள் : கன் துறு புரி குழலாய் - பூவிற்கேனை
யுடைய நெருங்கிய சுருண்ட குழையுடையாய்—சிறுகன் - சிறிய
கண்ணினையும்—பெருங்கை - பெரிய கையினையும்—திண் கோடு
- திண்ணியகோட்டினையும்—குழை செவி - குழைந்த செவியினை
யும்—செம்முக மாத் தெறு கட்டு அழிய முன் உய்யச் செய்
தோர் - சிவந்த முகத்தினை யுமுடைய யானையினது வருத்தும்
வளைப்புக்கெடக் கு ர வ ரா ற் பாதுகாக்கப்படு முற்காலத்து
நம்மை யுய்வித்தவர்—கருப்புச் சிலையோன் உறு கண் தழல்
உடையோன் உறை அ ம் ப ல ம் உன்னலரின் - கருப்பு வில்லை
யுடையவனைச் சென்றுற்ற கண்ணிற்றியை யுடையவனுறையும்
அம்பலத்தை யுன்னதாரைப் போல—இன்று சூழ்கின்றது இது
வோ - கண்ணோட்ட மின்றித் தம்மல்ல தில்லாத இக்காலத்து
நினைக்கின்றதிதுவோ ! இது தகுமோ ! எ - று.

கருப்புச்சிலையோ னென்பதனை எழுவாயாக்கி யுரைப்பினு
மமையும். தெறுகட்டழிஇ முன்னமுய்யச் செய்தோரென்பது
பாடமாயின், தெறுகின்றவிடத்துத் தழவி முன் னம்மையுய்வித்
தவரென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு : அ மு கை. பயன் : செல
வழுங்குவித்தல்.

22. பகைதணி விளைப் பிரிவு¹

—0—

இனிப் பகைதணி விளைப் பிரிவு என்பது தம்மிற்பகைத்த வேந்தரைப் பகையைத்தணித்து இருவரையும் பொருந்தப் பண்ணுதற்குப்பிரிவு. அதுவருமாறு :—

பிரிவு கூறல் வருத்தந் தணித்த

லிருபகை தணித்தற் கேக லென்ப.

இதன் பொருள் : பிரிவுகூறல், வருத்தந் தணித்தல் என விவை இரண்டும், பகைதணிவிளைப் பிரிவாம் எ-று. அவற்றுள்—

1. பிரிவு கூறல்²

பிரிவுகூறல் என்பது ஒருவரதுள்ளமிகுதியை ஒருவர் தணித்தற்கரிதாகிய இருவேந்தர் தம்முட்பகைத்து உடன்மடியப் புகுதா நின்றாரெனக்கேட்டு, அவ்விருவரையு மடக்கவல்ல திறலுடைய ராதலின், அவரைப் பகைதணித்து அவர் தம்மிலொன்றுபட வேண்டி நினைப்பிரியக் கருதாநின்றாரெனத் தலைமகன் பகை தணிக்கப் பிரியலுளுநின்றமை தோழி தலைமகனுக்குக் கூறு நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மிகைதணித் தற்கரி தாமிரு

வேந்தர்வெம் போர்மிடைந்த

பகைதணித் தற்குப் படர்தலுற்

ரூர்நமர் பல்பிறவித்

தொகைதணித் தற்கென்னை யாண்டுகொண்

டோன்தில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்

முகைதணித் தற்கரி தாம்புரி

தாழ்தரு மொய்குழலே.

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “பகைதணி வித்தற் றுறையோ ரிரண்டும், எங்கு மின்பக் கனமென் றியறல்” என்பதாம்.

2 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உலகிலின் பன்றி யறியாமை யிலையென், றனுபவ முற்ற தருளே செப்பல்” என்பதாம்.

துன்னுபகை தணிப்ப * மன்னவன் மீட
நன்னும் கோதைக்கு முன்னி மொழிந்தது.

இதன் பொருள் : பல் பிறவித் தொகை தணித்தற்கு என்னை ஆண்டு கொண்டோன் தில்லை - பேரருளிளராதலின் தாமஸிக்கு மிடத்துப் பல் பிறவித்தொகையான் வருங் கழிபெருந் துன்ப முடையாரையே வேண்டுதலின் என்னை யடிமைக்கொண்டவ னது தில்லைக்கண்—சூழ் பொழில் வாய் முகை தணித்தற்கு அரிதாம் புரி தாழ் தரு மொய் குழல் - சூழ்ந்த பொழிலிடத்துள வாகிய போதுகளாற்றனது நறு நாற்ற மாற்றுதற் கரிதாஞ் சுருண்ட தாழ்ந்த நெருங்கிய குழலையுடையாய்—மிகை தணித் தற்கு அரிதாம் - ஒருவருள்ள மிகுதியை ஒருவர்தணித்தற் கரி தாகாநின்ற—இருவேந்தர் வெம்போர் மிடைந்த பகை தணித் தற்கு நமர் படர்தல் உற்றார் - இருவேந்தரது வெய்யபோர் நெருங்கிப் பகையை மாற்றுதற்கு நமர் போக நினைந்தார் எனு.

எளிதினிற் சந்து செய்வித்துக் கடிதின் மீள்வரென்பது பயப்ப, மிகைதணித்தற்கரிதா மிருவேந்த ரென்றதனால் ஒத்த வலியினராதலும், வெம்போர்மிடைந்த வென்றதனால் ஒத்த தொலைவினராதலுங் கூறினாம். மிகை தணித்தற்கரிதாம் பகை யெனவியையும். மெய்ப்பாடு : அமுகையைச்சார்ந்த பெரு மிதம். பயன் : பகைதணிவினையிடைப்பிரிவுணர்த்துதல். 314

2. வருத்தந்தணித்தல்¹

வருத்தந்தணித்தல் என்பது தலைமகனது பிரிவுகேட்டு உள் ளுடைந்து தனிமையுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகளை, நின்னை விட்டு அவர் பிரியார் ; நீ நெருப்பையுற்ற வெண்ணையும் நிரை யுற்ற வுப்பும்போல இவ்வாறுருகித் தனிமையுற்று வருந்தா தொழியெனத் தோழி அவளது வருத்தந் தணியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

* பா - ம். தனிய. § கோதை.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “வேறாய்க் காண்ட லனுபவ மன்றென, அருளே யுருக்கத் தான்மிக வறிந்தது” என்பதாம்.

நெருப்புறு வெண்ணெயும் நீருறும்
 உப்பு மெனஇங்ஙனே
 பொருப்புறு தோகை புலம்புறல்
 பொய்யன்பர் போக்குமிக்க
 விருப்புறு வோரைவின் னோரின்
 மிகுத்துநண் ணார்கழியத்
 திருப்புறு குலத்தி னோன்றில்லை
 போலும் திருநுதலே.

மணிப்பூண் மன்னவன் தண்ப்ப நிலை
 அஞ்சல் பொய்யென வஞ்சியைத் தணித்தது.

இதன் பொருள் : மிக்க விருப்புறுவோரை விண்ணோரின் மிகுத்து* - தன்கண் மிக்கவிருப்புறுமவரை விண்ணோரினு மிகச் செய்து—நண்ணார் கழியத் திருப்புறு குலத்தினோன் தில்லை போலும் திருநுதல்-பகைவர் மாய விதிர்க்கப்படுஞ் குலவேலையுடையவனது தில்லையை யொக்குந் திருநுதால்—பொருப்பு உறு தோகை-பொருப்பைச்சேர்ந்த மயில்போல்வாய்—நெருப்பு உறு வெண்ணெயும் நீர் உறும் உப்பும் என - தீயையுற்ற வெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும் போல—இங்ஙனே புலம்புறல் - இவ்வாறுருகித் தனிமையுறாதொழி—அன்பர் போக்குப் பொய் - அன்பர்போக்குப் பொய் எ - று.

மிகுத்தென்னும் வினை யெச்சம் திருப்புறுகுல மென்புழித் திருப்பென்பதனோடு முடிந்தது. மெய்ப்பாடு: பெருமிதம். பயன் : தலைமகனை யாற்றுவித்தல்.

315

பகைதணி வினைப்பிரிவு முற்றிற்று

* “புன்மையரை மிகவே உயர்த்தி விண்ணோரைப் பணித்தி” என்பது திருவாசகம் - திருச்சதகம், 14.

23. வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு¹

— 0 —

இனி வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு என்பது ஒருவேந்தனுக்கொரு வேந்தன் ரெடைந்து வந்தடைந்தால் அவனுக்குதவி செய்யப் பிரியாநின்றல். அதுவருமாறு :—

பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற் றுமை
கார்மிசை வைத்தல் காரை நோக்கி
வருந்தி யுரைத்தன் மலர்க்குழ லரிவை
கூதிர்கண்டு கவறல் குளிர்முன் பனிக்கவ
னெந்து கூற னோக்கிப் பின்பனிக்
கிரங்கி யுரைத்த லிளவேனில் கண்டவ
ளின்ன லெய்த லிதுவவர் குறித்த
பருவ மாமென வரவு கூறல்
பருவமறைத் துரைத்தன் மறுத்துரைத் தல்லொடு
தேர்வரவு கூறல் வினைமுற்றி நினை
நிலைமைநினைத் துரைத்தன் முகிலொடு கூறல்
வரவெடுத் துரைத்தன் மறவாமை கூறல்
மற்றிவை யீரெட்டு முற்றுழிப் பிரிவாம்.

இதன் பொருள் : பிரிந்தமை கூறல், பிரிவாற்றுமை கார் மிசைவைத்தல், வானோக்கி வருந்தல், கூதிர்கண்டுகவறல், முன் பனிக்குநொந்துரைத்தல், பின்பனிநினைந்திரங்கல், இளவேனில் கண்டின்னலெய்தல், பருவங் காட்டி வற்புறுத்தல், பருவமன் றென்றுகூறல், மறுத்துக்கூறல், தேர்வரவுகூறல், வினைமுற்றி நினைதல், நிலைமைநினைந்துகூறல், முகிலொடுகூறல், வரவெடுத் துரைத்தல், மறவாமைகூறல் எனவிலை பதினாறும் வேந்தற்குற் றுழிப்பிரிவாம் எ - று. அவற்றுள்—

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “உற்றுழிப் பிரிவிரேட்டுமா னந்தம், பெற்றவா ராமை முற்று முரைத்தல்” என்பதாம்.

1. பிரிந்தமைமகூறல்¹

பிரிந்தமைமகூறல் என்பது தம்மைவந்தடைந்த வேந்தனுக்குத் தாமதவிசெய்வாராக வெய்ய போரையுடைய பாசறைமேல் நமர் சென்றார்; இனியவ்வேந்தன்பகைவரா லிடப்பட்டமதில் இன்றென்னாய் முடியுமோவெனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தமை தோழி தலைமகனுக்குக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

போது குலாய புனைமுடி
வேந்தர்தம் போர்முனைமேல்
மாது குலாயமென் னோக்கிசென்
றார்நமர் வண்புலியூர்க்
காது குலாய குழையெழி
லோனைக் கருதலர்போல்
ஏதுகொ லாய்வினை கின்றதின்
றென்னா ரிடுமதிலே.

விறல்வேந்தர் வெம்முனைக்கண்
திறல்வேந்தர் செல்வரென்றது.

இதன் பொருள் : மாது குலாய மெல் நோக்கி - மடவழகு பெற்ற மெல்லிய நோக்கத்தையுடையாய்—போது குலாய புனை முடி வேந்தர் தம் போர் முனைமேல் - பூவழகுபெற்ற பேணிச் செய்யப்பட்ட முடியையுடைய வேந்தர்தமது போரையுடைய பாசறைமேல்—நமர் சென்றார் - நமர் சென்றார்—வண் புலியூர்க் காது குலாய குழை எழிலோனைக் கருதலர் போல் - வளவிய புலியூரிற் காதழகு பெற்ற குழையாலுண்டாகிய எழிலையுடைய வனைக் கருதாதாரைப்போல—ஒன்னார் இடும் மதில் இன்று ஏதாய் வினைகின்றது—ஒன்றாராலிடப்பட்ட மதில் இன்றியாதாய் முடியுமோ ! எ - று.

வினைமுடித்துக் கடிதுமீள்வரென்பதுபயப்ப, ஒன்றாரிடுமதி வின்றையழியுமென்று கூறினாள். கொல்லென்பது அசைநிலை.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளு யிரின்ப மடுத்தோர்க் குரிமை, யென்ன வுதவியா மென்றரற் குரைத்தது" என்பதாம்.

சென்றாரெனத் துணிவு பற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினாள். திறல் வேந்த ரென்றது, சாதிபற்றியன்று ; தலைமை பற்றி. மெய்ப்பாடு : அமுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவுணர்த்துதல். 316

2. பிரிவாற்றுமைகார்மிசைவைவத்தல்¹

பிரிவாற்றுமைகார்மிசைவைவத்தல் என்பது பிரிவுகேட்ட தலைமகள், தனது வருத்தங்கண்டு காதலர்வினைவயிற்பிரிய நீ வருந்தினால் வினைமுடியுமாறென்னோ வென்ற தோழிக்கு, யானவர் பிரிந்ததற்கு வருந்துகின்றேனல்லேன் ; இக்கார்முகில் சென்று அப்பாசறைக்கண்ணே தோன்றுமாயின், நம்மை நினைந்தாற்றாராய், அவ்வினை முடிக்கமாட்டாரென்று அதற்கு வருந்துகின்றேனெனக் கார்மிசைவைவத்துத் தனது வருத்தங் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொன்னி வளைத்த புனல்குழ்
நிலவிப் பொலிபுலியூர்
வன்னி வளைத்த வளர்சடை
யோனை வணங்கலர்போல்
துன்னி வளைத்தநந் தோன்றற்குப்
பாசறைத் தோன்றுங்கொலோ
மின்னி வளைத்து* விரிநீர்
கவரும் வியன்முகிலே.

வேந்தற் குற்றுழி விறலோன் பிரிய
ஏந்திழை பாங்கிக் கெடுத்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : பொன்னி வளைத்த புனல் குழ் நிலவிப் பொலி புலியூர் - பொன்னி சுற்றுதலானுண்டாகிய புனலாற் குழப்பட்ட நிலைபெற்றுப் பொலிகின்ற புலியூரில்—வன்னி வளைத்த வளர் சடையோனை வணங்கலர் போல் - வன்னித்தளி ராற் குழப்பட்ட நெடிய சடையையுடையவனை வணங்காதா

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அனுபவ மடுத்தோர்க் கூறிவித் திடவும், அன்பே யின்பா யங்குங் கலந்தது ” என்பதாம்.

* பா—ம்—வளைத்த.

ரைப்போல—துன்னி வளைத்த நம் தோன்றற்கு-இட ர்ப்படப் பகைவரைக்கிட்புச் சூழ்போகிய நம்முடைய தோன்றற்கு—மின்னி வளைத்து விரிநீர் கவரும் வியன் முகில் - மின்னி யுலகத்தை வந்துவளைத்துப் பரந்த கடலைப்பருகும் பெரியமுகில்—பாசறைத் தோன்றும் கொல் - பாசறைக்கண்ணே சென்று தோன்றுமோ ! எ - று.

வளைத்தலை விரிநீர்மேலேற்றினுமமையும். தோன்றுமாயின் அவர் ஆற்றாராவரென யானாற்றேனாகின்றேனென்பது கருத்து. பொன்னிவளைத்த புனலென்பதற்குப் பொன்னியாற் றகையப் பட்ட புனலென்றும், வன்னிவளைத்த வென்பதற்குத் தீயை வளைத்தாற்போலுஞ் சடையென்று முரைப்பாருமுளர். மெய்ப் பாடு : அமுகை. பயன் : ஆற்றுவித்தல்.

317

3. வா னோ க் கி வ ரு ந் த ல்¹

வானோக்கிவருந்தல் என்பது உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகானோடுக் கிப் பனியான்வரும் மிக்க குளிரைப் பாதுகாக்கின்ற இரவின்கண் எனது போதரவு அவளுக்கென்னுங் கொல்லோவெனத் தலைமக ளது வடிவை நினைந்து வாளை நோக்கி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கோலித் திகழ்சிற கொன்றி
 னொடுக்கிப் பெடைக்குருகு
 பாலித் திரும்பனி பார்ப்பொடு
 சேவல் பயிலிரவின்
 மாலித் தனையறி யாமறை
 யோனுறை யம்பலமே
 போலித் திருநுத லாட்கென்ன
 தாங்கொலென் போதரவே.
 மானோக்கி வடிவுநினைந்தோன்
 வானோக்கி வருந்தியது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அனுபவம் பிறருக் கடுத்தது கண்டல், வின்பப் பிரிவை யெண்ணியன் பாயது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : பார்ப்பொடு பெடைக் குருகு திகழ் சிறகு ஒன்றின் கோலி ஒடுக்கிப் பாலித்து - பார்ப்புக்களோடு பெடைக் குருகை விளங்காநின்ற சிறகொன்றினூற் கோலியொடுக்கிப் பாதுகாத்து—இரும் பனி சேவல் பயில் இரவின் - கொண்டற் றுவலையால் வரும் மிக்ககுளிரைச் சேவல் தானுழக்குமிரவின்கண்—மால் இத்தனை அறியா மறையோன் உறை அம்பலமே போலித் திருநுதலாட்கு - மாலாற் சிறிதுமறியாத அந்தணனுறையும் அம்பலத்தைப்போல்வாளாகிய திருநுதலாட்கு—என் போதரவு என்ன தாம் கொல் - எனதுபோதரவு எத்தன்மையதாகுமோ ! எ - று.

இரவினென்னதாமென வியையும். நாம் இக்காலத்து நங் காதலிக்குப் பனிமருந்தாயிற்றிலேமென்னும் உள்ளத்தனாகலின், பெடை யொடுக்கிய சிறகைத் திகழ்சிறகெனப் புனைந்து கூறி னான். போலித்திருநுதலாட்கென்பதற்கு அம்பலம்போலும் இத் திருநுதலாட்கென்றுரைப்பினு மமையும். இத்திருநுதலாளென் றான் தன்னெஞ்சத்தளாகலின். மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : மிடற்கொருப்படுதல். 318

4. கூ தி ர் க ண் டு க வ ற ல்¹

கூதிர்கண்டு கவறல் என்பது விழாநின்ற பனியிடத்து எல் லாரும் நெருப்புத்திரை மேவாநிற்ப, மலைத்திரையேறித் துணை யில்லாதாரைத் தேடும் புயலினம் நமக்கேயன்றித் தம்மைய டைந்தார்க் குதவிசெய்யச் சென்றார்க்குஞ் சென்று பொருந் துமோ? பொருந்துமாயின், நம்மை நினைந்து ஆற்றராய், அவ் வினை முடிக்கமாட்டாரெனத் தலைமகள் கூதிர்கண்டு கவலாநிற் றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கருப்பினம் மேவும் பொழிற்றில்லை

மன்னன்கண் னூரருளால்

விருப்பினம் மேவச்சென் றார்க்குஞ்சென்

றல்குங்கொல் வீழ்பனிவாய்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன் பன் பாகி யிருத்தலா றுயிரை, யன்பே பிரிவாற் றுமை யியம்பல்” என்பதாம்.

நெருப்பினம் மேய்நெடு மாலெழில்
தோன்றச்சென் றுங்குநின்ற
பொருப்பின மேறித் தமியரைப்
பார்க்கும் புயலினமே.

இருங்கூழிர் எதிர்வுகண்டு
கருங்குழலி கவலையுற்றது.

இதன் பொருள் : வீழ் பனியாய் நெருப்பினம் மேய் - விழா
நின்ற பனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப—
நெடுமால் எழில் தோன்றச் சென்று - நெடிய மாயவனதெழில்
கண்டார்க்குப் புலப்படச்சென்று—ஆங்கு நின்ற பொருப்பினம்
ஏறி - அவ்விடத்து நின்ற மலைத்திரளையேறி—தமியரைப் பார்க்
கும் புயலினம் - துணை யில்லாதாரைத் தேடும் புயலினங்கள்—
கருப்பினம் மேவும் பொழில் தில்லை மன்னன்கண் ஆர் அருளால்-
கருப்புத்திரள் பொருந்தும் பொழிலையுடைய தில்லையின் மன்ன
வன்கணுண்டாகிய மிக்கவருளான்—விருப்பு இனம் மேவச் சென்
றார்க்கும் சென்று அல்கும் கொல் - விருப்பையுடைய தம்மினந்
தம்மா லுதவிபெற்றுப் பொருந்தும் வண்ணஞ் சென்றார்க்குஞ்
சென்றுதங்குமோ ! எ - ரு.

அல்குதலான்வருந் துயருறுதனோக்கிச் சென்றார்க்குமென
நான்காவதனாற் கூறினான். நெருப்பினமே யென்பதனைப் புயன்
மேலேற்றி இடிநெருப் பென்றும், சென்றென்பதனை மலைமே
லேற்றி உயர்ந்தென்றும் உரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு :
அழகை. பயன் : தோழியை யாற்றுவித்தல். 319

5. முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்¹

முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல் என்பது மக்களையன்றிப்
புள்ளந் தம்பெடையைச் சிறகாடுகடுக்கிப் பிள்ளைகளையுந் தழுவி
இனஞ்சூழ வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இம்மயங்கிருட்கண்,
இடையருது விழாநின்ற பனியிடைக்கிடந்து வாடித் துயர்வா
யாகவென்று என்னைப்பெற்றவனை நோவதல்லது யான் யாரை
நோவேனென முன்பனிக்காற்றாது தாயொடு நொந்து கூறு
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “பிரிவுப்புக் கிளையெனப் பரையை
நொந்தது” என்பதாம்.

திருக்கோவையார்

சுற்றின வீழ்பனி தூங்கத்
 துவண்டு துயர்கவென்று
 பெற்றவ னேயெனைப் பெற்றாள்
 பெடைசிற காடுநெடுக்கிப்
 புற்றில வாளர வன்தில்லைப்
 புள்ளுந்தம் பிள்ளை தழீஇ
 மற்றினஞ் சூழ்ந்து துயிலப்
 பெறுமீம் மயங்கிருளே.

ஆன்றபனிக் காற்றூதழிந்
 தீன்றவளை ஏழைநொந்தது.

இதன் பொருள் : புற்றில வாள் அரவன் தில்லைப் புள்ளும் - புற்றையுடையவல்லாத ஒளியையுடைய பாம்பையணிந்தவனது தில்லையின் மக்களையன்றிப் புள்ளும்—பெடை சிறகான் ஒடுக்கி-பெடையை சிறகாடுநெடுக்கி—தம்பிள்ளை தழீஇ - தமதுபிள்ளை களையுந் தழுவீ—இனம் சூழ்ந்து துயிலப் பெறும் இம் மயங்கு இருள் - இனஞ்சூழ்ந்து வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இச் செறிந்த விருட்கண்ணே—சுற்றின - மேனி யெங்குஞ்சுற்றி—வீழ் பனி தூங்க - வீழாநின்ற பனி இடையறுதுநிற்ப—துவண்டு துயர்க என்று—அதற்கோர் மருந்தின்றித் துயர்வாயாகவென்று—எனைப் பெற்றவளே பெற்றாள் - என்னையின்றவளே ஈன்றாள்; இனி யான் யாரைநோவது! எ - று.

சுற்றின தூங்கவென வியையும். மயங்கிருட்கட்டுயர்வாயாக வெனக் கூட்டுக. சுற்றினவென்பது பெயரெச்சமுமாம். மற்று: அசைநிலை. புற்றிலவாளரவ னென்பதற்கு முன்னுரைத்த துரைக்க.* மெய்ப்பாடு அது. பயன் : ஆற்றுமை நீங்குதல். 320

6. பின்பனிநினைந்திரங்கல்¹

பின்பனிநினைந்திரங்கல் என்பது இப்பெரியபனி வையமெங்கும் பரந்து துவலைகளைப் பரப்பியவாறு அவள் பொறுக்குமள

* திருக்கோவை, 97-விளக்கம்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பிரிவுண்டே வின்பம் பெறலா மென்றுயிர், இன்ப நோக்கி யெடுத்து ரைத்தது" என்பதாம்.

வன்று; அவனைச் சொல்லுகின்றதென்! எனக்குமாற்றுதலரி
தென்பதுபோதர, மிக்க தனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி,
வான் சரத்தைத் தருமாயின், அதனோடொக்குமெனத் தலைமகள்
தலைமகளது துயரநினைந் திரங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புரமன் றயரப் பொருப்புவில்
லேந்திப்புத் தேளிர்நாப்பண்
சிரமன் றயனைச்செற் றோன் தில்லைச்
சிற்றம் பலமனையாள்
பரமன் றிரும்பனி பாரித்த
வாபரந் தெங்கும்வையஞ்
சரமன்றி வான்தரு மேலொக்கும்
மிக்க தமியருக்கே.

இரும் பனியின் எதிர்வு கண்டு
சுரும்பிவர் குழலி துயரம் நினைந்தது.

இதன் பொருள் : இரும் பனி வையம் எங்கும் பரந்து பாரித்
தவா - பெரியபனி வையமெங்கும் பரந்து துவலைகளைப் பரப்பிய
வாறு—தில்லைச் சிற்றம்பலம் அனையாள் பரம் அன்று - தில்லை
யிற் சிற்றம்பலத்தை யொப்பாளதளவென்று—மிக்க தமியருக்கு -
மிக்க தனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி—அன்றி - உயிர்கவர
வெகுண்டு—வான் சரம் தருமேல்—வான் சரத்தைத் தருமாயின்—
ஓக்கும் - அதனோடொக்கும் எ - று. புரம் அயர அன்று பொருப்
புவில் ஏந்தி - புரம்பருந்த அன்று பொருப்பாகிய வில்லையேந்தி
—புத்தேளிர் நாப்பண் - தேவர்நடுவே—அயனை அன்று சிரம்
செற்றோன் தில்லைச் சிற்றம்பலம் - அவர்க்குத் தலைவனாகிய
அயனையன்று சி ர ம ரி ந்த வ ன து தில்லைச் சிற்றம்பல மெனக்
கூட்டுக.

பரந்தெங்குந்தருமேலென்றியைப்பிணு மமையும். [அன்று
வானென்பது பாட மாயின் வையத்தை யன்றி அவ்வானமுமென
உரைக்க]* இக்காலத்து அவளாற்றாமை சொல்லவேண்டுமோ
எனக்கு மாற்றுதலரி தென்பது போதரத் தமியருக்கெனப்

* இப்பகுதி பிரதிகளில் விடுபட்டுள்ளது.

பொதுமையாற் கூறினான். இதனைத் தோழி கூற்றாகவுரைப்பாரு முளர். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : தலைமகனை யாற்றுவீத் தல். 321

7. இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல்¹

இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல் என்பது மேன்மேலும் நிறம் பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழிலைச் சுற்றும் வந்து பற்றின; இனி யுயிர்வாழுமா ரென்றுங் கண்டிலே னெனத் தலைமகள் இளவேனில்கண் டின்னலெய்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம்
வாழியிம் மாம்பொழில்தேன்
குழும் முகச்சுற்றும் பற்றின
வால்தொண்டை யங்கனிவாய்
யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற்
றட்பலம் ஆதரியாக்
கூழின் மலிமனம் போன்றிரு
ளாநின்ற கோகிலமே.

இன்னிள வேனில் முன்னுவது கண்டு
மென்னகைப் பேதை இன்ன லெய்தியது.

இதன் பொருள் : அம் தொண்டைக் கனிவாய் - அழகிய தொண்டைக்கனி போலும் வாயினை யும்—யாழின் மொழி மங்கை பங்கன் சிற்றம்பலம் ஆதரியா - யாழோசைபோலு மினிய மொழியினையுமுடைய மங்கையது கூற்றையுடையானது சிற்றம்பலத்தை விரும்பாத—கூழின் மலி மனம் போன்று - உண வாற்செருக்கு மனம் போல—இருளா நின்ற கோகிலம் - ஒரு காலைக் கொருகால் நிறம் பெற்றிருளாநின்ற குயில்கள்—இம் மாம் பொழில் தேன் குழும்முகச் சுற்றும் பற்றின - இம் மாம் பொழிற்கட் குடைதலாற்றேன் சுற்று முகமெங்கும் வந்துபற் றின—வாழும் படி ஒன்றும் கண்டிலம் - இனி யுயிர்வாழுமா ரென்றுங் கண்டிலேம் என்று.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உயிரின் பின்பே யுன்னி யுரைத் தல்” என்பதாம்.

வாழியென்றது வாழ்வாயாகவென்னும் பொருட்டாய் எதிர் முகமாக்கி நின்றது. தேன் குழுமுகைச்சுற்றுமப்பற்றின வென்பது பாடமாயின், ம ல ரு ம ள வு ங் காலம் பார்த்துத் தேன்கள்குழு முகையென்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : ஆற்றுமை நீங்குதல்.

“ கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்—வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும் ”* என்பதனான், இக்கிளவியைந்தும் காலங் காட்டவேண்டி இத்துறையுட் கூறினாரென்பது க ரு த் த க க் கொள்க. 322

!8. பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்¹

பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல் என்பது தலைமகள் தான் வரு தற்குக் குறித்துப்போகிய கார்ப்பருவத்தினது வ ர வு க ண் டு கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு. இக்கார்வந்து வாணிடத்துப் பரந்த மையான், நம்மைக் கலந்தவரது தேர் இன்றாக நானாயாக இங்கே வாராநிற்பக் காணப்படுவதே இனியுள்ளதெனத் தோழி அப் பருவந் தன்னையே காட்டி, அவளை வற்புறுத்தாநின்றல். அதற் குச் செய்யுள்—

பூண்பதென் றேர்கொண்ட பாம்பன்

புலியூ ரரன்மிடற்றின்

மாண்பதென் றேயெண வாணின்

மலரும் மணந்தவர்தேர்

காண்பதன் றேயின்று நானாயிங்

கேவரக் கார்மலர்த்தேன்

பாண்பதன் தேர்குழ லாயெழில்

வாய்த்த பனிமுகிலே.

கார்வருமெனக் கலங்குமாதரைத்

தேர்வருமெனத் தெளிவித்தது.

இதன் பொருள் : கார் மலர்த் தேன் பாண் பதன் தேர் குழலாய் - கார்காலத்து மலரை யூதுந்தேன் பாட்டினது செவ்

* தொல், பொருள், கற்பியல், 45.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “அருள்சிவத் துக்குயிர் வரவு நலங் கூறியது” என்பதாம். † பா—ம—பூண்ப தன்றே.

வியையாராயுங் குழலையுடையாய்—பூண்பது என்றே கொண்ட பாம்பன் - பூண்ப்படு மணியென்றே கொள்ளப்பட்ட பாம் பினை யுடையான்—புலியூர் அரன் - புலியூரரன்—மிடற்றின் மாண்பது என்றே எண் - அவனது மிடற்றி னழகதாமென்று கருதுமவண்ணம்—எழில் வாய்த்த பனிமுகில் வானின் மலரும் - எழில்வாய்த்தலையுடையவாகிய பனிமுகில்கள் வானிடத்துப் பரவாரின்றன, அதனான்—மணந்தவர் தேர் இன்று நாளை இங்கே வரக் காண்பது அன்றே - நம்மைக்கலந்தவரது தேர் இன்றாக நாளையாக இங்கே வாராநிற்பக் காணப்படுவதல்லவே ? இனி யாற்றாயாகற்பாலையல்லை எ - று.

தேரிங்கே வருவதனைக் காணுமதல்லவே இனியுள்ளதென மொழிமாற்றியுரைப்பினு ம மையு ம். கான்மலரென்பதூஉம், எழிலாயவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : அ மு கை யைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : தலைமகளை வற்புறுத்தல். 323

9. பருவமன்றென்று கூறல்¹

பருவமன்றென்று கூறல் என்பது காரும் வந்தது; காந்தளும் மலராரின்றன; காதலர் வாராதிருந்த தென்னோவென்று கலங்காரின்ற தலைமகளுக்கு, சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே குடமுழா முழங்க அதனையறியாது காரென்றுகொண்டு இக்காந்தன்மலர்ந்தன; நீ யிதனைப் பருவமென்று கலங்காதொழியெனத் தலைமகன் வரவு நீட்டித்தலால் தோழி அவள் கலக்கந்திரப் பருவத்தைப் பருவமன்றென்று கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெளிதரல் காரெனச் சீரனஞ்

சிற்றம் பலத்தடியேன்

களிதரக் கார்மிடற் றோன்நட

மாடக்கண் ணார்முழவந்

துளிதரற் காரென ஆர்த்தன

ஆர்ப்பத்தொக் குன்குழல்போன்

றளிதரக் காந்தளும் பாந்தனைப்

பாரித் தலர்ந்தனவே.

1 இதன பேரினப் பொருள், “ அன்புயிர்ப் பருவம் இன்பலா லிலை யென்றல் ” என்பதாம்.

காரெனக் கலங்கும் ஏரெழிற் கண்ணிக்கு ‡
இன்றுணைத்* தோழி யன்றென்று மறுத்தது.

இதன் பொருள் : அடியேன் களி தர-அடியேன் களிப்பை யுண்டாக்க—சிறம்பலத்துக் கார் மிடற்றோன் நடம் ஆட-சிற ம்பலத்தின்கண்ணே கரிய மிடற்றையுடையவன் கூத்தாடா நிற்ப—கண் ஆர் முழவம் துளி தரல் கார் என ஆர்த்தன-முக மமைந்த முழவங்கள் துளியைத்தருதலையுடைய முகில்போல முழங்கின—ஆர்ப்ப காந்தனும் தொக்கு உன் குழல் போன்று- முழங்க அவற்றை முழவமென் றுணராது காந்தனூற்றிரண்டு உன்குழலையொத்து—அளி தரப் பார்த்தனைப் பாரித்து அலர்ந்தன- நறுநாற்ற மளிகளைக் கொணர்தரப் பாம்புபோலுந் துடுப்புக் களைப் பரப்பி அலர்ந்தன, அதனால்—சீர் அனம்-சிரையுடைய அன்னமே—கார் எனத் தெளிதரல்-இதனைக் காரென்று தெளி யற்பாலையல்லே எ-று.

களித்தரவென்பது களிதரவென்று நின்றதெனினுமமையும். பாரித்தென்பது உவமச்சொல்லெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன்: தலைமகனை வற்புறுத்தல். 324

10. மறுத்துக் கூறல்¹

மறுத்துக்கூறல் என்பது பருவமன்றென்ற தோழிக்கு, காந் தளையன்றி இதுவும் பொய்யோவெனத் தோன்றியினது மல ரைக் காட்டி, இது பருவமேயென்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தேன்றிக் கிலங்கு கழலழல்

வண்ணன்சிற் றம்பலத்தெங்

கோன்றிக் கிலங்குதிண் டோட்கொண்டற்

கண்டன் குழையெழில்நாண்

‡ ஏர் எழில் கண்ணிக்கு - மிக்க அழகு பொருந்திய கண்களை யுடைய தலைவிக்கு. * பா - ம—ஏரெழில் மாதரை, இன்றுணைத்.

1 இதன் பேரீன்ப்ப் பொருள், “ அருளுயிர்ப் பருவம் அன்றெனச் சிவமு, முண்டே யன்பது பருவமென் றுரைத்தது ” என்பதாம்.

போன்றிக் கடிமலர்க் காந்தனும்
 போந்தவன் கையனல்போல்
 தோன்றிக் கடிமல ரும்பொய்ம்மை
 யோமெய்யிற் றோன்றுவதே.

பருவமன் றென்று பாங்கி பகர

மருவமர் ‡ கோதை* மறுத்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : தேன்-தேனையொப்பாள்—திக்கு இலங்கு கழல் அழல் வண்ணன்-திசைகளிலே விளங்காநின்ற வீரக்கழலை யுடைய அழல்வண்ணன்—சிற்ப்பலத்து எம் கோன்-சிற்ப்பலத்து பலத்தின்கணுளாகிய வெங்கோன்—திக்கு இலங்கு திண் தோள் கொண்டல் கண்டன்-திசைகளிலே விளங்காநின்ற திண்ணிய தோள்களையுங் கொண்டல்போலுங் கண்டத்தையுமுடையான்—குழை எழில் நாண் போன்று-அவனுடைய குழையும் எழிலை யுடைய நானுமாகிய பாம்பையொத்து—இக் கடி மலர்க் காந்தனும் போந்து-இக்கடிமலர்க் காந்தனினது துடுப்புக்களும் புறப் பட்டு—அவன் கை அனல் போல்-அவனதுகையிற் றீயைப் போல—தோன்றிக் கடி மலரும் மெய்யின் தோன்றுவது பொய்ம் மையோ-தோன்றியினது புதுமலரும் மெய்யாகத் தோன்றுகின்ற விது பொய்யோ! எ - று.

கடியென்பது நாற்றம். கடிமலர் முதலாகிய தன்பொருட் கேற்றவடை. மெய்யிற்றோன்றுவ தென்பதற்கு மெய்போலத் தோன்றுவதெனினு மமையும். காந்தனா மின்றென்பதா உம் பாடம். மெய்ப்பாடு: அழகை. பயன்: ஆற்றுமைந்குதல். 325

11. தேர் வ ர வு கூ ற ல்¹

தேர்வரவு கூறல் என்பது மறுத்துக்கூறின தலைமகளுக்கு, கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றமையின், இது பருவமே; இனியுடன்றமன்னர் தம்முட் பொருந்துதலான் நம்மைக் கலந்தவர் தேர் நம்மில்லின்க ணின்று வந்து தோன்று

‡ மரு அமர் - தேன் பொருந்திய. * பா-ம்.—குழை.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருட்குச் சிவமு மன்புணர்த் துதலால், உயிர்பிரி யாமை வரவேடுத் துரைத்தது” என்பதாம்.

மென்று அவள் கலக்கந்தீரத் தோழி தலைமகனது தேர்வரவு
கூருநிறநல். அதற்குச் செய்யுள்—

திருமா லறியாச் செறிகழல்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்தெங்
கருமால் விடையுடை யோன்கண்டம்
போற்கொண்ட லெண்டிசையும்
வருமா லுடன்மன் பொருந்தல்
திருந்த மணந்தவர்தேர்
பொருமா லயிற்கண்நல் லாயின்று
தோன்றுநம் பொன்னகர்க்கே.

பூங்கொடி* மருளப்
பாங்கி தெருட்டியது.

இதன் பொருள் : திருமால் அறியா - திருமால் லறியப்
படாத—செறிகழல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து எம் கருமால் விடை
உடையோன் கண்டம் போல் - செறிந்த வீரக்கழலையுடைய திரு
வடியையுடைய தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்
முடைய கரியமாலாகிய விடையையுடையவனது கண்டம்போல
விருண்டு—கொண்டல் எண் திசையும் வரும் - கொண்டல்கள்
எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றன, அதனால்—பொரும் மால்
அயில் கண் நல்லாய் - தம்மிற்பொரும் பெரியவேல்போலுங்
கண்ணையுடைய நல்லாய்—மணந்தவர் தேர் - நம்மைக் கலந்த
வரது தேர்—உடல் மன் பொருந்தல் திருந்த—உடன்மன்னர்
தம்முட் பொருந்துதல் திருந்துதலால்—நம் பெரான் நகர்க்கு
இன்று தோன்றும் - நம்பொன்னையுடைய வில்லின்கண் இன்று
வந்து தோன்றும் எ - று.

உடன்மன்பொருந்தறிருந்த மணந்தவரென்பதற்கு மன்னர்
பொருந்தும்வண்ணம் அவரைச் சென்று கூடினவரென்றுரைப்
பாருமுளர். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தலைமகனை
யாற்றுவித்தல்.

326

*பூங்கொடி - பருவங் கண்டு பூந்த பூங்கொடியை யொத்த தலைமகள்.

12. வினைமுற்றிநினைதல்¹

வினைமுற்றிநினைதல் என்பது வேந்தற்குற்றறுழிப் பிரிந்த தலைமகன், வினைமுற்றியபின்னர், கயலையும் வில்லையுங்கொண்டு மன்கோபமுங்காட்டி ஒரு திருமுகம் வாராநின்றது; இனிக் கடிதுபோதுமெனத் தேர்ப்பாகன் கேட்பத் தலைமகளது முக நினைந்து கூறு நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புயலோங் கலர்சடை ஏற்றவன்
சிற்றம் பலம்புகழும்
மயலோங் கிருங்களி யானை
வரகுணன் வெற்பின்வைத்த
கயலோங் கிருஞ்சிலை கொண்டுமன்
கோபமுங் காட்டிவருஞ்
செயலோங் கெயிலெரி செய்தபின்
இன்றோர் திருமுகமே.

பாசறை முற்றிப்* படைப்போர் வேந்தன்
மாசறு பூண்முலை† மதிமுகம் நினைந்தது.

இதன் பொருள் : செயல் ஒங்கு எயில் எரி செய்த பின்—செய்தலையுடைய உயர்ந்த மதிலை எரியாக்கியபின்—இன்று ஓர் திருமுகம்—இன்று திருவையுடைய தொருமுகம்—கயல்—கயல் போலுங் கண்ணையும்—ஒங்கு இருஞ்சிலை கொண்டு—மிகப் பெரிய விற்போலும் புருவத்தையுமுடைத்தாய்—மன் கோபமும் காட்டி வரும்—தங்கிய வந்திரகோபம் போலும் வாயையுங் காட்டி வாராநின்றது; இனிக் கடிதுபோதும் என்று. புயல் ஒங்கு அலர்சடை ஏற்றவன் சிற்றம்பலம் புகழும்—நீரை உயர்ந்த விரிசடையின்கணேற்றவனது சிற்றம்பலத்தையே பரவும்—மயல் ஒங்கு இருங் களி யானை வரகுணன் § வெற்பின் வைத்த கயல்—மயக்கத்தையுடைய உயர்ந்த பெரிய களியாணையையுடைய வரகுணன் இமயத்தின்கண் வைத்த கயலெனக் கூட்டுக.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அனுபவங் கண்ட அன்புயிர் சிவனது, கருணைமுக நோக்கிக் கசிந்துரு கியது” என்பதாம்.

* பா-ம்—பாசறுநிலை. † பூணவள். § திருக்கோவை, 306.

இன்று ஓராணையோலை அரையன்பொறியாகிய கயலையும் வில்லையுமுடைத்தாய் மன்னன் முனிலையுங்காட்டி வாராநின்ற தெனச் சிலேடை வகையான் ஒருபொருடோன்றியவாறறிக. மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : தேர்ப்பாகன் கேட்டுக் கடி தூர்தல். 327

13. நிலைமைநினைந்து கூறல்¹

நிலைமைநினைந்து கூறல் என்பது வினை முற்றியபின்னர் அவள் முகங்கண்டு வாராநின்றவன், புருக்கள் தந்துணையோடு துயின்று முன்றிற்கண் விளையாடுவகண்டு இது நமக்கரிதாயிற் றென்று என்னிலைமை நினைந் தாற்றகில்லாளாவள் ; நீ விரையத் தேரைச்செலுத்துவாயாகவேனத் தலைமகளது நிலைமைநினைந்து தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சிறப்பிற் றிகழ்சிவன் சிற்றம்
பலஞ்சென்று சேர்ந்தவர்தம்
பிறப்பிற் றுனைந்து பெருகு
தேர்பிறங் கும்மொளியார்
நிறப்பொற் புரிசை மறுகினில்
துன்னி மடநடைப்புள்
இறப்பிற் றுயின்றுமுற் றத்திரை
தேரும் எழில்நகர்க்கே.

பொற்றொடி நிலைமை மற்றவன் நினைந்து
நிறுத்துதேர்ப் பாகற்கு வருந்துபு புகன்றது.

இதன் பொருள் : பிறங்கும் ஒளி ஆர் நிறப் பொன் புரிசை மறுகினின்-மிக்க வொளியார்ந்த நிறத்தையுடைய செம்பொன்னு னியன்ற உயர்ந்த மதிலையுடைய லூரிற்றெருவின்கண்—துன்னி-சேர்ந்து விளையாடி—மட நடைப் புள்-மென்னடையையுடைய மாடப்புருக்கள்—இறப்பின் துயின்று முற்றத்து இரை தேரும்—இறப்பின்கட் டுயின்று முற்றத்தின்க ணிரைதேர்ந்துண்ணும்—எழில் நகர்க்கு—அவளிருந்த வெழிலையுடைய இல்லத்திற்கு—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " சிவம்பிரி வின்றிக் கருணை செய் திறத்தைப், போத வருளொடு புகன்று சென்றது " என்பதாம்.

சிறப்பின் திகழ் சிவன் சிற்றம்பலம் சென்று சேர்ந்தவர் தம் பிறப்பின்-சிறப்புக்களாற் பொலியுஞ் சிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சென்றடைந்தவர்கடம் பிறவிபோல—துணைந்து பெருகுக தேர்-விரைந்து முடுகுவதாக இத்தேர் எ-று.

புருக்கள் துணையோடு துயின்று முன்றிலின்கண் விளையாடு வனகண்டு ஆற்றகில்லாளொன்பது போதர, இறப்பிற்றுயின்று முற்றத்திரைதேருமென்றான். சிற்றம்பலஞ் சென்று சேர்ந்தவர் பிறவியிறுதிக்கட் பேரின்பமெய்துமாறுபோல யானுஞ் சுரஞ் செலலிறதிக்கட் பெருந்தோண் முயங்குவலென்னுங் கருத்தாற் பிறப்பிற்றுனைந்து பெருகுகதேரென்றான். துன்னுமென்பதாஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : கேட்டபாகன் விரைந்து தேர் பண்ணுவானாதல். 328

14. முகிலொடு கூறல்¹

முகிலொடு கூறல் என்பது காரோட்டங்கண்ட பாகன் அதனோடு விரையத் தேரோட்டா நிற்பான், பிரிதலால் திருந்திய வழகெல்லாம் அழிந்து துன்புறுநின்றவளது சீரிய நகரின்கண், வாராநின்ற வெனது தேரின்முற்பட்டுச் சென்றியங்காதொழிய வேண்டும்; இயங்கினும், அத்தமியாள்கேட்ப முழங்காதொழிய வேண்டுமெனத் தலைமகன், முந்துற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

அருந்தே ரழிந்தனம் ஆலமென்
 ரோல மிடுமிமையோர்
 மருந்தே ரணியம் பலத்தோன்
 மலர்த்தாள் வணங்கலர்போல்
 திருந்தே ரழிந்து பழங்கண்
 தருஞ்செல்வி சீர்நகர்க்கென்
 வருந்தே ரிதன்முன் வழங்கேல்
 முழங்கேல் வளமுகிலே.

முனைவற் குற்றுழி வினைமுற்றி வருவோன்
 கழும லெய்திச் செழுமுகிற் குரைத்தது.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “அன்புக்கு முன்பின் பாரவுயிர் சென்றது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : ஆலம் அருந்து-நஞ்சையருந்தவேண்டும்—
ஏர் அழிந்தனம் என்று ஓலம் இடும் இமையோர் மருந்து—இதனா
வழகழிந்தோமென்று முறையிடுந்தேவர்க்கு அந்நஞ்சால்வரும்
இடர்க்கு மருந்தாயவன்—ஏர் அணி அம்பலத்தோன் - அழகை
யுடைய அம்பலத்தின்கண்ணான்—மலர்த்தாள் வணங்கலர் போல்—
அவனது மலர்போலுந்தானை வணங்காதாரைப்போல—திருந்து
ஏர் அழிந்து பழங்கண் தரும் - திருந்திய வழகெல்லாமழிந்து
துன்பத்தை யுண்டாக்கும்—செல்வி சீர் நகர்க்கு - இல்வாழ்க்கைச்
செல்வத்தை யுடையவளது அழகையுடைய லூரின்கண்—வள
முகிலே-வள முகிலே—வரும் என் தேர் இதன்முன் வழங்கேல்-
வாராநின்ற வெனதுதே ரிதனின் முற்பட்டுச் சென்றியங்கா
தொழிய வேண்டும்—முழங்கேல் - இயங்கினும் அத்தமியள்
கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டும் எ - று.

ஏரணியென்பதற்கு மிக்கவழகென்றும், பழங்கண்டருமென்
பதற்குத் துன்பத்தை யெனக்குத் தருமென்று முரைப்பினுமமை
யும். வழங்கே லென்பதற்குப் பெய்யவேண்டாமென்றுரைப்
பாருமுளர். நகர் இல்லெனினு மமையும். முனைவன் - இறை
வன். மெய்ப்பாடு அது. பயன் : கேட்டபாகன் நேர்விரைந்து
கடாவுதல். 329

15. வ ர வெ டு த் து ர த் த ல்¹

வரவெடுத்துரைத்தல் என்பது தலைமகன் முகிலொடு வாரா
நிற்பக்கண்ட தோழி, வணங்குவாராக வுடம்பட்டவர் கொடுத்த
திறையையும் வணங்காது மாறுபட்டவ ரடையாளங்களையும்
தமது தேருக்கு முன்னாகக்கொண்டு, வீரமுரசார்ப்ப, ஆலியா
நின்ற மாவினோடும் வந்தனுகினார்; இனி நமக்கொரு குறை
யில்லையெனத் தலைமகனுக்கு அவன்வரவெடுத்துக் கூறாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

பணிவார் குழையெழி லோன்தில்லைச்
சிற்பம் பலமனைய
மணிவார் குழல்மட மாதே
பொலிகநம் மன்னர்முன்னாப்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பரசம யாதிபாற் சிவமே யாக்கி,
உயிர்வ ரனகு ளேபு கன்றது” என்பதாம்.

பணிவார் திறையும் பகைத்தவர்
 சின்னமுங் கொண்டுவண்டேர்
 அணிவார் முரசினோ டாலிக்கும்
 மாவோ டனுகினரே.

வினை முற்றிய வேந்தன் வரவு
 புனையிழைத் தோழி பொற்றொடிக் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : பணி வார் குழை எழிலோன் தில்லைச் சிற்றம்பலம் அணைய - பணியாகிய நீண்ட குழையானுண்டாகிய அழகையுடையவனது தில்லைச்சிற்றம்பலத்தையொக்கும்—மணி வார் குழல் மட மாதே - நீலமணிபோலு நீண்டகுழலையுடைய மடப்பத்தையுடைய மாதே—பொலிக - பொலிக—நம்மன்னர் - நம்முடைய மன்னர்—பணிவார் திறையும்—வந்து வணங்குவா ராக வுடம்பட்டவர் கொடுத்த திறையையும்—பகைத்தவர் சின்ன மும்—பணியாது மாறுபட்டவரதடையாளங்களையும்—வண் தேர் முன்னாக் கொண்டு - தமது வண்டேர்க்கு முன்னாகக்கொண்டு— அணிவார் முரசினோடு - அணியப்பட்ட வாரையுடைய வீரமுரசி னோடும்—ஆலிக்கும் மாவோடு - ஆலியாநிற்கு மாவினோடும்— அனுகினர் - வந்தனுகினர் எ - று.

வண்டேரொடென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்துக் கூறினாரெனினு மமையும். இப்பொருட்கு முன்னாகவந்து பணி வாரென் றுரைக்க. மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : தலைமகளை மகிழ்வித்தல். 330

16. ம ற வ னை ம கூ ற ல்¹

மறவாமைகூறல் என்பது வினைமுற்றிவந்து தலைமகளோடு பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகன், நியிர் வினையிடத்தெம்மை மறந் திரேயென்ற தோழிக்கு, யான் பாசறைக்கட் டாழ்த்தவிடத்தும், கண் முத்திலங்க நின்று, இவள் என்னுடைய நெஞ்சைவிட்டு நீங்கிற்றிலள்; ஆதலால், யான் மறக்குமாறென்னோவெனத் தான வளைமறவாமை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அறிவு பிறிதாயின் மறநியுன் டென்ன, அருட்குயி ரியம்பி யன்பா யினது” என்பதாம்.

கருங்குவ னைக்கடி மாமலர்
முத்தங் கலந்திலங்க
நெருங்கு வனைக்கிள்ளை நீங்கிற்
றிலள்ளின்று நான்முகனோ
டொருங்கு வனைக்கரத் தானுண
ராதவன் தில்லையொப்பாய்
மருங்கு வனைத்துமன் பாசறை
நீடிய வைகலுமே.

பாசறை முற்றிப் பைந்தொடியோ டிருந்து
மாசறு தோழிக்கு வள்ள லுரைத்தது.

இதன் பொருள் : நான்முகனோடு ஒருங்கு வனைக் கரத்தான் உணராதவன் தில்லை ஒப்பாய் - நான்முகனோடுங்கூடச் சங்கையேந்திய கையையுடையவனு மறியாதவனது தில்லையையொப்பாய்—மருங்கு வனைத்து மன் பாசறை நீடிய வைகலும் - முனை மருங்கு குழிந்து மன்னனது பாசறைக்கண் யான்ருழ்த்தவைகற்கண்ணும்—கருங்குவனைக் கடிமா மலர் முத்தம் கலந்து இலங்க நின்று - கண்ணகிய கருங்குவனையது புதியபெரியமலர் கண்ணீராகிய முத்தத்தைக்கலந்து விளங்க நின்று—நெருங்கு வனைக்கிள்ளை நீங்கிற்றிலள் - நெருங்கினவனையையுடைய இக்கிளியையொப்பாள் ஒருகாலமு மென்னைவிட்டு நீங்கிற்றிலள் ; அதனற் பிரிவில்லை எ - று.

வைகலுமென்பதற்கு வைகறோறு*மென்றுரைப்பாருமுளர்.
மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

331

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு முற்றிற்று

* வைகல் தோறும் என்பது வினை முடிந்த பின்பு இவனை நினைத்தலே யன்றி வினை முடிவதற்கு முன்னும் இவனைக் கருதிக் கொண்டு இருந்தேன் என்னும் பொருள் தோன்ற நிற்பதாம். [பழைய உரை].

24. பொருள் வயிற் பிரிவு

—0—

இனிப் பொருள்வயிற் பிரிதல் என்பது குரவர்களாற் படைக்கப்பட்ட பொருள்கொண்டு இல்லறஞ்செய்தால் அதனவரும் பயன் அவர்க்காமத்துணையல்லது தமக்காகாமையால் தமது பொருள்கொண்டில்லறஞ் செய்தற்குப் பொருடேட்ப் பிரியாநின்றல். அதுவருமாறு:—

வாட்டங் கூறல் பிரிவுநினைவுரைத்த
 லாற்றாது புலம்ப லாற்றுமை கூற
 றிணைபெயர்த் துரைத்தல் பொருத்தமறிந் துரைத்தல்
 பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற் றுமையா
 னிரவுறு துயரத்திற் கிரங்கி யுரைத்த
 லிகழ்ச்சி நினைந்தழித லுருவுவெளிப் படுத
 னெஞ்சொடு நோத னெஞ்சொடு புலத்த
 னெஞ்சொடு மறுத்த னொண்ணி வருந்த
 லேறு வரவுகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
 பருவங்கண் டிரங்கன் முகிலொடு கூற
 தேர்வரவு கூற லீனையரெதிர் கோட
 லுண்மகிழ்ந் துரைத்த லோதிய விருபது
 மாமதி நுதலாய் வான்பொருட் பிரிதல்.

இதன் பொருள் : வாட்டங்கூறல், பிரிவுநினைவுரைத்தல், ஆற்றாது புலம்பல், ஆற்றாமைகூறல், திணைபெயர்த்துரைத்தல், பொருத்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்தமை கூறல், இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல், இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல், உருவு வெளிப்பட்டுநின்றல், நெஞ்சொடு நோதல், நெஞ்சொடுபுலத்தல், நெஞ்சொடுமறுத்தல், நாளொண்ணி வருந்தல், ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல், பருவங்கண்டிரங்கல், முகிலொடுகூறல், தேர்வரவு

1 இதன் பேரீன்பக்கிளவி, “பொருட்பிரி விருபது மருட்பிரிவுயிரே, யானந்த மாகி யதுவே தானுய்த், தானே யதுவாய்ப் பேசிய கருணை” என்பதாம்.

கூறல், இனைய ரெதிர்கோடல், உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் என
விவை இருபதும் பொருள்வயிற் பிரிவாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. வாட்டங் கூறல்¹

வாட்டங்கூறல் என்பது பொருள்வயிற் பிரியலுருகின்ற தலை
மகன், இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான்
பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பணிவர. இத்தன்மை
யளாய் வாடினான்; இனி யென்னாற் பிரிவுரைத்த லரிது; நீ
யுணர்த்து மாற்றா னுணர்த்தெனத் தோழிக்குத் தலைமகளது
வாட்டங் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ
பொன்னான் முடியுமெனப்
பணிவருங் கண்பர மன்திருச்
சிற்பம் பலமனையாய்
துனிவரு நீர்மையி தென்னென்று
தூநீர் தெளித்தளிப்ப
நனிவரு நாளிது வோவென்று
வந்திக்கும் நன்னுதலே.

பிரிவு கேட்ட விரைவ வாட்டம்
நீங்க லுற்றவன் பாங்கிக் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்
னான் முடியும்* என - துறந்தாரு மரசரும் கருதுவனவாகிய மறு
மையு மிம்மையும் பொருளான் முற்றுப்பெறுமென்று பொது
வகையாற் கூற—கண் பணி வரும் - அக்குறிப்பறிந்து கண்கள்
பணிவாராநின்றன, இவ்வாறு பணிவருங்கண்ணோடு அறிவழிந்து
வருந்தியவிடத்து—பரமன் திருச்சிற்பம்பலம் அனையாய்—பரம
னது திருச்சிற்பம்பலத்தையொப்பாய்—துனி வரும் நீர்மை இது
என் என்று தூ நீர் தெளித்து அளிப்ப - நீ துன்பம் வருந்தன்மை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ பிரிவை யுரைக்கின்ற பிரிவினை
யாதலால், நீயே யுரையென அருளோ டியம்பியது ” என்பதாம்.

* “ எல்லாம், பொருளிற் பிறந்துவிடும் ” என்பது நான்மணிக்
கடிகை, 5. “ பொருளானு மெல்லாம் ” என்பது திருக்குறள், 101.

இல்தென்ன காரணத்தான்வந்தது யான்பிரியேனென்று தூய
நீரைத்தெளித்துத் தலையளிசெய்ய அறிவுபெற்று அறிவுழிந்த
காலத்தைப் பிரிந்த காலமாகவே கருதி—நனி வரும் நாள்
இதுவோ என்று நன்னுதல் வந்திக்கும் - நீர் நனிதாழ்த்துவருநா
ளிதுவோவென்று நன்னுதலாள் வணங்கி நின்றாள் ; இனி நீ
யுணர்த்துமாற்றினுணர்த்து எ - று.

பரமன் றிருச்சிற்றம்பலமனையா னென்று பாடமோதுவாரு
முனர். நியெனவுந் தாழ்த்தெனவு மொருசொல் வருவித்துரைக்
கப்பட்டது. நனிவந்திக்குமெனினு மமையும். துறந்தார் கருது
வதாகிய மறுமையின்பமும், அரசர் கருதுவதாகிய விம்மை
யின்பமுமென்று, நிரனிறையாகக்கொண்டு, அவரிருவருங் கருது
வனவாகிய இப்பொருளிரண்டனையும் பொருண்முடிக்குமென்று
பொது வகையாற் கூறினானெனக் கொள்க. மெய்ப்பாடு : இளி
வரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : பிரிவுணர்த்துதல். 332

2. பிரிவுநினைவுரைத்தல்¹

பிரிவுநினைவுரைத்தல் என்பது வாட்டங் கேட்ட தோழி,
பொருளில்லாதார் இருமையின்கனவரு மின்பமும் அறியாரென
வுட்கொண்டு, அருஞ்சுரம்போய், நமர் பொருடேட நினையா
நின்றாரெனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வறியா ரிருமையறியா

ரெனமன்னும் மாநிதிக்கு

நெறியா ரருஞ்சுரஞ் செல்லலுற்

றார்நமர் நீண்டிருவர்

அறியா வளவுநின் றோன்றில்லைச்

சிற்றம் பலமனைய

செறிவார் கருங்குழல் வெண்ணகைச்

செவ்வாய்த் திருநுதலே.

பொருள்வயிற் பிரியும் பொருவே லவனெனச்

சுருளு குழவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அனுபவப் பொருளை யளவளா
வுதலே, பிரிவேன வின்புக் கருளியம் பியது ” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : இருவர் அறியா அளவு நீண்டு நின்றோன் தில்லைச் சிற்றம்பலம் அணைய - மாலும் பிரமனுமாகியவிருவர் அடியுமுடியு மறியாத வெல்லையின்கண் நீண்டுநின்றவனது திருச் சிற்றம்பலத்தையொக்கும்—செறி வார் கருங் குழல் வெண்ணைகைச் செவ்வாய்த் திருநுதல்-செறிந்த நீண்டகரியகுழலினையும் வெள்ளியநகையினையுஞ் செய்யவாயினையுமுடைய திருநுதல்—வறியார்-பொருளில்லாதார்—இருமை அறியார்* என-இம்மையு மறுமையுமாகிய இருமையின்கண்வரும் இன்பமு மறியாரென்று கருதி—மன்னும் மா நிதிக்கு - தொலையாது நிலைபெறும் பெரிய வரும்பொருடேடுதற்கு—நெறி ஆர் அரும் சுரம் நமர் செல்லல் உற்றார் - வழியறிதற்கரிய அருஞ்சுரத்தை நமர் போகலுற்றார் எ - று.

செறியா ரென்பதூஉம் பாடம். சிறுகானெறி பலவாகிய வருஞ்சுரமெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு : அழகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் : பிரிவுடம்படுத்தல். 333

3. ஆ ற் ரு து பு ல ம் ப ல்¹

* ஆற்றுதுபுலம்பல் என்பது பிரிவுநினைவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகள், இத்தோழியாகிய கொடியவள், இத்தன்மையை யறிந்திருந்தும், அன்பர் பிரிவரெனக் குவளைப்பூ வெறிதற்கு வாளுறை கழித்தாற்போலக் கூறினாள் ; இதற்கியான் கூறுவதுண்டோ வென ஆற்றுது புலம்பாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சிறுவா ளுகிருந் றுருமுன்னஞ்
சின்னப் படுங்குவளைக்
கெறிவாள் கழித்தனள் தோழி
எழுதிற் கரப்பதற்கே
அறிவாள் ஒழிசுவ தஞ்சனம்
அம்பல வர்ப்பணியார்
குறிவாழ் நெறிசெல்வ ரன்பரென்
றம்ம கொடியவளே.

* வறியார் இருமையும் அறியார் : “சதலும் துய்த்தலும் இல் லோர்க்கில்” என்பது குறுந்தொகை, 83, 1.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பிரிவினை யெனிற்பிரி வுண்டோ வென்ன, அருளுக் கின்பே யார வுரைத்தது” என்பதாம்.

பொருள்தரப் பீரியும் அருள்தரு பவனென்ப
பாங்கிபகரப் பூங்கொடி புலம்பியது.

இதன் பொருள் : தோழி கொடியவள் — தே தாழியாகிய கொடியவள் — அஞ்சனம் எழுதிற் கரப்பதற்கே ஒழிகுவது* அறிவாள் — அஞ்சன மெழுதின் எழுதுகின்ற காலமத்துணையுங் காதலர்தோன்றாமையான் அவ்வஞ்சனத்தை யொழிவதறிவாள் — அம்பலவர்ப் பணியார் குறி வாழ் நெறி அன்பர் செல்வர் என்று — அம்பலவரை வணங்காதார் அவ்வணங்காமைக்குக் குறியாக வாழுந் தியநெறியை அன்பர் செல்வரென்று — வாள் சிறு உகிர் உற்று உருமுன்னம் சின்னப்படும் குவளைக்கு - ஒளியையுடைய சிறியவுகிர் சிறிதுற்றுச் சிறிதுருமுன்னம் பொடிபடுங் குவளைப் பூவிற்கு — எறிவாள் கழித்தனள் — எறிதற்குக்கருவியாகிய வாளை யுறைகழித்தாள் ; யான்கூறுவதுண்டோ ! எ - று.

கொடியவரே யென்பது பாடமாயிற் கொடியராகிய வன்ப ரெனக் கூட்டுக. அம்ம : அசைநிலை. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : செல்வமுங்குவித்தல். 334

4. ஆற்றுமை கூறல்¹

ஆற்றுமை கூறல் என்பது தலைமகளது வருத்தங்கண்ட தோழி, காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்தைப்போய்ப் பொருடேட நினைவாநின்றாரென்று யான் சொல்லுமளவில், அவளது முலையுங்கண்ணும் பொன்னும்முத்துந் தாராநின்றன ; இனிந் சேட்சென்று தேடும்பொருள் யாதோவெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது பிரிவாற்றுமை கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வானக் கடிமதில் தில்லையெங்
கூத்தனை ஏத்தலர்போற்
கானக் கடஞ்செல்வர் காதல
ரென்னக் கதிர்முலைகள்

* அஞ்சனம் ஒழிகுவது : “ கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும், எழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து ” என்பது திருக்குறள், 1127.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ பிரிந்த வளாவலால் வரும் பெரும் போதந், திருமேனி தன்னில் திகழு மென்றது ” என்பதாம்.

மானக் கனகந் தருமலர்க்

கண்கள்முத் தம்வளர்க்குந்

தேனக்க தார்மன்ன னென்னோ

இனிச்சென்று தேர்பொருளே.

ஏழை யழுங்கத்

தோழி சொல்லியது.

இதன் பொருள் : வானக் கடி மதில் தில்லை எம் கூத்தனை ஏத்தலர் போல் - முகில்களையுடைத்தாகிய காவலையுடைய மதி லாற் குழப்பட்ட தில்லையில் எங்கூத்தனை வாழ்த்தாதார்போல—காதலர் கானக் கடம் செல்வர் என்ன - காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்தைச் செல்வரென்றுசொல்ல—கதிர் முலைகள் மானக் கனகம் தரும் - ஒளியையுடைய முலைகள் கொண்டாடப்படும் பொன்னைத்தாராநின்றன—மலர்க் கண்கள் முத்தம் வளர்க்கும் - மலர்போலுங்கண்கள் முத்தத்தைப் பெருகவுண்டாக்காநின்றன, அதனான்—தேன் நக்க தார் மன்னன் - தேனோடுமலர்ந்த தாரையுடைய மன்னன் - இனிச் சென்று தேர் பொருள் என் - இனிச் சேட்சென்று தேடும்பொருள் யாது! எ - று.

மானமென்றது அளவை. அளவையென்றது பிரமாணம். மாற்றாணிப்பொன்னென்றுரைப்பினு மமையும். மன்னனென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்தது; இயல்புவிளி யென்பாரு முளர். மெய்ப்பாடு : இளிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் அது.

335

5. திணைபெயர்த்துரைத்தல்¹

திணைபெயர்த்துரைத்தல் என்பது யான் அவர்க்கு நினதாற்றமை கூறினேன், இனியவர் நினைவறியேனென்ற தோழிக்கு, தாம் எனக்கருளைப் புலப்படுத்திய சொற்களத்தனையு மறந்தோ காவலர் திவினையேற்குப் பொருளைத்தரத் தொடங்குகின்ற தெனப் பிரிவுள்ளிப் பாலைநிலத்தனாகிய தலைமகனை மருதநிலத்த னாக்கித் தலைமகள் புலந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பெற்ற வுயிர்க்குப் பிரிவினையென்றது" என்பதாம்.

சுருடரு செஞ்சடை வெண்சுட
ரம்பல வன்மலயத்
திருடரு பூம்பொழில் இன்னுயிர்
போலக் கலந்திசைத்த
அருடரு மின்சொற்க ளத்தனை
யும்மறந் தத்தஞ்சென்றோ
பொருடரக் கிற்கின் றதுவினை
யேற்குப்* புரவலரே.

துணைவன் பிரியத் துயருறு மனத்தொடு
திணைபெயர்த் திட்டுத் தேமொழி மொழிந்தது.

இதன் பொருள் : சுருள் தரு செஞ்சடை வெண் சுடர் அம் பலவன் மலயத்து - சுருண்ட செஞ்சடைக்கணணிந்த வெண் சுடரையுடைத்தாகிய மதியையுடைய வம்பலவனது பொதியின் மலைக்கண்—இருள் தரு பூம்பொழில் - இருண்ட புவையுடைய பொழிலிடத்து— இன் உயிர் போலக் கலந்து - இன்னுயிர்போல இனியராய் ஒன்றுபட்டு வந்துகூடி—இசைத்த அருள் தரும் இன் சொற்கள் அத்தனையும் மறந்து - நமக்குச் சொன்ன அருளைப் புலப்படுத்தும் இனியசொற்க ளெல்லாவற்றையுமறந்து—அத் தம் சென்றோ - தாம் அருஞ்சரஞ் சென்றோ—புரவலர் - காவ லர்—வினையேற்குப் பொருள் தரக்கிற்கின்றது - தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத் தொடங்குகின்றது ! இது தகுமோ ! எ - று.

இருளைத்தருமென் றுரைப்பினு மமையும். உடம்போடுயிர் கலக்குமாறு போலக் கலந்தேனினு மமையும். திணைபெயர்த் திடுதல் - பிரிவுள்ளிப் பாலைநிலத்தனாகியானை மருதநிலத்தனாக் குதல். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : செலவழங்குவித்தல். 333

6. பொருத்தமறிந்துரைத்தல்¹

பொருத்தமறிந்துரைத்தல் என்பது திணைபெயர்த்துக் கூறின தலைமகளுக்கு, யாமெல்லாஞ் சொன்னேமாயினுங் காதலர்க்கு

* பா-ம்-தனியேற்குப்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளும் பாராட்டல் அன்பே யன்றி, வேறள வளாவனும் வேண்டா மென்றது" என்பதாம்.

நினைவு பொருண்மேலேயாயிருந்தது ; இனி யாஞ் சொல்லுவ
தென்னேவெனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமறிந்து, தான
தற்கு நொந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மூவர்நின் றேத்த முதலவன்
ஆடமுப் பத்துமும்மைத்
தேவார்சென் றேத்துஞ் சிவன் தில்லை
யம்பலஞ் சீர்வழுத்தாப்
பாவார்சென் றல்கும் நரக
மனைய புனையழற்கான்
போவார்நங் காதல ரென்நாம்
உரைப்பது பூங்கொடியே.

பொருள்வயிற் பிரிவோன் பொருத்த நினைத்து
கூருளு குழலிக்குத் தோழி சொல்லியது. *

இதன் பொருள் : மூவர் நின்று ஏத்த-நான்முகனும் மாலும்
இந்திரனுமாகிய மூவர்நின்றுபரவ—முதலவன் ஆட - எல்லாப்
பொருட்டுங் காரணமாகியவனுடாரிற்ப--முப்பத்து மும்மைத்
தேவர் சென்று ஏத்தும் சிவன் தில்லையம்பலம்சீர் வழுத்தா -
முப்பத்து மும்மையாகிய எண்ணையுடைய தேவர்கள் சென்று
வழுத்துஞ் சிவனது தில்லையம்பலத்தை நன்மைபுகழாத—பாவர்
சென்று அல்கும் நரகம் அனைய - திவினையார் சென்று தங்கு
நரகத்தையொக்கும்—புனை அழல் கான் போவர் நம் காதலர் -
செய்தாற்போலு மழையுடைய காட்டைப்போவார் போன்
றிருந்தார் நங் காதலர்—பூங்கொடி-பூங்கொடி போல்வாய்—
நாம் உரைப்பது என் - இனி நாஞ் சொல்லுவதுண்டோ! எ - று.

முப்பத்துமும்மை - முப்பத்துமூவரது ** தொகுதியெனினு
மமையும். சீர்வழுத்தா வென்பன ஒருசொன் னீர்மைப்பட்டு
அம்பலத்தையென்னு மிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. பொருத்
தம்-உள்ளத்து நிகழ்ச்சி. சொல்லாது பொருள்வயிற் பிரிவோன்

* பா - ம். “பொருள்வயிற் பிரியு மருடரு பவனெனப், பூங்
கொடி மருளப் பாங்கி புகன்றது.”

** முப்பத்துமூவர்—ஆதித்தர்-12, அச்சுவினிகள்-2, உருத்திரர்-
11, வசுக்கள்-8 ஆக 33-தேவர்கள்.

கருத்தறிந்து தோழி சொல்லியது. மெய்ப்பாடும் பயனும்
அவை. 337

7. பிரிந்தமை கூறல்¹

பிரிந்தமை கூறல் என்பது பொதுவகையானுணர்த்தினே
மாயின், இனித்தியதுபிற காண்கின்றோமெனத் தலைமகனுணர்த்
தாது பிரியாநிற்ப, நின் முன்னின்று பிரிவுணர்த்தினால் நீ மேனி
யொளி வாடுவையென வுட்கொண்டு, பொருண்முடித்துக் கடி
தின் மீள்வாராக நால்வகைத்தானையோடு நம்மன்னர் வினைவயிற்
சென்றோரெனத் தோழி, தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பிரிந்தமை
கூறாநிறை. அதற்குச் செய்யுள்—

தென்மாத் திசைவசை தீர்தரத்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
என்மாத் தலைக்கழல் வைத்தெரி
யாடும் இறைதிகழும்
பொன்மாப் புரிசைப் பொழில்திருப்
பூவணம் அன்னபொன்னே
வன்மாக்க் களிற்றொடு சென்றனர்
இன்றுநம் மன்னவரே.

எதிர்நின்று பிரிந் கதிர்ந் வாடுதற்
குணர்த்தா தகன்னுன் மணித்தேரோ னென்றது.

இதன் பொருள் : தென் மாத் திசை வசை தீர்தர* - தென்
காகிய பெரிய திசை குற்றநீங்கு—என் மாத் தலைக் கழல் வைத்து-
எனது கருந்தலைக்கட் கழல்களை வைத்து—தில்லைச் சிற்றம்
பலத்து-தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கண்—எரி ஆடும் இறை திகழும்
பொன் மாப் புரிசைப் பொழில் திருப் பூவணம் அன்ன
பொன்னே - எரியோடாடு மிறைவனது விளங்கும் பொன்னு
னியன்ற பெரியமதிலாற் சூழப்பட்ட பொழிலையுடைய திருப்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பிரிந்தும் பிரியா போலுயி
ரன்பை, அருளே சிவந்துக் காரவுரைத்தது” என்பதாம்.

* தென்னுட்டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்” என்பது நாலடி
யார், 243.

பூவணத்தையொக்கும் பொன்னே—நம் மன்னவர் வன் மாக்களிற்கொடு இன்று சென்றனர்—நம்மன்னர் வலிய பெரியகளிறுகளோடும் வினைசூறித்து இன்றுசென்றார் எ - று.

நால்வகைத்தானையொடுஞ் சென்ற ரெனினு மமையும். மதிற்கால்சாய்த்தற்குக் களிறு சிறந்தமையின் அதனையே கூறினார். வினைவயிற்பிரிவுழிக் களிற்றுத்தானை சிறந்தமையின், ஒடு : உயர் பின்வழி வந்ததாம்; வேறுவினை யொடுவாய்க் களிற்றையுடையராய்ச் சென்றரென்பதுபட நின்றதெனினு மமையும். ஊர்ந்தகளிறென்று ஒடு கருவிப்பொருட்கண் வந்ததெனினு மமையும். செல்வ ரென்னது சென்றரென்றமையான், சொல்லாது பிரிந்தானாம். மா வென்பது விலங்கென்று நாய்த்தலை யென்றுரைப்பாரு முளர். வாடுதற்கு - வாடுதலான். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : பிரிவுணர்த்துதல்.

338

8. இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்¹

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல் என்பது பிரிவு கேட்ட தலைமகளதாற்றாமுகங் கண்ட தோழி, இவ்வுறுப்புக்குறையோ டெங்குந் திரிந்திளைத்து, அருக்கனது தேர் வருதல் யாண்டையது? இவளாற்றுதல் யாண்டையதென, அவளிரவுறு துயரத்திற்குத் தானிரக்கமுற்றுக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆழியொன் றீரடியும்மில்ன்

பாகன்முகக் கட்டில்லையோன்

ஊழியொன் றுதன நான்குமைம்

பூதமும் ஆரெடுங்கும்

ஏழியன் றுழ்கட லும்மெண்

டிசையுந் திரிந்திளைத்து

வாழியன் றோஅருக் கன்பெருந்

தேர்வந்து வையகுவதே.

அயில்தரு கண்ணியைப் பயில்தரு மிரவினுள்

தாங்குவ தரிதெனப் பாங்கி பகர்ந்தது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், " அருளுயிர்ப் பிரிவுகு னியத்தி ளுண் டேயென, இன்பக் கடிர்வரை வன்பெடுத் துரைத்தது " என்பதாம்.

இதன் பொருள் : ஆழி ஒன்று - கா லு ள் ள தோன்று—
பாகன் ஈரடியும் இலன் - பாகன் இரண்டடியுமுடையனல்லன்,
இவ்வுறுப்புக் குறையோடு—ஐம் பூதமும் ஆறு ஒடுங்கும் முக்
கண் தில்லையோன் ஊழி ஒ ன் ரு த ன நான்கும்—ஐந்துபூதமுந்
தோன்றியவாறெடுங்கும் மூன்றுகண்ணையுடைய தில்லையானு
டைய ஊழியுமொவ்வாத பெருமையையுடைய நான்கியாமத்
தின்கண்ணும்—ஏழ் இயன்ற ஆம் கடலும் எண் தி சை யு ம்
திரிந்து இளைத்து அன்றோ - ஏழாயியன்ற ஆழ்ந்த கடல்களையும்
எட்டுத்திசைகளையுந் திரிந்திளைத்தன்றோ—அருக்கன் பெருந்தேர்
வந்து வைகுவது - அருக்கனது பெருந்தேர் ஈண்டுவந்து தங்கு
வது ; அதனான் அதன்வரவு யாண்டையது ! இவளாற்றுதல்
யாண்டையது ! எ - று.

ஈரடியுமென்பதனை எழுவாயாக்கினு மமையும். ந ா ன் கு ன்
திரிந்தெனவியையும். இயன்றவென்பது கடைக்குறைந்து நின்
றது. வாழி : அசைநிலை. ஒன்றுதனவென்பதனை நான்குமென்னு
மெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்கி யுரைப்பினுமமையும். ஐம்பூத
முந் ஆறுகளொடுங்கும் ஏழ்கடலுமென்றெண்ணிக் கடலோட
ருக்கற்கியை புன்மையான், ஐம்பூதத்திற் பிரித்துக் கூறினாரென்
பாருமுளர். இரவும்பகலு மொப்பவருமாயினும் இரவுறுதுயரத்
திற் காற்றுமையான், இராப்பொழுது பலகால் வருவதுபோலப்
பயிற்ருமிரவென்றான். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : செலவழுங்
குவித்தல். 339

9. இ க மு ஷ் சி நி னை ந் த ழி த ல்¹

இகமுச்சி நினைந்தழிதல் என்பது தோழி இரக்கமுற்றுக்
கூறு நிற்ப, முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத் துணர்த்தியவழி
நீட்டித்துப் பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கிவர் பிரியாரென
யான் அவர் பிரிவிகழ்ந்திருந்தேன் ; முன்னின்று பிரிவுணர்த்தின்
இவளுயிர்தரியாளென்று அவருணர்த்துதலை யிகழ்ந்துபோனார் ;
அத்தன்மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும், என்னை யித்தன்மைத்
தாக வழிவியா நின்றனவெனத் தலைமகள் இகமுச்சிநினைந் தழியா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேர்ப்பப் பொருள், “முன்னும் பிரிவினை பின்னும் பிரி
விலை, ஆகிலு மேனியைப் பிரிதலரி தென்றது ” என்பதாம்.

பிரியா ரெனஇகழ்ந் தேன் முன்னம்
 யான்பின்னை எற்பிரியின்
 தரியா னெனஇகழ்ந் தார்மன்னர்
 தாந்தக்கன் வேள்விமிக்க
 எரியா ரெழிலழிக் கும்மெழி
 லம்பலத் தோனெவர்க்கும்
 அரியா னருளிலர் போலன்ன
 என்னை யழிவித்தவே.

உணர்த்தாது பிரிந்தாரென
 மணித்தாழ்முழி வாடியது.

இதன் பொருள்: முன்னம் பிரியார் என யான் இகழ்ந் தேன் - முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத்துக் கூறியவழி நீட்டித்துப் பிரிவராயினும் இப்பொழுது பிரியாரென யானிகழ்ந் திருந்தேன்—எற்பிரியின் தரியாள் என மன்னர் தாம் பின்னை இகழ்ந்தார்* - என்னைத் தாம் பிரிகின்றாராக வுணரின் இவளுயிர் தாங்காளென மன்னர் தாம்பின்னுணர்த்துதலை யிகழ்ந்தார்—அன்ன - அத்தன்மைய வாடிய இரண்டிகழ்ச்சியும்—தக் கன் வேள்வி எரி ஆர் மிக்க எழில் அழிக்கும் எழில் அம்பலத்தோன் - தக்கனது வேள்வியின்முத்திறிற்றைந்த மிக்கவழகையழித்த எழிலையுடைய அம்பலத்தான்—எவர்க்கும் அரியான் - யாவர்க்குமரியவன்—அருள் இலர் போல் என்னை அழிவித்த - அவனதருளில்லாதாரைப்போல வருந்த என்னை யழிவித்தன எ - று.

உண்மையாற் காரணமாவனவும், உணரப்பட்டாற் காரணமாவனவும் எனக் காரணமிருநிறத்தன. அவற்றுட் பிரிவு தரியாமைக்கு உணரப்பட்டாற் காரணமாமாகலின் பிரியினென்புழிப் பிரிகின்றாராகவுணரின்னென்பது ஆற்றலாற் பெற்றும், புலிவரினஞ்சு மென்புழிப்போல. எரியாரெழிலழிக்குமென்பதற்கு எரியின தெழிலழிக்குமென்பார், ஆரைக்கிளவிகொடுத்திழித்துக் கூறினாரெனினு மமையும். அழிக்குமென்பது காலமயக்கம். கற்

* பிரியார்...இகழ்ந்தார்: “செல்வா ரல்லரென் றியானிகழ்ந் தனனே, ஒல்வா ளல்லனென் றவரிகழ்ந் தனரே” என்பது குறுத் தொகை, 43, 1, 2.

பந்தோறும் அவ்வாறு செய்தலின் நிகழ்காலத்தாற் கூறின ரெனினு மமையும். உணர்த்தாது பிரியினும் ஒருவாற்றினு ணர்ந்து பின்னுமாற்றாளாவளாலெனின், தியதுபிற காணப்படு மென்பதாகலானும், முன்னின்றுணர்த்தல் வல்லனல்லாமையா னும் அவ்வாறு பிரியுமென்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : ஆற்றமை நீங்குதல். 340

10. உருவுவெளிப்பட்டுநின்றல்¹

உருவுவெளிப்பட்டு நின்றல் என்பது தலைமகள் இகழ்ச்சி நினைந்தழியாநிற்ப, தானுணர்த்தாது பிரிந்தமையுட்கொண்டு பொருள் வலித்த நெஞ்சொடு செல்லாநின்ற தலைமகள், காணுந் திசைதோறுங் கயலையும் வில்லையுஞ் சிவந்த கனியையும் முலையையுங் கொண்டு ஒரு பூங்கொடி தோன்றாநின்றதெனத் தலைமகள் துருவை நினைந்து மேற்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சுரத்திடை நில்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சேணுந் திகழ்மதிற் சிற்றம்
பலவன்தெண் ணீர்க்கடல்நஞ்
சூணுந் திருத்து மொருவன்
திருத்தும் உலகினெல்லாங்
காணுந் திசைதோறுங் கார்க்கய
லுஞ்செங் கனியொடுபைம்
பூணும் புணர்முலை யுங்கொண்டு
தோன்றுமொர் பூங்கொடியே.

பொருள்வயிற் பிரிந்த ஓவியுறு* வேலவன்
ஓங்கழற் கடத்துப் பூங்கொடியை நினைந்தது.

இதன் பொருள் : சேணும் திகழ் மதில் சிற்றம்பலவன் - சேய்மைக்கண்ணும் விளங்கும் மதிலையுடைய சிற்றம்பலத்தை யுடையான்—தென் நீர்க் கடல் நஞ்ச ஊணும் திருத்தும் ஒருவன் - தெளிந்த நீரையுடைய கடலினஞ்சை உணவாகவுஞ் செய்யு மொப்பிலாதான்—திருத்தும் உலகின் எல்லாம் - அவனாற்செய்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பிரியு மிடமெலாஞ் சிவமே கண்டது” என்பதாம். * பா - ம்—இருளறு.

யப்படு முலகினெங்கும்—காணும் திசை தொறும் - பார்க்குந் திசைதொறும்—கார்க் கயலும் - கண்ணாகிய கரியகயல்களையும்—செங்கனி யொடு-வாயாகிய செய்யகனியோடும்—பைம் பூனும்-பசும்பொன்னுனியன்ற பூனையும்—புனர் முலையும் கொண்டு - தம்முட் புணர்ந்த முலைகளையு முடைத்தாய்—ஓர் பூங் கொடிதோன்றும்—ஒருபூங்கொடி தோன்றாநின்றது எ - று.

நஞ்சண்டலையுங் குற்றநீக்குமென வுரைப்பினு மமையும். ஊணுந் திருத்துமென்பது அதுசெய்யுந் தன்மையனென்னும் பொருட்டாகலின், நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். 341

11. நெஞ்சொடுநோதல்¹

நெஞ்சொடுநோதல் என்பது மீள நீனைந்த தலைமகள், பின்னும் பொருண்மேற் செல்லாநின்ற வுள்ளத்தனாய் நின்று மீள மாட்டாது, இவ்விரண்டனுள் இப்பொழுது நீ யேதுக்குப்போக முயல்கின்றாயெனத் தன்னெஞ்சொடு நோந்து கூறுநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொன்னணி யிட்டிய ஓட்டரும்
நெஞ்சமிப் பொங்குலொங்கா
வின்னணி நிற்குமி தென்னென்ப
தேஇமை யோரிறைஞ்சும்
மன்னணி தில்லை வளநக
ரன்னஅன் னந்நடைபாள்
மின்னணி நுண்ணிடைக் கோபொருட்
கோநீ விரைகின்றதே.
வல்லழற் கடத்து மெல்லியலை நினைந்து
வெஞ்சுடர் வேலோன் நெஞ்சொடு நோந்தது.

இதன் பொருள் : பொன் அணி ஈட்டிய ஓட்டரும் நெஞ்சம்-பொற்றிரளை யீட்டுவா னோட்டந்தருநெஞ்சமே—நீ விரைகின்றது - இப்பொழுது நீ விரைகின்றது—இமையோர் இறைஞ்சும் மன் அணி தில்லை வளநகர் அன்ன-இமையோர்சென்று வளங்கும்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "செல்விட மெங்குஞ் சிவமேன வுணர்தல்" என்பதாம்.

மன்னனது அழகிய தில்லையாகிய வளநகரையொக்கும்—அன்ன நடையாள் மின் அணி நுண் இடைக்கோ - அன்னத்தினடை போலு நடையை யுடையாளது மின் போலும் நுண்ணிய விடைக்கோ—பொருட்கோ - எடுத்துக்கொண்ட பொருட்கோ, இரண்டற்குமல்லவோ—இப் பொங்கு வெங்கானின் நணி நிற்கு மிது என் என்பது - இவ்வழல்பொங்கு வெங்கானத்தைச்சேர்ந்து போவதும் மீள்வதுஞ் செய்யாது நிற்கின்ற விஃதியாதென்று சொல்லப்படுவது? எ - று.

நண்ணியென்பது நணியென விடைக்குறைந்து நின்றது. அணியென்று பிரித்து வெங்கானின்கணணித்தாக நிற்பதென்றரைப்பினு மமையும். இமையோரிறைஞ்சந் தில்லைவளநகரென வியையும். 342

12. நெஞ்சொடுபுலத்தல்¹

நெஞ்சொடுபுலத்தல் என்பது நெஞ்சொடுநொந்து கூருநின் றவன், பேயிடத்துஞ்செய்தலரிதாம்பிரிவை இவளிடத்தே யெளி தாக்குவித்துச் சேய்த்தாகிய இவ்விடத்துப் போந்த நினது சிக்க னவுக் கஞ்சத்தக்கதெனப் பின்னும் அந்நெஞ்சொடு புலந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நாய்வயி னுள்ள குணமுமில்
லேனைநற் றெண்டுகொண்ட
தீவயின் மேனியன் சிற்றம்
பலமன்ன சின்மொழியைப்
பேய்வயி னும்மரி தாகும்
பிரிவெளி தாக்குவித்துச்
சேய்வயிற் போந்தநெஞ் சேயஞ்சத்
தக்கதுன் சிக்கனவே.

அழற்கடத் தழுக்கமிக்கு
நிறுந்கதிர்வேலோன் நீடுவாடியது.

இதன் பொருள்: நாய் வயின் உள்ள குணமும் இல்லேனை நல் தொண்டு கொண்ட - நாயினிடத்துள்ள நன்மையுமில்லாத

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “போதந் தனையிழந் தருளே யுண்டது” என்பதாம்.

வென்னை நல்ல தொண்டாகக்கொண்ட—தீவயின் மேனியன்
 சிற்றம்பலம் அன்ன சில் மொழியை - தீயிடத்து நிறம்போலு
 நிறத்தையுடையவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குஞ் சிலவாகிய
 மொழியையுடையாளிடத்து—பேய் வயினும் அரிதாகும் பிரிவு *
 எளிதாக்குவித்து - பேயினிடத்துஞ் செய்தலரிதாம்பிரிவை எளி
 தாக்குவித்து—சேய் வயின் போந்த நெஞ்சே - சேய்த்தாகிய
 இவ்விடத்துப் போந்த நெஞ்சமே—உன் சிக்கனவு அஞ்சத்
 தக்கது - உனது திண்ணனவு அஞ்சத்தக்கது எ - று.

நற்றொண்டென்புழி நன்மை : சாழியடை. சின்மொழியை
 யென்னு மிரண்டாவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. 343

13. நெஞ்சொடு மறுத்தல்¹

நெஞ்சொடு மறுத்தல் என்பது நெஞ்சொடு புலந்துகூறிப்
 பின்னும் பொருண்மேற் செல்லாநின்ற வுள்ளத்தோடு தலைமகளை
 நினைந்து, இத்தன்மைத்தாகிய பொன்னைவிட்டு வேறுபொன்
 றேடியோ எம்மை வாழச்செய்வது? இதற்கியாமுடம்படேம்;
 நாமே நடக்கவெனச் செலவுடம்படாது பொருள் வலித்த நெஞ்
 சொடு மறுத்துக் கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

தீமே வியநிருத் தன்திருச்
 சிற்றம் பலம்அனைய
 பூமே வியபொன்னை விட்டுப்பொன்
 தேடியிப் பொங்குவெங்கான்
 நாமே நடக்க வொழிந்தனம்
 யாம்நெஞ்சம் வஞ்சியன்ன
 வாமே கலையைவிட் டோபொருள்
 தேர்ந்தெம்மை வாழ்விப்பதே.
 நீணெறி சென்ற நாறிணர்த் தாரோன்
 சேணெறி யஞ்சி மீணெறி சென்றது.

* “பேயோடேனும் பிரிவொன்று இன்னு தென்பர்” என்பது
 சுந்தரர்தேவாரம், மீளாவடிமை, 9.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பன்றி வேறு பிரிவர விடை
 யென், றன்பாய்ப் போத மருளே யாயது” என்பதாம்

இதன் பொருள் : நெஞ்சம் - நெஞ்சமே—தி மேவிய நிருத்தன் திருச்சிற்றம்பலம் அணைய - தியைப்பொருந்திய நிருத்தத்தை யுடையவனது திருச் சிற்றம்பலத்தை யொக்கும்—பூ மேவிய பொன்னை விட்டுப் பொன் தேடி - பூவின்கண்மேவிய பொன்னை விட்டு வேறு பொன்னைத் தேடாநின்று—இப் பொங்கு வெங்கான் நாமே நடக்க - இவ்வழல்பொங்கும் வெங்கானின் நாமே நடப்பிராமின்—யாம் ஒழிந்தனம் - யாமொழிந்தேம்—பொருள் தேர்ந்து எம்மை வாழ்விப்பது - பொருடேடி யெம்மை வாழச் செய்வது—வஞ்சி அன்ன வாம் மேகலையை விட்டோ - வஞ்சியை யொக்கு மழகிய மேகலையையுடையானை விட்டோ? யாமிதற்குடம்படேம் எ - று.

இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்த துணையல்லது மீண்டிலனென்பார் மீணெறியை யுள்ளத்தாற் சென்ற தென்றுரைப்ப. இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : செலவழுங்குவித்தல். 344

14. நாளெண்ணி வருந்தல்¹

நாளெண்ணி வருந்தல் என்பது தலைமகனது வரவுநீட்ட நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளது வருத்தங்கண்ட தோழி, இவளை நோய்பொருந்தச் சென்றவர் சென்றநாளை எண்ணுந்தன்மையாற் பலகாலிடுதலின் நிலனுங்குழிந்து விரலுந்தேய்ந்ததென, அவன் சென்றநாளெண்ணி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெண்ணி ரணிசிவன் சிற்றம்
பலஞ்சிந்தி யாதவரிற்
பண்ணிர் மொழியிவ னைப்பையுள்
எய்தப் பனித்தடங்க
ணுண்ணிர் உகவொளி வாடிட
நீடுசென் றூர்சென்றநாள்
எண்ணிர் மையின்நில னுங்குழி
யும்விர லிட்டறவே.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “ அருளே பிரிவின் அளவா ராய்ந்தது ” என்பதாம்.

சென்றவர் திறத்து நின்றுநனி வாடுஞ்
குழிருங் கூந்தற்குத் தோழிநனி வாடியது.

இதன் பொருள் : தெள் நீர் அணி சிவன் சிற்றம்பலம் சிந்தி யாதவரின் - தெண்ணீரைச்சூடிய சிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சிந்தியாதவரைப்போல வருந்த—பண் நீர் மொழி இவனைப் பையுள் எய்த-பண்ணீர்மையையுடைய மொழியையுடையவிவனை நோய்பொருந்த—பணித் தடங் கண்ணுள் நீர் உக - குளிர்ச்சியை யுடைய பெரியகண்ணகத்து நீர்வார—ஒளி வாடிட - மேனி யொளிவாட—நீடு சென்றார் சென்ற நாள் - காலநீடப் பிரிந்தவர் பிரிந்தநாளை—எண் நீர்மையின் இட்டு விரல் அற நிலனும் குழியும் - எண்ணுந்தன்மையாற் பலகாலிடுதலின் விரல்தேய நிலனுங்குழியும் ! இனியெங்ஙனமாற்றும் ! எ - று.

ஒளிவாடினளென்பது பாடமாயின், விரலிட்டென்பதனைத் தோழிமேலேற்றுக. மெய்ப்பாடு : அமுகை. பயன் : தலைமகளை யாற்றுவித்தல். 345

15. ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்¹

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல் என்பது பொருண்முற்றி மீளலுறுநின்ற தலைமகன், மாலைக்காலத்து நாகொடுவாராநின்ற ஏறுவரவுகண்டு, இச்சிறந்த செக்கர்மாலை அவள் பொறுக்குமள வன் றென இரங்கிக் கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுற்றம் பலமின்மை காட்டித்தன்

தொல்கழல் தந்ததொல்லோன்

சிற்றம் பலமனை யாள்பர

மன்றுதிண் கோட்டின்வண்ணப்

புற்றங் குதர்ந்துநன் னாகொடும்

பொன்னூர் மணிபுலம்பக்

கொற்றம் மருவுகொல் லேறுசெல்

லாநின்ற கூர்ஞ்செக்கரே.

நீடியபொன்னின் நெஞ்சம்நெகிழ்ந்து

வாடியவன் வரவுற்றது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருளுயிர்ப் பருவங்கண் டன்பா யுரைத்தது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : தின் கோட்டின் வண்ணப் புற்று உதர்ந்து - தின்னிய கோட்டான் நிறத்தையுடைய புற்றை யிடந்து—பொன் ஆர் மணி புலம்ப - இரும்பார்ந்த மணியொ லிப்ப—கொற்றம் மருவு கொல் ஏறு - வெற்றியைப் பொருந்தின கொல்லவல்ல ஆனேறு—நல் நாகோடும் செல்லாநின்ற - நல்ல நாகோடும் ஊர்வயிற் செல்லாநின்ற—கூர்ஞ் செக்கர் - சிறக்குஞ் செக்கர்வாணையுடைய மாலை—சுற்றம் பலம் இன்மை காட்டி - சுற்றத்தாற் பயனின்மையையறிவித்து—தன் தொல் கழல் தந்த தொல்லோன் சிற்றம்பலம் அணையாள் பரம் அன்று - பிறவிமருந் தாதற்குப் பழையவாய் வருகின்ற தன்கழல்களை யெனக்குத் தந்த பழையோனது சிற்றம்பலத்தை யொப்பாளதளவன்று ; இனியென்னாகுவன் ! எ - று.

சுற்றம் பயனையுடைத்தன்மையெனினு மமையும். மண்ணப் புற்றென்பதூஉம் பாடம். நேடியபொன்னினென்பது பாடமாயின், நேடுதல் - தேடுதல். மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : தேர்ப் பாகன் மீள்வதற்கொருப்படுதல்.

346

16. பருவங்கண்டிரங்கல்¹

பருவங்கண்டிரங்கல் என்பது ஏறுவரவுகண் டிரக்கமுற்று வாராநின்ற தலைமகன், இம்முகில்கள் ஒன்றோடொன்று தம்மில் வீரவுதலாற் பொழில்கடோறும் மயில்கள் திரண்டாடாநின்ற இக் கார்காலத்து, அவளென்னை நினைந்தாற்றாளாங் கொல்லோ வேன அப்பருவங்கண் டிரங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கண்ணுழை யாதுவின் மேகங்

கலந்து கணமயில்தொக்

கெண்ணுழை யாத்தழை கோலின்

ரூலு மினமலர்வாய்

மண்ணுழை யாவும் அறிதில்லை

மன்னன தின்னருள்போற்

பண்ணுழை யாமொழி *யாளென்ன

ளாங்கொல்மன் பாவியற்கே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பத் தனக் கிது பருவ மென்றே, அன்பா யுயிர்மிகு மருளா ளுரைத்தது” என்பதாம்.

* பா—ம் பண்ணுழையாழ் மொழி

மன்னிய பருவ முன்னிய செலவின்
இன்ன லெய்தி மன்னனே சியது.

இதன் பொருள் : விண் மேகம் கலந்து கண் நுழையாது - விண்ணிடத்து முகில்கள் ஒன்றோடொன்று விரவுதலாற் கண் சென்று நுழையமாட்டாது—இன மலர் வாய் - இனமலரையுடைய விடமெங்கும்—கண மயில் தொக்கு எண் நுழையாத தழை கோலி நின்று* ஆலும் - மயிலினங்கள் திரண்டு எண் சென்றுபுகாத பிலையை விரித்து நின்றாடாநிற்கும்—மண் உழையாவும் அறி தில்லை மன்னனது இன் அருள் போல் - மண்ணிடத் தெல்லாவுயிர்களமறியுந் தில்லையின் மன்னனது இனியவருள் போலும்—பண் நுழையா மொழியாள் பாவியற்கு என்னள் ஆம் கோல் - பண்ணையாத தேமொழியை யுடையாள் தீ வினை யேற்கு எத்தன்மையளாமோ ! அறிகின்றிலேன் ! எ - று.

எண்ணென்பது உணவாகிய வெண்ணென்பாருமுளர். பண்ணுழையாமொழி யென்பதற்குப் பண்ணப்பட்ட வழையாகிய நரம்புபோலும் மொழியாளெனினு மமையும். மன் : அசைநிலை. மன்னிய பருவ முன்னிய செலவின் இன்னலெய்தி-நிலைபெற்ற பருவத்து முற்பட்ட செலவினான் வருத்தமெய்தி. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

347

17. மு கி லெ ர டு கூ ற ல்¹

முகிலொடு கூறல் என்பது பருவங்கண்டிரங்கி விரைவோடு வாராநின்ற தலைமகள், இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயாயினும் முதுபெண்டிர் திரண்டு அவளின்னாமையை நீக்கற்கு இல்வூறை கடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் நீணகரத்திற்கு என்னின் முற்படாதொழிவாயாகவென, முந்துற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அற்படு காட்டில்நின் றாடிசிற்
றம்பலத் தான்மிடற்றின்
முற்படு நீள்முகி லென்னின்முன்
னேல்முது வோர்குழுமி

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “போதத் துக்குமுன் பன்பின்ப முற்றது” என்பதாம்.

விற்படு வாணுத லாள்செல்லல்
 தீர்ப்பான் விரைமலர் தூய்
 நெற்படு வான்பலி செய்தய
 ராநிற்கும் நீநகர்க்கே.

எனைப்பல துயரமோ டேகா நின்றவன்
 துளைக்கா ரதற்குத் துணிந்துசொல் லியது.

இதன் பொருள் : அல் படு காட்டில் நின்று ஆடி - மாலைக் காலத்து இருளுண்டாகாநின்ற புறங்காட்டின்கண் நின்றாடு வான்—சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான் — மிடற் றின் முற்படு நீள் முகில் - அவனது மிடறுபோல விருண்டு முற் படாநின்ற நீண்ட முகிலே—முதுவோர் குழுமி - இவ்விடத் தெல்லாம் முற்பட்டாயினும், முது பெண்டிர் திரண்டு—வில் படு வான் நுதலாள் செல்லல் தீர்ப்பான் - விறுமுமொளிநுதலா ளது இன்னுமையை நீக்கவேண்டி—விரை மலர் தூய் - நறுநாற் றத்தையுடைய மலர்களைத்தூவி—நெல் படு வான் பலி செய்து அயரா நிற்கும் நீள் நகர்க்கு - நெல் விரவிய தூய பலியைக் கொடுத்து இல்லுறைகடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் பெரிய வில்லத்திற்கு—என்னின் முன்னேல் - என்னின் முற்படாதொழி எ - று.

வான்பலிசெய் தயராநிற்கு மென்பதற்குப் பலிகொடுத்து விரிச்சி * யயராநிற்குமெனினுமமையும். ஆடுசிற்றம்பலவனென் பதூஉம் பாடம். துளைக்கார் - விரைவையுடைய கார். துணைக் காரென்பது பாடமாயின், இனத்தையுடைய முகிலென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : பாகன் றேரை வி ரை ய க் க டா வுதல்.

348

18. தேர் வ ர வு கூ ற ல்¹

தேர்வாவு கூறல் என்பது பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் முகிலொடுவந்து புகாநிற்ப, இம்முகில் இவளதாவியை வெளுநா நின்ற காலத்து ஒரு தேர்வந்து காத்தமையான் இனிவரக்கடவ

* விரிச்சி - நற்சொல். நன்னிமித்தமுமாம்.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "அருளையி ரன்பின் அமர்த்து வருதல், இன்பத் தனக்கு முன்னியம் பியது" என்பதாம்.

தனை வெல்லுமாதில்லையெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூருநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பாவியை வெல்லும் பரிசில்லை
 யேழுகில் பாவையஞ்சீர்
 ஆவியை வெல்லக் கறுக்கின்ற
 போழ்தத்தி னம்பலத்துக்
 காவியை வெல்லும் மிடற்றோ
 னருளிற் கதுமெனப்போய்
 மேவிய மாநிதி யோடன்பர்
 தேர்வந்து மேவினதே.
 வேந்தன் பொருளொடு விரும்பி வருமென
 ஏந்திழைப் பாங்கி இனிதியம் மியது.

இதன் பொருள் : முகில் பாவை அம் சீர் ஆவியை வெல்லக் கறுக்கின்ற போழ்தத்தின் - முகில் பாவையதழுகிய சீர்மையை யுடைய வுயிரைச் செருப்பான் கருநின்ற* பொழுதின்கண்—அம்பலத்துக் காவியை வெல்லும் மிடற்றோன் அருளின்-அம்பலத்தின் கணுளானுகிய நீலப்பூவைவெல்லு மிடற்றையுடையவனதருள் போல—போய் மேவிய மாநிதி யோடு-போய்த்தேடிய பெருநிதியோடு—அன்பர் தேர் கதுமென வந்து மேவினது - அன்பர் தேர் கதுமென வந்து பொருந்திற்று, அதனால்—பாவியை வெல்லும் பரிசு இல்லையே - வரக்கடவதனை வெல்லுமாதில்லையே போலும் எ - று.

இனி ஒருவாற்றானும் இவளுயிர்வாழ்த லரிதென்றிருந்தனம் இதுபாவியாதலின் இற்றைப்பொழுதிகவாது தேர்வந்ததென்னுங் கருத்தாற் பாவியைவெல்லும் பரிசில்லையே யென்றான். தமிழரை அற்றம் பார்த்து வெல்லக்கருதிச் சிலர் வெகுள்கின்ற காலத்து அத்தமியார்க்குத் துணையாதொருதேர்வந்து காத்ததென வேறுமொரு பொருள் விளங்கினவாற்றிக. அருளின் மேவினதெனவியையும். அருளான்வந்து மேவிற்றெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : ஆற்றுவித்தல். 349

* கறுத்தல் - நிறமும் வெகுளியுமாகிய சிலேடை.

19. இ னை ய ரெ தி ர் கோ ட ல்¹

இனையரெதிர்கோடல் என்பது தோழி தலைமகட்குத் தேர் வரவு கூறாநிற்ப, இந்நிலைமைக்கண், இவளாவிசெல்வதற்கு முன்னே, குழந்தொகுநிதியோடு அன்பர் தேர்வந்து தோன் றிற்று; இனி யூழின்வலியது வேறென்றுமில்லையெனப் பொருண் முடித்து வாராநின்ற தலைமகளைச் சென்று இனையர் எதிர் கொள்ளாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற்

றம்பலத் தானமைத்த

ஊழின் வலியதொன் றென்னை

ஒளிமே கலையுகளும்

வீழும் வரிவளை மெல்லியல்

ஆவிசெல் லாதமுன்னே

குழந் தொகுநிதி யோடன்பர்

தேர்வந்து தோன்றியதே.

செறிக முலவன் திருநகர் புகுதா

எறிவேல் இளைஞர் எதிர் கொண்டது.

இதன் பொருள் : ஒளி மேகலை உகளும் - ஒளியையுடைய மேகலை தன்னிலையினின்றும் போகாநின்றது—வரி வளை வீழும் - வரியை யுடைய வளைகள் கழன்று வீழாநின்றன—மெல்லியல் ஆவி செல்லாத முன்னே - இந்நிலைமைக்கண் மெல்லிய லுயிர் செல்வதற்கு முன்னே—குழம் தொகுநிதியோடு அன்பர் தேர் வந்து தோன்றியது - குழந்துவருந் திரண்டநிதியோடு அன்பரது தேர் வந்து தோன்றிற்று, அதனான்—யாழின் மொழி மங்கை பங்கன் - யாழோசைபோலு மினிய மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றை யுடையான்—சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்கண் ணான்—அமைத்த ஊழின் வலியது* ஒன்று என்னை - அவனா லமைக்கப்பட்ட ஊழின் வலியதொன்றியாது ! எ - று.

மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : மெய்ம்கிழ்தல். 350

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "சிவப்பெருங் கருணையால் உவப் பின் பாழயிர், அருட்பெரு வளத்தோடும் அன்பின் பானது" என்ப தாம். * "ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று, சூழினுந் தான்முந் துறும்" என்பது திருக்குறள், 380.

20. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்¹

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் என்பது பொருண்முடித்து இளைஞரெதிர்கொள்ளவந்து புகுந்த தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியிடத்தனாயிருந்து, இம்மாணப்பிரிந்து பொருள்தேட யான் வெய்யசுரஞ்சென்ற துன்பமெல்லாம் இவள் கொங்கைகள் என்னுறுப்புக்களினிட மூழ்க இப்பூவணைமே லணையாமுன்னம் துவள்வுற்றதெனத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மயின்மன்னு சாயலிம் மாணைப்
பிரிந்து பொருள்வளர்ப்பான்
வெயின்மன்னு வெஞ்சுரஞ் சென்றதெல்
லாம்விடை யோன்புலியூர்க்
குயின்மன்னு சொல்லிமென் கொங்கையென்
அங்கத் திடைக்குளிப்பத்
துயின்மன்னு பூவணை மேலணை
யாமுன் துவளுற்றதே.

பெருந்தி யோடு திருமனை* புகுந்தவன்
வளமனைக் கிழத்தியோ டுண்மகிழ்ந் துரைத்தது.

இதன் பொருள் : மயில் மன்னு சாயல் இம்மாணப் பிரிந்து - மயில்போலு மென்மையையுடைய இம்மாணப் பிரிந்து—பொருள் வளர்ப்பான் வெயில் மன்னு வெஞ்சுரம் சென்றது எல்லாம் - பொருளை யீட்டுவான் வெயினிலைபெற்ற வெய்யசுரத்தைச்சென்ற துன்ப மெல்லாம்—விடையோன் புலியூர்க் குயில் மன்னு சொல்லி மென்கொங்கை--விடையையுடையவனது புலியூரிடத்துளவாகிய குயிலோசைபோலுஞ் சொல்லையுடையாளுடைய மெல்லிய கொங்கைகள்—என் அங்கத்திடைக்குளிப்ப - என்னுறுப்புக்களினிட மூழ்கும் வகை—துயில் மன்னு

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அறிவும் போகும் பிரிவினையென்று, நெஞ்சிடை யின்பாய் நிறைந்த தென்றது" என்பதாம்.

* பா-ம்—திருநகர்.

பூ அணைமேல் அணையாமுன் துவளுற்றது - துயினிலைபெறும்
பூவணையிடத் தணைவதன்முன்னம் மாய்ந்தது எ - று.

இம்மானென்றது, பிரிதற்கரிய வித்தன்மைய னென்றவாறு.
எல்லாமென்பது முழுதுமென்னும் பொருள்பட நிற்பதோருரிச்
சொல். பன்மையொருமை மயக்கமென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும்
பயனும் அவை. பயன் : மகிழ்வித்தலுமாம். 351

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றிற்று

25. பரத்தையிற் பிரிவு¹

—0—

இனிப் பரத்தையிற் பிரிதல் என்பது தலைமகளை வரைந்தெய்திய பின்னர், வைகளும் பாலேதுகர்வானொருவன் இடையே புரிங்காடியுநுகர்ந்து அதனினிமை யறிந்தாற்போல அவனு கர்ச்சியினிமையறிதற்குப் புறப்பெண்டிர்மாட்டுப் பிரியாநின்றல். அல்லதூஉம், பண்ணும்பாடலுமுதலாயின காட்டிப் புறப்பெண் டிர் தன்னைக்காதலித்தாற் றுனெல்லார்க்குந் தலைவனாகலின் அவர் க்கு மின்பஞ் செய்யப் பிரியாநின்றலென்றுமாம். அல்லதூஉம், தலைமகளை யூடலறிவித்தற்குப் பிரித லென்றுமாம். இவ்வா ரொழிந்து தனக்கின்பம்வேண்டிப் பிரிவனாயின், “கண்டுகேட் டுண்டுகிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு—மொண்டொடி கண்ணே யுள்” *என்பதனால் இவனுக்குத் தலைமகளென்னும் பெயரோடு மாறுபட்டுத் தனது பெருமையோடு மாறுபடாநிற்கும். அதுவரு மாறு—

கண்டவர் கூறல் காதற் றோழி
பொறையுடன் துரைத்தல் பொதுப்படக் கூறி
வாடி யழுங்கன் மாறுகொண் டவனொடு
கனவிழந் துரைத்தல் விளக்கொடு வெறுத்தல்
வாரம் பகர்ந்து வாயின் மறுத்தல்
பள்ளியிடத் தூடல் பணிமொழி யாடன்
செவ்வணி விடுக்க வில்லோர் கூற
லயலறி வுரைத்தவ ளழுக்க மெய்தல்
செவ்வணி கண்ட வாயிலவர் கூறன்
மனைபுகல் கண்ட வாயிலவர் கூறன்
முகமலர்ச்சி கூறன் முனிவ தென்னெனக்

1 இதன் பேரீன்பக் கிளவி, “பரத்தையிற் பிரித லென்னு னென்று, முரைத்த விவானந்த முற்றது வாம்பி, னெப்பத மெவ்வுயி ரெவ்வுல கியாவு, மப்படி யேகன் டறிவு பூரண, மாகிநின் றளவி னனு பவம் பெற்று, நின்ற தன்மை நிலைமை யுரைத்தது” என்பதாம்.

* நிருக்குறள், காமத்துப்பால், புணர்ச்சிமகிழ்தல், 1.

காலநிகழ்வு வுரைத்தல் கலவி யெய்தலை
 யெடுத்துரைத் தல்லொடு கலவி கருதிப்
 புலத்தல் குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்
 வாயிலவர் வாழ்த்தல் புனல்வர வுரைத்த
 றேர்கண்டு மகிழ்தல் சேடியர் விழுவிற
 மம்மு ஓரரைத்த றன்னை வியத்த
 னகத்துரைத் தல்லொடு நான்கண் டுரைத்தல்
 பாணன்வர வுரைத்தல் பாங்கியியற் பழித்த
 லுழையரியற் பழித்த வொண்ணுத லாளவற்
 கியற்பட மொழித வியல்புநினைந் துரைத்தல்
 வாயில் பெறுது மகன்றிற நினைதல்
 வாயிற்க னின்று தோழிக் குரைத்தல்
 வாயில் வேண்டத் தோழி கூறன்
 மன்னிய தோழி வாயில் வேண்டன்
 மனையவர் மகிழ்தல் வாயின் மறுத்தல்
 பாணனொடு வெகுடல் பாணன் புலத்தல்
 விருந்தொடு செல்லத் தணிந்தமை கூற
 லூட றணிவித்த லணைந்தவழி யூடல்
 புனலாட்டு வித்தமை கூறிப் புலத்தல்
 கலவி கருதிப் புலவி புகறன்
 மிகுத்துரைத் தூடல் விறல்வேற் காளை
 யூட வீட வாடி யுரைத்த
 னுனியொழிந் லுரைத்த னுகளொன் றில்லாப்
 புதல்வன் மேல்வைத்துப் புலவி தீர்தல்
 கலவியிடத் தூடன் முன்னிகழ் வுரைத்தல்
 பரத்தையைக் கண்டமை பயன்படக் கூற
 லாதிய மெடுத்துரைத் தூட நீர்த்த
 லெண்ணு றென்றிவை பரத்தையிற் பிரிவெனப்
 பண்ணார் மொழியாய் பகர்ந்திசி னேரே.

இதன் பொருள் : கண்டவர் கூறல், பொறையுவந்துரைத்தல், பொதுப்படக்கூறி வாடியமுங்கல், கனவிழந்துரைத்தல், விளக்கொடுவெறுத்தல், வாரம்பகர்ந்து வாயின்மறுத்துரைத்தல், பள்ளியிடத்தூடல், செவ்வணிவிடுக்கவிலைலார்கூறல், அயலறிவுரைத்த வளமுக்கமெய்தல், செவ்வணிகண்ட வாயிலவர் கூறல், மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல், முகமலர்ச்சிகூறல், காலநிகழ்வுரைத்தல், எய்தலெடுத்துரைத்தல், கலவிகருதிப்புலத்தல், குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல், வாயிலவர்வாழ்த்தல், புனல்வரவுரைத்தல், தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்து கூறல், புனல்விளையாட்டிற்றம்முனரைத்தல், தன்னைவியந்துரைத்தல், நகைத்துரைத்தல், நாணுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தல், பாணன்வரவுரைத்தல், தோழியியற்பழித்தல், உழையரியற்பழித்தல், இயற்படமொழிதல், நினைந்துவியந்துரைத்தல், வாயில்பெறுதுமகன்றிறநினைதல், வாயிற்கனின்று தோழிக்குரைத்தல், வாயில்வேண்டத் தோழிகூறல், தோழி வாயில்வேண்டல், மனையவர்மகிழ்தல், வாயின்மறுத்துரைத்தல், பாணனொடுவெகுடல், பாணன்புலந்துரைத்தல், விருந்தொடுசெல்லத் தணிந்தமைகூறல், ஊடறணிவித்தல், அணைந்தவழியூடல், புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல், கலவிகருதிப்புலத்தல், மிகுத்துரைத்தூடல், ஊடனிடவாடியுரைத்தல், துனியொழிந்துரைத்தல், புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தல், கலவியிடத் தூடல், முன்னிகழ்வுரைத்தூடறிர்த்தல், பரத்தையைக்கண்டமை கூறிப்புலத்தல், ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறிர்த்தல் என விவை நாற்பத்தொன்பதும் பரத்தையிற்பிரிவாம் எ - று. அவற்றுள்—

1. க ண் ட வ ர் கூ ற ல்¹

கண்டவர் கூறல் என்பது தலைமகன் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிர்கொண்டு சுற்றும்பற்றிப் போர்செய்யா நின்றமையின், இஃதிவன் காதலி மாட்டென்னுமென அவ்விடத்துக் கண்டவர் தம்முட் கூற நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பத்தியிடத்தும் விதியுண்டோ, வென்றுதம் மடியா ருள்ளே நினைந்தது” என்பதாம்.

உடுத்தணி வாளர வந்தில்லை
 யூரன் வரவொருங்கே
 எடுத்தணி கையே றினவனை
 யார்ப்ப இளமயிலேர்
 கடுத்தணி காமர் கரும்புரு
 வச்சிலை கண்மலரம்
 படுத்தணி வாளினை யோர்சுற்றும்
 பற்றினர் மாதிரமே.

உரத்தகு வேலோன் பரத்தையிற் பீரியத்
 திண்டேர் விதியிற் கண்டோ ருரைத்தது.

இதன் பொருள் : உடுத்து அணி வான் அரவன் தில்லை
 ஊரன் வர - கச்சாகவும் உடுத்து அணியாகவுமணிந்த வாளரவை
 யுடையவனது தில்லைக்கனுளனாகிய யூரன் இவ்விதிக்கண்வர—
 எடுத்து அணி கை ஏறு இன வனை ஆர்ப்ப - தெரிந்தணியப்பட்ட
 கைக்கனுளவாகிய இளவனைகளொலிப்ப—இள மயில் ஏர்
 கடுத்து - இளமயிலதேழிலை யொத்து—அணி காமர் கரும்புருவச்
 சிலை கண் மலர் அம்பு அடுத்து - மிக்கவழகையுடைய கரியபுருவ
 மாகிய வில்லோடு கண் மலராகிய வம்பைச்சேர்த்தி—அணி
 வான் இளையோர் ஒருங்கே சுற்றும் மாதிரம் பற்றினர் - அணிக
 ளுண்டாகிய வொளியையுடைய மகளிர் ஒருங்கே சுற்றுந்திசை
 களைப்பற்றினர் ; இஃதிவன் காதலிமாட்டென்னும் ! எ - று.

அணி காமர் என்பன ஒருபொருட்கிளவியாய், மிகுதிதோன்ற
 நின்றன. ஒ ன் று க வெ ழு ந் து அணியினுங் கையினுமுளவாகிய
 சங்கொலிப்ப இளமைக்கனுண்டாகிய வுள்ளவெழுச்சிமிக்கு வில்
 லோடம்பையடுத்துப் பற்றி அரைக்கணியப்பட்ட வுடைவானை
 யுடைய இளையோர் திசைமுழுதுஞ் சூழ்ந்து பற்றினரெனப்
 பிறிதுமோர் பொருடோன்றி நின்றவாறு கண்டுகொள்க. கருப்
 புருவச் சிலையென்பது பாடமாயின், புருவமாகிய காமனது உட்
 கையுடைய கருப்புச்சிலையோடு கண்ணாகிய கள்ளையுடைய மல
 ரம்பை யடுத்தென்றுரைக்க. சுற்றும்பற்றிய மாதிரமென்பது
 பாடமாயின், சுற்றும்பற்றி மேவாநிற்ப, அவ்விடத்து நகைக்
 குறிப்பாலெடுக்கப்பட்டு இவர்கைகள் வளையொலிப்பத் தலைமே

லேறின வெனக் கூட்டியுரைக்க. இதற்குச் சுற்றும் பற்றிப் போர்செய்யாநிற்பப் படைக்கலமெடுத்துச் சங்கொலிப்ப அணியுங்கையு மொருங்கெழுந்தனவெனப் பிறிதுமொரு பொருளாகக் கொள்க. இதற்குப் பிறவுரைப்பாருமுள். உரத்தகுவேல் - உரத்தாற்றக்கவேல். மெய்ப்பாடு : மருட்கை, வியப்பாகலின். பயன் : பிரிவுணர்த்துதல். 352

2. பொறையு வ ந் து ரை த் த ல்¹

பொறையு வந்துரைத்தல் என்பது தலைமகனைப் பரத்தைய ரெதிர்கொண்டமைகேட்ட தலைமகள் நெஞ்சடைந்து புறத்து வெளிப்படாமற் பொறுத்தமைகண்ட தோழி, யானிவ்வாருகவும் கலங்காது நின்ற பெரும்பொறையாட்டியை யான் இன்று பேசுவன என்னென்று அவளையு வந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சரும்புறு கொன்றையன் தொல்புலி
 யூர்ச்சுருங் கும்மருங்குற்
 பெரும்பொறை யாட்டியை யென்இன்று
 பேசுவ பேரொலிநீர்க்
 கரும்புறை யூரன் கலந்தகன்
 றுனென்று கண்மணியும்
 அரும்பொறை யாகுமென் னாவியுந்
 தேய்வுற் றழிகின்றதே.

கள்ளவிழ் கோதையைக் காதற் றோழி
 உள்ளவிழ் பொறைகண் டுவந்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : பேரொலி நீர்க் கரும்பு உறை ஊரன் கலந்து அகன்றான் என்று - பெரிய வொலிக்கு நீரையுடைய கரும்புதங்குமுரை யுடையவன் கலந்துவைத்து நீங்கினுனென்று கருதுதலான்—கண்மணியும் அரும் பொறை ஆகும்—என்கண்மணியும் பயனின்மையாற் றுங்குதற்கரிய பாரமாகாநின்றன—என் ஆவியும் தேய்வுற்று அழிகின்றது - எனதுயிருந் தேய்ந்தழியா நின்றது—பெரும் பொறை யாட்டியை என் இன்று பேசுவ -

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அருளே சிவப்பொறை யறிந்து ரைத்தது ” என்பதாம்.

யானிவ்வாறுகவுங் கலங்காது நின்ற பெரும்பொறையையுடைய
வனை யான் இன்று பேசுவனவென்! எ - று. சுரும்பு உறு
கொன்றையன் தொல் புலியூர்ச் சுருங்கும் மருங்குல் பெரும்
பொறையாட்டியை - சுரும்புகள் வாழுங் கொன்றைப் பூவினை
யுடையானது பழையதாகிய புலியூரிற் சுருங்கின மருங்குலை
யுடைய பெரும்பொறையாட்டியையெனக் கூட்டுக.

என் கண்மணியுந் தேய்வுற்றழியாநின்றது ஆவியுமரும்
பொறையாகாநின்றதென்று கூட்டுவாரு முளர். உள்ளவிழ்
பொறை - நெஞ்சடைந்து புறத்து வெளிப்படாத பொறை.
மெய்ப்பாடு : அழகையைச்சார்ந்த அவகை. பயன் : தலைமகனை
வியத்தல். 353

3. பொதுப்படக்கூறி வாடியழுங்கல்¹

பொதுப்படக்கூறி வாடியழுங்கல் என்பது பொறையுலங்
துரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக, தமதுநலங்
கவரக்கொடுத்து வேறுதுணை யின்மையிற் றமதனையையே
தமக்குத் துணையாகக்கொண்டு கிடந்து என்னைப்போல வயிர்
தேய்வார் இனியாவரோவெனப் பொதுப்படப் பரத்தையர்க்
கிரங்குவாள் போன்று, தலைமகனது கொடுமைநினைந்து வாடா
நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அப்புற்ற சென்னியன் தில்லை
யுறாரி னவர்உறுநோய்
ஒப்புற் றெழில்நல மூரன்
கவரஉள் ளும்புறம்பும்
வெப்புற்று வெய்துயிர்ப் புற்றுத்தம்
மெல்லனை யேதுணையாச்
செப்புற்ற கொங்கையர் யாவர்கொ
லாருயிர் தேய்பவரே.

பொற்றிக முரவன் * மற்றிகுந் தில்லைப்
பிரிந்த ஶூரனே டிருந்துவா டியது.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “இன்ப முயிர்விதி யெண்ணி
யிரங்கியது” என்பதாம்.

* பா - ம்—பொற்றிக முரவணி.

இதன் பொருள் : அப்பு உற்ற சென்னியன் தில்லை உரூரின் - நீரடைந்த சென்னியையுடையவனது தில்லையை மனமொழி மெய்களாலனுகாதாரைப்போல—எழில் நலம் ஊரன் கவர-கண்ணோட்டமின்றி எழிலையுடைய நலத்தை ஊரன் கவர்ந்து கொள்ள—அவர் உறு நோய் ஒப்புற்று உள்ளும் புறம்பும் வெப்புற்று-அத்திலையையுறுதாருறுநோயையொத்து அகத்தும் புறத்தும் வெப்பத்தையுற்று—வெய்துயிர்ப்புற்று - வெய்தாகவுயிர்த் தலையுற்று—தம் மெல் அணையே துணையா - வேறுதுணையின்மையிற் றமது மெல்லணையே தமக்குத் துணையாக—செப்பு உற்ற கொங்கையர் ஆருயிர் தேய்ப்பவர் யாவர் கொல்-செப்புப்போலுங் கொங்கையையுடைய மகளிர் ஆருயிர் தேய்வார் பிறர் யாரோ யானல்லது ? எ - று.

இத்தன்மையராய் என் போல இனி யாருயிர்தேய்வார் யாரோவெனப் பரத்தையர்க் கிரங்குவான்போன்று, தலைமகனது கொடுமை கூறினானாக வுரைக்க. தில்லை யுறுதவவருறு நோயென்பது பாடமாயின், எழினலமூரன்கவரத் தில்லையை யுறுத அத்திவினையாருறு நோயை யொத்தென்றுரைக்க. ஊரனோடிருந்து வாடியது - ஊரன்குறைகளை நினைந்து அதனோடிருந்து வாடியது. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றமைநிங்குதல்.

354

4. கனவிழந்துரைத்தல்¹

கனவிழந்துரைத்தல் என்பது தலைமகனது கொடுமை நினைந்துகிடந்து வாடாநின்ற தலைமகள், கனவிடைவந்து அவன் மார்புதரத்தானதனை நனவென்றுமயங்கிப் புலந்து அவனோடு புணராதிழந்தமையைத் தோழிக்குச் சொல்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தேவா சுராரிறைஞ் சங்கழ
லோன்தில்லை சேரலர்போல்
ஆவா கனவும் இழந்தேன்
நனவென் றமளியின்மேற்

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “மறந்து முயிரின் பகலா நென்றது” என்பதாம்.

பூவார் அகலம்வந் தூரன்
தரப்புலம் பாய்நலம்பாய்
பாவாய் தழுவிற் றிலேன்விழித்
தேனரும் பாவியனே.

சினவிற் றடக்கைத் தீம்புன லூரனைக்
கனவிற் கண்ட காரிகை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : நலம் பாய் பாவாய்—நலம்பரந்த பாவாய்—அமளியின் மேல் பூ ஆர் அகலம் வந்து ஊரன் தர - அமளியின்கண்மாலையையுடைய மார்பை ஊரன்வந்துதர—புலம் பாய் - அவனோடு மேவாமையிற் பின்னுந்தனிமையாய்—நனவு என்று தழுவிற்றிலேன் - நனவென்று மயங்கித் தவறுநினைந்து புல்லிற்றிலேன்—அரும் பாவியன் விழித்தேன் - அத்துணையே யன்றிப் பொறுத்தற்கரிய தீவினையையுடையேன் விழிப்பதுஞ் செய்தேன், அதனால்—தேவாசுரர் இறைஞ்சும் கழலோன் தில்லை சேரலர் போல் - தேவருமசுரரு மிறைஞ்சங் கழலையுடையவனது தில்லையைச் சேராதாரைப் போல—ஆவா கனவும் இழந்தேன் - ஐயோ! கனவான்வரு மின்பத்தையு மிழந்தேன் எ - று.

தில்லைசேரலர்போ லென்புழி ஒத்தபண்பு துன்பமுறுதலும்
இன்பமிழத்தலுமாம். 355

5. விளக்கொடு வெறுத்தல்¹

விளக்கொடு வெறுத்தல் என்பது கனவிழந்தமை கூறி வருந்தாரின்ற தலைமகள், நியாயினுங் கலந்தவர்க்குப் பொய்ம் முகங்காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தமன்றென்றிலையேயென விளக்கொடு வெறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

செய்ம்முக நீல மலர்தில்லைச்
சிற்றம் பலத்தரற்குக்
கைம்முகங் கூம்பக்* கழல்பணி
யாரிற் கலந்தவர்க்குப்

* பா—ம்—கூப்பிக்.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “இன்பஞ் கூடரோடு இரங்கியுரைத்தது” என்பதாம்.

பொய்ம்முகங் காட்டிக் கரத்தல்
 பொருத்தமன் றென்றிலையே
 நெய்ம்முக மாந்தி இருள்முகங்
 கீழும் நெடுஞ்சுடரே.

பஞ்சணைத் துயின்ற பஞ்சின் மெல்லடி
 அன்பனோ டழுங்கிச் செஞ்சுடர்க் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : நெய்ம்முகம் மாந்தி இருள் முகம் கீழும் நெடுஞ்சுடரே - நெய்ம்முகத்தைப்பருகி இருண்முகத்தைக் கிழிக்கும் நெடியசுடரே - கலந்தவர்க்குப் பொய்ம் முகம் காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தம் என்று என்றிலை - எம்மைக்கலந்தவர்க்குப் பொய்யையுடைய முகத்தைக்காட்டித் தெளிந்தாரை வஞ்சித்தல் தகுதி யன்றென்று கூறிற்றிலையே? வேறு கூறுவார் யாவர்? எ - று. செய்ம்முகம் நீலம் மலர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து அரற்கு-செய்ம்முகத்துளவாகிய நீலப்பூ மலரானின்ற தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்க ணுளனாகிய அரனுக்கு - கைம்முகம் கூம்பக் கழல் பணியாரின் கரத்தல் - கைம்முகங் குவியக் கழலைப்பணியாதாரைப் போலக் கண்ணோட்டமும் மெய்ம்மையுமின்றிக் கரத்த லெனக் கூட்டுக.

செய்ம்முகம்-செய்ம்முன். கைம்முகம்-கைத் தலம். கரத் தல் - மறைத்தலெனினுமமையும். நெய்ம்முகம்-சுடரையணைந்த விடம். நெய்ம்முகமாந்தி யிருண்முகங்கீழு நெடுஞ்சுடரே என்றது உணவாகிய நெய்யை மாந்தி மேனியொளியை யுடையை யாய்ப் பகைசெகுக்கும் பெருமையையுடையயாதலின் அக்களிப்பினாற் கண்டது கூறிற்றிலை என்றவாறு. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 356

6. வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல்¹

வாரம் பகர்ந்து வாயின் மறுத்துரைத்தல் என்பது விளக் கொடு வெறுத்து வருந்தானின்ற தலைமகள், தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து வாயிற்கணிற்ப, வண்டோரணையர் ஆடவர்,

† அன்பனோ டுடிச்.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "இன்புயி ரன்பே யெடுத்துரைத்தது" என்பதாம்.

பூவோரணையர் மகளிராதலான், நாமும் அவன்றலையளிபெற்ற பொழுது ஏற்றுக்கொள்வதன்றோ நமக்குக்காரியம்; நாம் அவனோடு புலக்கற்பாலேமல்லேமென்று வாயினோர்வித்தார்க்கு, ஊரனது மாலையுந் தோளும் அவ்விடத்து வளைத்து வைத்து வேண்டினார்கொள்ள வமையும்; யான் மன்னனைப் பரத்தையார்க்கு உருவரையாகக் கொடுத்தேனென மறுத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பூங்குவ னைப்பொலி மாலையும்
 ஊரன்பொற் றோளிணையும்
 ஆங்கு வளைத்துவைத் தாரே னுங்
 கொள்கநன் ளார்அரணந்
 திங்கு வளைத்தவில் லோன்தில்லைச்
 சிற்றம் பலத்தயல்வாய்
 ஓங்கு வளைக்கரத் தார்க்கடுத்
 தோமன் உருவரையே.

வார்புன லூரன் ஏர்திகழ் தோள்வயிற்
 கார்புரை குழலி வாரம் பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : பூங் குவளைப் பொலி மாலையும் - பொலி வையுடைய குவளைப்பூவானியன்ற பெரியமாலையையும்—ஊரன் பொன் தோள் இணையும் - ஊரனது பொன்போலுந் தோளிணையையும்—ஆங்கு வளைத்து வைத்து ஆரேனும் கொள்க - தம்மில்லத்து வளைத்துவைத்து வேண்டியார் கொள்வாராக—நள்ளார் அரணம் திங்கு வளைத்த வில்லோன் தில்லை - பகைவரதரணந் திங்கெய்த வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனது தில்லையின்—சிற்றம்பலத்து அயல்வாய் ஓங்கு வளைக் கரத்தார்க்கு - சிற்றம் பலத்துக் கயலாகியவிடத்துவாரும் உயர்ந்த வளையையுடைய கையையுடையார்க்கு—மன் உரு வரை அடுத்தோம் - மன்னனை உருவரையாகக் கொடுத்தோம் எ - று.

உருவரை - முற்றுட்டு. திங்குவளைத்த வில்லோனென்ப தற்கித் திங்கெய்தவேன ஒருசொல் வருவியாது அரணத்தைத் திங்கு வளைத்தற்குக் காரணமாகிய வில்லென்றுரைப்பினுமமையும். ஓங்கு வளைக்கரத்தாரென்புழி ஓங்குதலை வளைக்கரத்தார்

மேலேற்றுக. விலையானுயர்ந்தவனை யெனினு மமையும். அடுத்
தோ மென்றதனால், தனதுரிமை கூறினோம். மன் : அசைநிலை
யாக்கி, மாலையையுந் தோனையு மடுத்தோ மெனினு மமையும்.
மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 357

7. ப ள் ளி யி ட த் து ட ல்¹

பள்ளியிடத்தாடல் என்பது வாயின்மறுத்த தலைமகள், ஆற்
ருமையே வாயிலாகப் புக்குப் பள்ளியிடத்தா னாகிய தலைமக
னோடு, நினை யிடைவிடாது நுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவத்
தைச் செய்யாத திவினையேமை நோவாது, இன்றிவ்வாறாகிய
நினை நோவதென்னோ? அதுகிடக்க, நின்காதலிமார் புறமே
கற்று நினக்குப் புதிதாகச்செய்த அப்புல்லுதலை யாஞ்செய்ய
மாட்டேம்; அதனாலெம்மைத் தொடாதே; எங்கலையை விடுவா
யாகவெனக் கலவி கருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தவஞ்செய் திலாதவெந் தீவினை

யேம்புன்மைத் தன்மைக்கெள்ளா

தெவஞ்செய்து நின்றினி யின்றினை

நோவதென் அத்தன்முத்தன்

சிவன்செய்த சீரரு ளார்தில்லை

பூரநின் சேயிழையார்

நவஞ்செய்த புல்லங்கள் மாட்டேந்

தொடல்விடு நற்கலையே.

பீடிவர் கற்பிற் றேடிவர் கோதை

ஆடவன் றன்னோ டேடி யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : அத்தன் - உலகத்துள்ளாரெல்லார்க்குந்
தந்தை—மு த் த ன் - இயல்பாகவே பாசங்களி லீங்கியவன்—
சிவன் - எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மையைச்செய்தலாற்
சிவன்—செய்த சீர் அருள் ஆர் தில்லை ஊர - அவனாற்செய்யப்
பட்ட சீரியவருணிறைந்த தில்லையிலாரனே—தவம் செய்திலாத
வெம் திவினையேம் - முற்காலத்துத் தவத்தைச்செய்யாத வெய்ய

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ இன்ப மிகுந்தல் அன்பெனக்
கண்டது ” என்பதாம்.

தீவினையையுடையயாம்—புன்மைத் தன்மைக்கு எள்ளாது-நின்ன
லாதரிக்கப்படாத எமது புன்மைத்தன்மைகாரணமாக எம்மையே
யிகழாது—எவம் செய்து நின்று இன்று இனி உனை நோவது
என்-நினக்குத் துன்பத்தைச்செய்யாநின்று இப்பொழுது இனி
நின்னை நோதலென்னும்! அது கிடக்க—நின் சேயிழையார்
நவம் செய்த புல்லங்கள் மாட்டேம் - நின்னுடைய சேயிழையார்
நினக்குப் புதிதாகச்செய்த புல்லுதல்களை யாமாட்டேம், அத
னால்—நற் கலை தொடல் - எமது நல்ல மேகலையைத் தொடா
தொழி—விடு - விடுவாயாக எ - று.

எவ்வம் எவமென நின்றுது. காதலில்லையாயினுங் கண்ணோட்ட
முடைமையான் இ க ழ ன் து வாளாவிருப்பமாட்டாமையின்,
எம்புலவியான் நினக்குத் துன்பமாந்துணையே யுள்ளதென்னுங்
கருத்தான், எவஞ்செய்து நின்றென்றான். இனி யென்பது நீயிவ்
வாறாயினபின் னென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. சிவன்செய்த
சீரருளார் தில்லையூர வென்றதனான். நின்னாற் காயப்பட்டாரா
னுங் காதலிக்கப்படாநின்று யெனவும், தவஞ்செய்திலாதவெந்
தீவினையே மென்றதனான், எம்மாற் காதலிக்கப்பட்டாரானுங்
காயப்பட்டாநின்றேமெனவுங் கூறியவாரும். புல்லென்பது புல்ல
மென விரிந்து நின்றுது. புல்லமென்பதனைப் புன்மையென்று
நின்சேயிழையார் புதிதாகச்செய்த குறிகளைப் பொறுக்கமாட்டே
மென்றுரைப்பினு மமையும். எவன்செய்து நின்றெனப் பாட
மோதி, தவஞ் செய்திலாத வெந் தீவினையேம் இன்றுன்னை
நோவது என்செய்து நின்றென்றும் என்னத்தனென்றுமுரைப்
பாரு முளர். என்கா தென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு :
வெகுளி. பயன் : புணர்தல். 358

8. செவ்வணிவிடுக்கவிலோர் கூறல்¹

செவ்வணிவிடுக்கவிலோர் கூறல் என்பது இக்கொங்கை
கள் தாங்கித் தளராநின்ற மருங்குடையுடைய இவள் வருந்த,
இவ்வாயத்தார் முன்னே, அப்பரத்தையர் மனைக்கண் இப்பேதை
இக்குறியறிவிக்கச் செல்லாநின்ற விது நமக்கு மிகவுமிளிவர
வுடைத்தெனச் செவ்வணிவிடுக்க விரையாநின்ற விலலோர் தம்
முட் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "பலபா ராட்டினு மின்பக
லாதென, அடியார் தாமே யறிந்து கூறியது" என்பதாம்.

தணியுறப் பொங்குமிக் கொங்கைகள்
 தாங்கித் தளர்மருங்குல்
 பிணியுறப் பேதைசென் றின்றெய்து
 மால்அர வும்பிறையும்
 அணியுறக் கொண்டவன் தில்லைத்தோல்
 லாயநல் லார்கண்முன்னே
 பணியுறத் தோன்றும் நுடங்கிடை
 யார்கள் பயின்மனைக்கே.
 பாற்செலு மொழியார் மேற்செல விரும்பல்
 பொல்லா தேன்ன இல்லோர் புகன்றது.

இதன் பொருள் : அரவும் பிறையும் அணியுறக் கொண்டவன் தில்லை - பிறைக்குப் பகையாகிய அரவையும் பிறையையும் அழகுறத் தனக்கணியாகக்கொண்டவனது தில்லையின்—தொல் ஆயம் நல்லார்கள் முன்னே-பழைய இவளாயத்தினுள்ளாராகிய நல்லார்கண் முன்னே—பணி உறத் தோன்றும் நுடங்கு இடையார்கள் பயில் மனைக்கு - அரவுபோலத் தோன்றும் நுடங்கு மிடையையுடையார்கள் நெருங்கும் பரத்தையர் மனைக்கண்—தணி உறப் பொங்கும் இக் கொங்கைகள் தாங்கி - தணிதலுறும் வண்ணம் வளரநின்ற இக்கொங்கைகளைத் தாங்கி—தளர் மருங்குல் பிணியுறப் பேதை இன்று சென்று எய்தும் ஆல் - தளரநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த இப்பேதை இன்றுசென்றெய்தும் ; ஆயிற் பெரிதும் இஃதிலிவரவுடைத்து எ - று.

இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுள். பாற்செலு மொழியார்... புகன்றது-கேட்டார்க்குப் பாலின்கணுணர்வுசெல்லு மொழியையுடைய மகளிர்மேற்சென்று தூதுவிட விரும்பல் பொல்லாதென இல்லோர் கூறியது. பால்போலு மொழியெனினு மமையும். ஈண்டுச்செல்லு மென்பது உவமைச்சொல். கேதை யென்பது செவ்வணி* யணிந்து செல்கின்ற மாதரை. மெய்ப்பாடு : நகை, எள்ளற்பொருட்டாகலின். பயன் : தலைமகனைச் செலவழங்கு வித்தல். சிறைப்புறத்தானாக, இல்லோர் சொல்லியது. 359

* செவ்வணி - சிவந்த பூ முதலியன. செவ்வணி பூப்பு அறிவுறுத்தும் குறி.

9. அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தல் ¹

அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தல் என்பது இல்லோர் செவ்வணிவிடுக்க நினையாநிற்ப, அயலார்முன்னே இவளால் இக் குறியறிந்த விடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர நாமவனை யெய்தும்படியாயிற்று நம்முடைய பெண்டன்மையென அயலறிவுரைத்துத் தலைமகள் அழுக்கமுற்றுக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இரவணை யும்மதி யேர் நுத
லார் நுதிக் கோலஞ்செய்து
குரவணை யுங்குழல் இங்கிவ
ளால் இக் குறியறிவித்
தரவணை யஞ்சடை யோன் தில்லை
பூரணை யாங்கொருத்தி
தரவணை யும்பரி சாயின
வாறுநந் தன்மைகளே.

உலகிய லறியச் செலவிட லுற்ற
விழுத்தகை மாதர்க் கழுக்கஞ் * சென்றது.

இதன் பொருள் : இரவு அணையும் மதி ஏர் நுதலார்நுதி - இரவைச் சேரும் பிறைபோல நுதலை யுடையாரது முன்—கோலம் செய்து - செவ்வணியாகிய கோலத்தைச்செய்து—குரவு அணையும் குழல் இங்கிவளால் இக் குறி அறிவித்து - குரவம்பூச் சேருங் குழலையுடைய இவளால் இக்குறியையறிவித்து—அரவு அணையும் சடையோன் தில்லை ஊரணை - பாம்புசேருஞ் சடையை யுடையவனது தில்லையிலுரணை—ஆங்கு ஒருத்தி தர - பின் அவ் விடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர—அணையும் பரிசு ஆயினவாறு நம் தன்மைகள்-நாமவனை யெய்தும்படி யாயினவாறென் நம்முடைய பெண்டன்மைகள் ! எ - று.

நுதலார்நுதியறிவித்தென வியையும். குறி - பூப்புசிகழ்த்த குறி. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : ஆற்றாமை நீங்குதல். 360

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பலர்கண் டாலுமின் பகலா தென்றது” என்பதாம்.

* பா - ம்—விழுத்தகு மாதர் அழுக்கஞ்.

10. செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்¹

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல் என்பது தலைமகளிடத்து நின்றுஞ் செவ்வணிசெல்லக்கண்டு, நம்மூரற்கு உலகியலாறு ரைப்பான் வேண்டி, செம்மலருஞ் செம்பட்டுஞ் செஞ்சாந்தும் நமது திருவையுடைய மணையின்கண் வந்து தோன்றினவெனப் பரத்தை வாயிலவர் தம்முண் மதித்துக் கூருநிறல் அதற்குச் செய்யுள்—

சிவந்தபொன் மேனி மணிதிருச்
 சிற்றம் பலமுடையான்
 சிவந்தஅம் தாளணி யூரற்
 குலகிய லாறுரைப்பான்
 சிவந்தபைம் போதுமஞ் செம்மலர்ப்
 பட்டுங்கட் டார்முலைமேற்
 சிவந்தஅம் சாந்தமுந் தோன்றின
 வந்து திருமனைக்கே.

மணிக்குழை* பூப்பியல் உணர்த்த வந்த
 ஆயிறையைக் கண்ட வாயிலவர் உரைத்தது.

இதன் பொருள் : சிவந்த பொன் மேனி மணி†—செம் பொன்போலு மேனியையுடையமணி—திருச் சிற்றம்பலம் உடையான் - திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையான்—சிவந்த அம் தாள் அணி ஊரற்கு - அவனது சிவந்தவழகிய தாள்களை முடிக்கணியாக்கும் ஊரற்கு—உலகியலாறு உரைப்பான் - உலகிய னெறியை யறிவிப்பான்வேண்டி—திரு மனைக்கு - நமது திருவையுடைய மனைக்கண்—சிவந்த பைம் போதும் - சிவந்த செவ்விப்பூவும்—அம் செம் மலர்ப்பட்டும் - அழகிய செய்ய பூத்தொழிற்பட்டும்—கட்டு ஆர் முலைமேல் அம் சிவந்த சாந்தும் - கட்டு தலார்ந்த முலைமேலுண்டாகிய வழகிய செய்ய சாந்தமும்—வந்து தோன்றின - வந்துதோன்றின ; இனித் தருமக்குறைவாராமல் ஊரற்கும் ஏகல்வேண்டும் எ - று.

* பா—ம்-மணிக்குழல். † மணி—இரத்தினம்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பக் கண்டவர்க் கெங்கு மின் பாகல்” என்பதாம்.

உலகியலாறு-பூப்பு. உரைத்தாற்போலச் செவ்வணியாலறி
வித்தலின் உரைப்பா னென்றார். தாளிணை யூரற்கென்பதூஉம்
பாடம். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : பூப்புணர்த்து
தல். 361

11. மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல்¹

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல் என்பது செவ்வணிகண்ட
தலைமகன் பரத்தையிடத்தினின்றும் வந்து தடையின்றி மனை
வயிற்புகுதாநிற்ப, பண்டிரவும்பகலும் வாயில்பெறுது நின்று
ணங்கும் இக்காவலையுடைய கடையை இத்துணைக்காலத்திற்
கழிந்து வாயிலின்றிப் புகுதாநின்றான், மனைக்கடன் பூண்டலான்
இனிப் புலந்து அடங்காதார் ஒருவருமில்லை யெனத் தலைமகள்
வாயிலவர் தம்முட்கூறுநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

குராப்பயில் கூழை யிவளின்மிக்
கம்பலத் தான்குழையாம்
அராப்பயில் நுண்ணிடை யாரடங்
காரெவ ரேயினிப்பண்
டிராப்பகல் நின்றுணங் கீர்ங்கடை
யித்துணைப் போழ்திற்சென்று
கராப்பயில் பூம்புன லூரன்
புகுமிக் கடிமனைக்கே.

கடனறிந் தூரன் கடிமனை புகுதா
வாய்ந்த வாயிலவ ராய்ந்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : பண்டு இராப் பகல் நின்று உணங்கு ஈர்ங்
கடை-முற்காலத்து இரவும்பகலுந் தான் வாயில்பெறுது நின்று
வாடும் இக்குளிர்ச்சியையுடைய கடையை—இத்துணைப் போழ்
தின் சென்று - நீட்டியாது இத்துணைக்காலத்திற் கழிந்து—கராப்
பயில் பூம்புனல் ஊரன் இக் கடி மனைக்குப் புகும் - கரம்பயில்
கின்ற பூம்புனலையுடைய ஓரையுடையான் இக்காவலையுடைய
மனைக்கட்புகாநின்றான், அதனை—குராப் பயில் கூழை இவளின்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ இன்புடையோர்க்குப் புகனின்
பேயென், நன்புடையோர்கள் அறிய வுரைத்தது ” என்பதாம்.

மிக்கு - குராப்பூப் பயின்ற குழலையுடைய இவளினும் மேம்பட்டு—அம்பலத்தான் குழையாம் அராப் பயில் நுண் இடையார் அடங்கார் எவர் - அம்பலத்தான் குழையாகிய அரவு போலும் நுண்ணியவிடையினையுடையார் புலந்தடங்காதார் இனியாவர்! மனைக்கடன் பூண்டலான் எல்லாருமடங்குவர் எ - று.

கரார்பயிலென்பது கராப்பயிலென வலிந்துநின்றது. மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : மெய்ம்கிழ்தல். 362

12. முகமலர்ச்சிகூறல்¹

முகமலர்ச்சிகூறல் என்பது பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகள் செவ்வணிகண்டு வந்தானென்று சொல்லுமளவில், தலைமகளது கண்கள் சிவந்தன; அப்புலவிநோக்கத்தெதிர் காதலனோக்க, அச்சிவப்பாறி முகமலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக்கண்டவர் தம் முட்கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வந்தான் வயலணி யூர

னெனச்சின வாள்மலர்க்கண்

செந்தா மரைச்செவ்வி சென்றசிறி

றம்பல வன்னருளான்*

முந்தா யினவியன் நோக்கெதிர்

நோக்க முகமடுவிற்

பைந்தாட் குவளைகள் பூத்திருள்

சூழ்ந்து பயின்றனவே.

பூம்புன லூரன் புகமுகம் மலர்ந்த

தேம்புனை கோதை திறம்பிற ருரைத்தது.

இதன் பொருள் : வந்தான் வயல் அணி ஊரன் என - வந்தான் வயலணிந்த யூரனென்று சொல்லுமளவில்—சின வாள்மலர்க்கண் செந்தாமரைச் செவ்வி சென்ற - சினவாள்போலுமலர்க்கண்கள் சிவந்த தாமரைப்பூவினது செவ்வியையடைந்தன—சிறுறம்பலவன் அருளான் முந்தாயின வியன் நோக்கு எதிர்

* பா-ம்—றம்பலத்தானருளான்.

1 இதன் பேரின்பப்பொருள், “உயிரின் படைந்த தடியார் தேறியது” என்பதாம்.

நோக்க - சிற்றம்பலவனதருளான் முன்னுண்டாகிய பெரிய அப் புலவி நோக்கெதிர் காதல னோக்க—முக மடுவின் பைந்தாள் குவளைகள் பூத்து இருள் சூழ்ந்து பயின்றன - கதுமெனப் பின் முகமாகிய மடுவீர் பைந்தாணையுடைய குவளைப்பூக்கள் மலர்ந் திருண்டு நெருங்கின ; என்னவில்லறக்கிழத்தியோ ! எ - று.

இயனோக்கென்றுபிரித்து முன்னுண்டாகிய துனித்தலியல் பையுடைய நோக்கென் றுரைப்பினு மமையும். கண்களது பிறழ்ச்சிப் பன்மையாற் குவளைப்பூக்கள் பல கூடினாற்போள் றிருந்தனவென்பது போதர, பயின்றனவென்றார். காதலனோடு பழகினவெனினு மமையும். தலைமகற்குப் புலவிக்காலத்துவருந் துன்பமிகுதியும் புலவிநீக்கத்துவரு மின்பமிகுதியும் நோக்கி, சிற்றம்பலவ னருளாலெனக் காரணத்தை மிகுத்துக் கூறினார். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

363

13. காலநிகழ்வுரைத்தல்¹

காலநிகழ்வுரைத்தல் என்பது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனது ஆற்றாமையைத் தலைமகள் நீக்காதிருப்ப, வண்டுது மல்லிகைப் போதானும் அந்திப் பிறையானுங் கங்குற்பொழு தானும் ஆற்றாய்ப் புகுதராரின்றான் ; இனி நீ புலக்கற்பாலை யல்லையென உழையர் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வீல்லிகைப் போதின் விரும்பா

அரும்பா வியர்களன்பிற்

செல்லிகைப் போதின் எரியுடை

யோன்தில்லை அம்பலஞ்சூழ்

மல்லிகைப் போதின்வெண் சங்கம்வண்

தேவின் தோய்பிறையோ

டெல்லிகைப் போதியல் வேல்வய

லூரற் கெதிர்கொண்டதே,

இகழ்வ தேவன்கொல் நிகழ்வதிவ் வாறெனச் *

சேழுமலர்க் கோதை உழையர் உரைத்தது.

* பா - ம்—இகழ்வ தேவன்கொல் நிகழ்வதிவ் வாறெனச்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்புடை யோர்க்குக் கருணை யெளிதென, அன்புடை யோர்கள் அறிய வுரைத்தது” என்பதாம்.

இதன் பொருள் : வில்லி கைப் போதின் விரும்பா அரும் பாவியர்கள் அன்பிற் செல்லி - காமன்கையிலம்பாகிய பூக்களில் ஆதரமில்லாத அரிய குறிப்பை யுடையவர்கள் தனக்குச்செய்த அன்பின்கண் வேட்டுச்செல்வோன்—கைப் போதின் எரி உடையோன் - கையாகிய பூவின் கணுளதாகிய எரியையுடையான்—தில்லையம்பலம் குழ் மல்லிகைப் போதின் வெண் சங்கம் வண்டு ஊத - அவனது தில்லை யம்பலத்தைச் குழ்ந்த மல்லிகையின் போதாகிய வெண்சங்கை வண்டுகளுத—விண் தோய் பிறையோடு எல்லி-விண்ணையடைந்த பிறையோடு இராப்பொழுது—கைப் போது இயல் வேல் வயல் ஊரற்கு எதிர் கொண்டது - கையாகிய பூவின் கணியலும் வேலையுடைய வயலூரற்கு மாறு கொண்டது எ - று.

என்றது வண்டுதுமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானுங் கங்குற்பொழுதானும் ஆற்றானுய்ப் புகுதராரின்றான் ; இனி நீ புலக்கற்பாலையல்லையென வாயினேர்வித்தவாறு. வில்லிகைப் போதாற் புலன்களை விரும்பாத அரும்பாவியரெனினு மமையும். கைப்போதின்கண்ணே 'யெரியையுடையானெனினு மமையும். இகழ்தல் - தலைமகனாற்றாமை நீங்காதிருத்தல். எல்லி ஊரற்கு வாயிலாக வேற்றுக்கொண்டது புலவாதுண்ணெகிழ்ந்தாளென்றிவளை நாமிகழ்கின்றதென் இதுவன்றோ பொழுதென உழையர் தம்முட்புறங்கூறினாராகவுரைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தலைமகனைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். 364

14. எ ய் த லெ டு த் து ரை த் த ல்¹

எய்தலெடுத்துரைத்தல் என்பது பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகன் பூப்புநிகழ்ந்த கிழத்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப் பண்ணி எய்தவற்றுகிழ்ந்தமையை அவ்விடத்துள்ளார் எடுத்தக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புலவித் திரைபொரச் சீறடிப்

பூங்கலஞ் சென்னியுய்ப்பக்

கல்விக் கடலுட் கலிங்கஞ்சென்

றெய்திக் கதிர்கொண்முத்தம்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “இன்பம் பெற்றவுயி ரன்பாய் மகிழ்ந்தது” என்பதாம்.

நிலவி நிறைமது ஆர்ந்தம்
பலத்துநின் றேனருள்போன்
றுலவிய லாத்தனஞ் சென்றெய்த
லாயின ளூரனுக்கே.

சீரிய லுலகிற் நிகழ்தாக் கூடி-
வார்புன லூரன் மகிழ்வுற்றது.

இதன் பொருள் : புலவித் திரை பொர - புலவியாகியதிரை வந்துமாறுபட—சிறுபிப் பூங்கலம் சென்னி உய்ப்ப - காதலி சிறு படியாகிய பொலிவினையுடைய வணியைத் தன்சென்னியி லுய்த் தலான் அப்புலவிநீங்க—கலவிக் கடலுள் கலிங்கம் சென்று எய்தி-கலவியாகியகடலுள் துகிலைச்சென்று பற்றி—கதிர் கொள் முத்தம் நிலவி நிறை மது ஆர்ந்து - எயிருகிய வொளிபொருந்தின முத்தின்கட் பொருந்தி நிறைந்த நீராகிய மதுவைப்பருகி— அம்பலத்து நின்றேன் அருள் போன்று உலவு இயலாத் தனம்- அம்பலத்து நின்றவனதருளை யொத்து ஒருஞான்றுந் தளர்தலில் லாதமுலைகள்—ஊரனுக்குச் சென்று எய்தல் ஆயின - ஊரற்குச் சென்று பெறலாயின எ - று.

புலவுநாறித் திரைகள் வந்துமோதச் சிறியவடியையுடைய பொலிவையுடைய மரக்கலத்தைக் கடலின் சென்னியிலே செலுத்தக் கடலுட்கலந்து கலிங்கமாகிய தேயத்தைச்சென்றெய்தி ஒளிபொருந்திய முத்துக்கள் தன்கண்வந்து நிலைபெற அவ்விடத்துள்ள மதுக்களை நுகர்ந்து அம்பலத்துநின்றவனதருளை யொத்து ஒருஞான்றுங் கேடில்லாதபொருள் சென்றெய்தலாயினவென வேறுமொருபொருள் விளங்கியவாறறிக. சீரியலுலகிற் நிகழ்தாக்கூடி-சீர்மையியன்றவுலகினுள்ள விற்பமெல்லா வற்றினும் விளங்கக்கூடி. சீரியலுலகு—தேவருலகுமாம். இது வந் துறைகூறிய கருத்து. மகிழ்வுற்றதென இன்னார் கூற்றென்து துறைகூறினார். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : மெய்ப் மகிழ்தல்.

365

15. க ல வி க ரு தி ப் பு ல த் த ல்¹

கலவிகருதிப்புலத்தல் என்பது புலவிதீர்த்து இன்புறப் புணரப்பட்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், தனக்கவன்செய்த தலைய

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ இன்பம் மிகும்படி யன்பறி வித் தது ” என்பதாம்.

ளியை நினைந்து, இவ்வாறருளுமருள் ஒருஞான்று பிறர்க்குமா
மெனவுட் கொண்டு பொருமியழுது, பின்னுமவனோடு கலவிகரு
திப் புலவா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

செவ்வாய் துடிப்பக் கருங்கண்
பிறழ்ச்சிற் றம்பலத்தெம்
மொய்வார் சடையோன் அருளின்
முயங்கி மயங்குகின்றான்
வெவ்வா யுயிர்ப்பொடு விம்மிக்
கலுழ்ந்து புலந்துநைந்தாள்
இவ்வா றருள்பிறர்க் காகு
மெனநினைந் தின்னகையே.

மன்னிய லுலகில் துன்னிய அன்பொடு
கலவி கருதிப்* புலவி யெய்தியது.

இதன் பொருள் : இன் நகை - இன்னகையையுடையாள்—
செவ்வாய் துடிப்ப-செய்யவாய் துடிப்ப—கருங்கண் பிறழ-கரிய
கண்கள் பிறழ—சிற்றம்பலத்து எம் மொய் வார் சடையோன்
அருளின் முயங்கி மயங்குகின்றான்-சிற்றம்பலத்தின்க ணுளனாகிய
எம்முடைய நெருங்கிய நீண்ட சடையையுடையவன தருள்பெற்
றவர் போல முயங்கி இன்பக்களியின் மயங்குகின்றவன்—இவ்
வாறு அருள் பிறர்க்கு ஆகும் என நினைந்து—இவ்வாறு நமக்
கருளுமருள் ஒரு ஞான்று பிறர்க்குமாமென ஒன்றையுட்
கொண்டு—வெவ்வாய் உயிர்ப்பொடு விம்மிக் கலுழ்ந்து-வெய்ய
விடத்தையுடைய நெட்டுயிர்ப்பொடு பொருமியழுது—புலந்து
நைந்தாள்-புலந்து வருந்தினாள் எ - று.

அருளின் முயங்குகின்றாளென்புழி அருள்பெற்றவர் உவமை
யாதல் ஆற்றலான்வந்தது. அருளான் முயங்கியென்பாருமுளர்.
வெவ்வாயுயிர்ப்பென்பது “கலுழ்கட் சின்னீர்” என்பதுபோல
நின்றது. தவறுபற்றிப் புலப்பளென்று நீ கூறுதி; இதுவன்றோ
இவள் புலக்கின்றவாறெனத் தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.
மன்னிய லுலகிற்றுன்னிய வன்பொடு - நிலை பெற்றவுலகத்தின்

* பா—ம்-கலவி மகிழ்ந்து.

வைத்துச் செறிந்த வன்போடு. இதுவுந் துறைகூறியகருத்து.
மெய்ப்பாடு : உவகையைச்சார்ந்த வெகுளி ; பெருமிதமுமாம்.
பயன் அது. 366

16. குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல்¹

குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல் என்பது புலவி தீர்ந்து
கலுழ்ந்து புணர்ந்து தானுமவனுமேயாய்ப் பள்ளியிடத்தாளாகிய
தலைமகள், பின்னுமொருகுறிப்பு வேறுபாடுகண்டு புலந்து, இப்
பள்ளிபலரைப்பொருதென்றிய, இப்பொழுது இவளின்வாறி
ழிதற்குக் கருதிய குறிப்பென்னைகொல்லோவென உழையர் தம்
முட் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மலரைப் பொருவடி மானுந்
தமியள்மன் னன்னொருவன்
பலரைப் பொருதென் றிழிந்துநின்
றூள்பள்ளி காமனெய்த
அலரைப் பொருதன் றழல்விழித்
தோனம் பலம்வணங்காக்
கலரைப் பொருச்சிறி யாளென்னை
கொல்லோ கருதியதே.

குறிப்பினிற் குறிப்பு நெறிப்பட நோக்கி
மலர்நெடுங் கண்ணி புலவி யுற்றது.

இதன் பொருள் : மன்னன் ஒருவன் - மன்னன் ஒருவன்—
மலரைப் பொரு அடி மானும் தமியள் - மென்மையான் மலரை
யும் பொருத வடியையுடைய மானுந்தமியளே, ஆயினும்—பள்ளி
பலரைப் பொருது என்று இழிந்து நின்றாள் - இப்பள்ளி பல
ரைத்தாங்காதென்றுகூறிப் பள்ளியினின்று மிழிந்துநின்றாள்—
காமன் எய்த அலரைப் பொருது அன்று அழல் விழித்தோன்
அம்பலம் வணங்கா - காமனெய்த அலரம்பைவெகுண்டு அன்ற
முலாகியகண்ணை விழித்தவனதம்பலத்தைவணங்காத—கலரைப்
பொருச் சிறியாள் கருதியது என்னை கொல் - திய மக்களைப்
பொருத சிறியவள் இந்நிலைமைக்கட் கருதியதென்னோ ! எ - று.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "அன்பா வின்பென் றுராய்த்
துரைத்தது" என்பதாம்.

இழிந்துநின்றனென்பது விரையவிழிந்தாளென்பதுபட நின்றது. கலரைப்பொருச்சிறியாளென்றது திமக்களென்று சொல்லும் வார்த்தையையும் பொருதவள் திமக்கள்செய்யுங் காரியத்தைச் செய்தாளென்றவாறு. குறிப்பிவிற்குறிப்பென்றது இவ்வாறருள் பிறர்க்காகுமென நினைந்து இன்னகைபுலந்தாளென்று தலைமகன் கூறியகூற்றையே தவறாகநினைந்து நம்மையொழிந்து பிறருமுண்டாகக் கூறினாகலான் இந்தவமளி பலரைப் பொருதெனப் புலந்தான், குறிப்பாலே தலைமகனது குறிப்பையறிந்து இவ்வகை தலைமகள் புலம்ப வாயில்க டம்முட் சொல்லியது. இதுவுமது. மெய்ப்பாடு : மருட்சி. பயன் : ஐயந் தீர்தல். பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள் நுண்ணிதாகியதோர் காரணம் பற்றி இவ்வகையுரைத்து ஊடக்கண்டதோழி தன்னெஞ்சோடுசாவினாளென்பது. தலைமகன் தன்னெஞ்சோடுசாவினானெனின், அது பொருந்தாது. 367

17. வாயிலவர் வாழ்த்தல்¹

வாயிலவர் வாழ்த்தல் என்பது செவ்வணிவிடுக்கப் பூப்பியற் செவ்விகெடாமல் மெலிவறிந்து இவளது பொலிவோடு வந்தமையான் இவள் மெய்யே தக்கவாய்மையனெனத் தலைமகனை வாயிலவர் வாழ்த்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வில்லைப் பொலிநுதல் வேற்பொலி

கண்ணி மெலிவறிந்து

வல்லைப் பொலிவொடு வந்தமை

யால்நின்று வான்வழுத்துந்

தில்லைப் பொலிசிவன் சிற்றம்

பலஞ்சிந்தை செய்பவரின்

மல்லைப் பொலிவய லூரன்மெய்

யேதக்க வாய்மையனே.

தலைமகனது தகவுடைமை

நிலைதகுவாயில் நின்றோருரைத்தது.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "அடியா ருயிரின் பகமிக மகிழ்த்தது" என்பதாம்.

இதன் பொருள் : வில்லைப் பொலி நுதல் வேல் பொலி கண்ணி மெலிவு அறிந்து - விற்போலு நுதலையும் வேல்போலுங் கண்களையுமுடையாளது வாட்டமறிந்து—வல்லைப் பொலிவொடு வந்தமையான் - விரைய இவளது பொலிவோடு வந்தமையால்— வான் நின்று வழுத்தும் - வானத்துள்ளார் நின்றுவழுத்தும்— தில்லைப் பொலி சிவன் சிற்றம்பலம் சிந்தை செய்பவரின்- தில்லைக் கட்பொலியுஞ் சிவனது சிற்றம்பலத்தைக் கருதுவாரைப்போல— மல்லைப் பொலி வயல் ஊரன் - வளத்தாற்பொலியும் வயலையுடைய ஆரையுடையவன்—மெய்யே தக்க வாய்மையன் - மெய்யாக நல்லமெய்மையன் எ - று.

வில்லையென்னுமைகாரம் இசைநிறையாய் வந்தது. காதலன் வர இவள் இடையின்றிப் பொலிந்தமையாற் பொலிவொடென ஒடுக்கொடுத்துக் கூறினார். பொலி சிற்றம்பலமென வியையும். மல்லல் : கடைக்குறைந்து ஐகாரம் விரிந்துநின்றது. மல்லற் பொலியென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : மகிழ்தல். 368

18. பு ன ல் வ ர வு ர த் த ல்¹

புனல்வரவுரைத்தல் என்பது தலைமகளுடன் மனைவயிற்றங்கியின்புறா நின்றவனது தோள்களைப் பரத்தையர்பொருந்தி மகிழ்ப்புதுப்புனல்வந்து பரந்தது; இனிப் புனலாட்டினால் இவன்காதலி புலக்கும்போலுமென, வையத்தார் தம்முட் புனல்வரவு கூறாநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

சூன்முதிர் துள்ளு நடைப்பெடைக்
கிற்றுணைச் சேவல்செய்வான்
தேன்முதிர் வேழத்தின் மென்பூக்
குதர்செம்ம லூரன் திண்டோள்
மான்முதிர் நோக்கின்நல் லார்மகி
ழத்தில்லை யானருளே
போன்முதிர் பொய்கையிற் பாய்ந்தது
வாய்ந்த புதுப்புனலே.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அடியா ருயிர்க்கின் பாமெங்கு மென்றது” என்பதாம்.

புனலா ஓகவெனப் புனைந்து கொண்டு
மனைபுகுந் தவனை வைய முரைத்தது.

இதன் பொருள் : குன் முதிர் துள்ளு நடைப் பெடைக்கு - குன்முதிர்ந்த துள்ளுநடையை யுடைத்தாகிய பெடைக்கு—இல் செய்வான் துணைச் சேவல் - ஈனுமில்லைச் செய்யவேண்டித் துணையாகியசேவல்—தேன் முதிர் வேழத்தின் மென்பூக் குதர் - தேன் போலுஞ் சாறுமுதிர்ந்த கரும்பினது மெல்லிய பூவைக்கோதும்—செம்மல் ஊரன் தின் தோள் - தலைமையையுடையவூரனது திண்ணிய தோள்களை—மான் முதிர் நோக்கின் நல்லார் மகிழ - மானினது நோக்கம்போலு நோக்கினையுடைய நல்லார்கூடி இன்புற—தில்லையான் அருளே போல் முதிர் பொய்கையில் வாய்ந்த புதுப் புனல் பாய்ந்தது - தில்லையான தருணை யொத்து நீர் முதிர்ந்த பொய்கையுள் நல்ல புதுப்புனல் பாய்ந்தது ; இனிப் புனலாட்டினுற் றன்காதலியைச் சிவப்பிக்கும்போலும் எ - று.

குன்முதிர்ந்தலாற் குறுகவடியிடுதலிற் றுள்ளு நடையென்றார். தில்லையானருள்பெற்றவர் போல நல்லார் மகிழ்வென் றுரைப் பாருமுளர். சேவலன்னந் தன் குன்முதிர்ந்தபெடைக்கு ஈனில் லிழைத்துப் பாதுகாக்கின்றாற் போல இவனுந் தன்காதலிக்கு வேண்டுவன செய்து மனைவயிற்றங்கி யின்புறுகின்றனென உள் ளுறை காண்க. துன்னுநடையென்று பாடமோதி, குன் முதிர்ந்தலாற் பயில அடியிடுநடையென்றுரைப்பாருமுளர். வெண்பூவென் பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : பிரிவுணர்த்து தல்.

369

19. தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்¹

தேர்வரவுகண்டு மகிழ்ந்து கூறல் என்பது புனல் வரவு கேட்ட தலைமகன் புனலாட்டு விழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, இவனைப் புணர்த்தற்குத் தக்க தவத்தினை முற் காலத்தே செய்திர்கள் ; தேர்வந்து தோன்றிற்று ; இனிச் சென்று இவனது தோளிணையைத் தோய்மினெனத் தேர்வரவு கண்டு பரத்தையர் தம்முண் மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “இன்புடையோரால் எவர்க்கு மின்பமென, அடியார் நோக்கி அகமிக மகிழ்ந்தது” என்பதாம்.

சேயே யெனமன்னு தீம்புன
 லுரன் திண் டோளிணைகள்
 தோயீர் புணர் தவந் தொன்மைசெய்
 தீர்சுடர் கின்றகொலந்
 தீயே யெனமன்னு சிற்றம்
 பலவர்தில் லைநகர்வாய்
 வியே யென அடி யீர்நெடுந்
 தேர்வந்து மேவினதே.

பயின்மணித் தேர்செலப் பரத்தையர் சேரிக்
 கயன்மணிக் கண்ணியர் கட்டு ரைத்தது.

இதன் பொருள் : சுடர்கின்ற கொலம்* தீயே என மன்னு - சுடராநின்றவடிவு தீயேயென்றுசொல்ல நிலைபெற்ற—சிற்றம் பலவர் தில்லைநகர்வாய் வியே என அடியீர் - சிற்றம்பலவரது தில்லைநகரிடத்துள்ளிராகிய புவையொக்கு மடியையுடையீர்— நெடுந் தேர் வந்து மேவினது - நெடிய்தேர் ஈண் டு வ ந் து மேவிற்று—புணர் தவம் தொன்மைச் செய்தீர் - இவனைப் புணர் தற்குத் தக்கதவத்தை முற்காலத்துச் செய்தீர்கள்—சேயே என மன்னு தீம் புனல் ஊரன் திண் தோள் இணைகள் தோயீர்—வடிவு முருகவேளேயென்று சொல்ல நிலைபெறுநின்ற இனிய புனலை யுடைத்தாகிய ஓரையுடையவனது திண்ணிய தோளிணைகளை யினியணைமின் எ - று.

ஒன்றற்கொன்றிணையாயிருத்தலின் இணையெனத் தனித்தனி கூறப்பட்டன. இதுவும் ஊடனிமித்தம். கோலமெனற்பாலது கோலமெனக் குறுகிநின்றது. கயன்மணிக்கண்ணியென்பது பாட மாயின், பரத்தையர் சேரிக்கட்டலைமகனது தேர்செல்லத் தலை மகனென்துரைத்ததாம். இப்பொருட்கு நெடுந்தேர் நு ம து சேரிக்கண்வந்து தங்கிறென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு : உவகை பயன் : தலைமகன்வரவு சேரிப்பரத்தையர்க்குப் பாங்காயினார் அவர்க்குணர்த்துதல்.

* கொலம் - கோலம் - வடிவின் நிறம்.

ஊ தோன்மை - முற்பிறவியிலே எனினுமாம்.

20. புனல்வினையாட்டிற்றம்முனரைத்தல்¹

புனல்வினையாட்டிற்றம்முனரைத்தல் என்பது தலைமகனுடன் புனலாடாநின்ற பரத்தையர் சேடிமார் அரமங்கையரைப் போலப்புனலாடாநின்ற அவ்வவரேயென்று விளித்து, நாமெல்லாமித்தன்மையேமாக வானரமங்கையரென்று சொல்லும்வண்ணம் மற்றொருத்திவந்து இவனைத் திரித்துக்கொள்ளக்கொடுத்துப் பின் வருந்தாது முன்னுறக்காப்போமெனத் தம்முட் கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அரமங் கையரென வந்து

விழாப்புகும் அவ்வவர்வான்

அரமங் கையரென வந்தனு

கும்மவ ளன்றுகிராற்

சிரமங் கயனைச்செற் றோன் தில்லைச்

சிற்றம் பலம்வழுத்தாப்

புரமங் கையரின்நை யாதைய

காத்துநம் பொற்பரையே.

தீம்புனல் வாயிற் சேயிறை வருமெனக்

காம்பன தோவியர் கலந்து கட்டுரைத்தது.

இதன் பொருள் : அரமங்கையர் என வந்து விழாப் புகும் அவ்வவர்-அரமங்கையரைப்போல வந்து புனலாட்டுவிழவிற்கட்புகாநின்ற அவரவரே—வான் அரமங்கையர் என அவள் வந்து அணுகும் - நாமெல்லாம் இத்தன்மையேமாக, வானிடத் தரமங்கையரென்று கருதும்வண்ணம் அவள் வந்தனுகாநின்றாள், அணுகித் தன்னிடத்திவரைத்திரிப்ப—அன்று அங்கு உகிரான் அயனைச் சிரம் செற்றோன் தில்லை - அன்று அவ்விடத்து உகிரால் அயனைச் சிரந்தடிந்தவனது தில்லையின்—சிற்றம்பலம் வழுத்தாப் புர மங்கையரின் நையாது - சிற்றம்பலத்தை வழுத்தாத புரங்களின் மங்கையரைப்போலப் பின்வருந்தாது—நம் பொற்பரை ஐய காத்தும்—நம் பொற்பரை வியப்ப முன்னுடைத்தாகக் காப்பேம் என - று.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “உகிலெப் பணிகள் உற்று முயிருக், கின்பம் பிரிவினை யென்றே யுரைத்தது” என்பதாம்.

அரமங்கையர் - தேவப் பெண்களுக்குப் பொதுப் பெயர். வானரமங்கையரென்றது அவரின்மேலாகிய உருப்பசி திலோத்தமை முதலாயினுரை. வானரமங்கைய ரென்றது சாதியை நோக்கி நின்றது. ஐயபொற்பரையெனக் கூட்டினுமையும். அவளென்றதும் சேயிழையென்றதும் பரத்தையரிற்றலேவியாகிய இர்பாத்தையை. "பரத்தையாய் லெனவிரு கூற்றுங்—கிழவோட் சுட்டாக் கிளப்புப்பய நிலவே" * என்பதனால் இதுகிழவோட்சுட்டாக் கிளப்பாயினும், இப்பரத்தையரது மாறுபாடு தலைமகனுடுதற்கு நிமித்தமாகலிற் பயனுடைத்தாம். மெய்ப்பாடு: அச்சம். பயன் : தலைமகனைத் தங்கட்டாழ்வித்தல். 371

21. தன்னை வியந்துரைத்தல்¹

தன்னைவியந்துரைத்தல் என்பது சேடிமார் பின் வருந்தாது முன்னுறக் காப்பேமென்று தம்முட் கூறுவதனைக் கேட்டு, இவனை அமரப்புல்லும்பரத்தையர்மாட்டு இவனருள்செல்லாமல் விலக்கேனாயின் என்மாட்டிவனைத் தந்தழாநின்ற இவன் மனைக் கிழத்தியாகின்றேனெனப் பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்து கூற நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கனலூர் கணை துணை யூர்கெடச்

செற்றசிற் றம்பலத்தெம்

அனலூர் சடையோ னருள்பெற்

றவரின் அமரப்புல்லும்

மினலூர் நகையவர் தம்பா

லருள்விலக் காவிடின்யான்

புனலூ ரனைப்பிரி யும்புன்

லூர்கணப் பூங்கொடியே.

அரத்தத் துவர்வாய்ப் பரத்தைத் தலைவி

முனிவு தோன்ற நனிபு கன்றது.

இதன் பொருள்: கனல் ஊர் கணை துணை ஊர் கெடச் செற்ற - கனல் பரந்தகணையான் ஒத்தலூர்கெட வெகுண்ட—சிற் றம்பலத்து எம் அனல் ஊர் சடையோன் அருள் பெற்றவரின் -

* தொல், பொருள், செய்யுள், 200. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "செய்பணி யெல்லாம் சிவனின் பென்றது" என்பதாம்.

சிறற்பம்பலத்தின்க னுளானுகிய எம்முடைய அனலை யொக்குஞ் சடையையுடையவனதருளைப் பெற்றவர்போலச் செம்மாந்து— அமரப் புல்லும் மினல் ஊர் நகையவர் தம்பால் அருள் விலக்கா விடின் - அவனைச் செறியப்புல்லாநின்ற ஒளிபரந்த நகையை யுடையவர் தம்மிடத்து அவனருள்செல்லாமை விலக்கேனாயின்— யான் புனல் ஊரனை பிரியும் புனல் ஊர்கண் அப் பூங் கொடி - யான் புனலாரனைப் பிரிந்திருக்கும் புனல் பரக்குங் கண்ணை யுடைய அவன்மனைக்கிழத்தியாகிய அப்பூங்கொடியாகின்றேன் எ - று.

கணைதுணை யெனச் செய்யுளின்ப நோக்கி மிகாதுநின்றது கணையென்பதனை யெழுவாயாக்கி யுரைப்பாருமுளர். “பரத்தையிற்பிரிவே நிலத்திரி வின்றே” § என்பதனால், இவரதில்லந் தம் மில் வேறுபாடில்லாமை யறிக. மெய்ப்பாடு : வெகுளி. பயன் : தனதுபிடுணர்த்தல்.

372

22. ந கை த் து ரை த் த ல்¹

நகைத்துரைத்தல் என்பது பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்து கூறினாளென்று கேட்ட தலைமகள், எங்கைச்சியார் தமக்கும் ஒரு தங்கைச்சியார் தோன்றினபொழுதே தம்மிறுமாப்பொழியத் தம்முடைய இணைமுலைகளினதினுமாப்பும் ஒழியப் புகாநின்றது ; இதனை யறியாது தம்மைத்தாம் வியக்கின்ற தென்னோவெனப் பரத்தையை நோக்கி நகைத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இறுமாப் பொழியுமன் றேதங்கை
தோன்றினென் னெங்கையங்கைச்
சிறுமான் தரித்தசிற் றம்பலத்
தான்தில்லை யூரன்திண்டோள்
பெறுமாத் தொடுத்தன்ன பேரணுக்
குப்பெற்ற பெற்றியிணை
டிறுமாப் பொழிய இறுமாப்
பொழிந்த இணைமுலையே.

§ இறையனாகப்பொருள், 42. 1 இதன் பேரின்னப் பொருள், “இன்பமே பணிகண் டன்பாய்க் கொண்டது” என்பதாம்.

வேந்தன் பிரிய ஏந்திழை மடந்தை
பரத்தையை நோக்கி * விரித்து ரைத்தது.

இதன் பொருள் : அங்கைச் சிறுமான் தரித்த சிற்றம்பலத் தான் தில்லை ஊரன் திண்தோள் - அங்கைக்கண்ணே சிறிய மாணைத்தரித்த சிற்றம்பலத்தானது தில்லைக்கனுளனாகிய ஊரனுடைய திண்ணியதோள்களை—பெறு மாத்தொடும்—பெறுதலானுண்டாகிய பெருமையோடும்—தன்ன பேர் அனுக்குப் பெற்ற பெற்றியினோடு - தன்ன வாகிய அவனோடு ண்டாகிய பெரிய அனுக்கைப்பெற்ற தன்மைகளோடும்—இறுமாப்பு ஒழிய - தான் செம்மாத்தலையொழிய—இணை முலை இறுமாப்பு ஒழிந்த - இணைமுலைகள் ஏந்துதலை யொழியப் புகாநின்றன—தங்கை தோன்றின் - இனித் தனக்கொரு தங்கை தோன்றின்—என் எங்கை இறுமாப்பு ஒழியும் அன்றே - என்னுடைய வெங்கையும் செம்மாத்தலை யொழியு மன்றே ; அ த னு ன் வருவ தறியாது தன்னைப்புகழ்கின்றாள் எ - று.

எங்கையென்றது என்றங்கை யென்றவாறாயினும், என் னெங்கையென இயைபுமிகுதிகூறி நகையாடினாள். மாத்து - தலைமகற்குரியளாய் நின்றலான் உண்டாகிய வரிசை. பெற்றி - அனுக்காற்றன்னை மதித்தல். தன்னபெற்றியென வியையும். பெற்றியினோடு மென்னு மும்மை தொக்குநின்றது, ஒழிந்த வென்னு மிறந்தகாலம் விரைவுபற்றி வந்தது. மெய்ப்பாடு : வெகுளியைச்சார்ந்த வழுகை. பயன் : பரத்தையது சிறுமையுணர்த்துதல். அவ்வகை பரத்தைகூறிய வஞ்சினம் தன்பாங்காயினாராற்றேட்ட தலைமகள் பரத்தைக்குப் பாங்காயினர் கேட்ப இவ்வகைசொன்னுள்ளென்பது.

373

23. நானுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தல்¹

நானுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தல் என்பது தலைமகனைப் பரத்தையர்வசம் புனலாடவிட்டுச் குடுவாரின்றிச் செப்பின்க ணிட்டடைத்துத் தமியேவையும் பூப்போல்வாள் இலீதவனுக்குத் தகாத பழியாமெனக் கருதி நாணி அதனை மறைத்திருந்தமை கண்ட தோழி, இவளது கற்பும் நலனும் நல்லபகுதியையுடை

* பா - ம்—நோத்து. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருளாய் ரன்புக்குக் கண்டு வந்தது” என்பதாம்.

யனவாயிருந்தனவென அவள் நலத்தை மிகுத்துக் கூறாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

வேயாது செப்பின் அடைத்துத்
தமிழைவகும் வீயினன்ன
தீயாடி சிற்றம் பலமனை
யாள் தில்லை யூரனுக்கின்
றேயாப் பழியென நாணியென்
கண்ணிங்ங னேமறைத்தாள்
யாயா மியல்பிவள் கற்புநற்
பால வியல்புகளே.

மன்னவன் பிரிய நன்மனைக் கிழத்தியை
நாணுதல் கண்ட வாணுத லுரைத்தது.*

இதன் பொருள்: வேயாது செப்பின் அடைத்துத் தமிழைவகும் வீயின் அன்ன - குடாது செப்பின்க ணிட்டடைப்பத் தனியேவகும் பூவைப்போலும்—தீயாடி சிற்றம்பலம் அனை யாள் - தீயின்கண்டுவானது சிற்றம்பலத்தை யொப்பான்— தில்லை ஊரனுக்கு இன்று ஏயாப் பழி என நாணி - தில்லையூரனுக்கு இன்று தகாதபழியாமெனக்கருதி நாணி—என்கண் இங்ஙனே மறைத்தாள் - தனதாற்றாமையை என்னிடத்தும் இவ்வண்ணமே மறைத்தாள், அதனால்—இவள் கற்பு யாய் ஆம் இயல்பு - இவளது கற்பு நமக்குத் தாயாமியல்பையுடைத்து— இயல்புகள் நல் பால-இவளுடைய நாணமுதலாகிய வியல்புகள் நல்லகூற்றன எ - று.

தமிழைவகும்வி அக்காலத்தினிகழ்ந்த வேறுபாட்டிற்குவமை. அம்பலம் இயற்கை நலத்திற்குவமை. பாணனுரைத்ததென்ப தூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு: அழகை. பயன்: தலைமகனது பெருமை யுணர்த்துதல்.

374

24. பா ண ன் வ ர வு ரை த்த ல்¹

பாணன் வரவுரைத்தல் என்பது நானோடு தனியிருந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளுக்கு, இராப்பொழுதின்கட் சென்று

* பா-ம்-பாண னுரைத்தது. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளுயிர்ப் பாராட்டன்பென்றியம்பியது" என்பதாம்.

திசையைக் கடக்கும் வாவல்* இரைதேருங்காலமன்மையாற் பகற்
பொழுதின்கணுறையும் மரம் போலும் தமிழோமை யறியாது
விறலியும்பாணனும் நம் வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம் பாட
வந்து நின்றாரெனத் தோழி பாணன்வரவு கூருநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

விறலியும் பாணனும் வேந்தற்குத்
தில்லை யிறையமைத்த
திறலியல் யாழ்கொண்டு வந்துநின்
ரூர்சென் றிராத்திசைபோம்
பறலியல் வாவல் பகலுறை
மாமரம் போலுமன்னோ
அறலியல் கூழைநல் லாய்தமி
யோமை யறிந்திலரே.

இகல்வே லவனகல் வறியாப் பாணனைப்
பூங்குழன் மாதர்க்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : விறலியும் பாணனும் - விறலியும் பாண
னும்—தில்லை இறை அமைத்த திறல் இயல் யாழ்-தில்லையிறை
யாலமைக்கப்பட்ட வெற்றி யியலும் யாழை—வேந்தற்குக்
கொண்டு வந்து நின்றார் - நம் வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம்
பாடக் கொண்டுவந்து நின்றார்கள்—அறல் இயல் கூழை* நல்
லாய் - அறல் போலுங் கூழையை யுடைய நல்லாய்—இராச்
சென்று திசை போம் பறல் இயல் வாவல்-இராப்பொழுதின்கட்
சென்று திசையைக்கடக்கும் பறத்தலாகிய வியல்பினையுடைய
வாவல்—பகல் உறை மா மரம் போலும் தமிழோமை அறிந்தி
லர் - இரைதேருங் காலமன்மையாற் பகற்பொழுதின்கணுறை
யும் பெரியமரம்போலும் இராப்பொழுதிற்றுணையில்லாதோமை
இவரறிந்திலர்போலும் எ - று.

வெற்றி - வீணைகளுட்டையாதல். “எம்மிறை நல்வீணை
வாசிக்குமே” § என்பவாகலின் இறையமைத்த யாமென்றார்.

* வாவல் - வெளவால். ** கூழை - பெண் மயிர் ; கூத்தல்.

§ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம், தனித்திருவிருத்தம் -
பொது. 7.

சென்று பகலுறைமாமரமென்றியைப்பிணு மமையும். பறத்தல் பறலென இடைக்குறைந்து நின்றது. போலவென்பது பாடமாயின், பகலுறையுமாமரம்போலத் தமிழேமாகிய நம்மையென வுரைக்க. மன்னும் ஓவும் : அசைநிலை. மெய்ப்பாடு அது. பயன் : பாணனும் விறலியும் வரவுணர்த்திச் சிவப்பாற்றுவித்தல். என்னை? இவர் வந்துநின்றதற்குத் தலைவி நம்மை இவர் நகையாடிவந்தாரென்று முனிந்தாளாகத் தோழி இவரவன் செயலை யறிந்தாரல்லரென்றும், தலைவர்க்கியல்பு நம்மிடத்து வருதலும் அவரிடத்துச் சேறலுமெனவும் இயல்பு சொல்லுதலாற் சிவப்பாற்றுவித்தாளாம்.

375

25. தோழியிற்பழித்தல்¹

தோழியிற்பழித்தல் என்பது பாணன்வரவுரைத்த தோழி, இவள் வருந்த அயலாரிடத்து நல்குதலால் எம்முடைய வள்ளல் இன்று தக்கிருந்திலனெனத் தலைமகனை யிற்பழித்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

திக்கின் இலங்குதிண் தோளிறை

தில்லைச்சிற் றம்பலத்துக்

கொக்கின் இறக தணிந்துநின்

றாடிதென் கூடலன்ன

அக்கின் நகையிவள் நைய

அயல்வயின் நல்குதலால்

தக்கின் றிருந்திலன் நின்றசெவ்

வேலெந் தனிவள்ளலே.

தலைமகனைத் தகவிலனெனச்

சிலைநுதற்பாங்கி தீங்குசெப்பியது.

இதன் பொருள் : திக்கின் இலங்கு திண் தோள் இறை— திக்கின்கண் விளங்காநின்ற திண்ணிய தோள்களையுடைய விறைவன்—தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக் கொக்கின் இறகது அணிந்து நின் றா டி - தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கட் கொக்கி னிறகதனை

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அருளின் பக்கனி வறியவல குரைத்தது ” என்பதாம்,

யணிந்துநின்றாடுவான்—தென் கூடல் அன்ன - அவனது தெற்கின் கணுண்டாகிய கூடலையொக்கும்—அக்கு இன் நகை இவள் நைய அயல்வயின் நல்குதலால் - அக்குமணிபோலும் இனியநகையை யுடைய இவள் வருந்த அயலாரிடத்து நல்குதலால்—நின்ற செவ்வேல் எம் தனி வள்ளல் - எல்லாரானுமறியப்பட்டு நின்ற செவ்வேலையுடைய எம்முடைய வொப்பில்லாதவள்ளல்—இன்று தக்கிருந்திலன் - இன்றுதக்கிருந்திலன் எ - று.

அயல்வயி னென்பதற்குப் பொருணைசை யுள்ளத்தராகலிற் காமத்திற் கயலென்றுரைப்பினு மமையும். தலைமகனது தக வின்மையென்பதூஉம் பாடம். 376

26. உழையரியற்பழித்தல்¹

உழையரியற்பழித்தல் என்பது தோழி தலைமகனை யியற்பழித்துக் கூறுநிற்பக் கேட்டு, தன்மாட்டன்புடை நெஞ்சத்தையுடைய விவள்பேதுற இதற்குப் பரியாமையின் வயலூரன் வரம்பில னென உழையர் அவனை யியற்பழித்துக் கூறுநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

அன்புடை நெஞ்சத் திவள்பே
துறஅம் பலத்தடியார்
என்பிடை வந்தமிழ் தூறநின்
ருடி யிருஞ்சுழியல்
தன்பெடை நையத் தகவழிந்
தன்னஞ் சலஞ்சலத்தின்
வன்பெடை மேல்துயி லும்வய
லூரன் வரம்பிலனே.

அரத்தவேல் அண்ணல் பரத்தையிற் பிரியக்
குழைமுகக் தவளுக் குழைய ருரைத்தது.

இதன் பொருள் : அடியார் என்பிடை அமிழ்து வந்து ஊற- அடியவ ரென்புகளிடையே அமிழ்தம் வந்தாற—அம்பலத்து நின் ருடி இருஞ் சுழியல் - அம்பலத்தின்கண்ணே நின்றாடுவானது

1 இதன் பேரின் பப் பொருள், "அடியா ருயிரின் பறிய மாறாய், உரைத்தது பின்னும் எடுத்தெடுத் தியம்பல்" என்பதாம்.

பெரியசுழியலின்கண்—தன் பெடை நையத் தகவு அழிந்து - தன் பெடைவருந்தத் தகுதிகெட்டு - அன்னம் சலஞ்சலத்*தின் வன் பெடைமேல் துயிலும்—அன்னஞ் சலஞ்சலத்தினது வலியபெடை மேற்கிடந்துறங்கும்—வயல் ஊரன் - வயலாற் குழப்பட்ட ஊரையுடையவன்—அன்புடை நெஞ்சத்து இவள் பேதுற - தன் மாட்டன்பையுடைய நெஞ்சத்தையுடைய இவள் மயங்காநிற்ப இதற்குப் பரியாமையின்—வரம்பு இலன் - தகவிலன் எ - று.

அன்புடை நெஞ்சத்திவ ளென்றதனால், பரத்தையரதன் பின்மை கூறப்பட்டதாம். இருஞ்சுழியலுரெனவியையும். சுழியலென்பது ஒரு திருப்பதி. வன்பெடையென்றதனாற் பரத்தையரது வன்கண்மை விளங்கும். ஒருசொல் வருவியாது பேதுறுதலான் வரம்பிலனென்றுரைப்பாருமுளர். உள்ளுறையுமம் வெளிப்பட நின்றது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு : அழகையைச்சார்ந்த நகை. பயன் : தலைமகனை யியற்பழித்துத் தலைமகனை யாற்றுவித்தல்.

377

27. இயற்பட மொழிதல்¹

இயற்பட மொழிதல் என்பது தலைமகனை யியற்பழித்த வார்க்கு, அன்று நம்பொருட்டாக நம்புனத்தின் கண்ணே மாந்தையேந்தி வந்தார் இன்று என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார்; அது கிடக்க, மறந் துறங்கினேனாயின் அமளியிடத்துவந்து என்ப யோதரத்தைப் பிரியாதார்; இத்தன்மையாரை நீங்கள்கொடுமை கூறுகின்ற தென்னோ வெனத் தலைமகள் அவனை யியற்பட மொழியாநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

அஞ்சார் புரஞ்செற்ற சிற்றம்

பலவர்அந் தண்கயிலை

மஞ்சார் புனத்தன்று மாந்தழை

யேந்திவந் தாரவரென்

* சலஞ்சலம் - சங்கு; இது, வலம்புரிச் சங்கு ஆயிரம் தன்னைச் சூழ்ந்து விளங்கும் சங்கு.

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், "அடியார்க் குச்சிவன் உயிரன் புரைத்தது" என்பதாம்.

நெஞ்சார் விலக்கினும் நீங்கார்
 நனவு கனவுமுண்டேற்
 பஞ்சா ரமளிப் பிரிதலுண்
 டோவெம் பயோதரமே.

வரிசிலை யூரன் பரிசு பழித்த
 உழையர் கேட்ப எழில்நகை யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : அஞ்சார் புரம் செற்ற சிற்றம்பலவர் அம் தண்கயிலை - இறைவனென்று உட்காதாருடைய புரங்களைக் கெடுத்த சிற்றம்பலவரது அழகிய குளிர்ந்த கயிலைக்கண்—மஞ்ச ஆர் புனத்து - மஞ்சார்ந்த புனத்தின்கண்—அன்று மாந்தழை ஏந்தி வந்தார் அவர் நனவு என் நெஞ்சார்—அன்று மாந்தழையை யேந்திவந்தாராகிய அவர் இன்று நனவின் என்னெஞ்சத்தின்கண் ணார்—விலக்கினும் நீங்கார்—யான்றடுப்பினும் அவ்விடத்தினின்று நீங்கார்—கனவும் உண்டேல் - துயிலு முண்டாயின்—பஞ்ச ஆர் அமளி எம் பயோதரம் பிரிதல் உண்டோ - பஞ்சார்ந்தவமளிக் கண் எம்பயோதரத்தைப் பிரிதலுண்டோ ! நீர் கொடுமைகூறு கின்றதென் ! எ - று.

அஞ்சார் தறுகண்ணரெனினுமமையும். தழையேந்திவந்தா ரென்பதனை முற்றென்று, இளிவந்தனசெய்து நம்மைப் பாது காத்தார் இன்றிவ்வா ரொழுகுவரென் றுரைப்பினு மமையும். கனவுமுண்டேலென்பதற்குத் துயில்பெற்றுக் கனக்காணினென் றுரைப்பினு மமையும். எனது நெஞ்சாரென்பதூஉம், ஊரனைப் பரிசுபழித்தவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் : தலைமகனை யியற்படமொழிந்தாற்றுதல். 378

28. நினைந்து வியந்துரைத்தல்¹

நினைந்து வியந்துரைத்தல் என்பது புனலாடப் பிரிந்து பரத்தையிடத் தொழுகாநின்ற தலைமகன், யான்றன்னை நினை யாது வேறென்றன்மேல் உள்ளத்தைச் செலுத்தும்வழியும் தானென்னை நினைந்து என்னுள்ளம் புகாநின்றான் ; அவ்வாறன்றி யான்றன்னை நினையுந்தோறும் பள்ளத்துப் புகும்புனல்போல

1 இதன் பேரின்பப் பொருள், “பலபணி செய்யினும் பரனின் பன்றி, வேறிலை யெனவுயிர் வியந்து ரைத்தது” என்பதாம்.

நிறுத்த நில்லாது என் மனத்தா ளாகாநின்றாள் ; ஆதலாற்
பிரிந்து ஈண்டிருத்தல் மிகவுமரிதெனத் தலைமகளை நினைந்து
வியந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெள்ளம் புனற்கங்கை தங்குஞ்
சடையன்சிற் றம்பலத்தான்
கள்ளம் புகுநெஞ்சர் காணு
இறையுறை காழியன்னாள்
உள்ளம் புகுமொரு காற்பிரி
யாதுள்ளி யுள்ளுதொறும்
பள்ளம் புகும்புனல் போன்றகத்
தேவரும் பான்மையளே.

மெல்லியற் பரத்தையை விரும்பி மேவினோன்
அல்லி*யங் கோதையை அகனமர்ந் துரைத்தது.

இதன் பொருள் : தெள்ளம் புனல் கங்கை தங்கும் சடையன் - தெள்ளிய நல்லபுனலையுடைய கங்கை தங்குஞ் சடையை யுடையவன் — சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான்— கள்ளம் புகு நெஞ்சர் காணு இறை - பொய்நுழையு நெஞ்சத்தை யுடையவர் ஒரு ஞான்றுங் காணாதவிறைவன்—உறை காழி அன்னாள் - அவனுறைகின்ற காழியையொப்பாள்—உள்ளி ஒருகால் பிரியாது உள்ளம் புகும் - யான்றன்னை நினையாது வேறென்றன் மேலுள்ளத்தைச் செலுத்தும் வழியும் தானென்னை நினைந்து ஒருகாலும் பிரியாது என்னுள்ளம் புகாநின்றாள்—உள்ளு தொறும்-அவ்வாறன்றி யான்றன்னை நினையுந்தொறும்—பள்ளம் புகும் புனல் போன்று அகத்தே வரும் பான்மையன் - உயர்ந்த விடத்தினின்றும் பள்ளத்திற்புகும் புனலையொத்துத் தடுப்பரிய ளாய் என்மனத்தின்கண்வரு முறைமையளாகாநின்றாள் ; அத னைப் பிரிந்திண்டிருத்தல் அரிதுபோலும் எ - று.

தெள்ளம்புனல் மெல்லம்புலம்பு போல்வதோர் பண்புத் தொகை. மெய்ப்பாடு : மருட்கை. பயன் : பரத்தையினிங்கித் தலைமகளிடத்தினால்.

29. வாயில்பெருது மகன்றிற நினைதல்¹

வாயில் பெருது மகன்றிற நினைதல் என்பது பரத்தையிற் பிரிந்து நினைவோடுவந்த தலைமகன் வாயிற்கணின்று, இத்தன்மையான் என்னைவந் தணைகின்றிலன் ; யான் இனி வண்டுறையுங் கொங்கையை எவ்வாறு நண்ணுவதென்று வாயில்பெருது மகன்றிற நினையாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தேன்வண் டுறைதரு கொன்றையன்

சிற்றம் பலம்வழுத்தும்

வான்வண் டுறைதரு வாய்மையன்

மன்னு குதலையின்வா

யான்வண் டுறைதரு மாலமு

தன்னவன் வந்தணையான்

நான்வண் டுறைதரு கொங்கையெவ்

வாறுகொ னண்ணுவதே.

பொற்றொடி மாதர் நற்கடை குறுகி

நீடிய வாயிலின் வாடினன் மொழிந்தது.

இதன் பொருள் : தேன் வண்டு உறைதரு கொன்றையன் சிற்றம்பலம் வழுத்தும் - தேனும் வண்டுமுறையும் கொன்றைப் பூவையணிந்தவனது சிற்றம்பலத்தை வழுத்தும்—வான் வள்துறை தரு வாய்மையன் - வானிடத்துளவாகிய வளவியவிடங்களை எனக்குத்தரு மெய்ம்மையையுடையான்—மன்னு குதலை இன்வாயான் - நிலைபெற்ற குதலையை யுடைய இனிய வாயையுடையான்—வள்துறை தரு மால் அமுது அன்னவன் - வளவிய கடல்தந்த பெருமையை யுடைய அமிர்தத்தை யொப்பான்—வந்து அணையான்-அவன் என்னைவந்தணைகின்றிலன்—வண்டு உறைதரு கொங்கை நான் நண்ணுவது எவ்வாறு கொல் - நறுநாற்றத்தால் வண்டுகளுறையுங் கொங்கையையுடையானை யான்பொருந்துவது இனியெவ்வாறோ ! எ - று.

தேனை நுகரும் வண்டெனினுமமையும். வழுத்துவார்பெறும் வானென்பது வழுத்தும் வானென இடத்து நிகழ்பொருளின்

1 இதன் பேரீன்ப்ப் பொருள், "இன்பு மடியார் கூட்ட மென்றே, அன்பா யுயிரே யகமிரங் கியது" என்பதாம்.

றொழில் இடத்துமே லே றி ற்று. இப்பொழுது குதலையை யுடைத்தாகிய வாயான் மேல்வளவிய நூற்றுறைகளைச்சொல்லி எனக்கின்பத்தைச் செய்யும் அமிழ்தன்னவ னென்றுரைப்பினு மமையும். வாயிலின் - வாயிலால். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : வாயில்கோடல். நெஞ்சொடு சொல்லியது. 380

30. வாயிற்கண்ணின்றுதோழிக்குரைத்தல்¹

வாயிற்கண்ணின்று தோழிக்குரைத்தல் எ ன் ப து வாயில் பெருது மகன்றிறநிணையாநின்ற தலைமகன், நல்லநாட்டுப் பொலியும் மகளிர் தங்கண்ணிணையான் வந்த அச்சத்தால்வந்த மயக்கத் தத்தால் உண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் யாதா மென வாயில்வேண்டித் தோழிக்குக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கயல்வந்த கண்ணியர் கண்ணினை

யால்மிகு காதரத்தால்

மயல்வந்த வாட்டம் அகற்றா

விரதமென் மாமதியின்

அயல்வந்த ஆடர வாடவைத்

தோனம் பலம்நிலவு

புயல்வந்த மாமதிற் றில்லைநன்

னாட்டுப் பொலிபவரே.

பெருந்தகை வாயில் பெருது நின்று

அருந்தகைப் பாங்கிக் கறிய வுரைத்தது.

இதன் பொருள் : வந்த ஆடரவு மா மதியின் அயல் ஆடவைத்தோன் அம்பலம் நிலவு - ஏதங்குறித்துவந்த ஆடரவைப் பெருமையையுடைய பிறையின்பக்கத்து அதனை வருந்தாமற் செய்து ஆடவைத்தவனது அம்பலம் நிலைபெற்ற—புயல் வந்த மா மதில் தில்லை நல் நாட்டுப் பொலிபவர் - புயல்தங்கிய பெரிய மதியையுடைய தில்லையைச்சூழ்ந்த நல்லநாட்டிற் பொலியும் மகளிர்—கயல் வந்த கண்ணியர் கண் இணையால் - கயல்போலுங்

1 இதன் பேரின்பப்பொருள், “எப்பணி செய்யினுமரு ளின்றியன் னிலையென, உயிரே யருளுக்குவந்து ரைத்தது” என்பதாம்.

கண்ணையுடையவர் கண்ணினையால்—மிகு காதரத்தான் மயல் வந்த வாட்டம் - ஒருகாலேக் கொருகால் மிகாநின்ற அச்சத்தால் வந்த மயக்கத்தாலுண்டாகிய வாட்டத்தை—அகற்று விரதம் என் - நீக்காத இவ்விரதம் யாதாம் எ - று.

தில்லைநன்னாட்டுப் பொலிபவர் அகற்றாதவென வியையும். பொலிபவர்க்கு என்னு நான்கனுருபு விகாரவகையாற் றெக்க தெனினுமமையும். இது முன்னிலைப்புறமொழி. இதனுள் கயல் வந்த கண்ணியரென்றது தலைமகளை. தில்லைநன்னாட்டுப்பொலி பவரென்றது தோழியை. இனி மதிக்குவமை தலைமகளும் அர விற்குவமை தலைமகளும் ஈசனுக்குவமை தோழியுமென்றாக்கி, அவ்வகைத்தாகிய பாம்பையும் மதியையும் தம்மீற்பகையறுத்து ஓரிடத்தே விளக்கவைத்தாற்போல என்னுடன் அவட்குண்டா கிய வெறுப்பைத் தீர்த்து விளங்கவைத்தல் உனக்குங் கடனென் றுனாயிற்றென உள்ளுறைகாண்க. மதியையரவேதங்குறித்து வந் தாற்போலத் தலைமகளைத் தலைமகனேதங்குறித்து வருதலாவது தலைமகளுக்கு ஊடல் புலவி துனியென்னும் வெறுப்புத் தோன்று தற்குத் தக்க காரணங்களைத் தலைமகள் உண்டாக்கிக்கொண்டு வருதல். அரவைக்கண்டு மதிக்கச்சந்தோன்றினாற்போலத் தலை மகளைக்கண்டு தலைமகளுக்கும் ஊடல் புலவி துனியென்னும் வெறுப்புத்தோன்றிற்று ; ஆதலால் அத்தலைமகளையும் தலை மகளையும் மதிக்குமரவுக்குமொப்பச் சிலேடித்த சிலேடைக்கு மறுதலையாகாது, “ தேவ ரணையர் கயவர் ”* என்றாற்போல வாமென்க. கயல்வந்த கண்ணியர் கண்ணினையால் வந்த அச்சத் தால் வந்த மயக்கத்தால் வந்த வாட்டம் இவனுக்கு வருதற்குக் காரணம் தலைவி பராமுகஞ் செய்யும்படிதான் வருந்தல். இத னைத் தீர்த்தல் தில்லை நன்னாட்டுப் பொலியுமகளிர்க்குக் கட னென்றானென்க. அது “ பிணிக்கு மருந்து பிறமனணியிழை— தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து ”† என்றும், “ துறைமேய்வலம் புரி தோய்ந்துமணலுமுத தோற்றமாய்வான்—பொறை மலிபூம் புன்னைப் பூவுதிர் நுண்டாது போர்க்குங்கான்—னிறைமதிவாண் முகத்து நீள்கயற்கண் செய்த—வுறைமலி யுய்யானோ யூர்சு ணங்கு மென்முலையே திர்க்கும் போலும்” ‡ என்றும், சொல்லிய

* திருக்குறள், கயமை, 3 † திருக்குறள், புணர்ச்சிமகிழ்தல், 2.

‡ சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி, 8.

வாறுபோலக் கண்ணாலுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணே மருந்தா
மென்று சொல்லியவாறுமெனக் கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்
அவை. தோழியை வாயில்கோடற் கிவ்வகை சொன்னானென்
பது. 381

31. வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல்¹

வாயில்வேண்டத் தோழிகூறல் என்பது வாயில்வேண்டிய
தலைமகனுக்கு, பண்டு நீர் வரும் வழியிடை வருமேதமும் இருளு
மெண்ணுது கன்றையகன்ற ஈற்றுவையொத்து எம்மாட்டு வரு
தீர்; இன்று எம்பொருந்தாதார் தெருவே அன்று எம்மாட்டுந்
வந்து தேர்மேலேறிப் போகாநின்றீர்; இதுவன்றோ எம்மாட்டு
நுமதருளெனத் தோழி அவன்செய்தி கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

கூற்று யினசின ஆளியெண்
ணீர்கண்கள் கோளிழித்தாற்
போற்றான் செறியிருட் பொக்கமெண்
ணீர்கன் றகன்றபுனிற்
றீற்று வெனநீர் வருவது
பண்டின்றெம் மீசர்தில்லைத்
தேற்றார் கொடிநெடு வீதியிற்
போதீர்அத் தேர்மிசையே.

வைவேல் அண்ணல் வாயில் வேண்டப்
பையர வல்குற் பாங்கி * பகர்ந்தது.

இதன் பொருள் : கூற்றயின சின ஆளி எண்ணீர் - கூற்றம்
போலக் கொடியவாகிய சினத்தையுடைய யாளிகளை ஊறுசெய்
வனவாகக் கருதாது—கண்கள் கோள் இழித்தால் போல் தான்
செறி இருள் பொக்கம் எண்ணீர் - கண்களைக் கோளிழித்தாற்
போலச் செறிந்த விருளின் மிகுதியைத்தான் இடையூறுகரினை
யாது—கன்று அகன்ற புனிற்று ஈற்று எனப் பண்டு நீர் வருவது—

1 இதன் பேரீன்ப்ப் பொருள், “எப்பணி யுஞ்சிவ னன்றி யிகை
யேன, அருளே சிவனுக் கறியவு ரைத்தது” என்பதாம்.

* பா-ம்—பாவை.

கன்றை யகன்ற ஈன்றணிமையை யுடைய ஈற்றுவையொத்துப்
பண்டு நீர் எம்மாட்டு வருவது—இன்று எம் ஈசர் தில்லைத்
தேற்றார் கொடி நெடுவீதியில் - இன்று எம்முடைய வீசரது
தில்லையிலே எமது பொருந்தாதாரது கொடியையுடைய நெடிய
வீதியில்—அத் தேர்மிசைப் போதிர் - எம்மாட்டுர்ந்துவந்த தேர்
மேலேறிப் போகாநின்றீர் ; இதுவன்றோ எம்மாட்டு நும்மருளா
யினவாறு எ - று,

ஆளியெண்ணீர் பொக்கமெண்ணீர் என்பனவற்றை முற்றுக
வுரைப்பினு மமையும். கண்களுக்குக் கோளென்றது பார்வை.
இதனை இழித்தலென்பது கண்மணியைவாங்குதல். தூளென்
பது அதுவன்றி இதுவொன் றென்பதுபட நின்றதோரிடைச்
சொல் ; அசைநிலையெனினுமமையும். ஈற்றுவென்றது கடுஞ்சூல்
நாகன்றிப் பலகாலின்ற ஆவை. மெய்ப்பாடு : வெகுளி. பயன் :
வாயின்மறுத்தல். 382

32. தோழிவாயில் வேண்டல்¹

தோழிவாயில்வேண்டல் என்பது தலைமகளுக்கு அவன் செய்
தது கூறிச்சென்று, அன்று நம்புனத்தின்கண்ணேவந்து யானை
கடிந்தவிருந்தினர் தாந்தம் பெருமையை நினையாது இன்று நம்
வாயிற்கண்வந்து, வேட்கைப்பெருக்கந் தம்மிடத்துச் சிறப்ப
நின்று ஒன்றும் வாய்திறக்கின்றிலர்; இதற்கியாஞ் செய்யுமா
றென்னோவெனத் தலைமகளைத் தோழி வாயில் வேண்டாநின்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்—

வியந்தலை நீர்வையம் மெய்யே

யிறைஞ்சவிண் டோய்குடைக்கீழ்

வயந்தலை கூர்ந்தொன்றும் வாய்திற

வார்வந்த வாளரக்கண்

புயந்தலை தீரப் புலியூர்

அரணிருக் கும்பொருப்பிற்

கயந்தலை யானை கடிந்த

விருந்தினர் கார்மயிலே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "அருளே சிவத்துக் குயிரின் பாதி, -
யென்றுவத் தருளே சிவத்துக் குரைத்தது" என்பதாம்.

வாயில் பெருது மன்னவ னிற்ப

ஆயிறை யவட்குத் தோழி சொல்லியது.

இதன் பொருள் : கார்மயிலே - கர்க்காலத்து மயிலையொப் பாய்—வந்த வாள் அரக்கன் புயம் தலை தீர - வரையை யெடுக்க வந்த வாள்ளையுடைய அரக்கனது கையுந் தலையும் உடலி னீங்க—புலியூர் அரன் இருக்கும் பொருப்பின் - புலியூரன் வாளாவிருக்குங் கைலைப் பொருப்பின்கண்—கயம் தலை யானை கடிந்த விருந்தினர் - மெல்லிய தலையையுடைய யானையை நம் மேல்வாராமல் அன்றுமாற்றிய நம் விருந்தினர்—விண் தோய் குடைக் கீழ் - தமது விண்ணத்தோயாரின்ற குடைக்கீழ்—அலை நீர் வையம் வியந்து மெய்யே இறைஞ்ச - கடலாற் குழப்பட்ட வுலகத்துள்ளா ரெல்லாரும் வியந்து சென்று அகனமர்ந் திறைஞ்ச—வயம் தலை கூர்ந்து ஒன்றும் வாய் திறவார்-தாந்தமது பெருமைநினையாது நங்கடைவந்து நின்று வேட்கைப்பெருக்கந் தம்மிடத்துச் சிறப்ப ஒன்றுஞ் சொல்லுகின்றிலர் ; இனி மறுத்த லரிது எ - று.

விண்டோய்குடைக்கீழிறைஞ்சவென வியையும். வயா : வய மெனநின்றது. இருந்ததுணையல்லது ஒருமுயற்சி தோன்றாமையின், இருக்குமென்றார். சிற்றிலிழைத்து வினையாடும்வழி விருந்தாய்ச்சென்று நின்றனாகலின், விருந்தினரென்றார். இச்செறிக் கப்பட்ட விடத்து ஊண்காலத்து விருந்தாய்ச் சென்றனாகலின் விருந்தினரென்றாளெனினு மமையும், “புகாஅக் காலைப் புக்கெ திர்ப் பட்டுழிப்—புகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்” * என்பது இலக்கண மாதலின். கார்ப்புனத்தே யென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : இளிவரல். பயன் : தலைமகளைச் சிவப்பாற்று வித்தல்.

388

33. மனையவர் மகிழ்தல்¹

மனையவர்மகிழ்தல் என்பது தோழி வாயில்வேண்டத் தலை மகள் துனித்த நோக்கங்கண்டு, ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டிக் காதலன் வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடைய காவியங்

* தொல், பொருள், களவு. 15,

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அடியாருயிரின் பண்பு கண்டது” என்பதாம்.

கண்கள் கழுநீர்ச்செவ்வியவெளவுதல் கற்றனவென மனையவர்
தம்முண் மகிழ்ந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தேவியங் கண்திகழ் மேனியன்

சிற்றம் பலத்தெழுதும்

ஓவியங் கண்டன்ன வொண்ணு

தலாள் தனக் கோகையுப்பான்

மேவியங் கண்டனை யோவர்

தன்னென வெய்துயிர்த்துக்

காவியங் கண்கழு நீர்ச்செவ்வி

வெளவுதல் கற்றனவே.

கன்னிமா னோக்கி கனன்று நோக்க

மன்னிய மனையவர் மகிழ்ந்து ரைத்தது. *

இதன் பொருள் : தேவி அங்கண் திகழ் மேனியன் சிற்றம் பலத்து எழுதும் - தேவியவ்விடத்து விளங்குமேனியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தின்கண் எழுதப்பட்ட—ஓவியம் கண்டன்ன ண்ணுதலாள் தனக்கு ஓகை உய்ப்பான்-ஓவியத்தைக் கண்டாற் போலும் ண்ணுதலையுடையாள் தனக்கு ஓகைகொண்டு செல்ல வேண்டி—வந்தனன் மேவு இயம் கண்டனையோ என வெய்து யிர்த்து - காதலன் வந்தான் வந்து பொருந்துகின்ற இயவொலி கேட்டனையோவென்று கண்டார் வந்துசொல்லக்கேட்டு வெய்தாகவுயிர்த்து—காவியங்கண் கழுநீர்ச் செவ்வி வெளவுதல் கற்றன - குவளைப்பூப்போலங் கண்கள் கழுநீர் மலர்ச்செவ்வியை வெளவுதல் வல்லவாயின. இனியென்னிகழும்! எ - று.

அங்கட்டிகழ் மேனி யென்பது மெலிந்து நின்றது. தேவியுடைய வழகியகண்மலர்கள் சென்றுவிளங்கு மேனியையுடைய வனெனினு மமையும். மேவியங்கண்டனையோ வந்தனனென வென்பதற்கு, அழகிய கண்டன் வந்தானென்று மேவியுரைப்ப வெனினு மமையும். ஐயோவென்றது உவகைக்கண் வந்தது. வெய்துயிர்த்தற்கு வினைமுதல் உயிர்த்ததற்குக் கருவியாகிய பொறியெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : தலைமகள் வாயினேரமை யுணர்த்துதல்.

34. வாயின் மறுத்துரைத்தல்¹

வாயின் மறுத்துரைத்தல் என்பது மனையவர் துனிகண்டு மகிழாநிற்ப, இவனை நமக்குத் தந்தபின்னர் நம்முடைய வாயத் தார் முன்னே நங்காதலர் இன்று நங் கடையைக்கண்டார் ; இது வன்றோ நம்மாட்டு அவரருளெனத் தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்துக் கூறுநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

உடைமணி கட்டிச் சிறுதே
ருருட்டி உலாத்தருமிந்
நடைமணி யைத்தந்த பின்னர்முன்
நான்முகன் மாலறியா
விடைமணி கண்டர்வண் தில்லைமென்
தோகையன் னூர்கண்முன்னங்
கடைமணி வாள்நகை யாயின்று
கண்டனர் காதலரே.

மடவரற் றோழி வாயில் வேண்ட
அடல்வே லவன ரருளு ரைத்தது.

இதன் பொருள் : மணி வாள் நகையாய் - முத்துப்போலு மொளியையுடைய நகையையுடையாய்—உடை மணி கட்டிச் சிறுதேர் உருட்டி உலாத்தரும் - உடைமணியை யரையிற்கட்டிச் சிறுதேரையுருட்டி உலாவும்—இந் நடை மணியைத் தந்த பின்னர் - இவ்வியங்குதலையுடைய இந்தமணியை நமக்குத்தந்த பின்—முன் நான்முகன் மால் அறியா - முற்காலத்து நான்முகனு மாலுந் தேடியுமறியாத—விடை மணிகண்டர் வண் தில்லை மென் தோகை அன்னார்கள் முன் - விடையையுடைய மணிகண்டரது வளவியதில்லையின் மெல்லிய மயிலையொப்பார்கண் முன்னே— நம் கடை காதலர் இன்று கண்டனர் - நங்கடையைக் காதலர் இன்றுகண்டார் ; இதுவன்றோ நம்மாட்டு அவரருள் எ - று.

கட்டியென்பது ஈண்டுத் தாங்கியென்னும்பொருட்டாய் நின்றது. நடைமணியென்றது புதல்வனை. விடமணி கண்டரென்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "சிவமருணைக்கியருட்செய்கையுரைத்தது" என்பதாம்.

பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : வெகுளி. பயன் : வாயின் மறுத்தல். 385

35. பா ண னெ ணு டெ வ கு ளு த ல்¹

பாணனெடு வெகுளுதல் என்பது தோழிக்கு வாயின்மறுத்த தலைமகள், நின்னிடத்து அவர்நீங்காத வருள்பெரியரென்று நீ சொல்லவேண்டுமோ? அதுகிடக்க, கொற்சேரியி லூசிவிற்ப்பு புலையா எம்மில்லத்து நின்னுடைய நல்லநல்ல பொய்யைப் பொருந்தி நிற்கலுற்றோ நீ போந்ததென வாயில்வேண்டிய பாணனெடு வெகுண்டு கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மைகொண்ட கண்டர் வயல்கொண்ட

தில்லைமல் கூரர்நின்வாய்

மெய்கொண்ட அன்பின ரென்பதென்

விள்ளா அருள்பெரியர்

வைகொண்ட லூசிகொல் சேரியின்

விற்தெம்இல் வண்ணவண்ணப்

பொய்கொண்டு நிற்கலுற் றோபுலை

ஆத்தின்னி போந்ததுவே.

மன்னியாழ்ப் பாணன் வாயில் வேண்ட

மின்னிடை மடந்தை வெகுண்டு ரைத்தது.

இதன் பொருள் : மை கொண்ட கண்டர் வயல் கொண்ட தில்லை மல்கு ஊரர்—கருமையைப் பொருந்திய கண்டத்தையுடையவரதுவயலைப்பொருந்திய தில்லைக்கண்ணுளராகிய வளமல்கிய லூரையுடையவர்—நின்வாய் மெய் கொண்ட அன்பினர் என்பதென் - நின்கண் மெய்ம்மையைப்பொருந்திய வன்பையுடைய ரென்று நீசொல்லவேண்டுமோ—விள்ளா அருள் பெரியர் - அவர் எம்மிடத்து நீங்காத வருள் பெரியரன்றோ? அதுகிடக்க—வை கொண்ட ஊசி கொல் சேரியின் விற்று - கூர்மையைப் பொருந்திய ஊசியைக் கொற்சேரியின்கண் விற்று—எம் இல் வண்ண வண்ணப் பொய் கொண்டு நிற்கல் உற்றோ - எம்மில்

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பரசம யத்திற் பரிவா காதென், நின்பே யுயிருக் கெடுத்து ரைத்தது” என்பதாம்.

லத்து நின்னுடைய நல்லநல்ல பொய்ம்மையைப் பொருந்தி நிற்கலுற்றே—புலை ஆத்தின்னி - புலையனாகிய ஆத்தின்னி—போந்தது - ஈண்டு நீ போந்தது ! இதுசாலநன்று ! எ - று.

மெய்கொண்ட வன்பினரென்று சொல்லுகின்றதென் ? நின் வாயிலவர் வீள்ளாவருள்பெரியரன்றோவென் றுரைப்பினுமமையும். ஊசிகொற் சேரியின்விற்பென உவமவினை உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேறி நின்றது. அடுக்கு பன்மைக்கண் வந்தது. ஆத்தின்னியென்பதனை முன்னிலைக்கண் வந்ததாக வுரைப்பினுமமையும். விற்குநின்னென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

386

36. பாணன் புலந்துரைத்தல்¹

பாணன் புலந்துரைத்தல் என்பது தலைமகள் வெகுண்டு ரையா நிற்ப, நிற்புருவநெரிய வாய்துடிப்ப என்னை யெறிதற்குக் கல்லெடுக்கவேண்டா ; நினது கரியகண்களின் சிவப்பாற்று வாயாக ; நீ வெகுளப்படுவதன்று ; நினக்குப் பல்லாண்டு செல்வதாக ; யான்வேண்டியவிடத்துப் போக நின்னடியை வலங்கொள்ளாநின்றேனென வாயில் டொருமையிற் பாணன் புலந்து கூறுநிற்தல். அதற்குச் செய்யுள்—

கொல்லாண் டிலங்கு மழுப்படை

யோன்குளிர் தில்லையன்னாய்

வீல்லாண் டிலங்கு புருவம்

நெரியச்*செவ் வாய்துடிப்பக்

கல்லாண் டெடேல்கருங் கண்சிவப்

பாற்று கறுப்பதன்று

பல்லாண் டடியேன் அடிவலங்

கொள்வன் பணிமொழியே.

கருமலர்க் கண்ணி கனன்று கட்டுரைப்பப்

புரியாழ்ப் பாணன் புறப் பட்டது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பரசம யங்கள் பாறி யெய்த்தது” என்பதாம்.

* பா-ம்-புருவநெரிய.

இதன் பொருள் : கொல் ஆண்டு இலங்கு மழுப் படை யோன் குளிர்நிலை அன்னாய் - கொற்றொழில் அவ்விடத்து விளங்கும் மழுவாகிய படையையுடையவனது குளிர்ந்த நிலையையொப்பாய்—வில் ஆண்டு இலங்கு புருவம் நெரியச் செவ்வாய் துடிப்ப - வில்லையடிமைக்கொண்டு விளங்காநின்ற புருவ நெரியச் செவ்வாய்துடிப்ப—கல் ஆண்டு எடேல் - எறிதற்குக் கல்லை அவ்விடத்தெடுக்கவேண்டா—கருங்கண் சிவப்பு ஆற்று - கரியகண்களைச் சிவப்பாற்றுவாயாக—கறுப்பது அன்று - வெகு ளப்படுவதன்று—பல்லாண்டு - நினக்குப் பல்லாண்டுகள் உளவாகவேண்டும்—பணிமொழி - பணிமொழியையுடையாய்—அடியேன் அடி வலங்கொள்வன் - யான்வேண்டிய தேயத்துக்குப் போக அடியேன் நின்னடியை வலங்கொள்ளாநின்றேன் எ - று

கருங்கண்ணினது சிவப்பெனினுமமையும். பல்லாண்டென்றது தலைமகனுடனுண்டாகிய வெறுப்புத் தீர்ந்து கூடியிருமென்றுசொல்லியது நுமக்குத் தவறாயிற்றாயின் பல்லாண்டும் இப்படியிருப்பீரென்றான். இப்படியிருப்பீரென்றது பல்லாண்டு மிப்படித் தனித்திருப்பீரென்று வளமாகத் தன்பாணவார்த்தை சொல்லிய வாறென்றறிக. புருவநெறிக்கவென்பதூஉம் வெவ்வாயென்பதூஉம் பாடம். புரி-நரம்பு. மெய்ப்பாடு : அச்சம். பயன் : சிவப்பாற்றுவித்தல். 387

37. விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமை* கூறல்¹

விருந்தொடு செல்லத் துணிந்தமை கூறல் என்பது வாயில் பெருதுபாணன் புலந்து நீங்காநிற்ப, யாவர்க்கும் வாயினேராது வெகுண்டுரைத்தலாற் றழல்வேல்போல மிளிர்ந்து முத்தம் பயக்கு மிவளுடையகண்கள் விருந்தொடு வந்தானென்று சொல்லுமளவிற்பண்டைநிறமாகிய கருங்குவனையது செவ்வி பரந்த ; என்ன மனையறக் கிழத்தியோவென இல்லோர்தம்முட் கூறாநிறநல். அதற்குச் செய்யுள்—

மத்தக் கரியுரி யோன்தில்லை

யூரன் வரவெனலுந்

தத்தைக் கிளவி முகத்தா

மரைத்தழல் வேல்மிளிர்ந்து

* பா-ம்—தணிந்தமை. 1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உன்மைப் பணிகன் டடியா குவந்தது” என்பதாம்.

முத்தம் பயக்குங் கழுநீர்
 விருந்தோடென் னாதமுன்னங்
 கித்தக் கருங்குவ னைச்செவ்வி
 யோடிக் கெழுமினவே.

பல்வளை பரிசுகண்டு
 இல்லோர் இயம்பியது.

இதன் பொருள் : மத்தக் கரி உரியோன் தில்லை ஊரன் வரவு எனலும்-களிப்பையுடைத்தாகிய யானையின்றோலையுடைய வனதுதில்லையுரனது வரவென்று சொல்லத்தொடங்குதலும்—தத்தைக் கிளவி முகத் தாமரைத் தழல் வேல் மிளிர்ந்து-கிளியின் மொழிபோலும் மொழியையுடையாளது முகமாகிய தாமரைக் கண்ணே தழலையுடையவேல்போலப் பிறழ்ந்து—முத்தம் பயக்கும் கழுநீர் - நீர்த்துளியாகிய முத்தத்தையுண்டாக்காநின்ற கண்ணாகிய செங்கழுநீர்மலர்—விருந்தோடு என்னாத முன்னம்-விருந்தோடென்று சொல்லுவதற்கு முன்—கித்தக் கருங்குவனைச் செவ்வி ஓடிக் கொழுமின - விரையப் பண்டைநிறமாகிய கரிய குவனைச்செவ்வி பரந்து மேவின ! என்னமனையறக்கிழத்தியோ ! எ - று.

மத்தம் - மதமென்பாருமுளர். ஊரன்வரவென வினையெச்சமாகப் பிரிப்பினுமமையும். கித்தமென்பதனைச் செய்யப்பட்டதென்னும் பொருளதோர் வடமொழித் திரிபென்பாருமுளர். விருந்துவாயிலாகப் புக்கவழி இல்லோர் சொல்லியது. மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : மெய்ம்கிழ்தல். 388

38. ஊ ட ல் து ணி வி த் த ல்¹

ஊடல்துணிவித்தல் என்பது விருந்தேற்றுக்கொண்ட தலைமக னுழைச்சென்று, நம்முடைய தோன்றலைத் தனக்குத் துணையாகக் கொண்டுவந்து தோன்றுதலான் நினதுளத்துக் கவற்சியையொழிந்து இனி நம்மரசற்குக் குற்றவேல் செய்வாயாகவெனத் தோழி அவனை யூடறணிவியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அருளே யன்புகண் டரற்கேடுத் துரைத்தது ” என்பதாம்.

கவலங்கொள் பேய்த்தொகை பாய்தரக்
 காட்டிடை யாட்டுவந்த
 தவலங் கிலாச்சிவன் தில்லையன்
 னாய்தழு விம்முழவிச்
 சுவலங் கிருந்தநந் தோன்றல்
 துணையெனத் தோன்றுதலால்
 அவலங் களைந்து பணிசெயற்
 பாலை யரசனுக்கே.

தோன்றலைத் துணையொடு தோழி கண்டு
 வான்றகை மடந்தையை வருத்தந் தணித்தது.

இதன் பொருள் : கவலம் கொள் பேய்த் தொகை பாய்தர -
 கவற்சி கொள்ளுதற்கேதுவாகிய பேய்த்திரள் கரணங்களைப்
 பாயாநிற்ப—காட்டிடை ஆட்டு உவந்த—புறங்காட்டின்கண்
 ஆடுதலை விரும்பிய—தவல் அங்கு இலாச்சிவன் தில்லை அன்னாய்-
 கேடங்கில்லாத சிவனது தில்லையையொப்பாய்—தழுவி முழுவி
 சுவல் அங்கு இருந்த - தழுவி முத்தங்கொண்டு சுவலிடத்தேறி
 யிருந்த—நம் தோன்றல் துணை எனத் தோன்றுதலால் - நம்
 முடைய தோன்றலைத் தமக்குத் துணையெனக்கருதி வந்து தோன்
 றுதலால்—அவலம் களைந்து அரசனுக்குப் பணி செயற்பாலை -
 நினதுள்ளத்துக் கவற்சியைநீக்கி இனியரசற்குக் குற்றேவல்
 செயற்பாலை எ - று.

தழுவிமுழுவித்தோன்றுதலாலென வியையும். சுவற்கணங்
 கிருந்தவெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு : பெருமிதம். பயன் :
 தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். 389

39. அணை ந்த வ ழி யூ ட ல்¹

அணைந்தவழியூடல் என்பது தோழியாலூடல் தணிவிக்கப்
 பட்டுப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள், நீ செய்கின்றவிதனை
 யறியின் நின் காதலிமார் நின்னைவெஞ்ஞவர் ; அதுகிடக்க, யாம்
 மேனி முழுதுஞ் சிறுவனாண்டாக்கப்பட்ட பால்புலப்படுந்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ இன்பம் பணிமுழு தன்பாக்
 கொண்டு, பின்பும் புதிதா யன்பு பேணியது ” என்பதாம்.

தன்மையை யுடையேம்; அதன்மேல் யாரும் நீ செய்கின்றவிக்
கள்ளத்தை விரும்பேம்; அதனால் எங்காலைத் தொடாதொழி;
எங்கையை விடுவாயாக எனத் தலைமகன் றன்னையணைந்தவழி
ஊடாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சேரான் திகழ்வயற் சிற்றம்
பலவர்தில் லைநகர்வாய்
வேரான் திகழ்கண் இனையார்
வெகுள்வர்மெய்ப் பாலன்செய்த
பாரான் திகழும் பரிசினம்
மேவும் படி.றுவவேங்
காரான் தொடல்தொட ரேல்விடு
திண்டலெங் கைத்தலமே.
தெளிபுன லூரன் சென்றனைந் தவழி
ஒளிமதி நுதலி யூடி யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : சேல் திகழ் வயல்—சேல்விளங்கும் வயலை
யுடைய—சிற்றம்பலவர் தில்லை நகர்வாய் வேல் திகழ் கண் இளை
யார்—சிற்றம் பலவரது தில்லைநகரிடத்துளராகிய வேல்போலுங்
கண்ணையுடைய நின்காதலிமாராகிய வினையவர்—வெகுள்வர்—நீ
செய்கின்ற விதனை யறியின் நின்னை வெகுள்வர், அதுவேயு
மன்றி—மெய் பாலன் செய்த பால் திகழும் பரிசினம்—மேனி
சிறுவனாலுண்டாக்கப்பட்ட பால்புலப்படுந் தன்மையையுடை
யேமாதலின் நினக்குத் தகேம்—மேவும் படி.று உவவேம்—இதன்
மேலே யாரும் நீயும் மேவுநாணின்மையோடுகூடிய கள்ளத்தை
விரும்பேம்—கால் தொடல்—அதனால் எங்காலைத் தொடா
தொழி—தொடரேல்—எம்மைத் தொடரவேண்டா—எம் கைத்
தலம் திண்டல்—எங்கைத்தலத்தைத் திண்டற்பாலையல்லை—
விடு—விடுவாயாக எ—று.

திகழ்வயற்றில்லையென வியையும். பால் திகழுமென்னும்
இடத்துநிகழ்பொருளின்வினை மெய்யாகிய விடத்துமேலேறிநின்
றது. நான்கிடத்தும் தானென்பது அசைநிலை. பரிசினமேனு
மென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு : வெகுளி. பயன் : ஊட
ளிங்குதல்.

40. புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலத்தல்¹

புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலத்தல் என்பது அணைந்தவழி யூடாநின்ற தலைமகள் ஊடநீராரின்ற தலைமகனோடு, இவர் செய்த பிழையெல்லாம் பொறுக்கலாம்; பலருமறிய வொருத் தியைப் புனலாட்டுவித்து அது செய்யாதார்போல என்மனையின் கணிவர்வந்து நிற்கின்றவிது எனக்குப் பொறுத்தலரிதெனத் தணிக்கத் தணியாது பரத்தையைப் புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

செந்தார் நறுங்கொன்றைச் சிற்றம்

பலவர்தில் லைநகரோர்*

பந்தார் விரலியைப் பாய்புன

லாட்டிமன் பாவியெற்கு

வந்தார் பரிசுமன் ருய்நிற்கு

மாறென் வளமனையிற்

கொந்தார் தடந்தோள் விடங்கால்

அயிற்படைக் கொற்றவரே.

ஆங்கதனுக் கழுக்கமெய்தி

விங்குமென்முலை விட்டுரைத்தது.

இதன் பொருள் : கொந்து ஆர் தடந்தோள் விடம் கால் அயில் படைக்கொற்றவர்—கொத்துமாலையிறைந்த பெரிய தோளினையும் நஞ்சைக் காலுங் கூரிய படையினையுமுடைய கொற்றவர்—பாவி யெற்கு என் வள மனையின் நிற்குமாறு - திவினையெற்கு எனது வளமனையில்வந்து நிற்கின்றபடி—ஓர் பந்து ஆர் விரலியைப் பாய்புனல் ஆட்டி - பந்துபயின்ற விரலாரொருத்தியைப் பாய்ந்த புனலையாட்டுவித்து—வந்தார் பரிசும் அன் ருய் - வெளிப்படத்தவறுசெய்து வந்தார் சிலர் நிற்கும்பரிசுமன் ருய் மனத்தவறு செய்யாதார் வந்து நிற்குமாறு வந்து நின்ற ராயின், அது பொறுத்தலரிது எ - று. செந்தார் நறுங் கொன்

* பா—ம்—தில்லை நகர்வாய்.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “உன்மைப் பணியும் உண்டோ வின்பஞ், செம்மையாய் விடிலெனச் சிவமே யுரைத்தது ” என்பதாம்.

றைச் சிற்றம்பலவர் தில்லை நகர் பாய்புனலாட்டி - செய்ய தாராகிய நறிய கொன்றைப்பூவினையுடைய சிற்றம்பலவரது தில்லையாகிய நகர்வரைப்பிற் பாயும்புனலையாட்டி யெனக்கூட்டுக.

தில்லைநகரோர் பந்தார்விரலியென வியைப்பினுமமையும். மன் : ஒழியிசைக்கண்வந்தது ; அசைநிலையெனினு மமையும். ஒருத்தியைப் புனலாட்டி வந்தார்பரிசுமன்றாய்க் கொற்றவர் மனைக்கண் வந்து நிற்குமாறென்னென்று கூட்டியுரைப்பினு மமையும். கொத்துமாலை - பலவாயொன்றாகியமாலை. ஆங்கதனுக்கு - அப் படிற்று நிலையால். விட்டுரைத்தது - வெளிப்படவுரைத்தது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. 391

41. கலனிகருதிப் புலத்தல்¹

கலனிகருதிப் புலத்தல் என்பது புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாரின்ற தலைமகள், ஊடறிக்க நுதலுந்தோளுமுதலாயின வற்றைத் தைவந்து வருடித் தலையளி செய்யாநின்ற தலைமகனோடு, எம்முடைய சிறிய வில்லின்கண்வந்து அன்று நியிர்செய்த தலையளி எங்கட்கு அன்று வேண்டுதுமாயினும் இன்று உமது திருவருள் எங்கட்கு நியிர்வந்த இத்துணையு மமையும் ; வேறு நியிர் தலையளி செய்ய வேண்டுவதில்லை யெனக் கலனிகருதிப் புலவாரிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மின்றுன் றியசெஞ் சடைவெண்
மதியன் விதியுடையோர்
சென்றுன் றியகழற் சிற்றம்
பலவன்தென் னம்பொதியில்
நன்றுஞ் சிறியவ ரில்லெம
தில்லம்நல் லூரமன்னோ
இன்றுன் திருவரு ளித்துணை
சாலுமன் னெங்களுக்கே.

கலைவன ரல்குல் தலைமகள் றன்னோடு
கலனி கருதிப் புலனி புகன்றது.

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், "ஆனத் தத்துக் கன்பு மீறித்தலை, யென்று சிவமே யெடுத்து ரைத்தது" என்பதாம்.

இதன் பொருள் : மின் துன்னிய செஞ்சடை வெண் மதியன் - மின்னையொத்த செஞ்சடைக்கண்வைத்த வெண்பிறையை யுடையான்—வீதியுடையோர் சென்று உன்னிய கழல் சிற்றம்பலவன் - நற்பாலையுடையோர் சிற்றின்பத்திற்குக் காரணமான புலன்களை விட்டுச்சென்று நினைந்த கழலையுடைய சிற்றம்பலவன்—தென்னம் பொதியில் எமது இல்லம் நன்றும் சிறியவர் இல் - அவனது தெற்கின்கணுண்டாகிய பொதியிலிடத்து எமது குடி பெரிதுஞ் சிறியவரதுகுடி, அதனான்—நல் ஊர - நல்லவரை யுடையான்—இன்று உன் திருவருள் எங்களுக்கு இத் துணை சாலும்—முற்காலத்து நின்றலையளி வேண்டுது மாயினும் இப் பொழுது உனது திருவருள் எங்கட்கு நீ வந்தவித்துணையுமமையும் ; நீ தலையளி செய்யவேண்டுவதுண்டோ ? எ - று.

மன்னும் ஓவும் : அசைநிலை. சாலுமன்னென்புழி மன்னும் அசைநிலைபோலும். மெய்ப்பாடு : வெகுளி. பயன் : புலத்தல் ; புலவி நீங்கியதாஉமாம். 392

42. மி கு த் து ரை த் து ட ல்¹

மிகுத்துரைத்தாடல் என்பது கலவிகருதிப் புலவாரின்ற தலைமகள், புணர்தலுறாநின்ற தலைமகனுடன் நீர் விழுமியநாட்டு விழுமியநல்லூர் விழுமியகுடியிலுள்ளீர் ; எம்போல்வாரிடத்து இவ்வாறு புணர்தல் விரும்புதல் நுமக்கு விழுமிய வல்லவென மிகுத்துரைத்தாடாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

செழுமிய மாளிகைச் சிற்றம்
பலவர்சென் றன்பர்சிந்தைக்
கழுமிய கூத்தர் கடிபொழி
லேழினும் வாழியரோ
விழுமிய நாட்டு விழுமிய
நல்லூர் விழுக்குடியீர்
விழுமிய அல்லகொல் லோஇன்ன
வாறு விரும்புவதே.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பெற்றிடின ஞான முதன்முன் றியேனல்” என்பதாம்.

நாடும் ஊரும் இல்லுஞ் சுட்டி

ஆடற் பூங்கொடி யுடி யுரைத்தது.

இதன் பொருள் : செழுமிய மாளிகைச் சிற்றம்பலவர் - வளவிய மாளிகைகளாற் குழப்பட்ட சிற்றம்பலத்தையுடையார்—அன்பர் சிந்தைச் சென்று கழமிய கூத்தர் - அன்பர்சிந்தைக்கட் சென்று பொருந்திய கூத்தர்—கடி. பொழில் ஏழினும் - அவரது காவலையுடைய வுலகமேழினுள்ளும்—விழுமிய நாட்டு விழுமிய நல்லூர் விழுக் குடியிர்—சிற்றந்தநாட்டின்கட் சிற்றந்தநல்லூரிற் சிற்றந்தகுடியிலுள்ளிர்—இன்னவாறு விரும்புவது விழுமிய அல்லகொல்லோ—எம்போல்வாரிடத்து இத்தன்மையவாகிய நெறியை விரும்புதல் உமக்குச் சிற்றந்தனவல்லபோலும் எ - று.

வாழியும் அரோவும் : அசைநிலை. விரும்புவ தென்புழி, இன்னவாறு விரும்புவ போல்வன வென்பது கருத்தாகலின், ஒருமைப்பன்மையக்கம் அமையுமாறு முடைத்து. இன்னவாறென்பதற்கு இன்ன வண்ணம் விரும்புத லெனினுமமையும். விரும்புத லென்பதாஉம் பாடம். ஆடல் - நுடக்கம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

393

43. ஊடல்நீடவாடியுரைத்தல்¹

ஊடல்நீடவாடியுரைத்தல் என்பது தணிக்கத் தணியாது மிகுத்துரைத்துத் தலைமகள் மேன்மேலு முடாநிற்ப, அன்று அம்மலையிடத்துத் தன்னையெய்துதற்கோ ருபாய மின்றி வருந்தாநிற்ப யாலுய்யும்வண்ணந் தன்னினை மலர்க்கண்ணினது இனிய நோக்கத்தைத் தந்தருளி என்னைத்தன்வயமாக்கிய நம்பெண்ணமுதம் அதுவன்று; இது நம்மைவருத்துவதோர் மாயமாமெனத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லி ஊடலிடத் தலைமகன் வாடாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

திருந்தேன் உயரின்ற சிற்றம்

பலவர்தென் னம்பொதியில்

இருந்தேன் உயவந் திணைமலர்க்

கண்ணின்இன் நோக்கருளிப்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பெற்றூர்க் கானந்தம் பிறிவினையென்றது” என்பதாம்.

பெருந்தே னெனநெஞ் சுகப்பிடித்
தாண்டநம் பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தே வதுவன் றிதுவோ
வருவதொர் வஞ்சனையே.

வாடா ழூடல்

நீடா வாடியது.

இதன் பொருள் : திருந்தேன் உய நின்ற சிற்றம்பலவர் தென்னம் பொதியில் - ஒருவாற்றானுந் திருந்தாத யான் பிறவித் துன்பத்திற் பிழைக்கவந்து நின்ற சிற்றம்பலவரது தெற்கின்க னுளதாகிய பொதியிலிடத்து - இருந்தேன் உய வந்து - ஒரு முயற்சியுமின்றி யிருந்த யானுய்யும்வண்ணம் வந்து - இளை மலர்க் கண்ணின் இன் நோக்கு அருளி - தன்னுடைய இளைந்த மலர்போலுங் கண்களினது உள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் நானோடுகூடிய நோக்கமாகிய இனிய கடைக்கேணுக்கத்தை முன்னொனக்குத்தந்து - பெருந்தேன் என நெஞ்சு உகப் பிடித்து ஆண்ட - பெருந்தேன்போலவினிதாய் என்னெஞ்சமுருக என்னைப் பிடித்துத் தன்வயமாக்கிய - நம் பெண் அமிழ்தம் அது அன்று - நமது பெண்வடிவையுடைய அமிழ்தமாகிய அது இதுவன்று - இதுவோ வருவது ஓர் வஞ்சனை - இதுவோ வருவதொருமாயம் - வருந்தேல் - அதனான் நீ வருந்தாதொழி எ - று.

ஓகாரம் : ஒழியிசைக்கண் வந்தது. தன்னைநோக்கி யொரு முயற்சியுமில்லாத யான் பிறவித்துன்பத்திற் பிழைக்கத் தானே வந்து தன்னினைமலர்க்கண்ணின தினிய கடைக்கேணுக்கத்தைத் தந்து பெருந்தேன்போன்றினிதாய், என் வன்மனநெகிழ என்னை வலிந்து பிடித்தடிமைக்கொண்ட பெண்ணமிழ்தமென வேறு யொரு பொருள் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு : அழகை. பயன் : தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். 394

44. து னி யொழி ந் து ரை த் த ல்¹

துனியொழிந்துரைத்தல் என்பது ஊடனீடலால் தலைமகன் தாற்றுவாயில் கண்ட தலைமகள், அன்று நங்குன்றிடத்து மிக்க

¹ இதன் பேரீன்பப் பொருள், “பெத்தம் போல முத்தியி னின் றது” என்பதாம்.

விருளின்கண்ணே அரிதிரண்டுயானேவேட்டஞ்செய்யும் அதரகத் துத் தமதுவேலே துணையாகவந்துஇயல்பைப்பொருந்தியவன்பை நமக்குத் தந்தவர்க்கு இன்று நாமுடம்படாது நிற்குமிநிலைமை என்னுமெனத் துனியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக்குடம் படாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இயன்மன்னும் அன்புதந் தார்க்கென்
நிலையிமை யோரிறைஞ்சுஞ்
செயன்மன்னுஞ் சீர்க்கழற் சிற்றம்
பலவர்தென் னம்பொதியிற்
புயன்மன்னு குன்றிற் பொருவேல்
துணையாப்பொம் மென்இருள்வாய்
அயன்மன்னும் யானே துரந்தரி
தேரும் அதரகத்தே.

தகுதியி னூன் மிகுபத நோக்கிப்
பனிமலர்க் கோதை துனியொழிந்தது.

இதன் பொருள் : இமையோர் இறைஞ்சும்செயல் மன்னும் சீர்க் கழல் சிற்றம்பலவர் தென்னம் பொதியில்— இமையோ ரிறைஞ்சும் நுண் செயல்தங்கிய நல்ல வீரக்கழலணிந்த திரு வடியையுடைய சிற்றம்பலவரது தெற்கின்கணுளதாகிய பொதியிலிடத்து—புயல் மன்னு குன்றில் பொம்மென் இருள்வாய் - புயறங்கிய இக்குன்றிற்செறிந்த விருளின்கண்ணே—அயல் மன்னும் யானே துரந்து—பக்கத்துத்தங்கும் யானேகையோட்டி— அரி தேரும் அதரகத்து—அரிமா அவைபுக்கவிடந்தேடும் வழியகத்து—பொருவேல் துணையா—தமது பொருவேலே துணையாக வந்து—இயல் மன்னும் அன்பு தந்தார்க்கு—இயல்பாகிய நிலை பெற்றவன்பை நமக்குத் தந்தவர்க்கு—நிலை என்—யானிவ்வாறுடம்படாது நிற்குநிலை என்னும் ! இது தகாது எ - று.

பெயரெச்சத்திற்கும் பெயர்க்கும் ஒருசொன்னீர்மைப்பாடுண்மையின், இயன்மன்னுமன்பெனத் தொக்கவாறறிக. இயல்பைப் பொருந்தியவன்பெனினு மமையும். அதரகத்து வந்தெனவொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. புயன்மன்னுகுன்றி வன்பு தந்தார்க்கெனக் கூட்டுக. தகுதியின் - தகுதியான். மிகு

பதம் - ஆற்றாமை மிக்க வளவு. தகுதியி லாரனெனப் பாட
மாயின், தகுதியில்லாத மிகுபத மென்க. மெய்ப்பாடு : அச்சம்.
பயன் : சிவப்பாற்றாதல். 395

45. புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலனிதீர்தல்¹

புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலனிதீர்தல் என்பது துனியோ
ழித்துக்கூடிப் பிரிந்தவழிப் பின்னும் பரத்தைமாட்டுப் பிரிந்தா
னென்று கேட்டுப் புலந்து வாயின்மறுக்க, வாயிற்கணின்று
வினையாடாநின்ற புதல்வனை யெடுத்தனைத்துத் தம்பலமிட்டு
முத்தங்கொடுத்து அதுவாயிலாகக்கொண்டு தலைமகள் செல்லா
நிற்ப, அப்புதல்வனை வாங்கி யணைத்துக் கொண்டு, அவன்
வாயிற்றம்பலந் தன்மெய்யிற் படுதலான் எல்லார்க்கும் பொது
வாகிய தம்பலத்தைக் கொண்டுவந்தோ நீ யெம்மைக் கொண்
டாவது? அதுகிடக்க, இதனை நினக்குத் தந்தவாறு சொல்லு
வாயாகவெனப் புதல்வன்மேல் வைத்துத் தலைமகள் புலவி
திராநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

கதிர்த்த நகைமன்னுஞ் சிற்றவ்வை
மார்களைக் கண்பிழைப்பித்
தெதிர்த்தெங்கு நின்றெப் பரிசளித்
தானிமை யோரிறைஞ்சும்
மதுத்தங் கியகொன்றை வார்சடை
யிசர்வண் தில்லைநல்லார்
பொதுத்தம்ப லங்கொணர்ந் தோபுதல்வா
எம்மைப் பூசிப்பதே.

புதல்வனது திறம்புகன்று

மதரிக்கண்ணி வாட்டந்தவிர்ந்தது. *

இதன் பொருள் : மதுத் தங்கிய கொன்றை வார் சடை
ஈசர் இமையோர் இறைஞ்சும் வன் தில்லை நல்லார் பொதுத்
தம்பலம் கொணர்ந்தோ-தேன்றங்கிய கொன்றைப்பூவையுடைய
நீண்ட சடையையுடைய வீசரது இமையோரால் வணங்கப்படும்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “முத்தியி னுஞ்சுகம் புதிதாய்த்
தோன்றியது” என்பதாம். * பா-ம்—வாட்ட முற்றது.

வளவிய தில்லையிலுளராகிய நல்லா ரெல்லார்க்கும் பொது
வாகிய தம்பலத்தைக் கொண்டுவந்தோ—புதல்வா—புதல்வா—
எம்மைப் பூசிப்பது - நீ யெம்மைக்கொண்டாடுவது? அதுநிற்க—
கதிர்த்த நகை மன்னும் சிற்றவ்வைமார்களைக் கண் பிழைப்
பித்து - இது நினைக்குத் தருகின்றவிடத்து நின்றந்தை ஒளிவிட்ட
முறுவல்பொருந்திய நின் சிறிய வன்னைமாரைக் கண்ணைத்தப்பு
வித்து—எதிர்த்து எங்கு நின்று எப்பரிசு அளித்தான் - அவர்
காணாதவண்ணம் ஒருவாற்றினினை யெதிர்ப்பட்டு எவ்விடத்து
நின்று எவ்வண்ணமிதனை நினைக்குத் தந்தான்? நீயிது சொல்ல
வேண்டும் எ - று.

மெய்ப்பாடு : இனிவரலைச் சார்ந்த நகை. பயன் : ஊட
வீங்குதல். 396

46. க ல வி யி ட த் தா ட ல்¹

கலவியிடத்தாடல் என்பது புதல்வனை வாயிலாகப்புகுப்
புலவிதீர்த்துப் புணர்தலுருநின்ற தலைமகனைத் தலைமகள் ஒரு
காரணத்தால் வெகுண்டு, அவன் மார்பகத்துதைப்ப, அவ்வெகு
டல் தீர வேண்டி அவனவள்காலைத் தன்றலை மேலேற்றுக்
கொள்ள, அது குறையாக அவள் புலந்தமாரின்றமையை அவ்
விடத்து உழையர் தம்முட் கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சிலைமலி வாணுத லெங்கைய
தாக மெனச்செழும்பூண்
மலைமலி மார்பி னுதைப்பத்தந்
தான்றலை மன்னர் தில்லை
உலைமலி வேற்படை யூரனிற்
கள்வரில் என்னவுன்னிக்
கலைமலி காரிகை கண்டுத்த
மாலை கலுழ்ந்தனவே.

தேடிக் குடைந்த நாரினித் தாவன்
தன்மை கண்டு பின்னுந் தளர்ந்தது.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், "ஆனத் தங்குரு வடியே பேணல்"
என்பதாம்.

இதன் பொருள் : மலை மலி செழும் பூண் மார்பின் உதைப்ப-
யான் வெகுண்டு மலைபோலும் வளவிய பூணையுடைய தன் மார்
பகத்து மிதிப்ப—சிலை மலி வாணுதல் எங்கையது ஆகம் எனத்
தலை தந்தான் - அவ்வாகத்தைச் சிலைபோலும் வாணுதலையுடைய
எங்கையதென்றே கருதித் தன்சென்னியைத் தந்தான், அத
னால்—மன்னர் தில்லை உலை மலி வேற்படை ஊரனின் கள்வர்
இல் என்ன உன்னி-மன்னனது தில்லையில் உலையிடத்துண்டாகிய
தொழிலான் மிக்க வேலாகிய படையையுடைய லூரைப்போலக்
கள்வரில்லையென்று கருதி—கலை மலி காரிகை கண் முத்த மலை
கலுந்தன - மகளிர்க்குத்தக்க யாழ்முதலாகிய கலைகளான் மிக்க
காரிகை நீர்மையையுடையாளுடைய கண்கள் கண்ணீர்த்துளித்
தாரையாகிய முத்தமலையைப் பொருந்தின ; அதனால், இவள்
புலத்தற்குக் காரணம் வேண்டுவதில்லைபோலும் எ - று.

இதுவுந் துறைசூறிய கருத்து. மெய்ப்பாடு : இளிவரலைச்
சார்ந்த நகை. பயன் : தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். பிள்ளை
வாயிலாகப் புக்க தலைமகளை யேற்றுக்கொண்டு பள்ளியிடத்தீர்
ளாக மேற்சொன்னவகையே உண்ணின்றெழுந்த பொருமை
காரணம் பெற்றுத் தோன்றியது ; தோன்றத் தலைமகன் ஆற்றா
னையின் அவ்வா ருமைகண்டு சிவப்பாற்றுவித்தல். தலைமகளிடத்
தும் தலைமகளிடத்தும் இவ்வகை நிகழ்ந்ததுகண்டு தோழி யிது
சொன்னொன்பது. தலைமகன்ருன்சொன்னெனினு மமையும்.
என்னை ? “ மனைவி யுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு—நினையுங்
காலைப் புலவியு ளுரிய ” * என்றார் தொல்காப்பியனார். தலைமக
ளவ்வகைசெய்யவும் பெறுமென்பது. 397

47. மு ன் னி க ழ் வ ர த் து ட ன் றி ர் த் த ல்¹

முன்னிகழ்வரைத்துடன்றித்தல் என்பது கலவியிடத்தாடா
நின்ற தலைமகளுக்கு, யாங்கொடிய நெறியைச்சென்று சிறியவூரின்
கண் மரையதட்பள்ளியின் இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் என்
மார்பிடை வந்தடர்க்கத் தங்கிய சிறிய துயிற்கு மாறுகண்டிலம் ;

* தொல், பொருள், பொருளியல், 33.

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ அனாதியே யின்ப மாவ யர்ந்து,
மிகுந்தந் கெண்ணி யின்ப மாயினது ” என்பதாம்.

அதனை நீ யுள்ளியுமறிதியோவென முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலை
மகன் அவனை யூடறிநாநிறல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆறார் சடைமுடி அம்பலத்
தண்டரண் டம்பெறினும்
மாறார் மழவிடை யாய்கண்
டிலம்வண் கதிர்வெதுப்பு
நீறார் கொடுநெறி சென்றிச்
செறிமென் முலைநெருங்கச்
சீறார் மரையத ளிற்றங்கு
கங்குற் சிறிதுயிலே.

முன்னி கழ்ந்தது நன்னுதற் குரைத்து
மன்னு புனலா ரன்மகிழ் வற்றது.

இதன் பொருள் : ஊர் மழ விடையாய்-தவழாநின்ற இனைய
வேற்றையுடையாய்—ஆறு ஊர் சடைமுடி அம்பலத்து அண்டர்
அண்டம் பெறினும்-ஆறுபரந்த சடைமுடியையுடைய அம்பலத்
தின்கணுளராகிய அண்டரதண்டமுழுதையும் யாம் பெறினும்—
வண்கதிர் வெதுப்பு நீறு ஊர் கொடு நெறி சென்று - ஞாயிற்றி
னுடைய வளவிய கதிர்கள் வெதுப்பிய நீறுபரந்த கொடியநெறி
யைச்சென்று—இச் செறி மென்முலை நெருங்க - இச்செறிந்த
மெல்லிய முலைகள் எம்முடைய மார்பினிடை வந்தடர—சீறார்
மரை அதளின் தங்கு கங்குல் சிறுதுயில் மாறு கண்டிலம் - நெறி
யாற்சிறிய ஓரின்கண் மரையதட்பள்ளி*யிற்றங்கிய இரவிற்
சிறிய துயிற்ருமாறு கண்டிலம் ; அதனை நீ யுள்ளியுமறிதியோ?
எ - று.

அண்டரதண்டமுழுதும் பெறுதலால் வருமின்பமும் அத்து
யிலான்வந்த விற்பத்திற்கு மாறல்ல வென்றவாறு. இளவேறு-
புதல்வன். தமக்குத்தக்க பள்ளியுமிடமு மின்மையிற் சிறுதுயி
லென்றான். துயிலும்பொழுதிற் றுயிலாப்பொழுது பெரிதாக
லின் அவ்வாறு கூறினானெனினு மமையும். துயிற்கென்னு
நான்கனுருபு விகாரவகையாற் றெக்குநின்றது. முன்னிகழ்ந்தது

* மரையதட் பள்ளி : “மான்னோற் பள்வி மகவொடு முடங்கி”
என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, 89. மரை - ஒருவகை மான்.

கூறுவானாய் உண்ணின்ற சிவப்பாற்றுவித்தது. ஞெழுங்க
வென்பதூஉம், மரவதனென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு :
உவகை. பயன் : தலைமகளை மகிழ்வித்தல். 398

48. பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப் புலத்தல்¹

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப் புலத்தல் என்பது முன்னிகழ்
வுரைத்தாடறித்து இன்புறப்புணரப்பட்ட தலைமகள் பிறர்க்கும்
நீ இவ்வாறின்பஞ் செய்தியென்கூற, நின்னையொழிய யான்
வேறொருத்தியையு மறியேனென்ற தலைமகனுக்கு, நின்பரத்தை
போகாநின்றவள் நம்வாயிற்கணின்று தேருருட்டி, விளையாடா
நின்ற புதல்வனைக் கண்டு நின்மகனென்றையுற்றுத் தழுவ, நீ
யையுறவேண்டா; அவன் உன்மகன்; உறவு மெய்யாகிய வுறவே;
ஈதும் உனதில்லமே; ஈண்டுவருவாயாகவென் றியான்கூற, அது
கேட்டுத் தானாணிப் போயினான்; யானவளை யறியேனாக நீ
மாயங் கூறவேண்டுவதில்லையெனத் தான் பரத்தையைக் கண்
டமை கூறிப் பின்னு மவனொடு புலவாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

ஐயுற வாய்நம் அகன்கடைக்
கண்டுவண் டேருருட்டும்
மையுறு வாட்கண் மழவைத்
தழுவமற் றுன்மகனே
மெய்யுற வாம்இதுன் னில்லே
வருகென வெள்கிச்சென்றான்
கையுறு மான்மறி யோன்புலி
யூரன்ன காரிகையே.

பரத்தையைக் கண்ட பவளவாய் மாதர்
அரத்த நெடுவேல் அண்ணற் குரைத்தது.

இதன் பொருள் : நம் அகன் கடைக் கண்டு ஐயுறவாய் -
நமதகன்ற கடைக்கட் கண்டு நின்மகனென்றையுற்று—வள் தேர்
உருட்டும் மை உறு வான் கண் மழவைத் தழுவ - வளவிய சிறு

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “ இன்ப ஈகம்புணர் வெங்கு மாசி,
மற்றோன் றறியா வகையாய் நின்றது ” என்பதாம்.

தேரையுருட்டும் மையுற்ற வாட்கண்ணையுடைய புதல்வனைத் தான்வந்துதழுவ, அதனைக்கண்டு—உன் மகனே - அவன் உன் மகனே—மெய் உறவாம்-உறவு மெய்யாகிய வுறவே—இது உன் இல்லே-இதுவும் நினதில்லமே—வருகென - ஈண்டு வருவாயாக வென் றியான்கூற—கை உறு மான் மறியோன் புலியூர் அன்ன காரிகை - கையைப் பொருந்திய மான்மறியையுடையவனது புலியூரைப்போலுங் காரிகை—வெள்கிச் சென்றான் - நாணிப்பெயர்ந்தாள் ; அதனான், யானவனை யறியாதேனாக நீ நினைத்து மாயங்கூறவேண்டுவதில்லை எ - று.

ஐயுறவாகவெனத் திரித்துக்கொள்க. அரத்தகு நெடுவேலென்பது பாடமாயின், அரத்தொழிலாற்றக்க நெடுவேலெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடு : நகை. பயன் : சிவப்பாற்றுதல். ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புக்க தலைமகள் தலைமகனைச் சிவப்பாற்றுவிப்பான் நின்னின் வேறுசிலரெனக்கில்லையால் நீ வெகுளற்க வென்றற்குத் தலைமகளிவ்வகை சொன்னாளென்பது. 399

49. ஊதியமெடுத்துரைத் தூடறீர்த்தல்¹

ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த்தல் என்பது பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலந்து வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, இத்தன்மையனாய் யாவர்க்கு மூதியமாகலின், அன்பானன்றியருளாற் பரத்தையர்க்குந் தலையளிசெய்ய வேண்டுமன்றே ; புறப்பெண்டரைப் போல யாமவனோடு புலக்கற்பாலேமல்லேம்; அவன் வரும் பொழுது எதிர்தொழுதும் போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனைப் பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக் கடனாவதெனத் தோழி தலைமகனதுதிய மெடுத்துரைத்து அவனையூடறீர்த்து, அவனோடு பொருந்தப் பண்ணாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

காரணி கற்பகங் கற்றவர்

நற்றுணை பாணரொக்கல்

சீரணி சிந்தா மணியணி

தில்லைச் சிவனடிக்குத்

1 இதன் பேரீன்பப் பொருள், “அருளியிற் பூரண வானந்த மாறல், சிவத்துக் குரைத்துத் திறம்பா தின்ப, மாக்கி மிகவு மருண்மிக மகிழ்தல்” என்பதாம்.

தாரணி கொன்றையன் தக்கோர்
தஞ்சங்க நிதிவிதிசேர்
ஊருணி* உற்றவர்க் கூர்ன்மற்
றியாவர்க்கும் ஊதியமே.

இரும் பரிசில் ஏற்றவர்க் கருளி
விரும்பினர் மகிழ் மேவுத ளுரைத்தது.

இதன் பொருள் : ஊரன் கார் - ஊரன் வேண்டாமைக் கொடுத்தலிற் காரோடொக்கும்—அணி கற்பகம் - வேண்டக் கொடுத்தலின் அழகிய கற்பகத்தோடொக்கும்—கற்றவர் நல் துணை - நுண்ணிய கல்வியாகலிற் கற்றவர்க்கு நல்லவுசாத் துணை—பாணர் ஒக்கல் - இசையுணர்வானுங் கெழுதகைமை யானும் பாணர்க்கு அவர் சுற்றத்தோடொக்கும்—சீர் அணி சிந் தாமணி-நினைத்ததுகொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்ல சிந்தாமணி யோடொக்கும்—அணி தில்லைச் சிவனடிக்குத் தார் அணி கொன் றையன் - அழகிய தில்லைக்கட் சிவனது திருவடிக்குத் தாராகி அவனாலணியப்படுங் கொன்றைப் பூவின்றன்மையையுடையன்— தக்கோர்தம் சங்கநிதி - சான்றோர் தமக்குத் தொலையாதநிதியா யிருத்தலிற் சங்கநிதியோடொக்கும்—விதி - நாட்டார்க்கும் பகை வர்க்குந் தப்பாது பயன்கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும்— உற்றவர்க்குச் சேர் ஊருணி - சுற்றத்தார்க்கு அவர்வேண்டிய செய்ய விருத்தலின் அணித்தாகிய லுருணியோ டொக்கும்— யாவர்க்கும் ஊதியம் - அதனான் வரைவின்றி எல்லார்க்கும் இவன் பெறும் பயன் எ - நு.

தாரணிகொன்றையனென்பது குரங்கனென்பதுபோல உவ மைப்பொருட்பட நின்றதெனினுமமையும். விதிசேருருணியென் பதற்கு முறைமையாற் சேரப்படுமுருணி யெனினுமமையும். தக்கார்க்குஞ் சுற்றத்தார்க்குங் கொடுத்தல் வண்மையன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக் கூறினான். ஊடறிந்து கூடியவழித் தலைமகட்கு உண்ணின்றசிவப்பு ஒருகாரணத்தாற் சிறிது புலப் பட, ஊரன் யாவர்க்கு மூதியமாகலின் அன்பானன்றி அருளாற்

* பா-ம்—ஊரணி. ஊரணி - ஊருக்கு அணித்தான பொய்கை ; ஊரினரால் உண்ணப்படும் நீர்நிலை. ஊரணி - ஊருணி.

பரத்தையர்க்குந் தலையளிசெய்யுமன்றே ; அதனான் நீ புலக்கற்
பாலையல்லையென்று குறிப்பினுற் றேழி சிவப்பாற்றுவித்தது.
மெய்ப்பாடு : உவகை. பயன் : மெய்ம்மகிழ்தல்.

இவ்வகை கூத்தர் மகிழ்ந்து இன்னபோல்வன தலைமகனது
குணங்களைப் பாராட்டினாரென்பது. என்னை ? “தொல்லவை
யுரைத்தலு நுகர்ச்சி யேற்றலும்—பல்லாற் றுனு மூடலிற் றணித்
தலு—முறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்தலு—மேதுவி
லுணர்த்தலுந் துணியக் காட்டலு—மணிநிலை யுரைத்தலுந்
கூத்தர் மேன” * என்றார் தொல்காப்பியனார். இப்பாட்டு
ஐவகைத்திணைக்கும் உரித்தாகலிற் பொதுவகைத்தெனப் பெறு
மென்பது. 400

பரத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று

திருக்கோவையாருரை முற்றுப்பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்

உ.
சிவ சிவ

திருக்கோவையாரைப் பாயில்வதன்
சிறப்பு

—0—

“வருவா சகத்தினின் முற்றுணர்ந்
தோனைவண் தில்லைமன்னைத்
திருவாத ஓர்ச்சிவ பாத்தியன்
செய்திருச் சிற்றம்பலப்
பொருளார் தருதிருக் கோவைகண்
டேயுமற் றப்பொருளைத்
தெருளாத உள்ளத் தவர்கவி
பாடிச் சிரிப்பிப்பரே.”

—கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம் -
நம்பியாண்டார்நம்பி.

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அகலிடந்தா	64	ஆழமன்னே	89	ஊர்வாயொழி	119
அகல்கின்ற	15	ஆழித்திருத்	263	எயிற்குல	57
அகிலின்புகை	236	ஆழியொன்	461	எலும்பால	278
அக்தின்ற	102	ஆனரிக்கும்	312	எழில்வா	141
அக்கும் அரவு	153	ஆனார்	537	எழுங்குலை	343
அஞ்சார்	511	ஆனந்தமா	212	எளிதன்றி	76
அடற்களி	405	ஆனந்தவே	418	என்கடை	406
அடிச்சந்த	117	இங்கயலெ	285	என்னறி	73
அணியுமமிழ்	16	இயன்மன்	533	ஏர்ப்பின்	374
அந்தியின்	148	இரதமுடை	84	ஏழுடைபான்	19
அப்புற்ற	482	இரவணையும்	490	ஏறும்பழி	166
அயர்ந்தும்	392	இருங்களி	78	ஏனற்பசு	229
அரமங்கை	503	இருந்துதி	410	ஐயுறவாய்	538
அருந்தும்	373	இளையாளி	401	ஓராகமிர	275
அருந்தேரழி	448	இறவரை	356	ஒருங்கட	82
அலராயிரந்	255	இறுமாப்	505	ஒங்குமொரு	228
அழுந்தேன்	237	இன்னறவார்	248	நடந்தொறு	347
அளவியை	25	நசற்கியான்	160	கணியார்	209
அளிகீடன	180	நண்டொல்	299	கண்கடம்	306
அளியமன்னு	95	நவீனையாட	194	கண்ணுழை	470
அறுகால்நி	185	உடுத்தணி	480	கதிர்த்தந	534
அற்புகாட்	471	உடைமணி	521	கம்பஞ்சிவந்	293
அன்பணைத்	305	உணர்ந்தார	23	கயலுளவே	56
அன்புடை	510	உயிரொன்று	35	கயல்வந்த	515
ஆண்டிலெடு	340	உருகுதலைச்	154	கருங்கண்	79
ஆரத்தழை	137	உருப்பனை	199	கருங்கழி	268
ஆரம்பந்	258	உளமாம்வ	41	கருங்குவளை	451
ஆலத்தினு	47	உள்ளப்படு	130	கருந்தினை	382
ஆவாலிருவ	108	உள்ளுமுருகி	261	கருப்பின	436
ஆலியன்னு	58	உறுங்கண்	142	கலராயினர்	354

கலைக்கீழக	86	கோடித்தேர்	301	செந்நிறமே	103
கவலங்கொ	526	கொடுங்கால்	51	செம்மலரா	222
கழிகட்டலை	349	கொல்லாண்	523	செய்குன்று	310
கழிகின்ற	114	கொழுந்தார	183	செய்முகம்	484
கழைகாண்	163	கொன்னுனை	319	செவ்வாய்	497
களிறுற்ற	348	கோங்கிற்	29	செழுங்கார்	226
களினினம்	402	கோம்பிக்	40	செழுநீர்மதி	181
கற்பாமதிற்	423	கோலத்த	68	செழுமிய	530
கற்றிலகண்	145	கோலித்தி	435	சென்றார்	393
கனலூர்	504	சங்கந்தரு	127	சேணிற்	42
கனேகடற்	204	சிந்தாமணி	27	சேணுந்	464
காகத்திரு	106	சிலம்பணி	80	சேயேயெ	502
காமரை	235	சிலைமலி	535	சோறூன்திக	527
காம்பினை	59	சிலையொன்	151	சோற்பால	21
காயமும்ஆவி	291	சிவந்தபொ	491	சோத்துன்	246
காய்சின	112	சிறப்பிற்றிக	417	தணியுறப்	489
காரணிகற்ப	539	சிறுர்கவண்	345	தலைப்படு	44
கார்த்தரங்	264	சிறுகட்	428	தவஞ்செய்	487
காவிரின்	63	சிறுவாளுகி	455	தவளத்த	165
கான்மர்கு	375	சிறைவான்	38	தழங்குமரு	187
குடிக்கலர்	397	சிற்பந்திகழ்	416	தழுவினகை	317
குயிலிதன்	389	சீரளவில்லா	421	தள்ளிமணி	188
குயிலைச்	50	சீரியலாவி	411	நாதிவர்	62
குராப்பயில்	492	சுணங்குற்ற	387	தாதேய்	123
குருநான்	67	சுத்தியபொக்	331	தாமேதமக்	316
குவலின	159	சுருடரு	458	தாயிற்சிறந்	286
குவளைக்கரு	77	சுரும்பிவர்	339	தாருறுகொ	250
குவளைக்களத்	54	சுரும்புறுகொ	481	தாரென்ன	83
குறப்பாவை	288	சுரும்புறுநீல	239	தாழச்செய்	65
குறைவிற்கு	365	சுழியாவரு	357	திக்கின்இல	509
குன்றங்கி	368	சுற்றம்பல	469	திருந்தேன்	531
கூடார்ஆர	231	சுற்றினவீழ்	438	திருமாலறி	445
கூம்பலங்	26	சுற்றுஞ்சடை	195	திருவளர்	4
கூளிரினை	219	சூளாமணி	70	தினைவள	175
கூற்றாயின	517	சூன்முதிர்	500	திமேவிய	467
கேழேவரை	369	சேந்தார்	528	தெங்கம்பழ	149

தெண்ணீர்	468	நேயத்ததாய்	61	புரமன்	439
தெய்வம்	415	பகலோன்	265	புலவீத்தி	495
தெவ்வரை	167	பகன்தாமரை	260	பூங்கணை	253
தெளிதரல்	442	படமாசுண	178	பூங்கயிலா	335
தெளிவளர்	32	படையார்	198	பூங்கனையார்	37
தெள்வன்	326	பணங்களஞ்	324	பூங்குவளை	486
தெள்ளம்	513	பணந்தாழர	55	பூன்பதென்	441
தென்மாத்	460	பணிவார்	449	பூரணபொற்	404
நேமாம்பொ	360	பண்டாலி	155	பெற்றேறெ	320
தேமென்	136	பரம்பயன்	344	பேணத்திருத்	300
தேவரிற்	30	பரிவுசெய்	208	பேதைப்பரு	328
தேவாசுர	483	பருங்கண்	104	பைந்நாணர	120
தேவியங்க	520	பல்லிலனாக	88	பைவாயரவ	241
தேன்வண்டு	514	பறந்திருந்து	298	பைவாயரவு	242
தேன்றிக்கில	443	பற்றென்றி	252	பொட்டணி	414
நோண்டின	412	பனிச்சந்திர	295	பொதுவினிற்	211
தொத்தின்	179	பனித்துண்	193	பொய்யுடை	71
நோலாக்கரி	162	பனைவளர்	223	பொருப்பர்க்	207
நடனம்	116	பாசத்தளை	169	பொருளா	111
நந்தீவர	234	பாணிகர்	259	பொன்னணி	465
நரல்வேயி	177	பாப்பணி	277	பொன்னனை	184
நல்லாய்	372	பாயும்விடை	14	பொன்னார்	133
நல்வினை	46	பாயும்விடை	330	பொன்னிவ	434
நறமனை	144	பாலொத்த	327	பொன்னும்	266
நறைக்கண்	353	பாலியை	473	போதுகுலா	433
நற்பகற்சோ	240	பிணையுங்க	284	போதோ	12
நாகந்தொழ	244	பிரசந்திகழு	409	மடுக்கோ	94
நாய்வயினு	466	பிரியாமை	424	மணியக்க	276
நீருத்தம்	92	பிரியாரென	463	மதுமலர்ச்	377
நில்லாவளை	270	பிழைகொள்	97	மத்தகஞ்	156
நிழற்றலை	289	புகழும்பழி	257	மத்தக்கரி	524
நினைவித்து	203	புணர்ப்போ	33	மயிலெனப்	311
நின்னுடை	48	புயலன்றல	329	மயின்மன்	475
நீகண்டனை	125	புயலோங்	446	மருந்துநம்	215
நீங்கரும்	69	புயல்வள	174	மலரைப்	498
நெருப்புறு	431	புரங்கடந்	128	மலவன்	224

மற்பாய்	292	மேவியந்	131	வாழும்படி	440
மனக்களி	400	மைகொண்	522	வானக்கடி	456
மன்னவன்	417	மைதயங்கு	281	வானுழை	172
மன்செய்த	381	மைத்தழை	152	வான்றேய்	352
மன்னுந்திரு	191	மையார்கத	358	விசம்பினுக்	217
மாட்டுசெய்	189	மைவார்	101	விசம்புற்ற	280
மாட்டியன்	388	மொய்யென்	380	விடலை	304
மாதிடங்கொ	201	மோட்டங்	225	விதியுடை	399
மாதூற்ற	247	மாயுந்தெறு	395	விண்ணிறந்	158
மாலைவந்	282	யாழார்	140	விண்ணுக்கு	232
மாற்றேனெ	218	யாழியன்	318	விண்ணுஞ்	351
மிகைதணித்	429	யாழின்மொ	474	விண்ணை	113
மின்போல்	308	யாழுமெழு	118	விண்டலை	251
மின்றங்கி	307	வடிக்கணி	53	வியந்தலை	518
மின்றுன்	529	வடிவார்	202	விலங்கலை	43
மின்றொத்தி	336	வடுத்தன	367	வில்லிகை	494
மின்னங்க	245	வடுத்தான்	314	வில்லைப்	499
மிண்டாரெ	334	வண்டலு	396	விழியாற்	49
மீள்வது	338	வந்தாய்	378	விறலியும்	508
முறுவல்அக்	315	வந்தான்	493	விண்ணிறவா	85
முனிதரு	147	வரிசேர்	124	வீதலுற்	422
முனிவரு	453	வருங்குன்ற	21	வெதிரேய்	333
முன்னங்	325	வருட்டின்	370	வென்றவர்	383
முன்னுமொ	230	வருவன	384	வேயாது	507
முன்னோனரு	302	வரையன்	220	வேயினதோ	322
முன்னோன்ம	294	வல்சியினெ	361	வேயினமெ	386
முன்றகர்த்	139	வழியும்அது	196	வேய்தந்த	190
முப்பான்	426	வழுவாயிய	206	வேவன்புரு	391
மூவர்நின்	459	வளருங்கறி	272	வைம்மலர்	321
மூவல்தழீஇ	269	வளைபயில்	18	வைவந்த	296
மேய்யே	98	வறியாரிரு	454		
மெல்லியல்	283	வாரிக்களிற்	363		

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	13	கூடியழகு	கூடியவழகு
19	17	பராட்டல்	பாராட்டல்
20	30	இதனோடி	இவனோடி
25	16	அறியோன்	அரியோன்
61	3	யமிழ்தாயணங்	யமிழ்தாயணங்*
76	29	நீக்கிவென்	நீக்கியென்
80	7	வந்ததுண்டோ?	வந்ததுண்டோ? உரைமின்
87	19	அத்தழை	இத்தழை
88	7	வுணர்த்தல்	வுணர்தல்
94	10	குறையுறயு	குறையுறவு
102	11	யறியோ	யறிவோ
104	12	பினுயும்மமை	பினுமமை
121	2	குழலாட்கு	குழலாட்கு என்கண்
138	8	அனலோடி	அனலாடி
„	12	சேர்ந்த	சேர்ந்த பெரிய
143	22	கூட்டு	கூட்டி
166	14	நமக்கும்	நமக்குப்
186	6	நுதலியோ	நுதலியொ
196	4	அதுவுமின்றி	அதுவுமன்றி
204	5	என்றூற்	என்னூற்
„	7	பொருப்பன்	பொருப்பன்
227	14	தற்குமோ !	தற்குமோ !
249	17	வேலோ	வேலொ
225	24	ஓர்	ஒரு
„	30	பொற்கண்ணம், 8	பொற்கண்ணம், 7
297	27	றுய்த்து	றுய்த்து
304	31	மகனிற்ரு	மகனிற்

548

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
329	2	முற்றிற்க	முன்றிற்க
„	24	வெஞ்சுரம்	வெஞ்சுரம்
332	19	தொன்று.	தொன்று.
346	19	வரைவார்	வரையார்
366	19	அறிவோடு	அறிவோடு
367	29	இரண்டிற்	இரண்டற்
368	21	நுமர் செல்லு	நுமர் சொல்லு
377	3	வந்தா	வந்த
395	20	குளுற	குளுற
411	20	கற்பன்	கற்பின்
417	1	அந்தியாய்	அந்திவாய்
489	27	கேதை	பேதை

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்துத் தலைவராக
எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்கள்

தமிழ்க்கல்வி, சைவசித்தாந்தம், தேவாரத் திருமுறைகள்,
இசைத்தமிழ், அன்னதானம், வைத்தியம் இவற்றின்
அபிவிருத்திக்காகவும் பொது மக்களின் அனுகூலத்துக்கா
கவும் மனமுவந்து அமைத்திருக்கும் பேரறக் கட்டளைகள்.

தொடர் எண்	தரும விவரம்	மூலதனம்
1.	சிவஞானசித்தியார் உபன்னியாசக் கட்டளை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்	ரூபாய் ... 15,000
2.	கொட்டையூரில் நடுத்தரக் கல்விச்சாலை ஏற்படுத்த	11,500
3.	திருவாங்கூர் மகாராஜா தேவாரப் பரிசு	... 5,000
4.	சேரமான் பெருமாள் தேவாரப் பரிசு	... 5,000
5.	மூவர் தேவாரப் பரிசு ; சீகாழி, திருவாரூர், திரு வையாறு, திருப்பனந்தாள்	... 10,000
6.	ஸ்ரீகாசிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சைவ சித்தாந்தப் போதகாசிரியர் நியமிக்க	... 60,000
7.	அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சைவ சித்தாந்த உபகாரச் சம்பளம் அளிக்க	... 30,000
8.	திருப்பனந்தாளில் தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவ	... 1,50,000
9.	இசைத் தமிழ்க் கல்விக்கு	... 1,00,000
10.	திருப்பனந்தாளில் கால்நடை வைத்தியசாலை ஏற் படுத்தவும், குடந்தைக் கல்லூரியில் உபகாரச் சம்பளமளிக்கவும்	... 20,000

11. ஸ்ரீ காகியில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு
நாள் அன்னதானம் ... 10,000
12. இராமேசுவரத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்
நினைவு நாள் அன்னதானம் ... 10,000
13. திருநள்ளாற்றில் ஆவணி மூல அன்னதானம் ... 3,000
14. ஸ்ரீ காகியில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு
மார்கழி மாத அன்னதானம் ... 17,000
15. திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாண
வர்கள் உணவு நிதி ... 1,00,000
16. திருப்பனந்தாளில் ஜன வைத்தியசாலை நிறுவ
நிலப் பெறுமானம் ... 60,000
17. திருப்பனந்தாள் மண்ணியாற்றங்கரையில்
கேதார கட்டம் ... 2,900
18. திருப்பனந்தாள் மண்ணியாற்றங்கரையில் அரிச்
சந்திர கட்டம் ... 3,800
19. கும்பகோணத்தில் மணிக்கூண்டு ... 25,000
20. தஞ்சையில் காச நோய் வைத்தியசாலை ... 28,500
21. ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நினைவு நாள்
அன்னதானம் ... 9,000
22. மைசூர் மகாராஜா தேவாரப் பரிசு ... 5,000
23. தருமை ஸ்ரீகுருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் நினைவு
தேவாரப் பரிசு, மாயூரம் ... 5,000
24. சென்னை விவேகானந்தா கல்லூரியில் ராஜாஜி
சைவ சித்தாந்தக் கட்டளை ... 10,000
25. ஸ்ரீ காகிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சர். எஸ். ராதா
கிருஷ்ண சைவ சித்தாந்தக் கட்டளை ... 20,000
26. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுத் தேவாரப்
பரிசு, ஸ்ரீ வைகுண்டம் ... 5,000

27. மதுரைத் திருமலை நாயக்கர் தேவாரப் பரிசு ... 10,000
28. ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் - ஸ்ரீ வை
குண்டம், திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி
மாணவிகட்கு ... 1,00,000
29. ஸ்ரீ காசியில் மகாத்மா காந்தியடிகள் நினைவு
அன்னதானம் ... 5,000
30. ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் - ஸ்ரீ காசி,
மதுரை, குடந்தை மாணவிகட்கு ... 1,50,000
31. டாக்டர் சுவாமிநாத ஐயர் நினைவுத் திருக்குறட்
பரிசு, சென்னை. ... 3,500
32. குடந்தையில் காந்தியடிகள் பசுப் பரிசு ... 1,000
33. காந்தியடிகள் நினைவு அரியநாயகிபுரத்தில் ஹரி
ஜன மாணவ உபகார நிதி ... 3,000
34. ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்
நித்திய மகேசுவர பூசை ... 10,000
35. திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ அருணஜதேசுவர சுவாமிக்கு
வெள்ளிக் கவசம் ... 4,000
36. விஷ்ணுபுரத்தில் ஹைஸ்கூல் படிப்பக நிதி ... 1,000
37. குடந்தையில் ராஜாஜி அபிராமி அந்தாதிப்பரிசு... 3,500
38. திருநெல்வேலியில் ஸ்ரீ அரியநாயக முதலியார்
நினைவு அபிராமி அந்தாதிப் பரிசு ... 3,500
39. திருப்பனந்தாளில் அப்பூதி அடிகள் நினைவு தண்
ணிர்ப் பந்தல் தருமம் ... 3,500
40. ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் படிப்பக நிதி ... 3,500
41. சிதம்பரம் உயர்தரப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு
உணவு நிதி ... 35,000
42. சிதம்பரத்தில் மார்கழித் திருவாதிரை, ஆனி
உத்தர நாட்களில் அன்னதானம் ... 12,000

43. இராமேசுவரத்தில் ஆடி, தை அமாவாசைகளில்
அன்னதானம் ... 3,500
44. ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்
நூல் நிலையக் கட்டிடம் ... 17,825
45. பஞ்சாப் அகதிகளுக்கு நன்கொடை ... 5,000
46. அரியநாயகிபுரத்தில் நூல் நிலைய நிதி ... 3,500
47. ஸ்ரீகாசி கேதாரீசுவரர் கோயிலில் ஸ்ரீ குமாரசாமி
அன்னதானம் ... 5,000
48. ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் தேவாரப் பரிசு ... 3,500
49. திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ அருணாஜதேசுவர சுவாமி
கோயிலில் மின்சார தீபம் போட ... 7,500
50. காஞ்சியில் மூவர் தேவாரப் பரிசு ... 5,000
51. திருவஞ்சைக்களத்தில் சேரமான் பெருமாள்
நினைவு அன்னதானம் ... 7,000
52. 28-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் -
ஸ்ரீவைகுண்டம் உதவி நிதி ... 13,500
53. 30-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் -
ஸ்ரீ காசிப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு முதல்
இரண்டு ஆண்டு மூலதனம் ... 14,000
54. 28-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் -
திருச்செந்தூர் முதல் ஆண்டு உதவி மூலதனம்... 8,500
55. ஸ்ரீ வைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் படிப்
பகப் பராமரிப்புக்காகக் கட்டிடமும் நிலமும் ... 15,000
56. மாளவியாஜி பெயரால் கல்கத்தா, டெல்லி,
அலகபாத், லக்னோ, ஆக்ரா, அலிகார் முத
லிய பல்கலைக் கழகங்களில் சைவ சித்தாந்த
உபன்னியாசக் கட்டளை ... 5,000
57. ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம்-சிதம்பரம்,
மதுரை, திருச்செந்தூர் ... 60,000

58. திருப்பனந்தாள் மண்ணியாற்றங்கரையில்
சோமேசர் ஸ்நான கட்டம் நிறுவ ... 2,275
59. ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி
நிறுவ ... 45,000
60. ஸ்ரீ வைகுண்டம் தேவார மாணவர்கள் காசி
யாத்திரை நிதி ... 5,000
61. பனசைக் கல்லூரியில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்
நினைவுப் பரிசு ... 5,000
62. (6) ஸ்ரீகாசிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சைவசித்தாந்த
நிதிக்கு அதிகப்படியாக அளித்தது ... 16,000
63. 30-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் -
மதுரை முதலாண்டு உதவி மூலதனம் ... 7,000
64. ஸ்ரீ வைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்
பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவிகள் ஹாஸ்டல்
ஏற்படுத்த நன்செய் நிலக்கிரயம் ... 7,500
65. 28-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் -
ஸ்ரீவைகுண்டம் வகையரா-திருநெல்வேலி முதலாண்டு
உதவி மூலதனம் ... 5,000
66. 30-வது ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன் அன்னதானம் -
ஸ்ரீ காசி வகையரா-கும்பகோணம் முதலாண்டு
உதவி மூலதனம் ... 7,000
67. ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆண்
கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு நன்கொடை ... 10,000
68. ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகள் மடத்
திற்கு அச்சகம் வாங்க நன்கொடை, கட்டிடம்
உள்பட ... 27,975
69. ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகள் பெண்
கள் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவிகளுக்கு உபகாரச்
சம்பளமளிக்க நெல்லை ஜில்லா போர்டாரிடம்... 10,000

70. ஸ்ரீ வைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்
ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு வினையாட்டு
இடம் வாங்க நன்கொடை ... 3,000
71. ஸ்ரீ காசியில் இந்தியக் குடியரசு தின அன்ன
தானம் ... 10,000
72. ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமி
கள் நினைவு மாணவர்கள் உணவு நிதி ... 1,50,000
73. ஸ்ரீ வைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்
மடத்திற்குப் பன்னிரு திருமுறைகள் அச்சிட
நிலப் பெருமானம் ... 50,000
74. சண்டேசுவர நாயனார் நினைவு தண்ணீர்ப்பந்தல்
தருமம் திருவாப்பாடி ... 3,500
75. காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீ மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்
நினைவு உபகாரச் சம்பள நிதி ... 7,000
76. திருச்செந்தூரில் ஸ்ரீசெந்திலாண்டவன் தேவாரப்
பரிசு நிதி ... 5,000
77. சென்னையில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள்
நினைவு திருக்குறள் பதிப்பு நிதி ... 35,000
78. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் மங்கையர்க்கரசியார் நினைவு
பரிசு நிதி ... 3,500
79. கும்பகோணம் தாலுகா மேலச் சூரியமூலை கண்
டியன் பழவாற்றின்மீது பாலம் கட்ட ... 6,920
80. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமி
கள் நினைவுத் தண்ணீர்ப்பந்தல் தருமநிதி ... 3,500
81. பழுத்த தமிழ்ப் புலவர் காசியாத்திரை நிதி
செந்தமிழ்க் கல்லூரி திருப்பனந்தாள் ... 5,000
82. திருச்செங்கட்டாங்குடியில் சிறுத்தொண்டர்
நினைவு அன்னதானம் ... 7,000
83. திருவஞ்சைக்களத்தில் ஸ்ரீ சேரமான், சுந்தர
மூர்த்தி நாயனார் நினைவு வாசகசாலை நிறுவ ... 5,000

84. திருநாரையூரில் ஸ்ரீ நம்பியாண்டார் நம்பிகள்
நினைவு திருமுறை நிதி ... 35,000
85. இராமநாதபுரத்தில் ஸ்ரீ தாயுமானவர்
சன்மார்க்க சங்கநூல் நிலைய நிதி ... 5,000
86. லால்குடியில் ஸ்ரீ காரைக்கால் அம்மையார் நினைவு
மாணவிகள் உபகாரச் சம்பள நிதி ... 15,000
87. அவிநாசியில் முன்னூல் அணியும் கலியாண
நிதி ... 5,000
88. குடந்தையில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள்
நினைவு நீதிநெறி விளக்கப் பரிசு ... 5,000
89. திருப்பூந்துருத்தியில் அப்பர் நினைவு அன்னம்
பாலிப்பு ... 15,000
90. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர
சுவாமிகள் நினைவுத் தமிழ்ப் பரிசு ... 5,000
91. ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக ஞான சம்பந்தர் நினைவுப்
பரிசு, ஸ்ரீ வைகுண்டம் ... 3,500
92. ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகள் நினைவு மார்கழி
மாதம் அன்னதான தருமம், இராமேசுவரம் ... 3,500
93. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவு அன்ன
தானம், சென்னபுரி அன்னதான சமாளம்,
சென்னை ... 5,000
94. காசியில் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நினைவு
அன்னதானம் ... 5,000

உ
புத்தக விளம்பரம்

	ரூ.அ.
1. விநாயகர் திருமுறை ...	0 1
2. குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு— டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் குறிப்புரையுடன் ...	6 0
3. சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தம் ...	2 8
4. முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ் ...	1 0
5. சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை ...	0 12
6. கந்தர் கலிவெண்பா—ஆங்கிலம், ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புக்களுடன் ...	6 0
7. கந்தர் அலங்காரம் குறிப்புரையுடன் ...	0 4
8. கந்தரனுபூதி ...	0 2
9. சிவஞான சித்தியார் — ஆங்கிலம், ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புக்களுடன் ...	5 0
10. ஷே. ஹிந்தி மட்டும் ...	1 0
11. கந்தர் கலிவெண்பா—திரு. தி. பட்டுச்சாமி ஒதுவார் உரையுடன் ...	0 6
12. 9-ஆம் திருமுறை-திருவிசைப்பா திருப் பல்லாண்டு ...	0 9
13. சுந்தரர் தேவாரம் ...	1 0
14. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் ...	1 0
15. திருவாசகம் ...	0 4
16. அம்மையார் அற்புதத் திருவந்தாதி ...	0 4
17. முதுமொழி மேல்வைப்பு ...	0 12
18. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் ...	2 8
19. பதினேரார் திருமுறை ...	1 4
20. நீதிநெறி விளக்கம்—ஆங்கிலம் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புக்களுடன் ...	0 8
21. பெரிய புராணம் ...	2 8
22. திரு மந்திரம் ...	1 8
23. திருவிளையாடற் புராணம் ...	3 0

கிடைக்குமிடம் :

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B. A., B. L., வழக்கறிஞர்

மானேஜிங் புரஸ்டி,

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோவில்

ஸ்ரீவைகுண்டம். (திருநெல்வேலி ஜில்லா)

திருச்சிணுப்பள்ளி யுனாடெட் பிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட், திருச்சி.

உ
சிவ சிவ

மாணிக்கவாசகர் பாடலின் சிறப்பு

பெருகும் வையை தனை அழைப் பிக்குமே;
பிரம்ப டிக்குப் பிரான்மேனி கன்றுமே;
நரியெ லாம்பரி யாகந டத்துமே;
நாடி மூகை தனைப்பேசு விக்குமே;
பரிவிற் பிட்டுக்கு மண்சுமப் பிக்குமே;
பாமன் ஏடெழு தக்கோவை பாடுமே;
வருகும் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே;
வாத ஓரர் வழங்கிய பாடலே.

—தனிப்பாடல்.